Свето писмо или Библија Превод Даничић-Караџић

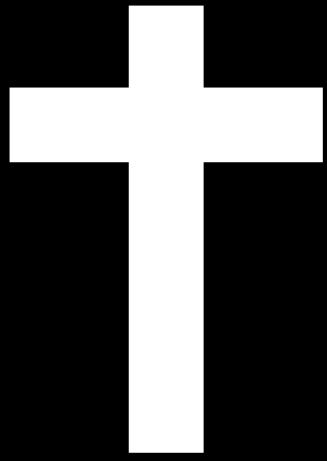

The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić translation, Cyrillic Alphabet

Свето писмо или Библија Превод Даничић-Караџић

The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić translation, Cyrillic Alphabet

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files dated 31 Dec 2025
0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8

Contents

Свето Јеванђеље по Матеју 1
Свето Јеванђеље по Марку 39
Свето Јеванђеље по Луки 62
Свето Јеванђеље по Јовану 102
Дела апостолска . . . 131
Римљанима 168
1. Коринћанима . . . 183
2. Коринћанима . . . 198
Галатима 208
Ефесцима 213
Филибљанима 218
Колошанима 222
1. Солуњанима 226
2. Солуњанима 229
1. Тимотију 231
2. Тимотију 235
Титу 238
Филимону 240
Јеврејима 241
Јаковљева 253
1. Петрова 257
2. Петрова 262
1. Јованова 265
2. Јованова 269
3. Јованова 270
Јудина 271
Откривење светог Јована Богослова . . 273
Псалми Давидови . . 291

Свето Јеванђеље по Матеју

Родослов Христов, зачеће, име и рођење.

1 Племе Исуса Христа, сина
Давида Аврамовог сина.
2 Авраам роди Исака. А Исак
роди Јакова. А Јаков роди Јуду и
браћу његову.
3 А Јуда роди Фареса и Зару с
Тамаром. А Фарес роди Есрома. А
Есром роди Арама.
4 А Арам роди Аминадава. А
Аминадав роди Наасона. А Наасон
роди Салмона.
5 А Салмон роди Вооза с
Рахавом. А Вооз роди Овида с
Рутом. А Овид роди Јесеја.
6 А Јесеј роди Давида цара.
А Давид цар роди Соломуна с
Уријиницом.
7 А Соломун роди Ровоама. А
Ровоам роди Авију. А Авија роди
Асу.
8 А Аса роди Јосафата. А
Јосафат роди Јорама. А Јорам
роди Озију.
9 А Озија роди Јоатама. А Јоатам
роди Ахаза. А Ахаз роди Езекију.
10 А Езекија роди Манасију, а
Манасија роди Амона. А Амон
роди Јосију.
11 А Јосија роди Јехонију и браћу
његову, у сеоби вавилонској.
12 А по сеоби вавилонској,
Јехонија роди Салатиила. А
Салатиило роди Зоровавела.
13 А Зоровавел роди Авиуда. А
Авиуд роди Елијакима. А Елијаким
роди Азора.
14 А Азор роди Садока. А Садок
роди Ахима. А Ахим роди Елиуда.
15 А Елиуд роди Елеазара, а
Елеазар роди Матана. А Матан
роди Јакова.
16 А Јаков роди Јосифа, мужа
Марије, која роди Исуса прозваног
Христа.
17 Свега дакле колена од Аврама
до Давида, колена четрнаест, а
од Давида до сеобе вавилонске,
колена четрнаест, а од сеобе
вавилонске до Христа, колена
четрнаест.

18 А рођење Исуса Христа
било је овако: кад је Марија,
мати Његова, била испрошена за
Јосифа, а још док се нису били
састали, нађе се да је она трудна
од Духа Светог.
19 А Јосиф муж њен, будући
побожан и не хтевши је јавно
срамотити, намисли је тајно
пустити.
20 Но кад он тако помисли, а то
му се јави у сну анђео Господњи
говорећи: Јосифе, сине Давидов!
Не бој се узети Марије жене своје;
јер оно што се у њој зачело од Духа
је Светог.
21 Па ће родити Сина, и надени
Му име Исус; јер ће Он избавити
свој народ од греха њихових.
22 А ово је све било да се изврши
шта је Господ казао преко пророка
који говори:

23 Ето, девојка ће затруднети, и
родиће Сина,
и наденуће Му име Емануило,

које ће рећи: С нама Бог.

24 Кад се Јосиф пробуди од сна,
учини како му је заповедио анђео
Господњи, и узме жену своју.
25 И не знаше за њу док не роди
Сина свог првенца, и надеде Му
име Исус.

2

Мудраци са истока. Бежање Христово у Мисир. Ирод убија децу. Христов повратак и настањивање у Назарету.

1 А кад се роди Исус у Витлејему
јудејском, за времена цара Ирода,
а то дођу мудраци с истока у
Јерусалим, и кажу:
2 Где је цар јудејски што се
родио? Јер смо видели Његову
звезду на истоку и дошли смо да
Му се поклонимо.

3 Кад то чује цар Ирод, уплаши
се, и сав Јерусалим с њим.
4 И сабравши све главаре
свештеничке и књижевнике
народне, питаше их: Где ће се
родити Христос?
5 А они му рекоше: У Витлејему
јудејском; јер је тако пророк
написао:

6 И ти Витлејеме, земљо Јудина!
Ни по чем ниси најмањи у
држави Јудиној;
јер ће из тебе изићи человођа
који ће пасти народ мој
Израиља.

7 Онда Ирод тајно дозва
мудраце, и испитиваше их кад се
појавила звезда.
8 И пославши их у Витлејем,
рече: Идите и распитајте добро за
дете, па кад га нађете, јавите ми,
да и ја идем да му се поклоним.
9 И они саслушавши цара,
пођоше: а то и звезда коју су
видели на истоку, иђаше пред
њима док не дође и стаде одозго
где беше дете.
10 А кад видеше звезду где
је стала, обрадоваше се веома
великом радости.
11 И ушавши у кућу, видеше дете
с Маријом матером Његовом, и
падоше и поклонише Му се; па
отворише даре своје и дариваше
Га: златом, и тамјаном, и смирном.
12 И примивши у сну заповест
да се не враћају к Ироду, другим
путем отидоше у своју земљу.

13 А пошто они отиду, а то анђео
Господњи јави се Јосифу у сну и
каза му: Устани, узми дете и матер
Његову па бежи у Мисир, и буди
онамо док ти не кажем; јер ће Ирод
тражити дете да Га погуби.
14 И он уставши узе дете и матер
Његову ноћу и отиде у Мисир.
15 И би тамо до смрти Иродове:
да се изврши шта је Господ рекао
преко пророка који говори: Из
Мисира дозвах Сина свог.

16 Тада Ирод, кад виде да су га
мудраци преварили, разгневи се
врло и посла те побише сву децу
по Витлејему и по свој околини
његовој од две године и ниже, по
времену које је добро дознао од
мудраца.
17 Тада се зби шта је казао
пророк Јеремија говорећи:

18 Глас у Рами чу се,
плач, и ридање, и јаукање
много:
Рахила плаче за својом децом,
и неће да се утеши, јер их
нема.

19 А по смрти Иродовој, гле,
анђео Господњи у сну јави се
Јосифу у Мисиру.
20 И рече: Устани, и узми дете
и матер Његову и иди у земљу
Израиљеву; јер су изумрли који су
тражили душу детињу.
21 И он уставши, узе дете и
матер Његову, и дође у земљу
Израиљеву.
22 Али чувши да Архелај царује
у Јудеји место Ирода оца свог,
побоја се онамо ићи; него
примивши у сну заповест, отиде
у крајеве галилејске.
23 И дошавши онамо, намести се
у граду који се зове Назарет, да се
збуде као што су казали пророци
да ће се Назареанин назвати.

3

*Јован позива народ на покајање
и крштава Исуса.*

1 У оно пак доба дође Јован
крститељ, и учаше у пустињи
јудејској.
2 И говораше: Покајте се, јер се
приближи царство небеско.
3 Јер је то онај за кога је говорио
пророк Исаија где каже: Глас оног
што виче у пустињи: Приправите
пут Господу, и поравните стазе
Његове.

4 А Јован имаше хаљину од
длаке камиље и појас кожан
око себе; а храна његова беше
скакавци и мед дивљи.

5 Тада излажаше к њему
Јерусалим и сва Јудеја, и сва
околина јорданска.
6 И он их крштаваше у Јордану, и
исповедаху грехе своје.
7 А кад виде (Јован) многе
фарисеје и садукеје где иду да их
крсти, рече им: Породи аспидини!
Ко каза вама да бежите од гнева
који иде?
8 Родите дакле род достојан
покајања.
9 И не мислите и не говорите у
себи: Имамо оца Аврама; јер вам
кажем да може Бог и од камења
овог подигнути децу Авраму.
10 Већ и секира код корена
дрвету стоји; свако дакле дрво које
не рађа добар род, сече се и у огањ
баца.
11 Ја дакле крштавам вас водом
за покајање; а Онај који иде за
мном, јачи је од мене; ја нисам
достојан Њему обућу понети; Он
ће вас крстити Духом Светим и
огњем.
12 Њему је лопата у руци
Његовој, па ће отребити гумно
своје, и скупиће пшеницу своју у
житницу, а плеву ће сажећи огњем
вечним.

13 Тада дође Исус из Галилеје на
Јордан к Јовану да се крсти.
14 А Јован брањаше Му
говорећи: Ти треба мене да
крстиш, а Ти ли долазиш к мени?
15 А Исус одговори и рече му:
**Остави сад, јер тако нам треба
испунити сваку правду.** Тада
Јован остави Га.
16 И крстивши се Исус изиђе
одмах из воде; и гле, отворише Му
се небеса, и виде Духа Божјег где
силази као голуб и дође на Њега.
17 И гле, глас с неба који говори:
Ово је Син мој љубазни који је по
мојој вољи.

4

Исуса куша сотона; почиње да учи, позива своје прве ученике и исцељује сваку болест.

1 Тада Исуса одведе Дух у
пустињу да Га ђаво куша.
2 И постивши се дана четрдесет
и ноћи четрдесет, напослетку
огладне.
3 И приступи к Њему кушач и
рече: Ако си Син Божји, реци да
камење ово хлебови постану.
4 А Он одговори и рече: **Писано
је: Не живи човек о самом хлебу,
но о свакој речи која излази из
уста Божјих.**

5 Тада одведе Га ђаво у свети
град и постави Га наврх цркве;
6 па Му рече: Ако си Син Божји,
скочи доле, јер у писму стоји да ће

анђелима својим заповедити за
тебе,

и

узеће те на руке,
да где не запнеш за камен
ногом својом.

7 А Исус рече њему: **Али и то
стоји написано: Немој кушати
Господа Бога свог.**
8 Опет Га узе ђаво и одведе Га на
гору врло високу, и показа Му сва
царства овог света и славу њихову;
9 и рече Му: Све ово даћу теби
ако паднеш и поклониш ми се.
10 Тада рече њему Исус: **Иди
од мене, сотоно; јер стоји
написано:**

**Господу Богу свом поклањај се
и Њему једино служи.**

11 Тада остави Га ђаво, и гле,
анђели приступише и служаху Му.

12 А кад чу Исус да је Јован
предан, отиде у Галилеју.
13 И оставивши Назарет дође
и намести се у Капернауму
приморском на међи Завулоновој
и Нефталимовој.
14 Да се збуде шта је рекао
Исаија пророк говорећи:

15 Земља Завулонова и земља Нефталимова,
на путу к мору с оне стране Јордана,
Галилеја незнабожачка.
16 Људи који седе у тами,
видеше видело велико,
и онима што седе на страни и у сену смртном,
засветли видело.

17 Отада поче Исус учити и говорити: **Покајте се, јер се приближи царство небеско.**

18 И идући покрај мора галилејског виде два брата, Симона, који се зове Петар, и Андрију брата његовог, где мећу мреже у море, јер беху рибари.
19 И рече им: **Хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људским.**
20 А они тај час оставише мреже и за Њим отидоше.
21 И отишавши одатле виде друга два брата, Јакова Зеведејевог, и Јована брата његовог, у лађи са Зеведејем оцем њиховим где крпе мреже своје, и позва их.
22 А они тај час оставише лађу и оца свог и за Њим отидоше.

23 И прохођаше по свој Галилеји Исус учећи по зборницама њиховим, и проповедајући јеванђеље о царству, и исцељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.
24 И отиде глас о Њему по свој Сирији и приведоше Му све болесне од различних болести и с различним мукама, и бесне, и месечњаке, и узете, и исцели их.
25 И за Њим иђаше народа много из Галилеје, и из Десет Градова, и из Јерусалима, и Јудеје, и испреко Јордана.

5

Беседа на гори: Блаженства. Достојанство и дужности ученика. Закон ће се цео извршити.

1 А кад Он виде народ, попе се на гору, и седе, и приступише Му ученици Његови.

2 И отворивши уста своја учаше их говорећи:
3 **Благо сиромашнима духом, јер је њихово царство небеско.**
4 **Благо онима који плачу, јер ће се утешити.**
5 **Благо кроткима, јер ће наследити земљу.**
6 **Благо гладнима и жеднима правде, јер ће се наситити.**
7 **Благо милостивима, јер ће бити помиловани.**
8 **Благо онима који су чистог срца, јер ће Бога видети.**
9 **Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божји назвати.**
10 **Благо прогнанима правде ради, јер је њихово царство небеско.**
11 **Благо вама ако вас узасрамоте и успрогоне и кажу на вас свакојаке рђаве речи лажући, мене ради.**
12 **Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима, јер су тако прогонили пророке пре вас.**

13 **Ви сте со земљи; ако со обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће бити низашта, осим да се проспе напоље и да је људи погазе.**
14 **Ви сте видело свету; не може се град сакрити кад на гори стоји.**
15 **Нити се ужиже свећа и меће под суд него на свећњак, те светли свима који су у кући.**
16 **Тако да се светли ваше видело пред људима, да виде ваша добра дела, и славе Оца вашег који је на небесима.**

17 **Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нисам дошао да покварим, него да испуним.**
18 **Јер вам заиста кажем: докле небо и земља стоји, неће нестати ни најмање словце или**

једна титла из закона док се све не изврши.
19 **Ако ко поквари једну од ових најмањих заповести и научи тако људе, најмањи назваће се у царству небеском; а ко изврши и научи, тај ће се велики назвати у царству небеском.**
20 **Јер вам кажем да ако не буде већа правда ваша него књижевника и фарисеја, нећете ући у царство небеско.**

21 **Чули сте како је казано старима: Не убиј; јер ко убије, биће крив суду.**
22 **А ја вам кажем да ће сваки који се гневи на брата свог низашта, бити крив суду; а ако ли ко рече брату свом: Рака! Биће крив скупштини; а ко рече: Будало! Биће крив паклу огњеном.**
23 **Зато дакле ако принесеш дар свој к олтару, и онде се опоменеш да брат твој има нешто на те,**
24 **остави онде дар свој пред олтаром, и иди пре те се помири с братом својим, па онда дођи и принеси дар свој.**
25 **Мири се са супарником својим брзо, док си на путу с њим, да те супарник не преда судији, а судија да те не преда слузи и у тамницу да те не ставе.**
26 **Заиста ти кажем: нећеш изаћи оданде док не даш до последњег динара.**

27 **Чули сте како је казано старима: Не чини прељубе.**
28 **А ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом, већ је учинио прељубу у срцу свом.**
29 **А ако те око твоје десно саблажњава, ископај га и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих неголи све тело твоје да буде бачено у пакао.**
30 **И ако те десна рука твоја саблажњава, одсеци је и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих неголи све тело твоје да буде бачено у пакао.**

31 **Тако је казано: Ако ко пусти жену своју, да јој да књигу распусну.**
32 **А ја вам кажем да сваки који пусти жену своју, осим за прељубу, наводи је те чини прељубу; и који пуштеницу узме прељубу чини.**

33 **Још сте чули како је казано старима: Не куни се криво, а испуни шта си се Господу заклео.**
34 **А ја вам кажем: не куните се никако: ни небом, јер је престо Божји;**
35 **ни земљом, јер је подножје ногама Његовим; ни Јерусалимом, јер је град великог Цара.**
36 **Ни главом својом не куни се, јер не можеш длаке једне беле или црне учинити.**
37 **Дакле нека буде ваша реч: да - да; не - не; а шта је више од овог, ода зла је.**

38 **Чули сте да је казано: Око за око, и зуб за зуб.**
39 **А ја вам кажем да се не браните ода зла, него ако те ко удари по десном твом образу, обрни му и други;**
40 **и који хоће да се суди с тобом и кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину.**
41 **И ако те потера ко један сат, иди с њиме два.**
42 **Који иште у тебе, подај му; и који хоће да му узајмиш, не одреци му.**

43 **Чули сте да је казано: Љуби ближњег свог, и мрзи на непријатеља свог.**
44 **А ја вам кажем: љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који на вас мрзе и молите се Богу за оне који вас гоне;**

45 да будете синови Оца
свог који је на небесима;
јер Он заповеда свом сунцу,
те обасјава и зле и добре,
и даје дажд праведнима и
неправеднима.
46 Јер ако љубите оне који вас
љубе, какву плату имате? Не
чине ли то и цариници?
47 И ако Бога називате само
својој браћи, шта одвише
чините? Не чине ли тако и
незнабошци?
48 Будите ви дакле савршени,
као што је савршен Отац ваш
небески.

6

Наставак беседе на гори: О милостињи, молитви и посту. Не треба се бринути за оно што је земаљско.

1 Пазите да правду своју не
чините пред људима да вас они
виде; иначе плату немате од Оца
свог који је на небесима.
2 Кад дакле дајеш милостињу,
не труби пред собом, као што
чине лицемери по зборницама и
по улицама да их хвале људи.
Заиста вам кажем: примили су
плату своју.
3 А ти кад чиниш милостињу,
да не зна левица твоја шта чини
десница твоја.
4 Тако да буде милостиња
твоја тајна; и Отац твој који види
тајно, платиће теби јавно.

5 И кад се молиш Богу, не
буди као лицемери, који радо по
зборницама и на раскршћу по
улицама стоје и моле се да их
виде људи. Заиста вам кажем да
су примили плату своју.
6 А ти кад се молиш, уђи у клет
своју, и затворивши врата своја,
помоли се Оцу свом који је у
тајности; и Отац твој који види
тајно, платиће теби јавно.
7 А кад се молите, не говорите
много ко незнабошци; јер они
мисле да ће за многе речи своје
бити услишени.
8 Ви дакле не будите као они;
јер зна Отац ваш шта вам треба
пре молитве ваше;
9 овако дакле молите се ви:

Оче наш који си на небесима,
да се свети име Твоје;
10 Да дође царство Твоје;
да буде воља Твоја
и на земљи као на небу;
11 Хлеб наш потребни дај нам
данас;
12 И опрости нам дугове наше
као и ми што опраштамо
дужницима својим;
13 И не наведи нас у напаст;
но избави нас ода зла.
Јер је Твоје царство, и сила, и
слава ва век.
Амин.

14 Јер ако опраштате људима
грехе њихове, опростиће и вама
Отац ваш небески.
15 Ако ли не опраштате
људима грехе њихове, ни Отац
ваш неће опростити вама грехе
ваше.

16 А кад постите, не будите
жалосни као лицемери; јер они
начине бледа лица своја да их
виде људи где посте. Заиста
вам кажем да су примили плату
своју.
17 А ти кад постиш, намажи
главу своју, и лице своје умиј,
18 да те не виде људи где
постиш, него Отац твој који је у
тајности; и Отац твој који види
тајно, платиће теби јавно.

19 Не сабирајте себи благо на
земљи, где мољац и рђа квари, и
где лупежи поткопавају и краду;
20 него сабирајте себи благо
на небу, где ни мољац ни рђа
не квари, и где лупежи не
поткопавају и не краду.
21 Јер где је ваше благо, онде
ће бити и срце ваше.
22 Свећа је телу око. Ако дакле
буде око твоје здраво, све ће
тело твоје светло бити.

23 Ако ли око твоје кварно
буде, све ће тело твоје тамно
бити. Ако је дакле видело што је
у теби тама, а камоли тама?
24 Нико не може два господара
служити: јер или ће на једног
мрзети, а другог љубити; или
једном волети, а за другог не
марити. Не можете Богу служити
и мамони.

25 Зато вам кажем: не бришите
се за живот свој, шта ћете јести,
или шта ћете пити; ни за тело
своје, у шта ћете се обући. Није
ли живот претежнији од хране, и
тело од одела?
26 Погледајте на птице небеске
како не сеју, нити жњу, ни
сабирају у житнице; па Отац ваш
небески храни их. Нисте ли ви
много претежнији од њих?
27 А ко од вас бринући се може
примакнути расту свом лакат
један?
28 И за одело што се бринете?
Погледајте на љиљане у пољу
како расту; не труде се нити
преду.
29 Али ја вам кажем да ни
Соломун у свој својој слави не
обуче се као један од њих.
30 А кад траву у пољу, која
данас јесте, а сутра се у пећ
баца, Бог тако одева, а камоли
вас, маловерни?
31 Не бришите се дакле
говорећи: Шта ћемо јести, или,
шта ћемо пити, или, чим ћемо се
оденути?
32 Јер све ово незнабошци
ишту; а зна и Отац ваш небески
да вама треба све ово.
33 Него иштите најпре царство
Божје, и правду Његову, и ово ће
вам се све додати.
34 Не бришите се дакле за
сутра; јер сутра бринуће се за се.
Доста је сваком дану зла свог.

7

Крај беседе на гори: О суђењу без љубави, о моћи молитве и о извршењу Божије воље.

1 Не судите да вам се не суди;
2 јер каквим судом судите,
онаквим ће вам судити; и каквом
мером мерите, онаквом ће вам
се мерити.
3 А зашто видиш трун у оку
брата свог, а брвна у оку свом не
осећаш?
4 Или, како можеш рећи брату
свом: Стани да ти извадим трун
из ока твог; а ето брвно у оку
твом?
5 Лицемере! Извади најпре
брвно из ока свог, па ћеш онда
видети извадити трун из ока
брата свог.

6 Не дајте светиње псима; нити
мећите бисера свог пред свиње,
да га не погазе ногама својим, и
вративши се не растргну вас.

7 Иштите, и даће вам се;
тражите, и наћи ћете; куцајте, и
отвориће вам се.
8 Јер сваки који иште, прима; и
који тражи, налази; и који куца,
отвориће му се.
9 Или који је међу вама човек у
кога ако заиште син његов хлеба
камен да му да?
10 Или ако рибе заиште да му
да змију?
11 Кад дакле ви, зли будући,
умете даре добре давати деци
својој, колико ће више Отац ваш
небески дати добра онима који
Га моле?

12 Све дакле што хоћете да
чине вама људи, чините и ви
њима: јер је то закон и пророци.

13 Уђите на уска врата; јер су
широка врата и широк пут што
воде у пропаст, и много их има
који њим иду.
14 Као што су уска врата и
тесан пут што воде у живот, и
мало их је који га налазе.

15 Чувајте се од лажних
пророка, који долазе к вама у
оделу овчијем, а унутра су вуци
грабљиви.

16 **По родовима њиховим познаћете их. Еда ли се бере**
с трња грожђе, или с чичка смокве?
17 **Тако свако дрво добро родове добре рађа, а зло дрво**
родове зле рађа.
18 **Не може дрво добро родова злих рађати, ни дрво зло**
родова добрих рађати.
19 **Свако дакле дрво које не рађа род добар, секу и у огањ**
бацају.
20 **И тако дакле по родовима њиховим познаћете их.**

21 **Неће сваки који ми говори: Господе! Господе! ући у**
царство небеско; но који чини по вољи Оца мог који је на
небесима.
22 **Многи ће рећи мени у онај дан: Господе! Господе! Нисмо**
ли у име Твоје пророковали, и Твојим именом ђаволе
изгонили, и Твојим именом чудеса многа творили?
23 **И тада ћу им ја казати: Никад вас нисам знао; идите од**
мене који чините безакоње.

24 **Сваки дакле који слуша ове моје речи и извршује их,**
казаћу да је као мудар човек који сазида кућу своју на
камену:
25 **И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше ветрови, и**
нападоше на кућу ону, и не паде; јер беше утврђена на
камену.
26 **А сваки који слуша ове моје речи а не извршује их, он ће**
бити као човек луд који сазида кућу своју на песку:
27 **И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше ветрови, и**
ударише у кућу ону, и паде, и распаде се страшно.

28 И кад сврши Исус речи ове, дивљаше се народ науци Његовој.
29 Јер их учаше као Онај који власт има, а не као књижевници.

8

Исус исцељује губавог слугу капетановог, Петрову ташту и друге болеснике, поучава своја два ученика, стишава олују и помаже два бесна човека.

1 А кад сиђе с горе, за Њим иђаше народа много.
2 И гле, човек губав дође и клањаше Му се говорећи: Господе! Ако хоћеш, можеш ме очистити.
3 И пруживши руку Исус, дохвати га се говорећи: **Хоћу, очисти се.** И одмах очисти се од губе.
4 И рече му Исус: **Гледај, ником не казуј, него иди и покажи се свештенику, и принеси дар који је заповедио Мојсије ради сведочанства њима.**

5 А кад уђе у Капернаум, приступи к Њему капетан молећи Га
6 и говорећи: Господе! Слуга мој лежи дома узет, и мучи се врло.
7 А Исус му рече: **Ја ћу доћи и исцелићу га.**
8 И капетан одговори и рече: Господе! Нисам достојан да под кров мој уђеш; него само реци реч, и оздравиће слуга мој.
9 Јер и ја сам човек под власти, и имам под собом војнике, па кажем једном: Иди, и иде; и другом: Дођи, и дође; и слузи свом: Учини то, и учини.
10 А кад чу Исус, удиви се и рече онима што иђаху за Њим: **Заиста вам кажем: ни у Израиљу толике вере не нађох.**
11 **И то вам кажем да ће многи од истока и запада доћи и сешће за трпезу с Авраамом и Исаком и Јаковом у царству небеском:**
12 **А синови царства изгнаће се у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба.**
13 А капетану рече Исус: **Иди, и како си веровао нека ти буде.** И оздрави слуга његов у тај час.

14 И дошавши Исус у дом Петров виде ташту његову где лежи и грозница је тресе.

15 И прихвати је за руку, и пусти
је грозница, и уста, и служаше Му.
16 А увече доведоше к Њему
бесних много, и изгна духове речју,
и све болеснике исцели:
17 Да се збуде шта је казао
Исаија пророк говорећи: Он
немоћи наше узе и болести понесе.

18 А кад виде Исус много народа
око себе, заповеди ученицима
својим да иду на оне стране.
19 И приступивши један
књижевник рече Му: Учитељу! Ја
идем за Тобом куд год Ти пођеш.
20 Рече њему Исус: **Лисице
имају јаме и птице небеске
гнезда; а Син човечији нема где
главе заклонити.**
21 А други од ученика Његових
рече Му: Господе! Допусти ми
најпре да идем да укопам оца свог.
22 А Исус рече њему: **Хајде
за мном, а остави нека мртви
укопавају своје мртваце.**

23 И кад уђе у лађу, за Њим
уђоше ученици Његови.
24 И гле, олуја велика постаде на
мору да се лађа покри валовима; а
Он спаваше.
25 И прикучивши се ученици
Његови пробудише Га говорећи:
Господе! Избави нас, изгибосмо.
26 И рече им: **Зашто сте
страшљиви, маловерни?** Тада
уставши запрети ветровима и
мору, и постаде тишина велика.
27 А људи чудише се говорећи:
Ко је Овај да Га слушају и ветрови
и море?

28 А кад дође на оне стране у
земљу гергесинску, сретоше Га два
бесна, који излазе из гробова, тако
зла да не могаше нико проћи путем
оним.
29 И гле, повикаше: Шта је Теби
до нас, Исусе, Сине Божји? Зар си
дошао амо пре времена да мучиш
нас?
30 А далеко од њих пасаше
велико крдо свиња.
31 И ђаволи мољаху Га говорећи:
Ако нас изгониш, пошљи нас да
идемо у крдо свиња.
32 И рече им: **Идите.** И они
изишавши отидоше у свиње. И гле,
навали сво крдо с брега у море, и
потопише се у води.
33 А свињари побегоше; и
дошавши у град казаше све, и за
бесне.
34 И гле, сав град изиђе на сусрет
Исусу; и видевши Га молише да би
отишао из њиховог краја.

9

Узети. Матеј и ученици Јованови. Кћи Јаирова и жена која болује од течења крви. Два слепа и један нем. Позив ученицима да се моле за посленике на жетви.

1 И ушавши у лађу пређе и дође
у свој град.
2 И гле, донесоше Му узета који
лежаше на одру. И видевши Исус
веру њихову рече узетом: **Не бој
се, синко, опраштају ти се греси
твоји.**
3 И гле, неки од књижевника
рекоше у себи: Овај хули на Бога.
4 И видећи Исус помисли њихове
рече: **Зашто зло мислите у
срцима својим?**
5 **Јер шта је лакше рећи:
Опраштају ти се греси; или рећи:
Устани и ходи?**
6 **Али да знате да власт
има Син човечији на земљи
опраштати грехе** (тада рече
узетом): **Устани, узми одар свој и
иди дома.**
7 И уставши отиде дома.
8 А људи видећи чудише се, и
хвалише Бога, који је дао власт
такву људима.

9 И одлазећи Исус оданде виде
човека где седи на царини, по
имену Матеја, и рече му: **Хајде за
мном.** И уставши отиде за Њим.
10 И кад јеђаше у кући, гле, многи
цариници и грешници дођоше и
јеђаху с Исусом и с ученицима
Његовим.
11 И видевши то фарисеји
говораху ученицима Његовим:

Зашто с цариницима и грешницима
учитељ ваш једе и пије?
12 А Исус чувши то рече им:
Не требају здрави лекара него
болесни.
13 **Него идите и научите се**
шта значи: Милости хоћу, а не
прилога. Јер ја нисам дошао да
зовем праведнике но грешнике
на покајање.

14 Тада приступише к Њему
ученици Јованови говорећи:
Зашто ми и фарисеји постимо
много, а ученици твоји не посте?
15 А Исус рече им: **Еда ли могу**
сватови плакати док је с њима
женик? Него ће доћи време кад
ће се отети од њих женик, и онда
ће постити.
16 **Јер нико не меће нову закрпу**
на стару хаљину; јер ће се
закрпа одадрети од хаљине, и
гора ће рупа бити.
17 **Нити се лије вино ново**
у мехове старе; иначе мехови
продру се и вино се пролије, и
мехови пропадну. Него се лије
вино ново у мехове нове, и обоје
се сачува.

18 Док Он тако говораше њима,
гле, кнез некакав дође и клањаше
Му се говорећи: Кћи моја сад умре;
него дођи и метни на њу руку своју,
и оживеће.
19 И уставши Исус за њим пође и
ученици Његови.
20 И гле, жена која је дванаест
година боловала од течења крви
приступи састраг и дохвати Му се
скута од хаљине Његове.
21 Јер говораше у себи: Само
ако се дотакнем хаљине Његове,
оздравићу.
22 А Исус обазревши се и
видевши је рече: **Не бој се, кћери;**
вера твоја помогла ти је. И
оздрави жена од тог часа.
23 И дошавши Исус у дом
кнежев и видевши свираче и људе
забуњене
24 рече им: **Одступите, јер**
девојка није умрла, него спава.
И подсмеваху Му се.
25 А кад истера људе, уђе, и
ухвати је за руку, и уста девојка.
26 И отиде глас овај по свој
земљи оној.

27 А кад је Исус одлазио оданде,
за Њим иђаху два слепца вичући
и говорећи: Помилуј нас, сине
Давидов!
28 А кад дође у кућу, приступише
к Њему слепци, и рече им Исус:
Верујете ли да могу то учинити?
А они Му рекоше: Да Господе.
29 Тада дохвати се очију њихових
говорећи: **По вери вашој нека**
вам буде.
30 И отворише им се очи.
И запрети им Исус говорећи:
Гледајте да нико не дозна.
31 А они изишавши разгласише
Га по свој земљи оној.

32 Кад они пак изиђоше, гле,
доведоше к Њему човека немог и
бесног.
33 И пошто изгна ђавола,
проговори неми. И дивљаше се
народ говорећи: Никада се тога
није видело у Израиљу.
34 А фарисеји говораху: Помоћу
кнеза ђаволског изгони ђаволе.

35 И прохођаше Исус по
свим градовима и селима
учећи по зборницама њиховим
и проповедајући јеванђеље о
царству, и исцељујући сваку
болест и сваку немоћ по људима.
36 А гледајући људе сажали Му
се, јер беху сметени и расејани као
овце без пастира.
37 Тада рече ученицима својим:
Жетве је много, а посленика
мало.
38 **Молите се, дакле, Господару**
од жетве да изведе посленике на
жетву своју.

10

Исус шаље дванаест својих
ученика, овлашћује их и упућује их.

1 И дозвавши својих дванаест
ученика даде им власт над
духовима нечистим да их изгоне,

и да исцељују од сваке болести и сваке немоћи.

2 А дванаест апостола имена су ова: први Симон, који се зове Петар, и Андрија брат његов; Јаков Зеведејев, и Јован брат његов;

3 Филип и Вартоломије; Тома, и Матеј цариник; Јаков Алфејев, и Левије прозвани Тадија;

4 Симон Кананит, и Јуда Искариотски, који Га и предаде.

5 Ових дванаест посла Исус и заповеди им говорећи: **На пут незнабожаца не идите, и у град самарјански не улазите.**

6 **Него идите к изгубљеним овцама дома Израиљевог.**

7 **А ходећи проповедајте и казујте да се приближило царство небеско.**

8 **Болесне исцељујте, губаве чистите, мртве дижите, ђаволе изгоните; за бадава сте добили, за бадава и дајите.**

9 **Не носите злата ни сребра ни бронзе у појасима својим,**

10 **ни торбе на пут, ни две хаљине ни обуће ни штапа; јер је посленик достојан свог јела.**

11 **А кад у који град или село уђете, испитајте ко је у њему достојан, и онде останите док не изиђете.**

12 **А улазећи у кућу назовите јој: Мир кући овој.**

13 **И ако буде кућа достојна, доћи ће мир ваш на њу; а ако ли не буде достојна, мир ће се ваш к вама вратити.**

14 **А ако вас ко не прими нити послуша речи ваше, излазећи из куће или из града оног, отресите прах с ногу својих.**

15 **Заиста вам кажем: лакше ће бити земљи содомској и гоморској у дан страшног суда него ли граду оном.**

16 **Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове: будите дакле мудри као змије и безазлени као голубови.**

17 **А чувајте се од људи; јер ће вас они предати судовима, и по зборницама својим биће вас.**

18 **И пред властеље и цареве водиће вас мене ради за сведочанство њима и незнабошцима.**

19 **А кад вас предаду, не бришите се како ћете или шта ћете говорити; јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати.**

20 **Јер ви нећете говорити, него Дух Оца вашег говориће из вас.**

21 **А предаће брат брата на смрт и отац сина; и устаће деца на родитеље и побиће их.**

22 **И сви ће мрзети на вас имена мог ради; али који претрпи до краја благо њему.**

23 **А кад вас потерају у једном граду, бежите у други. Јер вам кажем заиста: нећете обићи градова Израиљевих док дође Син човечији.**

24 **Нема ученика над учитељем својим ни слуге над господаром својим.**

25 **Доста је ученику да буде као учитељ његов и слузи као господар његов. Кад су домаћина назвали Веелзевулом, а камо ли домаће његове?**

26 **Не бојте их се дакле; јер нема ништа сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати.**

27 **Шта вам говорим у тами, казујте на видику; и шта вам се шапће на уши, проповедајте с кровова.**

28 **И не бојте се оних који убијају тело, а душу не могу убити; него се бојте Оног који може и душу и тело погубити у паклу.**

29 **Не продају ли се два врапца за један динар? Па ни један од њих не може пасти на земљу без оца вашег.**

30 **А вама је и коса на глави сва избројана.**

31 **Не бојте се, дакле; ви сте бољи од много врабаца.**
32 **А који год призна мене пред људима, признаћу и ја њега пред Оцем својим који је на небесима.**
33 **А ко се одрекне мене пред људима, одрећи ћу се и ја њега пред Оцем својим који је на небесима.**

34 **Не мислите да сам ја дошао да донесем мир на земљу; нисам дошао да донесем мир него мач.**
35 **Јер сам дошао да раставим човека од оца његовог и кћер од матере њене и снаху од свекрве њене:**
36 **И непријатељи човеку постаће домашњи његови.**
37 **Који љуби оца или матер већма него мене, није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене достојан.**
38 **И који не узме крст свој и не пође за мном, није мене достојан.**
39 **Који чува душу своју, изгубиће је; а који изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.**

40 **Који вас прима, мене прима; а који мене прима, прима Оног који ме је послао.**
41 **Који прима пророка у име пророчко, плату пророчку примиће; а који прима праведника у име праведничко, плату праведничку примиће.**
42 **И ако ко напоји једног од ових малих само чашом студене воде у име ученичко, заиста вам кажем, неће му плата пропасти.**

11

Питање Крститељево и Исусово лично сведочанство. Тешко градовима који се нису покајали. Хвала Оцу. Позивање уморних.

1 И кад сврши Исус заповести дванаесторици ученика својих, отиде оданде даље да учи и да проповеда по градовима њиховим.
2 А Јован чувши у тамници дела Христова посла двојицу ученика својих,
3 и рече Му: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо?
4 А Исус одговарајући рече им: **Идите и кажите Јовану шта чујете и видите:**
5 **Слепи прогледају и хроми ходе, губави чисте се и глуви чују, мртви устају и сиромашнима проповеда се јеванђеље.**
6 **И благо ономе који се не саблазни о мене.**
7 А кад ови отидоше, поче Исус људима говорити о Јовану: **Шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља ветар?**
8 **Или шта сте изишли да видите? Човека у меке хаљине обучена? Ето, који меке хаљине носе по царским су дворовима.**
9 **Или шта сте изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка.**
10 **Јер је ово онај за кога је писано: Ето, ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим, који ће приправити пут Твој пред Тобом.**

11 **Заиста вам кажем: Ни један између рођених од жена није изишао већи од Јована Крститеља; а најмањи у царству небеском већи је од њега.**
12 **А од времена Јована Крститеља до сад царство небеско на силу се узима, и силеџије добијају га.**
13 **Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована.**
14 **И ако хоћете веровати, он је Илија што ће доћи.**
15 **Који има уши да чује нека чује.**
16 **Али какав ћу казати да је овај род? Он је као деца која седе по улицама и вичу својим друговима,**
17 **и говоре:**

Свирасмо вам, и не играсте;

жалисмо вам се, и не јаукасте.

18 **Јер Јован дође, који ни једе ни пије, а они кажу: Ђаво је у њему.**
19 **Дође Син човечији, који и једе и пије, а они кажу: Гле човека изјелице и пијанице, друга цариницима и грешницима. И оправдаше премудрост деца њена.**

20 Тада поче Исус викати на градове у којима су се догодила највећа чудеса Његова, па се нису покајали:
21 **Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса која су била у вама, давно би се у врећи и пепелу покајали.**
22 **Али вам кажем: Тиру и Сидону лакше ће бити у дан страшног суда него вама.**
23 **И ти Капернауме! Који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти: јер да су у Содому била чудеса што су у теби била, остао би до данашњег дана.**
24 **Али вам кажем да ће земљи содомској лакше бити у дан страшног суда него теби.**

25 У то време одговори Исус, и рече: **Хвалим Те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудрих и разумних а казао си простима.**
26 **Да, Оче, јер је тако била воља Твоја.**
27 **Све је мени предао Отац мој, и нико не зна Сина до Отац; нити Оца ко зна до Син и ако коме Син хоће казати.**
28 **Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити.**
29 **Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смеран у срцу, и наћи ћете покој душама својим.**
30 **Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако.**

12

Христос брани оне што кидају класје и лечење у Суботу, исцељује бесног, кажњава фарисејско хуљење на Бога и неће да да знак; показује ко су Његови прави сродници.

1 У то време иђаше Исус у суботу кроз усеве: а ученици Његови огладнеше, и почеше тргати класје, и јести.
2 А фарисеји видевши то рекоше Му: Гле, ученици твоји чине шта не ваља чинити у суботу.
3 А Он рече им: **Нисте ли читали шта учини Давид кад огладне, он и који беху с њим?**
4 **Како уђе у кућу Божју, и хлебове постављене поједе, којих није ваљало јести њему ни онима што су били с њим, него самим свештеницима.**
5 **Или нисте читали у закону како у суботу свештеници у цркви суботу погане, па нису криви?**
6 **А ја вам кажем да је овде онај који је већи од цркве.**
7 **Кад бисте пак знали шта је то: Милости хоћу а не прилога, никад не бисте осуђивали праве;**
8 **јер је Господар и од суботе Син човечији.**

9 И отишавши оданде дође у зборницу њихову.
10 И гле, човек беше ту с руком сувом; и запиташе Га говорећи: Ваља ли у суботу лечити? Да би Га окривили.
11 А Он рече им: **Који је међу вама човек који има овцу једну па ако она у суботу упадне у јаму неће је узети и извадити?**
12 **А колико је човек претежнији од овце? Дакле ваља у суботу добро чинити.**
13 Тада рече човеку: **Пружи руку своју.** И пружи. И постаде здрава као и друга.
14 А фарисеји изишавши начинише веће о Њему како би Га

погубили. Но Исус дознавши то уклони се оданде.

15 И за Њим идоше људи многи,
и исцели их све.
16 И запрети им да Га не разглашују:
17 Да се збуде шта је казао
Исаија пророк говорећи:

18 Гле, слуга мој, кога сам изабрао,
љубазни мој, који је по вољи
душе моје:
метнућу дух свој на Њега,
и суд незнабошцима јавиће.
19 Неће се свађати ни викати,
нити ће чути ко по
распутицама глас Његов.
20 Трску стучену неће преломити
и свештило запаљено неће
угасити
док правда не одржи победу.
21 И у име Његово уздаће се
народи.

22 Тада доведоше к Њему
беснога који беше нем и слеп; и
исцели га да неми и слепи стаде
говорити и гледати.
23 И дивљаху се сви људи
говорећи: Није ли ово Христос, син
Давидов?
24 А фарисеји чувши то рекоше:
Овај другачије не изгони ђавола
до помоћу Веелзевула кнеза
ђаволског.
25 А Исус знајући мисли њихове
рече им: **Свако царство које се
раздели само по себи, опустеће;
и сваки град или дом који се
раздели сам по себи, пропашће.**
26 **И ако сотона сотону изгони,
сам по себи разделио се; како ће
дакле остати царство његово?**
27 **И ако ја помоћу Веелзевула
изгоним ђаволе, синови ваши
чијом помоћу изгоне? Зато ће
вам они бити судије.**
28 **А ако ли ја Духом Божијим
изгоним ђаволе, дакле је дошло
к вама царство небеско.**
29 **Или како може ко ући у кућу
јакога и покућство његово отети,
ако најпре не свеже јакога? И
онда ће кућу његову опленити.**
30 **Који није са мном, против
мене је; и који не сабира са
мном, просипа.**
31 **Зато вам кажем: сваки грех
и хула опростиће се људима;
а на Духа Светог хула неће се
опростити људима.**
32 **И ако ко рече реч на Сина
човечијег, опростиће му се; а
који рече реч на Духа Светог,
неће му се опростити ни на овом
свету ни на оном.**

33 **Или усадите дрво добро,
и род његов биће добар; или
усадите дрво зло, и род његов
зао биће; јер се по роду дрво
познаје.**
34 **Породи аспидини! Како
можете добро говорити, кад сте
зли? Јер уста говоре од сувишка
срца.**
35 **Добар човек из добре клети
износи добро; а зао човек из зле
клети износи зло.**
36 **А ја вам кажем да ће за сваку
празну реч коју кажу људи дати
одговор у дан страшног суда.**
37 **Јер ћеш се својим речима
оправдати, и својим ћеш се
речима осудити.**

38 Тада одговорише неки од
књижевника и фарисеја говорећи:
Учитељу! Ми би ради од тебе знак
видети.
39 А Он одговарајући рече им:
**Род зли и прељуботворни тражи
знак; и неће му се дати знак осим
знака Јоне пророка.**
40 **Јер као што је Јона био
у трбуху китовом три дана и
три ноћи: тако ће бити и Син
човечији у срцу земље три дана
и три ноћи.**
41 **Ниневљани изиђи ће на суд
с родом овим, и осудиће га; јер
се покајаше Јониним поучењем:
а гле, овде је већи од Јоне.**
42 **Царица јужна изиђи ће на
суд с родом овим, и осудиће га;
јер она дође с краја земље да**

слуша премудрост Соломунову: а гле, овде је већи од Соломуна.

43 **А кад нечисти дух изиђе из човека, иде кроз безводна места тражећи покоја, и не нађе га.**
44 **Онда рече: Да се вратим у дом свој откуда сам изишао; и дошавши нађе празан, пометен и украшен.**
45 **Тада отиде и узме седам других духова горих од себе, и ушавши живе онде; и буде потоње горе човеку оном од првог. Тако ће бити и овоме роду зломе.**

46 Док Он још говораше с људима, гле, мати Његова и браћа Његова стајаху напољу и чекаху да говоре с Њиме.
47 И неко Му рече: Ево мати Твоја и браћа Твоја стоје на пољу, ради су да говоре с Тобом.
48 А Он одговори и рече ономе што Му каза: **Ко је мати моја, и ко су браћа моја?**
49 И пруживши руку своју на ученике своје рече: **Ето мати моја и браћа моја.**
50 **Јер ко извршује вољу Оца мог који је на небесима, онај је брат мој и сестра и мати.**

13

Седам прича о царству Божијем. Исус презрен на својој постојбини.

1 И онај дан изишавши Исус из куће сеђаше крај мора.
2 И сабраше се око Њега људи многи, тако да мора ући у лађу и сести; а народ сав стајаше по брегу.
3 И Он им казива много у причама говорећи: **Гле, изиђе сејач да сеје.**
4 **И кад сејаше, једна зрна падоше крај пута, и дођоше птице и позобаше их;**
5 **а друга падоше на каменита места, где не беше много земље, и одмах изникоше; јер не беше у дубину земље.**
6 **И кад обасја сунце, повенуше, и будући да немаху жила, посахнуше.**
7 **А друга падоше у трње, и нарасте трње, и подави их.**
8 **А друга падоше на земљу добру, и доношаху род, једно по сто, а једно по шездесет, а једно по тридесет.**
9 **Ко има уши да чује нека чује.**

10 И приступивши ученици рекоше Му: Зашто им говориш у причама?
11 А Он одговарајући рече им: **Вама је дано да знате тајне царства небеског, а њима није дано.**
12 **Јер ко има, даће му се, и претећи ће му; а који нема, узеће му се и оно што има.**
13 **Зато им говорим у причама, јер гледајући не виде, и чујући не чују нити разумеју.**
14 **И збива се на њима пророштво Исаијино, које говори:**

Ушима ћете чути, и нећете разумети;
и очима ћете гледати, и нећете видети.
15 **Јер је одрвенило срце ових људи,**
и ушима тешко чују,
и очи су своје затворили
да како не виде очима,
и ушима не чују,
и срцем не разумеју,
и не обрате се да их исцелим.

16 **А благо вашим очима што виде, и ушима вашим што чују.**
17 **Јер вам кажем заиста да су многи пророци и праведници желели видети шта ви видите, и не видеше; и чути шта ви чујете, и не чуше.**

18 **Ви пак чујте причу о сејачу:**
19 **Свакоме који слуша реч о царству и не разуме, долази**

нечастиви и краде посејано у срцу његовом: то је око пута посејано.

20 **А на камену посејано то је који слуша реч и одмах с радости прими је,**

21 **али нема корена у себи, него је непостојан, па кад буде до невоље или га потерају речи ради, одмах удари натраг.**

22 **А посејано у трњу то је који слуша реч, но брига овог света и превара богатства загуше реч, и без рода остане.**

23 **А посејано на доброј земљи то је који слуша реч и разуме, који дакле и род рађа, и доноси један по сто, а један по шездесет, а један по тридесет.**

24 Другу причу каза им говорећи: **Царство је небеско као човек који посеја добро семе у пољу свом,**

25 **а кад људи поспаше, дође његов непријатељ и посеја кукољ по пшеници, па отиде.**

26 **А кад ниче усев и род донесе, онда се показа кукољ.**

27 **Тада дођоше слуге домаћинове и рекоше му: Господару! Ниси ли ти добро семе сејао на својој њиви? Откуда дакле кукољ?**

28 **А он рече им: Непријатељ човек то учини. А слуге рекоше му: Хоћеш ли дакле да идемо да га почупамо?**

29 **А он рече: Не; да не би чупајући кукољ почупали заједно с њиме пшеницу.**

30 **Оставите нека расте обоје заједно до жетве; и у време жетве рећи ћу жетеоцима: Саберите најпре кукољ, и свежите га у снопље да га сажежем; а пшеницу свезите у житницу моју.**

31 Другу причу каза им говорећи: **Царство је небеско као зрно горушичино које узме човек и посеје на њиви својој,**

32 **које је истина најмање од свију семена, али кад узрасте, веће је од свега поврћа, и буде дрво да птице небеске долазе, и седају на његовим гранама.**

33 Другу причу каза им: **Царство је небеско као квасац који узме жена и метне у три копање брашна док све не ускисне.**

34 Све ово у причама говори Исус људима, и без приче ништа не говораше им:

35 Да се збуде шта је казао пророк говорећи: Отвориће у причама уста своја, казаћу сакривено од постања света.

36 Тада остави Исус људе, и дође у кућу. И приступише к Њему ученици Његови говорећи: Кажи нам причу о кукољу на њиви.

37 А Он одговарајући рече им: **Који сеје добро семе оно је Син човечији;**

38 **а њива је свет; а добро семе синови су царства, а кукољ синови су зла;**

39 **а непријатељ који га је посејао јесте ђаво; а жетва је последак овог века; а жетеоци су анђели.**

40 **Као што се дакле кукољ сабира, и огњем сажиже, тако ће бити на крају овог века.**

41 **Послаће Син човечији анђеле своје, и сабраће из царства Његовог све саблазни и који чине безакоње.**

42 **И бациће их у пећ огњену: онде ће бити плач и шкргут зуба.**

43 **Тада ће се праведници засјати као сунце у царству Оца свог. Ко има уши да чује нека чује.**

44 **Још је царство небеско као благо сакривено у пољу, које нашавши човек сакри и од радости зато отиде и све што има продаде и купи поље оно.**

45 **Још је царство небеско као**
човек трговац који тражи добар
бисер,
46 **па кад нађе једно многоцено**
зрно бисера, отиде и продаде
све што имаше и купи га.

47 **Још је царство небеско као**
мрежа која се баци у море и
загреби од сваке руке рибе;
48 **која кад се напуни, извукоше**
је на крај, и седавши, избраше
добре у судове, а зле бацише
напоље.
49 **Тако ће бити на послетку**
века: изићи ће анђели и
одлучиће зле од праведних.
50 **И бациће их у пећ огњену:**
онде ће бити плач и шкргут зуба.

51 Рече им Исус: **Разуместе ли**
ово? Рекоше Му: Да, Господе.
52 А Он им рече: **Зато је**
сваки књижевник који се научио
царству небеском као домаћин
који износи из клети своје ново
и старо.

53 И кад сврши Исус приче ове,
отиде оданде.
54 И дошавши на постојбину
своју, учаше их по зборницама
њиховим тако да Му се дивљаху, и
говораху: Откуд овоме премудрост
ова и моћи?
55 Није ли ово дрводељин син?
Не зове ли се мати његова Марија,
и браћа његова Јаков, и Јосија, и
Симон, и Јуда?
56 И сестре његове нису ли све
код нас? Откуд њему ово све?
57 И саблажњаваху се о Њега. А
Исус рече им: **Нема пророка без**
части осим на постојбини својој
и у дому свом.
58 И не створи онде чудеса
многих за неверство њихово.

14

Погубљење Јована Крститеља.
Исус храни пет хиљада људи,
хода по мору и помаже Петру
који тоне. Исцељује све који Га
дотакну.

1 У то време дође глас до Ирода
четворовласника о Исусу;
2 и рече слугама својим: То
је Јован крститељ; он устаде из
мртвих, и зато чини чудеса.
3 Јер Ирод ухвати Јована, свеза
га и баци у тамницу Иродијаде
ради жене Филипа брата свог.
4 Јер му говораше Јован: Не
можеш ти ње имати.
5 И хтеде да га убије, али се
побоја народа; јер га држаху за
пророка.
6 А кад беше дан рођења
Иродовог, игра кћи Иродијадина
пред њима и угоди Ироду.
7 Зато и с клетвом обећа јој дати
шта год заиште.
8 А она научена од матере своје:
Дај ми, рече, овде на кругу главу
Јована крститеља.
9 И забрину се цар; али клетве
ради и оних који се гошћаху с њим,
заповеди јој дати.
10 И посла те посекоше Јована у
тамници.
11 И донесоше главу његову на
кругу, и дадоше девојци, и однесе
је матери својој.
12 И дошавши ученици његови,
узеше тело његово и укопаше га; и
дођоше Исусу те јавише.

13 И чувши Исус, отиде оданде
у лађи у пусто место насамо. А
кад то чуше људи, идоше за Њим
пешице из градова.
14 И изашавши Исус виде многи
народ, и сажали му се за њих, и
исцели болеснике њихове.
15 А пред вече приступише к
Њему ученици Његови говорећи:
Овде је пусто место, а доцкан је
већ; отпусти народ нека иде у села
да купи себи хране.
16 А Исус рече им: **Не треба да**
иду; подајте им ви нека једу.
17 А они рекоше Му: Немамо
овде до само пет хлебова и две
рибе.
18 А Он рече: **Донесите ми их**
овамо.
19 И заповеди народу да поседају
по трави; па узе оних пет хлебова
и две рибе, и погледавши на

небо благослови, и преломивши даде ученицима својим, а ученици народу.
20 И једоше сви, и наситише се, и накупише комада што претече дванаест котарица пуних.
21 А оних што су јели беше људи око пет хиљада, осим жена и деце.

22 И одмах натера Исус ученике своје да уђу у лађу и напред да иду на оне стране док Он отпусти народ.
23 И одступивши народ попе се на гору сам да се моли Богу. И увече беше онде сам.
24 А лађа беше насред мора у невољи од валова, јер беше противан ветар.
25 А у четврту стражу ноћи отиде к њима Исус идући по мору.
26 И видевши Га ученици по мору где иде, поплашише се говорећи: То је утвара; и од страха повикаше.
27 А Исус одмах рече им говорећи: **Не бојте се; ја сам, не плашите се.**
28 А Петар одговарајући рече: Господе! Ако си Ти, реци ми да дођем к Теби по води.
29 А Он рече: **Ходи.** И изишавши из лађе Петар иђаше по води да дође к Исусу.
30 Но видећи ветар велики уплаши се, и почевши се топити, повика говорећи: Господе, помагај!
31 И одмах Исус пруживши руку ухвати Петра, и рече му: **Маловерни! Зашто се посумња?**
32 И кад уђоше у лађу, преста ветар.
33 А који беху у лађи приступише и поклонише Му се говорећи: Ваистину Ти си Син Божји.

34 И прешавши дођоше у земљу генисаретску.
35 И познавши Га људи из оног места, послаше по свој оној околини, и донесоше к Њему све болеснике.
36 И молљаху Га да се само дотакну скута од Његове хаљине; и који се дотакоше оздравише.

15

Исус одбацује људске обичаје. Услишена жена Хананејка. Исцељује болеснике. Храни четири хиљаде људи.

1 Тада приступише к Исусу књижевници и фарисеји од Јерусалима говорећи:
2 Зашто ученици твоји преступају обичаје старих? Јер не умивају руке своје кад хлеб једу.
3 А Он одговарајући рече им: **Зашто и ви преступате заповест Божју за обичаје своје?**
4 **Јер Бог заповеда говорећи: Поштуј оца и матер; и који опсује оца или матер смрћу да умре.**
5 **А ви кажете: Ако који рече оцу или матери: Прилог је чим би ти ја могао помоћи;**
6 **може и да не поштује оца свог или матере. И укидосте заповест Божју за обичаје своје.**
7 **Лицемери! Добро је за вас пророковао Исаија говорећи:**

8 **Ови људи приближавају се к мени устима својим,**
и уснама поштују ме;
а срце њихово далеко стоји од мене.
9 **Но залуду ме поштују**
учећи наукама и заповестима људским.

10 И дозвавши људе, рече им: **Слушајте и разумите.**
11 **Не погани човека шта улази у уста; него шта излази из уста оно погани човека.**
12 Тада приступише ученици Његови и рекоше Му: Знаш ли да фарисеји чувши ту реч саблазнише се?
13 А Он одговарајући рече: **Свако дрво које није усадио Отац мој небески, искорениће се.**
14 **Оставите их: они су слепе вође слепцима; а слепац слепца ако води, оба ће у јаму пасти.**
15 А Петар одговарајући рече Му: Кажи нам причу ову.

16 А Исус рече: **Еда ли сте и ви још неразумни?**
17 **Зар још не знате да све што улази у уста у трбух иде, и избацује се напоље?**
18 **А шта излази из уста из срца излази, и оно погани човека.**
19 **Јер од срца излазе зле мисли, убиства, прељубе, курварства, крађе, лажна сведочанства, хуле на Бога.**
20 **И ово је што погани човека, а неумивеним рукама јести не погани човека.**

21 И изишавши оданде Исус отиде у крајеве тирске и сидонске.
22 И гле, жена Хананејка изађе из оних крајева, и повика к Њему говорећи: Помилуј ме Господе сине Давидов! Моју кћер врло мучи ђаво.
23 А Он јој не одговори ни речи. И приступивши ученици Његови мољаху Га говорећи: Отпусти је, како виче за нама.
24 А Он одговарајући рече: **Ја сам послан само к изгубљеним овцама дома Израиљевог.**
25 А она приступивши поклони Му се говорећи: Господе помози ми!
26 А Он одговарајући рече: **Није добро узети од деце хлеб и бацити псима.**
27 А она рече: Да, Господе, али и пси једу од мрва што падају с трпезе њихових господара.
28 Тада одговори Исус, и рече јој: **О жено! Велика је вера твоја; нека ти буде како хоћеш.** И оздрави кћи њена од оног часа.

29 И отишавши Исус оданде, дође к мору галилејском, и попевши се на гору, седе онде.
30 И приступише к Њему људи многи који имаху са собом хромих, слепих, немих, узетих и других многих, и положише их к ногама Исусовим, и исцели их,
31 тако да се народ дивљаше, видећи неме где говоре, узете здраве, хроме где иду, и слепе где гледају; и хвалише Бога Израиљевог.

32 А Исус дозвавши ученике своје рече: **Жао ми је овог народа, јер већ три дана стоје код мене и немају шта јести; а нисам их рад отпустити гладне да не ослабе на путу.**
33 И рекоше Му ученици Његови: Откуда нам у пустињи толики хлеб да се насити толики народ?
34 И рече им Исус: **Колико хлебова имате?** А они рекоше: Седам, и мало рибице.
35 И заповеди народу да поседају по земљи.
36 И узевши оних седам хлебова и рибе, и давши хвалу, преломи, и даде ученицима својим, а ученици народу.
37 И једоше сви, и наситише се; и накупише комада што претече седам котарица пуних.
38 А оних што су јели беше четири хиљаде људи, осим жена и деце.
39 И отпустивши народ уђе у лађу, и дође у околине магдалске.

16

Фарисеји иште знак. О квасцу. Петрово сведочанство о Исусу. Прво претсказивање страдања. Христови следбеници.

1 И приступише к Њему фарисеји и садукеји, и кушајући Га искаху да им покаже знак с неба.
2 А Он одговарајући рече им: **Увече говорите: Биће ведро; јер је небо црвено.**
3 **И ујутру: Данас ће бити ветар, јер је небо црвено и мутно. Лицемери! Лице небеско умете познавати, а знаке времена не можете познати?**
4 **Род зли и курварски тражи знак, и знак неће му се дати осим знака Јоне пророка.** И оставивши их отиде.

5 И полазећи ученици Његови на оне стране заборавише узети хлеба.

6 А Исус рече им: **Чувајте се квасца фарисејског и садукејског.**
7 А они мишљаху у себи говорећи: То је што нисмо хлеба узели.
8 А Исус разумевши рече им: **Шта мислите у себи, маловерни, што хлеба нисте узели?**
9 **Зар још не разумете нити памтите пет хлебова на пет хиљада, и колико котарица накуписте?**
10 **Ни седам хлебова на четири хиљаде, и колико котарица накуписте?**
11 **Како не разумете да вам не рекох за хлебове да се чувате квасца фарисејског и садукејског?**
12 Тада разумеше да не рече квасца хлебног да се чувају, него науке фарисејске и садукејске.

13 А кад дође Исус у околине Ћесарије Филипове, питаше ученике своје говорећи: **Ко говоре људи да је Син човечији?**
14 А они рекоше: Једни говоре да си Јован крститељ, други да си Илија, а други Јеремија, или који од пророка.
15 Рече им Исус: **А ви шта мислите ко сам ја?**
16 А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Син Бога Живога.
17 И одговарајући Исус рече му: **Благо теби, Симоне сине Јонин! Јер тело и крв нису то теби јавили, него Отац мој који је на небесима.**
18 **А и ја теби кажем: ти си Петар, и на овом камену сазидаћу цркву своју, и врата паклена неће је надвладати.**
19 **И даћу ти кључеве од царства небеског: и шта свежеш на земљи биће свезано на небесима, и шта разрешиш на земљи биће разрешено на небесима.**
20 Тада запрети Исус ученицима својим да ником не казују да је Он Христос.

21 Отада поче Исус казивати ученицима својим да Њему ваља ићи у Јерусалим, и много пострадати од старешина и од главара свештеничких и књижевника, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати.
22 И узевши Га Петар поче Га одвраћати говорећи: Боже сачувај! Неће то бити од тебе.
23 А Он обрнувши се рече Петру: **Иди од мене сотоно; ти си ми саблазан; јер не мислиш шта је Божје него људско.**

24 Тада Исус рече ученицима својим: **Ако ко хоће за мном ићи, нека се одрекне себе, и узме крст свој и иде за мном.**
25 **Јер ко хоће своју душу да сачува, изгубиће је; а ако ко изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.**
26 **Јер каква је корист човеку ако сав свет добије а души својој науди? Или какав ће откуп дати човек за своју душу?**
27 **Јер ће доћи Син човечији у слави Оца свог с анђелима својим, и тада ће се вратити свакоме по делима његовим.**
28 **Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде Сина човечијег где иде у царству свом.**

17

Христово преображење. Исцељење једног месечара. Друго казивање о страдању. Порез Храму.

1 И после шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована брата његовог, и изведе их на гору високу саме.
2 И преобрази се пред њима, и засја се лице Његово као сунце а хаљине Његове постадоше беле као светлост.
3 И гле, указаше им се Мојсије и Илија, који с Њим говораху.
4 А Петар одговарајући рече Исусу: Господе! Добро нам је овде

бити; ако хоћеш да начинимо овде три сенице: Теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији.

5 Док он још говораше, гле, облак сјајан заклони их; и гле, глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни, који је по мојој вољи; Њега послушајте.

6 И чувши ученици падоше ничице, и уплашише се врло.

7 И приступивши Исус дохвати их се, и рече: **Устаните, и не бојте се.**

8 А они подигнувши очи своје никога не видеше до Исуса самог.

9 И силазећи с горе заповеди им Исус говорећи: **Ником не казујте шта сте видели док Син човечији из мртвих не устане.**

10 И запиташе Га ученици Његови говорећи: Зашто дакле књижевници кажу да Илија најпре треба да дође?

11 А Исус одговарајући рече им: **Илија ће доћи најпре и уредити све.**

12 **Али вам кажем да је Илија већ дошао, и не познаше га; него учинише с њиме шта хтеше: тако и Син човечији треба да пострада од њих.**

13 Тада разумеше ученици да им говори за Јована крститеља.

14 И кад дођоше к народу, приступи к Њему човек клањајући Му се,

15 и говорећи: Господе! Помилуј сина мог; јер о мени бесни и мучи се врло; јер много пута пада у ватру, и много пута у воду.

16 И доведох га ученицима Твојим, и не могоше га исцелити.

17 А Исус одговарајући рече: **О роде неверни и покварени! Докле ћу бити с вама? Докле ћу вас трпети? Доведите ми га амо.**

18 И запрети му Исус; и ђаво изиђе из њега, и оздрави момче од оног часа.

19 Тада приступише ученици к Исусу и насамо рекоше Му: Зашто га ми не могасмо изгнати?

20 А Исус рече им: **За неверство ваше. Јер вам кажем заиста: ако имате вере колико зрно горушичино, рећи ћете гори овој: Пређи одавде тамо, и пређи ће, и ништа неће вам бити немогуће.**

21 А овај се род изгони само молитвом и постом.

22 А кад су ходили по Галилеји, рече им Исус: **Предаће се Син човечији у руке људске;**

23 **и убиће Га, и трећи дан устаће.** И невесели беху врло.

24 А кад дођоше у Капернаум, приступише к Петру они што купе дидрахме, и рекоше: Зар ваш учитељ неће дати дидрахме?

25 Петар рече: Хоће. И кад уђе у кућу, претече га Исус говорећи: **Шта мислиш Симоне? Цареви земаљски од кога узимају порезе и хараче, или од својих синова или од туђих?**

26 Рече Њему Петар: Од туђих. Рече му Исус: **Дакле не плаћају синови.**

27 **Али да их не саблазнимо, иди на море, и баци удицу, и коју прво ухватиш рибу, узми је; и кад јој отвориш уста наћи ћеш статир; узми га те им подај за ме и за се.**

18

Будите као деца! Саблазан. Моћ апостолских свеза. Опраштање и прича о великом дужнику.

1 У тај час приступише к Исусу ученици говорећи: Ко је дакле највећи у царству небеском?

2 И дозва Исус дете, и постави га међу њих,

3 и рече им: **Заиста вам кажем, ако се не повратите и не будете као деца, нећете ући у царство небеско.**

4 **Који се дакле понизи као дете ово, онај је највећи у царству небеском.**

5 **И који прими такво дете у име моје, мене прима.**

6 **А који саблазни једног од ових малих који верују**

мене, боље би му било да се обеси камен воденични о врату његовом, и да потоне у дубину морску.

7 **Тешко свету од саблазни! Јер је потребно да дођу саблазни; али тешко оном човеку кроз кога долази саблазан.**

8 **Ако ли те рука твоја или нога твоја саблажњава, одсеци је и баци од себе: боље ти је ући у живот хром или кљаст, него ли с две руке и две ноге да те баце у огањ вечни.**

9 **И ако те око твоје саблажњава, извади га и баци од себе: боље ти је с једним оком у живот ући, него с два ока да те баце у пакао огњени.**

10 **Гледајте да не презрете једног од малих ових; јер вам кажем да анђели њихови на небесима једнако гледају лице Оца мог небеског.**

11 **Јер Син човечији дође да изнађе и спасе изгубљено.**

12 **Шта вам се чини? Кад има један човек сто оваца па зађе једна од њих, не остави ли он деведесет и девет у планини, и иде да тражи ону што је зашла?**

13 **И ако се догоди да је нађе, заиста вам кажем да се њој више радује него онима деведесет и девет што нису зашле.**

14 **Тако није воља Оца вашег небеског да погине један од ових малих.**

15 **Ако ли ти сагреши брат твој, иди и покарај га међу собом и њим самим; ако те послуша, добио си брата свог.**

16 **Ако ли те не послуша, узми са собом још једног или двојицу да све речи остану на устима два или три сведока.**

17 **Ако ли њих не послуша, кажи цркви; а ако ли не послуша ни цркву, да ти буде као незнабожац и цариник.**

18 **Јер вам кажем заиста: шта год свежете на земљи биће свезано на небу, и шта год разрешите на земљи биће разрешено на небу.**

19 **Још вам кажем заиста: ако се два од вас сложе на земљи у чему му драго, зашто се узмоле, даће им Отац мој који је на небесима.**

20 **Јер где су два или три сабрани у име моје онде сам ја међу њима.**

21 Тада приступи к Њему Петар и рече: Господе! Колико пута ако ми сагреши брат мој да му опростим? До седам пута?

22 Рече њему Исус: **Не велим ти до седам пута, него до седам пута седамдесет.**

23 **Зато је царство небеско као човек цар који намисли да се прорачуна са својим слугама.**

24 **И кад се поче рачунати, доведоше му једног дужника од десет хиљада таланата.**

25 **И будући да немаше чим платити, заповеди господар његов да га продаду, и жену његову и децу, и све што има; и да му се плати.**

26 **Но слуга тај паде и клањаше му се говорећи: Господару! Причекај ме, и све ћу ти платити.**

27 **А господару се сажали за тим слугом, пусти га и дуг опрости му.**

28 **А кад изиђе слуга тај, нађе једног од својих другара који му је дужан сто гроша, и ухвативши га дављаше га говорећи: Дај ми шта си дужан.**

29 **Паде другар његов пред ноге његове и мољаше га говорећи: Причекај ме, и све ћу ти платити.**

30 **А он не хте, него га одведе и баци у тамницу док не плати дуга.**

31 **Видевши пак другари његови тај догађај жао им би врло, и отишавши казаше господару свом сав догађај.**

32 **Тада га дозва господар његов, и рече му: Зли слуго! Сав дуг овај опростих теби, јер си ме молио.**

33 **Није ли требало да се и ти смилујеш на свог другара, као и ја на те што се смиловах?**
34 **И разгневи се господар његов, и предаде га мучитељима док не плати сав дуг свој.**
35 **Тако ће и Отац мој небески учинити вама, ако не опростите сваки брату свом од срца својих.**

19

О разводу брака. Исус благосиља децу. О богатом младићу.

1 И кад сврши Исус речи ове, отиде из Галилеје, и дође у околине јудејске преко Јордана.
2 И за Њим идоше људи многи и исцели их онде.
3 И приступише к Њему фарисеји да Га кушају, и рекоше Му: Може ли човек пустити жену своју за сваку кривицу?
4 А Он одговарајући рече им: **Нисте ли читали да је Онај који је у почетку створио човека мужа и жену створио их?**
5 **И рече: Зато оставиће човек оца свог и матер, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело.**
6 **Тако нису више двоје, него једно тело; а шта је Бог саставио човек да не растављa.**
7 Рекоше Му: Зашто дакле Мојсије заповеда да се да књига распусна, и да се пусти?
8 Рече им: **Мојсије је вама допустио по тврђи вашег срца пуштати своје жене; а из почетка није било тако.**
9 **Него ја вама кажем: Ако ко пусти своју жену, осим за курварство, и ожени се другом, чини прељубу; и који узме пуштеницу чини прељубу.**
10 Рекоше Му ученици Његови: Ако је тако човеку са женом, није се добро женити.
11 А Он рече им: **Не могу сви примити те речи до они којима је дано.**
12 **Јер има ушкопљеника који су се тако родили из утробе материне; а има ушкопљеника које су људи ушкопили; а има ушкопљеника који су сами себе ушкопили царства ради небеског. Ко може примити нека прими.**

13 Тада приведоше к Њему децу да метне руке на њих, и да се помоли Богу; а ученици забрањиваху им.
14 А Исус рече: **Оставите децу и не забрањујте им долазити к мени; јер је таквих царство небеско.**
15 И метнувши на њих руке отиде оданде.

16 И гле, неко приступивши рече Му: Учитељу благи! Какво ћу добро да учиним да имам живот вечни?
17 А Он рече му: **Што ме зовеш благим? Нико није благ осим једног Бога. А ако желиш ући у живот, држи заповести.**
18 Рече Му: Које? А Исус рече: **Да не убијеш; не чиниш прељубе; не украдеш; не сведочиш лажно;**
19 **поштуј оца и матер; и љуби ближњег свог као самог себе.**
20 Рече Му младић: Све сам ово сачувао од младости своје; шта ми још треба?
21 Рече му Исус: **Ако хоћеш савршен да будеш, иди и продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; па хајде за мном.**
22 А кад чу младић реч, отиде жалостан; јер беше врло богат.

23 А Исус рече ученицима својим: **Заиста вам кажем да је тешко богатоме ући у царство небеско.**
24 **И још вам кажем: Лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоме ући у царство Божије.**
25 А кад то чуше ученици, дивљаху се врло говорећи: Ко се дакле може спасити?

26 А Исус погледавши на њих рече им: **Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће.**

27 Тада одговори Петар и рече Му: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо; шта ће дакле бити нама?

28 А Исус рече им: **Заиста вам кажем да ћете ви који идете за мном, у другом рођењу, кад седе Син човечији на престолу славе своје, сешћете и ви на дванаест престола и судити над дванаест колена Израиљевих.**

29 **И сваки, који остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или децу, или земљу, имена мог ради, примиће сто пута онолико, и добиће живот вечни.**

30 **Али ће многи први бити последњи и последњи први.**

20

Прича о радницима у винограду. Треће казивање о страдању. Синови Зеведејеви. Борба за првенство. Два слепца.

1 **Јер је царство небеско као човек домаћин који ујутру рано изиђе да наима посленике у виноград свој.**

2 **И погодивши се с посленицима по грош на дан посла их у виноград свој.**

3 **И изишавши у трећи сат, виде друге где стоје на тргу беспослени,**

4 **и њима рече: Идите и ви у мој виноград, и шта буде право даћу вам.**

5 **И они отидоше. И опет изишавши у шести и девети сат, учини тако.**

6 **И у једанаести сат изишавши нађе друге где стоје беспослени, и рече им: Што стојите овде сав дан беспослени?**

7 **Рекоше му: Нико нас не најми. Рече им: Идите и ви у мој виноград, и шта буде право примићете.**

8 **А кад би у вече, рече господар од винограда к приставу свом: Дозови посленике и подај им плату почевши од последњих до првих.**

9 **И дошавши који су у једанаести сат најмљени примише по грош.**

10 **А кад дођоше први, мишљаху да ће више примити: И примише и они по грош.**

11 **И примивши викаху на господара.**

12 **Говорећи: Ови последњи један сат радише, и изједначи их с нама који смо се читав дан мучили и горели.**

13 **А он одговарајући рече једном од њих: Пријатељу! Ја теби не чиним криво; ниси ли погодио са мном по грош?**

14 **Узми своје па иди; а ја хоћу и овом последњем да дам као и теби.**

15 **Или зар ја нисам властан у свом чинити шта хоћу? Зар је око твоје зло што сам ја добар?**

16 **Тако ће бити последњи први и први последњи; јер је много званих, а мало избраних.**

17 И пошавши Исус у Јерусалим узе насамо дванаест ученика на путу, и рече им:

18 **Ево идем у Јерусалим, и Син човечији биће предан главарима свештеничким и књижевницима; и осудиће Га на смрт;**

19 **и предаће Га незнабошцима да Му се ругају и да Га бију и разапну; и трећи дан устаће.**

20 Тада приступи к Њему мати синова Зеведејевих са својим синовима клањајући Му се и молећи Га за нешто.

21 А Он јој рече: **Шта хоћеш?** Рече Му: Заповеди да седу ова моја два сина, један с десне стране Теби, а један с леве стране Теби, у царству Твом.

22 А Исус одговарајући рече: **Не знате шта тражите; можете ли пити чашу коју ћу ја пити и крстити се крштењем којим се ја крстим?** Рекоше Му: Можемо.

23 И рече им: **Чашу дакле моју испићете, и крстићете се крштењем којим се ја крстим; али да седете с десне стране мени и с леве, не могу ја дати, него коме је уготовио Отац мој.**
24 И кад чуше осталих десет ученика, расрдише се на та два брата.
25 А Исус дозвавши их рече: **Знате да кнезови народни заповедају народу, и поглавари управљају њим.**
26 **Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.**
27 **И који хоће међу вама да буде први, да вам буде слуга.**
28 **Као што ни Син човечији није дошао да Му служе, него да служи и да душу своју у откуп да за многе.**

29 И кад је излазио из Јерихона за Њим иђаше народ многи.
30 И гле, два слепца сеђаху крај пута, и чувши да Исус пролази повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, сине Давидов!
31 А народ прећаше им да ућуте; а они још већма повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, сине Давидов!
32 И уставивши се Исус дозва их, и рече: **Шта хоћете да вам учиним?**
33 Рекоше Му: Господе, да се отворе очи наше.
34 И смилова се Исус, и дохвати се очију њихових, и одмах прогледаше очи њихове, и отидоше за Њим.

21

Христов улазак у Јерусалим. Чишћење Храма. Неплодна смоква. Говор Христов у Храму. Прича о виноградарима.

1 И кад се приближише к Јерусалиму и дођоше у Витфагу к маслинској гори, онда Исус посла два ученика
2 говорећи им: **Идите у село што је према вама, и одмах ћете наћи магарицу привезану и магаре с њом: одрешите је и доведите ми.**
3 **И ако вам ко рече шта, кажите да они требају Господу: и одмах ће их послати.**
4 А ово је све било да се збуде шта је казао пророк говорећи:

5 Кажите кћери Сионовој:
Ево цар твој иде теби кротак,
и јаше на магарцу,
и магарету сину магаричином.

6 И ученици отидоше, и учинивши како им заповеди Исус.
7 Доведоше магарицу и магаре, и метнуше на њих хаљине своје, и посадише Га на њих.
8 А људи многи простреше хаљине своје по путу; а други резаху грање од дрвета и простираху по путу.
9 А народ који иђаше пред Њим и за Њим, викаше говорећи: Осана Сину Давидовом! Благословен који иде у име Господње! Осана на висини!
10 И кад Он уђе у Јерусалим, узбуни се сав град говорећи: Ко је то?
11 А народ говораше: Ово је Исус пророк из Назарета галилејског.

12 И уђе Исус у цркву Божју, и изгна све који продаваху и куповаху по цркви, и испремета трпезе оних што мењаху новце, и клупе оних што продаваху голубове.
13 И рече им: **У Писму стоји: Дом мој дом молитве нека се зове; а ви начинисте од њега пећину хајдучку.**
14 И приступише к Њему хроми и слепи у цркви, и исцели их.
15 А кад видеше главари свештенички и књижевници чудеса што учини, и децу где вичу у цркви и говоре: Осана сину Давидовом, расрдише се.
16 И рекоше Му: Чујеш ли шта ови говоре? А Исус рече им: **Да! Зар нисте никад читали: Из уста**

мале деце и која сисају начинио си себи хвалу?

17 И оставивши их изађе напоље из града у Витанију, и заноћи онде.

18 А ујутру, враћајући се у град, огладне.
19 И угледавши смокву једну крај пута дође к њој, и не нађе ништа на њој до лишће само, и рече јој: **Да никад на теби не буде рода до века.** И одмах усахну смоква.
20 И видевши то ученици дивише се говорећи: Како одмах усахну смоква!
21 А Исус одговарајући рече им: **Заиста вам кажем: ако имате веру и не посумњате, не само смоквено учинићете, него и гори овој ако кажете: Дигни се и баци се у море, биће.**
22 **И све што узиштете у молитви верујући, добићете.**

23 И кад дође у цркву и стаде учити, приступише к Њему главари свештенички и старешине народне говорећи: Каквом власти то чиниш? И ко ти даде власт ту?
24 А Исус одговарајући рече им: **Ја ћу вас упитати једну реч, коју ако ми кажете, и ја ћу вама казати каквом власти ово чиним.**
25 **Крштење Јованово откуда би? Или с неба, или од људи?** А они помишљаваху у себи говорећи: Ако кажемо: С неба, рећи ће нам: Зашто му дакле не веровасте?
26 Ако ли кажемо: Од људи, бојимо се народа; јер сви Јована држаху за пророка.
27 И одговарајући Исусу рекоше: Не знамо. Рече и Он њима: **Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.**

28 **Шта вам се чини? Човек неки имаше два сина; и дошавши к првом рече: Сине! Иди данас ради у винограду мом.**
29 **А он одговарајући рече: Нећу; а после се раскаја и отиде.**
30 **И приступивши к другом рече тако. А он одговарајући рече: Хоћу, господару; и не отиде.**
31 **Који је од ове двојице испунио вољу очеву?** Рекоше Му: Први. Рече им Исус: **Заиста вам кажем да ће цариници и курве пре вас ући у царство Божје.**
32 **Јер дође к вама Јован путем праведним, и не веровасте му; а цариници и курве вероваше му; и ви пошто видесте то, не раскајасте се да му верујете.**

33 **Другу причу чујте: Беше човек домаћин који посади виноград, и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима и отиде.**
34 **А кад се приближи време родовима, посла слуге своје к виноградарима да приме родове његове.**
35 **И виноградари похвативши слуге његове једног избише, а једног убише, а једног засуше камењем.**
36 **Опет посла друге слуге, више него пре, и учинише им тако исто.**
37 **А по том посла к њима сина свог говорећи: Постидеће се сина мог.**
38 **А виноградари видевши сина рекоше међу собом: Ово је наследник; ходите да га убијемо, и да нама остане достојање његово.**
39 **И ухватише га, па изведоше га напоље из винограда, и убише.**
40 **Кад дође дакле господар од винограда шта ће учинити виноградарима оним?**
41 Рекоше Му: Злочинце ће злом смрти поморити; а виноград даће другим виноградарима, који ће му давати родове у своје време.

42 А рече им Исус: **Зар нисте никада читали у Писму: Камен који одбацише зидари, он је постао глава од угла; то би од**

Господа и дивно је у вашим очима.

43 **Зато вам кажем да ће се од вас узети царство Божје, и даће се народу који његове родове доноси.**
44 **И ко падне на овај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.**
45 И чувши главари свештенички и фарисеји приче Његове разумеше да за њих говори.
46 И гледаху да Га ухвате, али се побојаше народа, јер Га држаху за пророка.

22

Прича о свадби царевог сина. Новац харачки. Васкрсење. Највећа заповест. Христос је Давидов Син и Господ.

1 И одговарајући Исус опет рече им у причама говорећи:
2 **Царство је небеско као човек цар који начини свадбу сину свом.**
3 **И посла слуге своје да зову званице на свадбу; и не хтеше доћи.**
4 **Опет посла друге слуге говорећи: Кажите званицама: Ево сам обед свој уготовио, и јунци моји и храњеници поклани су, и све је готово; дођите на свадбу.**
5 **А они не маривши отидоше овај у поље своје, а овај к трговини својој.**
6 **А остали ухватише слуге његове, изружише их, и побише их.**
7 **А кад то чу цар онај, разгневи се и послављи војску своју погуби крвнике оне, и град њихов запали.**
8 **Тада рече слугама својим: Свадба је дакле готова, а званице не бише достојне.**
9 **Идите дакле на раскршће и кога год нађете, дозовите на свадбу.**
10 **И изишавши слуге оне на раскршћа сабраше све које нађоше, зле и добре; и столови напунише се гостију.**
11 **Изашавши пак цар да види госте угледа онде човека необученог у свадбено рухо.**
12 **И рече му: Пријатељу! Како си дошао амо без свадбеног руха? А он ућуте.**
13 **Тада рече цар слугама: Свежите му руке и ноге, па га узмите те баците у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба.**
14 **Јер су многи звани, али је мало избраних.**

15 Тада отидоше фарисеји и начинише веће како би Га ухватили у речи.
16 И послаше к Њему ученике своје с Иродовцима, те рекоше: Учитељу! Знамо да си истинит, и путу Божјем заиста учиш, и не мариш ни за кога, јер не гледаш ко је ко.
17 Кажи нам дакле шта мислиш ти? Треба ли дати харач ћесару или не?
18 Разумевши Исус лукавство њихово рече: **Што ме кушате, лицемери?**
19 **Покажите ми новац харачки.** А они донесоше Му новац.
20 И рече им: **Чији је образ овај и натпис?**
21 И рекоше Му: Ћесарев. Тада рече им: **Подајте дакле ћесарево ћесару, и Божје Богу.**
22 И чувши дивише се, и оставивши Га отидоше.

23 Тај дан приступише к Њему садукеји који говоре да нема васкрсења, и упиташе Га
24 говорећи: Учитељу! Мојсије рече: Ако ко умре без деце, да узме брат његов жену његову и да подигне семе брату свом.
25 У нас беше седам браће; и први оженивши се умре, и не имавши порода остави жену своју брату свом.
26 А тако и други, и трећи, све до седмог.

27 А после свих умре и жена.
28 О васкрсењу дакле кога ће од седморице бити жена? Јер је за свима била.
29 А Исус одговарајући рече им: **Варате се, не знајући Писма ни силе Божје.**
30 **Јер о васкрсењу нити ће се женити ни удавати; него су као анђели Божји на небу.**
31 **А за васкрсење мртвих нисте ли читали шта вам је рекао Бог говорећи:**
32 **Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев! Није Бог Бог мртвих, него живих.**
33 И чувши народ дивљаше се науци Његовој.

34 А фарисеји чувши да посрами садукеје сабраше се заједно.
35 И упита један од њих законик кушајући Га и говорећи:
36 Учитељу! Која је заповест највећа у закону?
37 А Исус рече му: **Љуби Господа Бога свог свим срцем својим, и свом душом својом, и свом мисли својом.**
38 **Ово је прва и највећа заповест.**
39 **А друга је као и ова: Љуби ближњег свог као самог себе.**
40 **О овима двема заповестима виси сав закон и пророци.**

41 А кад се сабраше фарисеји, упита их Исус
42 говорећи: **Шта мислите за Христа, чији је син?** Рекоше Му: Давидов.
43 Рече им: **Како дакле Давид Њега духом назива Господом говорећи:**

44 **Рече Господ Господу мом:**
Седи мени с десне стране,
док положим непријатеље
Твоје подножје ногама
Твојим?

45 **Кад дакле Давид назива Њега Господом, како му је син?**
46 И нико Му не могаше одговорити речи; нити смеде ко од тог дана да Га запита више.

23

Исус кори књижевнике и фарисеје. Тешки јерусалимски греси. Прорицање о разорењу Храма.

1 Тада Исус рече к народу и ученицима својим
2 говорећи: **На Мојсијеву столицу седоше књижевници и фарисеји.**
3 **Све дакле што вам кажу да држите, држите и творите; али шта они чине не чините; јер говоре а не чине.**
4 **Него вежу бремена тешка и незгодна за ношење, и товаре на плећа људска; а прстом својим неће да их прихвате.**
5 **А сва дела своја чине да их виде људи: раширују своје амајлије, и граде велике скуте на хаљинама својим.**
6 **И траже зачеље на гозбама и прва места по зборницама,**
7 **и да им се клања по улицама, и да их људи зову: Рави! Рави!**
8 **А ви се не зовите Рави; јер је у вас један Рави Христос, а ви сте сви браћа.**
9 **И оцем не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац који је на небесима.**
10 **Нити се зовите Учитељи; јер је у вас један учитељ Христос.**
11 **А највећи између вас да вам буде слуга.**
12 **Јер који се подиже, понизиће се, а који се понижује, подигнуће се.**
13 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што затварате царство небеско од људи; јер ви не улазите нити дате да улазе који би хтели.**
14 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што једете куће удовичке, и лажно се Богу молите дуго; зато ћете већма бити осуђени.**

15 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што проходите море и земљу да би присвојили једног, и кад га присвојите, чините га сином пакленим, удвоје већим од себе.**

16 **Тешко вама вође слепе који говорите: Ако се ко куне црквом ништа је; а ако се ко куне златом црквеним крив је.**

17 **Будале слепе! Шта је веће, или злато, или црква која злато освети.**

18 **И ако се ко куне олтаром ништа је то, а који се куне даром који је на њему крив је.**

19 **Будале слепе! Шта је веће, или дар, или олтар који дар освети?**

20 **Који се дакле куне олтаром, куне се њим и свим што је на њему.**

21 **И који се куне црквом, куне се њом и Оним што живи у њој.**

22 **И који се куне небом, куне се престолом Божјим и Оним који седи на њему.**

23 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте шта је најпретежније у закону: правду и милост и веру; а ово је требало чинити и оно не остављати.**

24 **Вође слепе који оцеђујете комарца а камилу прождирете.**

25 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери што чистите споља чашу и зделу а изнутра су пуне грабежа и неправде.**

26 **Фарисеју слепи! Очисти најпре изнутра чашу и зделу да буду и споља чисте.**

27 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што сте као окречени гробови, који се споља виде лепи а унутра су пуни костију мртвачких и сваке нечистоте.**

28 **Тако и ви споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемерја и безакоња.**

29 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што зидате гробове пророцима и красите раке праведника,**

30 **и говорите: Да смо ми били у време својих отаца, не бисмо с њима пристали у крв пророка.**

31 **Тим само сведочите за себе да сте синови оних који су побили пророке.**

32 **И ви допуните меру отаца својих.**

33 **Змије, породи аспидини! Како ћете побећи од пресуде у огањ паклени?**

34 **Зато ево ја ћу к вама послати пророке и премудре и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети а једне бити по зборницама својим и гонити од града до града,**

35 **да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведног до крви Заније сина Варахијиног, кога убисте међу црквом и олтаром.**

36 **Заиста вам кажем да ће ово све доћи на род овај.**

37 **Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к себи! Колико пута хтех да скупим чеда твоја као што кокош скупља пилиће своје под крила и не хтесте!**

38 **Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста.**

39 **Јер вам кажем: Нећете мене видети одселе док не кажете: Благословљен који иде у име Господње.**

24

О разорењу Јерусалима. Поновни Христов долазак и крај света. Стражите!

1 И изишавши Исус иђаше од цркве, и приступише к Њему ученици Његови да Му покажи грађевину црквену.

2 А Исус рече им: **Не видите ли све ово? Заиста вам кажем:**

неће остати овде ни камен на камену који се неће разметнути.

3 А кад сеђаше на гори маслинској приступише к Њему ученици насамо говорећи: Кажи нам кад ће то бити? И какав је знак Твог доласка и краја века?

4 И одговарајући Исус рече им: **Чувајте се да вас ко не превари.**

5 **Јер ће многи доћи у име моје говорећи: Ја сам Христос. И многе ће преварити.**

6 **Чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба да то све буде, али није још тада крај.**

7 **Јер ће устати народ на народ и царство на царство; и биће глади и помори, и земља ће се трести по свету.**

8 **А то је све почетак страдања.**

9 **Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће народи омрзнути на вас имена мог ради.**

10 **И тада ће се многи саблазнити, и друг друга издаће, и омрзнуће друг на друга.**

11 **И изићи ће многи лажни пророци и преварiће многе.**

12 **И што ће се безакоње умножити, охладнеће љубав многих.**

13 **Али који претрпи до краја благо њему.**

14 **И проповедиће се ово јеванђеље о царству по свему свету за сведочанство свим народима. И тада ће доћи последак.**

15 **Кад дакле угледате мрзост опустошења, о којој говори пророк Данило, где стоји на месту светом (који чита да разуме):**

16 **Тада који буду у Јудеји нека беже у горе;**

17 **и који буде на крову да не силази узети шта му је у кући;**

18 **и који буде у пољу да се не врати натраг да узме хаљине своје.**

19 **А тешко труднима и дојилицама у те дане.**

20 **Него се молите Богу да не буде бежан ваша у зиму ни у суботу;**

21 **јер ће бити невоља велика каква није била од постања света досад нити ће бити;**

22 **и да се они дани не скрате, нико не би остао; али избраних ради скратиће се дани они.**

23 **Тада ако вам ко каже: Ево овде је Христос или онде, не верујте.**

24 **Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране.**

25 **Ето вам казах унапред.**

26 **Ако вам дакле кажу: Ево га у пустињи, не излазите; ево га у собама, не верујте.**

27 **Јер као што муња излази од истока и показује се до запада, такав ће бити долазак Сина човечијег.**

28 **Јер где је стрвина онамо ће се и орлови купити.**

29 **И одмах ће по невољи дана тих сунце помрчати, и месец своју светлост изгубити, и звезде с неба спасти, и силе небеске покренути се.**

30 **И тада ће се показати знак Сина човечијег на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи; и угледаће Сина човечијег где иде на облацима небеским са силом и славом великом.**

31 **И послаће анђеле своје с великим гласом трубним; и сабраће избране Његове од четири ветра, од краја до краја небеса.**

32 **Од смокве научите се причи: кад се већ њене гране помладе и улистају, знате да је близу лето.**

33 **Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу код врата.**

34 **Заиста вам кажем: овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде.**
35 **Небо и земља проћи ће, али речи моје неће проћи.**

36 **А о дану том и часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам.**
37 **Јер као што је било у време Ноево тако ће бити и долазак Сина човечијег.**
38 **Јер као што пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до оног дана кад Ноје уђе у ковчег,**
39 **и не осетише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак Сина човечијег.**
40 **Тада ће бити два на њиви; један ће се узети, а други ће се оставити.**
41 **Две ће млети на жрвњевима; једна ће се узети, а друга ће се оставити.**
42 **Стражите дакле, јер не знате у који ће час доћи Господ ваш.**
43 **Али ово знајте: кад би знао домаћин у које ће време доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати кућу своју.**
44 **Зато и ви будите готови; јер у који час не мислите доћи ће Син човечији.**

45 **Ко је дакле тај верни и мудри слуга ког је поставио господар његов над својим домашњима да им даје храну на оброк?**
46 **Благо том слузи ког дошавши господар његов нађе да извршује тако.**
47 **Заиста вам кажем: поставиће га над свим имањем својим.**
48 **Ако ли тај рђави слуга рече у срцу свом: Неће мој господар још задуго доћи;**
49 **и почне бити своје другаре, и јести и пити с пијаницама;**
50 **доћи ће господар тог слуге у дан у који се не нада, и у час кад не мисли.**
51 **И расећи ће га напола, и даће му плату као и лицемерима; онде ће бити плач и шкргут зуба.**

25

Прича о десет девојака. Поверено благо. О страшном суду.

1 **Тада ће бити царство небеско као десет девојака које узеше жишке своје и изиђоше на сусрет женику.**
2 **Пет од њих беху мудре, а пет луде.**
3 **И луде узевши жишке своје не узеше са собом уља.**
4 **А мудре узеше уље у судовима са жишцима својим.**
5 **А будући да женик одоцни, задремаше све, и поспаше.**
6 **А у поноћи стаде вика: Ето женика где иде, излазите му на сусрет.**
7 **Тада усташе све девојке оне и украсише жишке своје.**
8 **А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља свог, јер наши жишци хоће да се угасе.**
9 **А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље је идите к трговцима и купите себи.**
10 **А кад оне отидоше да купе, дође женик, и готове уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата.**
11 **А после дођоше и оне друге девојке говорећи: Господару! Господару! Отвори нам.**
12 **А Он одговарајући рече им: Заиста вам кажем: не познајем вас.**
13 **Стражите дакле, јер не знате дан ни час у који ће Син човечији доћи.**

14 **Јер као што човек полазећи дозва слуге своје и предаде им благо своје;**
15 **и једном, дакле, даде пет таланата, а другом два, а трећем један, сваком према његовој моћи; и отиде одмах.**

16 А онај што прими пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата.
17 Тако и онај што прими два доби и он још два.
18 А који прими један отиде те га закопа у земљу и сакри сребро господара свог.
19 А по дугом времену дође господар тих слуга, и стаде се рачунати с њима.
20 И приступивши онај што је примио пет таланата, донесе још пет таланата говорећи: Господару! Предао си ми пет таланата; ево још пет таланата ја сам добио с њима.
21 А господар његов рече му: Добро, слуго добри и верни! У малом био си ми веран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара свог.
22 А приступивши и онај што је примио два таланта рече: Господару! Предао си ми два таланта; ево још два таланта ја сам добио с њима.
23 А господар његов рече му: Добро, слуго добри и верни! У малом био си ми веран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара свог.
24 А приступивши и онај што је примио један таланат рече: Господару! Знао сам да си ти тврд човек: жњеш где ниси сејао, и купиш где ниси вејао;
25 па се побојах и отидох те сакрих таланат твој у земљу; и ево ти своје.
26 А господар његов одговарајући рече му: Зли и лењиви слуго! Знао си да ја жњем где нисам сејао, и купим где нисам вејао:
27 Требало је дакле моје сребро да даш трговцима; и ја дошавши узео бих своје с добитком.
28 Узмите дакле од њега таланат, и подајте оном што има десет таланата.
29 Јер сваком који има, даће се, и претећи ће му; а од оног који нема, и шта има узеће се од њега.
30 И неваљалог слугу баците у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба.

31 А кад дође Син човечији у слави својој и сви свети анђели с Њиме, онда ће сести на престолу славе своје.
32 И сабраће се пред Њим сви народи, и разлучиће их између себе као пастир што разлучује овце од јараца.
33 И поставиће овце с десне стране себи, а јарце с леве.
34 Тада ће рећи цар онима што Му стоје с десне стране: ходите благословени Оца мог; примите царство које вам је приправљено од постања света.
35 Јер огладнех, и дасте ми да једем; ожеднех, и напојисте ме; гост бејах, и примисте ме;
36 го бејах, и оденусте ме; болестан бејах, и обиђосте ме; у тамници бејах, и дођосте к мени.
37 Тада ће Му одговорити праведници говорећи: Господе! Кад Те видесмо гладна, и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо?
38 Кад ли Те видесмо госта, и примисмо? Или гола, и оденусмо?
39 Кад ли Те видесмо болесна или у тамници, и дођосмо к Теби?
40 И одговарајући цар рећи ће им: Заиста вам кажем: кад учинисте једном од ове моје најмање браће, мени учинисте.
41 Тада ће рећи и онима што Му стоје с леве стране: Идите од мене проклети у огањ вечни приправљен ђаволу и анђелима његовим.
42 Јер огладнех, и не дадосте ми да једем; ожеднех, и не напојисте ме;
43 гост бејах, и не примисте ме; го бејах, и не оденусте ме; болестан и у тамници бејах, и не обиђосте ме.

44 **Тада ће Му одговорити и они говорећи: Господе! Кад Те видесмо гладна или жедна, или госта или гола, или болесна или у тамници, и не послужисмо Те?**
45 **Тада ће им одговорити говорећи: Заиста вам кажем: кад не учинисте једном од ове моје мале браће, ни мени не учинисте.**
46 **И ови ће отићи у муку вечну, а праведници у живот вечни.**

26

Последње казивање о страдању Исусовом. Помазање у Витанији. Пасха и Света вечера. Борба у Гетсиманији. Јудина издаја. Хватају Исуса. Саслушање пред поглаваром свештеничким. Петрово одрицање.

1 И кад сврши Исус речи ове, рече ученицима својим:
2 **Знате да ће до два дана бити пасха, и Сина човечијег предаће да се разапне.**
3 Тада скупише се главари свештенички и књижевници и старешине народне у двор поглавара свештеничког по имену Кајафе;
4 и световаше се како би Исуса из преваре ухватили и убили.
5 И говораху: Али не о празнику, да се не би народ побунио.

6 А кад Исус беше у Витанији у кући Симона губавог,
7 приступи к Њему жена са скленицом мира многоценог, и изли на главу Његову кад сеђаше за трпезом.
8 А кад видеше то ученици Његови, расрдише се говорећи: Зашто се чини таква штета?
9 Јер се могло ово продати скупо и новци дати сиромасима.
10 А кад разуме Исус, рече им: **Шта сметате жену? Она учини добро дело на мени.**
11 **Јер сиромахе имате свагда са собом, а мене немате свагда.**
12 **А она изливши миро ово на тело моје за укоп ме приготови.**
13 **Заиста вам кажем: где се год успроповеда ово јеванђеље по свему свету, казаће се и то за спомен њен што учини она.**

14 Тада један од дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде ка главарима свештеничким,
15 и рече: Шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обрекоше тридесет сребрника.
16 И отада тражаше згоду да Га изда.

17 А у први дан пресних хлебова приступише ученици к Исусу говорећи: Где ћеш да ти зготовимо пасху да једеш?
18 А Он рече: **Идите у град к томе и томе, и кажите му: Учитељ каже: време је моје близу, у тебе ћу да учиним пасху с ученицима својим.**
19 И учинише ученици како им заповеди Исус, и уготовише пасху.
20 А кад би увече, седе за трпезу са дванаесторицом.
21 И кад јеђаху рече им: **Заиста вам кажем: један између вас издаће ме.**
22 И забринувши се врло почеше сваки говорити Му: Да нисам ја, Господе?
23 А Он одговарајући рече: **Који умочи са мном руку у зделу онај ће ме издати.**
24 **Син човечији дакле иде као што је писано за Њега; али тешко оном човеку који изда Сина човечијег; боље би му било да се није ни родио онај човек.**
25 А Јуда, издајник Његов, одговарајући рече: Да нисам ја, рави? Рече му: **Ти каза.**

26 И кад јеђаху, узе Исус хлеб и благословивши преломи га, и даваше ученицима, и рече: **Узмите, једите; ово је тело моје.**
27 И узе чашу и давши хвалу даде им говорећи: **Пијте из ње сви;**

28 **јер је ово крв моја новог завета која ће се пролити за многе ради отпуштења греха.**
29 **Кажем вам пак да нећу одсад пити од овог рода виноградског до оног дана кад ћу пити с вама новог у царству Оца свог.**

30 И отпојавши хвалу изиђоше на гору маслинску.
31 Тада рече им Исус: **Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у писму стоји: Ударићу пастира и овце од стада разбежаће се.**
32 **А по васкрсењу свом ја идем пред вама у Галилеју.**
33 А Петар рече Му: Ако се и сви саблазне о тебе ја се нећу никад саблазнити.
34 Рече му Исус: **Заиста ти кажем: ноћас док петао не запева три пута ћеш ме се одрећи.**
35 Рече Њему Петар: Да бих знао и умрети с Тобом нећу Те се одрећи. Тако и сви ученици рекоше.

36 Тада дође Исус с њима у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: **Седите ту док ја идем тамо да се помолим Богу.**
37 И узевши Петра и оба сина Зеведејева забрину се и поче тужити.
38 Тада рече им Исус: **Жалосна је душа моја до смрти; почекајте овде, и стражите са мном.**
39 И отишавши мало паде на лице своје молећи се и говорећи: **Оче мој! Ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу него како Ти.**
40 И дошавши к ученицима нађе их где спавају, и рече Петру: **Зар не могосте један час постражити са мном?**
41 **Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тело слабо.**
42 Опет по други пут отиде и помоли се говорећи: **Оче мој! Ако ме не може чаша ова мимоићи да је не пијем, нека буде воља Твоја.**
43 И дошавши нађе их опет где спавају; јер им беху очи отежале.
44 И оставивши их отиде опет и трећи пут те се помоли говорећи оне исте речи.
45 Тада дође к ученицима својим и рече им: **Једнако спавате и почивате; ево се приближи час, и Син човечији предаје се у руке грешника.**
46 **Устаните да идемо; ево се приближи издајник мој.**

47 И док Он још тако говораше, гле, Јуда, један од дванаесторице, дође, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничких и старешина народних.
48 А издајник Његов даде им знак говорећи: Кога ја целивам онај је; држите га.
49 И одмах приступивши к Исусу рече: Здраво, рави! И целива Га.
50 А Исус рече му: **Пријатељу! Шта ћеш ти овде?** Тада приступивши дигоше руке на Исуса и ухватише Га.
51 И гле, један од оних што беху са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари слугу поглавара свештеничког, и одсече му ухо.
52 Тада рече му Исус: **Врати нож свој на место његово; јер сви који се маше за нож од ножа ће изгинути.**
53 **Или мислиш ти да ја не могу сад умолити Оца свог да ми пошаље више од дванаест легеона анђела?**
54 **Али како би се испунило шта стоји у писму да ово треба да буде?**
55 У тај час рече Исус људима: **Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, а сваки дан сам код вас седео учећи у цркви, и не ухватисте ме.**
56 **А ово све би да се збуду писма пророчка.** Тада ученици сви оставише Га, и побегоше.

57 И они што ухватише Исуса одведоше Га поглавару свештеничком, Кајафи, где се књижевници и старешине сабраше.
58 А Петар иђаше за Њим издалека до двора поглавара свештеничког и ушавши унутра седе са слугама да види свршетак.
59 А главари свештенички и старешине и сав сабор тражаху лажна сведочанства на Исуса да би Га убили;
60 и не нађоше; и премда многи лажни сведоци долазише, не нађоше. Најпосле дођоше два лажна сведока,
61 и рекоше: Он је казао: Ја могу развалити цркву Божју и за три дана начинити је.
62 И уставши поглавар свештенички рече Му: Зар ништа не одговараш што ови на тебе сведоче?
63 А Исус је ћутао. И поглавар свештенички одговарајући рече Му: Заклињем те живим Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос син Божји?
64 Рече му Исус: **Ти каза. Али ја вам кажем: одселе ћете видети Сина човечијег где седи с десне стране силе и иде на облацима небеским.**
65 Тада поглавар свештенички раздре хаљине своје говорећи: Хули на Бога; шта нам требају више сведоци? Ево сад чусте хулу његову.
66 Шта мислите? А они одговарајући рекоше: Заслужио је смрт.
67 Тада пљунуше Му у лице, и ударише Га по лицу, а једни Му даше и приушке
68 говорећи: Прореци нам, Христе, ко те удари?

69 А Петар сеђаше напољу на двору, и приступи к њему једна слушкиња говорећи: и ти си био с Исусом Галилејцем.
70 А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш.
71 А кад изиђе к вратима угледа га друга, и рече онима што беху онде: и овај беше са Исусом Назарећанином.
72 Он опет одрече се клетвом: Не знам тог човека.
73 А мало потом приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје.
74 Тада се поче клети и преклињати да не зна тог човека. И одмах запева петао.
75 И опомену се Петар речи Исусове што му је рекао: **Док петао не запева три пута ћеш ме се одрећи.** И изашавши напоље плака горко.

27

Исус пред Пилатом. Смрт Јуде издајника. Исус и Варава. Исуса шибају, ругају Му се. Распеће и смрт. Исусов погреб.

1 А кад би ујутру, учинише веће сви главари свештенички и старешине народне за Исуса да Га погубе.
2 И свезавши Га одведоше, и предаше Га Понтију Пилату, судији.

3 Тада видевши Јуда издајник Његов да Га осудише раскаја се, и врати тридесет сребрника главарима свештеничким и старешинама
4 говорећи: Ја сагреших што издадох крв праву. А они рекоше: Шта ми маримо за то? Ти ћеш видети.
5 И бацивши сребрнике у цркви изиђе, и отиде те се обеси.
6 А главари свештенички узевши сребрнике рекоше: Не ваља их метнути у црквену хазну, јер је узето за крв.
7 Него се договорише те купише за њих лончареву њиву за гробље гостима.
8 Од тога се и прозва она њива крвна њива и до данас.
9 Тада се изврши шта је казао пророк Јеремија говорећи: И узеше тридесет сребрника, цену

цењенога кога су ценили синови Израиљеви;
10 и дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ.

11 А Исус стаде пред судијом, и запита Га судија говорећи: Ти ли си цар јудејски? А Исус рече му: **Ти кажеш.**
12 И кад Га тужаху главари свештенички и старешине, ништа не одговори.
13 Тада рече ми Пилат: Чујеш ли шта на тебе сведоче?
14 И не одговори му ни једну реч тако да се судија дивљаше врло.

15 А о сваком празнику пасхе беше обичај у судије да пусти народу по једног сужња кога они хоће.
16 А тада имаху знатног сужња по имену Варава.
17 И кад се сабраше, рече им Пилат: Кога хоћете да вам пустим? Вараву или Исуса прозваног Христа?
18 Јер знаше да су Га из зависти предали.
19 А кад сеђаше у суду, поручи му жена његова говорећи: Немој се ти ништа мешати у суд тог праведника, јер сам данас у сну много пострадала њега ради.
20 А главари свештенички и старешине наговорише народ да ишту Вараву, а Исуса да погубе.
21 А судија одговарајући рече им: Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше: Вараву.
22 Рече им Пилат: А шта ћу чинити с Исусом прозваним Христом? Рекоше му сви: Да се разапне.
23 Судија пак рече: А какво је зло учинио? А они гласно повикаше говорећи: Да се разапне.

24 А кад виде Пилат да ништа не помаже него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја нисам крив у крви овог праведника: ви ћете видети.
25 И одговарајући сав народ рече: Крв његова на нас и на децу нашу.
26 Тада пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да се разапне.

27 Тада војници судијини узеше Исуса у судницу и скупише на Њ сву чету војника.
28 И свукавши Га обукоше Му скерлетну кабаницу.
29 И оплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и дадоше Му трску у десницу; и клекнувши на колена пред Њим ругаху Му се говорећи: Здраво, царе јудејски!
30 И плъунувши на Њ узеше трску и бише Га по глави.
31 И кад Му се наругаше, свукоше с Њега кабаницу, и обукоше Га у хаљине Његове, и поведоше Га да Га разапну.

32 И излазећи нађоше човека из Кирине по имену Симона и натераше га да Му понесе крст.
33 И дошавши на место које се зове Голгота, то јест костурница,
34 дадоше Му да пије сирће помешано са жучи, и окусивши не хте да пије.
35 А кад Га разапеше, разделише хаљине Његове бацивши коцке;
36 и сеђаху онде те Га чуваху.
37 И метнуше Му више главе кривицу Његову написану: Ово је Исус цар јудејски.
38 Тада распеше с Њиме два хајдука, једног с десне а једног с леве стране.
39 А који пролажаху хуљаху на Њ машући главама својим.
40 И говорећи: Ти који цркву разваљујеш и за три дана начињаш помози сам себи; ако си син Божји, сиђи с крста.
41 А тако и главари свештенички с књижевницима и старешинама подсмевајући се говораху:
42 Другима поможе, а себи не може помоћи. Ако је цар Израиљев, нека сиђе сад с крста па ћемо га веровати.

43 Он се уздао у Бога: нека му
помогне сад, ако му је по вољи, јер
говораше: Ја сам син Божји.
44 Тако исто и хајдуци разапети с
Њим ругаху Му се.

45 А од шестог сата би тама по
свој земљи до сата деветог.
46 А око деветог сата повика Исус
гласно говорећи: **Или! Или! Лама
савахтани?** То јест: **Боже мој!
Боже мој! Зашто си ме оставио?**
47 А неки од оних што стајаху
онде чувши то говораху: Овај зове
Илију.
48 И одмах отрча један од њих
те узе сунђер, и напуни оцта, па
натаче на трску, те Га појаше.
49 А остали говораху: Стани да
видимо хоће ли доћи Илија да му
помогне.
50 А Исус опет повика гласно и
испусти душу.
51 И гле, завеса црквена раздре
се надвоје од горњег краја до
доњег; и земља се потресе, и
камење се распаде;
52 и гробови се отворише, и
усташе многа тела светих који су
помрли;
53 и изашавши из гробова, по
васкрсењу Његовом, уђоше у свети
град и показаше се многима.
54 А капетан и који с њим чуваху
Исуса видевши да се земља тресе
и шта би, поплашише се врло
говорећи: Заиста овај беше Син
Божји.
55 И онде беху и гледаху
издалека многе жене које су ишле
за Исусом из Галилеје и служиле
Му.
56 Међу којима беше Марија
Магдалина и Марија мати
Јаковљева и Јосијина и мати
синова Зеведејевих.

57 А кад би увече, дође човек
богат из Ариматеје, по имену
Јосиф, који је такође био ученик
Исусов.
58 Овај приступивши к Пилату
замоли га за тело Исусово. Тада
Пилат заповеди да му дају тело.
59 И узевши Јосиф тело зави Га у
платно чисто;
60 и метну Га у нови свој гроб
што је био исекао у камену; и
наваливши велики камен на врата
од гроба отиде.
61 А онде беше Марија
Магдалина и друга Марија, и
сеђаху према гробу.

62 Сутрадан пак по петку
сабраше се главари свештенички
и фарисеји код Пилата,
63 и рекоше: Господару! Ми се
опоменусмо да овај лажа каза још
за живота: После три дана устаћу.
64 Зато заповеди да се утврди
гроб до трећег дана да не дођу како
ученици његови ноћу и да га не
украду и не кажу народу: Уста из
мртвих; и биће последња превара
гора од прве.
65 Рече им Пилат: Ево вам
страже, па идите те утврдите како
знате.
66 А они отишавши са стражом
утврдише гроб, и запечатише
камен.

28

Исусово васкрсење. Васкрснули се јавља ученицима. Заповест о крштавању свих народа.

1 А по вечеру суботном на
освитак првог дана недеље дође
Марија Магдалина и друга Марија
да огледају гроб.
2 И гле, земља се затресе врло;
јер анђео Господњи сиђе с неба,
и приступивши одвали камен од
врата гробних и сеђаше на њему.
3 А лице његово беше као муња,
и одело његово као снег.
4 И од страха његовог уздрхташе
се стражари, и постадоше као
мртви.
5 А анђео одговарајући рече
женама: Не бојте се ви; јер знам
да Исуса распетог тражите.
6 Није овде: јер устаде као што је
казао. Ходите да видите место где
је лежао Господ.
7 Па идите брже те кажите
ученицима Његовим да је устао из

мртвих. И гле, Он ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете Га видети. Ето ја вам казах.
8 И изишавши брзо из гроба са страхом и радости великом, потекоше да јаве ученицима Његовим.
9 А кад иђаху да јаве ученицима Његовим, и гле, срете их Исус говорећи: **Здраво!** А оне приступивши ухватише се за ноге Његове и поклонише Му се.
10 Тада рече им Исус: **Не бојте се; идите те јавите браћи мојој нека иду у Галилеју; и тамо ће ме видети.**

11 А кад иђаху, гле, неки од стражара дођоше у град и јавише главарима свештеничким све што се догодило.
12 И они саставши се са старешинама учинише веће, и дадоше војницима довољно новаца
13 говорећи: Кажите: Ученици његови дођоше ноћу и украдоше га кад смо ми спавали.
14 И ако то чује судија, ми ћемо њега умирити, и учинити да вама ништа не буде.
15 А они узевши новце учинише као што су научени били. И разгласи се ова реч по Јеврејима и до данас.

16 А једанаест ученика отидоше у Галилеју у гору куда им је казао Исус.
17 И кад Га видеше, поклонише Му се; а једни посумњаше.
18 И приступивши Исус рече им говорећи: **Даде ми се свака власт на небу и на земљи.**
19 **Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светог Духа,**
20 **учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века. Амин.**

Свето Јеванђеље по Марку

Јован објављује долазак Исуса Христа. Исусово крштење и кушање. Исус проповеда Јеванђеље, позива ученике и исцељује болеснике.

1 Почетак јеванђеља Исуса Христа Сина Божјег.
2 Као што стоји у пророку:

Ево ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим,
који ће приправити пут Твој пред Тобом.
3 Глас је оног што виче у пустињи:
Приправите пут Господњи,
поравните стазе Његове.

4 Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповедајући крштење покајања за опроштење греха.
5 И излажаше к њему сва јудејска земља и Јерусалимљани; и крштаваше их све у Јордану реци, и исповедаху грехе своје.
6 А Јован беше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јеђаше скакавце и мед дивљи.
7 И проповедаше говорећи: Иде за мном јачи од мене, пред ким ја нисам достојан сагнути се и одрешити ремен на обући Његовој.
8 Ја вас крштавам водом, а Он ће вас крстити Духом Светим.

9 И у то време дође Исус из Назарета галилејског, и крсти Га Јован у Јордану,
10 и одмах излазећи из воде виде небо где се отвори, и Дух као голуб сиђе на Њега.
11 И глас дође с неба: Ти си Син мој љубазни који је по мојој вољи.

12 И одмах Дух изведе Га у пустињу.
13 И би онде у пустињи дана четрдесет, и куша Га сотона, и би са зверињем, и анђели служаху Му.

14 А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповедајући јеванђеље о царству Божјем
15 и говорећи: **Изађе време и приближи се царство Божје; покајте се и верујте јеванђеље.**

16 И ходећи покрај мора виде Симона и Андрију, брата његовог, где бацају мреже у море; јер беху рибари.
17 И рече им Исус: **Хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људским.**
18 И одмах оставивши мреже своје пођоше за Њим.
19 И отишавши мало оданде угледа Јакова Зеведејевог, и Јована брата његовог како у лађи крпљаху мреже;
20 и одмах позва их; и оставивши оца свог Зеведеја у лађи с најамницима, пођоше за Њим.

21 И дођоше у Капернаум; и одмах у суботу ушавши у зборницу учаше.
22 И дивише се науци Његовој; јер их учаше као Онај који власт има, а не као књижевници.
23 И беше у зборници њиховој човек с духом нечистим, и повика
24 говорећи: Прођи се, шта је Теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам Те ко си, Светац Божји.
25 И запрети му Исус говорећи: **Умукни, и изађи из њега.**
26 И стресе га дух нечисти, и повика гласно, и изађе из њега.
27 И уплашише се сви тако да питаху један другог говорећи: Шта је ово? И каква је ово наука нова, да има власт да духовима нечистим заповеда, и слушају Га?
28 И оде глас о Њему, одмах, по свој околини галилејској.

29 И одмах, изашавши из зборнице, дођоше у дом Симонов и Андријин с Јаковом и Јованом.
30 А ташта Симонова лежаше од грознице; и одмах казаше Му за њу.
31 И приступивши подиже је узевши је за руку и пусти је грозница одмах, и служаше им.
32 А кад би пред вече, пошто сунце зађе, доношаху к Њему све болеснике и бесне.
33 И сав град беше се сабрао к вратима.
34 И исцели многе болеснике од различних болести, и ђаволе многе истера, и не даде ђаволима да казују да Га познају.

35 А ујутру, врло рано уставши, изађе и оде насамо, и онде се мољаше Богу.
36 И за Њим потрчаше Симон и који беху с њим.
37 И нашавши Га рекоше Му: Траже Те сви.
38 И рече им: **Хајдемо у оближња села и градове да и тамо проповедим: јер сам ја на то дошао.**
39 И проповеда по зборницама њиховим по свој Галилеји, и ђаволе изгони.

40 И дође к Њему губавац молећи Га и на коленима клечећи пред Њим и рече Му: Ако хоћеш, можеш ме очистити.
41 А Исус, пошто се смиловао, пружи руку, и дохвативши га се рече му: **Хоћу, очисти се.**
42 И тек што му то рече, а губа оде с њега, и оста чист.
43 И запретивши му одмах истера га,
44 и рече му: **Гледај да никоме ништа не кажеш, него иди те се покажи свештенику, и принеси за очишћење своје шта је заповедио Мојсије за сведочанство њима.**
45 А он изашавши поче много проповедати и казивати шта је било тако да Исус не може јавно у градући, него беше напољу у пустим местима, и долажаху к Њему са свих страна.

2

Излечење одузетог. Исус позива Матеја. О посту. Тргање класова у Суботу.

1 И уђе опет у Капернаум после неколико дана; и чу се да је у кући.
2 И одмах скупише се многи тако да не могаху ни пред вратима да се збију; и казиваше им реч.
3 И дођоше к Њему с одузетим кога су носили четворо.
4 И не могући приближити се к Њему од народа открише кућу где Он беше, и прокопавши спустише одар на коме одузети лежаше.
5 А Исус видевши веру њихову рече узетоме: **Синко! Опраштају ти се греси твоји.**
6 А онде сеђаху неки од књижевника и помишљаху у срцима својим:
7 Шта овај тако хули на Бога? Ко може опраштати грехе осим једног Бога?
8 И одмах разумевши Исус духом својим да они тако помишљају у себи, рече им: **Што тако помишљате у срцима својим?**
9 **Шта је лакше? Рећи узетоме: Опраштају ти се греси, или рећи: Устани и узми одар свој, и ходи?**
10 **Но да знате да власт има Син човечји на земљи опраштати грехе,** (рече узетоме:)
11 **Теби говорим: устани и узми одар свој, и иди дома.**
12 И уста одмах, и узевши одар изађе пред свима тако да се сви дивљаху и хваљаху Бога говорећи: Никада тога видели нисмо.

13 И изађе опет к мору; и сав народ иђаше к Њему, и учаше их.
14 И пролазећи виде Левију Алфејевог где седи на царини, и рече му: **Хајде за мном.** И уставши оде за Њим.
15 И кад сеђаше Исус за трпезом у кући његовој, цариници и грешници многи сеђаху с Њим и

с ученицима Његовим: јер их беше
много који иђаху за Њим.
16 А књижевници и фарисеји
видевши Га где једе с цариницима
и с грешницима говораху
ученицима Његовим: Зашто с
цариницима и грешницима једе и
пије?
17 И чувши Исус рече им: **Не
требају здрави лекара него
болесни. Ја нисам дошао
да дозовем праведнике но
грешнике на покајање.**

18 И беху ученици Јованови
и фарисејски који пошћаху; и
дођоше и рекоше Му: Зашто
ученици Јованови и фарисејски
посте, а твоји ученици не посте?
19 И рече им Исус: **Еда ли могу
сватови постити док је женик с
њима? Докле год имају са собом
женика не могу постити.**
20 **Него ће доћи дани кад ће се
отети од њих женик, и тада ће
постити, у оне дане.**
21 **И нико не пришива нову
закрпу на стару хаљину; иначе
ће одадрети нова закрпа од
старог, и гора ће рупа бити.**
22 **И нико не сипа ново вино
у мехове старе; иначе ново
вино продре мехове, и вино
се пролије, и мехови пропадну;
него ново вино у нове мехове
сипати треба.**

23 И догоди Му се да су ишли
у суботу кроз усеве, и ученици
Његови тргаху путем класје.
24 И фарисеји говораху Му:
Гледај, зашто чине у суботу шта
не ваља?
25 А Он рече им: **Нисте ли никад
читали шта учини Давид кад му
би до невоље и огладне с онима
што беху с њим?**
26 **Како уђе у Божју кућу
пред Авијатаром поглаваром
свештеничким и хлебове
постављене поједе којих не
беше слободно никоме јести
осим свештеницима, и даде их
онима који беху с њим?**

27 И говораше им: **Субота је
начињена човека ради, а није
човек суботе ради.**
28 **Дакле је Господар Син
човечји и од суботе.**

3

*Исус исцељује у Суботу суву
руку, изгони нечисте духове.
Избор Дванаесторице. Кажњава
фарисеје што хуле на Духа
Светог. Казује ко су Његови прави
сродници.*

1 И уђе опет у зборницу, и онде
беше човек са сувом руком.
2 И мотраху за Њим неће ли га у
суботу исцелити да Га окриве.
3 И рече човеку са сувом руком:
Стани на средину.
4 И рече им: **Ваља ли у суботу
добро чинити или зло чинити?
Душу одржати, или погубити?** А
они су ћутали.
5 И погледавши на њих с гневом
од жалости што су им онако срца
одрвенила, рече човеку: **Пружи
руку своју.** И пружи; и поста рука
здрава као и друга.
6 И изашавши фарисеји
одмах учинише за Њега веће с
Иродовцима како би Га погубили.

7 А Исус оде с ученицима својим
к мору; и многи народ из Галилеје
пође за Њим и из Јудеје;
8 и из Јерусалима и из Идумеје
и испреко Јордана и од Тира и
Сидона мноштво велико чувши
шта Он чини дође к Њему.
9 И рече ученицима својим да
буде лађа у Њега готова због
народа, да Му не досађује.
10 Јер многе исцели тако да
наваљиваху на Њега који беху
накажени болестима да Га се
дотакну.
11 И духови нечисти кад Га
виђаху, припадаху к Њему и викаху
говорећи: Ти си Син Божји.
12 И много им прећаше да Га не
прокажу.

13 И изиђоше на гору, и дозва које
Он хтеше; и дођоше Му.
14 И постави дванаесторицу да
буду с Њим, и да их пошаље да
проповедају,
15 и да имају власт да исцељују
од болести, и да изгоне ђаволе:
16 Првог Симона, и надеде му
име Петар;
17 и Јакова Зеведејевог и Јована
брата Јаковљевог, и надеде им
имена Воанергес, које значи
Синови грома;
18 и Андрију и Филипа и
Вартоломија и Матеја и Тому
и Јакова Алфејевог и Тадију и
Симона Кананита,
19 и Јуду Искариотског, који Га и
издаде.

20 И дођоше у кућу, и сабра се
опет народ да не могаху ни хлеба
јести.
21 И чувши то род Његов
изиђоше да Га ухвате; јер говораху
да је изван себе.

22 А књижевници који беху сишли
из Јерусалима говораху: У њему
је Веелзевул. Он помоћу кнеза
ђаволског изгони ђаволе.
23 И дозвавши их говораше им
у причама: **Како може сотона
сотону изгонити?**
24 **И ако се царство само по
себи раздели, не може остати
царство оно;**
25 **и ако се дом сам по себи
раздели, не може остати дом
онај;**
26 **и ако сотона устане сам на
се и раздели се, не може остати,
него ће пропасти.**
27 **Нико не може покућство
јакога, ушавши у кућу његову,
отети ако најпре јакога не свеже:
и онда ће кућу његову опленити.**
28 **Заиста вам кажем: сви
греси опростиће се синовима
човечјим, и хуљења на Бога,
макар каква била:**
29 **А који похули на Духа Светог
нема опроштења вавек, него је
крив вечном суду.**

30 Јер говораху: У њему је
нечисти дух.

31 И дође мати Његова и браћа
Његова, и стојећи напољу послаше
к Њему да Га зову.
32 И сеђаше народ око Њега. И
рекоше Му: Ето мати Твоја и браћа
Твоја и сестре Твоје напољу питају
за Те.
33 И одговори им говорећи: **Ко је
мати моја или браћа моја?**
34 И погледавши на народ који
сеђаше рече: **Ево мати моја и
браћа моја.**
35 **Јер ко изврши вољу Божју,
онај је брат мој и сестра моја и
мати моја.**

4

*Приче о царству Божијем.
Утишавање буре.*

1 И опет поче учити код мора, и
скупише се око Њега људи многи
тако да мора ући у лађу, и седети
на мору; а народ сав беше на
земљи крај мора.
2 И учаше их у причама много, и
говораше им у науци својој:
3 **Слушајте: ево изиђе сејач да
сеје.**
4 **И кад сејаше, догоди се да
једно паде украј пута, и дођоше
птице и позобаше га.**
5 **А друго паде на каменито
место где не беше много земље;
и одмах изниче; јер не беше у
дубину земље:**
6 **А кад обасја сунце, увену,
и будући да немаше корена,
усахну.**
7 **И друго паде у трње; и
нарасте трње и удави га, и не
донесе род.**
8 **И друго паде на земљу добру;
и даваше род који је напредовао
и растао и доносио по тридесет
и по шездесет и по сто.**
9 И рече: **Ко има уши да чује
нека чује.**

10 А кад оста сам, запиташе
Га који беху с Њим и са
дванаесторицом за ову причу.

11 И рече им: **Вама је дано да знате тајне царства Божјег, а онима напољу све у причама бива;**
12 **да очима гледају и да не виде, и ушима слушају и да не разумеју; да се како не обрате и да им се не опросте греси.**

13 И рече им: **Зар не разумете ову причу? А како ћете све приче разумети?**
14 **Сејач реч сеје.**
15 **А оно су крај пута, где се сеје реч и кад је чују одмах дође сотона и отме реч посејану у срцима њиховим.**
16 **Тако су и оно што се сеје на каменитим местима, који кад чују реч одмах је приме с радошћу;**
17 **али немају корена у себи, него су непостојани, па кад буде до невоље или их потерају речи ради, одмах се саблазне.**
18 **А оно су што се у трњу сеје који слушају реч,**
19 **али бриге овог света и превара богатства и остале сласти уђу и загуше реч, и без рода остане.**
20 **А оно су што се на доброј земљи сеје који слушају реч и примају, и доносе род по тридесет и по шездесет и по сто.**

21 И говораше им: **Еда ли се свећа ужиже да се метне под суд или под одар? А не да се на свећњак метне?**
22 **Јер нема ништа тајно што неће бити јавно; нити има шта сакривено што неће изаћи на видело.**
23 **Ако има ко уши да чује нека чује.**
24 И говораше им: **Памтите шта чујете: каквом мером мерите онаквом ће вам се мерити и дометнуће се вама који слушате.**
25 **Јер ко има, даће му се; а који нема, узеће му се и оно што има.**

26 И говораше им: **Тако је царство Божје као човек кад баци семе у земљу;**
27 **и спава и устаје ноћу и дању; и семе ниче и расте, да не зна он.**
28 **Јер земља сама од себе најпре донесе траву, потом клас, па онда испуни пшеницу у класу.**
29 **А кад сазре род, одмах пошаље срп; јер наста жетва.**

30 И говораше: **Какво ћемо казати да је царство Божје? Или у каквој ћемо га причи исказати?**
31 **Оно је као зрно горушичино које кад се посеје у земљу мање је од свих семена на земљи;**
32 **а кад се посеје, узрасте и буде веће од свег поврћа, и пусти гране велике да могу у његовом хладу птице небеске живети.**
33 И таквим многим причама казиваше им реч, колико могаху слушати.
34 А без прича не говораше им ни речи. А ученицима посебно казиваше све.

35 И рече им онај дан увече: **Хајдемо на оне стране.**
36 И отпустивши народ узеше Га како беше у лађи; а и друге лађе беху с Њим.
37 И постаде велика олуја; и валови тако заливаху у лађу да се већ напуни.
38 А Он на крми спаваше на узглављу; и пробудише Га, и рекоше Му: Учитељу! Зар Ти не мариш што гинемо?
39 И уставши запрети ветру, и рече мору: **Ћути, престани.** И утоли ветар, и постаде тишина велика.
40 И рече им: **Зашто сте тако страшљиви? Како немате вере.**
41 И уплашише се врло, и говораху један другом: Ко је Овај, дакле, да Га и ветар и море слушају?

5

Исусово чудо на човеку с духом

нечистим. Чудо са женом која је боловала од течења крви и чудо са Јаировом кћери.

1 И дођоше преко мора у околину гадаринску.
2 И кад изиђе из лађе, одмах Га срете човек с духом нечистим,
3 који живљаше у гробовима и нико га не могаше свезати ни веригама;
4 јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је искидао вериге и пута изломио; и нико га не могаше укротити.
5 И једнако дан и ноћ бављаше се у гробовима и у горама вичући и бијући се камењем.
6 А кад виде Исуса из далека, потече и поклони Му се.
7 И повикавши гласно рече: Шта је Теби до мене, Исусе Сине Бога Вишњег? Заклињем Те Богом, не мучи ме.
8 Јер му говораше: **Изађи, душе нечисти, из човека.**
9 И питаше га: **Како ти је име?** И одговори Му: Легеон ми је име; јер нас је много.
10 И молише Га веома да их не шаље из оне околине.
11 А онде по брегу пасло је велико крдо свиња.
12 И молише Га сви ђаволи говорећи: Пошаљи нас у свиње да у њих уђемо.
13 И допусти им Исус одмах. И изашавши духови нечисти уђоше у свиње; и навали крдо с брега у море; а беше их око две хиљаде: и потопише се у мору.
14 А свињари побегоше, и јавише у граду и по селима. И изађоше људи да виде шта је било.
15 И дођоше к Исусу, и видеше беснога у коме је био легеон где седи обучен и паметан; и уплашише се.
16 А они што су видели казаше им шта би од беснога и од свиња.
17 И почеше Га молити да иде из њихових крајева.
18 И кад уђе у лађу, мољаше Га онај што је био бесан да буде с Њим.
19 А Исус не даде му, већ му рече: **Иди кући својој к својима и кажи им шта ти Господ учини, и како те помилова.**
20 И оде и поче приповедати у Десет градова шта му учини Исус; и сви се дивљаху.

21 И кад пређе Исус у лађи опет на оне стране, скупи се народ многи око Њега; и беше крај мора.
22 И гле, дође један од старешина зборничких по имену Јаир; и видевши Га паде пред ноге Његове.
23 И мољаше Га врло говорећи: Кћи је моја на самрти; да дођеш и да метнеш на њу руке да оздрави и живи.
24 И пође с њим.

И за Њим иђаше народа много и туркаху Га.
25 И жена некаква која је дванаест година боловала од течења крви
26 и велику муку поднела од многих лекара, и потрошила све што је имала, и ништа јој нису помогли, него још горе начинили,
27 кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се хаљине Његове.
28 Јер говораше: Ако се само дотакнем хаљина Његових оздравићу.
29 И одмах пресахну извор крви њене, и осети у телу да оздрави од болести.
30 И одмах Исус осети у себи силу што изађе из Њега, и обазревши се на народ рече: **Ко се то дотаче мојих хаљина?**
31 И рекоше Му ученици Његови: Видиш народ где Те турка, па питаш: **Ко се дотаче мене?**
32 И Он се обазираше да види ону која то учини.
33 А жена уплашивши се дрхташе, и знајући шта јој се догоди, дође и клече пред Њим, и каза Му сву истину.
34 А Он рече јој: **Кћери! Вера твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава од болести своје.**
35 Још Он говораше, а дођоше од старешине зборничког говорећи:

Кћи твоја умре; што већ трудиш учитеља?
36 А Исус одмах чувши реч што рекоше речи старешини: **Не бој се, само веруј.**
37 И не даде за собом ићи никоме осим Петра и Јакова и Јована брата Јаковљевог.
38 И дође у кућу старешине зборничког, и виде вреву и плач и јаук велики.
39 И ушавши рече им: **Шта сте узаврели те плачете? Девојка није умрла, него спава.**
40 И подсмеваху Му се. А Он истеравши све узе оца девојчиног и матер и који беху с Њим, и уђе где лежаше девојка.
41 И узевши девојку за руку рече јој: **Талита куми,** које значи: **Девојко, теби говорим, устани.**
42 И одмах уста девојка и хођаше; а беше од дванаест година. И зачудише се чудом великим.
43 И запрети им врло да нико не дозна за то, и рече: Подајте јој нек једе.

6

Исус презрен у својој постојбини. Одашиљање Дванаесторице. Јован Крститељ погубљен. Нахрањено пет хиљада људи. Исус на мору. Исцељивање болесника.

1 И изађе оданде, и дође на своју постојбину; и за Њим идоше ученици Његови.
2 И кад дође субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: Откуд овоме то? И каква му је премудрост дана? И чудеса таква рукама његовим чине се?
3 Није ли ово дрводеља, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосијин и Јудин и Симонов? И нису ли сестре његове овде међу нама? И саблажњаваху се о Њега.
4 А Исус рече им: **Нигде није пророк без части до на постојбини својој и у роду и у дому свом.**
5 И не могаше онде ни једно чудо да учини, осим што мало болесника исцели метнувши на њих руке.
6 И чудио се неверству њиховом.
И иђаше по околним селима и учаше.

7 И дозва дванаесторицу, и поче их слати два и два, и даваше им власт над духовима нечистим.
8 И заповеди им да ништа не узимају на пут осим једног штапа: ни торбе ни хлеба ни новаца у појасу;
9 него обувени у опанке, и не облачећи две хаљине.
10 И рече им: **Где уђете у дом онде останите док не изађете оданде.**
11 **И ако вас ко не прими и не послуша вас, излазећи оданде отресите прах с ногу својих за сведочанство њима. Заиста вам кажем: лакше ће бити Содому и Гомору у дан страшног суда него граду оном.**
12 И отишавши проповедаху да се треба кајати;
13 и ђаволе многе изгоњаху; и мазаху уљем многе болеснике; и исцељиваху.

14 И зачу цар Ирод за Исуса (јер Његово име беше се разгласило), и рече: Јован крститељ из мртвих уста, зато чини чудеса.
15 Други говораху: То је Илија. А други говораху: То је пророк или као који од пророка.
16 А кад чу Ирод, рече: То је Јован кога сам ја посекао, он уста из мртвих.
17 Јер овај Ирод посла те ухватише Јована, и свезавши баци га у тамницу Иродијаде ради, жене Филипа брата свог, јер се ожени њом.
18 Јер Јован говораше Ироду: Не можеш ти имати жене брата свог.
19 А Иродијада расрди се на њега, и хтеде да га убије, али не могаше.
20 Јер се Ирод бојаше Јована знајући га да је човек праведан и

свет, и чуваше га; и много којешта чињаше како му он рече, и радо га слушаше.

21 И догоди се дан згодан, кад Ирод на дан свог рођења даваше вечеру кнезовима својим и војводама и старешинама галилејским.

22 И ушавши кћи Иродијадина и игравши и угодивши Ироду и гостима његовим рече цар девојци: Ишти у мене шта год хоћеш, и даћу ти.

23 И закле јој се: Шта год заиштеш у мене даћу ти, да би било и до пола царства мог.

24 А она изашавши рече матери својој: Шта ћу искати? А она рече: Главу Јована крститеља.

25 И одмах ушавши брзо к цару заиска говорећи: Хоћу да ми даш, сад на кругу, главу Јована крститеља.

26 И забрину се цар, али клетве ради и гостију својих не хте јој одрећи.

27 И одмах посла цар џелата, и заповеди да донесе главу његову.

28 А он отишавши посече га у тамници, и донесе главу његову на кругу, и даде девојци, а девојка даде је матери својој.

29 И чувши ученици његови дођоше и узеше тело његово, и метнуше га у гроб.

30 И скупише се апостоли к Исусу, и јавише Му све и шта учинише и шта људе научише.

31 И рече им: **Дођите ви сами насамо, и почините мало.** Јер их беше много који долазе и одлазе, и не имаху кад ни јести.

32 И одоше на лађи у пусто место сами.

33 И видеше их људи кад иђаху, и познаше их многи, и пешице из свих градова стецаху се онамо, и престигоше их, и скупише се око Њега.

34 И изашавши Исус виде народ многи, и сажали Му се, јер беху као овце без пастира; и поче их учити много.

35 И кад би већ пред ноћ, приступише к Њему ученици Његови говорећи: Пусто је место, а већ је касно;

36 отпусти их нека иду у околна села и паланке да купе себи хлеба; јер немају шта јести.

37 А Он одговарајући рече им: **Дајте им ви нека једу.** А они рекоше: Једино да идемо да купимо за двеста гроша хлеба, па да им дамо да једу?

38 А Он им рече: **Колико хлебова имате? Идите и видите.** И видевши рекоше: Пет хлебова и две рибе.

39 И заповеди им да их посаде све на гомиле по зеленој трави.

40 И посадише се на гомиле по сто и по педесет.

41 И узевши оних пет хлебова и две рибе погледа на небо, и благослови, па преломи хлебове, и даде ученицима својим да метну испред њих; и оне две рибе раздели свима.

42 И једоше сви, и наситише се.

43 И накупише комада дванаест котарица пуних и од риба.

44 А беше оних што су јели хлебове око пет хиљада људи.

45 И одмах натера ученике своје да уђу у лађу и да иду напред на оне стране у Витсаиду док Он отпусти народ.

46 И отпустивши их оде на гору да се помоли Богу.

47 И увече беше лађа насред мора, а Он сам на земљи.

48 И виде их где се муче веслајући: јер им беше противан ветар. И око четврте страже ноћне дође к њима идући по мору; и хтеде да их мимоиђе.

49 А они видевши Га где иде по мору мишљаху да је утвара, и повикаше;

50 јер Га сви видеше и поплашише се. И одмах проговори с њима, и рече им: **Не бојте се, ја сам, не плашите се.**

51 И уђе к њима у лађу, и утоли ветар; и врло се уплашише, и дивљаху се.

52 Јер их не научише хлебови; јер
се беше срце њихово окаменило.

53 И прешавши дођоше у земљу
генисаретску; и стадоше у крај.
54 И кад изађоше из лађе, одмах
Га познаше људи.
55 И оптрчавши сав онај крај,
почеше на одрима доносити
болеснике где су чули да је Он.
56 И куд год иђаше у села
или у градове или у паланке, на
раскршћима метаху болеснике и
мољаху Га да се барем скута
од хаљине Његове дотакну:
и оздрављаху сви који Га се
дотицаху.

7

*О људским законима. Исус
исцељује кћер жене Хананејке,
глуве и неме.*

1 И скупише се око Њега
фарисеји и неки од књижевника
који беху дошли из Јерусалима.
2 И видевши неке од ученика
Његових да нечистим, то јест,
неумивеним рукама једу хлеб,
укорише их.
3 Јер фарисеји и сви Јевреји, не
једу док не умију руке до лаката,
држећи се оног што им је остало од
старих;
4 и кад дођу с пазара, не једу док
се не умију; и још много има што
су примили те држе: перу чаше и
жбанове и котлове и клупе.
5 А потом питаху Га фарисеји и
књижевници: Зашто ученици твоји
не живе као што нам је остало од
старих, него једу хлеб неумивеним
рукама?
6 А Он одговарајући рече им:
**Добро је пророковао Исаија за
вас лицемере, као што је писано:**

**Ови људи уснама ме поштују,
а срце њихово далеко стоји
од мене.**

7 **Но залуду ме поштују
учећи наукама, заповестима
људским.**

8 **Јер остависте заповести
Божје, а држите обичаје људске,
прање жбанова и чаша; и друга
многа таква чините.**
9 И рече им: **Добро укидате
заповест Божју да свој обичај
сачувате.**
10 **Јер Мојсије рече: Поштуј оца
свог и матер своју; и: Који опсује
оца или матер смрћу да умре.**
11 **А ви кажете: Ако каже човек
оцу или матери: Корван, то
јесте: прилог је чим бих ти ја
могао помоћи.**
12 **И тако не дате му ништа
учинити, оцу свом или матери
својој,**
13 **укидајући реч Божју својим
обичајем који сте поставили; и
овако много којешта чините.**

14 И дозвавши сав народ рече
им: **Послушајте мене сви, и
разумите.**
15 **Ништа нема што би човека
могло опоганити да уђе споља у
њега, него што излази из њега
оно је што погани човека.**
16 **Ако ко има уши да чује нека
чује.**
17 И кад дође од народа у
кућу питаху Га ученици Његови за
причу.
18 И рече им: **Зар сте и ви тако
неразумни? Не разумете ли да
шта год у човека споља улази не
може га опоганити?**
19 **Јер му не улази у срце него у
трбух; и излази напоље чистећи
сва јела.**
20 Још рече: **Шта излази из
човека оно погани човека;**
21 **јер изнутра, из срца
људског, излазе мисли зле,
прељубе, курварства, убиства,**
22 **крађе, лакомства, пакости,
злоће, лукавство, срамоте, зло
око, хуљење на Бога, понос,
безумље.**
23 **Сва ова зла изнутра излазе,
и погане човека.**

24 И уставши оданде оде у
крајеве тирске и сидонске, и

ушавши у кућу хтеде да нико не чује за Њ; и не може се сакрити.
25 Јер чувши за Њ жена што у њеној кћери беше дух нечисти, дође и паде к ногама Његовим.
26 А жена та беше Гркиња родом Сирофиничанка, и мољаше Га да истера ђавола из кћери њене.
27 А Исус рече јој: **Стани да се најпре деца нахране; јер није право узети хлеб од деце и бацити псима.**
28 А она одговарајући рече Му: Да, Господе; али и пси под трпезом једу од мрва детињих.
29 И рече јој: **За ту реч иди; изађе ђаво из кћери твоје.**
30 И дошавши кући нађе да је ђаво изашао, и кћи лежаше на одру.

31 И опет изађе Исус из крајева тирских и сидонских и дође на море галилејско у крајеве десетоградске.
32 И доведоше к Њему глувог и мутавог, и мољаху Га да метне на њ руку.
33 И узевши га из народа насамо метну прсте своје у уши његове, и плунувши дохвати се језика његовог;
34 и погледавши на небо уздахну, и рече му: **Ефата,** то јесте: Отвори се.
35 И одмах му се отворише уши, и разреши се свеза језика његовог и говораше лепо.
36 И запрети им да никоме не казују; али што им више Он забрањиваше они још више разглашаваху.
37 И врло се дивљаху говорећи: Све добро чини; и глуве чини да чују и неме да говоре.

8

Нахрањено четири хиљаде људи. Тражење знака. Треба се чувати фарисеја и Ирода. Исцељење слепог. Петрова исповест. Прво прорицање страдања.

1 У то време, кад беше врло много народа и не имаху шта јести, дозва Исус ученике своје и рече им:
2 **Жао ми је народа, јер већ три дана стоје код мене и немају ништа јести.**
3 **И ако их отпустим гладне кућама њиховим, ослабиће на путу; јер су многи од њих дошли издалека.**
4 И одговорише Му ученици Његови: Откуда ћемо узети хлеба овде у пустињи да их нахранимо?
5 И запита их: **Колико имате хлебова?** А они казаше: Седам.
6 И заповеди народу да поседају по земљи; и узевши оних седам хлебова и хвалу давши, преломи, и даде ученицима својим да раздаду; и раздадоше народу.
7 И имаху мало рибица; и њих благословивши рече да и њих раздаду.
8 И једоше, и наситише се, и накупише комада што претече седам котарица.
9 А оних што су јели беше око четири хиљаде. И отпусти их.
10 И одмах уђе у лађу с ученицима својим, и дође у околине далманутске.

11 И изађоше фарисеји, и почеше се препирати с Њим, и кушајући Га искаху од Њега знак с неба.
12 И уздахнувши духом својим рече: **Зашто род овај знак тражи? Заиста вам кажем: неће се дати роду овоме знак.**
13 И оставивши их уђе опет у лађу, и оде на оне стране.

14 И заборавише ученици Његови узети хлеба, и немаху са собом у лађи до један хлеб.
15 И заповедаше им говорећи: **Гледајте, чувајте се квасца фарисејског и квасца Иродовог.**
16 И мишљаху, један другом говорећи: То је што хлеба немамо.
17 И разумевши Исус рече им: **Шта мислите што хлеба немате? Зар још не осећате,**

нити разумете? Зар је још окамењено срце ваше?

18 **Очи имате и не видите? Уши имате и не чујете? И не памтите ли**

19 **кад ја пет хлебова преломих на пет хиљада, колико котарица пуних комада накуписте?** Рекоше Му: Дванаест.

20 **А кад седам на четири хиљаде, колико пуних котарица накуписте комада?** А они рекоше: Седам.

21 И рече им: **Како не разумете?**

22 И дође у Витсаиду; и доведоше к Њему слепога, и мољаху Га да га се дотакне.

23 И узевши за руку слепога изведе га напоље из села, и пљунувши му у очи метну руке на њ, и запита га види ли шта.

24 И погледавши рече: Видим људе где иду као дрва.

25 И потом опет метну му руке на очи, и рече му да прогледа: и исцели се, и виде све лепо.

26 И посла га кући његовој говорећи: **Не улази у село, нити казуј коме у селу.**

27 И изађе Исус и ученици Његови у села Ћесарије Филипове; и путем питаше ученике своје говорећи им: **Ко говоре људи да сам ја?**

28 А они одговорише: Јован крститељ; други: Илија; а други: Који од пророка.

29 А Он им рече: **А ви шта мислите ко сам ја?** А Петар одговарајући рече Му: Ти си Христос.

30 И запрети им да никоме не казују за Њега.

31 И поче их учити да Сину човечјем ваља много пострадати, и да ће Га окривити старешине и главари свештенички и књижевници, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати.

32 И говораше о том не устручавајући се. И Петар узе Га и поче Га одвраћати.

33 А Он обрнувши се и погледавши на ученике своје запрети Петру говорећи: **Иди од мене сотоно; јер ти не мислиш шта је Божје него шта је људско.**

34 И дозвавши народ с ученицима својим рече им: **Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој, и за мном иде.**

35 **Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради и јеванђеља онај ће је сачувати.**

36 **Јер каква је корист човеку ако задобије сав свет, а души својој науди?**

37 **Или какав ће откуп дати човек за душу своју?**

38 **Јер ко се постиди мене и мојих речи у роду овом прељуботворном и грешном, и Син ће се човечји постидети њега кад дође у слави Оца свог с анђелима светима.**

9

Христово преображење. Исцељење човека с духом нечистим. Друго прорицање страдања. Борба за првенство. Понижени ће се узвисити. Треба се чувати саблазни.

1 И рече им: **Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде царство Божје да дође у сили.**

2 И после шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована и изведе их на високу гору саме; и преобрази се пред њима.

3 И хаљине Његове постадоше сјајне и врло беле као снег, као што не може белиља убелити на земљи.

4 И указа им се Илија с Мојсијем где се разговараху с Исусом.

5 И Петар одговарајући рече Исусу: Рави! Добро нам је овде бити; и да начинимо три сенице: Теби једну и Мојсију једну и Илији једну.

6 Јер не знаше шта говори; јер
беху врло уплашени.
7 И постаде облак те их заклони;
и дође глас из облака говорећи:
Ово је Син мој љубазни; Њега
послушајте.
8 И уједанпут погледавши, никога
не видеше осим Исуса самог са
собом.
9 А кад силажаху с горе запрети
им да ником не казују шта су
видели, док Син човечји не устане
из мртвих.
10 И реч задржаше у себи
питајући један другог: Шта то значи
устати из мртвих?
11 И питаху Га говорећи: Како
говоре књижевници да Илија треба
најпре да дође?
12 А Он одговарајући рече им:
**Илија ће доћи најпре, и уредити
све; али и Син човечји треба да
много пострада и да се понизи,
као што је писано.**
13 **Али вам кажем да је и Илија
дошао и учинише с њим шта
хтедоше као што је писано за
њега.**

14 И дошавши к ученицима
својим виде народ многи око њих
и књижевнике где се препиру с
њима.
15 И одмах видевши Га сав
народ уплаши се и притрчавши
поздрављаху Га.
16 И упита књижевнике: **Шта се
препирете с њима?**
17 И одговарајући један од
народа рече: Учитељу! Доведох к
Теби сина свог у коме је дух неми.
18 И сваки пут кад га ухвати ломи
га, и пену баца и шкргуће зубима; и
суши се. И рекох ученицима Твојим
да га истерају; и не могоше.
19 А Он одговарајући му рече:
**О роде неверни! Докле ћу с
вама бити? Докле ћу вас трпети?
Доведите га к мени.**
20 И доведоше га к Њему; и кад
Га виде одмах га дух стаде ломити;
и паднувши на земљу ваљаше се
бацајући пену.
21 И упита оца његовог: **Колико
има времена како му се то
догодило?** А он рече: Из
детињства.
22 И много пута баца га у ватру и
у воду да га погуби; него ако шта
можеш помози нам, смилуј се на
нас.
23 А Исус рече му: **Ако можеш
веровати: све је могуће ономе
који верује.**
24 И одмах повикавши отац
детињи са сузама говораше:
Верујем, Господе! Помози мом
неверју.
25 А Исус видећи да се стиче
народ, запрети духу нечистом
говорећи му: **Душе неми и глуви!
Ја ти заповедам, изађи из њега
и више не улази у њега.**
26 И повикавши и изломивши га
врло изађе; и учини се као мртав
тако да многи говораху: Умре.
27 А Исус узевши га за руку
подиже га: и уста.
28 И кад уђе у кућу, питаху Га
ученици Његови насамо: Зашто га
ми нисмо могли истерати?
29 И рече им: **Овај се род ничим
не може истерати до молитвом и
постом.**

30 И изашавши оданде иђаху
кроз Галилеју; и не хтеше да ко
дозна.
31 Јер учаше ученике своје, и
говораше им да ће се Син човечји
предати у руке људске, и убиће Га,
и пошто Га убију устаће трећи дан.
32 А они не разумеваху реч, и не
смеху да Га запитају.

33 И дође у Капернаум, и кад
беше у кући запита их: **Шта се
препирасте путем међу собом?**
34 А они ћутаху; јер се путем
препираше међу собом ко је
највећи.
35 И седавши дозва дванаесторицу
и рече им: **Који хоће да буде први
нека буде од свих најзадњи и
свима слуга.**
36 И узевши дете метну га међу
њих и загрливши га рече им:
37 **Ко једно овакво дете прими
у име моје, мене прима; а ко**

мене прими, не прима мене него Оног који је мене послао.

38 Одговори Му Јован говорећи: Учитељу! Видесмо једног где именом Твојим изгони ђаволе који не иде за нама: и забранисмо му, јер не иде за нама.

39 А Исус рече: **Не браните му; јер нема никога који би именом мојим чудо чинио да може брзо зло говорити за мном.**

40 **Јер ко није против вас с вама је.**

41 **Јер ко вас напоји чашом воде у име моје, зато што сте Христови, заиста вам кажем: неће му пропасти плата.**

42 **А који саблазни једног од ових малих који верују мене, боље би му било да обеси камен воденични о врат свој и да се баци у море.**

43 **И ако те рука твоја саблажњава, одсеци је: боље ти је без руке у живот ући, неголи с обе руке ући у пакао, у огањ вечни,**

44 **где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.**

45 **И ако те нога твоја саблажњава, одсеци је: боље ти је ући у живот хром, неголи с две ноге да те баце у пакао, у огањ вечни,**

46 **где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.**

47 **Ако те и око твоје саблажњава, ископај га: боље ти је с једним оком ући у царство Божје, неголи с два ока да те баце у пакао огњени,**

48 **где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.**

49 **Јер ће се сваки огњем посолити, и свака ће се жртва сољу посолити.**

50 **Добра је со; али ако со буде неслана, чим ће се осолити? Имајте со у себи, и мир имајте међу собом.**

10

О разводу брака. Христос благосиља децу. Богати младић. Треће прорицање о страдању. Синови Зеведејеви. Вартимеј.

1 И уставши оданде дође у околине јудејске преко Јордана, и стече се опет народ к Њему; и као што обичај имаше, опет их учаше.

2 И приступивши фарисеји упиташе Га кушајући: Може ли човек пустити жену?

3 А Он одговарајући рече им: **Шта вам заповеда Мојсије?**

4 А они рекоше: Мојсије допусти да јој се да распусна књига и да се пусти.

5 И одговарајући Исус рече им: **По тврђи вашег срца написа вам он заповест ову.**

6 **А у почетку створења, мужа и жену, створио их је Бог.**

7 **Зато оставиће човек оца свог и мајку и прилепиће се к жени својој,**

8 **и буду двоје једно тело. Тако нису више двоје него једно тело.**

9 **А шта је Бог саставио човек да не раставља.**

10 И у кући опет запиташе Га за то ученици Његови.

11 И рече им: **Који пусти жену и ожени се другом, чини прељубу на њој.**

12 **И ако жена остави мужа свог и пође за другог, чини прељубу.**

13 И доношаху к Њему децу да их се дотакне; а ученици брањаху онима што их доношаху.

14 А Исус видевши расрди се и рече им: **Пустите децу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таквих царство Божје.**

15 **Заиста вам кажем: који не прими царство Божје као дете, неће ући у њега.**

16 И загрливши их метну на њих руке те их благослови.

17 И кад изађе на пут, притрча неко, и клекнувши на колена пред Њим питаше Га: Учитељу благи!

Шта ми треба чинити да добијем
живот вечни?
18 А Исус рече му: **Што ме зовеш
благим? Нико није благ осим
једног Бога.**
19 **Заповести знаш: не чини
прељубе; не убиј; не укради;
не сведочи лажно; не чини
неправде никоме; поштуј оца
свог и матер.**
20 А он одговарајући рече Му:
Учитељу! Све сам ово сачувао од
младости своје.
21 А Исус погледавши на њ,
омиле му, и рече му: **Још ти
једно недостаје: иди продај све
што имаш и подај сиромасима; и
имаћеш благо на небу; и дођи, те
хајде за мном узевши крст.**
22 А он поста зловољан од ове
речи, и оде жалостан; јер беше
врло богат.
23 И погледавши Исус рече
ученицима својим: **Како је тешко
богатима ући у царство небеско!**
24 А ученици се уплашише од
речи Његових. А Исус опет
одговарајући рече им: **Децо! Како
је тешко онима који се уздају у
своје богатство ући у царство
Божје!**
25 **Лакше је камили проћи кроз
иглене уши неголи богатоме ући
у царство Божје.**
26 А они се врло дивљаху
говорећи у себи: Ко се дакле може
спасти?
27 А Исус погледавши на њих
рече: **Људима је немогуће, али
није Богу: јер је све могуће Богу.**
28 А Петар Му поче говорити: Ето
ми смо оставили све, и за Тобом
идемо.
29 А Исус одговарајући рече:
**Заиста вам кажем: нема никога
који је оставио кућу, или браћу,
или сестре, или оца, или матер,
или жену, или децу, или земљу,
мене ради и јеванђеља ради,**
30 **а да неће примити сад у ово
време сто пута онолико кућа,
и браће, и сестара, и отаца,
и матера, и деце, и земље, у
прогоњењу, а на оном свету
живот вечни.**
31 **Али ће многи први бити
последњи, и последњи први.**

32 А кад иђаху путем у
Јерусалим, Исус иђаше пред
њима, а они се чуђаху, и за Њим
иђаху са страхом. И узевши опет
дванаесторицу поче им казивати
шта ће бити од Њега:
33 **Ево идемо у Јерусалим,
и Син човечји предаће се
главарима свештеничким и
књижевницима и осудиће
Га на смрт, и предаће Га
незнабошцима;**
34 **и наругаће Му се, и биће Га,
и попљуваће Га, и убиће Га, и
трећи дан устаће.**

35 И пред Њега дођоше Јаков
и Јован, синови Зеведејеви,
говорећи: Учитељу! Хоћемо
да нам учиниш за шта ћемо Те
молити.
36 А Он им рече: **Шта хоћете да
вам учиним?**
37 А они Му рекоше: Дај нам да
седнемо један с десне стране Теби,
а други с леве, у слави Твојој.
38 А Исус им рече: **Не знате
шта иштете: можете ли пити
чашу коју ја пијем, и крстити се
крштењем којим се ја крштавам?**
39 А они Му рекоше: Можемо. А
Исус рече им: **Чашу, дакле, коју
ја пијем испићете; и крштењем
којим се ја крштавам крстићете
се;**
40 **али да седнете с десне
стране мени и с леве, не могу ја
дати него којима је уготовљено.**
41 И чувши то десеторица
почеше се срдити на Јакова и на
Јована.
42 А Исус дозвавши их рече
им: **Знате да кнезови народни
владају народом и поглавари
његови управљају њим.**
43 **Али међу вама да не буде
тако; него који хоће да буде већи
међу вама, да вам служи.**
44 **И који хоће први међу вама
да буде, да буде свима слуга.**

45 **Јер Син човечји није дошао**
да Му служе него да служи, и да
да душу своју у откуп за многе.

46 И дођоше у Јерихон. И
кад излажаше из Јерихона, Он и
ученици Његови и народ многи, син
Тимејев, Вартимеј слепи, сеђаше
крај пута и прошаше.
47 И чувши да је то Исус
Назарећанин стаде викати и
говорити: Сине Давидов, Исусе!
Помилуј ме!
48 И пређаху му многи да ућути,
а он још више викаше: Сине
Давидов! Помилуј ме!
49 И ставши Исус рече да га
зовну. И зовнуше слепца говорећи
му: Не бој се, устани, зове те.
50 А он збацивши са себе хаљине
своје, устаде и дође к Исусу.
51 И одговарајући рече му Исус:
Шта хоћеш да ти учиним? А
слепи рече Му: Равуни! Да
прогледам.
52 А Исус рече му: **Иди, вера**
твоја поможе ти. И одмах
прогледа, и оде путем за Исусом.

11

Исус улази у Јерусалим, проклиње смокву, чисти Храм, препоручује веру, молитву и праштање. Брани своју власт.

1 И кад се приближи к
Јерусалиму, к Витфази и Витанији,
код горе маслинске, посла двојицу
од ученика својих
2 и рече им: **Идите у село**
што је пред вама, и одмах како
уђете у њега наћи ћете магаре
привезано, на које нико од људи
није уседао; одрешите га и
доведите.
3 **И ако вам ко рече: Шта то**
чините? Кажите: Треба Господу;
и одмах ће га послати овамо.
4 А они одоше, и нађоше магаре
привезано код врата напољу на
раскршћу, и одрешише га.
5 И неко од оних што стајаху
онде рекоше им: Зашто дрешите
магаре?
6 А они рекоше им као што им
заповеди Исус; и оставише их.
7 И доведоше магаре к Исусу,
и метнуше на њ хаљине своје; и
уседе на њ.
8 А многи простреше хаљине
своје по путу; а једни резаху грање
од дрвета, и простираху по путу.
9 А који иђаху пред Њим и за
Њим, викаху говорећи: Осана!
Благословен који иде у име
Господње!
10 Благословено царство оца
нашег Давида који иде у име
Господње! Осана на висини!
11 И уђе Исус у Јерусалим, и
у цркву; и промотривши све, кад
би увече, изађе у Витанију с
дванаесторицом.

12 И сутрадан кад изађоше из
Витаније, огладне.
13 И видевши издалека смокву с
лишћем дође не би ли шта нашао
на њој; и дошавши к њој ништа не
нађе осим лишћа; јер још не беше
време смоквама.
14 И одговарајући Исус рече јој:
Да одсад од тебе нико не једе
рода довека. И слушаху ученици
Његови.

15 И дођоше опет у Јерусалим;
и ушавши Исус у цркву стаде
изгонити оне који продаваху и
куповаху по цркви; и испремета
трпезе оних што мењаху новце,
и клупе оних што продаваху
голубове.
16 И не даде да ко пронесе суда
кроз цркву.
17 И учаше говорећи им: **Није**
ли писано: Дом мој нека се зове
дом молитве свим народима? А
ви начинисте од њега хајдучку
пећину.
18 И чуше књижевници и главари
свештенички, и тражаху како би Га
погубили; плашили су Га се, јер Га
је народ слушао.
19 И кад би увече изађе напоље
из града.

20 И у јутру пролазећи видеше
смокву где се посушила из корена.

21 И опоменувши се Петар рече
Му: Рави! Гле, смоква што си је
проклео, посушила се.
22 И одговарајући Исус рече им:
23 **Имајте веру Божју; јер вам**
заиста кажем: ако ко рече гори
овој: Дигни се и баци се у
море, и не посумња у срцу свом,
него узверује да ће бити као што
говори: биће му шта год рече.
24 **Зато вам кажем: све што**
иштете у својој молитви верујте
да ћете примити; и биће вам.
25 **И кад стојите на молитви,**
праштајте ако шта имате на
кога: да и Отац ваш који је
на небесима опрости вама
погрешке ваше.
26 Ако ли, пак, ви не опраштате,
ни Отац ваш који је на небесима
неће опростити вама погрешке
ваше.

27 И дођоше опет у Јерусалим;
и кад хођаше по цркви дођоше
к Њему главари свештенички и
књижевници и старешине,
28 и рекоше Му: Каквом власти то
чиниш? И ко ти даде власт ту, да то
чиниш?
29 А Исус одговарајући рече им:
И ја ћу вас да упитам једну реч, и
одговорите ми; па ћу вам казати
каквом власти ово чиним.
30 **Крштење Јованово или би с**
неба или од људи? Одговорите
ми.
31 И мишљаху у себи говорећи:
Ако кажемо: С неба, рећи ће:
Зашто му дакле не вероваste?
32 Ако ли кажемо: Од људи,
бојимо се народа; јер сви мишљаху
за Јована да заиста пророк беше.
33 И одговарајући рекоше Исусу:
Не знамо. И Исус одговарајући
рече њима: **Ни ја вама нећу**
казати каквом власти ово чиним.

12

Прича о виноградарима. Питање о давању пореза, о васкрсењу мртвих и о највећој заповести. Давидов Син и Господ. Треба се чувати књижевника! Удовичина лепта.

1 И поче им говорити у причама:
Посади човек виноград, и
огради плотом, и ископа
пивницу, и начини кулу, и даде
га виноградарима, па оде.
2 **И кад дође време, посла**
к виноградарима слугу да
прими од виноградара од рода
виноградског.
3 **А они ухвативши слугу**
избише га, и послаше празна.
4 **И опет посла к њима другог**
слугу; и оног бише камењем и
разбише му главу, и послаше га
срамотног.
5 **И опет посла другог; и оног**
убише; и многе друге, једне
избише, а друге побише.
6 **Још дакле имаше јединог**
свог милог сина, посла и њега
најпосле к њима говорећи:
Постидеће се сина мог.
7 **А виногадари рекоше у**
себи: Ово је наследник, ходите
да га убијемо, и нама ће остати
очевина његова.
8 **И ухватише га, и убише,**
и избацише га напоље из
винограда.
9 **Шта ће дакле учинити**
господар од винограда? Доћи ће
и погубиће виноградаре, и даће
виноград другима.
10 **Зар нисте читали у писму**
ово:

Камен који одбацише зидари,
онај поста глава од угла;
11 **То би од Господа**
и дивно је у нашим очима?

12 И гледаху да Га ухвате, али се
побојаше народа; јер разумеше да
за њих говори причу; и оставивши
Га одоше.

13 И послаше к Њему неке од
фарисеја и Иродоваца да би Га
ухватили у речи.
14 А они дошавши рекоше Му:
Учитељу! Знамо да си истинит,
и да не мариш ни за кога; јер
не гледаш ко је ко, него заиста
путу Божјем учиш; треба ли ћесару

давати харач или не? Хоћемо ли дати, или да не дамо?
15 А Он, знајући њихово лицемерје, рече им: **Што ме кушате? Донесите ми новац да видим.**
16 А они донесоше. И рече им: **Чији је ово образ и натпис?** А они Му рекоше: Ћесарев.
17 И одговарајући Исус рече им: **Подајте ћесарево ћесару, а Божје Богу.** И чудише Му се.

18 И дођоше к Њему садукеји који кажу да нема васкрсења, и запиташе Га говорећи:
19 Учитељу! Мојсије нам написа: Ако коме брат умре и остави жену а деце не остави, да брат његов узме жену његову и да подигне семе брату свом.
20 Седам браће беше: и први узе жену, и умре без порода.
21 И други узе је, и умре, и ни он не остави порода; тако и трећи.
22 И узеше је седморица, и не оставише порода. А после свих умре и жена.
23 О васкрсењу дакле кад устану кога ће од њих бити жена? Јер је за седморицом била.
24 И одговарајући Исус рече им: **Зато ли се ви варате што не знате писма ни силе Божје?**
25 **Јер кад из мртвих устану, нити ће се женити ни удавати, него су као анђели на небесима.**
26 **А за мртве да устају нисте ли читали у књигама Мојсијевим како му рече Бог код купине говорећи: Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев?**
27 **Није Бог Бог мртвих, него Бог живих. Ви се дакле врло варате.**

28 И приступи један од књижевника који их слушаше како се препиру, и виде да им добро одговара, и запита Га: Која је прва заповест од свих?
29 А Исус одговори му: **Прва је заповест од свих: Чуј Израиљу, Господ је Бог наш Господ једини;**
30 **и љуби Господа Бога свог свим срцем својим и свом душом својом и свим умом својим и свом снагом својом. Ово је прва заповест.**
31 **И друга је као и ова: Љуби ближњег свог као самог себе. Друге заповести веће од ових нема.**
32 И рече Му књижевник: Добро, учитељу! Право си казао да је један Бог, и нема другог осим Њега;
33 и љубити Га свим срцем и свим разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњег као самог себе, веће је од свих жртава и прилога.
34 А Исус видевши како паметно одговори рече му: **Ниси далеко од царства Божјег.** И нико више не смеше да Га запита.

35 И одговори Исус и рече учећи у цркви: **Како говоре књижевници да је Христос син Давидов?**
36 **Јер сам Давид каза Духом Светим: Рече Господ Господу мом: Седи мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје подножје ногама Твојим.**

37 **Сам дакле Давид назива Га Господом, и откуда му је син?** И многи народ слушаше Га с радошћу.

38 И говораше им у науци својој: **Чувајте се књижевника који иду у дугачким хаљинама, и траже да им се клања по улицама,**
39 **и првих места по зборницама, и зачеља на гозбама.**
40 **Ови што једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго, биће још више осуђени.**

41 И седавши Исус према Божјој хазни гледаше како народ меће новце у Божју хазну. И многи богати метаху много.
42 И дошавши једна сиромашна удовица метну две лепте, које чине један кодрант.

43 И дозвавши ученике своје рече им: **Заиста вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свих који мећу у Божју хазну.**
44 **Јер сви метнуше од сувишка свог; а она од сиротиње своје метну све што имаше, сву храну своју.**

13

Исусов говор о разорењу Јерусалима и о својој будућој слави. Савети и опомене, особито о стражењу.

1 И кад излажаше из цркве рече Му један од ученика Његових: Учитељу! Гле какво је камење, и каква грађевина!
2 И одговарајући Исус рече му: **Видиш ли ову велику грађевину? Ни камен на камену неће овде остати који се неће разметнути.**

3 И кад сеђаше на гори маслинској према цркви, питаху Га самог Петар и Јаков и Јован и Андрија:
4 Кажи нам кад ће то бити? И какав ће знак бити кад ће се то све свршити?
5 А Исус одговарајући им поче говорити: **Чувајте се да вас ко не превари.**
6 **Јер ће многи доћи у моје име говорећи: Ја сам; и многе ће преварити.**
7 **А кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; јер треба да то буде; али то још није последак.**
8 **Устаће народ на народ и царство на царство; и земља ће се трести по свету; и биће глади и буне. То је почетак страдања.**
9 **А ви се чувајте; јер ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас, и пред краљеве и цареве изводиће вас мене ради за сведочанство њима.**
10 **И у свим народима треба да се најпре проповеди јеванђеље.**
11 **А кад вас поведу да предају, не бришите се унапред шта ћете говорити, нити мислите; него шта вам се да у онај час оно говорите; јер ви нећете говорити него Дух Свети.**
12 **И предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће деца на родитеље и побиће их.**
13 **И сви ће омрзнути на вас имена мог ради. Али који претрпи до краја благо њему.**

14 **А кад видите мрзост опустошења, за коју говори пророк Данило, да стоји где не треба (који чита да разуме): тада који буду у Јудеји нека беже у горе;**
15 **и који буде на крову да не силази у кућу, нити да улази да узме шта из куће своје;**
16 **и који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљину своју.**
17 **Али тешко труднима и дојиљама у те дане!**
18 **Него се молите Богу да не буде бежање ваше у зиму.**
19 **Јер ће у дане те бити невоља каква није била од почетка створења које је Бог створио до сад, и неће ни бити.**
20 **И да Господ не скрати дане нико не би остао; али изабраних ради, које изабра, скратио је дане.**
21 **Тада ако вам ко рече: Ево овде је Христос, или: Ено онде, не верујте.**
22 **Јер ће изаћи лажни Христоси и лажни пророци, и показаће знаке и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране.**
23 **Али ви се чувајте: ето вам све казах напред.**

24 **Али у те дане, после те невоље, сунце ће помрчати, и месец своју светлост изгубити.**
25 **И звезде ће спадати с неба и силе небеске покренути се.**

26 **И тада ће угледати Сина човечјег где иде на облацима са силом и славом великом.**
27 **И тада ће послати анђеле своје и сабраће изабране своје од четири ветра, од краја земље до краја неба.**

28 **А од смокве научите се причи: кад се већ њена грана помлади и стане листати, знате да је близу лето.**
29 **Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу код врата.**
30 **Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде.**
31 **Небо и земља проћи ће, али речи моје неће проћи.**

32 **А о дану том или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни Син, до Отац.**
33 **Пазите, стражите и молите се Богу; јер не знате кад ће време настати.**
34 **Као што човек одлазећи остави кућу своју, и да слугама својим власт, и свакоме свој посао; и вратару заповеди да стражи.**
35 **Стражите дакле; јер не знате кад ће доћи господар од куће, или увече или у по ноћи, или у петле, или ујутру;**
36 **да не дође изненада и да вас не нађе, а ви спавате.**
37 **А шта вам кажем, свима кажем: стражите.**

14

Христово помазање у Витанији. Пасхално јагње. Тајна вечера. Борба у Гетсиманији. Хватање. Саслушавање, заповест и страдање пред Кајафом. Петрово одрицање и кајање.

1 Беху пак још два дана до пасхе и до дана пресних хлебова; и тражаху главари свештенички и књижевници како би Га из преваре ухватили и убили.

2 Али говораху: Не о празнику, да се не би народ побунио.

3 И кад беше Он у Витанији у кући Симона губавог и сеђаше за трпезом, дође жена са скленицом многоценога мира чистог нардовог, и разбивши скленицу изливаше Му на главу.
4 А неки се срђаху говорећи: Зашто се то миро просипа тако?
5 Јер се могаше за њ узети више од триста гроша и дати сиромасима. И викаху на њу.
6 А Исус рече: **Оставите је; шта јој сметате? Она учини добро дело на мени.**
7 **Јер сиромахе имате свагда са собом, и кад год хоћете можете им добро чинити; а мене немате свагда.**
8 **Она шта може, учини: она помаза напред тело моје за укоп.**
9 **Заиста вам кажем: где се год успроповеда јеванђеље ово по свему свету, казаће се и то за спомен њен.**

10 И Јуда Искариотски, један од дванаесторице оде ка главарима свештеничким да им Га изда.
11 А они чувши обрадоваше се, и обрекоше му новце дати: и тражаше згоду да Га изда.

12 И у први дан пресних хлебова, кад клаху пасху, рекоше Му ученици Његови: Где ћеш да идемо да Ти зготовимо пасху да једеш?
13 И посла двојицу од ученика својих и рече им: **Идите у град, и срешће вас човек који носи воду у крчагу; идите за њим,**
14 **и где уђе кажите господару од оне куће: Учитељ вели: Где је гостионица где ћу јести пасху с ученицима својим?**
15 **И он ће вам показати велику собу простру готову: онде нам зготовите.**
16 И изађоше ученици Његови, и дођоше у град, и нађоше као што им каза, и уготовише пасху.

17 И кад би увече, дође са
дванаесторицом.
18 И кад сеђаху за трпезом и
јеђаху рече Исус: **Заиста вам
кажем: један од вас, који једе са
мном, издаће ме.**
19 А они се забринуше, и стадоше
говорити један за другим: Да не ја?
И други: Да не ја?
20 А Он одговарајући рече им:
**Један од дванаесторице који
умочи са мном у зделу.**
21 **Син човечји дакле иде као
што је писано за Њега; али
тешко оном човеку који изда
Сина човечјег; боље би му било
да се није родио онај човек.**

22 И кад јеђаху узе Исус хлеб и
благословивши преломи га, и даде
им, и рече: **Узмите, једите; ово је
тело моје.**
23 И узе чашу и давши хвалу даде
им; и пише из ње сви.
24 И рече им: **Ово је крв моја
новог завета која ће се пролити
за многе.**
25 **Заиста вам кажем: више
нећу пити од рода виноградског
до оног дана кад ћу га пити новог
у царству Божјем.**

26 И отпојавши хвалу изађоше на
гору маслинску.
27 И рече им Исус: **Сви ћете се
ви саблазнити о мене ову ноћ;
јер је писано: ударићу пастира и
овце ће се разбећи.**
28 **Али по васкрсењу свом, ја
идем пред вама у Галилеју.**
29 А Петар Му рече: Ако се и сви
саблазне, али ја нећу.
30 И рече му Исус: **Заиста ти
кажем: ноћас док двапут петао
не запева три пута ћеш ме се
одрећи.**
31 А он још више говораше: Да
бих знао с Тобом и умрети нећу Те
се одрећи. Тако и сви говораху.

32 И дођоше у село које се зове
Гетсиманија, и рече ученицима
својим: **Седите овде док ја идем
да се помолим Богу.**
33 И узе са собом Петра и Јакова
и Јована, и забрину се и поче
тужити.
34 И рече им: **Жалосна је душа
моја до смрти; почекајте овде, и
стражите.**
35 И отишавши мало паде на
земљу, и мољаше се да би Га
мимоишао час, ако је могуће.
36 И говораше: **Ава Оче! Све је
могуће Теби; пронеси чашу ову
мимо мене; али опет не како ја
хоћу, него како Ти.**
37 И дође и нађе их где спавају,
и рече Петру: **Симоне! Зар
спаваш? Не може ли једног часа
постражити?**
38 **Стражите и молите се Богу
да не паднете у напаст; јер је дух
срчан али је тело слабо.**
39 И опет отишавши помоли се
Богу оне исте речи говорећи.
40 И вративши се нађе их опет где
спавају; јер им беху очи отежале; и
не знаху шта би Му одговорили.
41 И дође трећи пут, и рече
им: **Једнако спавате и почивате;
доста је; дође час; ево се предаје
Син човечји у руке грешницима.**
42 **Устаните да идемо; ево
издајник се мој приближи.**

43 И одмах, док Он још говораше,
дође Јуда, један од дванаесторице,
и с њим људи многи с ножевима и
с кољем од главара свештеничких
и од књижевника и старешина.
44 И издајник Његов даде им знак
говорећи: Кога ја целивам онај је:
држите га, и водите га чувајући.
45 И дошавши одмах приступи к
Њему, и рече: Рави! Рави! И
целива Га.
46 А они метнуше руке своје на Њ
и ухватише Га.
47 А један од оних што стајаху
онде извади нож те удари слугу
поглавара свештеничког, и одсече
му ухо.
48 И одговарајући Исус рече
им: **Као на хајдука изашли сте
с ножевима и с кољем да ме
ухватите,**

49 **а сваки дан сам био код вас у цркви и учио, и не ухватисте ме. Али да се збуде писмо.**

50 И оставивши Га, ученици сви побегоше.

51 И за Њим иђаше некакав младић огрнут платном по голом телу; и ухватише оног младића.

52 А он оставивши платно го побеже од њих.

53 И доведоше Исуса к поглавару свештеничком, и стекоше се к њему сви главари свештенички и књижевници и старешине.

54 И Петар иде за Њим издалека до у двор поглавара свештеничког, и сеђаше са слугама, и грејаше се код огња.

55 А главари свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса сведочанства да Га убију; и не нађоше;

56 јер многи сведочаху лажно на Њега и сведочанства не беху једнака.

57 И једни уставши сведочаху на Њега лажно говорећи:

58 Ми смо чули где он говори: Ја ћу развалити ову цркву која је рукама начињена, и за три дана начинићу другу која неће бити рукама начињена.

59 И ни ово сведочанство њихово не беше једнако.

60 И уставши поглавар свештенички на среду запита Исуса говорећи: Зар ништа не одговараш што ови на тебе сведоче?

61 А Он ћуташе и ништа не одговараше. Опет поглавар свештенички запита и рече: Јеси ли ти Христос, Син Благословенога?

62 А Исус рече: **Јесам; и видећете Сина човечјег где седи с десне стране Силе и иде на облацима небеским.**

63 А поглавар свештенички раздре своје хаљине, и рече: Шта нам требају више сведоци?

64 Чусте хулу на Бога; шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт.

65 И почеше једни пљувати на Њ, и покривати Му лице, и ћушати Га, и говорити Му: Прореци; и слуге Га бијаху по образима.

66 И кад беше Петар доле на двору, дође једна од слушкиња поглавара свештеничког,

67 и видевши Петра где се грије погледа на њ и рече: И ти си био с Исусом Назарећанином.

68 А он се одрече говорећи: Не знам нити разумем шта ти говориш. И изађе напоље пред двор: и петао запева.

69 И опет, кад га виде слушкиња, поче говорити онима што стајаху онде: Овај је од њих.

70 А он се опет одрицаше. И мало затим опет они што стајаху онде рекоше Петру: Ваистину си од њих: јер си Галилејац, и говор ти је онакав.

71 А он се поче клети и преклињати: Не знам тог човека за кога ви говорите.

72 И други пут запева петао. И опомену се Петар речи што му рече Исус: **Док петао двапут не запева одрећи ћеш ме се трипут.** И стаде плакати.

15

Исус пред Пилатом. Осуда. Трнов венац. Смрт Исусова на крсту. Погреб Исусов.

1 И одмах ујутру учинише веће главари свештенички са старешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавши Исуса одведоше Га и предадоше Пилату.

2 И упита Га Пилат: Јеси ли ти цар јудејски? А Он одговарајући рече му: **Ти кажеш.**

3 И тужаху Га главари свештенички врло.

4 А Пилат опет упита Га говорећи: Зар ништа не одговараш? Гледај шта сведоче на тебе.

5 Али Исус више не одговори ништа тако да се дивљаше Пилат.

6 А о сваком празнику пушташе им по једног сужња кога искаху.
7 А беше један затворен, по имену Варава, са својим другарима који су у буни пролили крв.
8 И повикавши народ стаде искати што им свагда чињаше.
9 А Пилат им одговори говорећи: Хоћете ли да вам пустим цара јудејског?
10 Јер знаше да су Га из зависти предали главари свештенички.
11 Али главари свештенички подговорише народ боље Вараву да траже да им пусти.
12 А Пилат опет одговарајући рече им: А шта хоћете да чиним с тим што га зовете царем јудејским?
13 А они опет повикаше: Распни га.
14 А Пилат им рече: А какво је зло учинио? А они гласно викаху: Распни га.
15 А Пилат желећи угодити народу пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да Га разапну.

16 А војници Га одведоше у судницу, и сазваше сву чету војника,
17 и обукоше Му скерлетну кабаницу, и оплетавши венац од трња метнуше на Њ.
18 И стадоше Га поздрављати говорећи: Здраво, царе јудејски!
19 И бијаху Га по глави трском, и пљуваху на Њ, и падајући на колена поклањаху Му се.
20 И кад Му се наругаше, свукоше с Њега скерлетну кабаницу, и обукоше Га у Његове хаљине и изведоше Га да Га разапну.

21 И натераше неког Симона из Кирине, оца Александровог и Руфовог, који иђаше из поља, да Му понесе крст.
22 И доведоше Га на место Голготу, које ће рећи: Костурница.
23 И даваху Му да пије вино са смирном, а Он не узе.
24 И кад Га разапеше, разделише хаљине Његове бацајући коцке за њих ко ће шта узети.
25 А беше сат трећи кад Га разапеше.
26 И беше натпис Његове кривице написан: Цар јудејски.
27 И с Њим распеше два хајдука, једног с десне, а једног с леве стране Њему.
28 И изврши се писмо које говори: и метнуше Га међу злочинце.
29 И који пролажаху, хуљаху на Њ машући главама својим и говорећи: Аха! Ти што цркву разваљујеш и за три дана начињаш,
30 помози сам себи и сиђи с крста.
31 Тако и главари свештенички с књижевницима ругаху се говорећи један другом: Другима поможе, а себи не може помоћи.
32 Христос цар Израиљев нека сиђе сад с крста да видимо, па ћемо му веровати. И они што беху с Њим разапети ругаху Му се.

33 А у шестом сату би тама по свој земљи до сата деветог.
34 И у деветом сату повика Исус гласно говорећи: **Елои! Елои! Лама савахтани?** Које значи: **Боже мој! Боже мој! Зашто си ме оставио?**
35 И неко од оних што стајаху онде чувши то говораху: Ено зове Илију.
36 А један отрча те напуни сунђер оцта, па натакнувши на трску појаше Га говорећи: Станите да видимо хоће ли доћи Илија да га скине.
37 А Исус повика гласно, и издахну.
38 И завеса црквена раздре се на двоје с врха до на дно.
39 А кад виде капетан који стајаше према Њему да с таквом виком издахну, рече: Заиста човек овај Син Божји беше.

40 А беху и жене које гледаху издалека, међу којима беше и Марија Магдалина и Марија Јакова малог и Јосије мати, и Соломија,
41 које иђаху за Њим и кад беше у Галилеји, и служаху Му; и друге

многе које беху дошле с Њим у Јерусалим.

42 И кад би увече (јер беше петак, то јест уочи суботе),
43 дође Јосиф из Ариматеје, поштен саветник, који и сам царство Божје чекаше, и усуди се те уђе к Пилату и заиска тело Исусово.
44 А Пилат се зачуди да је већ умро; и дозвавши капетана запита га: Је ли давно умро?
45 И дознавши од капетана, даде тело Јосифу.
46 И купивши платно, и скинувши Га, обави платном, и метну Га у гроб који беше исечен у камену, и навали камен на врата од гроба.
47 А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху где Га метаху.

16

Христово васкрсење. Васкрсли се јавља ученицима. Заповест о крштавању по свему свету. Вазнесење.

1 И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Соломија купише мириса да дођу и да помажу Исуса.
2 И врло рано у први дан недеље дођоше на гроб око сунчаног рођаја.
3 И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гробних?
4 И погледавши видеше да камен беше одваљен: јер беше врло велики.
5 И ушавши у гроб видеше младића обученог у белу хаљину где седи с десне стране; и уплашише се.
6 А он им рече: Не плашите се, Исуса тражите Назарећанина распетог; уста, није овде, ево место где Га метнуше.
7 Него идите кажите ученицима Његовим и Петру да пред вама оде у Галилеју: тамо ћете Га видети, као што вам рече.
8 И изашавши побегоше од гроба; јер их ухвати дрхат и страх; и ником ништа не казаше, јер се бојаху.

9 А Исус уставши рано у први дан недеље јави се најпре Марији Магдалини, из које је истерао седам ђавола.
10 А она оде те јави онима што су били с Њим, који плакаху и ридаху.
11 И они чувши да је жив и да Га је она видела не вероваше.

12 А потом јави се на путу двојици од њих у другом обличју, кад су ишли у село.
13 И они отишавши јавише осталима; и ни њима не вероваше.

14 А најпосле, јави се кад њих једанаесторица беху за трпезом, и прекори их за њихово неверје и тврђу срца што не вероваше онима који су Га видели да је устао;
15 и рече им: **Идите по свему свету и проповедите јеванђеље сваком створењу.**
16 **Који узверује и покрсти се, спашће се; а ко не верује осудиће се.**
17 **А знаци онима који верују биће ови: именом мојим изгониће ђаволе; говориће новим језицима;**
18 **узимаће змије у руке, ако и смртно шта попију, неће им наудити; на болеснике метаће руке, и оздрављаће.**
19 А Господ, пошто им изговори, узе се на небо, и седе Богу с десне стране.
20 А они изађоше и проповедаше свуда, и Господ их потпомага, и реч потврђива знацима који су се потом показивали. Амин.

Свето Јеванђеље по Луки

Увод. Анђео објављује рођење Јована Крститеља. Анђео Гаврило објављује Христово рођење. Марија код Јелисавете. Маријин славопој. Јованово рођење и обрезање. Зарijино пророковање.

1 Будући да многи почеше описивати догађаје који се испунише међу нама,
2 као што нам предаше који испрва сами видеше и слуге речи бише:
3 Намислих и ја, испитавши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофиле,
4 да познаш темељ оних речи којима си се научио.

5 У време Ирода цара јудејског беше неки свештеник од реда Авијиног, по имену Зарија, и жена његова од племена Ароновог, по имену Јелисавета.
6 А беху обоје праведни пред Богом, и живљаху у свему по заповестима и уредбама Господњим без мане.
7 И не имаху деце; јер Јелисавета беше нероткиња, и беху обоје већ стари.
8 И догоди се, кад он служаше по свом реду пред Богом,
9 да по обичају свештенства дође на њега да изиђе у цркву Господњу да кади.
10 И све мноштво народа беше напољу и мољаше се Богу у време кађења.
11 А њему се показа анђео Господњи који стајаше с десне стране олтара кадионог.
12 И кад га виде Зарија уплаши се и страх нападе на њ.
13 А анђео рече му: Не бој се, Зарија; јер је услишена твоја молитва: и жена твоја Јелисавета родиће ти сина, и надени му име Јован.
14 И биће теби радост и весеље, и многи ће се обрадовати његовом рођењу.
15 Јер ће бити велики пред Богом, и неће пити вино ни сикер; и напуниће се Духа Светог још у утроби матере своје;
16 и многе ће синове Израиљеве обратити ка Господу Богу њиховом;
17 и он ће напред доћи пред Њим у духу и сили Илијиној да обрати срца отаца к деци и неверника к мудрости праведника, и да приправи Господу народ готов.
18 И рече Зарија анђелу: По чему ћу ја то познати? Јер сам стар и жена је моја временита.
19 И одговарајући анђео рече му: Ја сам Гаврило што стојим пред Богом, и послан сам да говорим с тобом и да ти јавим ову радост.
20 И ево, онемећеш и нећеш моћи говорити до оног дана док се то не збуде; јер ниси веровао мојим речима које ће се збити у своје време.
21 И народ чекаше Зарију, и чуђаху се што се забави у цркви.
22 А изишавши не могаше да им говори; и разумеше да му се нешто утворило у цркви; и он намигиваше им; и оста нем.
23 И кад се навршише дани његове службе отиде кући својој.
24 А после ових дана, затрудне Јелисавета жена његова, и кријаше се пет месеци говорећи:
25 Тако ми учини Господ у дане ове у које погледа на ме да ме избави од укора међу људима.

26 А у шести месец посла Бог анђела Гаврила у град галилејски по имену Назарет
27 к девојци испрошеној за мужа, по имену Јосифа из дома Давидовог; и девојци беше име Марија.
28 И ушавши к њој анђео рече: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама.

29 А она, видевши га, поплаши се
од речи његове и помисли: Какав
би ово био поздрав?
30 И рече јој анђео: Не бој се,
Марија! Јер си нашла милост у
Бога.
31 И ево затруднећеш, и родићеш
Сина, и надени Му име Исус.
32 Он ће бити велики, и назваће
се Син Највишега, и даће Му
Господ Бог престо Давида оца
Његовог;
33 и цароваће у дому
Јаковљевом вавек, и царству
Његовом неће бити краја.
34 А Марија рече анђелу: Како ће
то бити кад ја не знам за мужа?
35 И одговарајући анђео рече јој:
Дух Свети доћи ће на тебе, и сила
Највишег осениће те; зато и оно
што ће се родити биће свето, и
назваће се Син Божји.
36 И ево Јелисавета, твоја тетка,
и она затрудне сином у старости
својој, и ово је шести месец њој,
коју зову нероткињом.
37 Јер у Бога све је могуће што
каже.
38 А Марија рече: Ево слушкиње
Господње; нека ми буде по речи
твојој. И анђео отиде од ње.

39 А Марија уставши оних дана,
отиде брзо у горњу земљу, у град
Јудин.
40 И уђе у кућу Заријину, и
поздрави се с Јелисаветом.
41 И кад Јелисавета чу
честитање Маријино, заигра дете
у утроби њеној, и Јелисавета се
напуни Духа Светог,
42 и повика здраво и рече:
Благословена си ти међу женама,
и благословен је плод утробе твоје.
43 И откуд мени ово да дође мати
Господа мог к мени?
44 Јер гле, кад дође глас
честитања твог у уши моје, заигра
дете радосно у утроби мојој.
45 И благо оној која верова, јер ће
се извршити шта јој каза Господ.

46 И рече Марија:
Велича душа моја Господа;
47 И обрадова се дух мој Богу
Спасу мом,
48 Што погледа на понижење
слушкиње своје;
јер гле, одсад ће ме звати
блаженом сви нараштаји;
49 Што ми учини величину силни,
и свето име Његово;
50 И милост је Његова од колена на
колено
онима који Га се боје.
51 Показа силу руком својом;
разасу поносите у мислима
срца њихових.
52 Збаци силне с престола,
и подиже понижене.
53 Гладне напуни блага,
и богате отпусти празне.
54 Прими Израиља, слугу свог,
да се опомене милости.
55 Као што говори оцима нашим,
Аврааму и семену његовом
довека.

56 Марија пак седи с њом око три
месеца, и врати се кући својој.

57 А Јелисавети дође време да
роди, и роди сина.
58 И чуше њени суседи и родбина
да је Господ показао велику милост
своју на њој, и радоваху се с њом.
59 И у осми дан дођоше да
обрежу дете, и хтеше да му надену
име оца његовог, Зарија.
60 И одговарајући мати његова
рече: Не, него да буде Јован.
61 И рекоше јој: Никога нема у
родбини твојој да му је такво име.
62 И намигиваху оцу његовом
како би он хтео да му надену име.
63 И заискавши дашчицу, написа
говорећи: Јован му је име. И
зачудише се сви.
64 И одмах му се отворише уста
и језик његов и говораше хвалећи
Бога.
65 И уђе страх у све суседе
њихове; и по свој горњој Јудеји
разгласи се сав овај догађај.
66 И сви који чуше метнуше у
срце своје говорећи: Шта ће бити

из овог детета? И рука Господња
беше са њим.

67 И Зарија отац његов напуни
се Духа Светог, и пророкова
говорећи:

68 Благословен Господ Бог Јаковљев
што походи и избави народ свој,
69 И подиже нам рог спасења
у дому Давида слуге свог,
70 Као што говори устима светих
пророка својих од века
71 Да ће нас избавити од наших непријатеља
и из руку свих који мрзе на нас;
72 Учинити милост оцима нашим,
и опоменути се светог завета свог,
73 Клетве којом се клео Авраму
оцу нашем да ће нам дати
74 Да се избавимо из руку непријатеља својих,
и да му служимо без страха,
75 И у светости и у правди пред Њим док смо год живи.
76 И ти, дете, назваћеш се пророк Највишега;
јер ћеш ићи напред пред лицем Господњим да Му
приправиш пут;
77 Да даш разум спасења народу његовом
за опроштење греха њихових,
78 По дубокој милости Бога нашег,
по којој нас је походио исток с висине;
79 Да обасјаш оне који седе у тами
и у сену смртном;
да упутиш ноге наше на пут мира.

80 А дете растијаше и јачаше
духом, и беше у пустињи дотле док
се не показа Израиљу.

2

Христово рођење, обрезање и доношење у Храм. Симеун и Ана. Дванаестогодишњи Исус у Храму. Његово детињство у Назарету.

1 У то време пак изиђе заповест
од ћесара Августа да се препише
сав свет.
2 Ово је био први препис за
владања Киринова Сиријом.
3 И пођоше сви да се препишу,
сваки у свој град.
4 Тада пође и Јосиф из Галилеје,
из града Назарета у Јудеју у град
Давидов који се зваше Витлејем,
јер он беше из дома и племена
Давидовог,
5 да се препише с Маријом,
испрошеном за њега женом, која
беше трудна.
6 И кад онамо беху, дође време
да она роди.
7 И роди Сина свог првенца, и
пови Га, и метну Га у јасле; јер им
не беше места у гостионици.

8 И беху пастири у оном крају који
чуваху ноћну стажу код стада свог.
9 И гле, анђео Господњи стаде
међу њима, и слава Господња
обасја их; и уплашише се врло.
10 И рече им анђео: Не бојте се;
јер гле, јављам вам велику радост
која ће бити свему народу.
11 Јер вам се данас роди спас,
који је Христос Господ, у граду
Давидовом.
12 И ето вам знака: Наћи ћете
дете повито где лежи у јаслама.
13 И уједанпут постаде с анђелом
мноштво војника небеских, који
хваљаху Бога говорећи:

14 Слава на висини Богу,
и на земљи мир,
међу људима добра воља.

15 И кад анђели отидоше од њих
на небо, пастири говораху један
другом: Хајдемо до Витлејема, да
видимо то што се тамо догодило
шта нам каза Господ.
16 И дођоше брзо, и нађоше
Марију и Јосифа и дете где лежи у
јаслама.
17 А кад видеше, казаше све што
им је казано за то дете.
18 И сви који чуше дивише се
томе што им казаше пастири.

19 А Марија чуваше све речи ове
и слагаше их у срцу свом.
20 И врати́ше се пастири славе́ћи
и хвале́ћи Бога за све што чуше и
видеше, као што им би казано.
21 И кад се наврши осам дана да
Га обре́жу, наде́нуше Му име Исус,
као што је анђео рекао док се још
није био ни заметнуо у утроби.

22 И кад дође време да иду
на молитву по закону Мојсијевом,
донеше Га у Јерусалим да Га метну
пред Господа,
23 (као што је написано у закону
Господњем: Да се свако дете
мушко које најпре отвори материцу
посвети Господу;)
24 и да принесу прилог, као што
је речено у закону Господњем, две
грлице, или два голубића.
25 И гле, беше у Јерусалиму
човек по имену Симеун, и тај човек
беше праведан и побожан, који
чекаше утехе Израиљеве, и Дух
Свети беше у њему.
26 И њему беше Свети Дух казао
да неће видети смрт док не види
Христа Господњег.
27 И каза му Дух те дође у цркву;
и кад донесоше родитељи дете
Исуса да сврше за Њега закон по
обичају,
28 и он Га узе на руке своје, и
хвали Бога и рече:

29 Сад отпу́шташ с миром слугу
свог, Господе,
по речи својој;
30 Јер видеше очи моје спасе́ње
Твоје,
31 Које си уготовио пред лицем
свих народа,
32 Видело, да обасја незнабошце,
и славу народа Твог Израиља.

33 И Јосиф и мати Његова чуђаху
се томе што се говораше за Њега.
34 И благослови их Симеун, и
рече Марији, матери Његовој:
Гле, Овај лежи да многе обори и
подигне у Израиљу, и да буде знак
против кога ће се говорити
35 (а и теби самој пробошће нож
душу), да се открију мисли многих
срца.

36 И беше Ана пророчица, кћи
Фануилова, од колена Асировог;
она је остарела, а седам је година
живела с мужем од девојаштва
свог,
37 и удова око осамдесет и
четири године, која не одлажаше
од цркве, и служаше Богу дан и ноћ
постом и молитвама.
38 И она у тај час дође, и
хваљаше Господа и говораше за
Њега свима који чекаху спасења у
Јерусалиму.

39 И кад свршише све по закону
Господњем, вратише се у Галилеју
у град свој Назарет.
40 А дете растијаше и јачаше у
духу, и пуњаше се премудрости, и
благодат Божија беше на Њему.

41 И родитељи Његови иђаху
сваке године у Јерусалим о
празнику пасхе.
42 И кад Му би дванаест година,
дођоше они у Јерусалим по
обичају празника;
43 и кад дане проведоше и они
се вратише, оста дете Исус у
Јерусалиму; и не знаде Јосиф и
мати Његова;
44 него мислећи да је с друштвом,
отидоше дан хода, и стадоше Га
тражити по родбини и по знанцима.
45 И не нашавши Га вратише се у
Јерусалим да Га траже.
46 И после три дана нађоше Га у
цркви где седи међу учитељима, и
слуша их, и пита их,
47 и сви који Га слушаху дивљаху
се Његовом разуму и одговорима.
48 И видевши Га зачудише се, и
мати Његова рече Му: Сине! Шта
учини нама тако? Ево отац твој и ја
са страхом тражисмо те.
49 И рече им: **Зашто сте ме
тражили? Зар не знате да мени
треба у оном бити што је Оца
мог?**
50 И они не разумеше речи што
им рече.

51 И сиђе с њима и дође у
Назарет; и беше им послушан. И
мати Његова чуваше све речи ове
у срцу свом.
52 И Исус напредоваше у
премудрости и у расту и у милости
код Бога и код људи.

3

Јованова проповед о покајању и сведочанство о Христу.

1 У петнаестој години владања
ћесара Тиверија, кад беше Понтије
Пилат судија у Јудеји, и Ирод
четворовласник у Галилеји, а
Филип брат његов четворовласник
у Итуреји и у трахонитској,
и Лисанија четворовласник у
Авилини,
2 за поглавара свештеничких Ане
и Кајафе, рече Бог Јовану сину
Заријином у пустињи,
3 и дође у сву околину јорданску
проповедајући крштење покајања
за опроштење греха;
4 као што је написано у књизи
речи пророка Исаије који говори:

Глас оног што виче у пустињи:
Приправите пут Господњи;
поравните стазе Његове;
5 Све долине нека се испуне,
и све горе и брегови нека се
слегну;
и шта је криво нека буде право,
и храпави путеви нека буду
глатки;
6 И свако ће тело видети спасење
Божије.

7 Јован, пак, говораше људима
који излажаху да их крсти: Породи
аспидини! Ко вам каза да бежите
од гнева који иде?
8 Родите дакле родове достојне
покајања, и не говорите у себи:
Оца имамо Авраама; јер вам
кажем да Бог може и од овог
камења подигнути децу Авраму.
9 Јер већ и секира стоји дрвету
код корена; и свако дрво које добар
род не рађа сече се и у огањ се
баца.
10 И питаху га људи говорећи:
Шта ћемо дакле чинити?
11 Он пак одговарајући рече им:
Који има две хаљине нека да једну
ономе који нема; и ко има хране
нека чини тако.
12 Дођоше пак и цариници да их
крсти, и рекоше му: Учитељу! Шта
ћемо чинити?
13 А он им рече: Не тражите више
него што вам је речено.
14 Питаху га пак и војници
говорећи: А ми шта ћемо чинити?
И рече им: Никоме да не чините
силе нити кога да опадате, и будите
задовољни својом платом.
15 А кад народ беше у сумњи и
помишљаху сви у срцима својим за
Јована: Да није он Христос?
16 Одговараше Јован свима
говорећи: Ја вас крстим водом;
али иде за мном јачи од мене,
коме ја нисам достојан одрешити
ремен на обући Његовој; Он ће вас
крстити Духом Светим и огњем.
17 Он има лопату у руци својој,
и очистиће гумно своје, и скупиће
пшеницу своју, а плеву ће сажећи
огњем вечним.
18 И друго много којешта јављаа
народу и напомиња.
19 Ирода пак четворовласника
кораше Јован за Иродијаду, жену
брата његовог, и за сва зла што
учини Ирод;
20 и сврх свега учини и то те
затвори Јована у тамницу.
21 А кад се крсти сав народ, и
Исус пошто се крсти и мољаше се
Богу, отвори се небо,
22 и сиђе на Њ Дух Свети у
телесном облику као голуб, и чу се
глас с неба говорећи: Ти си Син мој
љубазни, Ти си по мојој вољи.

23 И тај Исус имаше око тридесет
година кад поче; и беше, као што
се мишљаше, син Јосифа сина
Илијиног,
24 сина Мататовог, сина
Левијевог, сина Мелхијиног, сина
Јенејевог, сина Јосифовог,
25 сина Мататијиног, сина
Амосовог, сина Наумовог, сина
Еслијиног, сина Нангејевог,

26 сина Маатовог, сина Мататијиног, сина Семејиног, сина Јосифовог, сина Јудиног,
27 сина Јоаниног, сина Рисиног, сина Зоровавељевог, сина Салатииловог, сина Ниријиног,
28 сина Мелхијиног, сина Адијиног, сина Косамовог, сина Ировог,
29 сина Јосијиног, сина Елијезеровог, сина Јоримовог, сина Мататовог, сина Левијевог,
30 сина Симеуновог, сина Јудиног, сина Јосифовог, сина Јонановог, сина Елијакимовог,
31 сина Мелејиног, сина Маинановог, сина Мататиног, сина Натановог, сина Давидовог,
32 сина Јесејевог, сина Овидовог, сина Воозовог, сина Салмоновог, сина Наасоновог,
33 сина Аминадавовог, сина Арамовог, сина Есромовог, сина Фаресовог, сина Јудиног,
34 сина Јаковљевог, сина Исаковог, сина Авраамовог, сина Таринг, сина Нахоровог,
35 сина Серуховог, сина Рагавовог, сина Фалековог, сина Еверовог, сина Салиног,
36 сина Каинановог, сина Арфаксадовог, сина Симовог, сина Нојевог, сина Ламеховог,
37 сина Матусаловог, сина Еноховог, сина Јаредовог, сина Малелеиловог, сина Каинановог,
38 сина Еносовог, сина Ситовог, сина Адамовог, сина Божијег.

4

Исусово крштење и порекло. Кушање Христово. Почиње да учи народ и проповеда у Назарету и Капернауму где исцељује Петрову ташту и многе болеснике.

1 Исус пак пун Духа Светог врати се од Јордана, и одведе Га Дух у пустињу,
2 и четрдесет дана куша Га ђаво, и не једе ништа за то дана; и кад се они навршише, онда огладне,
3 и рече Му ђаво: Ако си Син Божји, реци овом камену да постане хлеб.
4 И одговори му Исус говорећи: **У писму стоји: Неће живети човек о самом хлебу, него о свакој речи Божијој.**
5 И изведавши Га ђаво на гору високу показа Му сва царства овог света у тренућу ока,
6 и рече Му ђаво: Теби ћу дати сву власт ову и славу њихову, јер је мени предана, и коме ја хоћу даћу је;
7 ти, дакле, ако се поклониш преда мном биће све твоје,
8 и одговарајући Исус рече му: **Иди од мене, сотоно; у писму стоји: Поклањај се Господу Богу свом, и Њему једином служи.**

9 И одведе Га у Јерусалим, и постави Га наврх цркве, и рече Му: Ако си Син Божји, скочи одавде доле;
10 јер у писму стоји

да ће анђелима својим заповедити
за тебе да те сачувају,
11 И узеће те на руке да где
не запнеш за камен ногом
својом.

12 И одговарајући Исус рече му: **Казано је: Не кушај Господа Бога свог.**
13 И кад сврши ђаво све кушање, отиде од Њега за неко време.

14 И врати се Исус у сили духовној у Галилеју; и отиде глас о Њему по свему оном крају.
15 И Он учаше по зборницама њиховим, и сви Га хваљаху.

16 И дође у Назарет где беше одрастао, и уђе по обичају свом у дан суботни у зборницу, и устаде да чита.
17 И даше Му књигу пророка Исаије, и отворивши књигу нађе место где беше написано:

18 **Дух је Господњи на мени;**
зато ме помаза да јавим
јеванђеље сиромасима;

посла ме да исцелим скрушене у срцу;
да проповедим заробљенима да ће се отпустити,
и слепима да ће прогледати; да отпустим сужње;
19 **И да проповедам пријатну годину Господњу.**

20 И затворивши књигу даде слузи, па седе: и сви у зборници гледаху на Њ.
21 И поче им говорити: **Данас се изврши ово писмо у ушима вашим.**
22 И сви Му сведочаху, и дивљаху се речима благодати које излажаху из уста Његових, и говораху: Није ли ово син Јосифов?
23 И рече им: **Ви ћете мени без сумње казати ову причу: Лекару! Излечи се сам; шта смо чули да си чинио у Капернауму учини и овде на својој постојбини.**
24 Рече пак: **Заиста вам кажем: никакав пророк није мио на својој постојбини.**
25 **А заиста вам кажем: Многе удовице беху у Израиљу у време Илијино кад се небо затвори три године и шест месеци и би велика глад по свој земљи;**
26 **и ни к једној од њих не би послан Илија до у Сарепту сидонску к жени удовици.**
27 **И многи беху губави у Израиљу за пророка Јелисија; и ниједан се од њих не очисти до Неемана Сиријанина.**
28 И сви се у зборници напунише гнева кад чуше ово.
29 И уставши истераше Га напоље из града, и одведоше Га наврх горе где беше њихов град сазидан да би Га бацили одозго.
30 Али Он прође између њих, и отиде.

31 И дође у Капернаум град галилејски, и учаше их у суботе.
32 И чуђаху се науци Његовој; јер Његова беседа беше силна.
33 И у зборници беше човек у коме беше нечисти дух ђаволски, и повика гласно
34 говорећи: Прођи се, шта је теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам Те ко си, Светац Божји.
35 И запрети му Исус говорећи: **Умукни, и изиђи из њега.** И оборивши га ђаво на средu, изиђе из њега, и нимало му не науди.
36 И у све уђе страх, и говораху један другом говорећи: Каква је то реч, да влашћу и силом заповеда нечистим духовима, и излазе?
37 И отиде глас о Њему по свима околним местима.

38 Уставши, пак, из зборнице дође у кућу Симонову; а ташту Симонову беше ухватила велика грозница, и молише Га за њу.
39 И ставши више ње запрети грозници, и пусти је. И одмах устаде и служаше им.
40 А кад захођаше сунце, сви који имаху болеснике од различних болести, довођаху их к Њему; а Он на сваког од њих меташе руке, и исцељиваше их.
41 А и ђаволи излажаху из многих вичући и говорећи: Ти си Христос Син Божји. И запрећиваше им да не говоре да знају да је Он Христос.

42 А кад наста дан, изиђе и отиде у пусто место; и народ Га тражаше, и дође к Њему, и задржаваху Га да не иде од њих.
43 А Он им рече: **И другим градовима треба ми проповедити јеванђеље о царству Божијем; јер сам на то послан.**
44 И проповедаше по зборницама галилејским.

5

Петров риболов. Исцељење губавог и узетог. Позивање Левија. Исус о посту.

1 Једанпут пак, кад народ належе к Њему да слушају реч Божију Он стајаше код језера генисаретског,

2 и виде две лађе где стоје у крају, а рибари беху изишли из њих и испираху мреже:
3 И уђе у једну од лађа која беше Симонова, и замоли га да мало одмакне од краја; и седавши учаше народ из лађе.
4 А кад преста говорити, рече Симону: **Хајде на дубину, и баците мреже своје те ловите.**
5 И одговарајући Симон рече Му: Учитељу! Сву ноћ смо се трудили, и ништа не ухватисмо: али по Твојој речи бацићу мрежу.
6 И учинивши то ухватише велико мноштво риба, и мреже им се продреше.
7 И намагоше на друштво које беше на другој лађи да дођу да им помогну; и дођоше, и напунише обе лађе тако да се готово потопе.
8 А кад виде Симон Петар, припаде ка коленима Исусовим говорећи: Изиђи од мене, Господе! Ја сам човек грешан.
9 Јер беше ушао страх у њега и у све који беху с њим од мноштва риба које ухватише;
10 а тако и у Јакова и Јована, синове Зеведејеве, који беху другови Симонови. И рече Исус Симону: **Не бој се; одселе ћеш људе ловити.**
11 И извукавши обе лађе на земљу оставише све, и отидоше за Њим.

12 И кад беше Исус у једном граду, и гле, човек сав у губи: и видевши Исуса паде ничице молећи Му се и говорећи: Господе! Ако хоћеш можеш ме очистити.
13 И пруживши руку дохвати га се. И рече: **Хоћу, очисти се.** И одмах губа спаде с њега.
14 И Он му заповеди да ником не казује: **Него иди и покажи се свештенику, и принеси дар за очишћење своје, како је заповедио Мојсије за сведочанство њима.**
15 Али се глас о Њему још већма разлажаше, и мноштво народа стецаше се да Га слушају и да их исцељује од њихових болести.
16 А Он одлажаше у пустињу и мољаше се Богу.

17 И један дан учаше Он, и онде сеђаху фарисеји и законици који беху дошли из свију села галилејских и јудејских и из Јерусалима; и сила Господња исцељиваше их.
18 И гле, људи донесоше на одру човека који беше узет, и тражаху да га унесу и метну преда Њ;
19 и не нашавши куда ће га унети од народа, попеше се на кућу и кроз кров спустише га с одром на среду пред Исуса.
20 И видевши веру њихову рече му: **Човече! Опраштају ти се греси твоји.**
21 И почеше помишљати књижевници и фарисеји говорећи: Ко је овај што хули на Бога? Ко може опраштати грехе осим једног Бога?
22 А кад разуме Исус помисли њихове, одговарајући рече им: **Шта мислите у срцима својим?**
23 **Шта је лакше рећи: Опраштају ти се греси твоји? Или рећи: Устани и ходи?**
24 **Него да знате да власт има Син човечији на земљи опраштати грехе,** (рече узетоме:) **теби говорим: устани и узми одар свој и иди кући својој.**
25 И одмах устаде пред њима, и узе на чему лежаше, и отиде кући својој хвалећи Бога.
26 И сви се запрепастише, и хваљаху Бога, и напунивши се страха говораху: Чуда се нагледасмо данас!

27 И потом изиђе, и виде цариника по имену Левија где седи на царини, и рече му: **Хајде за мном.**
28 И оставивши све, устаде и пође за Њим.
29 И зготови Му Левије код куће своје велику част; и беше много цариника и других који сеђаху с Њим за трпезом.
30 И викаху на Њега књижевници и фарисеји говорећи ученицима

Његовим: Зашто с цариницима и грешницима једете и пијете?
31 И одговарајући Исус рече им: **Не требају здрави лекара него болесни.**
32 **Ја нисам дошао да дозовем праведнике него грешнике на покајање.**

33 А они Му рекоше: Зашто ученици Јованови посте често и моле се Богу, тако и фарисејски; а твоји једу и пију?
34 А Он им рече: **Можете ли сватове натерати да посте док је женик с њима?**
35 **Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и онда ће постити у оне дане.**
36 Каза им пак и причу: **Нико не меће закрпе од нове хаљине на стару хаљину, иначе ће и нову раздрети, и старој не личи шта је од новог.**
37 **И нико не лије вино ново у мехове старе; иначе продре ново вино мехове и оно се пролије, и мехови пропадну;**
38 **него вино ново у мехове нове треба лити, и обоје ће се сачувати.**
39 **И нико пивши старо неће одмах новог; јер вели: Старо је боље.**

6

Исус правда тргање класова и исцељење човека са сувом руком у Суботу. Избор Дванаесторице апостола. Проповед на гори.

1 Догоди Му се пак у прву суботу по другом дану пасхе да иђаше кроз усеве, и ученици Његови тргаху класје, и сатираху рукама те јеђаху.
2 А неки од фарисеја рекоше им: Зашто чините шта не ваља чинити у суботу?
3 И одговарајући Исус рече им: **Зар нисте читали оно што учини Давид кад огладне, он и који беху с њим?**
4 **Како уђе у кућу Божију, и узе хлебове постављене и изједе, и даде их онима што беху с њим, којих никоме не ваљаше јести осим јединих свештеника.**
5 И рече им: **Син је човечији Господар и од суботе.**

6 А догоди се у другу суботу да Он уђе у зборницу и учаше, и беше онде човек коме десна рука беше сува.
7 Књижевници пак и фарисеји гледаху за Њим неће ли у суботу исцелити, да Га окриве.
8 А Он знаше помисли њихове, и рече човеку који имаше суву руку: **Устани и стани на среду.** А он устаде и стаде.
9 А Исус рече им: **Да вас запитам: Шта ваља у суботу чинити, добро или зло? Одржати душу или погубити?** А они ћутаху.
10 И погледавши на све њих рече му: **Пружи руку своју.** А он учини тако; и рука поста здрава као и друга.
11 А они се сви напунише безумља, и говораху један другом шта би учинили Исусу.

12 Тих, пак, дана изиђе на гору да се помоли Богу; и проведе сву ноћ на молитви Божијој.
13 И кад би дан, дозва ученике своје, и изабра из њих дванаесторицу, које и апостолима назва:
14 Симона, кога назва Петром, и Андрију брата његовог, Јакова и Јована, Филипа и Вартоломија,
15 Матеја и Тому, Јакова Алфејевог и Симона прозваног Зилота,
16 Јуду Јаковљевог, и Јуду Искариотског, који Га и издаде.

17 И изишавши с њима стаде на месту равном, и гомила ученика Његових; и мноштво народа из све Јудеје и из Јерусалима, и из приморја тирског и сидонског,
18 који дођоше да Га слушају и да се исцељују од својих болести,

и које мучаху духови нечисти; и исцељиваху се.
19 И сав народ тражаше да Га се дотакну; јер из Њега излажаше сила и исцељиваше их све.

20 И Он подигнувши очи на ученике своје говораше:
Благо вама који сте сиромашни духом; јер је ваше царство Божије.
21 **Благо вама који сте гладни сад; јер ћете се наситити.**
Благо вама који плачете сад; јер ћете се насмејати.
22 **Благо вама кад на вас људи омрзну и кад вас раставе и осрамоте, и разгласе име ваше као зло Сина ради човечијег.**
23 **Радујте се у онај дан и играјте, јер гле, ваша је велика плата на небу. Јер су тако чинили пророцима очеви њихови.**

24 **Али тешко вама богати; јер сте већ примили утеху своју.**
25 **Тешко вама сити сад; јер ћете огладнети.**
Тешко вама који се смејете сад; јер ћете заплакати и заридати.
26 **Тешко вама кад стану сви добро говорити за вама; јер су тако чинили и лажним пророцима очеви њихови.**

27 **Али вама кажем који слушате: љубите непријатеље своје, добро чините онима који на вас мрзе;**
28 **благосиљајте оне који вас куну, и молите се Богу за оне који вас вређају.**
29 **Који те удари по образу, окрени му и други; и који хоће да ти узме кабаницу, подај му и кошуљу.**
30 **А свакоме који иште у тебе, подај; и који твоје узме, не ишти.**
31 **И како хоћете да чине вама људи чините и ви њима онако.**
32 **И ако љубите оне који вас љубе, каква вам је хвала? Јер и грешници љубе оне који њих љубе.**
33 **И ако чините добро онима који вама добро чине, каква вам је хвала? Јер и грешници чине тако.**
34 **И ако дајете у зајам онима од којих се надате да ћете узети, каква вам је хвала? Јер и грешници грешницима дају у зајам да узму опет онолико.**
35 **Али, љубите непријатеље своје, и чините добро, и дајте у зајам не надајући се ничему; и биће вам велика плата, и бићете синови Највишега, јер је Он благ и неблагодарнима и злима.**
36 **Будите дакле милостиви као и Отац ваш што је милостив.**

37 **И не судите, и неће вам судити; и не осуђујте, и нећете бити осуђени; опраштајте, и опростиће вам се.**
38 **Дајте, и даће вам се: меру добру и набијену и стресену и препуну даће вам у наручје ваше. Јер каквом мером дајете онаквом ће вам се вратити.**
39 И каза им причу: **Може ли слепац слепца водити? Неће ли оба пасти у јаму?**
40 **Нема ученика над учитељем својим, него и сасвим кад се изучи, биће као и учитељ његов.**
41 **А зашто видиш трун у оку брата свог, а брвна у свом оку не осећаш?**
42 **Или како можеш рећи брату свом: Брате! Стани да извадим трун који је у оку твом, кад сам не видиш брвна у свом оку? Лицемере! Извади најпре брвно из ока свог, па ћеш онда видети извадити трун из ока брата свог.**

43 **Јер нема дрвета доброг да рађа зао род; нити дрвета злог да рађа добар род.**
44 **Јер се свако дрво по роду свом познаје: јер се смокве не беру с трња, нити се грожђе бере с купине,**

45 **добар човек из добре клети срца свог износи добро, а зао човек из зле клети срца свог износи зло, јер уста његова говоре од сувишка срца.**

46 **А што ме зовете: Господе! Господе! А не извршујете шта вам говорим?**

47 **Сваки који иде за мном и слуша речи моје и извршује их, казаћу вам какав је:**

48 **Он је као човек који гради кућу, па ископа и удуби и удари темељ на камену; а кад дођоше воде, навали река на ону кућу и не може је покренути, јер јој је темељ на камену.**

49 **А који слуша и не извршује он је као човек који начини кућу на земљи без темеља, на коју навали река и одмах је обори, и распаде се кућа она страшно.**

7

О капетановом слузи и младићу у Наину. Јованово посланство. Грешница помазује Исуса миром.

1 А кад сврши све речи своје пред народом, дође у Капернаум.

2 У капетана пак једног беше слуга болестан на умору који му беше мио.

3 А кад чу за Исуса, посла к Њему старешине јудејске молећи Га да би дошао да му исцели слугу.

4 А они дошавши к Исусу мољаху Га лепо говорећи: Достојан је да му то учиниш;

5 јер љуби народ наш, и начини нам зборницу.

6 А Исус иђаше с њима. И кад већ беху близу куће, посла капетан к Њему пријатеље говорећи Му: Господе! Не труди се, јер нисам достојан да уђеш под моју стреху;

7 зато и не држах себе достојног да Ти дођем, него само реци реч, и оздравиће слуга мој.

8 Јер и ја сам човек под власти, и имам под собом војнике, па кажем једном: Иди, и иде; и другом: Дођи, и дође; и слузи свом: Учини то, и учини.

9 А кад то чу Исус, зачуди му се, и окренувши се народу који иђаше за Њим рече: **Кажем вам: ни у Израиљу толике вере не нађох.**

10 И вративши се послани нађоше болесног слугу здравог.

11 И потом иђаше у град који се зови Наин, и с Њим иђаху многи ученици Његови и мноштво народа.

12 Кад се приближише к вратима градским, и гле, изношаху мртваца, јединца сина матере његове, и она беше удовица и народа из града много иђаше с њом.

13 И видевши је Господ сажали Му се за њом, и рече јој: **Не плачи.**

14 И приступивши прихвати за сандук; а носиоци стадоше, и рече: **Момче! Теби говорим, устани.**

15 И седе мртвац и стаде говорити; и даде га матери његовој.

16 А страх обузе све, и хваљаху Бога говорећи: Велики пророк изиђе међу нама, и Бог походи народ свој.

17 И отиде глас овај о Њему по свој Јудеји и по свој околини.

18 И јавише Јовану ученици његови за све ово.

19 И дозвавши Јован два од ученика својих посла их к Исусу говорећи: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо?

20 Дошавши пак људи к Њему рекоше: Јован крститељ посла нас к теби говорећи: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо?

21 А у тај час исцели многе од болести и од мука и од злих духова, и многима слепима дарова вид.

22 И одговарајући Исус рече им: **Идите и кажите Јовану шта видесте и чусте: слепи прогледају, хроми ходе, губави чисте се, глуви чују, мртви устају, сиромашнима проповеда се јеванђеље.**

23 **И благо ономе који се не саблазни о мене.**

24 А кад отидоше ученици Јованови, поче народу говорити за Јована: **Шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља ветар?**

25 **Шта сте, дакле, изашли да видите? Човека у меке хаљине обучена? Ето, који господске хаљине носе и у сластима живе по царским су дворовима.**

26 **Шта сте дакле изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка;**

27 **јер је ово онај за кога је писано: Ето ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим који ће приправити пут Твој пред Тобом.**

28 **Јер вам кажем: Ниједан између рођених од жена није већи пророк од Јована крститеља; а најмањи у царству Божијем већи је од њега.**

29 И сви људи који слушаху и цариници оправдаше Бога, и крстише се крштењем Јовановим;

30 а фарисеји и књижевници одбацише савет Божји за њих, и не хтеше да их он крсти.

31 А Господ рече: **Какви ћу казати да су људи овог рода? И какви су?**

32 **Они су као деца која седе по улицама и дозивају једно друго и говоре: Свирасмо вам, и не играсте, жалисмо вам се, и не плакасте.**

33 **Јер дође Јован крститељ који ни једе хлеб ни пије вино, а ви кажете: Ђаво је у њему;**

34 **дође Син човечији који и једе и пије, а ви кажете: Гле човека изелице и пијанице, друга цариницима и грешницима.**

35 **И оправдаше премудрост сва деца њена.**

36 Мољаше Га пак један од фарисеја да би обедовао у њега; и ушавши у кућу фарисејеву седе за трпезу:

37 И гле, жена у граду која беше грешница дознавши да је Исус за трпезом у кући фарисејевој, донесе скленицу мира;

38 и ставши састраг код ногу Његових плакаше, и стаде прати ноге Његове сузама, и косом од своје главе отираше, и целиваше ноге Његове, и мазаше миром.

39 А кад виде фарисеј који Га је дозвао, рече у себи говорећи: Да је он пророк, знао би ко и каква га се жена дотиче: јер је грешница.

40 И одговарајући Исус рече му: **Симоне! Имам ти нешто казати.** А он рече: Учитељу! Кажи.

41 А Исус рече: **Двојица беху дужни једном дужнику, један беше дужан пет стотина динара, а други педесет.**

42 **А кад они не имадоше да му врате, поклони обојици. Кажи који ће га од њих двојице већма љубити.**

43 А Симон одговарајући рече: Мислим онај коме највише поклони. А Он му рече: **Право си судио.**

44 И окренувши се к жени рече Симону: **Видиш ли ову жену? Ја уђох у твоју кућу, ни воде ми на ноге ниси дао; а она сузама обли ми ноге, и косом од главе своје отре.**

45 **Целива ми ниси дао; а она откако уђох не преста целивати ми ногу.**

46 **Уљем ниси помазао главе моје; а она миром помаза ми ноге.**

47 **Зато кажем ти: опраштају јој се греси многи, јер је велику љубав имала; а коме се мало опрашта има малу љубав.**

48 А њој рече: **Опраштају ти се греси.**

49 И стадоше у себи говорити они што сеђаху с Њим за трпезом: Ко је Овај што и грехе опрашта?

50 А жени рече: **Вера твоја поможе ти; иди с миром.**

8

Прича о сејачу. Ко су Христови сродници. Утишавање буре на мору. Исцељење човека с духом

нечистим. Бућење Јаирове кћери и чудо са болесном женом.

1 После тога иђаше Он по градовима и по селима учећи и проповедајући јеванђеље о царству Божијем, и дванаесторица с Њим.
2 И неке жене које беху исцељене од злих духова и болести: Марија, која се зваше Магдалина, из које седам ђавола изиђе,
3 и Јована, жена Хузе пристава Иродовог, и Сусана, и друге многе које служаху Њему имањем својим.

4 А кад се сабра народа много, и из свих градова долажаху к Њему, каза у причи:
5 **Изиђе сејач да сеје семе своје; и кад сејаше, једно паде крај пута, и погази се, и птице небеске позобаше га,**
6 **а друго паде на камен, и изникавши осуши се, јер немаше влаге.**
7 **И друго паде у трње, и узрасте трње, и удави га.**
8 **А друго паде на земљу добру, и изникавши донесе род сто пута онолико.** Говорећи ово повика: **Ко има уши да чује нека чује.**

9 А ученици Његови питаху Га говорећи: Шта значи прича ова?
10 А Он рече: **Вама је дано да знате тајне царства Божијег; а осталима у причама, да гледајући не виде, и чујући не разумеју.**
11 **А прича ова значи: Семе је реч Божија.**
12 **А које је крај пута то су они који слушају, али потом долази ђаво, и узима реч из срца њиховог, да не верују и да се не спасу.**
13 **А које је на камену то су они који кад чују с радости примају реч; и ови корена немају који за неко време верују, а кад дође време кушања отпадну.**
14 **А које у трње паде, то су они који слушају, и отишавши, од бриге и богатства и сласти овог живота загуше се, и род не сазри.**
15 **А које је на доброј земљи то су они који реч слушају, и у добром и чистом срцу држе, и род доносе у трпљењу.** Ово говорећи повика: **Ко има уши да чује нека чује.**

16 **Нико, пак, свеће не поклапа судом кад је запали, нити ће под одар, него је метне на свећњак да виде светлост који улазе.**
17 **Јер нема ништа тајно што неће бити јавно, ни сакривено што се неће дознати и на видело изиђи.**
18 **Гледајте, дакле, како слушате; јер ко има, даће му се, а ко нема, узеће се од њега и оно што мисли да има.**

19 Дођоше пак к Њему мати и браћа Његова, и не могаху од народа да говоре с Њим.
20 И јавише Му говорећи: Мати Твоја и браћа Твоја стоје напољу, хоће да Те виде.
21 А Он одговарајући рече им: **Мати моја и браћа моја они су који слушају реч Божију и извршују је.**

22 И догоди се у један дан Он уђе с ученицима својим у лађу, и рече им: **Да пређемо на оне стране језера.** И пођоше.
23 А кад иђаху они Он заспа. И подиже се олуја на језеру, и топљаху се, и беху у великој невољи.
24 И приступивши пробудише Га говорећи: Учитељу! Учитељу! Изгибосмо. А Он устаде, и запрети ветру и валовима; и престадоше и поста тишина.
25 А њима рече: **Где је вера ваша?** А они се поплашише, и чуђаху се говорећи један другом: Ко је Овај што и ветровима и води заповеда, и слушају Га?

26 И дођоше у околину гадаринску која је према Галилеји.
27 А кад изиђе Он на земљу, срете Га један човек из града у коме беху ђаволи од много година, и у хаљине не облачаше се, и не живљаше у кући, него у гробовима.
28 А кад виде Исуса, повика и припаде к Њему и рече здраво: Шта је теби до мене, Исусе, Сине Бога Највишег? Молим Те, не мучи ме.
29 Јер Исус заповеди духу нечистом да изиђе из човека: јер га мучаше одавно, и метаху га у вериге и у пута да га чувају, и искида свезе, и тераше га ђаво по пустињи.
30 А Исус га запита говорећи: **Како ти је име?** А он рече: Легеон; јер многи ђаволи беху ушли у њ.
31 И мољаху Га да им не заповеди да иду у бездан.
32 А онде пасаше по гори велико крдо свиња, и мољаху Га да им допусти да у њих уђу. И допусти им.
33 Тада изиђоше ђаволи из човека и уђоше у свиње; и навали крдо с брега у језеро, и утопи се.
34 А кад видеше свињари шта би, побегоше и јавише у граду и по селима.
35 И изиђоше људи да виде шта је било, и дођоше к Исусу, и нађоше човека из кога ђаволи беху изишли, а он седи обучен и паметан код ногу Исусових; и уплашише се.
36 А они што су видели казаше им како се исцели бесни.
37 И моли Га сав народ из околине гадаринске да иде од њих; јер се беху врло уплашили. А Он уђе у лађу и отиде натраг.
38 Човек, пак, из кога изиђоше ђаволи мољаше да би с Њим био; али га Исус отпусти говорећи:
39 **Врати се кући својој, и казуј шта ти учини Бог.** И отиде проповедајући по свему граду шта му Исус учини.

40 А кад се врати Исус, срете Га народ, јер Га сви очекиваху.
41 И гле, дође човек по имену Јаир, који беше старешина у зборници, и паде пред ноге Исусове, и мољаше Га да уђе у кућу његову;
42 јер у њега беше јединица кћи од дванаест година, и она умираше.

А кад иђаше Исус, туркаше Га народ.
43 И беше једна болесна жена од течења крви дванаест година, која је све своје имање потрошила на лекаре и ниједан је није могао излечити,
44 и приступивши састраг дотаче се скута од хаљине Његове, и одмах стаде течење крви њене.
45 И рече Исус: **Ко је то што се дотаче мене?** А кад се сви одговараху, рече Петар и који беху с њим: Учитељу! Народ Те опколио и турка Те, а Ти кажеш: **Ко је то што се дотаче мене?**
46 А Исус рече: **Неко се дотаче мене; јер ја осетих силу која изиђе из мене.**
47 А кад виде жена да се није сакрила, приступи дрхћући, и паде пред Њим, и каза Му пред свим народом зашто Га се дотаче и како одмах оздрави.
48 А Он јој рече: **Не бој се, кћери! Вера твоја поможе ти; иди с миром.**

49 Док Он још говораше, дође неко од куће старешине зборничког говорећи му: Умре кћи твоја, не труди учитеља.
50 А кад чу Исус, одговори му говорећи: **Не бој се, само веруј, и оживеће.**
51 А кад дође у кућу, не даде ниједноме ући осим Петра и Јована и Јакова, и девојчиног оца и матере.
52 А сви плакаху и јаукаху за њом; а Он рече: **Не плачите, није умрла него спава.**
53 И подсмеваху Му се знајући да је умрла.
54 А Он изагнавши све узе је за руку, и зовну говорећи: **Девојко! Устани!**

55 И поврати се дух њен, и устаде
одмах; и заповеди да јој дају нека
једе.
56 И дивише се родитељи њени.
А Он им заповеди да никоме не
казују шта је било.

9

Одашиљање Дванаесторице апостола. Нахрањено пет хиљада људи. Прво прорицање о страдању. Преображење Исусово. Исцељење узетог. Таштина ученика и њихова усрдност према Учитељу. Исусови следбеници.

1 Сазвавши, пак, дванаесторицу
даде им силу и власт над свим
ђаволима, и да исцељују од
болести.
2 И посла их да проповедају
царство Божије, и да исцељују
болеснике.
3 И рече им: **Ништа не узимајте
на пут, ни штапа ни торбе ни
хлеба ни новаца, нити по две
хаљине да имате.**
4 **У коју кућу уђете онде будите
и оданде полазите.**
5 **И где вас не приме излазећи
из града оног отресите и прах с
ногу својих, за сведочанство на
њих.**
6 А кад изиђоше, иђаху по
селима проповедајући јеванђеље
и исцељујући свуда.

7 А кад чу Ирод четворовласник
шта Он чини, не могаше се
начудити, јер неки говораху да је
Јован устао из мртвих,
8 а једни да се Илија појавио, а
једни да је устао који од старих
пророка.
9 И рече Ирод: Јована ја посекох;
али ко је то о коме ја таква чудеса
слушам? И жељаше Га видети.

10 И вративши се апостоли
казаше Му шта су починили. И
узевши их отиде насамо у пустињу
код града који се зваше Витсаида.
11 А народ разумевши пође за
Њим, и примивши их говораше им
о царству Божијем и исцељиваше
који требаху исцељивања.
12 А дан стаде нагињати. Тада
приступише дванаесторица и
рекоше Му: Отпусти народ, нека
иду на конак у околна села и
паланке, и нек нађу јела, јер смо
овде у пустињи.
13 А Он им рече: **Подајте им
ви нека једу.** А они рекоше: У
нас нема више од пет хлебова и
две рибе; већ ако да идемо ми да
купимо на све ове људе јела?
14 Јер беше људи око пет
хиљада. Али Он рече ученицима
својим: **Посадите их на гомиле
по педесет.**
15 И учинише тако, и посадише их
све.
16 А Он узе оних пет хлебова
и обе рибе, и погледавши на
небо благослови их и преломи,
и даваше ученицима да раздаду
народу.
17 И једоше и наситише се
сви, и накупише комада дванаест
котарица што им претече.

18 И кад се једанпут мољаше
Богу насамо, с Њим беху ученици,
и запита их говорећи: **Ко говоре
људи да сам ја?**
19 А они одговарајући рекоше:
Једни веле да си Јован крститељ,
а други да си Илија; а други да је
који устао од старих пророка.
20 А Он им рече: **А ви шта
мислите ко сам ја?** А Петар
одговарајући рече: Христос Божји.

21 А Он им запрети и заповеди да
никоме не казују то,
22 говорећи да Син човечији
треба много пострадати, и да ће Га
старешине и главари свештенички
и књижевници окривити, и да ће Га
убити, и трећи дан да ће устати.

23 А свима говораше: **Ко хоће да
иде за мном нека се одрече себе
и узме крст свој и иде за мном.**
24 **Јер ко хоће душу своју да
сачува, изгубиће је; а ко изгуби
душу своју мене ради онај ће је
сачувати.**

25 **Јер какву ће корист имати
човек ако сав свет придобије, а
себе изгуби или себи науди?**
26 **Јер ко се постиди мене и
мојих речи, њега ће се Син
човечији постидети кад дође у
слави својој и Очевој и светих
анђела.**
27 **А заиста вам кажем: имају
неки међу овима што стоје овде
који неће окусити смрт док не
виде царство Божје.**

28 А кад прође осам дана после
оних речи, узе Петра и Јована
и Јакова и изиђе на гору да се
помоли Богу.
29 И кад се мољаше постаде
лице Његово другачије, и одело
Његово бело и сјајно.
30 И гле, два човека говораху с
Њим, који беху Мојсије и Илија.
31 Показаше се у слави, и
говораху о изласку Његовом
који Му је требало свршити у
Јерусалиму.
32 А Петар и који беху с њим
беху заспали; али пробудивши се
видеше славу Његову и два човека
који с Њим стајаху.
33 И кад се одвојише од Њега
рече Петар Исусу: Учитељу!
Добро нам је овде бити; и да
начинимо три сенице: једну Теби,
и једну Мојсију, и једну Илији: не
знајући шта говораше.
34 А док Он то говораше дође
облак и заклони их; и уплашише се
кад зађоше у облак.
35 И чу се глас из облака
говорећи: Ово је Син мој љубазни,
Њега послушајте.
36 И кад се чујаше глас нађе се
Исус сам. И они ућуташе, и ником
не јавише ништа у оне дане од оног
шта видеше.

37 А догоди се други дан кад
сиђоше с горе срете Га мноштво
народа.
38 И гле, човек из народа повика
говорећи: Учитељу! Молим Ти
се, погледај на сина мог, јер ми је
јединац:
39 И гле, хвата га дух, и уједанпут
виче, и ломи га с пеном, и једва
отиде од њега кад га изломи;
40 и молих ученике Твоје да га
истерају, па не могоше.
41 И одговарајући Исус рече:
**О роде неверни и покварени!
Докле ћу бити с вама и трпети
вас? Доведи ми сина свог амо:**
42 А док још иђаше к Њему обори
га ђаво, и стаде га ломити. А Исус
запрети духу нечистом, и исцели
момче, и даде га оцу његовом.
43 И сви се дивљаху величини
Божијој.

А кад се сви чуђаху свему што
чињаше Исус, рече ученицима
својим:
44 **Метните ви у уши своје ове
речи: јер Син човечији треба да
се преда у руке човечије.**
45 А они не разумеше реч ову; јер
беше сакривена од њих да је не
могоше разумети; и бојаху се да Га
запитају за ову реч.

46 А уђе мисао у њих ко би био
највећи међу њима.
47 А Исус знајући помисли срца
њихових узе дете и метну га преда
се,
48 и рече им: **Који прими ово
дете у име моје, мене прима;
и који мене прима, прима Оног
који ме је послао; јер који је
најмањи међу вама он је велики.**

49 А Јован одговарајући рече:
Учитељу! Видесмо једног где
именом Твојим изгони ђаволе, и
забранисмо му, јер не иде с нама
за Тобом.
50 И рече му Исус: **Не браните;
јер ко није против вас с вама је.**

51 А кад се навршише дани узећа
Његовог, Он намери да иде право
у Јерусалим.
52 И посла гласнике пред лицем
својим; и они отидоше и дођоше у
село самарјанско да Му уготове где
ће ноћити.

53 И не примише Га; јер видеше
да иде у Јерусалим.
54 А кад видеше ученици Његови,
Јаков и Јован, рекоше: Господе!
Хоћеш ли да кажемо да огањ сиђе
с неба и да их истреби као и Илија
што учини?
55 А Он окренувши се запрети им
и рече: **Не знате каквог сте ви
духа;**
56 **јер Син човечији није дошао
да погуби душе човечије него да
сачува.** И отидоше у друго село.

57 А кад иђаху путем рече Му
неко: Господе! Ја идем за Тобом
куд год Ти пођеш.
58 И рече му Исус: **Лисице имају
јаме и птице небеске гнезда: а
Син човечији нема где заклонити
главе.**
59 А другом рече: **Хајде за мном.**
А он рече: Господе! Допусти ми да
идем најпре да укопам оца свог.
60 А Исус рече му: **Остави нека
мртви укопавају своје мртваце;
а ти хајде те јављај царство
Божије.**
61 А други рече: Господе! Ја
идем за Тобом; али допусти ми
најпре да идем да се опростим с
домашњима својим.
62 А Исус рече му: **Ни један није
приправан за царство Божије
који метне руку своју на плуг па
се обзире натраг.**

10

Одашиљање и повратак Седамдесеторице ученика. Исусова захвална молитва Оцу. Прича о милостивом Самарјанину. Марија и Марта: Само је једно потребно!

1 А потом изабра Господ и других
седамдесеторицу, и посла их по
два и два пред лицем својим у
сваки град и у место куда хтеде сам
доћи.
2 А рече им: **Жетва је дакле
велика, а посленика мало; него
се молите Господару од жетве
да изведе посленике на жетву
своју.**
3 **Идите; ето ја вас шаљем као
јагањце међу вукове.**
4 **Не носите кесе ни торбе ни
обуће, и никога не поздрављајте
на путу.**
5 **У коју год кућу уђете најпре
говорите: Мир кући овој.**
6 **И ако дакле буде онде син
мира, остаће на њему мир ваш;
ако ли не буде, вратиће се к
вама.**
7 **А у оној кући будите, и једите
и пијте шта у њих има; јер је
посленик достојан своје плате;
не прелазите из куће у кућу.**
8 **И у који год град дођете и
приме вас, једите шта се донесе
пред вас.**
9 **И исцељујте болеснике који
су у њему, и говорите им:
Приближи се к вама царство
Божије.**
10 **И у који год град дођете и не
приме вас, изишавши на улице
његове реците:**
11 **И прах од града вашег који
је прионуо за нас отресамо вам;
али ово знајте да се приближи к
вама царство Божије.**
12 **Кажем вам да ће Содому
бити лакше у онај дан неголи
граду оном.**

13 **Тешко теби, Хоразине!
Тешко теби, Витсаидо! Јер да су
у Тиру и у Сидону била чудеса
што су била у вама, давно би
се у врећи и у пепелу седећи
покајали.**
14 **Али Тиру и Сидону биће
лакше на суду него вама.**
15 **И ти, Капернауме! Који си се
до небеса подигао до пакла ћеш
пропасти.**
16 **Ко вас слуша мене слуша; и
ко се вас одриче мене се одриче;
а ко се мене одриче, одриче се
Оног који је мене послао.**

17 Вратише се пак седамдесеторица
с радости говорећи: Господе! И
ђаволи нам се покоравају у име
Твоје.

18 А Он им рече: **Ја видех сотону где спаде с неба као муња.**
19 **Ево вам дајем власт да стајете на змије и на скорпије и на сваку силу непријатељску, и ништа вам неће наудити.**
20 **Али се томе не радујте што вам се духови покоравају, него се радујте што су ваша имена написана на небесима.**

21 У тај час обрадова се Исус у духу и рече: **Хвалим Те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудрих и разумних, а казао си простима. Да, Оче, јер је тако била воља Твоја.**
22 И окренувши се к ученицима рече: **Све је мени предао Отац мој, и нико не зна ко је Син осим Оца, ни ко је Отац осим Сина, и ако Син хоће коме казати.**
23 И окренувши се к ученицима насамо рече: **Благо очима које виде шта ви видите.**
24 **Јер вам кажем да су многи пророци и цареви желели видети шта ви видите, и не видеше; и чути шта ви чујете, и не чуше.**

25 И гле, устаде један законик и кушајући Га рече: Учитељу! Шта ћу чинити да добијем живот вечни?
26 А Он му рече: **Шта је написано у закону? Како читаш?**
27 А он одговарајући рече: Љуби Господа Бога свог свим срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свом мисли својом, и ближњег свог као самог себе.
28 Рече му пак: **Право си одговорио; то чини и бићеш жив.**
29 А он хтеде да се оправда, па рече Исусу: А ко је ближњи мој?
30 А Исус одговарајући рече: **Један човек силажаше из Јерусалима у Јерихон, па га ухватише хајдуци, који га свукоше и изранише, па отидоше, оставивши га пола мртва.**
31 **А изненада силажаше оним путем некакав свештеник, и видевши га прође.**
32 **А тако и Левит кад је био на ономе месту, приступи, и видевши га прође.**
33 **А Самарјанин некакав пролазећи дође над њега, и видевши га сажали му се;**
34 **и приступивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кључусе доведе у гостионицу, и устаде око њега.**
35 **И сутрадан полазећи извади два гроша те даде крчмару, и рече му: Гледај га, и шта више потрошиш ја ћу ти платити кад се вратим.**
36 **Шта мислиш, дакле, који је од оне тројице био ближњи ономе што су га били ухватили хајдуци?**
37 А он рече: Онај који се смиловао на њега. А Исус му рече: **Иди, и ти чини тако.**

38 А кад иђаху путем и Он уђе у једно село, а жена нека, по имену Марта, прими Га у своју кућу.
39 И у ње беше сестра, по имену Марија, која и седе код ногу Исусових и слушаше беседу Његову.
40 А Марта се беше забунила како ће Га дочекати, и прикучивши се рече: Господе! Зар Ти не мариш што ме сестра моја остави саму да служим? Реци јој, дакле, да ми помогне.
41 А Исус одговарајући рече јој: **Марта! Марта! Бринеш се и трудиш за много,**
42 **а само је једно потребно. Али је Марија добри део изабрала, који се неће узети од ње.**

11

Исус учи ученике да се моле. Изгони ђавола. Изобличава злобу и лицемерство фарисеја и књижевника.

1 И кад се мољаше Богу на једном месту па преста, рече Му

неки од ученика Његових: Господе! Научи нас молити се Богу, као што и Јован научи своје ученике.

2 А Он им рече: **Кад се молите Богу говорите:**

Оче наш који си на небесима,
да се свети име Твоје;
да дође царство Твоје;
да буде воља Твоја
и на земљи као на небу;
3 **Хлеб наш потребни дај нам**
сваки дан;
4 **И опрости нам грехе наше,**
јер и ми опраштамо сваком
дужнику свом;
и не наведи нас у напаст;
него нас избави ода зла.

5 И рече им: **Који од вас има пријатеља, и отиде му у поноћи и рече му: Пријатељу! Дај ми три хлеба у зајам;**
6 **јер ми дође пријатељ с пута, и немам му шта поставити;**
7 **а он изнутра одговарајући да рече: Не узнемиравај ме; већ су врата затворена и деца су моја са мном у постељи, и не могу устати да ти дам.**
8 **И кажем вам: ако и не устане да му да зато што му је пријатељ, али за његово безобразно искање устаће и даће му колико треба.**
9 **И ја вама кажем: иштите и даће вам се: тражите и наћи ћете; куцајте и отвориће вам се.**
10 **Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвара му се.**
11 **Који је међу вама отац у кога ако син заиште хлеба да му да камен? Или ако заиште рибе да му да место рибе змију?**
12 **Или ако заиште јаје да му да скорпију?**
13 **Кад дакле ви, зли будући, умете добре даре давати деци својој, колико ће више Отац небески дати Духа Светог онима који ишту у Њега?**

14 И једном изгна ђавола који беше нем; кад ђаво изиђе проговори неми; и дивише се људи.
15 А неки од њих рекоше: Помоћу Веелзевула кнеза ђаволског изгони ђаволе.
16 А други кушајући Га искаху од Њега знак с неба.
17 А Он знајући помисли њихове рече им: **Свако царство које се раздели само по себи, опустеће, и дом који се раздели сам по себи, пропашће.**
18 **Тако и сотона ако се раздели сам по себи, како ће остати његово царство? Као што кажете да помоћу Веелзевула изгоним ђаволе.**
19 **Ако ли ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне? Зато ће вам они бити судије.**
20 **А ако ли ја прстом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство Божије.**
21 **Кад се јаки наоружа и чува свој двор, имање је његово на миру;**
22 **а кад дође јачи од њега и надвлада га, узме све оружје његово у које се уздао, и раздели шта отме од њега.**
23 **Који није са мном, против мене је; и који са мном не сабира, просипа.**

24 **Кад нечисти дух изиђе из човека, иде кроз безводна места тражећи покоја, и не нашавши рече: Да се вратим у дом свој откуда сам изишао;**
25 **и дошавши нађе пометен и украшен.**
26 **Тада отиде и узме седам других духова горих од себе, и ушавши живе онде; и буде потоње човеку оном горе од првог.**

27 А кад то говораше, подиже глас једна жена из народа и рече Му: Благо утроби која те је носила, и сисама које си сао!

28 А Он рече: **Благо и онима који слушају реч Божију, и држе је.**

29 А народу који се скупљаше стаде говорити: **Род је овај зао; иште знак, и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка;**
30 **јер као што Јона би знак Ниневљанима, тако ће и Син човечији бити роду овом.**
31 **Царица јужна изиђи ће на суд с људима рода овог, и осудиће их; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломунову: а гле, овде је већи од Соломуна.**
32 **Ниневљани изиђи ће на суд с родом овим, и осудиће га; јер се покајаше поучењем Јониним: а гле, овде је већи од Јоне.**

33 **Нико не меће запаљену свећу на сакривено место, нити под суд, него на свећњак, да виде светлост који улазе.**
34 **Свећа је телу око. Ако дакле око твоје буде здраво, све ће тело твоје бити светло; ако ли око твоје буде кварно, и тело је твоје тамно.**
35 **Гледај дакле да видело које је у теби не буде тама.**
36 **Јер, ако је све тело твоје светло да нема никаквог уда тамног, биће светло као кад те свећа обасјава светлошћу.**

37 А кад говораше, мољаше Га некакав фарисеј да обедује у њега. А Он ушавши седе за трпезу.
38 А фарисеј се зачуди кад виде да се најпре не уми пре обеда.
39 А Господ рече му: **Сад ви фарисеји споља чистите чашу и зделу, а изнутра вам је пуно грабежа и злобе.**
40 **Безумни! Није ли онај начинио и изнутра који је споља начинио?**
41 **Али дајте милостињу од оног што је унутра; и гле, све ће вам бити чисто.**

42 **Али тешко вама фарисејима што дајете десетак од метвице и од руте и од сваког поврћа, а пролазите правду и љубав Божију: ово је требало чинити, и оно не остављати.**
43 **Тешко вама фарисејима што тражите зачеља по зборницама и да вам се клања по улицама.**
44 **Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што сте као сакривени гробови по којима људи иду и не знаду их.**
45 А неки од законика одговарајући рече: Учитељу! Говорећи то и нас срамотиш.
46 А Он рече: **Тешко и вама законицима што товарите на људе бремена претешка за ношење, а ви једним прстом својим нећете да их прихватите.**
47 **Тешко вама што зидате гробове пророцима, а ваши су их очеви побили.**
48 **Ви дакле сведочите и одобравате дела отаца својих; јер их они побише, а ви им гробове зидате.**
49 **Зато и премудрост Божија рече: Послаћу им пророке и апостоле, и од њих ће једне побити, а друге протерати;**
50 **да се иште од рода овог крв свих пророка која је проливена од постања света,**
51 **од крви Авељеве све до крви Заријине, који погибе међу олтаром и црквом. Да, кажем вам, искаће се од рода овог.**
52 **Тешко вама законици што узесте кључ од знања: сами не ушосте, а који хтеше да уђу, забранисте им.**
53 А кад им Он ово говораше, почеше књижевници и фарисеји врло наваљивати к Њему и многим питањем збуњивати Га,
54 вребајући и пазећи на Њега не би ли шта уловили из уста Његових да Га окриве.

12

Не треба бити лицемеран ни бојажљив, лаком и не треба се

бринути. О стражењу. О помирљивости. Знак времена.

1 Кад се на њих скупише хиљаде
народа да стадоше газити један
другог, онда поче најпре говорити
ученицима својим: **Чувајте се
квасца фарисејског, који је
лицемерје.**
2 **Јер ништа није сакривено
што се неће открити, ни тајно
што се неће дознати;**
3 **јер шта у мраку рекосте,
чуће се на виделу; и шта
на ухо шаптасте у клетима,
проповедаће се на крововима.**

4 **Али вам кажем, пријатељима
својим: не бојте се од оних који
убијају тело и потом не могу
ништа више учинити.**
5 **Него ћу вам казати кога да
се бојите: бојте се Оног који
има власт пошто убије бацити у
пакао; да, кажем вам, Оног се
бојте.**
6 **Не продаје ли се пет врабаца
за два динара? И ниједан од њих
није заборављен пред Богом.**
7 **А у вас је и коса на глави
избројана. Не бојте се дакле; ви
сте бољи од много врабаца.**

8 **Него вам кажем: који год
призна мене пред људима
признаће и Син човечији њега
пред анђелима Божијим;**
9 **а који се одрече мене пред
људима њега ће се одрећи пред
анђелима Божијим.**
10 **И сваки који рече реч на
Сина човечијег опростиће му се,
а који хули на Светог Духа неће
му се опростити.**
11 **А кад вас доведу у зборнице
и на судове и пред поглаваре,
не бините се како ћете или
шта одговорити, или шта ћете
казати;**
12 **јер ће вас Свети Дух научити
у онај час шта треба рећи.**

13 Рече Му пак неки из народа:
Учитељу! Реци брату мом да
подели са мном достојање.
14 А Он му рече: **Човече! Ко
је мене поставио судијом или
кметом над вама?**
15 А њима рече: **Гледајте и
чувајте се од лакомства; јер нико
не живи оним што је сувише
богат.**
16 Каза им, пак, причу говорећи:
**У једног богатог човека роди
њива.**
17 **И мишљаше у себи
говорећи: Шта ћу чинити?
Немам у шта сабрати своју
летину.**
18 **И рече: Ево ово ћу чинити:
покварићу житнице своје и
начинићу веће; и онде ћу
сабрати сва своја жита и добро
своје;**
19 **и казаћу души својој: Душо!
Имаш много имање на много
година; почивај, једи, пиј,
весели се.**
20 **А Бог њему рече:
Безумниче! Ову ноћ узеће
душу твоју од тебе; а шта си
приправио чије ће бити?**
21 **Тако бива ономе који себи
тече благо, а не богати се у Бога.**

22 А ученицима својим рече:
**Зато вам кажем: не бините се
душом својом шта ћете јести; ни
телом у шта ћете се обући:**
23 **Душа је претежнија од јела и
тело од одела.**
24 **Погледајте гавране како
не сеју ни жању, који немају
подруме ни житнице, и Бог
их храни: а колико сте ви
претежнији од птица?**
25 **А ко од вас бринући се може
примакнути расту свом лакат
један?**
26 **А кад ни најмање шта не
можете, зашто се бринете за
остало?**
27 **Погледајте љиљане како
расту: не труде се, нити преду;
али ја вам кажем да ни Соломун
у свој слави својој не обуче се
као један од њих.**
28 **А кад траву по пољу, која
данас јесте, а сутра се у пећ**

баца, Бог тако одева, а камоли вас, маловерни!

29 **И ви не иштите шта ћете јести или шта ћете пити, и не брините се;**

30 **јер ово све ишту и незнабошци овог света; а Отац ваш зна да вама треба ово.**

31 **Него иштите царство Божије, и ово ће вам се све додати.**

32 **Не бој се мало стадо! Јер би воља вашег Оца да вам да царство.**

33 **Продајте шта имате и дајте милостињу; начините себи торбе које неће оветшати, хазну која се никад неће испразнити, на небесима, где се лупеж не прикучује нити мољац једе.**

34 **Јер где је ваше благо онде ће бити и срце ваше.**

35 **Нека буду ваша бедра запрегнута и свеће запаљене;**

36 **и ви као људи који чекају господара свог кад се врати са свадбе да му одмах отворе како дође и куцне.**

37 **Благо оним слугама које нађе господар кад дође, а они страже. Заиста вам кажем да ће се запрегнути, и посадиће их, и приступиће, те ће им служити.**

38 **И ако дође у другу стражу, и у трећу стражу дође, и нађе их тако, благо оним слугама.**

39 **Али ово знајте: кад би знао домаћин у који ће час доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати кућу своју.**

40 **И ви, дакле, будите готови: јер у који час не мислите доћи ће Син човечији.**

41 А Петар Му рече: Господе! Говориш ли нама ову причу или свима?

42 А Господ рече: **Ко је дакле тај верни и мудри пристав ког постави господар над чељади својом да им даје храну на оброк?**

43 **Благо том слузи ког дошавши господар његов нађе да извршује тако.**

44 **Заиста вам кажем: над свим својим имањем поставиће га.**

45 **Ако ли каже слуга у срцу свом: Неће мој господар још задуго доћи; и стане бити слуге и слушкиње, и јести и пити, и опијати се;**

46 **доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли, и расећи ће га, и део његов метнуће с неверним.**

47 **А онај слуга који зна вољу господара свог, и није се приправио, нити учинио по вољи његовој, биће врло бијен;**

48 **а који не зна па заслужи бој, биће мало бијен. Коме је год много дано много ће се искати од њега; а коме предаше највише највише ће искати од њега.**

49 **Ја сам дошао да бацим огањ на земљу; и како би ми се хтело да се већ запалио!**

50 **Али се мени ваља крстити крштењем, и како ми је тешко док се не сврши!**

51 **Мислите ли да сам ја дошао да дам мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор.**

52 **Јер ће, одселе, пет у једној кући бити раздељени, устаће три на два, и два на три.**

53 **Устаће отац на сина и син на оца; мати на кћер и кћи на матер; свекрва на снаху своју и снаха на свекрву своју.**

54 А народу говораше: **Кад видите облак где се диже од запада одмах кажете: Биће дажд; и бива тако.**

55 **И кад видите југ где дува кажете: Биће врућина; и бива.**

56 **Лицемери! Лице неба и земље умете познавати, а време ово како не познајете?**

57 **Зашто пак и сами од себе не судите праведно?**

58 **Јер кад идеш са својим супарником кнезу, гледај не би ли се на путу с њим поравнао да те не притегне судији, и судија да те не преда слузи, и слуга да те не баци у тамницу.**

59 **Кажем ти: нећеш оданде изићи док не даш и последњи динар.**

13

Исусова беседа о пропасти Галилејаца и о покајању. Исцељење болесне жене у Суботу. Приче и говори о царству Божијем. Иродове замке. Јадиковање над Јерусалимом.

1 У то време, пак, дођоше неки и казаше за Галилејце којих крв помеша Пилат са жртвама њиховим.

2 И одговарајући Исус рече им: **Мислите ли да су ти Галилејци били најгрешнији од свих Галилејаца, јер тако пострадаше?**

3 **Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.**

4 **Или оних осамнаест што на њих паде кула силоамска и поби их, мислите ли да су они најкривљи били од свих Јерусалимљана?**

5 **Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.**

6 Каза им пак ову причу: **Један човек имаше смокву усађену у свом винограду, и дође да тражи рода на њој, и не нађе.**

7 **Онда рече виноградару: Ево трећа година како долазим и тражим рода на овој смокви, и не налазим; посеци је, дакле, зашто земљи да смета?**

8 **А он одговарајући рече му: Господару! Остави је и за ову годину док окопам око ње и обаспем гнојем;**

9 **па да ако роди: Ако ли не, посећи ћеш је на годину.**

10 А кад учаше у једној зборници у суботу,

11 и гле, беше онде жена болесна од духа осамнаест година, и беше згрчена, и не могаше се исправити.

12 А кад је виде, дозва је Исус и рече јој: **Жено! Опроштена си од болести своје.**

13 И метну на њу руке, и одмах се исправи и хваљаше Бога.

14 А старешина од зборнице срђаше се што је Исус исцели у суботу, и одговарајући рече народу: Шест је дана у које треба радити, у оне дакле долазите те се лечите, а не у дан суботни.

15 А Господ му одговори и рече: **Лицемере! Сваки од вас у суботу не одрешује ли свог вола или магарца од јасала, и не води да напоји?**

16 **А ову кћер Авраамову коју свеза сотона, ево осамнаеста година, не требаше ли је одрешити из ове свезе у дан суботни?**

17 И кад Он ово говораше стиђаху се сви који Му се противљаху; и сав народ радоваше се за сва Његова славна дела.

18 А Он им рече: **Какво је царство Божије? И како ћу казати да је?**

19 **Оно је као зрно горушичино, које узевши човек баци у врт свој, и узрасте и поста дрво велико, и птице небеске уселише се у гране његове.**

20 Опет рече: **Какво ћу казати да је царство Божије?**

21 **Оно је као квасац који узевши жена метну у три копање брашна, док не ускисе све.**

22 И пролажаше по градовима и селима учећи и путујући у Јерусалим.

23 Рече Му пак неко: Господе! Је ли мало оних који ће бити спасени? А Он им рече:

24 **Навалите да уђете на тесна врата; јер вам кажем: Многи ће тражити да уђу и неће моћи:**

25 **Кад устане домаћин и затвори врата, и станете напољу стајати и куцати у врата говорећи: Господе! Господе! Отвори нам; и одговарајући рећи ће вам: Не познајем вас откуда сте.**
26 **Тада ћете стати говорити: Ми једосмо пред Тобом и писмо, и по улицама нашим учио си.**
27 **А Он ће рећи: Кажем вам: не познајем вас откуда сте; одступите од мене сви који неправду чините.**
28 **Онде ће бити плач и шкргут зуба, кад видите Авраама и Исака и Јакова и све пророке у царству Божијем, а себе напоље истеране.**
29 **И доћи ће од истока и запада и севера и југа и сешће за трпезу у царству Божијем.**
30 **И гле, има последњих који ће бити први, и има првих који ће бити последњи.**

31 У тај дан приступише неки од фарисеја говорећи Му: Изиђи и иди одавде, јер Ирод хоће да те убије.
32 И рече им: **Идите те кажите оној лисици: Ево изгоним ђаволе и исцељујем данас и сутра, а трећи дан завршићу.**
33 **Али данас и сутра и прекосутра треба ми ићи; јер пророк не може погинути изван Јерусалима.**
34 **Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к себи! Колико пута хтех да скупим чеда твоја као кокош гнездо своје под крила, и не хтесте!**
35 **Ето ће вам се оставити кућа ваша пуста; а ја вам кажем: Нећете мене видети док не дође да кажете: Благословен који иде у име Господње.**

14

Исцељење у Суботу човека који је патио од водене болести. Треба бити понизан и чинити добро. Прича о Великој вечери. Одрицање самог себе.

1 И догоди Му се да дође у суботу у кућу једног кнеза фарисејског да једе хлеб; и они мотраху на Њега.
2 И гле, беше пред Њим некакав човек на коме беше дебела болест.
3 И одговарајући Исус рече законицима и фарисејима говорећи: **Је ли слободно у суботу исцељивати?**
4 А они ућутеше. И дохвативши га се исцели га и отпусти.
5 И одговарајући рече им: **Који од вас не би свог магарца или вола да му падне у бунар одмах извадио у дан суботни?**
6 И не могоше Му одговорити на то.

7 А гостима каза причу, кад опази како избираху зачеља, и рече им:
8 **Кад те ко позове на свадбу, не седај у зачеље, да не буде међу гостима ко старији од тебе;**
9 **и да не би дошао онај који је позвао тебе и њега, и рекао ти: Подај место овоме: и онда ћеш са стидом сести на ниже место.**
10 **Него кад те ко позове, дошавши седи на последње место, да ти каже кад дође онај који те позва: Пријатељу! Помакни се више; тада ће теби бити част пред онима који седе с тобом за трпезом.**
11 **Јер сваки који се подиже, понизиће се; а који се понижује, подигнуће се.**

12 А и ономе што их је позвао рече: **Кад дајеш обед или вечеру, не зови пријатеље своје, ни браћу своју, ни рођаке своје, ни суседе богате, да не би и они тебе кад позвали и вратили ти;**
13 **него кад чиниш гозбу, зови сиромахе, кљасте, хроме, слепе;**
14 **и благо ће ти бити што ти они не могу вратити; него ће ти се вратити о васкрсењу праведних.**
15 А кад чу то неки од оних што сеђаху с Њим за трпезом рече

Му: Благо ономе који једе хлеба у царству Божијем!

16 А Он му рече: **Један човек зготови велику вечеру, и позва многе;**

17 **и кад би време вечери, посла слугу свог да каже званима: Хајдете, јер је већ све готово.**

18 **И почеше се изговарати сви редом; први му рече: Купих њиву, и ваља ми ићи да је видим; молим те изговори ме.**

19 **И други рече: Купих пет јармова волова, и идем да их огледам; молим те, изговори ме.**

20 **И трећи рече: Ожених се, и зато не могу доћи.**

21 **И дошавши слуга тај каза ово господару свом. Тада се расрди домаћин и рече слузи свом: Иди брзо на раскршћа и улице градске, и доведи амо сиромахе, и кљасте, и богаљасте, и слепе.**

22 **И рече слуга: Господару, учинио сам како си заповедио, и још места има.**

23 **И рече господар слузи: Изиђи на путеве и међу ограде, те натерај да дођу да ми се напуни кућа.**

24 **Јер вам кажем да ниједан од оних званих људи неће окусити моје вечере. Јер је много званих, али је мало изабраних.**

25 Иђаше пак с Њим мноштво народа, и обазревши се рече им:

26 **Ако ко дође к мени, а не мрзи на свог оца, и на матер, и на жену, и на децу, и на браћу, и на сестре и на саму душу своју, не може бити мој ученик.**

27 **И ко не носи крст свој и за мном не иде, не може бити мој ученик.**

28 **И који од вас кад хоће да зида кулу не седне најпре и не прорачуна шта ће га стати, да види има ли да може довршити?**

29 **Да не би, кад постави темељ и не узможе довршити, сви који гледају стали му се ругати**

30 **говорећи: Овај човек поче зидати, и не може да доврши.**

31 **Или који цар кад пође с војском да се побије с другим царем не седне најпре и не држи већу може ли с десет хиљада срести оног што иде на њега са двадесет хиљада?**

32 **Ако ли не може, а он пошаље посленике док је овај још далеко и моли да се помире.**

33 **Тако дакле сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити мој ученик.**

34 **Со је добра, али ако со обљутави, чим ће се осолити?**

35 **Нити је потребна у земљу ни у гној; него је проспу напоље. Ко има уши да чује нека чује.**

15

Приче о изгубљеној овци, новцу и сину.

1 И приближаваху се к Њему сви цариници и грешници да Га чују.

2 И викаху на Њега фарисеји и књижевници говорећи: Овај прима грешнике и једе с њима.

3 А Он им каза причу ову говорећи:

4 **Који човек од вас имајући сто оваца и изгубивши једну од њих не остави деведесет и девет у пустињи и не иде за изгубљеном док је не нађе?**

5 **И нашавши дигне је на раме своје радујући се,**

6 **и дошавши кући сазове пријатеље и суседе говорећи им: Радујте се са мном: ја нађох своју овцу изгубљену.**

7 **Кажем вам да ће тако бити већа радост на небу за једног грешника који се каје, неголи за деведесет и девет праведника којима не треба покајање.**

8 **Или која жена имајући десет динара, ако изгуби један динар, не запали свеће, и не помете куће, и не тражи добро док не нађе?**

9 **И нашавши сазове другарице и суседе говорећи: Радујте се са мном: ја нађох динар изгубљени.**
10 **Тако, кажем вам, бива радост пред анђелима Божијима за једног грешника који се каје.**

11 И рече: **Један човек имаше два сина,**
12 **и рече млађи од њих оцу: Оче! Дај ми део имања што припада мени. И отац им подели имање.**
13 **И потом до неколико дана покупи млађи син све своје, и отиде у далеку земљу; и онамо просу имање своје живећи беспутно.**
14 **А кад потроши све, постаде велика глад у оној земљи, и он се нађе у невољи.**
15 **И отишавши приби се код једног човека у оној земљи; и он га посла у поље своје да чува свиње.**
16 **И жељаше напунити трбух свој рошчићима које свиње јеђаху, и нико му их не даваше.**
17 **А кад дође к себи, рече: Колико најамника у оца мог имају хлеба и сувише, а ја умирем од глади!**
18 **Устаћу и идем оцу свом, па ћу му рећи: Оче! Сагреших Небу и теби,**
19 **и већ нисам достојан назвати се син твој: прими ме као једног од својих најамника.**
20 **И уставши отиде оцу свом. А кад је још подалеко био, угледа га отац његов, и сажали му се, и потрчавши загрли га и целива га.**
21 **А син му рече: Оче, сагреших Небу и теби, и већ нисам достојан назвати се син твој.**
22 **А отац рече слугама својим: Изнесите најлепшу хаљину и обуците га, и подајте му прстен на руку и обућу на ноге.**
23 **И доведите теле угојено те закољите, да једемо и да се веселимо.**
24 **Јер овај мој син беше мртав, и оживе; и изгубљен беше, и нађе се. И стадоше се веселити.**
25 **А син његов старији беше у пољу, и долазећи кад се приближи кући чу певање и подвикивање.**
26 **И дозвавши једног од слугу запита: Шта је то?**
27 **А он му рече: Брат твој дође; и отац твој закла теле угојено, што га је здравог видео.**
28 **А он се расрди и не хтеде да уђе. Тада изиђе отац његов и мољаше га.**
29 **А он одговарајући рече оцу: Ето те служим толико година, и никад не преступих твоје заповести, па мени никад ниси дао јаре да бих се провеселио са својим друштвом;**
30 **а кад дође тај твој син који ти је имање просуо с курвама, заклао си му теле угојено.**
31 **А он му рече: Сине! Ти си свагда са мном, и све је моје твоје.**
32 **Требало се развеселити и обрадовати, јер овај брат твој мртав беше, и оживе; и изгубљен беше, и нађе се.**

16

Прича о неправедном приставу. Богаташ и убоги Лазар.

1 А ученицима својим говораше: **Беше један човек богат који имаше пристава, и тога облагаше код њега да му просипа имање,**
2 **и дозвавши га рече му: Шта ово ја чујем за тебе? Дај рачун како си кућио кућу: јер више не можеш кућом управљати.**
3 **А пристав од куће рече у себи: Шта ћу чинити? Господар мој узима од мене управљање куће: копати не могу, просити стидим се.**
4 **Знам шта ћу чинити да би ме примили у куће своје кад ми се одузме управљање куће.**

5 **И дозвавши редом дужнике господара свог рече првом: Колико си дужан господару мом?**
6 **А он рече: Сто ока уља. И рече му: Узми писмо своје и седи брзо те напиши педесет.**
7 **А потом рече другом: А ти колико си дужан? А он рече: Сто ока пшенице. И рече му: Узми писмо своје и напиши осамдесет.**
8 **И похвали господар неверног пристава што мудро учини; јер су синови овог века мудрији од синова видела у свом нараштају.**
9 **И ја вама кажем: начините себи пријатеље неправедним богатством, да би вас кад осиромашите примили у вечне куће.**

10 **Који је веран у малом и у многом је веран; а ко је неверан у малом и у многом је неверан.**
11 **Ако дакле у неправедном богатству верни не бисте, ко ће вам у истином веровати?**
12 **И ако у туђем не бисте верни, ко ће вам дати ваше?**
13 **Никакав пак слуга не може два господара служити; јер или ће на једног мрзети, а другог љубити, или ће једног волети а за другог не марити. Не можете служити Богу и богатству.**

14 А ово све слушаху и фарисеји, који беху сребролупци, и ругаху Му се.
15 И рече им: **Ви сте они који се градите праведни пред људима; али Бог зна срца ваша; јер шта је у људи високо оно је мрзост пред Богом.**

16 **Закон и пророци су до Јована; одселе се царство Божије проповеда јеванђељем, и сваки наваљује да уђе у њега.**
17 **Лакше је, пак, небу и земљи проћи неголи једној титли из закона пропасти.**

18 **Сваки који пушта жену своју и узима другу, прељубу чини; и који се жени пуштеницом, прељубу чини.**

19 **Човек неки, пак, беше богат, који се облачаше у скерлет и у свилу, и живљаше сваки дан господски и весељаше се.**
20 **А беше један сиромах, по имену Лазар, који лежаше пред његовим вратима гнојав,**
21 **и жељаше да се насити мрвама које падаху с трпезе богатог; још и пси долажаху и лизаху гној његов.**
22 **А кад умре сиромах, однесоше га анђели у наручје Авраамово; а умре и богати, и закопаше га.**
23 **И у паклу кад беше у мукама, подиже очи своје и угледа издалека Авраама и Лазара у наручју његовом,**
24 **и повикавши рече: Оче Аврааме! Смилуј се на ме и пошљи ми Лазара нека умочи у воду врх од прста свог, и да ми расхлади језик; јер се мучим у овом пламену.**
25 **А Авраам рече: Синко! Опомени се да си ти примио добра своја у животу свом, и Лазар опет зла; а сад се он теши, а ти се мучиш.**
26 **И преко свега тога постављена је међу нама и вама велика пропаст, да ови који би хтели одовуд к вама прећи, не могу, нити они отуда к нама да прелазе.**
27 **Тада рече: Молим те дакле, оче, да га пошаљеш кући оца мог,**
28 **јер имам пет браће: нека им посведочи да не би и они дошли на ово место мучења.**
29 **Рече му Авраам: Они имају Мојсија и пророке, нека њих слушају.**
30 **А он рече: Не, оче Аврааме! Него ако им дође ко из мртвих покајаће се.**
31 **А Авраам рече му: Ако не слушају Мојсија и пророке,**

да ко и из мртвих устане неће веровати.

17

О саблазни, праштању, вери и делима. Исцељење десет губаваца. Будућност царства Божијег.

1 А ученицима рече: **Није могуће да не дођу саблазни; али тешко ономе с кога долазе;**

2 **боље би му било да му се воденични камен обеси о врату, и да га баце у море, него да саблазни једног од ових малих.**

3 **Чувајте се. Ако ти сагреши брат твој, накарај га; па ако се покаје, опрости му.**

4 **И ако ти седам пута на дан сагреши, и седам пута на дан дође к теби и рече: Кајем се, опрости му.**

5 И рекоше апостоли Господу: Дометни нам вере.

6 А Господ рече: **Кад бисте имали вере колико зрно горушичино, и рекли бисте овом дубу: Ишчупај се и усади се у море, и послушао би вас.**

7 **Који пак од вас кад има слугу који оре или чува стоку па кад дође из поља, каже му: Ходи брзо и седи за трпезу?**

8 **Него не каже ли му: Уготови ми да вечерам, и запрегни се те ми служи док једем и пијем, па онда и ти једи и пиј?**

9 **Еда ли ће он захвалити слузи том кад сврши шта му се заповеди? Не верујем.**

10 **Тако и ви кад свршите све што вам је заповеђено, говорите: Ми смо залудне слуге, јер учинисмо шта смо били дужни чинити.**

11 И кад иђаше у Јерусалим, Он пролажаше између Самарије и Галилеје.

12 И кад улажаше у једно село сретоше Га десет губавих људи, који сташе издалека,

13 и подигоше глас говорећи: Исусе учитељу! Помилуј нас.

14 И видевши их рече им: **Идите и покажите се свештеницима. И они идући очистише се.**

15 А један од њих видевши да се исцели поврати се хвалећи Бога гласно,

16 и паде ничице пред ноге Његове, и захвали Му. И то беше Самарјанин.

17 А Исус одговарајући рече: **Не исцелише ли се десеторица? Где су дакле деветорица?**

18 **Како се међу њима који не нађе да се врати да захвали Богу, него сам овај туђин?**

19 И рече му: **Устани, иди; вера твоја поможе ти.**

20 А кад Га упиташе фарисеји: Кад ће доћи царство Божије? Одговарајући рече им: **Царство Божије неће доћи да се види;**

21 **нити ће се казати: Ево га овде или онде; јер гле, царство је Божије унутра у вама.**

22 А ученицима рече: **Доћи ће време кад ћете зажелети да видите један дан Сина човечијег, и нећете видети.**

23 **И рећи ће вам: Ево овде је, или: Ено онде; али не излазите, нити тражите.**

24 **Јер као што муња сине с неба, и засветли се преко свега што је под небом, тако ће бити и Син човечији у свој дан.**

25 **Али Му најпре треба много пострадати, и окривљеном бити од рода овог.**

26 **И како је било у време Нојево онако ће бити у дане Сина човечијег:**

27 **Јеђаху, пијаху, жењаху се, удаваху се до оног дана кад Ноје уђе у ковчег, и дође потоп и погуби све.**

28 **Тако као што би у дане Лотове: јеђаху, пијаху, куповаху, продаваху, сађаху, зидаху;**

29 **а у дан кад изиђе Лот из Содома, удари огањ и сумпор из неба и погуби све.**
30 **Тако ће бити и у онај дан кад ће се јавити Син човечији.**
31 **У онај дан који се деси на крову, а покућство његово у кући, нека не силази да га узме; и који се деси у пољу, тако нека се не враћа натраг.**
32 **Опомињите се жене Лотове.**
33 **Који пође да сачува душу своју, изгубиће је; а који је изгуби, оживеће је.**
34 **Кажем вам: у ону ноћ биће два на једном одру, један ће се узети а други ће се оставити;**
35 **две ће млети заједно, једна ће се узети а друга ће се оставити;**
36 **два ће бити на њиви, један ће се узети а други ће се оставити.**
37 И одговарајући рекоше Му: Где, Господе? А Он им рече: **Где је стрвина онамо ће се и орлови скупити.**

18

Приче о удовичиној молби и о молитви фарисеја и цариника. Исус позива децу Себи. Опасност од богатства. Треће прорицање о страдању. Исцељење слепог.

1 Каза им пак и причу како се треба свагда молити Богу, и не дати да дотужи,
2 говорећи: **У једном граду беше један судија који се Бога не бојаше и људи не стиђаше.**
3 **А у оном граду беше једна удовица и долажаше к њему говорећи: Не дај ме мом супарнику.**
4 **И не хтеде задуго. А најпосле рече у себи: Ако се и не бојим Бога и људи не срамим,**
5 **но будући да ми досађује ова удовица, одбранићу је, да ми једнако не долази и не досађује.**
6 Тада рече Господ: **Чујте шта говори неправедни судија.**
7 **А камоли Бог неће одбранити избраних својих који Га моле дан и ноћ?**
8 **Кажем вам да ће их одбранити брзо. Али Син човечији кад дође хоће ли наћи веру на земљи?**

9 А и другима који мишљаху за себе да су праведници и друге уништаваху каза причу ову:
10 **Два човека уђоше у цркву да се моле Богу, један фарисеј и други цариник.**
11 **Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: Боже! Хвалим те што ја нисам као остали људи: хајдуци, неправедници, прељубочинци или као овај цариник.**
12 **Постим двапут у недељи; дајем десетак од свега што имам.**
13 **А цариник издалека стајаше, и не хтеде ни очију подигнути на небо, него бијаше прси своје говорећи: Боже! Милостив буди мени грешноме.**
14 **Кажем вам да овај отиде оправдан кући својој, а не онај. Јер сваки који се сам подиже понизиће се; а који се сам понижује подигнуће се.**

15 Доношаху к Њему и децу да их се дотакне; а кад видеше ученици, запретише им.
16 А Исус дозвавши их рече: **Пустите децу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таквих царство Божије.**
17 **И кажем вам заиста: који не прими царство Божије као дете, неће ући у њега.**

18 И запита Га један кнез говорећи: Учитељу благи! Шта да учиним да наследим живот вечни?
19 А Исус рече му: **Што ме зовеш благим? Нико није благ осим једног Бога.**
20 **Заповести знаш: не чини прељубе; не убиј; не укради;**

не сведочи лажно; поштуј оца и матер своју.
21 А он рече: Све сам ово сачувао од младости своје.
22 А кад то чу Исус рече му: **Још ти једно недостаје: продај све што имаш и раздај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и хајде за мном.**
23 А кад он чу то постаде жалостан, јер беше врло богат.
24 А кад га виде Исус где постаде жалостан, рече: **Како је тешко ући у царство Божије онима који имају богатство!**
25 **Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатом ући у царство Божије.**
26 А они који слушаху рекоше: Ко се дакле може спасти?
27 А Он рече: **Шта је у људи немогуће у Бога је могуће.**
28 А Петар рече: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо.
29 А Он им рече: **Заиста вам кажем: нема ниједнога који би оставио кућу, или родитеље, или браћу, или сестре, или жену, или децу царства ради Божијег,**
30 **који неће примити више у ово време, и на оном свету живот вечни.**

31 Узе пак дванаесторицу и рече им: **Ево идемо горе у Јерусалим, и све ће се свршити што су пророци писали за Сина човечијег.**
32 **Јер ће Га предати незнабошцима, и наругаће Му се, и ружиће Га, и попљуваће Га,**
33 **и биће Га, и убиће Га; и трећи дан устаће.**
34 И они ништа од тога не разумеше, и беседа ова беше од њих сакривена, и не разумеше шта им се каза.

35 А кад се приближи к Јерихону, један слепац сеђаше крај пута просећи.
36 А кад чу народ где пролази запита: Шта је то?
37 И казаше му да Исус Назарећанин пролази.
38 И повика говорећи: Исусе, сине Давидов! Помилуј ме.
39 И прећаху му они што иђаху напред да ућути; а он још више викаше: Сине Давидов! Помилуј ме.
40 И Исус стаде и заповеди да Му га доведу; а кад Му се приближи, запита га
41 говорећи: **Шта хоћеш да ти учиним?** А он рече: Господе! Да прогледам.
42 А Исус рече: **Прогледај; вера твоја поможе ти.**
43 И одмах прогледа, и пође за Њим хвалећи Бога. И сви људи који видеше хваљаху Бога.

19

Закхеј. Прича о кесама сребра које је господар поверио слугама. Исусов улазак у Јерусалим. Исус плаче над Јерусалимом и чисти Храм.

1 И кад уђе у Јерихон и пролажаше кроза њ,
2 и гле, човек по имену Закхеј, који беше старешина царинички, и беше богат,
3 и искаше да види Исуса да Га позна; и не могаше од народа, јер беше малог раста;
4 и потрчавши напред, попе се на дуд да Га види; јер Му је онуда требало проћи.
5 И кад дође Исус на оно место, погледавши горе виде га, и рече му: **Закхеју! Сиђи брзо; јер ми данас ваља бити у твојој кући.**
6 И сиђе брзо; и прими Га радујући се.
7 И сви, кад видеше, викаху на Њега говорећи да грешном човеку дође у кућу.
8 А Закхеј стаде и рече Господу: Господе! Ево пола имања свог даћу сиромасима, и ако сам кога занео вратићу онолико четворо.
9 А Исус му рече: **Данас дође спасење кући овој; јер је и ово син Авраамов.**

10 **Јер је Син човечији дошао да нађе и спасе шта је изгубљено.**

11 А кад они то слушаху настави казивати причу; јер беше близу Јерусалима, и мишљаху да ће се одмах јавити царство Божије.
12 Рече дакле: **Један човек од доброг рода отиде у далеку земљу да прими себи царство, и да се врати.**
13 **Дозвавши пак десет својих слуга даде им десет кеса, и рече им: Тргујте док се ја вратим.**
14 **И грађани његови мржаху на њега, и послаше за њим посланике говорећи: Нећемо да он царује над нама.**
15 **И кад се он врати, пошто прими царство, рече да дозову оне слуге којима даде сребро, да види шта је који добио.**
16 **Тада дође први говорећи: Господару! Кеса твоја донесе десет кеса.**
17 **И рече му: Добро, добри слуго; кад си ми у малом био веран ево ти власт над десет градова.**
18 **И дође други говорећи: Господару! Кеса твоја донесе пет кеса.**
19 **А он рече и ономе: и ти буди над пет градова.**
20 **И трећи дође говорећи: Господару! Ево твоја кеса коју сам завезао у убрус и чувао.**
21 **Јер сам се бојао тебе: јер си човек тврд: узимаш шта ниси оставио, и жњеш шта ниси сејао.**
22 **А господар му рече: По твојим ћу ти речима судити, зли слуго! Знао си да сам ја тврд човек, узимам шта нисам сејао:**
23 **Па зашто ниси дао моје сребро трговцима, и ја дошавши примио бих га с добитком?**
24 **И рече онима што стајаху пред њим: Узмите од њега кесу и подајте ономе што има десет кеса.**
25 **И рекоше му: Господару! Он има десет кеса.**
26 **А он им одговори: Јер вам кажем да ће се свакоме који има дати: а од оног који нема узеће се од њега и оно што има.**
27 **А оне моје непријатеље који нису хтели да ја будем цар над њима, доведите амо, и исеците преда мном.**

28 И казавши ово пође напред, и иђаше горе у Јерусалим.
29 И кад се приближи Витфази и Витанији код горе која се зваше Маслинска, посла двојицу од ученика својих.
30 Говорећи: **Идите у то село према вама, и кад уђете у њега наћи ћете магаре привезано на које никакав човек никад није уседао; одрешите га и доведите.**
31 **И ако вас ко упита: Зашто дрешите: овако му кажите: Оно Господу треба.**
32 А кад отидоше послани, нађоше као што им каза.
33 А кад они дрешаху магаре рекоше им господари од њега: Зашто дрешите магаре?
34 А они рекоше: Оно Господу треба.
35 И доведоше га к Исусу, и бацише хаљине своје на магаре, и посадише Исуса.
36 А кад иђаше, простираху хаљине своје по путу.
37 А кад се приближи већ да сиђе с горе маслинске, поче све мноштво ученика у радости хвалити Бога гласно за сва чудеса што су видели,
38 говорећи: Благословен цар који иде у име Господње! Мир на небу и слава на висини!
39 И неки фарисеји из народа рекоше Му: Учитељу! Запрети ученицима својим.
40 И одговарајући рече им: **Кажем вам: ако они ућуте, камење ће повикати.**

41 И кад се приближи, угледа град и заплака за њим
42 говорећи: **Кад би и ти знао у овај твој дан шта је за мир твој! Али је сад сакривено од очију твојих.**

43 **Јер ће доћи дани на тебе, и окружиће те непријатељи твоји опкопима, и опколиће те, и обузеће те са свију страна;**
44 **и разбиће тебе и децу твоју у теби, и неће оставити у теби камена на камену, зато што ниси познао време у коме си похођен.**

45 И ушавши у цркву стаде изгонити оне што продаваху у њој и куповаху,
46 говорећи им: **У писму стоји: Дом мој дом је молитве, а ви начинисте од њега пећину хајдучку.**
47 И учаше сваки дан у цркви. А главари свештенички и књижевници и старешине народне гледаху да Га погубе.
48 И не налажаху шта би Му учинили; јер сав народ иђаше за Њим, и слушаху Га.

20

Христос о својој власти. Прича о злим виноградарима. О харачу и о васкрсењу мртвих. Чији је Син Христос? Треба се чувати књижевника.

1 И кад Он у један од оних дана учаше народ у цркви и проповедаше јеванђеље, дођоше главари свештенички и књижевници са старешинама,
2 и рекоше Му говорећи: Кажи нам каквом власти то чиниш? Или ко ти је дао власт ту?
3 А Он одговарајући рече им: **И ја ћу вас упитати једну реч, и кажите ми:**
4 **Крштење Јованово или би с неба или од људи?**
5 А они помишљаху у себи говорећи: Ако кажемо с неба, рећи ће: Зашто му дакле не вероваste?
6 Ако ли кажемо од људи, сав ће нас народ побити камењем; јер сви вероваху да Јован беше пророк.
7 И одговорише: Не знамо откуда.
8 А Исус им рече: **Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.**

9 А народу поче казивати причу ову: **Један човек посади виноград, и даде га виноградарима па отиде на подуго времена.**
10 **И у време посла к виноградарима слугу да му дадy од рода виноградског; али виноградари избише га, и послаше празног.**
11 **И посла опет другог слугу; а они и оног избише и осрамотивши послаше празног.**
12 **И посла опет трећег; а они и оног ранише, и истераше.**
13 **Онда рече господар од винограда: Шта ћу чинити? Да пошаљем сина свог љубазног: еда се како застиде кад виде њега.**
14 **А виноградари видевши њега мишљаху у себи говорећи: Ово је наследник; ходите да га убијемо да наше буде достојање.**
15 **И изведоше га напоље из винограда и убише. Шта ће дакле учинити њима господар од винограда?**
16 **Доћи ће и погубиће ове виноградаре, и даће виноград другима.** А они што слушаху рекоше: Не дао Бог!
17 А Он погледавши на њих рече: **Шта значи дакле оно у писму: Камен који одбацише зидари онај поста глава од угла?**

18 **Сваки који падне на тај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.**

19 И гледаху главари свештенички и књижевници у онај час да дигну руке на Њ; али се побојаше народа, јер разумеше да њима ову причу каза.
20 И пажаху на Њега, и послаше вребаче, који се грађаху као да су побожни: не би ли Га ухватили у речи да Га предаду поглаварима и власти судијиној.
21 И упиташе Га говорећи: Учитељу! Знамо да право говориш и учиш, и не гледаш ко је ко, него заиста учиш путу Божијем:

22 Треба ли нам ћесару давати
харач, или не?
23 А Он разумевши њихово
лукавство рече им: **Шта ме
кушате?**
24 **Покажите ми динар; чији је
на њему образ и натпис?** А они
одговарајући рекоше: Ћесарев.
25 А Он им рече: **Подајте дакле
шта је ћесарево ћесару, а шта је
Божије Богу.**
26 И не могоше речи Његове
покудити пред народом; и дивише
се одговору Његовом, и умукоше.

27 А приступише неки од садукеја
који кажу да нема васкрсења, и
питаху Га
28 говорећи: Учитељу! Мојсије
нам написа: Ако коме умре брат
који има жену, и умре без деце, да
брат његов узме жену, и да подигне
семе брату свом.
29 Беше седам браће, и први узе
жену, и умре без деце;
30 и узе други жену, и он умре без
деце;
31 и трећи је узе; а тако и сви
седам; и не оставише деце, и
помреше;
32 а после свих умре и жена.
33 О васкрсењу дакле кога ће
од њих бити жена? Јер је она
седморици била жена.
34 И одговарајући Исус рече им:
Деца овог света жене се и удају;
35 **а који се удостоје добити
онај свет и васкрсење из мртвих
нити ће се женити ни удавати;**
36 **јер више не могу умрети;
јер су као анђели; и синови
су Божији кад су синови
васкрсења.**
37 **А да мртви устају, и Мојсије
показа код купине где назива
Господа Бога Авраамовог и Бога
Исаковог и Бога Јаковљевог.**
38 **А Бог није Бог мртвих него
живих; јер су Њему сви живи.**
39 А неки од књижевника
одговарајући рекоше: Учитељу!
Добро си казао.
40 И већ не смеху ништа да Га
запитају. А Он им рече:
41 **Како говоре да је Христос
син Давидов?**
42 **Кад сам Давид говори у
псалтиру:**

**Рече Господ Господу мом:
седи мени с десне стране,**
43 **Док положим непријатеље
твоје подножје ногама
твојим.**

44 **Давид дакле Њега назива
Господом; па како му је син?**

45 А кад сав народ слушаше,
рече ученицима својим:
46 **Чувајте се од књижевника,
који хоће да иду у дугачким
хаљинама, и траже да им се
клања по улицама, и првих
места по зборницама, и зачеља
на гозбама;**
47 **који једу куће удовичке, и
лажно се моле Богу дуго. Они ће
још већма бити осуђени.**

21

*Удовичина лепта. Исусов
говор о разорењу Јерусалима и
његовој будућности.*

1 Погледавши пак горе виде
богате где међу прилоге своје у
хазну Божију;
2 а виде и једну сиромашну
удовицу која меташе онде две
лепте;
3 и рече: **Заиста вам кажем: ова
сиромашна удовица метну више
од свију:**
4 **Јер сви ови метнуше у прилог
Богу од сувишка свог, а она од
сиротиње своје метну сву храну
своју што имаше.**

5 И кад неки говораху за цркву
да је украшена лепим камењем и
закладима, рече:
6 **Доћи ће дани у које од
свега што видите неће остати
ни камен на камену који се неће
разметнути.**
7 Запиташе Га пак говорећи:
Учитељу! А кад ће то бити? И
какав је знак кад ће се то догодити?

8 А Он рече: **Чувајте се да вас**
не преваре, јер ће многи доћи
на име моје говорећи: Ја сам,
и време се приближи. Не идите
дакле за њима.
9 **А кад чујете ратове и буне,**
не плашите се; јер то све треба
најпре да буде; али још није тада
последак.

10 Тада им рече: **Устаће народ**
на народ и царство на царство;
11 **и земља ће се трести врло по**
свету, и биће глади и помори и
страхоте и велики знаци биће на
небу.
12 **А пре свега овог метнуће**
на вас руке своје и гониће
вас и предавати у зборнице и
у тамнице; водиће вас пред
цареве и краљеве имена мог
ради.
13 **А то ће вам се догодити за**
сведочанство.
14 **Метните дакле у срца своја,**
да се пре не приправљате како
ћете одговарати:
15 **Јер ћу вам ја дати уста и**
премудрост којој се неће моћи
противити ни одговорити сви
ваши противници.
16 **А предаваће вас и родитељи**
и браћа и рођаци и пријатељи; и
побиће неке од вас.
17 **И сви ће омрзнути на вас**
имена мог ради.
18 **И длака с главе ваше неће**
погинути.
19 **Трпљењем својим спасавајте**
душе своје.

20 **А кад видите да Јерусалим**
опколи војска онда знајте да се
приближило време да опусти.
21 **Тада који буду у Јудеји нека**
беже у горе, и који буду у граду
нека излазе напоље; и који су
напољу нека не улазе у њега:
22 **Јер су ово дани освете, да се**
изврши све што је написано.
23 **Али тешко трудним и**
дојилицама у те дане! Јер ће
бити велика невоља на земљи,
гнев на овом народу.
24 **И пашће од оштрица мача,**
и одвешће се у ропство по
свим народима; и Јерусалим ће
газити незнабошци док се не
изврше времена незнабожаца.

25 **И биће знаци у сунцу и у**
месецу и у звездама; и људима
на земљи туга од сметње и од
хуке морске и валова.
26 **Људи ће умирати од страха**
и од чекања оног што иде на
земљу; јер ће се и силе небеске
покренути.
27 **И тада ће угледати Сина**
човечијег где иде на облацима
са силом и славом великом.
28 **А кад се почне ово збивати,**
гледајте и подигните главе своје;
јер се приближује избављење
ваше.

29 И каза им причу: **Гледајте на**
смокву и на сва дрвета;
30 **кад видите да већ потерају,**
сами знате да је близу лето.
31 **Тако и ви кад видите ово**
да се збива, знајте да је близу
царство Божије.
32 **Заиста вам кажем да овај**
нараштај неће проћи док се ово
све не збуде.
33 **Небо и земља проћи ће, а**
речи моје неће проћи.

34 **Али се чувајте да како**
ваша срца не отежају ждерањем
и пијанством и бригама овог
света, и да вам овај дан не дође
изненада.
35 **Јер ће доћи као замка на све**
који живе по свој земљи.
36 **Стражите дакле једнако и**
молите се Богу да бисте се
удостојили утећи од свега овог
што ће се збити, и стати пред
Сином човечијим.

37 И дању учаше у цркви, а ноћу
излажаше и ноћиваше на гори која
се зове маслинска.
38 И сав народ долажаше изјутра
к Њему у цркву да Га слушају.

22

Издајство. Пасхално јагње и вечера. Таштина ученика. Исусова патња на гори Маслинској. Хватање. Петрово одрицање. Исусово страдање пред Кајафом.

1 Приближаваше се пак празник пријесних хлебова који се зове пасха.
2 И гледаху главари свештенички и књижевници како би Га убили; али се бојаху народа.

3 А сотона уђе у Јуду, који се зваше Искариот, и који беше један од дванаесторице.
4 И отишавши говори с главарима свештеничким и са старешинама како ће им Га издати.
5 И они се обрадоваше, и уговорише да му даду новце.
6 И он се обрече, и тражаше згодно време да им Га преда тајно од народа.

7 А дође дан пресних хлебова у који требаше клати пасху;
8 и посла Петра и Јована рекавши: **Идите уготовите нам пасху да једемо.**
9 А ови Му рекоше: Где хоћеш да уготовимо?
10 А Он им рече: **Ето кад уђете у град, срешће вас човек који носи воду у крчагу; идите за њим у кућу у коју он уђе,**
11 **и кажите домаћину: Учитељ вели: где је гостионица где ћу јести пасху с ученицима својим?**
12 **И он ће вам показати велику собу прострту; онде уготовите.**
13 А они отидоше и нађоше као што им каза; и уготовише пасху.

14 И кад дође час, седе за трпезу, и дванаест апостола с Њим.
15 И рече им: **Врло сам желео да ову пасху једем с вама пре него пострадам;**
16 **јер вам кажем да је одселе нећу јести док се не сврши у царству Божијем.**
17 И узевши чашу даде хвалу, и рече: **Узмите је и разделите међу собом;**
18 **јер вам кажем да нећу пити од рода виноградског док не дође царство Божије.**
19 И узевши хлеб даде хвалу, и преломивши га даде им говорећи: **Ово је тело моје које се даје за вас; ово чините за мој спомен.**
20 А тако и чашу по вечери, говорећи: **Ова је чаша нови завет мојом крви која се за вас пролива.**
21 **Али ево рука издајника мог са мном је на трпези.**
22 **И Син човечији, дакле, иде као што је уређено; али тешко човеку ономе који Га издаје!**
23 И они сташе тражити међу собом који би, дакле, од њих био који ће то учинити.

24 А поста и препирање међу њима који би се држао међу њима да је највећи.
25 А Он им рече: **Цареви народни владају народом, а који њиме управљају, зову се добротвори.**
26 **Али ви немојте тако; него који је највећи међу вама нека буде као најмањи, и који је старешина нека буде као слуга.**
27 **Јер који је већи, који седи за трпезом или који служи? Није ли онај који седи за трпезом? А ја сам међу вама као слуга.**
28 **А ви сте они који сте се одржали са мном у мојим напастима.**
29 **И ја остављам вама царство као што је Отац мој мени оставио:**
30 **Да једете и пијете за трпезом мојом у царству мом, и да седите на престолима и судите над дванаест колена Израиљевих.**

31 Рече пак Господ: **Симоне! Симоне! Ево вас иште сотона да би вас чинио као пшеницу.**
32 **А ја се молих за тебе да твоја вера не престане; и ти кад**

год обративши се утврди браћу своју.

33 А он Му рече: Господе! С Тобом готов сам и у тамницу и на смрт ићи.

34 А Он рече: **Кажем ти, Петре! Данас неће запевати петао док се трипут не одрекнеш да ме познаješ.**

35 И рече им: **Кад вас послах без кесе и без торбе и без обуће, еда вам шта недостаде?** А они рекоше: Ништа.

36 А Он им рече: **Али сад који има кесу нека је узме, тако и торбу; а који нема нека прода хаљину своју и купи нож.**

37 **Јер вам кажем да још и ово треба на мени да се изврши што стоји у писму: И међу злочинце метнуше Га. Јер шта је писано за мене, свршује се.**

38 А они рекоше: Господе! Ево овде два ножа. А Он им рече: **Доста је.**

39 И изишавши отиде по обичају на гору маслинску; а за Њим отидоше ученици Његови.

40 А кад дође на место рече им: **Молите се Богу да не паднете у напаст.**

41 И сам одступи од њих како се може каменом добацити, и клекнувши на колена мољаше се Богу

42 говорећи: **Оче! Кад би хтео да пронесеш ову чашу мимо мене! Али не моја воља него Твоја да буде.**

43 А анђео Му се јави с неба, и крепи Га.

44 И будући у борењу, мољаше се боље; зној пак Његов беше као капље крви које капаху на земљу.

45 И уставши од молитве дође к ученицима својим, и нађе их, а они спавају од жалости,

46 и рече им: **Што спавате? Устаните, молите се Богу да не паднете у напаст.**

47 Док Он још пак говораше, гле, народ и један од дванаесторице, који се зваше Јуда, иђаше пред њима, и приступи к Исусу да Га целива. Јер им он беше дао знак: Кога целивам онај је.

48 А Исус му рече: **Јуда! Зар целивом издајеш Сина човечијег?**

49 А кад они што беху с Њим видеше шта ће бити, рекоше Му: Господе, да бијемо ножем?

50 И удари један од њих слугу поглавара свештеничког, и одсече му десно ухо.

51 А Исус одговарајући рече: **Оставите то.** И дохвативши се до уха његовог исцели га.

52 А главарима свештеничким и војводама црквеним и старешинама који беху дошли на Њ рече Исус: **Зар као на хајдука изиђосте с ножевима и кољем да ме ухватите?**

53 **Сваки дан био сам с вама у цркви и не дигосте руку на мене; али је сад ваш час и област таме.**

54 А кад Га ухватише, одведоше Га и уведоше у двор поглавара свештеничког. А Петар иђаше за Њим издалека.

55 А кад они наложише огањ насред двора и сеђаху заједно, и Петар сеђаше међу њима.

56 Видевши га, пак, једна слушкиња где седи код огња, и погледавши на њ рече: и овај беше с њим.

57 А он Га се одрече говорећи: Жено! Не познајем га.

58 И мало затим, виде га други и рече: и ти си од њих. А Петар рече: Човече! Нисам.

59 И пошто прође око једног сахата, други неко потврђиваше говорећи: Заиста и овај беше с њим; јер је Галилејац.

60 А Петар рече: Човече! Не знам шта говориш. И одмах док он још говораше запева петао.

61 И обазревши се Господ погледа на Петра, и Петар се опомену речи Господње како му рече: **Пре него петао запева одрећи ћеш ме се трипут.**

62 И изишавши напоље плака
горко.

63 А људи који држаху Исуса
ругаху Му се, и бијаху Га.
64 И покривши Га, бијаху Га
по образу и питаху Га говорећи:
Пророци ко Те удари?
65 И друге многе хуле говораху на
Њ.

66 И кад свану, сабраше се
старешине народне и главари
свештенички и књижевници, и
одведоше Га у свој суд
67 говорећи: Јеси ли ти Христос?
Кажи нам. А Он им рече: **Ако вам
и кажем, нећете веровати.**
68 **А ако вас и запитам, нећете
ми одговорити, нити ћете ме
пустити.**
69 **Одселе ће Син човечији
седити с десне стране силе
Божије.**
70 Сви пак рекоше: Ти ли си
дакле син Божји? А Он им рече: **Ви
кажете да сам ја.**
71 А они рекоше: Шта нам требају
више сведочанства? Јер сами
чусмо из уста његових.

23

*Христово страдање и ружење
пред Пилатом и Иродом. Осуда.
На путу ка Голготи. Распеће и
смрт. Погреб.*

1 И уставши њих све мноштво,
одведоше Га к Пилату.
2 И почеше Га тужити говорећи:
Овог нађосмо да отпађује народ
наш, и забрањује давати ћесару
данак, и говори да је он Христос
цар.
3 А Пилат Га запита: Ти ли си цар
јудејски? А Он одговарајући рече
му: **Ти кажеш.**
4 А Пилат рече главарима
свештеничким и народу: Ја не
налазим никакве кривице на овом
човеку.
5 А они наваљиваху говорећи:
Он буни људе учећи по свој Јудеји
почевши од Галилеје довде.
6 А Пилат чувши за Галилеју
запита: Зар је он Галилејац?
7 И разумевши да је из подручја
Иродовог посла Га Ироду, који
такође беше у Јерусалиму оних
дана.
8 А Ирод, видевши Исуса, би му
врло мило; јер је одавно желео да
Га види, јер је много слушао за
Њега, и надаше се да ће видети од
Њега какво чудо.
9 И пита Га много које за шта; али
му Он ништа не одговори.
10 А главари свештенички и
књижевници стајаху, и једнако
тужаху Га.
11 А Ирод осрамотивши Га са
својим војницима, и наругавши Му
се, обуче Му белу хаљину, и посла
Га натраг Пилату.
12 И у тај се дан помирише Пилат
и Ирод међу собом; јер пре беху у
завади.

13 А Пилат сазвавши главаре
свештеничке и кнезове и народ
14 рече им: Доведосте ми овог
човека као који народ отпађује, и
ето ја га пред вама испитах, и не
налазим на овом човеку ниједну
кривицу што ви на њега говорите;
15 а ни Ирод, јер сам га слао к
њему; и ето се не налази ништа
да је учинио што би заслуживало
смрт.
16 Дакле, да га избијем па да
пустим.
17 А требаше о сваком празнику
пасхе да им пусти по једног сужња.

18 Али народ сав повика
говорећи: Узми овог, а пусти нам
Вараву;
19 који беше бачен у тамницу за
некакву буну учињену у граду и за
крв.
20 А Пилат опет рече да би он
хтео пустити Исуса.
21 А они викаху говорећи: Распни
га, распни.
22 А он им трећи пут рече: Какво
је дакле он зло учинио? Ја
ништа на њему не нађох што би
заслуживало смрт; дакле да га
избијем па да пустим.

23 А они једнако наваљиваху с
великом виком, и искаху да се Га
разапне; и надвлада вика њихова
и главара свештеничких.
24 И Пилат пресуди да буде као
што они ишту.
25 И пусти оног што искаху, који
беше бачен у тамницу за буну и
за крв; а Исуса остави на њихову
вољу.

26 И кад Га поведоше, ухватише
неког Симона Киринца који иђаше
из поља, и метнуше на њега крст
да носи за Исусом.
27 А за Њим иђаше мноштво
народа и жена, које плакаху и
нарицаху за Њим.
28 А Исус обазревши се на њих
рече: **Кћери јерусалимске! Не
плачите за мном, него плачите за
собом и за децом својом.**
29 **Јер гле, иду дани у које ће
се рећи: Благо нероткињама,
и утробама које не родише, и
сисама које не дојише.**
30 **Тада ће почети говорити
горама: Падните на нас; и
бреговима: Покријте нас.**
31 **Јер кад се овако ради од
сировог дрвета, шта ће бити од
сувог?**

32 Вођаху пак и друга два
злочинца да погубе с Њим.
33 И кад дођоше на место које се
зваше костурница, онде разапеше
Њега и злочинце, једног с десне
стране а другог с леве.
34 А Исус говораше: **Оче!
Опрости им; јер не знаду шта
чине.** А делећи Његове хаљине
бацаху коцке.
35 И народ стајаше те гледаше,
а и кнезови с њима ругаху Му се
говорећи: Другима поможе, нека
помогне и себи, ако је он Христос,
избраник Божји.
36 А и војници Му се ругаху, и
приступаху к Њему и даваху Му
оцат,
37 и говораху: Ако си ти цар
јудејски помози сам себи.
38 А беше над Њим и натпис
написан словима грчким и
латинским и јеврејским: Ово је цар
јудејски.
39 А један од обешених
злочинаца хуљаше на Њега
говорећи: Ако си ти Христос
помози себи и нама.
40 А други одговарајући ћуткаше
га и говораше: Зар се ти не бојиш
Бога, кад си и сам осуђен тако?
41 И ми смо још праведно
осуђени; јер примамо по својим
делима као што смо заслужили;
али Он никакво зло није учинио.
42 И рече Исусу: Опомени ме
се, Господе, кад дођеш у царство
своје.
43 И рече му Исус: **Заиста ти
кажем: данас ћеш бити са мном
у рају.**

44 А беше око шестог сахата, и
тама би по свој земљи до сахата
деветог.
45 И помрча сунце, и завес
црквени раздре се напола.
46 И повикавши Исус гласно
рече: **Оче! У руке Твоје предајем
дух свој.** И рекавши ово издахну.
47 А кад виде капетан шта би,
стаде хвалити Бога говорећи:
Заиста овај човек беше праведник.
48 И сав народ који се беше
скупио да гледа ово, кад виде шта
бива, врати се бијући се у прси
своје.
49 А сви Његови знанци стајаху
издалека, и жене које беху ишле за
Њим из Галилеје, и гледаху ово.

50 И гле, човек, по имену Јосиф,
саветник, човек добар и праведан,
51 (он не беше пристао на њихов
савет и на посао) из Ариматеје
града јудејског, који и сам чекаше
царство Божије,
52 он приступивши к Пилату
заиска тело Исусово.
53 И скиде Га, и обави платном, и
метну Га у гроб исечен, у коме нико
не беше никад метнут.
54 И дан беше петак, и субота
освиташе.
55 А жене које беху дошле с
Исусом из Галилеје, идоше за

Јосифом, и видеше гроб и како се тело метну.
56 Вративши се пак приправише мирисе и миро.
И у суботу дакле осташе на миру по закону.

24

Васкрсење Христово. Исус се јавља ученицима који иду у Емаус и потом апостолима. Христово вазнесење.

1 А у први дан недељни дођоше врло рано на гроб, и донесоше мирисе што приправише, и неке друге жене с њима;
2 али нађоше камен одваљен од гроба.
3 И ушавши не нађоше тело Господа Исуса.
4 И кад се оне чуђаху томе, гле, два човека сташе пред њима у сјајним хаљинама;
5 а кад се оне уплашише и оборише лица к земљи, рекоше им: Што тражите Живога међу мртвима?
6 Није овде; него устаде; опомените се како вам каза кад беше још у Галилеји,
7 говорећи да Син човечији треба да се преда у руке људи грешника и да се разапне и трећи дан да устане.
8 И опомену се речи Његових.
9 И вративши се од гроба јавише све ово једанаесторици и свима осталим.
10 А то беше Магдалина Марија и Јована и Марија Јаковљева и остале с њима које казаше ово апостолима.
11 И њима се учинише њихове речи као лаж, и не вероваше им.
12 А Петар уставши отрча ка гробу, и наткучивши се виде саме хаљине где леже, и отиде чудећи се у себи шта би.

13 И гле, двојица од њих иђаху у онај дан у село које беше далеко од Јерусалима шездесет потркалишта и зваше се Емаус.
14 А они говораху међу собом о свима овим догађајима.
15 И кад се они разговараху и запиткиваху један другог, и Исус приближи се, и иђаше с њима.
16 А очи им се држаху да Га не познаше.
17 А Он им рече: **Какав је то разговор који имате међу собом идући, и што сте невесели?**
18 А један, по имену Клеопа, одговарајући рече Му: Зар си ти један од црквара у Јерусалиму који ниси чуо шта је у њему било ових дана?
19 И рече им: **Шта?** А они Му рекоше: За Исуса Назарећанина, који беше пророк, силан у делу и у речи пред Богом и пред свим народом;
20 како Га предадоше главари свештенички и кнезови наши те се осуди на смрт, и разапеше Га?
21 А ми се надасмо да је Он Онај који ће избавити Израиља; али сврх свега тога ово је данас трећи дан како то би.
22 А уплашише нас и жене неке од наших које су биле рано на гробу,
23 и не нашавши тела његовог дођоше говорећи да су им се анђели јавили који су казали да је Он жив.
24 И идоше једни од наших на гроб, и нађоше тако као што и жене казаше, али Њега не видеше.
25 И Он им рече: **О безумни и спорог срца за веровање свега што говорише пророци!**
26 **Није ли то требало да Христос претрпи и да уђе у славу своју?**
27 И почевши од Мојсија и од свих пророка казиваше им шта је за Њега у свему писму.
28 И приближише се к селу у које иђаху, и Он чињаше се да хоће даље да иде.
29 И они Га устављаху говорећи: Остани с нама, јер је дан нагао, и близу је ноћ. И уђе с њима да ноћи.
30 И кад сеђаше с њима за трпезом, узе хлеб и благословивши преломи га и даде им.
31 Тада се њима отворише очи и познаше Га. И Њега нестаде.

32 И они говораху један другом:
Не гораше ли наше срце у нама
кад нам говораше путем и кад нам
казиваше писмо?
33 И уставши онај час, вратише
се у Јерусалим, и нађоше у скупу
једанаесторицу и који беху с њима,
34 који говораху: Заиста устаде
Господ, и јави се Симону.
35 И они казаше шта би на путу, и
како Га познаше кад преломи хлеб.

36 А кад они ово говораху, и сам
Исус стаде међу њима, и рече им:
Мир вам.
37 А они се уплашише, и
поплашени будући, мишљаху да
виде духа.
38 И рече им: **Шта се плашите?
И зашто такве мисли улазе у
срца ваша?**
39 **Видите руке моје и ноге моје:
ја сам главом; опипајте ме и
видите; јер дух тела и костију
нема као што видите да ја имам.**
40 И ово рекавши показа им руке
и ноге.
41 А док они још не вероваху
од радости и чуђаху се рече им:
Имате ли овде шта за јело?
42 А они Му даше комад рибе
печене, и меда у сађу.
43 И узевши изједе пред њима.

44 И рече им: **Ово су речи које
сам вам говорио још док сам био
с вама, да све треба да се сврши
шта је за мене написано у закону
Мојсијевом и у пророцима и у
псалмима.**
45 Тада им отвори ум да разумеју
писмо.
46 И рече им: **Тако је писано,
и тако је требало да Христос
пострада и да устане из мртвих
трећи дан;**
47 **и да се проповеда покајање
у име Његово и опроштење
греха по свим народима
почевши од Јерусалима.**
48 **А ви сте сведоци овоме.**
49 **И гле, ја ћу послати обећање
Оца свог на вас; а ви седите у
граду јерусалимском док се не
обучете у силу с висине.**

50 И изведе их напоље до
Витаније, и подигнувши руке своје
благослови их.
51 И кад их благосиљаше,
одступи од њих, и узношаше се на
небо.
52 И они Му су поклонише, и
вратише се у Јерусалим с великом
радошћу.
53 И беху једнако у цркви хвалећи
и благосиљајући Бога. Амин.

Свето Јеванђеље по Јовану

Вечна је Реч постала тело. Сведочанство Крститељево о Јагњету Божијем. Први Исусови ученици.

1 У почетку беше Реч, и Реч беше
у Бога, и Бог беше Реч.
2 Она беше у почетку у Бога.
3 Све је кроз Њу постало, и без
Ње ништа није постало што је
постало.
4 У Њој беше живот, и живот
беше видело људима.
5 И Видело се светли у тами, и
тама Га не обузе.
6 Посла Бог човека по имену
Јована.
7 Овај дође за сведочанство да
сведочи за Видело да сви верују
кроза њ.
8 Он не беше Видело, него да
сведочи за Видело.
9 Беше Видело истинито које
обасјава сваког човека који долази
на свет.
10 На свету беше, и свет кроза Њ
поста, и свет Га не позна.
11 К својима дође, и своји Га не
примише.
12 А који Га примише даде им
власт да буду синови Божији, који
верују у име Његово,
13 који се не родише од крви,
ни од воље телесне, ни од воље
мужевље, него од Бога.
14 И реч постаде тело и усели се
у нас пуно благодати и истине; и
видесмо славу Његову, славу, као
Јединороднога од Оца.
15 Јован сведочи за Њега и виче
говорећи: Овај беше за кога рекох:
Који за мном иде преда мном
постаде, јер пре мене беше.
16 И од пунине Његове ми сви
узесмо благодат за благодаћу.
17 Јер се закон даде преко
Мојсија, а благодат и истина
постаде од Исуса Христа.
18 Бога нико није видео никад:
Јединородни Син који је у наручју
Очевом, Он Га јави.

19 И ово је сведочанство
Јованово кад послаше Јевреји из
Јерусалима свештенике и Левите
да га запитају: Ко си ти?
20 И он призна, и не затаји, и
призна: Ја нисам Христос.
21 И запиташе га: Ко си дакле?
Јеси ли Илија? И рече: Нисам.
Јеси ли пророк? И одговори:
Нисам.
22 А они му рекоше: Ко си? Да
можемо казати онима што су нас
послали: Шта кажеш за себе?
23 Рече: Ја сам глас оног што
виче у пустињи: Поравните пут
Господњи; као што каза Исаија
пророк.
24 И беху посланици од фарисеја,
25 и запиташе га говорећи му:
Зашто, дакле, крштаваш кад ти
ниси Христос ни Илија ни пророк?
26 Одговори им Јован говорећи:
Ја крштавам водом а међу вама
стоји кога ви не знате.
27 Он је Онај што ће доћи за
мном, који беше преда мном; коме
ја нисам достојан одрешити ремен
на обући Његовој.
28 Ово би у Витанији преко
Јордана где Јован крштаваше.

29 А сутрадан виде Јован Исуса
где иде к њему, и рече: Гле, јагње
Божије које узе на се грехе света.
30 Ово је Онај за кога ја рекох:
За мном иде човек који преда мном
постаде, јер пре мене беше.
31 И ја Га не знадох: него да
се јави Израиљу зато ја дођох да
крстим водом.
32 И сведочи Јован говорећи:
Видех Духа где силази с неба као
голуб и стаде на Њему.
33 И ја Га не знадох; него Онај
који ме посла да крстим водом Он
ми рече: На кога видиш да силази
Дух и стоји на Њему то је Онај који
ће крстити Духом Светим.
34 И ја видех и засведочих да је
овај Син Божји.

35 А сутрадан, опет, стајаше Јован и двојица од ученика његових,
36 и видевши Исуса где иде, рече: Гле, јагње Божије.
37 И чуше га оба ученика кад говораше, и отидоше за Исусом.
38 А Исус обазревши се и видевши их где иду за Њим, рече им: **Шта ћете?** А они Му рекоше: Рави! (које значи: учитељу) где стојиш?
39 И рече им: **Дођите и видите.** И отидоше, и видеше где стајаше; и осташе у Њега онај дан. А беше око деветог сахата.
40 А један од двојице који чуше од Јована и иђаху за Њим беше Андрија, брат Симона Петра;
41 он нађе најпре брата свог Симона, и рече му: Ми нађосмо Месију, које значи Христос.
42 И доведе га к Исусу. А Исус погледавши на њ рече: **Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се звати Кифа, које значи Петар.**

43 А сутрадан намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и рече му: **Хајде за мном.**
44 А Филип беше из Витсаиде, из града Андријиног и Петровог.
45 Филип нађе Натанаила, и рече му: За кога Мојсије у закону писа и пророци, нађосмо Га, Исуса сина Јосифова из Назарета.
46 И рече му Натанаило: Из Назарета може ли бити шта добро? Рече му Филип: Дођи и види.
47 А Исус видевши Натанаила где иде к Њему рече за њега: **Ево правог Израиљца у коме нема лукавства.**
48 Рече Му Натанаило: Како ме познајеш? Одговори Исус и рече му: **Пре него те позва Филип видех те кад беше под смоквом.**
49 Одговори Натанаило и рече Му: Рави! Ти си Син Божији, Ти си Цар Израиљев.
50 Одговори Исус и рече му: **Што ти казах да те видех под смоквом зато верујеш; видећеш више од овог.**
51 И рече му: **Заиста, заиста вам кажем: Одселе ћете видети небо отворено и анђеле Божије где се пењу и силазе к Сину човечијем.**

2

Свадба у Кани. Чишћење Храма.

1 И трећи дан би свадба у Кани галилејској, и онде беше мати Исусова.
2 А позван беше и Исус и ученици Његови на свадбу.
3 И кад неста вина, рече мати Исусова Њему: Немају вина.
4 Исус јој рече: **Шта је мени до тебе жено? Још није дошао мој час.**
5 Рече мати Његова слугама: Шта год вам рече учините.
6 А онде беше шест водених судова од камена, постављених по обичају јеврејског чишћења, који узимаху по два или по три ведра.
7 Рече им Исус: **Напуните судове воде.** И напунише их до врха.
8 И рече им: **Захватите сад и носите куму.** И однесоше.
9 А кад окуси кум од вина које је постало од воде, и не знаше откуда је (а слуге знаху које су захватиле воду), зовну кум женика,
10 и рече му: Сваки човек најпре добро вино износи, а кад се опију онда рђавије; а ти си чувао добро вино досле.
11 Ово учини Исус почетак чудесима у Кани галилејској, и показа славу своју; и ученици Његови вероваше Га.
12 Потом сиђе у Капернаум, Он и мати Његова, и браћа Његова, и ученици Његови, и онде стајаше не много дана.

13 И близу беше пасха јеврејска, и изиђе Исус у Јерусалим.
14 И нађе у цркви где седе они што продаваху волове и овце и голубове, и који новце мењаху.
15 И начинивши бич од узица, изгна све из цркве, и овце и волове;

и мењачима просу новце и столове испремета;
16 и рече онима што продаваху голубове: **Носите то одавде, и не чините од дома Оца мог дом трговачки.**
17 А ученици се Његови опомену̂ше да у писму стоји: Ревност за кућу Твоју изједе ме.
18 А Јевреји одговарајући рекоше Му: Какав нам знак показујеш, да то можеш чинити?
19 Исус одговори и рече им: **Развалите ову цркву, и за три дана ћу је подигнути.**
20 А Јевреји рекоше: Четрдесет и шест година грађена је ова црква, а ти за три дана да је подигнеш?
21 А Он говораше за цркву тела свог.
22 А кад уста из мртвих, опомену̂ше се ученици Његови да ово говораше, и вероваше писму и речи коју рече Исус.

23 А кад беше у Јерусалиму на празник пасхе, многи вероваше у име Његово, видећи чудеса Његова која чињаше.
24 Али Исус не повераваше им себе; јер их све знаше,
25 и не требаше Му да ко сведочи за човека; јер сам знаше шта беше у човеку.

3

Разговор Исусов с Никодимом. Јован сведочи о Христу.

1 Беше пак човек међу фарисејима, по имену Никодим, кнез јеврејски.
2 Овај дође к Исусу ноћу и рече Му: Рави! Знамо да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса ових чинити која ти чиниш ако није Бог с њим.
3 Одговори Исус и рече му: **Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије.**
4 Рече Никодим Њему: Како се може човек родити кад је стар? Еда ли може по други пут ући у утробу матере своје и родити се?
5 Одговори Исус: **Заиста, заиста ти кажем: ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије.**
6 **Шта је рођено од тела, тело је; а шта је рођено од Духа, дух је.**
7 **Не чуди се што ти рекох; ваља вам се наново родити.**
8 **Дух дише где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде; тако је сваки човек који је рођен од Духа.**

9 Одговори Никодим и рече Му: Како може то бити?
10 Исус одговори и рече му: **Ти си учитељ Израиљев, и то ли не знаш?**
11 **Заиста, заиста ти кажем да ми говоримо шта знамо, и сведочимо шта видесмо, и сведочанство наше не примате.**
12 **Кад вам казах земаљско па не верујете, како ћете веровати ако вам кажем небеско?**
13 **И нико се не попе на небо осим који сиђе с неба, Син човечији који је на небу.**
14 **И као што Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба Син човечији да се подигне.**
15 **Да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни:**

16 **Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.**
17 **Јер Бог не посла Сина свог на свет да суди свету, него да се свет спасе кроза Њ.**
18 **Који Њега верује не суди му се, а који не верује већ је осуђен, јер не верова у име Јединородног Сина Божијег.**
19 **А суд је овај што видело дође на свет, и људима омиле већма тама неголи видело; јер њихова дела беху зла.**
20 **Јер сваки који зло чини мрзи на на видело и не иде к виделу да не покарају дела његова, јер су зла.**

21 **А ко истину чини иде к виделу, да се виде дела његова, јер су у Богу учињена.**

22 А потом дође Исус и ученици Његови у јудејску земљу, и онде живљаше с њима и крштаваше.

23 А Јован крштаваше у Енону близу Салима, јер онде беше много воде; и долажаху те их крштаваше.

24 Јер још не беше Јован бачен у тамницу.

25 Тада постаде распра међу ученицима Јовановим и Јеврејима око чишћења.

26 И дођоше к Јовану и рекоше му: Рави! Онај што беше с тобом преко Јордана, за кога си ти сведочио, ево он крштава, и сви иду к њему.

27 Јован одговори и рече: Не може човек ништа примити ако му не буде дано с неба.

28 Ви сами мени сведочите да рекох: Ја нисам Христос, него сам послан пред Њим.

29 Ко има невесту женик је, а пријатељ жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се гласу жениковом. Ова дакле радост моја испуни се.

30 Онај треба да расте, а ја да се умањујем.

31 Који одозго долази над свима је; који је са земље од земље је, и говори од земље; који долази с неба над свима је.

32 И шта виде и чу оно сведочи; и сведочанство Његово нико не прима.

33 Који прими Његово сведочанство, потврди да је Бог истинит.

34 Јер кога Бог посла, онај речи Божије говори: јер Бог Духа не даје на меру.

35 Јер Отац љуби Сина, и све даде у руке Његове.

36 Ко верује Сина, има живот вечни; а ко не верује Сина, неће видети живот, него гнев Божји остаје на њему.

4

Исусов разговор са Самарјанком. Исцељење сина царевог човека.

1 Кад разуме, дакле, Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и крштава него Јован

2 (Исус пак сам не крштаваше него ученици Његови),

3 остави Јудеју, и отиде опет у Галилеју.

4 А ваљало Му је проћи кроз Самарију.

5 Тако дође у град самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу, сину свом.

6 А онде беше извор Јаковљев; и Исус уморан од пута сеђаше на извору; а беше око шестог сахата.

7 Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус: **Дај ми да пијем.**

8 (Јер ученици Његови беху отишли у град да купе јела.)

9 Рече Му жена Самарјанка; како ти, Јеврејин будући, можеш искати од мене, жене Самарјанке, да пијеш? Јер се Јевреји не мешају са Самарјанима.

10 Одговори Исус и рече јој: **Да ти знаш дар Божји, и ко је тај који ти говори: Дај ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу.**

11 Рече Му жена: Господе! Ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш дакле узети воду живу?

12 Еда ли си ти већи од нашег оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова?

13 Одговори Исус и рече јој: **Сваки који пије од ове воде опет ће ожеднети;**

14 **а који пије од воде коју ћу му ја дати неће ожеднети довека; него вода што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни.**

15 Рече Му жена: Господе! Дај ми те воде да не жедним нити да долазим овамо на воду.

16 Рече јој Исус: **Иди зовни мужа свог, и дођи овамо.**
17 Одговори жена и рече Му: Немам мужа. Рече јој Исус: **Добро си казала: Немам мужа;**
18 **јер си пет мужева имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право казала.**
19 Рече Му жена: Господе! Видим да си ти пророк.
20 Оци наши молише се Богу на овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму место где се треба молити.
21 Рече јој Исус: **Жено! Веруј ми да иде време кад се нећете молити Оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму.**
22 **Ви не знате чему се молите; а ми знамо чему се молимо: јер је спасење од Јевреја.**
23 **Али иде време, и већ је настало, кад ће се прави богомољци молити Оцу духом и истином, јер Отац хоће такве богомољце.**
24 **Бог је Дух; и који Му се моле, духом и истином треба да се моле.**
25 Рече Му жена: Знам да ће доћи Месија који се зове Христос, кад Он дође казаће нам све.
26 Рече јој Исус: **Ја сам који с тобом говорим.**

27 И тада дођоше ученици Његови, и чуђаху се где говораше са женом; али ниједан не рече: Шта хоћеш? Или шта говориш с њом?
28 А жена остави судове своје и отиде у град и рече људима:
29 Ходите да видите човека који ми каза све што сам учинила: да није то Христос?
30 Изиђоше, дакле, из града и пођоше к Њему.

31 А ученици Његови мољаху Га, међутим, говорећи: Рави! Једи.
32 А Он им рече: **Ја имам јело да једем за које ви не знате.**
33 Тада ученици говораху међу собом: Већ ако Му ко донесе да једе?
34 А Он им рече: **Јело је моје да извршим вољу Оног који ме је послао, и да свршим Његов посао.**
35 **Не кажете ли ви да су још четири месеца па ће жетва приспети? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву.**
36 **И који жње прима плату, и сабира род за живот вечни, да се радују заједно и који сеје и који жње;**
37 **јер је у том истинита беседа да је други који сеје а други који жње.**
38 **Ја вас послах да жњете где се ви не трудисте; други се трудише, а ви у посао њихов уђосте.**
39 И из града оног многи од Самарјана вероваше Га за беседу жене која сведочаше: Каза ми све што сам учинила.
40 Кад дођоше, дакле, Самарјани к Њему, мољаху Га да би остао код њих; и онде оста два дана.
41 И много их више верова за Његову беседу.
42 А жени говораху: Сад не верујемо више за твоју беседу, јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста спас свету, Христос.
43 А после два дана изиђе оданде, и отиде у Галилеју:
44 Јер сам Исус сведочаше да пророк на својој постојбини нема части.
45 А кад дође у Галилеју, примише Га Галилејци који беху видели све што учини у Јерусалиму на празник; јер и они идоше на празник.

46 Дође пак Исус опет у Кану галилејску, где претвори воду у вино. И беше неки царев човек чији син боловаше у Капернауму.
47 Овај чувши да Исус дође из Јудеје у Галилеју, дође к Њему и мољаше Га да сиђе и да му исцели сина; јер беше на самрти.
48 И рече му Исус: **Ако не видите знака и чудеса, не верујете.**

49 Рече Му царев човек: Господе!
Сиђи док није умрло дете моје.
50 Рече му Исус: **Иди, син је твој**
здрав. И верова човек речи коју му
рече Исус, и пође.
51 И одмах кад он силажаше, гле,
сретоше га слуге његове и јавише
му говорећи: Син је твој здрав.
52 Тада питаше за сахат у који
му лакше би; и казаше му: Јуче у
седмом сахату пусти га грозница.
53 Тада разуме отац да беше онај
сахат у који му рече Исус: **Син је**
твој здрав. И верова он и сва кућа
његова.
54 Ово опет друго чудо учини
Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

5

Исцељење тридесетосмогодишњег
болесника у бањи Витезди. Исус
говори о Себи као Судији и о Оном
који васкрсава мртве.

1 А потом беше празник јеврејски,
и изиђе Исус у Јерусалим.
2 У Јерусалиму, пак, код Овчијих
врата има бања, која се зове
јеврејски Витезда, и око ње пет
покривених тремова,
3 у којима лежаше мноштво
болесника, слепих, хромих, сувих,
који чекаху да се заљуја вода;
4 јер анђео Господњи силажаше
у одређено време у бању и мућаше
воду; и који најпре улажаше пошто
се замути вода, оздрављаше,
макар каква болест да је на њему.
5 А онде беше један човек који
тридесет и осам година беше
болестан.
6 Кад виде Исус овог где лежи, и
разуме да је већ одавно болестан,
рече му: **Хоћеш ли да будеш**
здрав?
7 Одговори Му болесни: Да,
Господе; али немам човека да ме
спусти у бању кад се замути вода;
а док ја дођем други сиђе пре мене.
8 Рече му Исус: **Устани, узми**
одар свој и ходи.
9 И одмах оздрави човек, и
узевши одар свој хођаше.
А тај дан беше субота.

10 Тада говораху Јевреји ономе
што оздрави: Данас је субота и не
ваља ти одра носити.
11 А он им одговори: Који ме
исцели он ми рече: **Узми одар свој**
и ходи.
12 А они га запиташе: Ко је тај
човек који ти рече: Узми одар свој
и ходи?
13 А исцељени не знаше ко је; јер
се Исус уклони, јер људства много
беше на месту.
14 А потом га нађе Исус у цркви
и рече му: **Ето си здрав, више не**
греши, да ти не буде горе.
15 А човек отиде и каза Јевреји ма
да је оно Исус који га исцели.
16 И зато гоњаху Јевреји Исуса, и
гледаху да Га убију, јер чињаше то
у суботу.
17 А Исус им одговараше: **Отац**
мој досле чини, и ја чиним.

18 И зато још више гледаху
Јевреји да Га убију што не само
кваараше суботу него и Оцем својим
називаше Бога и грађаше се једнак
Богу.

19 А Исус одговарајући рече им:
Заиста, заиста вам кажем: Син
не може ништа чинити сам од
себе него шта види да Отац
чини; јер шта Он чини оно и Син
чини онако;
20 **јер Отац Сина љуби, и све**
Му показује што сам чини; и
показаће Му већа дела од ових
да се ви чудите.
21 **Јер као што Отац подиже**
мртве и оживљује, тако и Син
које хоће оживљује.
22 **Јер Отац не суди никоме,**
него сав суд даде Сину,
23 **да сви поштују Сина као што**
Оца поштују. Ко не поштује Сина
не поштује Оца који Га је послао.
24 **Заиста, заиста вам кажем:**
Ко моју реч слуша и верује
Ономе који је мене послао, има
живот вечни, и не долази на суд,
него је прешао из смрти у живот.
25 **Заиста, заиста вам кажем:**
Иде час и већ је настао, кад ће

мртви чути глас Сина Божијег, и чувши оживети.
26 **Јер као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи;**
27 **и даде Му власт да и суд чини, јер је Син човечији.**
28 **Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас Сина Божијег,**
29 **и изићи ће који су чинили добро у васкрсење живота, а који су чинили зло у васкрсење суда.**

30 **Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који ме је послао.**
31 **Ако ја сведочим за себе, сведочанство моје није истинито.**
32 **Има други који сведочи за мене; и знам да је истинито сведочанство што сведочи за мене.**
33 **Ви посласте к Јовану, и посведочи вам за истину;**
34 **а ја не примам сведочанства од човека, него ово говорим да се ви спасете.**
35 **Он беше видело које гораше и светљаше, а ви се хтесте мало времена радовати његовом светљењу.**
36 **Али ја имам сведочанство веће од Јованова; јер послови које ми даде Отац да их свршим, ови послови које ја радим сведоче за мене да ме Отац посла.**
37 **И Отац који ме посла сам сведочи за мене. Ни глас Његов кад чусте ни лице Његово видесте.**
38 **И реч Његову немате у себи да стоји; јер ви не верујете Ономе кога Он посла.**
39 **Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вечни; и она сведоче за мене.**
40 **И нећете да дођете к мени да имате живот.**
41 **Ја не примам славе од људи.**
42 **Него вас познајем да љубави Божије немате у себи.**
43 **Ја дођох у име Оца свог и не примате ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити.**
44 **Како ви можете веровати кад примате славу један од другог, а славе која је од јединог Бога не тражите?**
45 **Не мислите да ћу вас тужити Оцу; има који вас тужи, Мојсије, у кога се ви уздате.**
46 **Јер да сте веровали Мојсију тако бисте веровали и мени; јер он писа за мене.**
47 **А кад његовим писмима не верујете како ћете веровати мојим речима?**

6

Исус храни пет хиљада људи, иде по мору, говори о Себи као о Хлебу живота, и о примању Његовог тела и крви. Петрова исповест.

1 Потом отиде Исус преко мора галилејског код Тиверијаде.
2 И за Њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса Његова која чињаше на болесницима.
3 А Исус изиђе на гору, и онде сеђаше са ученицима својим.
4 А беше близу пасха, празник јеврејски.
5 Подигнувши, дакле, Исус очи, и видевши да мноштво народа иде к Њему, рече Филипу: **Где ћемо купити хлеба да ови једу?**
6 А ово говораше кушајући га, јер сам знаше шта ће чинити.
7 Одговори Му Филип: Двеста гроша хлеба није доста да сваком од њих по мало допадне.
8 Рече Му један од ученика Његових, Андрија, брат Симона Петра:
9 Овде има једно момче које има пет хлебова јечмених и две рибе; али шта је то на толики свет!
10 А Исус рече: **Посадите људе.** А беше траве много на ономе месту. Посади се дакле људи на број око пет хиљада.

11 А Исус узевши оне хлебове,
и давши хвалу, даде ученицима, а
ученици онима који беху посађени;
тако и од риба колико хтеше.
12 И кад се наситише, рече
ученицима својим: **Скупите
комаде што претекоше да ништа
не пропадне.**
13 И скупише, и напунише
дванаест котарица комада од пет
хлебова јечмених што претече иза
оних што су јели.
14 А људи видевши чудо које
учини Исус говораху: Ово је заиста
онај пророк који треба да дође на
свет.
15 А кад разуме Исус да хоће да
дођу да Га ухвате и да Га учине
царем, отиде опет у гору сам.

16 А кад би увече сиђоше
ученици Његови на море,
17 и уђоше у лађу, и пођоше
преко мора у Капернаум. И већ
се беше смркло, а Исус не беше
дошао к њима.
18 А море се подизаше од великог
ветра.
19 Возивши, пак, око двадесет
и пет или тридесет потркалишта
угледаше Исуса где иде по мору
и беше дошао близу до лађе, и
уплашише се.
20 А Он им рече: **Ја сам; не бојте
се.**
21 Онда Га с радошћу узеше у
лађу; и одмах лађа би на земљи у
коју иђаху.

22 Сутрадан, пак, народ који
стајаше преко мора кад виде да
лађе друге не беше онде осим
оне једне што у њу уђоше ученици
Његови, и да не уђе Исус с
ученицима својим у лађу него сами
ученици Његови отидоше,
23 а друге лађе из Тиверијаде
дођоше близу оног места где
једоше хлеб кад Господ даде
хвалу,
24 кад виде народ да Исуса не
беше онде ни ученика Његових,
уђоше и они у лађе, и дођоше у
Капернаум да траже Исуса.

25 И нашавши Га преко мора
рекоше Му: Рави! Кад си дошао
овамо?
26 Исус им одговори и рече:
**Заиста, заиста вам кажем:
не тражите ме што чудеса
видесте, него што једосте хлеба
и наситисте се.**
27 **Старајте се не за јело које
пролази, него за јело које остаје
за вечни живот, које ће вам дати
Син човечији, јер овог потврди
Отац Бог.**
28 А они Му рекоше: Шта ћемо
чинити да радимо дела Божија?
29 Одговори Исус и рече им: **Ово
је дело Божије да верујете оног
кога Он посла.**
30 А они Му рекоше: Какав дакле
ти показујеш знак да видимо и да
верујемо? Шта радиш ти?
31 Очеви наши једоше ману у
пустињи, као што је написано:
Хлеб с неба даде им да једу.
32 Тада им рече Исус: **Заиста,
заиста вам кажем: Мојсије не
даде вама хлеб с неба, него вам
Отац мој даје хлеб истинити с
неба;**
33 **јер је хлеб Божији онај који
силази с неба и даје живот свету.**
34 Тада Му рекоше: Господе! Дај
нам свагда тај хлеб.

35 А Исус им рече: **Ја сам хлеб
живота: Који мени долази неће
огладнети, и који мене верује
неће никад ожеднети.**
36 **Него вам казах да ме и
видесте и не верујете.**
37 **Све што мени даје Отац к
мени ће доћи; и који долази к
мени нећу га истерати напоље.**
38 **Јер сиђох с неба не да чиним
вољу своју, него вољу Оца који
ме посла.**
39 **А ово је воља Оца који ме
посла да од оног што ми даде
ништа не изгубим, него да га
васкрснем у последњи дан.**
40 **А ово је воља Оног који ме
посла да сваки који види Сина
и верује Га има живот вечни; и
ја ћу га васкрснути у последњи
дан.**

41 Тада викаху Јевреји на Њега
што рече: **Ја сам хлеб који сиђе**
с неба.
42 И говораху: Није ли ово Исус,
син Јосифов, коме ми знамо оца и
матер? Како дакле он говори: **Ја**
сиђох с неба?
43 Онда Исус одговори и рече им:
Не вичите међу собом.
44 **Нико не може доћи к мени**
ако га не довуче Отац који ме
посла; и ја ћу га васкрснути у
последњи дан.
45 **У пророцима стоји**
написано: и биће сви научени
од Бога. Сваки који чује од Оца
и научи, доћи ће к мени.
46 **Не да је ко видео Оца осим**
Оног који је од Бога: Он виде
Оца.
47 **Заиста, заиста вам кажем:**
који верује мене има живот
вечни.
48 **Ја сам Хлеб живота.**
49 **Очеви ваши једоше ману у**
пустињи, и помреше.
50 **Ово је хлеб који силази с**
неба: да који од Њега једе не
умре.
51 **Ја сам хлеб живи који сиђе**
с неба; који једе од овог хлеба
живеће вавек; и хлеб који ћу ја
дати тело је моје, које ћу дати за
живот света.
52 А Јевреји се препираху међу
собом говорећи: Како може овај
дати нама тело своје да једемо?
53 А Исус им рече: **Заиста,**
заиста вам кажем: ако не једете
тело Сина човечијег и не пијете
крв Његову, нећете имати живот
у себи.
54 **Који једе моје тело и пије**
моју крв има живот вечни, и ја ћу
га васкрснути у последњи дан:
55 **Јер је тело моје право јело и**
крв моја право пиће.
56 **Који једе моје тело и пије**
моју крв стоји у мени и ја у њему.
57 **Као што ме посла живи Отац,**
и ја живим Оца ради; и који једе
мене и он ће живети мене ради.
58 **Ово је хлеб који сиђе с неба:**
не као што ваши очеви једоше
ману, и помреше; који једе хлеб
овај живеће вавек.
59 Ово рече у зборници кад
учаше у Капернауму.

60 Тада многи од ученика
Његових који слушаху рекоше:
Ово је тврда беседа! Ко је може
слушати?
61 А Исус знајући у себи да
ученици Његови вичу на то, рече
им: **Зар вас ово саблажњава?**
62 **А кад видите Сина човечијег**
да одлази горе где је пре био?
63 **Дух је оно што оживљава;**
тело не помаже ништа. Речи које
вам ја рекох дух су и живот су.
64 **Али имају неки међу вама**
који не верују. Јер знаше Исус од
почетка који су што не верују, и ко
ће Га издати.
65 И рече: **Зато вам рекох да**
нико не може доћи к мени ако му
не буде дано од Оца мог.
66 Од тада многи од ученика
Његових отидоше натраг, и више
не иђаху с Њим.
67 А Исус рече дванаесторици:
Да нећете и ви отићи?
68 Тада Му одговори Симон
Петар: Господе! Коме ћемо ићи?
Ти имаш речи вечног живота.
69 И ми веровасмо и познасмо да
си Ти Христос, Син Бога Живога.
70 Исус им одговори: **Не изабрах**
ли ја вас дванаесторицу, и један
је од вас ђаво?
71 А говораше за Јуду Симонова
Искариота, јер Га он хтеде издати,
и беше један од дванаесторице.

7

Исус за празник Сеница говори о својој науци, о свом одласку и о Светом Духу. Владање народа и фарисеја према Христу.

1 И потом хођаше Исус по
Галилеји; јер по Јудеји не хтеде
да ходи, јер гледаху Јевреји да Га
убију.
2 Беше пак близу празник
јеврејски, грађење сеница.

3 Тада Му рекоше браћа Његова:
Изиђи одавде и иди у Јудеју, да
и ученици Твоји виде дела која
чиниш;
4 јер нико не чини шта тајно, а
сам тражи да је познат. Ако то
чиниш јави себе свету.
5 Јер ни браћа Његова не
вероваху Га.
6 Тада им рече Исус: **Време моје
још није дошло, а време је ваше
свагда готово.**
7 **Не може свет мрзети на вас: а
на мене мрзи, јер ја сведочим за
њ да су дела његова зла.**
8 **Ви изиђите на празник овај:
ја још нећу изићи на празник
овај, јер се моје време још није
навршило.**
9 Рекавши им ово оста у
Галилеји.
10 А кад изиђоше браћа Његова
на празник, тада и сам изиђе, не
јавно него као тајно.
11 А Јевреји Га тражаху на
празник и говораху: Где је он?
12 И беху за Њ многе распре у
народу: једни говораху да је добар,
а други: Није, него вара народ.
13 Али нико не говораше јавно за
Њ од страха јеврејског.
14 Али одмах у половини
празника изиђе Исус у цркву и
учаше.
15 И дивљаху се Јевреји
говорећи: Како овај зна књиге, а
није се учио?
16 Тада им одговори Исус и рече:
**Моја наука није моја, него Оног
који ме је послао.**
17 **Ко хоће Његову вољу
творити, разумеће је ли ова
наука од Бога или ја сам од себе
говорим.**
18 **Који говори сам од себе,
славу своју тражи; а ко тражи
славу оног који га је послао,
он је истинит и у њему нема
неправде.**
19 **Не даде ли Мојсије вама
закон и нико од вас не живи по
закону? Зашто тражите да ме
убијете?**
20 Одговори народ и рече: Је ли
ђаво у теби? Ко тражи да те убије?
21 Одговори Исус и рече им:
**Једно дело учиних и сви се
дивите томе.**
22 **Мојсије вам даде да се
обрезујете (не као да је од
Мојсија него од отаца); и у
суботу обрезујете човека.**
23 **Ако се човек у суботу
обрезује да се не поквари закон
Мојсијев, срдите ли се на мене
што свега човека исцелих у
суботу?**
24 **Не гледајте ко је ко кад
судите, него праведан суд
судите.**
25 Тада говораху неки од
Јерусалимљана: Није ли то онај
ког траже да убију?
26 И гле, како говори слободно и
ништа му не веле: Да не дознаше
наши кнезови да је он заиста
Христос?
27 Али овог знамо откуда је; а
Христос кад дође, нико неће знати
откуда је.
28 Тада Исус повика у цркви
учећи и рече: **И мене познајете и
знате откуда сам; и сам од себе
не дођох, него има Истинити који
ме посла, ког ви не знате.**
29 **Ја Га знам, јер сам од Њега
и Он ме посла.**
30 Тада гледаху да Га ухвате; и
нико не метну на Њ руке, јер још не
беше дошао час Његов.
31 А од народа многи Га
вероваше, и говораху: Кад дође
Христос еда ли ће више чудеса
чинити него Овај што чини?
32 Чуше фарисеји од народа
такав говор за Њега, и послаше
фарисеји и главари свештенички
слуге да Га ухвате.
33 Тада рече Исус: **Још сам
мало времена с вама, па идем к
Ономе који ме посла.**
34 **Тражићете ме и нећете ме
наћи; и где сам ја ви не можете
доћи.**

35 А Јевреји рекоше међу собом:
Куда ће овај ићи да га ми не нађемо?
Неће ли ићи међу
растркане Грке, и Грке учити?
36 Шта значи ова реч што рече:
Тражићете ме и нећете ме наћи;
и где сам ја ви не можете доћи?

37 А у последњи велики дан
празника стајаше Исус и викаше
говорећи: **Ко је жедан нека дође**
к мени и пије.
38 **Који ме верује, као што**
писмо рече, из његова тела
потећи ће реке живе воде.
39 А ово рече за Духа ког после
примише они који верују у име
Његово: јер Дух Свети још не беше
на њима, јер Исус још не беше
прослављен.

40 А многи од народа чувши
ове речи говораху: Ово је заиста
пророк.
41 Други говораху: Ово је
Христос. А једни говораху: Зар
ће Христос из Галилеје доћи?
42 Не каза ли писмо да
ће Христос доћи од семена
Давидовог, и из села Витлејема
одакле беше Давид?
43 Тако распра постаде у народу
Њега ради.
44 А неки од њих хтеше да Га
ухвате; али нико не метну руку на
Њ.

45 Дођоше пак слуге ка
главарима свештеничким и
фарисејима; и они им рекоше:
Зашто га не доведосте?
46 А слуге одговорише: Никад
човек није тако говорио као овај
човек.
47 Тада им одговорише фарисеји:
Зар се и ви преваристе?
48 Верова ли га ко од кнезова или
од фарисеја?
49 Него народ овај, који не зна
закон, проклет је.
50 Рече им Никодим што долази
к Њему ноћу, који беше један од
њих:
51 Еда ли закон наш суди човеку
докле га најпре не саслуша и дозна
шта чини?
52 Одговорише му и рекоше:
Ниси ли и ти из Галилеје?
Разгледај и види да пророк из
Галилеје не долази.

53 И отидоше сваки својој кући.

8

Прељубочиница. Исус видело свету. Говор против јеврејског неверовања.

1 А Исус отиде на гору маслинску.
2 А ујутру опет дође у цркву, и сав
народ иђаше к Њему; и седавши
учаше их.
3 А књижевници и фарисеји
доведоше к Њему жену ухваћену у
прељуби, и поставивши је на среду
4 рекоше Му: Учитељу! Ова је
жена ухваћена сад у прељуби;
5 а Мојсије нам у закону заповеди
да такве камењем убијамо; а ти
шта велиш?
6 Ово, пак, рекоше кушајући Га
да би Га имали за шта окривити.
А Исус саже се доле и писаше
прстом по земљи (не гледајући на
њих).
7 А кад Га једнако питаху,
исправи се и рече им: **Који је међу**
вама без греха нека најпре баци
камен на њу.
8 Па се опет саже доле и писаше
по земљи.
9 А кад они то чуше, и покарани
будући од своје савести излажаху
један за другим почевши од
старешина до последњих; и оста
Исус сам и жена стојећи на среди.
10 А кад се Исус исправи, и не
видевши ни једног до саму жену,
рече јој: **Жено! Где су они што те**
тужаху? Ниједан те не осуди?
11 А она рече: Ниједан, Господе!
А Исус јој рече: **Ни ја те не**
осуђујем, иди, и одселе више не
греши.

12 Исус им, пак, опет рече: **Ја сам**
видело свету: ко иде за мном

неће ходити по тами, него ће имати видело живота.

13 Тада Му рекоше фарисеји: Ти сам за себе сведочиш: сведочанство твоје није истинито.

14 Исус одговори и рече им: **Ако ја сведочим сам за себе истинито је сведочанство моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не знате откуда долазим и куда идем.**

15 **Ви судите по телу, ја не судим никоме.**

16 **И ако судим ја, суд је мој прав: јер нисам сам, него ја и Отац који ме посла.**

17 **А и у закону вашем стоји написано да је сведочанство двојице људи истинито.**

18 **Ја сам који сведочим сам за себе, и сведочи за мене Отац који ме посла.**

19 Тада Му говораху: Где је отац твој? Исус одговори: **Ни мене знате ни Оца мог; кад бисте знали мене, знали бисте и Оца мог.**

20 Ове речи рече Исус код хазне Божије кад учаше у цркви; и нико Га не ухвати, јер још не беше дошао час Његов.

21 А Исус им опет рече: **Ја идем, и тражићете ме; и помрећете у свом греху; куд ја идем ви не можете доћи.**

22 Тада рекоше Јевреји: Да се неће сам убити, што говори: **Куд ја идем ви не можете доћи?**

23 И рече им: **Ви сте од нижих, ја сам од виших; ви сте од овог света, ја нисам од овог света.**

24 **Тако вам казах да ћете помрети у гресима својим; јер ако не узверујете да сам ја, помрећете у гресима својим.**

25 Тада Му говораху: Ко си ти? И рече им Исус: **Почетак, како вам и кажем.**

26 **Много имам за вас говорити и судити; али Онај који ме посла истинит је, и ја оно говорим свету што чух од Њега.**

27 Не разумеше, дакле, да им говораше за Оца.

28 А Исус им рече: **Кад подигнете Сина човечијег, онда ћете дознати да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него како ме научи Отац мој онако говорим.**

29 **И Онај који ме посла са мном је. Не остави Отац мене самог; јер ја свагда чиним шта је Њему угодно.**

30 Кад ово говораше, многи Га вероваше.

31 Тада Исус говораше оним Јеврејима који Му вероваше: **Ако ви останете на мојој беседи, заиста ћете бити ученици моји,**

32 **и познаћете истину, и истина ће вас избавити.**

33 Одговорише и рекоше Му: Ми смо семе Авраамово, и никоме нисмо робовали никад; како ти говориш да ћемо се избавити?

34 Исус им одговори: **Заиста, заиста вам кажем да је сваки који чини грех роб греху.**

35 **А роб не остаје у кући вавек, син остаје вавек.**

36 **Ако вас, дакле, Син избави, заиста ћете бити избављени.**

37 **Знам да сте семе Авраамово; али гледате да ме убијете, јер моја беседа не може у вас да стане.**

38 **Ја говорим шта видех од Оца свог; и ви тако чините шта видесте од оца свог.**

39 Одговорише и рекоше Му: Отац је наш Авраам. Исус им рече: **Кад бисте ви били деца Авраамова, чинили бисте дела Авраамова.**

40 **А сад гледате мене да убијете, човека који вам истину казах коју чух од Бога: Тако Авраам није чинио.**

41 **Ви чините дела оца свог.** Тада Му рекоше: Ми нисмо рођени од курварства: једног Оца имамо, Бога.

42 А Исус им рече: **Кад би Бог био ваш Отац, љубили бисте мене; јер ја од Бога изиђох и**

дођох; јер не дођох сам од себе, него ме Он посла.

43 **Зашто не разумете говор мој? Јер не можете речи моје да слушате.**

44 **Ваш је отац ђаво; и сласти оца свог хоћете да чините: он је крвник људски од почетка, и не стоји на истини; јер нема истине у њему; кад говори лаж, своје говори: јер је лажа и отац лажи.**

45 **А мени не верујете, јер ја истину говорим.**

46 **Који ме од вас кори за грех? Ако ли истину говорим, зашто ми ви не верујете?**

47 **Ко је од Бога речи Божије слуша; зато ви не слушате, јер нисте од Бога.**

48 Тада одговорише Јевреји и рекоше Му: Не говоримо ли ми право да си ти Самарјанин, и да је ђаво у теби.

49 Исус одговори: **У мени ђавола нема, него поштујем Оца свог; а ви мене срамотите.**

50 **А ја не тражим славе своје; има који тражи и суди.**

51 **Заиста, заиста вам кажем: ко одржи реч моју неће видети смрт довека.**

52 Тада Му рекоше Јевреји: Сад видесмо да је ђаво у теби: Авраам умре и пророци, а ти говориш: **Ко одржи реч моју неће окусити смрт довека.**

53 Еда ли си ти већи од оца нашег Авраама, који умре? И пророци помреше: ко се ти сам градиш?

54 Исус одговори: **Ако се ја сам славим, слава је моја ништа: Отац је мој који ме слави, за кога ви говорите да је ваш Бог.**

55 **И не познајете Га, а ја Га знам; и ако кажем да Га не знам бићу лажа као ви. Него Га знам, и реч Његову држим.**

56 **Авраам, отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, и обрадова се.**

57 Тада Му рекоше Јевреји: Још ти нема педесет година, и Авраама ли си видео?

58 А Исус им рече: **Заиста, заиста вам кажем: Ја сам пре него се Авраам родио.**

59 Тада узеше камење да баце на Њ; а Исус се сакри, и изађе из цркве прошавши између њих и отиде тако.

9

Исцељење слепог од рођења у Суботу. Фарисеји испитују исцељеног.

1 И пролазећи виде човека слепог од рођења.

2 И запиташе Га ученици Његови говорећи: Рави! Ко сагреши, или овај или родитељи његови, те се роди слеп?

3 Исус одговори: **Ни он сагреши ни родитељи његови, него да се јаве дела Божија на њему.**

4 **Мени ваља радити дела Оног који ме посла док је дан: доћи ће ноћ кад нико не може радити.**

5 **Док сам на свету видело сам свету.**

6 Рекавши ово пљуну на земљу и начини као од пљувачке, и помаза калом очи слепоме,

7 и рече: **Иди умиј се у бањи силоамској** (које значи послан). Отиде, дакле, и уми се, и дође гледајући.

8 А суседи и који га беху видели пре да беше слеп говораху: Није ли ово онај што сеђаше и прошаше?

9 Једни говораху: Он је; а други: Налик је на њ. А он говораше: Ја сам.

10 Тада му говораху: Како ти се отворише очи?

11 Он одговори и рече: Човек који се зове Исус начини као, и помаза очи моје, и рече ми: **Иди у бању силоамску и умиј се.** А кад отидох и умих се, прогледах.

12 Тада му рекоше: Где је он? Рече: Не знам.

13 Тада га поведоше к фарисејима, оног што беше некад слеп.

14 А беше субота кад начини Исус као и отвори му очи.

15 Тада га опет питаху и фарисеји
како прогледа. А он им рече: Као
метну ми на очи, и умих се и видим.
16 Тада говораху неки од
фарисеја: Није овај човек од Бога
јер не светкује суботе. Други
говораху: Како може човек грешан
таква чудеса чинити? И поста
распра међу њима.
17 Рекоше, дакле, опет слепцу:
Шта кажеш ти за њега што ти
отвори очи твоје? А он рече:
Пророк је.

18 Тада Јевреји не вероваше за
њега да беше слеп и прогледа, док
не дозваше родитеље оног што је
прогледао,
19 и запиташе их говорећи: Је ли
ово ваш син за кога ви говорите
да се роди слеп? Како, дакле, сад
види?
20 А родитељи његови
одговорише им и рекоше: Знамо
да је ово син наш и да се роди слеп,
21 а како сад види не знамо: или
ко му отвори очи ми не знамо; он
је велики, питајте њега, нека сам
каже за себе.
22 Ово рекоше родитељи његови,
јер се бојаху Јевреја; јер се Јевреји
беху договорили да буде искључен
из зборнице ко Га призна за
Христа.
23 Зато рекоше родитељи
његови: Он је велики, питајте њега.

24 Тада, по други пут дозваше
човека који је био слеп и рекоше
му: Дај Богу славу; ми знамо да је
човек овај грешан.
25 А он одговори и рече: Је ли
грешан не знам; само знам да ја
бејах слеп, а сад видим.
26 Тада му опет рекоше: Шта ти
учини, како отвори очи твоје?
27 Одговори им: Ја вам већ
казах, и не слушасте; шта ћете
опет слушати? Већ ако и ви хоћете
ученици његови да будете?
28 А они га укорише, и рекоше
му: Ти си ученик његов, а ми смо
ученици Мојсијеви.
29 Ми знамо да с Мојсијем говори
Бог; а овог не знамо откуда је.
30 А човек одговори и рече им:
То и јесте за чудо што ви не знате
откуд је, а Он отвори очи моје.
31 А знамо да Бог не слуша
грешника; него ако ко поштује Бога
и вољу Његову твори, оног слуша.
32 Откако је света није чувено да
ко отвори очи рођеном слепцу.
33 Кад Он не би био од Бога не би
могао ништа чинити.
34 Одговорише и рекоше му: Ти
си се родио сав у гресима, па зар
ти нас да учиш? И истераше га
напоље.
35 Исус чу да га истераше
напоље; и нашавши га рече му:
Верујеш ли ти Сина Божијег?
36 Он одговори и рече: Ко је,
Господе, да Га верујем?
37 А Исус му рече: **И видео си га,
и који говори с тобом он је.**
38 А он рече: Верујем Господе! И
поклони Му се.
39 И рече Исус: **Ја дођох на
суд на овај свет, да виде који
не виде, и који виде да постану
слепи.**
40 И чуше ово неки од фарисеја
који беху с Њим, и рекоше Му: Еда
ли смо ми слепи?
41 Рече им Исус: **Када бисте
били слепи не бисте имали
греха, а сад говорите да видите,
тако ваш грех остаје.**

10

О добром пастиру и његовом стаду.

1 **Заиста, заиста вам кажем: ко
не улази на врата у тор овчији
него прелази на другом месту он
је лупеж и хајдук;**
2 **а који улази на врата јесте
пастир овцама.**
3 **Њему вратар отвара, и овце
глас његов слушају, и своје овце
зове по имену, и изгони их;**
4 **и кад своје овце истера, иде
пред њима, и овце иду за њим,
јер познају глас његов.**
5 **А за туђином неће да иду,
него беже од њега, јер не познају
глас туђи.**

6 Ову причу каза им Исус, али они
не разумеше шта то беше што им
каза.
7 Тада им рече Исус опет:
Заиста, заиста вам кажем: ја сам
врата к овцама.
8 **Сви колико их год дође пре**
мене лупежи су и хајдуци; али их
овце не послушаше.
9 **Ја сам врата; ко уђе кроза ме**
спашће се, и ући ће и изићи ће, и
пашу ће наћи.
10 **Лупеж не долази низашта**
друго него да украде и убије и
погуби; ја дођох да имају живот
и изобиље.
11 **Ја сам пастир добри; пастир**
добри душу своју полаже за
овце.
12 **А најамник, који није пастир,**
коме нису овце своје, види вука
где иде, и оставља овце, и бежи:
и вук зграби овце и распуди их;
13 **а најамник бежи, јер је**
најамник и не мари за овце.
14 **Ја сам пастир добри и знам**
своје, и моје мене знају.
15 **Као што мене зна Отац и ја**
знам Оца; и душу своју полажем
за овце.
16 **И друге овце имам које нису**
из овог тора, и оне ми ваља
довести; и чуће глас мој, и биће
једно стадо и један пастир.
17 **Зато ме Отац љуби, јер ја**
душу своју полажем да је опет
узмем.
18 **Нико је не отима од мене,**
него је ја сам од себе полажем.
Власт имам положити је и власт
имам узети је опет. Ову сам
заповест примио од Оца свог.
19 Тада опет поста распра међу
Јеврејима за ове речи.
20 Многи од њих говораху: У
њему је ђаво, и полудео је; шта га
слушате?
21 Други говораху: Ове речи нису
лудога; зар може ђаво слепима очи
отварати?

22 А беше тада празник
обновљења у Јерусалиму, и беше
зима.
23 И ходаше Исус у цркви по
трему Соломуновом.
24 А Јевреји Га опколише, и
говораху Му: Докле ћеш мучити
душе наше? Ако си ти Христос,
кажи нам слободно.
25 Исус им одговори: **Ја вам**
казах, па не верујете. Дела која
творим ја у име Оца свог она
сведоче за ме.
26 **Али ви не верујете; јер нисте**
од мојих оваца, као што вам
казах.
27 **Овце моје слушају глас мој,**
и ја познајем њих, и за мном иду.
28 **И ја ћу им дати живот вечни,**
и никад неће изгинути, и нико их
неће отети из руке моје.
29 **Отац мој који ми их даде**
већи је од свих; и нико их не
може отети из руке Оца мог.
30 **Ја и Отац једно смо.**
31 А Јевреји опет узеше камење
да Га убију.
32 Исус им одговори: **Многа вам**
добра дела јавих од Оца свог; за
које од оних дела бацате камење
на ме?
33 Одговорише Му Јевреји
говорећи: За добро дело не
бацамо камење на те, него за хулу
на Бога, што ти, човек будући,
градиш се Бог.
34 Исус им одговори: **Не стоји**
ли написано у закону вашем: Ја
рекох: богови сте?
35 **Ако оне назва боговима**
којима реч Божија би, и писмо се
не може покварити;
36 **како ви говорите Ономе**
кога Отац посвети и посла на
свет: Хулу на Бога говориш, што
рекох: Ја сам Син Божји?
37 **Ако не творим дела Оца свог**
не верујте ми.
38 **Ако ли творим, ако мени и не**
верујете, делима мојим верујте,
да познате и верујете да је Отац
у мени и ја у Њему.
39 Тада опет гледаху да Га
ухвате; али им се измаче из руку.
40 И отиде опет преко Јордана
на оно место где Јован пре
крштаваше; и оста онде.

41 И многи дођоше к Њему и
говораху: Јован не учини ни једног
чуда, али све што каза Јован за
Овог истина беше.
42 И многи вероваше Га онде.

11

Лазарево васкрсење. Поглавари свештенички договарају се да убију Исуса.

1 Беше пак један болесник, Лазар
из Витаније из села Марије и
Марте, сестре њене.
2 (А Марија, које брат Лазар
боловаше, беше она што помаза
Господа миром и отре ноге Његове
својом косом.)
3 Онда послаше сестре к Њему
говорећи: Господе! Гле, онај који
Ти је мио болестан је.
4 А кад чу Исус, рече: **Ова
болест није на смрт, него на
славу Божију, да се прослави
Син Божји с ње.**
5 А Исус љубљаше Марту и
сестру њену и Лазара.
6 А кад чу да је болестан, тада
оста два дана на оном месту где
беше.
7 А потом рече ученицима:
Хајдемо опет у Јудеју.
8 Ученици Му рекоше: Рави!
Сад Јудејци хтедоше да Те убију
камењем, па опет хоћеш да идеш
онамо?
9 Исус одговори: **Није ли
дванаест сахата у дану? Ко
дању иде не спотиче се, јер види
видело овог света;**
10 **а ко иде ноћу спотиче се, јер
нема видела у њему.**
11 Ово каза, и потом им рече:
**Лазар, наш пријатељ, заспа;
него идем да га пробудим.**
12 Онда Му рекоше ученици
Његови: Господе! Ако је заспао,
устаће.
13 А Исус им рече за смрт његову,
а они мишљаху да говори за
спавање сна.
14 Тада им Исус каза управо:
Лазар умре.
15 **И мило ми је вас ради што
нисам био онамо да верујете;
него хајдемо к њему.**
16 Онда Тома, који се зваше
Близанац, рече ученицима:
Хајдемо и ми да помремо с њим.

17 А кад дође Исус нађе га, а он
већ четири дана у гробу.
18 (А Витанија беше близу
Јерусалима око петнаест
потркалишта.)
19 И многи од Јудејаца беху
дошли к Марти и Марији да их теше
за братом њиховим.
20 Кад Марта дакле чу да Исус
иде, изађе преда Њ, а Марија
сеђаше дома.
21 Онда рече Марта Исусу:
Господе! Да си Ти био овде не би
мој брат умро.
22 А и сад знам да шта заиштеш
у Бога даће ти Бог.
23 Исус јој рече: **Брат ће твој
устати.**
24 Марта Му рече: Знам да ће
устати о васкрсењу, у последњи
дан.
25 А Исус јој рече: **Ја сам
васкрсење и живот; који верује
мене ако и умре живеће.**
26 **И ниједан који живи и
верује мене неће умрети вавек.
Верујеш ли ово?**
27 Рече Му: Да, Господе! Ја
веровах да си Ти Христос, Син
Божји који је требало да дође на
свет.

28 И ово рекавши отиде те
зовну тајно Марију, сестру своју
говорећи: Учитељ је дошао, и зове
те.
29 А она кад чу, уста брзо и отиде
к Њему.
30 Јер Исус још не беше дошао у
село, него беше на оном месту где
Га срете Марта.
31 А Јудејци онда који беху с
њом у кући и тешаху је, кад
видеше Марију да брзо уста и
изиђе, пођоше за њом говорећи да
иде на гроб да плаче онамо.

32 А Марија како дође где беше
Исус, и виде Га, паде на ноге
Његове говорећи Му: Господе! Да
си Ти био овде, не би умро мој брат.
33 Онда Исус кад је виде где
плаче, и где плачу Јудејци који
дођоше с њом, згрози се у духу, и
сам постаде жалостан.
34 И рече: **Где сте га метнули?**
Рекоше Му: Господе! Хајде да
видиш.
35 Ударише сузе Исусу.
36 Онда Јудејци говораху: Гледај
како га љубљаше,
37 а неки од њих рекоше: Не
могаше ли овај који отвори очи
слепцу учинити да и овај не умре?

38 А Исус опет се згрози у себи,
и дође на гроб; а беше пећина, и
камен лежаше на њој.
39 Исус рече: **Узмите камен.**
Рече Му Марта, сестра оног што је
умро: Господе! Већ смрди; јер су
четири дана како је умро.
40 Исус јој рече: **Не рекох ли ти**
да ако верујеш видећеш славу
Божју?
41 Узеше, дакле, камен где
лежаше мртвац; а Исус подиже очи
горе, и рече: **Оче! Хвала Ти што**
си ме услишио.
42 **А ја знадох да ме свагда**
слушаш; него рекох народа ради
који овде стоји, да верују да си
ме Ти послао.
43 И ово рекавши зовну гласно:
Лазаре! Изиђи напоље.
44 И изиђе мртвац обавит
платном по рукама и по ногама,
и лице његово убрусом повезано.
Исус им рече: **Разрешите га и**
пустите нек иде.

45 Онда многи од Јудејаца који
беху дошли к Марији и видеше шта
учини Исус, вероваше Га.
46 А неки од њих отидоше к
фарисејима и казаше им шта учини
Исус.
47 Онда главари свештенички и
фарисеји сабраше скупштину, и
говораху: Шта ћемо чинити? Човек
овај чини многа чудеса.
48 Ако га оставимо тако, сви ће
га веровати; па ће доћи Римљани
и узети нам земљу и народ.
49 А један од њих, по имену
Кајафа, који оне године беше
поглавар свештенички, рече им:
Ви не знате ништа;
50 и не мислите да је нама боље
да један човек умре за народ,
неголи да народ сав пропадне.
51 А ово не рече сам од
себе, него, будући поглавар
свештенички оне године, прорече
да Исусу ваља умрети за народ;
52 и не само за народ, него да и
расејану децу Божију скупи уједно.
53 Од тога, дакле, дана
договорише се да Га убију.
54 А Исус више не хођаше јавно
по Јудејцима, него оданде отиде
у крај близу пустиње у град по
имену Јефрем, и онде хођаше с
ученицима својим.
55 А беше близу пасха јеврејска,
и многи из оног краја дођоше у
Јерусалим пре пасхе да се очисте.
56 Тада тражаху Исуса, и стојећи
у цркви говораху међу собом: Шта
мислите ви зашто не долази на
празник?
57 А главари свештенички и
фарисеји издаше заповест ако Га
ко опази где је, да јави да Га ухвате.

12

Исусово помазање у Витанији.
Улазак у Јерусалим. О Његовој
смрти. Глас с Неба. Неверовање
Јевреја.

1 А Исус пре пасхе на шест дана
дође у Витанију где беше Лазар
што умре, кога подиже из мртвих.
2 Онде Му, пак, зготовише
вечеру, и Марта служаше, а и
Лазар сеђаше с њим за трпезом;
3 а Марија узевши литру правог
нардовог многоценог мира помаза
ноге Исусове, и отре косом својом
ноге Његове; а кућа се напуни
мириса од мира.
4 Онда рече један од
ученика Његових, Јуда Симонов
Искариотски, који Га после издаде:

5 Зашто се ово миро не продаде
за триста гроша и не даде
сиромасима?
6 А ово не рече што се стараше
за сиромахе, него што беше лупеж,
и имаше ковчежић, и ношаше што
се меташе у њ.
7 А Исус рече: **Не дирајте у њу;**
она је то дохранила за дан мог
погреба;
8 **јер сиромахе свагда имате са**
собом, а мене немате свагда.

9 Разуме, пак, многи народ из
Јудеје да је онде и дођоше не само
Исуса ради него и да виде Лазара
ког подиже из мртвих.
10 А главари свештенички
договорише се да и Лазара убију;
11 јер многи њега ради иђаху из
Јудеје и вероваху Исуса.

12 А сутрадан, многи од народа
који беше дошао на празник, чувши
да Исус иде у Јерусалим
13 узеше гране од финика и
изиђоше Му на сусрет, и викаху
говорећи: Осана! Благословен
који иде у име Господње, цар
Израиљев.
14 А Исус нашавши магаре уседе
на њ, као што је писано:

15 Не бој се кћери Сионова,
ево цар твој иде
седећи на магарету.

16 Али ово ученици Његови
не разумеше пре: него кад се
прослави Исус онда се опоменуше
да ово беше за Њега писано, и ово
Му учинише.
17 А народ сведочаше који беше
пре с Њим кад Лазара изазва из
гроба и подиже га из мртвих.
18 Зато Га и срете народ, јер чуше
да Он учини ово чудо.
19 А фарисеји говораху међу
собом: Видите да ништа не
помаже? Гле, свет иде за њим.

20 А беху неки Грци који беху
дошли на празник да се моле Богу.
21 Они дакле приступише к
Филипу, који беше из Витсаиде
галилејске, и мољаху га говорећи:
Господине! Ми бисмо хтели да
видимо Исуса.
22 Дође Филип и каза Андрији,
а Андрија и Филип опет казаше
Исусу.
23 А Исус одговори им говорећи:
Дође час да се прослави Син
човечији.
24 **Заиста, заиста вам кажем:**
Ако зрно пшенично паднувши
на земљу не умре, оно једно
остане; ако ли умре много рода
роди;
25 **који љуби душу своју**
изгубиће је, а ко мрзи на душу
своју на овом свету, сачуваће је
за живот вечни.
26 **Ко мени служи, за мном нек**
иде, и где сам ја онде и слуга мој
нек буде; и ко мени служи оног
ће поштовати Отац мој.

27 **Сад је душа моја жалосна; и**
шта да кажем? Оче! Сачувај ме
од овог часа; али за то дођох на
час овај.
28 **Оче! Прослави име**
своје! Тада глас дође с неба:
И прославио сам и опет ћу
прославити.
29 А кад чу народ који стајаше,
говораху: Гром загрми; а други
говораху: Анђео му говори.
30 Исус одговори и рече: **Овај**
глас не би мене ради него народа
ради.
31 **Сад је суд овом свету; сад**
ће бити истеран кнез овог света
напоље.
32 **И кад ја будем подигнут од**
земље, све ћу привући к себи.
33 А ово говораше да покаже
каквом ће смрти умрети.
34 Народ Му одговори: Ми чусмо
из закона да ће Христос остати
вавек; како ти говориш да се сину
човечијем ваља подигнути? Ко је
тај син човечији?
35 А Исус им рече: **Још је мало**
времена видело с вама; ходите
док видело имате да вас тама не

обузме; јер ко ходи по тами не зна куда иде.
36 **Док видело имате верујте видело, да будете синови видела.**

Рекавши ово Исус отиде и сакри се од њих.
37 Ако је и чинио толика чудеса пред њима, опет Га не вероваху;
38 да се збуде реч Исаије пророка који рече: Господе! Ко верова говорењу нашем? И рука Господња коме се откри?

39 Зато не могаху веровати, јер опет рече Исаија:

40 Заслепио је очи њихове
и окаменио срца њихова,
да не виде очима
ни срцем разумеју,
и не обрате се да их исцелим.

41 Ово рече Исаија кад виде славу Његову и говори за Њега.
42 Али опет и од кнезова многи Га вероваше; него ради фарисеја не признаваху, да не би били изгнани из зборнице;
43 јер им већма омиле слава људска него слава Божија.

44 А Исус повика и рече: **Ко мене верује не верује мене, него Оног који ме посла;**
45 **и ко види мене, види Оног који ме посла.**
46 **Ја дођох видело на свет, да ниједан који ме верује не остане у тами.**
47 **И ко чује моје речи и не верује, ја му нећу судити; јер ја не дођох да судим свету, него да спасем свет.**
48 **Који се одриче мене, и не прима речи моје, има себи судију: реч коју ја говорих она ће му судити у последњи дан;**
49 **јер ја од себе не говорих, него Отац који ме посла Он ми даде заповест шта ћу казати и шта ћу говорити.**
50 **И знам да је заповест Његова живот вечни. Шта ја дакле говорим онако говорим као што ми рече Отац.**

13

Прање ногу. Исус показује издајника. Нова заповест о љубави. Исус прориче Петрово одрицање.

1 А пред празник пасхе знајући Исус да Му дође час да пређе из овог света к Оцу, како је љубио своје који беху на свету, до краја их љуби.
2 И по вечери, кад већ ђаво беше метнуо у срце Јуди Симонову Искариотском да Га изда,
3 знајући Исус да Му све Отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде,
4 устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже;
5 потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше запрегнут.
6 Онда дође к Симону Петру, и он Му рече: Господе! Зар Ти моје ноге да опереш?
7 Исус одговори и рече му: **Шта ја чиним ти сад не знаш, али ћеш после дознати.**
8 Рече Му Петар: Никад Ти нећеш опрати моје ноге. Исус му одговори: **Ако те не оперем немаш део са мном.**
9 Рече Му Симон Петар: Господе! Не само ноге моје, него и руке и главу.
10 Исус му рече: **Опраном не треба до само ноге опрати, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви.**
11 Јер знаше издајника свог, зато рече: **Нисте сви чисти.**
12 А кад им опра ноге, узе хаљине своје, и седавши опет за трпезу рече им: **Знате ли шта ја учиних вама?**
13 **Ви зовете мене учитељем и Господом; и право велите: јер јесам.**

14 **Кад дакле ја опрах вама ноге, Господ и учитељ, и ви сте дужни један другом прати ноге.**
15 **Јер ја вам дадох углед да и ви тако чините као што ја вама учиних.**
16 **Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи од господара свог, нити је посланик већи од оног који га је послао.**
17 **Кад ово знате, благо вама ако га извршујете.**
18 **Не говорим за све вас, јер ја знам које изабрах; него да се збуде писмо: Који са мном хлеб једе подиже пету своју на ме.**
19 **Сад вам кажем пре него се збуде, да кад се збуде, верујете да сам ја.**
20 **Заиста, заиста вам кажем: Који прима оног кога пошаљем мене прима; а ко прима мене прима Оног који ме посла.**

21 Рекавши ово Исус поста жалостан у духу, и посведочи и рече: **Заиста, заиста вам кажем: Један између вас издаће ме.**
22 Онда се ученици згледаху међу собом, и чуђаху се за кога говори.
23 А један од ученика Његових, ког Исус љубљаше, сеђаше за трпезом на крилу Исусовом.
24 Онда намаже на њега Симон Петар да запита ко би то био за кога говори.
25 А он леже на прси Исусове и рече Му: Господе! Ко је то?
26 Исус одговори: **Онај је коме ја умочивши залогај дам.** И умочивши залогај даде Јуди Симоновом Искариотском.
27 И по залогају тада уђе у њега сотона. Онда му рече Исус: **Шта чиниш чини брже.**
28 А ово не разуме нико од оних што сеђаху за трпезом зашто му рече.
29 А неки мишљаху, будући да у Јуде беше каса, да му Исус рече: Купи шта треба за празник; или да да шта сиромашнима.
30 А он узевши залогај одмах изиђе; а беше ноћ.

31 Кад он изиђе, онда Исус рече: **Сад се прослави Син човечији и Бог се прослави у Њему.**
32 **Ако се Бог прослави у Њему, и Бог ће Њега прославити у себи, и одмах ће Га прославити.**
33 **Дечице! Још сам мало с вама; тражићете ме, и као што рекох Јудејцима: Куда ја идем ви не можете доћи, и вама говорим сад.**
34 **Нову вам заповест дајем да љубите један другог, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом.**
35 **По томе ће сви познати да сте моји ученици, ако будете имали љубав међу собом.**

36 Рече Му Симон Петар: Господе! Куда идеш? Исус му одговори: **Куда ја идем не можеш сад ићи за мном, али ћеш после поћи за мном.**
37 Петар Му рече: Господе! Зашто сад не могу ићи за Тобом? Душу ћу своју положити за Те.
38 Одговори му Исус: **Душу ли ћеш своју положити за ме? Заиста, заиста ти кажем: неће петао запевати док ме се трипут не одрекнеш.**

14

Исусов говор на растанку са ученицима. Обрицање Светог Духа.

1 **Да се не плаши срце ваше, верујте Бога, и мене верујте.**
2 **Многи су станови у кући Оца мог. А да није тако, казао бих вам; идем да вам приправим место.**
3 **И кад отидем и приправим вам место, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да и ви будете где сам ја.**
4 **И куда ја идем знате, и пут знате.**

5 Рече Му Тома: Господе! Не
знамо куда идеш; и како можемо
пут знати?
6 Исус му рече: **Ја сам пут и
истина и живот; нико неће доћи
к Оцу до кроза ме.**
7 **Кад бисте мене знали онда
бисте знали и Оца мог; и одселе
познајете Га, и видесте Га.**
8 Рече Му Филип: Господе!
Покажи нам Оца и биће нам доста.
9 Исус му рече: **Толико сам
време с вама и ниси ме познао,
Филипе? Који виде мене, виде
Оца; па како ти говориш: Покажи
нам Оца?**
10 **Зар не верујеш да сам ја у
Оцу и Отац у мени? Речи које
вам ја говорим не говорим од
себе; него Отац који стоји у мени
Он твори дела.**
11 **Верујте мени да сам ја у
Оцу и Отац у мени; ако ли мени
не верујете, верујте ми по тим
делима.**
12 **Заиста, заиста вам кажем:
који верује мене, дела која ја
творим и он ће творити, и већа
ће од ових творити; јер ја идем к
Оцу свом;**
13 **и шта год заиштете у Оца у
име моје, оно ћу вам учинити, да
се прослави Отац у Сину.**
14 **И ако шта заиштете у име
моје, ја ћу учинити.**

15 **Ако имате љубав к мени,
заповести моје држите.**
16 **И ја ћу умолити Оца, и даће
вам другог утешитеља да буде с
вама вавек:**
17 **Духа истине, ког свет
не може примити, јер Га не
види нити Га познаје; а ви Га
познајете, јер у вама стоји, и у
вама ће бити.**
18 **Нећу вас оставити сиротне;
доћи ћу к вама.**
19 **Још мало и свет мене више
неће видети; а ви ћете ме
видети; јер ја живим, и ви ћете
живети.**
20 **У онај ћете ви дан дознати да
сам ја у Оцу свом, и ви у мени, и
ја у вама.**
21 **Ко има заповести моје и
држи их, он је онај што има
љубав к мени; а који има љубав
к мени имаће к њему љубав Отац
мој; и ја ћу имати љубав к њему,
и јавићу му се сам.**
22 И рече Му Јуда, не
Искариотски: Господе! Шта је то
да ћеш се нама јавити а не свету?
23 Исус одговори и рече му: **Ко
има љубав к мени, држаће реч
моју; и Отац мој имаће љубав к
њему; и к њему ћемо доћи, и у
њега ћемо се станити.**
24 **Који нема љубави к мени не
држи моје речи; а реч што чујете
није моја него Оца који ме посла.**
25 **Ово вам казах док сам с
вама.**
26 **А утешитељ, Дух Свети, ког
ће Отац послати у име моје,
Он ће вас научити свему и
напоменуће вам све што вам
рекох.**
27 **Мир вам остављам, мир свој
дајем вам; не дајем вам га као
што свет даје, да се не плаши
срце ваше и да се не боји.**
28 **Чусте да вам ја казах: идем
и доћи ћу к вама. Кад бисте
имали љубав к мени, онда бисте
се обрадовали што рекох: идем
к Оцу; јер је Отац мој већи од
мене.**
29 **И сад вам казах, пре док се
није збило, да верујете кад се
збуде.**
30 **Већ нећу много говорити с
вама; јер иде кнез овог света, и
у мени нема ништа.**
31 **Него да види свет да имам
љубав к Оцу, и као што ми
заповеди Отац онако творим.
Устаните, хајдемо одавде.**

15

Наставак. Христос је чокот.

1 **Ја сам прави чокот, и Отац је
мој виноградар;**
2 **сваку лозу на мени која не
рађа рода одсећи ће је; и сваку
која рађа род очистиће је да
више рода роди.**

3 **Ви сте већ очишћени речју коју вам говорих.**
4 **Будите у мени и ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе, ако не буде на чокоту, тако и ви ако на мени не будете.**
5 **Ја сам чокот а ви лозе; и који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род; јер без мене не можете чинити ништа.**
6 **Ко у мени не остане избациће се напоље као лоза, и осушиће се, и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити.**
7 **Ако останете у мени и речи моје у вама остану, шта год хоћете иштите, и биће вам.**
8 **Тим ће се Отац мој прославити, да род многи родите; и бићете моји ученици.**
9 **Као што Отац има љубав к мени, и ја имам љубав к вама; будите у љубави мојој.**
10 **Ако заповести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој.**
11 **Ово вам казах, да радост моја у вама остане и радост ваша се испуни.**
12 **Ово је заповест моја да имате љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама.**
13 **Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје.**
14 **Ви сте пријатељи моји ако творите шта вам ја заповедам.**
15 **Више вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради господар његов; него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од Оца свог.**
16 **Ви мене не изабрасте, него ја вас изабрах, и поставих вас да ви идете и род родите; и да ваш род остане, да шта год заиштете у Оца у име моје да вам да.**
17 **Ово вам заповедам да имате љубав међу собом.**

18 **Ако свет на вас узмрзи, знајте да на мене омрзну пре вас.**
19 **Кад бисте били од света, онда би свет своје љубио; а како нисте од света, него вас ја од света избрах, зато мрзи на вас свет.**
20 **Опомињите се речи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара свог. Ако мене изгнаше, и вас ће изгнати; ако моју реч одржаше, и вашу ће одржати.**
21 **Али све ће вам ово чинити за име моје, јер не познају Оног који ме посла.**
22 **Да нисам био дошао и говорио им не би греха имали; а сад изговора неће имати за грех свој.**
23 **Који мрзи на мене и на Оца мог мрзи.**
24 **Да нисам био и дела творио међу њима којих нико други не твори, не би греха имали; а сад и видеше, и омрзнуше на мене и на Оца мог.**
25 **Али да се збуде реч написана у закону њиховом: Омрзнуше на ме низашта.**
26 **А кад дође утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Дух истине, који од Оца излази, Он ће сведочити за мене.**
27 **А и ви ћете сведочити, јер сте од почетка са мном.**

16

Наставак и крај. О одласку к Оцу.

1 **Ово вам казах да се не саблазните.**
2 **Изгониће вас из зборница; а доћи ће време кад ће сваки који вас убије мислити да Богу службу чини.**
3 **И ово ће чинити, јер не познаше Оца ни мене.**
4 **Него вам ово казах кад дође време да се опоменете овог да вам ја казах.**

А испрва не казах вам ово, јер бејах с вама.

5 **А сад идем к Ономе који ме посла, и нико ме од вас не пита: Куда идеш?**
6 **Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше.**
7 **Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послаћу Га к вама.**
8 **И кад Он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд;**
9 **за грех, дакле, што не верују мене;**
10 **а за правду што идем к Оцу свом; и више ме нећете видети;**
11 **а за суд што је кнез овог света осуђен.**

12 **Још вам много имам казати; али сад не можете носити.**
13 **А кад дође Он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од себе говорити, него ће говорити шта чује, и јавиће вам шта ће бити унапред.**
14 **Он ће ме прославити, јер ће од мог узети, и јавиће вам:**
15 **Све што има Отац моје је; зато рекох да ће од мог узети, и јавити вам.**

16 **Још мало, и нећете ме видети, и опет мало, па ћете ме видети: јер идем к Оцу.**
17 А неки од ученика Његових рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: **Још мало, и нећете ме видети; и опет мало па ћете ме видети;** и: **Ја идем к оцу?**
18 Говораху, дакле: Шта је то што говори: **Мало?** Не знамо шта говори.
19 А Исус разуме да хтеше да Га запитају, па им рече: **Зато ли се запиткујете међу собом што рекох: Још мало и нећете ме видети, и опет мало па ћете ме видети?**
20 **Заиста, заиста вам кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свет ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће се ваша жалост окренути на радост.**
21 **Жена кад рађа трпи муку; јер дође час њен: али кад роди дете, више се не опомиње жалости од радости, јер се роди човек на свет.**
22 **Тако и ви, дакле, имате сад жалост; али ћу вас опет видети, и радоваће се срце ваше, и вашу радост неће нико узети од вас;**
23 **и у онај дан нећете ме питати низашта. Заиста, заиста вам кажем да шта год узиштете у Оца у име моје, даће вам.**
24 **Досле не искасте ништа у име моје; иштите и примићете, да радост ваша буде испуњена.**

25 **Ово вам говорих у причама; али ће доћи време кад вам више нећу говорити у причама, него ћу вам управо јавити за Оца.**
26 **У онај ћете дан у име моје заискати, и не велим вам да ћу ја умолити Оца за вас;**
27 **јер сам Отац има љубав к вама као што ви имасте љубав к мени, и вероваете да ја од Бога изиђох.**
28 **Изиђох од Оца, и дођох на свет; и опет остављам свет, и идем к Оцу.**
29 Рекоше Му ученици Његови: Ето сад управо говориш, а приче никакве не говориш.
30 Сад знамо да све знаш, и не треба Ти да Те ко пита. По томе верујемо да си од Бога изишао.
31 Исус им одговори: **Зар сад верујете?**
32 **Ево иде час, и већ је настао, да се разбегнете сваки на своју страну и мене самог оставите; али нисам сам, јер је Отац са мном.**
33 **Ово вам казах, да у мени мир имате. У свету ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја надвладах свет.**

17

Христова првосвештеничка молитва за Себе, своје ученике и своју заједницу.

1 Ово говори Исус, па подиже очи
своје на небо и рече: **Оче! Дође
час, прослави Сина свог, да и
Син Твој прослави Тебе;**
2 **као што си Му дао власт над
сваким телом да свему што си
Му дао да живот вечни.**
3 **А ово је живот вечни да
познају Тебе јединог истинитог
Бога, и кога си послао Исуса
Христа.**
4 **Ја Тебе прославих на земљи;
посао сврших који си ми дао да
радим.**
5 **И сад прослави Ти мене, Оче,
у Тебе самог славом коју имадох
у Тебе пре него свет постаде.**
6 **Ја јавих име Твоје људима
које си ми дао од света; Твоји
беху па си их мени дао, и Твоју
реч одржаше.**
7 **Сад разумеше да је све што
си ми дао од Тебе.**
8 **Јер речи које си дао мени
дадох им; и они примише, и
познадоше истинито да од Тебе
изиђох, и вероваше да си ме Ти
послао.**
9 **Ја се за њих молим: не молим
се за (сав) свет, него за оне које
си ми дао, јер су Твоји.**
10 **И моје све је Твоје, и Твоје
моје; и ја се прославих у њима.**
11 **И више нисам на свету, а они
су на свету, а ја идем к Теби. Оче
Свети! Сачувај их у име своје,
оне које си ми дао, да буду једно
као и ми.**
12 **Док бејах с њима на свету, ја
их чувах у име Твоје; оне које си
ми дао сачувах, и нико од њих не
погибе осим Сина погибли, да се
збуде писмо.**
13 **А сад к Теби идем, и ово
говорим на свету, да имају
радост моју испуњену у себи.**
14 **Ја им дадох реч Твоју; и
свет омрзну на њих, јер нису
од света, као и ја што нисам од
света.**
15 **Не молим Те да их узмеш са
света, него да их сачуваш ода
зла.**
16 **Од света нису, као ни ја што
нисам од света.**
17 **Освети их истином својом:
реч је Твоја истина.**
18 **Као што си Ти мене послао у
свет, и ја њих послах у свет.**
19 **Ја посвећујем себе за њих,
да и они буду освећени истином.**
20 **Не молим се, пак, само
за њих, него и за оне који ме
узверују њихове речи ради;**
21 **да сви једно буду, као Ти,
Оче, што си у мени и ја у Теби;
да и они у нама једно буду, да и
свет верује да си ме Ти послао.**
22 **И славу коју си ми дао ја
дадох њима, да буду једно као
ми што смо једно.**
23 **Ја у њима и Ти у мени: да
буду сасвим уједно, и да позна
свет да си ме Ти послао и да си
имао љубав к њима као и к мени
што си љубав имао.**
24 **Оче! Хоћу да и они које си ми
дао буду са мном где сам ја; да
виде славу моју коју си ми дао;
јер си имао љубав к мени пре
постања света.**
25 **Оче праведни! Свет Тебе
не позна, а ја Те познах, и ови
познаше да си ме Ти послао.**
26 **И показах им име Твоје, и
показаћу: да љубав којом си
мене љубио у њима буде, и ја у
њима.**

18

Исуса хватају. Испитивање пред Великим саветом поглавара свештеничких. Петар се одриче. Саслушавање пред Пилатом.

1 И рекавши ово Исус изиђе
с ученицима својим преко потока
Кедрона где беше врт, у који уђе Он
и ученици Његови.
2 А Јуда, издајник Његов, знаше
оно место; јер се Исус често
скупљаше онде с ученицима
својим.
3 Онда Јуда узе чету и од главара
свештеничких и фарисеја момке,
и дође онамо с фењерима и са
свећама и с оружјем.
4 А Исус знајући све што ће бити
од Њега изиђе и рече им: **Кога
тражите?**

5 Одговорише Му: Исуса
Назарећанина. Исус им рече: **Ја
сам.** А с њима стајаше и Јуда који
Га издаваше.
6 А кад им рече: **Ја сам;**
измакоше се натраг и попадаше на
земљу.
7 Онда их опет запита Исус: **Кога
тражите?** А они рекоше: Исуса
Назарећанина.
8 Исус им одговори: **Казах вам
да сам ја. Ако дакле мене
тражите, оставите ове нек иду.**
9 Да се изврши реч што рече: **Не
изгубих ни једног од оних које си
ми дао.**
10 А Симон Петар имаше нож, па
га извади и удари слугу поглавара
свештеничког, и одсече му десно
ухо. А слузи беше име Малхо.
11 Онда рече Исус Петру:
**Задени нож у ножнице. Чашу
коју ми даде Отац зар да је не
пијем?**

12 А чета и војвода и момци
јеврејски ухватише Исуса и
свезаше Га,
13 и одведоше Га најпре Ани,
јер беше таст Кајафи, који беше
поглавар свештенички оне године.
14 А Кајафа беше онај што даде
савет Јудејцима да је боље да
умре један човек него народ да
пропадне.

15 За Исусом, пак, иђаше Симон
Петар и други ученик; а ученик
онај беше познат код поглавара
свештеничког, и уђе с Исусом у
двор поглавара свештеничког;
16 а Петар стајаше напољу код
врата. Онда изиђе онај ученик
што беше познат код поглавара
свештеничког и рече вратарици те
уведе Петра.
17 Онда рече слушкиња
вратарица Петру: Да ниси и ти
ученик овог човека? Он рече:
Нисам.
18 А слуге и момци беху
наложили огањ и стајаху те се
грејаху, јер беше зима; а и Петар
стајаше с њима и грејаше се.

19 Поглавар, пак, свештенички
запита Исуса за ученике Његове и
за Његову науку.
20 Исус му одговори: **Ја говорих
јавно свету, ја свагда учих у
зборници и у цркви, где се
свагда скупљају Јудејци, и
ништа тајно не говорих.**
21 **Што питаш мене? Питај
оне који су слушали шта сам им
говорио: ево ови знају шта сам
ја говорио.**
22 А кад Он ово рече, један
од момака који стајаху онде
удари Исуса по образу, и рече:
Зар тако одговараш поглавару
свештеничком?
23 Исус му одговори: **Ако зло
рекох, докажи да је зло; ако ли
добро, зашто ме бијеш?**
24 И Ана посла Га свезаног
Кајафи, поглавару свештеничком.

25 А Симон Петар стајаше и
грејаше се. Онда му рекоше: Да
ниси и ти од ученика његових? А
он се одрече и рече: Нисам.
26 Рече један од слугу поглавара
свештеничког који беше рођак
ономе што му Петар одсече ухо:
Не видех ли ја тебе у врту с њим?
27 Онда се Петар опет одрече; и
одмах петао запева.

28 А Исуса поведоше од Кајафе
у судницу. Али беше јутро, и они
не уђоше у судницу да се не би
опоганили, него да би могли јести
пасху.
29 Онда Пилат изађе к њима
напоље и рече: Какву кривицу
износите на овог човека?
30 Одговорише му и рекоше: Кад
он не би био злочинац не бисмо га
предали теби.
31 А Пилат им рече: Узмите га
ви и по закону свом судите му. А
Јевреји му рекоше: Ми не смемо
никога погубити.
32 Да се збуде реч Исусова коју
рече казујући каквом ће смрти
умрети.

33 Онда уђе Пилат опет у
судницу, и дозва Исуса, и рече Му:

Ти си цар јудејски?

34 Исус му одговори: **Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше за мене?**

35 Пилат одговори: Зар сам ја Јеврејин? Род твој и главари свештенички предаше те мени; шта си учинио?

36 Исус одговори: **Царство моје није од овог света; кад би било од овог света царство моје, онда би слуге моје браниле да не бих био предан Јеврејима; али царство моје није одавде.**

37 Онда Му рече Пилат: Дакле си ти цар? Исус одговори: **Ти говориш да сам ја цар. Ја сам за то рођен, и зато дођох на свет да сведочим истину. И сваки који је од истине слуша глас мој.**

38 Рече Му Пилат: Шта је истина?

И ово рекавши изиђе опет к Јеврејима, и рече им: Ја никакве кривице не налазим на њему.

39 А у вас је обичај да вам једног пустим на пасху, хоћете ли, дакле, да вам пустим цара јудејског?

40 Онда сви повикаше опет говорећи: Не овог, него Вараву. А Варава беше хајдук.

19

Исус пред Пилатом. Шибање. Трнов венац. Распеће. Последње речи и смрт. Погреб.

1 Тада, дакле, Пилат узе Исуса и шиба Га.

2 И војници сплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и обукоше Му скерлетну хаљину,

3 и говораху: Здраво, царе јудејски! И бијаху Га по образима.

4 Онда Пилат изиђе опет напоље, и рече им: Ево га изводим к вама напоље, да видите да на њему не налазим никакву кривицу.

5 А Исус изађе напоље под венце од трња и у скерлетној хаљини. И рече им Пилат; ево човека!

6 А кад Га видеше главари свештенички и момци, повикаше говорећи: Распни га, распни. Пилат им рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим на њему кривице.

7 Одговорише му Јевреји: Ми имамо закон и по закону нашем ваља да умре, јер начини себе сином Божијим.

8 Кад, дакле, Пилат чу ову реч, побоја се већма.

9 И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му не даде одговора.

10 А Пилат Му рече: Зар мени не говориш? Не знаш ли да имам власт распети те, и власт имам пустити те?

11 Исус одговори: **Не би имао власти никакве нада мном кад ти не би било дано одозго; зато онај има већи грех који ме предаде теби.**

12 Од тада гледаше Пилат да Га пусти. Али Јевреји викаху говорећи: Ако овог пустиш ниси пријатељ ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару.

13 Пилат, дакле, чувши ову реч изведе Исуса напоље, и седе на судијску столицу на месту које се зове Калдрма а јеврејски Гавата.

14 А беше петак уочи пасхе око шестог сахата; и Пилат рече Јеврејима: Ево, цар ваш.

15 А они викаху: Узми, узми, распни га. Пилат им рече: Зар цара вашег да разапнем? Одговорише главари свештенички: Ми немамо цара осим ћесара.

16 Тада им Га дакле предаде да се разапне.

А они узеше Исуса и одведоше.

17 И носећи крст свој изиђе на место које се зове Костурница а јеврејски Голгота.

18 Онде Га разапеше, и с Њим другу двојицу с једне и с друге стране, а Исуса у среди.

19 Пилат, пак, написа и натпис и метну на крст; и беше написано: Исус Назарећанин, цар јудејски.

20 И онај натпис читаше многи од Јевреја; јер место беше близу града где разапеше Исуса; и беше написано јеврејски, грчки, латински.

21 А јеврејски главари свештенички
говораху Пилату: Не пиши: Цар
јудејски, него да сам рече: Ја сам
цар јудејски.
22 Пилат одговори: Шта писах
писах.
23 А војници кад разапеше Исуса
узеше Његове хаљине и начинише
четири дела, сваком војнику по
део, и доламу; а долама не беше
шивена него изаткана сва с врха до
дна.
24 Онда рекоше међу собом: Да
је не деремо, него да бацамо коцке
за њу коме ће допасти. Да се збуде
писмо које говори:

Разделише хаљине моје међу
собом,
а за доламу моју бацише
коцке.

Војници, дакле, тако учинише.

25 А стајаху код крста Исусовог
мати Његова, и сестра матере
Његове Марија Клеопова, и Марија
Магдалина.
26 А Исус видевши матер и
ученика кога љубљаше где стоји
рече матери својој: **Жено! Ето ти
сина!**
27 Потом рече ученику: **Ето ти
матере!** И од оног часа узе је
ученик к себи.

28 Потом, знајући Исус да се већ
све сврши, да се збуде писмо рече:
Жедан сам.
29 Онде стајаше суд пун оцта;
и они напунише сунђер оцта, и
натакнувши на трску, принесоше к
устима Његовим.
30 А кад прими Исус оцат рече:
Сврши се. И приклонивши главу
предаде дух.

31 А будући да беше петак, па
да не би тела остала на крсту у
суботу (јер беше велики дан она
субота), Јевреји молише Пилата да
им пребију ноге, па да их скину.
32 Онда дођоше војници, и првом
дакле пребише ноге, и другом
распетоме с Њим.
33 А дошавши на Исуса, кад Га
видеше да је већ умро, не пребише
Му ноге;
34 него један од војника прободе
Му ребра копљем; и одмах изиђе
крв и вода.
35 И онај што виде посведочи, и
сведочанство је Његово истинито;
и он зна да истину говори да ви
верујете.
36 Јер се ово догоди да се збуде
писмо: Кост Његова да се не
преломи.
37 И опет друго писмо говори:
Погледаће Оног кога прободоше.

38 А потом Јосиф из Ариматеје,
који беше ученик Исусов али
крадом од страха јеврејског, моли
Пилата да узме тело Исусово, и
допусти Пилат. Онда дође и узе
тело Исусово.
39 А дође и Никодим, који пре
долази Исусу ноћу, и донесе
помешане смирне и алоја око сто
литара.
40 И узеше тело Исусово, и
обавише Га платном с мирисима,
као што је обичај у Јевреја да
укопавају.
41 А беше близу оног места где
беше разапет, врт, и у врту гроб
нов, у који нико никад не беше
метнут.
42 Онде, дакле, петка ради
јеврејског, јер беше близу гроб,
метнуше Исуса.

20

*Исус се после васкрсења
јавља Марији Магдалини, потом
Једанаесторици ученика, а после
осам дана Томи.*

1 А у први дан недеље дође
Марија Магдалина на гроб рано,
још док се не беше расвануло, и
виде да је камен одваљен од гроба.
2 Онда отрча, и дође к Симону
Петру и к другом ученику кога
љубљаше Исус, и рече им: Узеше
Господа из гроба; и не знамо где Га
метнуше.
3 А Петар изиђе и други ученик, и
пођоше ка гробу.

4 Трчаху, пак, оба заједно, и други
ученик трчаше брже од Петра, и
дође пре ка гробу.
5 И надвиривши се виде хаљине
где леже; али не уђе.
6 Дође, пак, Симон Петар за њим,
и уђе у гроб, и виде хаљине саме
где леже,
7 и убрус који беше на глави
Његовој не с хаљинама да лежи
него особито савит на једном
месту.
8 Тада, дакле, уђе и други ученик
који најпре дође ка гробу, и виде и
верова.
9 Јер још не знаше писма да
Њему ваља устати из мртвих.
10 Онда отидоше опет ученици
кућама.

11 А Марија стајаше напољу код
гроба и плакаше. И кад плакаше
надвири се над гроб,
12 и виде два анђела у белим
хаљинама где седе један чело
главе а један чело ногу где беше
лежало тело Исусово.
13 И рекоше јој они: Жено! Што
плачеш? Рече им: Узеше Господа
мог, и не знам где Га метнуше.
14 И ово рекавши обазре се
натраг, и виде Исуса где стоји, и не
знаше да је Исус.
15 Исус јој рече: **Жено! Што
плачеш? Кога тражиш?** А она
мислећи да је вртлар рече Му:
Господине! Ако си Га ти узео кажи
ми где си Га метнуо, и ја ћу Га узети.
16 Исус јој рече: **Марија!** А она
обазревши се рече Му: Равуни!
Које значи учитељу.
17 Рече јој Исус: **Не дохватај се
до мене, јер се још не вратих
к Оцу свом; него иди к браћи
мојој, и кажи им: Враћам се к
Оцу свом и Оцу вашем, и Богу
свом и Богу вашем.**
18 А Марија Магдалина отиде, и
јави ученицима да виде Господа и
каза јој ово.

19 А кад би увече, онај први дан
недеље, и врата беху затворена
где се беху ученици скупили од
страха јеврејског, дође Исус и
стаде на среду и рече им: **Мир
вам.**
20 И ово рекавши показа им руке
и ребра своја. Онда се ученици
обрадоваше видевши Господа.
21 А Исус им рече опет: **Мир вам;
као што Отац посла мене, и ја
шаљем вас.**
22 И ово рекавши дуну, и рече им:
Примите Дух Свети.
23 **Којима опростите грехе,
опростиће им се; и којима
задржите, задржаће се.**

24 А Тома, који се зове Близанац,
један од дванаесторице, не беше
онде са њима кад дође Исус.
25 А други му ученици говораху:
Видесмо Господа. А он им рече:
Док не видим на рукама Његовим
рана од клина, и не метнем прста
свог у ране од клина, и не метнем
руке своје у ребра Његова, нећу
веровати.
26 И после осам дана опет беху
ученици Његови унутра, и Тома с
њима. Дође Исус кад беху врата
затворена, и стаде међу њима и
рече: **Мир вам.**
27 Потом рече Томи: **Пружи прст
свој амо и види руке моје; и
пружи руку своју и метни у ребра
моја, и не буди неверан него
веран.**
28 И одговори Тома и рече Му:
Господ мој и Бог мој.
29 Исус му рече: **Пошто ме виде
веровао си; благо онима који не
видеше и вероваше.**

30 А и многа друга чудеса учини
Исус пред ученицима својим која
нису писана у књизи овој.
31 А ова се написаше, да верујете
да Исус јесте Христос, Син Божји,
и да верујући имате живот у име
Његово.

21

*Исус се јавља на Тиверијадском
мору. Управља питање Петру.
Прорицање о Петру и Јовану. Крај
књиге.*

1 После тога опет се јави
Исус ученицима својим на мору
тиверијадском. А јави се овако:
2 Беху заједно Симон Петар и
Тома, који се зваше близанац, и
Натанаило из Кане галилејске, и
синови Зеведејеви, и друга двојица
од ученика Његових.
3 Рече им Симон Петар: Идем да
ловим рибу. Рекоше му: Идемо
и ми с тобом. Онда изиђоше и
одмах седоше у лађу, и ону ноћ не
ухватише ништа.
4 А кад би јутро, стаде Исус на
брегу; али ученици не познаше да
је Исус.
5 А Исус им рече: **Децо! Еда ли
шта имате за јело?** Одговорише
Му: Немамо.
6 А Он им рече: **Баците мрежу с
десне стране лађе, и наћи ћете.**
Онда бацише, и већ не могаху
извући је од мноштва рибе.
7 Онда ученик онај кога
љубљаше Исус рече Петру: То је
Господ. А Симон Петар кад чу да
је Господ, запреже се кошуљом, јер
беше го, и скочи у море.
8 А други ученици дођоше на
лађи, јер не беше далеко од земље
него око двеста лаката, вукући
мрежу са рибом.
9 Кад, дакле, изиђоше на земљу,
видеше огањ наложен, и на њему
метнуту рибу и хлеб.
10 Исус им рече: **Принесите од
рибе што сад ухватисте.**
11 А Симон Петар уђе и извуче
мрежу на земљу пуну великих риба
сто и педесет и три; и од толиког
мноштва не продре се мрежа.
12 Исус им рече: **Ходите
обедујте.** А ниједан од ученика
није смео да Га пита: Ко си ти?
Видећи да је Господ.
13 А дође и Исус, и узе хлеб, и
даде им, тако и рибу.
14 Ово се већ трећи пут јави Исус
ученицима својим пошто устаде из
мртвих.

15 А кад обедоваше, рече Исус
Симону Петру: **Симоне Јонин!
Љубиш ли ме већма него ови?**
Рече Му: Да, Господе! Ти знаш
да Те љубим. Рече му Исус: **Паси
јагањце моје.**
16 Рече му опет другом: **Симоне
Јонин! Љубиш ли ме?** Рече Му:
Да, Господе! Ти знаш да Те љубим.
Рече му Исус: **Паси овце моје.**
17 Рече му трећом: **Симоне
Јонин! Љубиш ли ме?** А
Петар поста жалостан што му рече
трећом: **Љубиш ли ме?** И рече
Му: Господе! Ти све знаш, Ти знаш
да Те љубим. Рече му Исус: **Паси
овце моје.**
18 **Заиста, заиста ти кажем: Кад
си био млад, опасивао си се сам
и ходио си куд си хтео; а кад
остариш, ширићеш руке своје и
други ће те опасати и одвести
куда нећеш.**
19 А ово рече показујући каквом
ће смрти прославити Бога. И
рекавши ово рече му: **Хајде за
мном.**

20 А Петар обазревши се виде где
за њим иде онај ученик ког Исус
љубљаше, који и на вечери леже
на прси Његове и рече: Господе!
Ко је тај који ће Те издати?
21 Видевши Петар овог рече
Исусу: Господе! А шта ће овај?
22 Исус му рече: **Ако хоћу да он
остане докле ја не дођем, шта је
теби до тога? Ти хајде за мном.**
23 Онда изиђе ова реч међу
браћом да онај ученик неће
умрети; али Исус не рече њему
да неће умрети, него: **Ако хоћу
да остане док ја не дођем, шта је
теби до тога?**
24 Ово је онај ученик који сведочи
ово, који и написа ово: и знамо да
је сведочанство његово истинито.
25 А има и друго много што
учини Исус, које кад би се редом
пописало, ни у сами свет, мислим,
не би могле стати написане књиге.
Амин.

Дела светих апостола
Писао их свети апостол и јеванђелиста Лука

Увод. Христово вазнесење. Матија изабран за апостола.

1 Прву сам ти књигу написао о свему, о Теофиле, што поче Исус творити и учити
2 до дана кад се узнесе, пошто Духом Светим заповеди апостолима које изабра,
3 пред којима и по страдању свом показа себе жива многим и истинитим знацима, и јављаше им се четрдесет дана, и говори о царству Божјем.
4 И сабравши их заповеди им да не иду из Јерусалима, него да чекају обећање Очево, **које чусте**, рече, **од мене;**
5 **јер је Јован крстио водом, а ви ћете се крстити Духом Светим не дуго после ових дана.**

6 А они онда који заједно беху, питаху Га говорећи: Господе! Хоћеш ли сад начинити царство Израиљево?
7 А Он им рече: **Није ваше знати времена и лета које Отац задржа у својој власти;**
8 **него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја земље.**
9 И ово рекавши видеше они где се подиже и однесе Га облак из очију њихових.
10 И кад гледаху за Њим где иде на небо, гле, два човека стадоше пред њима у белим хаљинама,
11 који и рекоше: Људи Галилејци! Шта стојите и гледате на небо? Овај Исус који се од вас узе на небо тако ће доћи као што видесте да иде на небо.
12 Тада се вратише у Јерусалим с горе која се зове маслинска, која је близу Јерусалима један суботни дан хода.
13 И кад ушоше попеше се у собу где стајаху Петар и Јаков и Јован и Андрија, Филип и Тома, Вартоломије и Матеј, Јаков Алфејев и Симон Зилот, и Јуда Јаковљев.
14 Ови сви једнодушно беху једнако на молитви и у мољењу са женама, и с Маријом матером Исусовом и браћом Његовом.
15 И у дане оне уставши Петар између ученика рече (а беше народа заједно око сто двадесет имена):
16 Људи браћо! Требало је да се изврши оно писмо што прорече Дух Свети устима Давидовим за Јуду који беше пред онима што ухватише Исуса;
17 јер се бројаше с нама, и беше примио део ове службе.
18 Он дакле стече њиву од плате неправедне, и обесивши се пуче по среди, и изасу се сва утроба његова.
19 И постаде знано свима који живе у Јерусалиму да ће се та њива прозвати њиховим језиком Акелдама, које значи њива крвна.
20 Јер се пише у књизи псалтиру:

Да буде двор његов пуст,
и да не буде никога ко би живео у њему,

и:

Владичанство његово да прими други.

21 Треба дакле од ових људи који су били с нама за све време како међу нас уђе и изиђе Господ Исус,
22 почевши од крштења Јовановог до дана кад се узе од нас, да буде с нама сведок Његовог васкрсења један од ових.
23 И поставише двојицу, Јосифа који се зваше Варсава презименом Јуст, и Матија.

24 И помоливши се Богу рекоше:
Ти, Господе! Који познајеш срца
свих, покажи једног од ове двојице
кога си изабрао,
25 да прими део ове службе и
апостолства, из кога испаде Јуда
да иде на место своје.
26 И бацише коцке за њих, и паде
коцка на Матија и примише га међу
једанаест апостола.

2

Силазак Светог Духа. Петрова проповед о Исусу Месији. Заједница у Јерусалиму.

1 И кад се наврши педесет
дана беху заједно сви апостоли
једнодушно.
2 И уједанпут постаде хука с неба
као дување силног ветра, и напуни
сву кућу где сеђаху;
3 и показаше им се раздељени
језици као огњени; и седе по један
на сваког од њих.
4 И напунише се сви Духа
Светог, и стадоше говорити другим
језицима, као што им Дух даваше
те говораху.

5 А у Јерусалиму стајаху Јевреји
људи побожни из сваког народа
који је под небом.
6 А кад постаде овај глас, скупи
се народ, и смете се: јер сваки
од њих слушаше где они говоре
његовим језиком.
7 И дивљаху се и чуђаху се
говорећи један другом: Нису ли
ово све Галилејци што говоре?
8 Па како ми чујемо сваки свој
језик у коме смо се родили?
9 Парћани, и Миђани, и
Еламљани, и који смо из
Месопотамије, и из Јудеје и
Кападокије, и из Понта и Азије,
10 и из Фригије и Памфилије,
из Мисира и крајева ливијских код
Кирине, и путници из Рима, и
Јудејци и дошљаци,
11 Крићани и Арапи, чујемо
где они говоре нашим језицима
величине Божје.
12 И дивљаху се сви и не могаху
се начудити говорећи један другом:
Шта ће дакле ово бити?
13 А други подсмевајући се
говораху: Накитили су се вина.

14 А Петар стаде са једанаесторицом
и подиже глас свој и рече им: Људи
Јудејци и ви сви који живите у
Јерусалиму! Ово да вам је на
знање, и чујте речи моје.
15 Јер ови нису пијани као што ви
мислите, јер је тек трећи сат дана;
16 него је ово оно што каза пророк
Јоило:

17 И биће у последње дане,
говори Господ,
излићу од Духа свог на свако тело,
и пророчи ће синови ваши и
кћери ваше,
и младићи ваши видеће утваре
и старци ваши сниће снове;
18 Јер ћу на слуге своје и на
слушкиње своје
у те дане излити од Духа свог,
и пророчи ће.
19 И даћу чудеса горе на небу
и знаке доле на земљи:
крв и огањ и пушење дима.
20 Сунце ће се претворити у таму
и месец у крв
пре него дође велики и славни
дан Господњи.
21 И биће да ће се сваки спасти који
призове име Господње.

22 Људи Израиљци! Послушајте
речи ове: Исуса Назарећанина,
човека од Бога потврђеног међу
вама силама и чудесима и знацима
које учини Бог преко Њега међу
вама, као што и сами знате,
23 овог одређеним саветом
и промислом Божјим предана
примивши, преко руку безаконика
приковасте и убисте;
24 ког Бог подиже, разрешивши
везе смртне, као што не беше
могуће да Га оне држе.
25 Јер Давид говори за Њега:

Господа једнако гледах пред
собом:
јер је с десне стране мене,

да се не помакнем;
26 Зато се развесели срце моје,
и обрадова се језик мој,
па још и тело моје почиваће у нади;
27 Јер нећеш оставити душу моју у паклу,
нити ћеш дати да Светац Твој види труљење.
28 Показао си ми путеве живота:
напунићеш ме весеља с лицем својим.

29 Људи браћо! Нека је слободно казати вам управо за старешину Давида да и умре, и укопан би, и гроб је његов међу нама до овог дана.
30 Пророк дакле будући, и знајући да му се Бог клетвом кле од рода бедара његових по телу подигнути Христа, и посадити Га на престолу његовом,
31 предвидевши говори за васкрсење Христово да се не остави душа Његова у паклу, ни тело Његово виде труљење.
32 Овог Исуса васкрсе Бог, чему смо ми сви сведоци.
33 Десницом дакле Божјом подиже се, и обећање Светог Духа примивши од Оца, изли ово што ви сад видите и чујете.
34 Јер Давид не изиђе на небеса, него сам говори:

Рече Господ Господу мом:
Седи мени с десне стране,
35 Док положим непријатеље Твоје подножје ногама Твојим.

36 Тврдо дакле нека зна сав дом Израиљев да је и Господом и Христом Бог учинио овог Исуса кога ви распесте.

37 А кад чуше, ражали им се у срцу, и рекоше Петру и осталим апостолима: Шта ћемо чинити, људи браћо?
38 А Петар им рече: Покајте се, и да се крстите сваки од вас у име Исуса Христа за опроштење греха; и примићете дар Светог Духа;
39 јер је за вас обећање и за децу вашу, и за све далеке које ће год дозвати Господ Бог наш.
40 И другим многим речима сведочаше, и мољаше их говорећи: Спасите се од овог покваренога рода.
41 Који дакле радо примише реч његову крстише се; и пристаде у тај дан око три хиљаде душа.

42 И осташе једнако у науци апостолској, и у заједници, и у ломљењу хлеба, и у молитвама.
43 И уђе страх у сваку душу; јер апостоли чињише многа чудеса и знаке у Јерусалиму.
44 А сви који вероваше беху заједно, и имаху све заједно.
45 И течевину и имање продаваху и раздаваху свима као што ко требаше.
46 И сваки дан беху једнако једнодушно у цркви, и ломљаху хлеб по кућама, и примаху храну с радошћу и у простоти срца,
47 хвалећи Бога, и имајући милост у свију људи. А Господ сваки дан умножаваше друштво оних који се спасаваху.

3

Чудесно исцељење хромог. Сведочанство Петрово о Исусу Христу и позив на покајање.

1 А Петар и Јован иђаху заједно горе у цркву на молитву у девети сат.
2 И беше један човек хром од утробе матере своје, ког ношаху и сваки дан метаху пред врата црквена која се зову Красна да проси милостињу од људи који улазе у цркву;
3 који видевши Петра и Јована да хоће да уђу у цркву прошаше милостињу.
4 А Петар погледавши на њ с Јованом, рече: Погледај на нас.
5 А он гледаше у њих мислећи да ће му они шта дати.
6 А Петар рече: Сребра и злата нема у мене, него шта имам ово

ти дајем: у име Исуса Христа Назарећанина устани и ходи.
7 И узе га за десницу и подиже. И одмах се утврдише његова стопала и глежњи.
8 И скочивши устаде, и хођаше, и уђе с њима у цркву идући и скачући и хвалећи Бога.
9 И видеше га сви људи где иде и хвали Бога.
10 А знаху га да онај беше што милостиње ради сеђаше код Красних врата црквених, и напунише се чуда и страха за то што би од њега.

11 А кад се исцељени хроми држаше Петра и Јована, навалише к њима сви људи у трем, који се зваше Соломунов, и чуђаху се.
12 А кад виде Петар, одговараше људима: Људи Израиљци! Што се чудите овоме? Или шта гледате на нас, као да смо својом силом или побожношћу учинили да он иде?
13 Бог Авраамов и Исаков и Јаковљев, Бог отаца наших, прослави Сина свог Исуса, кога ви предадосте и одрекосте Га се пред лицем Пилатовим кад он суди да Га пусти.
14 А ви Свеца и Праведника одрекосте се, и испросисте човека крвника да вам поклони;
15 а Начелника живота убисте, кога Бог васкрсе из мртвих, чему смо ми сведоци.
16 И за веру имена Његовог, овога кога видите и познајете, утврди име Његово; и вера која је кроза Њ даде му цело здравље ово пред свима вама.
17 И сад, браћо, знам да из незнања оно учинисте, као и кнезови ваши.
18 А Бог како унапред јави устима свих пророка својих да ће Христос пострадати, изврши тако.
19 Покајте се дакле, и обратите се да се очистите од греха својих, да дођу времена одмарања од лица Господњег,
20 и да пошаље унапред нареченог вам Христа Исуса,
21 кога ваља дакле небо да прими до оног времена кад се све поправи, што Бог говори устима свих светих пророка својих од постања света.
22 Мојсије дакле очевима нашим рече: Господ Бог ваш подигнуће вам пророка из ваше браће, као мене; њега послушајте у свему што вам каже.
23 И биће да ће се свака душа која не послуша тог пророка истребити из народа.
24 А и сви пророци од Самуила и потом колико их год говори, и за ове дане јављаше.
25 Ви сте синови пророка и завета који учини Бог с очевима вашим говорећи Авраму: и у семену твом благословиће се сви народи на земљи.
26 Вама најпре Бог подиже Сина свог Исуса, и посла Га да вас благосиља да се сваки од вас обрати од пакости својих.

4

Петар и Јован у затвору. Њихова исповест пред Синедрионом и ослобођење. Молитва верних. Једно срце и једна душа.

1 А кад они говораху народу, наиђоше на њих свештеници и војвода црквени и садукеји;
2 и расрдише се, што они уче људе и јављају у Исусу васкрсење из мртвих.
3 И дигоше на њих руке, и метнуше их у затвор до ујутру: јер већ беше вече.
4 А од оних који слушаху реч многи вероваше, и постаде број људи око пет хиљада.
5 А кад би ујутру, скупише се кнезови њихови и старешине и књижевници у Јерусалим,
6 а Ана поглавар свештенички и Кајафа и Јован и Александар и колико их год беше од рода свештеничког;
7 и метнувши их на средину питаху: Каквом силом или у чије име учинисте ви ово?
8 Тада Петар напунивши се Духа Светог рече им: Кнезови народни и старешине Израиљеве!

9 Ако нас данас питате за добро
дело које учинисмо болесном
човеку те он оздрави:
10 Да је на знање свима вама
и свему народу Израиљевом да у
име Исуса Христа Назарећанина,
ког ви распесте, ког Бог подиже из
мртвих, стоји овај пред вама здрав.
11 Ово је камен који ви зидари
одбацисте, а постаде глава од
угла: и нема ни у једном другом
спасења;
12 јер нема другог имена под
небом даног људима којим би се
ми могли спасти.
13 А кад видеше слободу Петрову
и Јованову, и знајући да су људи
некњижевни и прости, дивљаху се,
и знаху их да беху с Исусом.
14 А видећи исцељеног човека
где с њима стоји не могаху ништа
противу рећи.
15 Онда им заповедише да изиђу
напоље из савета, па питаху један
другог
16 говорећи: Шта ћете чинити
овим људима? Јер велики знак што
учинише они познат је свима који
живе у Јерусалиму, и не можемо
одрећи;
17 али да се даље не разилази по
народу, да им оштро запретимо да
више не говоре за име ово никоме.
18 И дозвавши их заповедише им
да ништа не спомињу нити да уче
у име Исусово.
19 Петар и Јован одговарајући
рекоше им: Судите је ли право
пред Богом да вас већма слушамо
неголи Бога?
20 Јер ми не можемо не говорити
шта видесмо и чусмо.
21 А они запретивши им пустише
их, не нашавши ништа како би
их мучили, народа ради; јер сви
хваљаху Бога за оно што се беше
догодило.
22 Јер оном човеку беше више
од четрдесет година на коме се
догоди ово чудо здравља.

23 А кад их отпустише, дођоше к
својима, и јавише им шта рекоше
главари свештенички и старешине.
24 А они кад чуше, једнодушно
подигоше глас к Богу и рекоше:
Господе Боже, Ти који си створио
небо и земљу и море и све што је у
њима;
25 који устима Давида слуге свог
рече:

Зашто се буне незнабошци,
и народи измишљају празне
речи?
26 Саставше се цареви земаљски,
и кнезови се сабраше уједно
на Господа и на Христа
Његовог.

27 Заиста се сабраше у овом
граду на светог Сина Твог Исуса,
ког си помазао, Ирод и понтијски
Пилат с незнабошцима и с
народом Израиљевим,
28 да учине шта рука Твоја и
савет Твој напред одреди да буде.
29 И сад Господе! Погледај на
њихове претње, и дај слугама
својим да говоре са сваком
слободом реч Твоју;
30 и пружај руку своју на
исцељивање и да знаци и чудеса
буду именом светог Сина Твог
Исуса.
31 И пошто се они помолише Богу
затресе се место где беху сабрани,
и напунише се сви Духа Светог, и
говораху реч Божју са слободом.

32 А у народа који верова беше
једно срце и једна душа; и ниједан
не говораше за имање своје да
је његово, него им све беше
заједничко.
33 И апостоли с великом силом
сведочаху за васкрсење Господа
Исуса Христа; и благодат велика
беше на свима њима:
34 Јер ниједан међу њима не
беше сиромашан, јер колико их год
беше који имаху њиве или куће,
продаваху и доношаху новце што
узимаху зато,
35 и метаху пред ноге
апостолима; и даваше се свакоме
као што ко требаше.
36 А Јосија, прозвани од апостола
Варнава, које значи Син утехе,
Левит родом из Кипра,

37 он имаше њиву, и продавши је
донесе новце и метну апостолима
пред ноге.

5

Ананија и Сапфира. Апостоли у затвору и њихово спасење. Гамалилов савет.

1 А један човек, по имену
Ананија, са женом својом
Сапфиром продаде њиву,
2 и сакри од новаца са знањем и
жене своје, и донесавши један део
метну апостолима пред ноге.
3 А Петар рече: Ананија! Зашто
напуни сотона срце твоје да
слажеш Духу Светоме и сакријеш
од новаца што узе за њиву?
4 Кад је била у тебе не беше ли
твоја? И кад је продаде не беше
ли у твојој власти? Зашто си дакле
такву ствар метнуо у срце своје?
Људима ниси слагао него Богу.
5 А кад чу Ананија речи ове паде
и издахну; и уђе велики страх у све
који слушаху ово.
6 А момци ушавши узеше га и
изнесоше те закопаше.
7 А кад прође око три сата, уђе
и жена његова не знајући шта је
било.
8 А Петар јој одговори: Кажи ми
јесте ли за толико дали њиву? А
она рече: Да, за толико.
9 А Петар јој рече: Зашто се
договористе да искушате Духа
Господњег? Гле ноге оних који твог
мужа закопаше пред вратима су, и
изнеће те.
10 И одмах падну пред ногама
његовим и издахну. А момци
ушавши нађоше је мртву и
изнесоше је и закопаше код мужа
њена.
11 И уђе велики страх у сву цркву
и у све који чуше ово.

12 А рукама апостолским
учинише се многи знаци и
чудеса међу људима; и беху сви
једнодушно у трему Соломуновом.
13 А од осталих нико не
смејаше приступити њима; него их
хваљаше народ.
14 А све више пристајаху они који
вероваху Господа, мноштво људи и
жена,
15 тако да и по улицама
изношаху болеснике и метаху на
постељама и на носилима, да
би кад прође Петар барем сенка
његова осенила кога од њих.
16 А долажаху многи и из околних
градова у Јерусалим, и доношаху
болеснике и које мучаху нечисти
духови; и сви оздрављаху.

17 Али устаде поглавар
свештенички и сви који беху с њим,
од јереси садукејске, и напунише
се зависти,
18 и дигоше руке своје на
апостоле, и метнуше их у општи
затвор.
19 А анђео Господњи отвори ноћу
врата тамничка, и изведавши их
рече:
20 Идите и станите у цркви те
говорите народу све речи овог
живота.
21 А кад они чуше, уђоше ујутру у
цркву, и учаху.

А кад дође поглавар свештенички
и који беху с њим, сазваше
сабор и све старешине од синова
Израиљевих, и послаше у тамницу
да их доведу.
22 А кад слуге отидоше, не
нађоше их у тамници; онда се
вратише и јавише им
23 говорећи: Тамницу нађосмо
закључану са сваком тврђом и
чуваре где стоје пред вратима; али
кад отворисмо, унутра ниједног не
нађосмо.
24 А кад чуше ове речи поглавар
свештенички и војвода црквени и
остали главари свештенички, не
могаху им се начудити шта би то
сад било.
25 А неко дође и јави им
говорећи: Ено они људи што их
бацисте у тамницу, стоје у цркви и
уче народ.
26 Тада отиде војвода с момцима
и доведе их не на силу: јер се
бојаху народа да их не побије
камењем.

27 А кад их доведоше, поставише
их пред сабор, и запита их
поглавар свештенички говорећи:
28 Не запретисмо ли вам оштро
да не учите у ово име? И
гле, напунисте Јерусалим својом
науком, и хоћете да баците на нас
крв овог човека.
29 А Петар и апостоли
одговарајућу рекоше: Већма се
треба Богу покоравати неголи
људима.
30 Бог отаца наших подиже
Исуса, кога ви убисте обесивши на
дрво.
31 Овог Бог десницом својом
узвиси за поглавара и спаса, да да
Израиљу покајање и опроштење
греха.
32 И ми смо Његови сведоци ових
речи и Дух Свети кога Бог даде
онима који се Њему покоравају.
33 А кад они чуше врло се
расрдише, и мишљаху да их
побију.
34 Али онда устаде у
скупштини један фарисеј по имену
Гамалиило, законик, поштован
од свега народа, и заповеди да
апостоли мало изиђу напоље,
35 па рече њима: Људи
Израиљци! Гледајте добро за ове
људе шта ћете чинити;
36 јер пре ових дана уста Тевда,
говорећи да је он нешто, за којим
пристаде људи на број око четири
стотине; он би убијен, и сви
који га слушаху разиђоше се и
пропадоше.
37 Потом уста Јуда Галилејац, у
дане преписа, и одвуче доста људи
за собом; и он погибе, и сви који га
слушаху разасуше се.
38 И сад вам кажем: проћите се
ових људи и оставите их; јер ако
буде од људи овај савет или ово
дело, поквариће се.
39 Ако ли је од Бога, не можете га
покварити, да се како не нађете као
богоборци.
40 Онда га послушаше, и
дозвавши апостоле избише их, и
запретише им да не говоре у име
Исусово, и отпустише их.
41 А они онда отидоше од сабора
радујући се што се удостојише
примити срамоту за име Господа
Исуса.
42 А сваки дан у цркви и по
кућама не престајаху учити и
проповедати јеванђеље о Исусу
Христу.

6

Избор седморице за дељење хране. Заједница расте. Стефан оптужен.

1 А у ове дане, кад се умножише
ученици, подигоше Грци вику на
Јевреје што се њихове удовице
заборављаху кад се делише храна
сваки дан.
2 Онда дванаесторица дозвавши
мноштво ученика, рекоше: Није
прилично нама да оставимо реч
Божју па да служимо око трпеза.
3 Нађите дакле, браћо, међу
собом седам поштених људи,
пуних Духа Светог и премудрости,
које ћемо поставити над овим
послом.
4 А ми ћемо у молитви и у служби
речи остати.
5 И ова реч би угодна свему
народу. И изабраше Стефана,
човека напуњена вере и Духа
Светог, и Филипа, и Прохора, и
Никанора, и Тимона, и Пармена, и
Николу покрштењака из Антиохије.
6 Ове поставише пред апостоле
и они помоливши се Богу метнуше
руке на њих.
7 И реч Божја растијаше, и
множаше се врло број ученика у
Јерусалиму. И свештеници многи
покораваху се вери.
8 А Стефан пун вере и силе
чињаше знаке и чудеса велика
међу људима.
9 Тада усташе неки из зборнице
која се зове ливерћанска и
кириначка и александријска и оних
који беху из Киликије и Азије, и
препираху се са Стефаном.
10 И не могаху противу стати
премудрости и Духу којим
говораше.

11 Тада подговорише људе те
казаше: Чусмо га где хули на
Мојсија и на Бога.
12 И побунише народ и
старешине и књижевнике, и
нападоше и ухватише га, и
доведоше га на сабор.
13 И изведоше лажне сведоке
који говораху: Овај човек не
престаје хулити на ово свето место
и на закон.
14 Јер га чусмо где говори: Овај
Исус Назарећанин развалиће ово
место, и измениће обичаје које нам
остави Мојсије.
15 И погледавши на њ сви који
сеђаху на сабору видеше лице
његово као лице анђела.

7

Проповед првог мученика Стефана. Виђење и смрт.

1 А поглавар свештенички рече:
Је ли дакле тако?
2 А он рече:

Људи браћо и оци! Послушајте.
Бог славе јави се оцу нашем
Авраму кад беше у Месопотамији,
пре него се досели у Харан,
3 и рече му: Изиђи из земље
своје и од рода свог и из дома оца
свог, и дођи у земљу коју ћу ти ја
показати.
4 Тада изиђе из земље халдејске,
и досели се у Харан; и оданде, по
смрти оца његовог, пресели га у
ову земљу у којој ви сад живите.
5 И не даде му наследство у њој
ни стопе; и обрече му је дати у
држање и семену његовом после
њега, док он још немаше детета.
6 Али Бог рече овако: Семе твоје
биће дошљаци у земљи туђој, и
натераће га да служи, и мучиће га
четири стотине година.
7 И народу коме ће служити ја ћу
судити, рече Бог; и потом ће изиђи,
и служиће мени на овоме месту.
8 И даде му завет обрезања, и
тако роди Исака, и обреза га у
осми дан; и Исак Јакова, и Јаков
дванаест старешина.
9 И старешине завиђаху Јосифу,
и продадоше га у Мисир; и Бог
беше с њим.
10 И избави га од свих његових
невоља, и даде му милост
и премудрост пред Фараоном
царем мисирским, и постави га
поглаваром над Мисиром и над
свим домом својим.
11 А дође глад на сву земљу
мисирску и хананску и невоља
велика, и не налажаху хране оци
наши.
12 А Јаков чувши да има пшенице
у Мисиру посла најпре оце наше.
13 И кад дођоше други пут,
познаше Јосифа браћа његова,
и род Јосифов поста познат
Фараону.
14 А Јосиф посла и дозва оца
свог Јакова и сву родбину своју,
седамдесет и пет душа.
15 И Јаков сиђе у Мисир, и умре,
он и очеви наши.
16 И пренесоше их у Сихем, и
метнуше у гроб који купи Авраам
за новце од синова Еморових у
Сихему.
17 И кад се приближи време
обећања за које се Бог закле
Аврааму, народ се народи и
умножи у Мисиру,
18 док наста други цар у Мисиру,
који не знаше Јосифа.
19 Овај намисли зло за наш род,
измучи оце наше да своју децу
бацаху да не живе.
20 У то се време роди Мојсије, и
беше Богу угодан, и би три месеца
храњен у кући оца свог.
21 А кад га избацише, узе га кћи
Фараонова, и одгаји га себи за
сина.
22 И научи се Мојсије свој
премудрости мисирској, и беше
силан у речима и у делима.
23 А кад му се навршиваше
четрдесет година, дође му на
ум да обиђе браћу своју, синове
Израиљеве.
24 И видевши једном где се чини
неправда, поможе, и покаја оног
што му се чињаше неправда, и уби
Мисирца.
25 Мишљаше пак да браћа
његова разумеју да Бог његовом

руком њима спасење даде: али они не разумеше.
26 А сутрадан дође међу такве који се беху свадили, и мираше их говорећи: Људи, ви сте браћа, зашто чините неправду један другом?
27 А онај што чињаше неправду ближњему укори га говорећи: Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама?
28 Или и мене хоћеш да убијеш као што си јуче убио Мисирца?
29 А Мојсије побеже од ове речи, и поста дошљак у земљи мадијанској, где роди два сина.
30 И кад се наврши четрдесет година, јави му се у пустињи горе синајске анђео Господњи у пламену огњеном у купини.
31 А кад Мојсије виде, дивљаше се утвари. А кад он приступи да види, би глас Господњи к њему:
32 Ја сам Бог отаца твојих, Бог Авраамов и Бог Исаков и Бог Јаковљев. А Мојсије се беше уздрхтао и не смеше да погледа.
33 А Господ му рече: Изуј обућу своју са својих ногу: јер је место на коме стојиш света земља.
34 Ја добро видех муку свог народа који је у Мисиру, и чух њихово уздисање, и сиђох да их избавим: и сад ходи да те пошаљем у Мисир.
35 Овог Мојсија, ког укорише рекавши: Ко те постави кнезом и судијом? Овог Бог за кнеза и избавитеља посла руком анђела који му се јави у купини.
36 Овај их изведе учинивши чудеса и знаке у земљи мисирској и у Црвеном Мору и у пустињи четрдесет година.
37 Ово је Мојсије који каза синовима Израиљевим: Господ Бог ваш подигнуће вам пророка из ваше браће, као мене: њега послушајте.
38 Ово је онај што беше у цркви у пустињи с анђелом, који му говори на гори синајској, и с оцима нашим; који прими речи живе да их нама да;
39 ког не хтеше послушати оци наши, него га одбацише, и окренуше се срцем својим у Мисир,
40 рекавши Арону: Начини нам богове који ће ићи пред нама, јер овом Мојсију, који нас изведе из земље мисирске, не знамо шта би.
41 И тада начинише теле, и принесоше жртву идолу, и радоваху се рукотворини својој.
42 А Бог се окрену од њих, и предаде их да служе војницима небеским, као што је писано у књизи пророка:

Еда заклања и жртве принесосте ми
на четрдесет година у пустињи,
доме Израиљев?
43 И примисте чадор Молохов,
и звезду бога свог Ремфана,
кипове које начинисте да им се молите;
и преселићу вас даље од Вавилона.

44 Очеви наши имаху чадор сведочанства у пустињи, као што заповеди Онај који говори Мојсију да га начини по оној прилици као што га виде;
45 који и примише очеви наши и донесоше с Исусом Навином у земљу незнабожаца, које отури Бог испред лица наших отаца, тја до Давида,
46 који нађе милост у Бога, и измоли да нађе место Богу Јаковљевом.
47 А Соломун Му начини кућу.
48 Али највиши не живи у рукотвореним црквама, као што говори пророк:

49 Небо је мени престо
а земља подножје ногама мојим:
како ћете ми кућу сазидати?
Говори Господ;
или које је место за моје почивање?
50 Не створи ли рука моја све ово?

51 Тврдоврати и необрезаних срца и ушију! Ви се једнако

противите Духу Светоме; како ваши оци тако и ви.
52 Ког од пророка не протераше оци ваши? И побише оне који унапред јавише за долазак праведника, ког ви сад издајници и крвници постадосте;
53 који примисте закон наредбом анђеоском, и не одржасте.

54 Кад ово чуше, расрдише се врло у срцима својим, и шкргутаху зубима на њ.
55 А Стефан будући пун Духа Светог погледа на небо и виде славу Божју и Исуса где стоји с десне стране Богу;
56 и рече: Ево видим небеса отворена и Сина човечијег где стоји с десне стране Богу.
57 А они повикавши гласно затискиваху уши своје, и навалише једнодушно на њ.
58 И изведавши га из града стадоше га засипати камењем, и сведоци хаљине своје метнуше код ногу младића по имену Савла.
59 И засипаху камењем Стефана, који се мољаше Богу и говораше: Господе Исусе! Прими дух мој.
60 Онда клече на колена и повика гласно: Господе! Не прими им ово за грех. И ово рекавши умре.

8

Савле гони хришћане. Филип проповеда у Самарији. Симон врачар. Обраћање царичиног благајника из Етиопије.

1 Савле пак беше пристао на његову смрт.

А у тај дан постаде велико гоњење на цркву јерусалимску, и сви се расејаше по крајевима јудејским и самаријским осим апостола.
2 А људи побожни укопаше Стефана и велики плач учинише над њим.
3 А Савле досађиваше цркви, јер ињаше по кућама, и вуцијаше људе и жене те предаваше у тамницу.
4 А они што се беху расејали пролажаху проповедајући реч.
5 А Филип сишавши у град самаријски проповедаше им Христа.
6 А народ пажаше једнодушно на оно што говораше Филип, слушајући и гледајући знаке које чињаше:
7 Јер духови нечисти с великом виком излажаху из многих у којима беху, и многи узети и хроми оздравише.
8 И би велика радост у граду оном.

9 А беше један човек, по имену Симон, који пре чараше у граду и довођаше у чудо народ самаријски, говорећи да је он нешто велико;
10 на ког гледаху сви, и мало и велико, говорећи: Ово је велика сила Божја.
11 А зато гледаху на њега што их много времена чинима удивљаваше.
12 Кад пак вероваше Филипу који проповедаше јеванђеље о царству Божјем, и о имену Исуса Христа, крштаваху се и људи и жене.
13 Тада и Симон верова, и крстивши се оста код Филипа; и видећи дела и знаке велике који се чињаху дивљаше се врло.

14 А кад чуше апостоли који беху у Јерусалиму да Самарија прими реч Божју, послаше к њима Петра и Јована.
15 Који сишавши помолише се Богу за њих да приме Духа Светог;
16 јер још ни на једног не беше дошао, него беху само крштени у име Господа Исуса.
17 Тада апостоли метнуше руке на њих, и они примише Духа Светог.
18 А кад виде Симон да се даје Дух Свети кад апостоли метну руке, донесе им новце
19 говорећи: Дајте и мени ову власт да кад метнем руке на кога прими Духа Светог.
20 А Петар му рече: Новци твоји с тобом да буду у погибао, што си

помислио да се дар Божји може добити за новце.

21 Нема теби дела ни исета у овој речи; јер срце твоје није право пред Богом.

22 Покај се дакле од ове своје пакости, и моли се Богу да би ти се опростила помисао срца твог.

23 Јер те видим да си у горкој жучи и у свези неправде.

24 А Симон одговарајући рече: Помолите се ви Господу за мене да не наиђе на мене ништа од овог што рекосте.

25 Тако они посведочивши и говоривши реч Господњу вратише се у Јерусалим, и многим селима самаријским проповедише јеванђеље.

26 А анђео Господњи рече Филипу говорећи: Устани и иди у подне на пут који силази од Јерусалима у Газу и пуст је.

27 И уставши пође. И гле, човек Арапин, ушкопљеник, властелин Кандакије царице арапске, што беше над свим њеним ризницама, који беше дошао у Јерусалим да се моли Богу,

28 па се враћаше, и седећи на колима својим читаше пророка Исаију.

29 А Дух рече Филипу: Приступи и прилепи се тим колима.

30 А Филип притрчавши чу га где чита пророка Исаију, и рече: А разумеш ли шта читаш?

31 А он рече: Како бих могао разумети ако ме ко не упути? И умоли Филипа те се попе и седе с њим.

32 А место из писма које читаше беше ово:

Као овца на заклање одведе се,
и нем као јагње пред оним који га стриже,
тако не отвори уста својих.

33 У Његовом понижењу укиде се суд Његов.
А род Његов ко ће исказати?
Јер се Његов живот узима од земље.

34 Онда ушкопљеник одговори Филипу и рече: Молим те, за кога ово говори пророк? Или за себе или за кога другог?

35 А Филип отворивши уста своја, и почевши од писма овог, приповеди му јеванђеље Исусово.

36 Како иђаху путем дођоше на некакву воду; и рече ушкопљеник: Ево воде, шта брани мени да се крстим?

37 А Филип му рече: Ако верујеш од свега срца свог, можеш. А он одговарајући рече: Верујем да је Исус Христос Син Божји.

38 И заповеди да стану кола, и сиђоше оба на воду, и Филип и ушкопљеник, и крсти га.

39 А кад изиђоше из воде, Дух Свети паде на ушкопљеника, а анђео Господњи узе Филипа, и више га не виде ушкопљеник; него отиде путем својим радујући се.

40 А Филип се обрете у Азоту; и пролазећи проповедаше јеванђеље свима градовима, док не дође у Ћесарију.

9

Савлово обраћење и прва искуства у Дамаску и Јерусалиму. Петар исцељује Енеју и васкрсава Тавиту.

1 А Савле још дишући претњом и смрћу на ученике Господње приступи к поглавару свештеничком,

2 и измоли у њега посланице у Дамаск на зборнице, ако кога нађе од овог пута, и људе и жене свезане да доведе у Јерусалим.

3 А кад беше на путу и дође близу Дамаска, уједанпут обасја га светлост с неба,

4 и паднувши на земљу чу глас где му говори: **Савле! Савле! Зашто ме гониш?**

5 А он рече: Ко си Ти, Господе? А Господ рече: **Ја сам Исус, ког ти гониш: тешко ти је противу бодила прћати се.**

6 А он дрхћући од страха рече: Господе! Шта хоћеш да чиним? И Господ му рече: **Устани и уђи у**

град, па ће ти се казати шта ти треба чинити.

7 А људи који иђаху с њим стајаху
и чуђаху се, јер чујаху глас а не виђаху никога.
8 А Савле уста од земље, и
отвореним очима својим никога не виђаше. А они га узеше за руку и
уведоше у Дамаск.
9 И беше три дана слеп, и не једе,
нити пи.
10 А у Дамаску беше један
ученик, по имену Ананија, и рече му Господ у утвари: **Ананија!** А он
рече: Ево ме, Господе!
11 А Господ му рече: **Устани и
иди у улицу која се зове Права, и тражи у дому Јудином по имену Савла Таршанина; јер гле, он се моли Богу,**
12 **и виде у утвари човека, по
имену Ананију, где уђе и метну руку на њ да прогледа.**
13 А Ананија одговори: Господе!
Ја чух од многих за тог човека колика зла почини светима Твојим
у Јерусалиму;
14 и овде има власт од главара
свештеничких да веже све који призивају име Твоје.
15 А Господ му рече: **Иди, јер ми
је он суд избрани да изнесе име моје пред незнабошце и цареве и синове Израиљеве.**
16 **А ја ћу му показати колико му
ваља пострадати за име моје.**
17 И пође Ананија, и уђе у кућу, и
метнувши руке на њ рече: Савле, брате! Господ Исус, који ти се јави на путу којим си ишао, посла ме да
прогледаш и да се напуниш Духа Светог.
18 И одмах отпаде од очију
његових као крљушт, и одмах прогледа, и уставши крсти се.
19 И пошто поједе окрепи се.

И би Савле неколико дана с
ученицима који беху у Дамаску.
20 И одмах по зборницама
проповедаше Исуса да је Он Син Божји.
21 А сви који слушаху дивљаху
се и говораху: Није ли ово онај што гоњаше у Јерусалиму оне који спомињаху име ово, и овде зато дође да их повезане води главарима свештеничким.
22 А Савле се већма сиљаше
и забуњиваше Јевреје који живе у Дамаску, доказујући да је ово Христос.

23 А кад се наврши подоста дана,
договорише се Јевреји да га убију.
24 Али Савле дознаде њихов
договор; а они чуваху врата дан и ноћ да би га убили;
25 а ученици га узеше ноћу и
спустише преко зида у котарици.

26 А кад дође Савле у Јерусалим,
огледаше да се прибије уз ученике; и сви га се бојаху, јер не вероваху да је ученик.
27 А Варнава га узе и доведе
к апостолима, и каза им како на путу виде Господа, и како му говори, и како у Дамаску слободно проповеда име Исусово.
28 И беше с њима и улази у
Јерусалим и излази и слободно проповедаше име Господа Исуса.
29 И говораше и препираше се с
Грцима, а они гледаху да га убију.
30 А кад разумеше браћа,
сведоше га у Ћесарију, и отпустише га у Тарс.
31 А цркве по свој Јудеји и
Галилеји и Самарији беху на миру, и напредоваху, и хођаху у страху Господњем, и умножаваху се утехом Светог Духа.

32 И догоди се кад Петар
обилажаше све, да дође и к светима који живљаху у Лиди.
33 И нађе тамо једног човека по
имену Енеју, који већ осам година лежаше на одру, јер беше узет.
34 И рече му Петар: Енеја!
Исцељује те Исус Христос, устани и простри сам себи. И одмах уста.
35 И видеше га сви који живљаху
у Лиди и у Асарону, и обратише се ка Господу.

36 А у Јопи беше једна ученица
по имену Тавита, које значи срна,

и она беше пуна добрих дела и милостиње што чињаше.
37 И догоди се у те дане да се она разболе и умре; онда је окупаше и метнуше у горњу собу.
38 А будући да је Лида близу Јопе, онда ученици чувши да је Петар у њој послаше два човека молећи га да не пожали труда доћи до њих.
39 А Петар уставши отиде с њима, и кад дође, изведоше га у горњу собу и скупише се око њега све удовице плачући и показујући сукње и хаљине што је радила Срна док је била с њима.
40 А Петар изгнавши све напоље клече на колена и помоли се Богу, и окренувши се к телу рече: Тавито! Устани. А она отвори очи своје, и видевши Петра седе.
41 Петар пак пруживши јој руку подиже је; и дозвавши свете и удовице показа је живу.
42 И ово се разгласи по свој Јопи, и многи вероваше Господа.
43 И догоди се да он оста много дана у Јопи у неког Симона кожара.

10

Корнилија и његов дом кршћава апостол Петар.

1 А у Ћесарији беше један човек по имену Корнилије, капетан од чете која се зваше талијанска.
2 Побожан и богобојазан са целим домом својим, који даваше милостињу многим људима и мољаше се Богу без престанка;
3 он виде на јави у утвари око деветог сата дневи анђела Божјег где сиђе к њему и рече му: Корнилије!
4 А он погледавши на њ и уплашивши се рече: Шта је, Господе? А он му рече: Молитве твоје и милостиње твоје изиђоше на памет Богу;
5 и сад пошљи у Јопу људе и дозови Симона прозваног Петра:
6 Он стоји у неког Симона кожара, ког је кућа код мора: он ће ти казати речи којима ћеш се спасти ти и сав дом твој.
7 И кад отиде анђео који говори Корнилију, дозвавши двојицу од својих слугу и једног побожног војника од оних који му служаху,
8 и казавши им све посла их у Јопу.

9 А сутрадан кад они иђаху путем и приближише се ка граду, изиђе Петар у горњу собу да се помоли Богу у шести сат.
10 И огладне, и хтеде да једе; а кад му они готовљаху, дође изван себе,
11 и виде небо отворено и суд некакав где силази на њега, као велико платно, завезан на четири рогља и спушта се на земљу;
12 у коме беху сва четвороножна на земљи, и звериње и бубине и птице небеске.
13 И постаде глас к њему: **Устани, Петре! Покољи и поједи.**
14 А Петар рече: Нипошто, Господе! Јер никад не једох шта погано или нечисто.
15 И гле, глас опет к њему другом: **Шта је Бог очистио ти не погани.**
16 И ово би трипут, и суд се опет узе на небо.

17 А кад се Петар у себи дивљаше шта би била утвара коју виде, и гле људи послани од Корнилија, напитавши и нашавши дом Симонов стадоше пред вратима,
18 и зовнувши питаху: Стоји ли овде Симон прозвани Петар?
19 А док Петар размишљаваше о утвари, рече му Дух: Ево три човека траже те;
20 него устани и сиђи и иди с њима не премишљајући ништа, јер их ја послах.
21 А Петар сишавши к људима посланим к себи од Корнилија рече: Ево ја сам кога тражите; што сте дошли?
22 А они рекоше: Корнилије капетан, човек праведан и богобојазан, познат код свега народа јеврејског, примио је заповест од анђела светог да

дозове тебе у свој дом и да чује
речи од тебе.
23 Онда их дозва унутра и угости.

А сутрадан уставши Петар пође
с њима, и неки од браће која беше
у Јопи пођоше с њим.
24 И сутрадан уђоше у
Ћесарију. А Корнилије чекаше их
сазвавши родбину своју и љубазне
пријатеље.
25 А кад Петар хтеде да уђе,
срете га Корнилије, и паднувши на
ноге његове поклони се.
26 И Петар га подиже говорећи:
Устани, и ја сам човек.
27 И с њим говорећи уђе, и нађе
многе који се беху сабрали.
28 И рече им: Ви знате како
је неприлично човеку Јеврејину
дружити се или долазити к туђину;
али Бог мени показа да ниједног
човека не зовем поганим или
нечистим;
29 зато и без сумње дођох позван.
Питам вас дакле зашто посласте
по мене?
30 И Корнилије рече: Од четвртог
дана до овог часа ја постих, и у
девети сат мољах се Богу у својој
кући; и гле, човек стаде преда
мном у хаљини сјајној,
31 и рече: Корнилије! Услишена
би молитва твоја и милостиње
твоје поменуше се пред Богом.
32 Пошљи дакле у Јопу и дозови
Симона који се зове Петар: он
стоји у кући Симона кожара код
мора, који кад дође казаће ти.
33 Онда ја одмах послах к теби; и
ти си добро учинио што си дошао.
Сад дакле ми сви стојимо пред
Богом да чујемо све што је теби од
Бога заповеђено.

34 А Петар отворивши уста рече:
Заиста видим да Бог не гледа ко је
ко;
35 него у сваком народу онај који
се боји Њега и твори правду, мио је
Њему.
36 Реч што посла синовима
Израиљевим, јављајући мир по
Исусу Христу, који је Господ свима.
37 Ви знате говор који је био по
свој Јудеји почевши од Галилеје по
крштењу које проповеда Јован:
38 Исуса из Назарета како га
помаза Бог Духом Светим и
силом, који прође чинећи добро
и исцељујући све које ђаво беше
надвладао; јер Бог беше с њим.
39 И ми смо сведоци свему
што учини у земљи јудејској и
Јерусалиму; ког и убише обесивши
на дрво.
40 Овог Бог васкрсе трећи дан, и
даде Му да се покаже,
41 не свему народу него нама
сведоцима напред избранима од
Бога, који с Њим једосмо и писмо
по васкрсењу Његовом из мртвих.
42 И заповеди нам да
проповедамо народу и да
сведочимо да је Он наречени од
Бога судија живим и мртвим.
43 За ово сведоче сви пророци
да ће именом Његовим примити
опроштење греха сви који Га
верују.

44 А док још Петар говораше ове
речи, сиђе Дух Свети на све који
слушаху реч.
45 И удивише се верни из
обрезања који беху дошли с
Петром, видећи да се и на
незнабошце изли дар Духа Светог.
46 Јер их слушаху где говораху
језике, и величаху Бога. Тада
одговори Петар:
47 Еда може ко воду забранити
да се не крсте они који примише
Духа Светог као и ми?
48 И заповеди им да се крсте у
име Исуса Христа. Тада га молише
да остане код њих неколико дана.

11

*Петар оправдава свој сусрет
са многобошцима. Ширење
Јеванђеља до Антиохије. Име:
Хришћани. Старање за браћу у
Јудеји.*

1 А чуше и апостоли и браћа
који беху у Јудеји да и незнабошци
примише реч Божју.

2 И кад изиђе Петар у Јерусалим, препираху се с њим који беху из обрезања,
3 говорећи: Ушао си к људима који нису обрезани, и јео си с њима.
4 А Петар почевши казиваше им редом говорећи:
5 Ја бејах у граду Јопи на молитви, и дошавши изван себе видех утвару, где силази суд некакав као велико платно на четири рогља и спушта се с неба, и дође до преда ме.
6 Погледавши у њ опазих и видех четвороножна земаљска, и звериње и бубине и птице небеске.
7 А чух глас који ми говори: **Устани, Петре! Покољи и поједи.**
8 А ја рекох: Нипошто Господе! Јер ништа погано и нечисто никад не уђе у уста моја.
9 А глас ми одговори другом с неба говорећи: **Шта је Бог очистио ти не погани.**
10 А ово би трипут; и узе се опет све на небо.
11 И гле, одмах три човека сташе пред кућом у којој бејах, послани из Ћесарије к мени.
12 А Дух ми рече да идем с њима не премишљајући ништа. А дођоше са мном и ово шест браће, и уђосмо у кућу човекову.
13 И каза нам како виде анђела у кући својој који је стао и казао му: Пошљи људе у Јопу и дозови Симона прозваног Петра,
14 који ће ти казати речи којима ћеш се спасти ти и сав дом твој.
15 А кад ја почех говорити сиђе Дух Свети на њих, као и на нас у почетку.
16 Онда се опоменух речи Господње како говораше: **Јован је крстио водом, а ви ћете се крстити Духом Светим.**
17 Кад им дакле Бог даде једнак дар као и нама који верујемо Господа свог Исуса Христа; ја ко бејах да би могао забранити Богу?
18 А кад чуше ово, умукоше, и хваљаху Бога говорећи: Дакле и незнабошцима Бог даде покајање за живот.
19 А они што се расејаше од невоље која поста за Стефана, прођоше тја до Финикије и Кипра и Антиохије, ником не говорећи реч до самим Јеврејима.
20 А неки од њих беху Кипрани и Киринци, који ушавши у Антиохију говораху Грцима проповедајући јеванђеље о Господу Исусу.
21 И беше рука Божија с њима; и много их вероваше и обратише се ка Господу.
22 А дође реч о њима до ушију цркве која беше у Јерусалиму; и послаше Варнаву да иде тја до Антиохије;
23 који дошавши и видевши благодат Божју, обрадова се, и мољаше све да тврдим срцем остану у Господу;
24 јер беше човек благ и пун Духа Светог и вере. И обрати се многи народ ка Господу.
25 Варнава, пак, изиђе у Тарс да тражи Савла; и кад га нађе, доведе га у Антиохију.
26 И они се целу годину састајаше онде с црквом, и учише многи народ; и најпре у Антиохији назваше ученике хришћанима.
27 А у те дане сиђоше из Јерусалима пророци у Антиохију.
28 И уставши један од њих, по имену Агав, објави глад велику која хтеде бити по васионом свету; који и би за Клаудија ћесара.
29 А од ученика одреди сваки колико који могаше да пошаљу у помоћ браћи која живљаху у Јудеји.
30 Које и учинише пославши старешинама преко руке Варнавине и Савлове.

12

Јаковљева смрт. Петрово ослобођење. Иродова смрт.

1 У оно пак време подиже Ирод цар руке да мучи неке од цркве.
2 И погуби Јакова брата Јовановог мачем.
3 И видевши да је то по вољи Јеврејима настави да ухвати

и Петра (а беху дани пресних хлебова),
4 ког и ухвати и баци у тамницу и предаде га четворици четвртника војничких да га чувају, и мишљаше га по пасхи извести пред народ.
5 И тако Петра чуваху у тамници; а црква мољаше се за њега Богу без престанка.

6 А кад хтеде Ирод да га изведе, ону ноћ спаваше Петар међу двојицом војника, окован у двоје вериге, а стражари пред вратима чуваху тамницу.
7 И гле, анђео Господњи приступи, и светлост обасја по соби, и куцнувши Петра у ребра пробуди га говорећи: Устани брже. И спадоше му вериге с руку.
8 А анђео му рече: Опаши се, и обуј опанке своје. И учини тако. И рече му анђео: Обуци хаљину своју, па хајде за мном.
9 И изишавши иђаше за њим, и не знаше да је то истина што анђео чињаше, него мишљаше да види утвару.
10 А кад прођоше прву стражу и другу и дођоше к вратима гвозденим која вођаху у град, она им се сама отворише; и изишавши прођоше једну улицу, и анђео одмах одступи од њега.
11 И кад дође Петар к себи рече: Сад заиста видим да Бог посла анђела свог те ме избави из руку Иродових и од свега чекања народа јеврејског.

12 И размисливши дође кући Марије матере Јована који се зваше Марко, где беху многи сабрани и мољаху се Богу.
13 А кад куцну Петар у врата од двора, приступи девојка по имену Рода, да чује.
14 И познавши глас Петров од радости не отвори врата, него утрча и каза да Петар стоји пред вратима.
15 А они јој рекоше: Јеси ли ти луда? А она потврђиваше да је тако. А они говораху: Анђео је његов.
16 А Петар једнако куцаше. А кад отворише, видеше га, и удивише се.
17 А он махнувши на њих руком да ћуте, каза им како га Господ изведе из тамнице; и рече јавите ово Јакову и браћи. И изишавши отиде на друго место.
18 А кад би дан, беше не мала буна међу војницима, шта то би од Петра.
19 А кад га Ирод заиска и не нађе, онда испита стражаре, и заповеди да их одведу; и изишавши из Јудеје у Ћесарију онамо живљаше.

20 Јер се Ирод срђаше на Тирце и Сидонце. Али они једнодушно дођоше к њему, и узевши на своју руку Власта, постељника царевог, искаху мира, јер се њихове земље храњаху од његовог царства.
21 А у одређени дан обуче се Ирод у царску хаљину, и седавши на престо говораше им;
22 а народ викаше: Ово је глас Божји, а не човечији.
23 Али уједанпут удари га анђео Господњи: јер не даде славе Богу; и будући изједен од црви издахну.
24 А реч Божија растијаше и множаше се.
25 А Варнава и Савле предавши помоћ вратише се из Јерусалима у Антиохију, узевши са собом Јована који се зваше Марко.

13

Прво Павлово путовање међу многобошце. Проповед о Јеванђељу на Кипру и у Антиохији Писидијској.

1 А у цркви која беше у Антиохији беху неки пророци и учитељи, то јест: Варнава и Симеун који се зваше Нигар, и Лукије Киринац, и Манаил одгајени с Иродом четворовласником, и Савле.
2 А кад они служаху Господу и пошћаху, рече Дух Свети: Одвојте ми Варнаву и Савла на дело на које их позвах.
3 Тада постивши и помоливши се Богу метнуше руке на њих, и отпустише их.

4 Ови дакле послани од Духа
Светог сиђоше у Селеукију, и
оданде отпловише у Кипар.
5 И дошавши у Саламин јавише
реч Божју у зборницама јеврејским;
а имаху и Јована слугу.
6 А кад прођоше острво тја до
Пафа, нађоше некаквог човека
врачара, и лажног пророка,
Јеврејина, коме беше име Варисус,
7 који беше с намесником Срђем
Павлом, човеком разумним. Овај
дозвавши Варнаву и Савла заиска
да чује реч Божју.
8 А Елима врачар (јер то
значи име његово) стаде им се
супротити, гледајући да одврати
намесника од вере.
9 А Савле који се зваше и Павле,
пун Духа Светог погледавши на њ
10 рече: О напуњени сваког
лукавства и сваке пакости, сине
ђаволи! Непријатељу сваке
правде! Зар не престајеш кварити
праве путеве Господње?
11 И сад ето руке Господње на те,
и да будеш слеп да не видиш сунце
за неко време. И уједанпут нападе
на њ мрак и тама, и пипајући
тражаше вођу.
12 Тада намесник, кад виде
шта би, верова, дивећи се науци
Господњој.

13 А кад се Павле са својим
друштвом одвезе из Пафа, дођоше
у Пергу памфилијску; а Јован
се одвоји од њих, и врати се у
Јерусалим.
14 А они отишавши из Перге
дођоше у Антиохију писидијску, и
ушавши у зборницу у дан суботни
седоше.
15 А по читању закона и пророка
послаше старешине зборничке к
њима говорећи: Људи браћо! Ако
је у вама реч утехе за народ,
говорите.
16 А Павле уставши и махнувши
руком рече:

Људи Израиљци и који се Бога
бојите! Чујте.
17 Бог народа овог изабра оце
наше, и подиже народ кад беху
дошљаци у земљи мисирској, и
руком високом изведе их из ње.
18 И до четрдесет година
прехрани их у пустињи.
19 И затрвши седам народа у
земљи хананској на коцке раздели
им земљу њихову.
20 И потом на четири стотине и
педесет година даде им судије до
Самуила пророка.
21 И од тада искаше цара, и
даде им Бог Саула, сина Кисовог,
човека од колена Венијаминовог,
за четрдесет година.
22 И уклонивши њега подиже
им Давида за цара, коме и рече
сведочећи: Нађох Давида сина
Јесејевог, човека по срцу мом, који
ће испунити све воље моје.
23 Од његовог семена подиже Бог
по обећању Израиљу спаса Исуса;
24 кад Јован пред Његовим
доласком проповеда крштење
покајања свему народу Израиљевом.
25 И кад свршиваше Јован
течење своје, говораше: Ко
мислите да сам ја нисам ја; него
ево иде за мном, коме ја нисам
достојан разрешити ремен на
обући Његовој.

26 Људи браћо! Синови рода
Авраамовог, и који се међу вама
Бога боје! Вама се посла реч овог
спасења.
27 Јер они што живе у
Јерусалиму, и кнезови њихови, не
познаше Овог и гласове пророчке
који се читају сваке суботе,
осудивши Га извршише.
28 И не нашавши ниједне кривице
смртне молише Пилата да Га
погуби.
29 И кад свршише све што је
писано за Њега, скинуше Га с
дрвета и метнуше у гроб.
30 А Бог васкрсе Га из мртвих.
31 И показива се много дана
онима што излазише с Њим из
Галилеје у Јерусалим, који су сад
сведоци Његови пред народом.
32 И ми вам јављамо обећање
које би очевима нашим да је ово
Бог испунио нама, деци њиховој,
подигнувши Исуса;

33 као што је написано и у другом
псалму: Ти си мој Син, ја Те данас
родих.

34 А да Га из мртвих васкрсе да
се више не врати у труљење овако
каже: Даћу вам светињу Давидову
верну.

35 Зато и на другом месту говори:
Нећеш дати да Твој Светац види
труљење.

36 Јер Давид послуживши роду
свом по вољи Божјој умре, и
метнуше га код отаца његових, и
виде труљење.
37 А ког Бог подиже не виде
труљење.
38 Тако да вам је на знање,
људи браћо! Да се кроза Њ вама
проповеда опроштење греха.
39 И од свега, од чега се
не могосте оправдати у закону
Мојсијевом, оправдаће се у Њему
сваки који верује.
40 Гледајте дакле да не дође на
вас оно што је казано у пророцима:

41 Видите, немарљиви!
И чудите се, и нек вас нестане;
јер ја чиним дело у ваше дане,
дело које нећете веровати ако
вам ко усказује.

42 А кад излажаху из зборнице
јеврејске, мољаху незнабошци да
им се ове речи у другу суботу
говоре.
43 А кад се сабор разиђе, пођоше
за Павлом и за Варнавом многи
од Јевреја и побожних дошљака; а
они говорећи им световаху их да
остану у благодати Божјој.
44 А у другу суботу сабра се
готово сав град да чују речи Божје.
45 А кад видеше Јевреји народ,
напунише се зависти, и говораху
противно речима Павловим
насупрот говорећи и хулећи.
46 А Павле и Варнава
ослободивши се рекоше: Вама
је најпре требало да се говори
реч Божја; али кад је одбацујете,
и сами се показујете да нисте
достојни вечног живота, ево се
обрћемо к незнабошцима.
47 Јер нам тако заповеди
Господ: Поставих те за видело
незнабошцима, да будеш спасење
до самог краја земље.

48 А кад чуше незнабошци,
радоваху се и слављаху реч
Божју, и вероваху колико их беше
приправљено за живот вечни.
49 И реч се Божја разношаше по
свој околини.
50 Али Јевреји подговорише
побожне и поштене жене и
старешине градске те подигоше
гоњење на Павла и Варнаву, и
истераше их из своје земље.
51 А они отресавши на њих прах
са својих ногу дођоше у Иконију.
52 А ученици пуњаху се радости
и Духа Светог.

14

Павлов рад у Иконији, Листри и Дерви. Повратак у Антиохију.

1 У Иконији пак догоди се да
они заједно уђоше о зборницу
јеврејску, и говораху тако да
верова велико мноштво Јевреја и
Грка.
2 А Јевреји који не вероваху
подбунише и раздражише душе
незнабожаца на браћу.
3 Али они осташе доста времена
говорећи слободно у Господу који
сведочаше реч благодати своје и
даваше те се твораху знаци и
чудеса рукама њиховим.
4 А мноштво градско раздели се,
и једни беху с Јеврејима, а једни с
апостолима.
5 А кад навалише и незнабошци
и Јевреји са својим поглаварима да
им досаде и камењем да их побију,
6 они дознавши побегоше у
градове ликаонске, у Листру и у
Дерву и у околину њихову.
7 И онамо проповедаху
јеванђеље.

8 И један човек у Листри сеђаше
немоћан у ногама, и беше хром

од утробе матере своје, и не беше никад ходио.
9 Овај слушаше Павла где говори. Павле погледавши на њ и видевши да верује да ће оздравити,
10 рече великим гласом: Теби говорим у име Господа Исуса Христа, устани на своје ноге управо. И скочи, и хођаше.
11 А кад виде народ шта учини Павле, подигоше глас свој говорећи ликаонски: Богови начинише се као људи, и сиђоше к нама.
12 И називаху Варнаву Јупитером, а Павла Меркуријем, јер он управљаше речју.
13 А свештеник Јупитера који беше пред градом њиховим доведе јунце, и донесе венце пред врата, и с народом хтеде да приноси жртву.
14 А кад чуше апостоли, Варнава и Павле, раздреше хаљине своје, и скочише међу народ вичући и говорећи:
15 Људи! Шта то чините? И ми смо као и ви смртни људи, који вам проповедамо јеванђеље да се од ових лажних ствари обратите к Богу Живом, који створи небо и земљу и море и све што је у њима;
16 који у прошавшим нараштајима беше пустио све народе да иду својим путевима:
17 И опет не остави себе непосведочена, чинећи добро, дајући нам с неба дажд и године родне, пунећи срца наша јелом и весељем.
18 И ово говорећи једва уставише народ да им не приносе жртве, него да иде сваки својој кући.

А док они живљаху онде и учаху,
19 дођоше из Антиохије и из Иконије некакви Јевреји, и кад се они препираху слободно, подговорише народ да их одустану, говорећи да ништа право не говоре, него све лажу. И подговоривши народ засуше Павла камењем и извукоше га из града мислећи да је мртав.
20 А кад га опколише ученици његови, устаде и уђе у град, и сутрадан изиђе с Варнавом у Дерву.
21 И проповедивши јеванђеље граду оном и научивши многе вратише се у Листру и Иконију и Антиохију.
22 Утврђујући душе ученика и саветујући их да остану у вери, и да нам кроз многе невоље ваља ући у царство Божје.
23 И поставивши им старешине по свим црквама, и помоливши се Богу с постом, предадоше их Господу кога вероваше.

24 И прошавши Писидију дођоше у Памфилију.
25 И говоривши реч Господњу у Перзи сиђоше у Аталију.
26 И оданде отпловише у Антиохију, одакле беху предани благодати Божјој на дело које свршише.
27 А кад дођоше и сабраше цркву, казаше све шта учини Бог с њима, и како отвори незнабошцима врата вере.
28 И осташе онде не мало времена с ученицима.

15

Сабор апостолски и одлука да се обраћеним многобошцима не намеће јарам Закона. Друго проповедничко Павлово путовање.

1 И неки сишавши из Јудеје учаху браћу: Ако се не обрежете по обичају Мојсијевом, не можете се спасти.
2 А кад поста расправа, и Павле и Варнава не мало се препираше с њима, одредише да Павле и Варнава и други неки од њих иду горе к апостолима и старешинама у Јерусалим за ово питање.
3 А они онда спремљени од цркве, пролажаху кроз Финикију и Самарију казујући обраћање незнабожаца, и чињаху велику радост свој браћи.
4 А кад дођоше у Јерусалим, прими их црква и апостоли и

старешине, и казаше све што учини Бог с њима, и како отвори незнабошцима врата вере.
5 Онда усташе неки од јереси фарисејске који беху веровали, и говораху да их ваља обрезати, и заповедити да држе закон Мојсијев.
6 А апостоли и старешине сабраше се да извиде ову реч.
7 И по многом већању уста Петар и рече: Људи браћо! Ви знате да Бог од првих дана изабра између нас да из мојих уста чују незнабошци реч јеванђеља и да верују.
8 И Бог, који познаје срца, посведочи им и даде им Духа Светог као и нама.
9 И не постави никакве разлике међу нама и њима, очистивши вером срца њихова.
10 Сад дакле шта кушате Бога и хоћете да метнете ученицима јарам на врат, ког ни очеви наши ни ми могосмо понети?
11 Него верујемо да ћемо се спасти благодаћу Господа Исуса Христа као и они.
12 Онда умуче све мноштво, и слушаху Варнаву и Павла који приповедаху колике знаке и чудеса учини Бог у незнабошцима преко њих.
13 А кад они умукоше, одговори Јаков говорећи: Људи браћо! Послушајте мене.
14 Симон каза како Бог најпре походи и прими из незнабожаца народ к имену свом.
15 И с овим се ударају речи пророка, као што је написано:

16 Потом ћу се вратити,
и сазидаћу дом Давидов, који је пао,
и његове развалине поправићу,
и подигнућу га,
17 Да потраже Господа остали људи
и сви народи у којима се име моје спомену,
говори Господ који твори све ово.
18 Богу су позната од постања света
сва дела Његова;

19 Зато ја велим да се не дира у незнабошце који се обраћају к Богу;
20 него да им се заповеди да се чувају од прилога идолских и од курварства и од удављеног и од крви, и што њима није мило другима да не чине.
21 Јер Мојсије има од старих времена у свим градовима који га проповедају, и по зборницама чита се сваке суботе.

22 Тада нађоше за добро апостоли и старешине са свом црквом да изберу између себе двојицу и да пошљу у Антиохију с Павлом и Варнавом, Јуду који се зваше Варсава, и Силу, људе знамените међу браћом.
23 И написаше рукама својим ово: Апостоли и старешине и браћа поздрављају браћу која су по Антиохији и Сирији и Киликији што су од незнабожаца.
24 Будући да ми чусмо да неки од нас изишавши сметоше вас речима, и раслабише душе ваше говорећи вам да се обрезујете и да држите закон, којима ми не заповедисмо;
25 зато нађосмо за добро ми једнодушно сабрани изабране људе послати вама с љубазним нашим Варнавом и Павлом,
26 с људима који су предали душе своје за име Господа нашег Исуса Христа.
27 Посласмо дакле Јуду и Силу, који ће то и речима казати.
28 Јер нађе за добро Свети Дух и ми да никаквих тегоба више не мећемо на вас осим ових потребних:
29 Да се чувате од прилога идолских и од крви и од удављеног и од курварства, и шта нећете да се чини вама не чините другима; од чега ако се чувате, добро ћете чинити. Будите здрави.
30 А кад их опремише, дођоше у Антиохију, и сабравши народ предаше посланицу.

31 А кад прочиташе, обрадоваше
се утеси.
32 А Јуда и Сила, који и пророци
беху, многим речима утешише
браћу и утврдише.
33 И пошто бише онамо неко
време, отпустише их браћа с
миром к апостолима.
34 Сила нађе за добро да
остане онамо, А Јуда се врати у
Јерусалим.
35 А Павле и Варнава живљаху
у Антиохији и учаху и проповедаху
реч Господњу с многима другим.

36 А после неколико дана рече
Павле Варнави: Хајде да се
вратимо и да обиђемо браћу
по свим градовима по којима
проповедасмо реч Господњу како
живе.
37 А Варнава хтеде да узму са
собом Јована прозваног Марка.
38 Павле пак говораше: Оног који
нас је одустао у Памфилији и није
ишао с нама на дело на које смо
били одређени, да не узимамо са
собом.
39 Тако постаде распра да се
они раздвојише, и Варнава узевши
Марка отплови у Кипар.
40 А Павле избравши Силу изиђе
предан благодати Божјој од браће.
41 И пролажаше кроз Сирију и
Киликију утврђујући цркве.

16

Павле прихвата Тимотија и преноси Јеванђеље из Азије у Европу. Његови доживљаји у Филиби: Лидија и тамничар верују Господа.

1 Дође пак у Дерву и у Листру,
и гле, онде беше неки ученик, по
имену Тимотије, син неке жене
Јеврејке која вероваше, а оца Грка;
2 за њега добро сведочаху браћа
која беху у Листри и у Иконији.
3 Овог намисли Павле да узме са
собом; и узе га, и обреза Јевреја
ради који беху у оним местима: јер
сви знаху оца његовог да беше Грк.
4 И кад пролажаху по градовима,
предаваше им да држе уредбе које
уредише апостоли и старешине у
Јерусалиму.
5 А цркве се утврђиваху у вери, и
сваки дан биваше их више.

6 А кад прођоше Фригију и
галатијску земљу, забрани им Дух
Свети говорити реч у Азији.
7 А кад дођоше у Мисију хтеше да
иду у Витинију, и Дух не даде.
8 А кад прођоше Мисију, сиђоше
у Троаду.
9 И Павлу се јави утвара ноћу:
беше један човек из Македоније,
и стајаше молећи га и говорећи:
Дођи у Македонију и помози нам.
10 А кад виде утвару,
одмах гледасмо да изиђемо у
Македонију, дознавши да нас
Господ позва да им проповедамо
јеванђеље.

11 А кад се одвезосмо из Троаде,
дођосмо у Самотрак, и сутрадан у
Неапољ,
12 а оданде у Филибу, које је први
град земље Македоније, насеље
римско; и у оном граду остасмо
неколико дана.
13 А у дан суботни изиђосмо из
града к води где беше богомоља; и
седавши говорисмо к женама које
се беху сабрале.
14 И једна богобојазна жена, по
имену Лидија, из града тијатирског,
која продаваше скерлет, слушаше:
и Господ отвори срце њено да пази
на речи Павлове.
15 А кад се крсти она и кућа
њена, мољаше нас говорећи: Ако
мислите да ја верујем Господа,
уђите у моју кућу и живите. И
натера нас.

16 А догоди се кад иђасмо
на молитву да нас срете једна
робиња која имаше дух погађачки
и врачајући доношаше велики
добитак својим господарима.
17 Ова пође за Павлом и за нама,
и викаше говорећи: Ови су људи
слуге Бога Највишег, који јављају
нама пут спасења.

18 И овако чињаше много дана. А
кад се Павлу досади, окрену се и
рече духу: Заповедам ти именом
Исуса Христа, изиђи из ње. И
изиђе у тај час.

19 А кад видеше њени господари
да изиђе нада њиховог добитка,
узеше Павла и Силу и одвукоше их
на пазар ка кнезовима.

20 И доведавши их к војводама,
рекоше: Ови су људи Јевреји, и
муте по нашем граду,

21 и проповедају обичаје које
нама не ваља примати ни творити,
јер смо Римљани.

22 И слеже се народ на њих,
и војводе издреше им хаљине, и
заповедише да их шибају.

23 И пошто их здраво избише
бацише их у тамницу, и
заповедише тамничару да их
добро чува.

24 Примивши такву заповест он
их баци у најдоњу тамницу и ноге
им метну у кладе.

25 А у поноћи беху Павле и Сила
на молитви и хваљаху Бога; а
сужњи их слушаху.

26 А уједанпут тако се врло
затресе земља да се помести
темељ тамнички; и одмах се
отворише сва врата и свима
спадоше окови.

27 А кад се пробуди тамничар
и виде отворена врата тамничка,
извади нож и хтеде да се убије,
мислећи да су побегли сужњи.

28 А Павле повика здраво
говорећи: Не чини себи зло
никакво, јер смо ми сви овде.

29 А он заискавши свећу улете и
дрхћући припаде к Павлу и Сили;

30 и изведавши их напоље рече:
Господо! Шта ми треба чинити да
се спасем?

31 А они рекоше: Веруј Господа
Исуса Христа и спашћеш се ти и
сав дом твој.

32 И казаше му реч Господњу, и
свима који су у дому његовом.

33 И узе их у онај сат ноћи и опра
им ране; и крсти се он и сви његови
одмах.

34 И уведавши их у свој дом
постави трпезу, и радоваше се са
свим домом својим што верова
Бога.

35 А кад би дан, послаше војводе
пандуре говорећи: Пустите ова два
човека.

36 А тамничар каза речи ове
Павлу: Послаше војводе да се
пустите; сад дакле изиђите и идите
с миром.

37 А Павле рече њима: Избивши
нас пред народом без суда, људе
Римљане, бацише у тамницу: и
сад хоће да нас пусте? Није тако,
него сами нека дођу и изведу нас.

38 А пандури казаше војводама
ове речи; и уплашише се кад чуше
да су Римљани;

39 и дошавши умолише их, и
изведоше молећи да изиђу из
града.

40 А кад изиђоше из тамнице,
дођоше к Лидији, и видевши браћу
утешише их, и отидоше.

17

Павле проповеда у Солуну, Верији и Атини.

1 Прошавши пак Амфипољ и
Аполонију дођоше у Солун, где
беше зборница јеврејска.

2 И Павле по обичају свом уђе к
њима, и три суботе разговара се с
њима из писма,

3 показујући и доказујући им да
је требало Христос да пострада
и васкрсне из мртвих, и да овај
Исус ког ја, рече, проповедам вама,
јесте Христос.

4 И неки од њих вероваше, и
приставше с Павлом и са Силом, и
од побожних Грка мноштво велико,
и од жена господских не мало.

5 Али тврдоврати Јевреји
завиђаху, и узевши неке зле људе
од простог народа, и сабравши
чету, узбунише по граду, и
нападоше на кућу Јасонову, и
тражаху да их изведу пред народ.

6 А кад њих не нађоше, повукоше
Јасона и неке од браће пред
старешине градске вичући: Ови

што замутише васиони свет дођоше и овде,
7 које Јасон прими; и ови сви
раде против ћесаревих заповести,
говорећи да има други цар, Исус.
8 И смутише народ и старешине
градске који ово чуше.
9 Али кад их Јасон и остали
задовољише одговором, пустише
их.

10 А браћа одмах ноћу оправише
Павла и Силу у Верију. Дошавши
онамо уђоше у зборницу јеврејску.
11 Ови пак беху племенитији од
оних што живе у Солуну; они
примише реч са свим срцем, и
сваки дан истраживаху по писму је
ли то тако.
12 Тако вероваше многи од њих, и
од поштених грчких жена и од људи
не мало.
13 А кад разабраше Јевреји
солунски да Павле у Верији
проповеди реч Божју, дођоше и
онамо те уздигоше и побунише
народ.
14 А браћа онда одмах
отправише Павла да иде у
приморје; а Сила и Тимотије
осташе онде.
15 А пратиоци доведоше Павла
до Атине: и примивши заповест на
Силу и Тимотија да дођу к њему
што брже, вратише се.

16 А кад их Павле чекаше у
Атини, раздражи се дух његов у
њему гледајући град пун идола;
17 и препираше се с Јеврејима
и богобојазнима у зборници, и на
пазару сваки дан с онима с којима
се удешаваше.
18 А неки од Епикуроваца и од
стојичких мудраца препираху се с
њим; и једни говораху: Шта хоће
овај беспослица? А други: Види
се као да хоће нове богове да
проповеда. Јер им проповедаше
јеванђеље о Исусу и о васкрсењу.
19 Па га узеше и одведоше на
Ареопаг говорећи: Можемо ли
разумети каква је та нова наука
што ти казујеш?

20 Јер нешто ново мећеш у наше
уши; хоћемо дакле да видимо шта
ће то бити.
21 А Атињани сви и путници из
других земаља не беху низашта
друго него да шта ново казују или
слушају.

22 А Павле ставши насред
Ареопага рече: Људи Атињани!
По свему вас видим да сте врло
побожни;
23 јер пролазећи и мотрећи ваше
светиње нађох олтар на коме беше
написано: Богу непознатом. Ког
дакле не знајући поштујете Оног
вам ја проповедам.
24 Бог који је створио свет и
све што је у њему, Он будући
Господар неба и земље, не живи у
рукотвореним црквама,
25 нити прима угађања од руку
човечијих, као да би Ономе
требало шта који сам даје свима
живот и дихање и све.
26 И учинио је да од једне крви
сав род човечији живи по свему
лицу земаљском, и поставио је
унапред одређена времена и међе
њиховог живљења:
27 Да траже Господа, не би ли Га
барем опипали и нашли, премда
није далеко ни од једног нас.

28 Јер кроз Њега живимо, и мичемо
се, и јесмо;

као што и неки од ваших певача
рекоше:

Јер смо и род Његов.

29 Кад смо дакле род Божји, не
треба да мислимо да је Божанство
као иконе златне или сребрне или
камене, које су људи мајсторски
начинили по смишљању свом.
30 Не гледајући дакле Бог на
времена незнања, сад заповеда
свима људима свуда да се покају;
31 јер је поставио дан у који ће
судити васионом свету по правди
преко човека кога одреди, и даде
свима веру васкрснувши Га из
мртвих.

32 А кад чуше васкрсење из
мртвих, онда се једни ругаху; а
једни рекоше: Да те чујемо опет о
том.
33 Тако Павле отиде између њих.
34 А неки људи приставше уза њ
и вероваше; међу којима беше и
Дионисије Ареопагитски, и жена по
имену Дамара, и други с њима.

18

Павле у Коринту, одакле се преко Ефеса враћа у Јерусалим и Антиохију. Полази на свој трећи проповеднички пут. Аполо у Ефесу.

1 А потом се одлучи Павле од
Атине и дође у Коринт,
2 и нађе једног Јеврејина, по
имену Акилу, родом из Понта, који
беше скоро дошао из Талијанске са
женом својом Прискилом (јер беше
заповедио Клаудије да сви Јевреји
иду из Рима), и дође к њима.
3 И будући да беше оног истог
заната, оста код њих и рађаше, јер
беху ћилимарског заната.
4 А препираше се у зборницама
сваке суботе, и надговараше
Јевреје и Грке.
5 И кад сиђоше из Македоније
Сила и Тимотије, навали Дух Свети
на Павла да сведочи Јеврејима да
је Исус Христос.
6 А кад се они противљаху и
хуљаху, отресе хаљине своје и
рече им: Крв ваша на ваше
главе; ја сам чист, од сад идем у
незнабошце.
7 И отишавши оданде дође у
кућу некога по имену Јуста, који
поштоваше Бога, и ког кућа беше
крај зборнице.
8 А Крисп, старешина зборнички,
верова Господа са свим домом
својим; и од Коринћана многи који
слушаху вероваше и крстише се.
9 А Господ рече Павлу ноћу у
утвари: **Не бој се, него говори, и
да не ућутиш;**
10 **јер сам ја с тобом, и нико се
неће усудити да ти шта учини;
јер ја имам велики народ у овом
граду.**
11 И он седи онде годину и шест
месеци учећи их речи Божјој
12 А кад беше Галион намесник
у Ахаји, нападоше Јевреји
једнодушно на Павла и доведоше
га на суд
13 говорећи: Овај наговара људе
да поштују Бога против закона.
14 А кад Павле хтеде да отвори
уста, рече Галион Јеврејима: Да је
каква неправда била или зло дело,
по дужности послушао бих вас, о
Јевреји!
15 Али кад су препирања за речи
и за имена и за закон ваш, гледајте
сами; јер ја судија томе нећу да
будем.
16 И изагна их из суднице.
17 Онда сви Грци ухватише
Состена, старешину зборничког, и
бише га пред судницом; и Галион
није ништа за то марио.

18 А Павле оста још позадуго, и
опростивши се с браћом отплови у
Сирију и с њиме Прискила и Акила,
и остриже главу у Кенхреји, јер се
беше заветовао.
19 И дође у Ефес; и њих остави
онде, а он уђе у зборницу, и
препираше се с Јеврејима.
20 А кад га они молише да остане
код њих више времена, не хтеде,
21 него се опрости с њима
говорећи: Ваља ми, макар како
било, овај празник што иде
провести у Јерусалиму; него, ако
Бог хтедбуде, вратићу се опет к
вама. И одвезе се из Ефеса; а
Акила и Прискила осташе у Ефесу.
22 И дошавши у Ћесарију, изиђе
и поздрави се с црквом, и сиђе у
Антиохију.
23 И проведавши неколико
времена изиђе и прође редом
галатијску земљу и Фригију
утврђујући све ученике.

24 А дође у Ефес један Јеврејин,
по имену Аполос, родом из
Александрије, човек речит и силан
у књигама.

25 Овај беше упућен на пут Господњи, и горећи духом,
говораше и учаше право о Господу,
а знаше само крштење Јованово.
26 И овај поче слободно проповедати по зборницама. А
кад га чуше Акила и Прискила,
примише га и још му боље показаше пут Господњи.
27 А кад он хтеде да пређе у Ахају, послаше браћа унапред и
писаше ученицима да га приме. И он дошавши онамо
поможе много онима који вероваху благодаћу;
28 јер здраво надвлађиваше Јевреје једнако пред народом
доказујући из писма да је Исус Христос.

19

Павле у Ефесу. Буна златара Димитрија.

1 Догоди се пак, кад беше Аполос у Коринту, да Павле
пролажаше горње земље, и дође у Ефес, и нашавши неке
ученике
2 рече им: Јесте ли примили Духа Светог кад сте веровали? А
они му рекоше: Нисмо ни чули да има Дух Свети.
3 А он им рече: На шта се дакле крстисте? А они рекоше: На
крштење Јованово.
4 А Павле рече: Јован крсти крштењем покајања, говорећи
народу да верују Оног који ће за њим доћи, то јест, Христа
Исуса.
5 А кад то чуше, крстише се у име Господа Исуса.
6 А кад Павле метну руке на њих, сиђе Дух Свети на њих, и
говораше језике и прорицаху.
7 А беше људи свега око дванаест.
8 И ушавши у зборницу говораше слободно три месеца учећи
и уверавајући за царство Божје.
9 А кад неки беху отврднули и свађаху се хулећи на пут
Господњи пред народом, одступи од њих и одлучи ученике,
па се препираше сваки дан у школи неког Тирана.
10 И ово је бивало две године, тако да сви који живљаху у
Азији, и Јевреји и Грци, чуше реч Господа Исуса.

11 И Бог чињаше не мала чудеса рукама Павловим,
12 тако да су и чалме и убрушчиће знојаве од тела његовог
носили на болеснике, и они се исцељиваху од болести, и
духови зли излажаху из њих.
13 И почеше неки од Јевреја, који се скитаху и заклињаху
ђаволе, спомињати над онима у којима беху зли духови име
Господа Исуса говорећи: Заклињемо вас Исусом кога Павле
проповеда.
14 А беху неких седам синова Скеве Јеврејина, поглавара
свештеничког, који ово чињаху.
15 А дух зли одговарајући рече: Исуса познајем, и Павла
знам; али ви ко сте?
16 И скочивши на њих човек у коме беше зли дух надвлада их,
и притиште их пода се тако да голи и израњени утекоше из
оне куће.
17 И ово дознаше сви који живљаху у Ефесу, и Јевреји, и Грци;
и уђе страх у све њих, и величаше се име Господа Исуса.
18 И многи од оних што вероваху, долажаху те се исповедаху
и казиваху шта су учинили.
19 А многи од оних који чараху, сабравши књиге своје
спаљиваху их пред свима; и прорачунаше и нађоше да су
вределе педесет хиљада гроша.
20 Тако здраво растијаше и надвлађиваше реч Господња.

21 И кад се ово сврши, намисли Павле да прође преко
Македоније и Ахаје, и да иде у Јерусалим, и рече: Пошто
будем тамо, ваља ми и Рим видети.
22 И посла у Македонију двојицу од оних који га служаху,
Тимотија и Ераста; а он оста неко време у Азији.
23 А у оно време подиже се не мала буна пута ради
Господњег,
24 јер некакав златар, по имену Димитрије, који грађаше

Дијани сребрне црквице и даваше мајсторима не мали посао,
25 он скупи ове и других оваквих ствари мајсторе, и рече: Људи! Ви знате да од овог посла ми имамо добитак за своје живљење;
26 и видите и чујете да не само у Ефесу него готово по свој Азији овај Павле одврати народ многи, говорећи: То нису богови што се рукама човечијим граде.
27 И не само што ће ова несрећа доћи на наш занат да не пролази, него се неће марити ни за цркву велике богиње Дијане, и пропашће величанство оне коју сва Азија и васиони свет поштује.
28 А кад они ово чуше, напунише се гнева, и викаху говорећи: Велика је Дијана Ефеска!
29 И сав се град напуни буне; и наваливши једнодушно на збориште ухватише Гаја и Аристарха из Македоније, другове Павлове.
30 А кад Павле хтеде да иде међу народ, не дадоше му ученици.
31 А неки и од азијских поглавара који му беху пријатељи, послаше к њему саветујући га да не излази на збориште.
32 Једни пак викаху једно а други друго; јер беше сабор смућен, и највише их не знаху зашто су се скупили.
33 А једни од народа извукоше Александра, кад га Јевреји изведоше. А Александар махнувши руком хтеде да одговори народу.
34 А кад га познаше да је Јеврејин, повикаше сви у глас, и викаху око два сата: Велика је Дијана Ефеска.
35 А писар утишавши народ рече: Људи Ефесци! Ко је тај човек који не зна да град Ефес слави велику богињу Дијану и њен кип небески?
36 Кад дакле то не може нико одрећи, ваља ви да будете мирни, и ништа нагло да не чините;
37 јер доведосте ове људе који нити су цркву Дијанину покрали, нити хуле на вашу богињу.
38 А Димитрије и мајстори који су с њим ако имају какву тужбу, имају судови, и имају намесници, нека туже један другог.
39 Ако ли шта друго иштете, нека се извиди на правој скупштини.
40 Јер се бојимо да не будемо тужени за данашњу буну; а ниједног узрока нема којим бисмо се могли оправдати за ову буну.
41 И ово рекавши распусти народ који се беше сабрао.

20

Павле путује у Македонију и Грчку, а затим опет у Малу Азију. Враћа у живот Евтиха. Павлов растанак са старешинама Цркве у Ефесу.

1 А пошто се утиша буна, дозва Павле ученике, и утешивши их опрости се с њима, и изиђе да иде у Македонију.
2 И прошавши оне земље, и световавши их многим речима, дође у Грчку.
3 Поживевши пак онамо три месеца стадоше му Јевреји радити о глави кад хтеде да се одвезе у Сирију, и намисли да се врати преко Македоније.
4 И пође с њим до Азије Сосипатар Пиров из Верије, и Аристарх и Секунд из Солуна, и Гај из Дерве и Тимотије, и Тихик и Трофим из Азије.
5 Ови отишавши напред чекаху нас у Троади.
6 А ми се одвезосмо после дана пресних хлебова из Филибе, и дођосмо к њима у Троаду за пет дана, и онде остасмо седам дана.

7 А у први дан недеље, кад се сабраше ученици да ломе хлеб, говораше им Павле, јер хтеде сутрадан да пође, и протеже беседу до поноћи.
8 И беху многе свеће горе у соби где се бејасмо сабрали.
9 А сеђаше на прозору једно момче, по имену Евтих, надвладано од тврдог сна, и кад Павле говораше много, наже се у

сну и паде доле с трећег пода, и дигоше га мртва.
10 А Павле сишавши паде на њ, и загрливши га рече: Не буните се, јер је душа његова у њему.
11 Онда изиђе горе, и преломивши хлеб окуси, и довољно говори до саме зоре, и тако отиде.
12 А момче доведоше живо, и утешише се не мало.
13 А ми дошавши у лађу одвезосмо се у Ас, и оданде хтесмо да узмемо Павла; јер тако беше заповедио, хотећи сам да иде пешице.
14 А кад се саста с нама у Асу, узесмо га, и дођосмо у Митилину.
15 И оданде одвезавши се дођосмо сутрадан према Хију; а други дан одвезосмо се у сам, и ноћисмо у Тригилију; и сутрадан дођосмо у Милит.
16 Јер Павле намисли да прођемо мимо Ефес да се не би задржао у Азији; јер хиђаше, ако буде могуће, да буде о Тројичину дне у Јерусалиму.

17 Али из Милита посла у Ефес и дозва старешине црквене.
18 И кад дођоше к њему, рече им:
Ви знате од првог дана кад дођох у Азију како с вама једнако бих
19 служећи Господу са сваком понизности и многим сузама и напастима које ми се догодише од Јевреја који ми рађаху о глави;
20 како ништа корисно не изоставих да вам не кажем и да вас научим пред народом и по кућама,
21 сведочећи и Јеврејима и Грцима покајање к Богу и веру у Господа нашег Исуса Христа.
22 И сад ево ја свезан Духом идем у Јерусалим не знајући шта ће ми се у њему догодити;
23 осим да Дух Свети по свим градовима сведочи, говорећи да ме окови и невоље чекају.
24 Али се низашта не бринем, нити марим за свој живот, него да свршим течење своје с радошћу и службу коју примих од Господа Исуса: да посведочим јеванђеље благодати Божје.
25 И ево сад знам да више нећете видети моје лице, ви сви по којима пролазих проповедајући царство Божје.
26 Зато вам сведочим у данашњи дан да сам ја чист од крви свију;
27 јер не изоставих да покажем вољу Божју.
28 Пазите дакле на себе и на све стадо у коме вас Дух Свети постави владикама да пасете цркву Господа и Бога коју стече крвљу својом;
29 јер ја ово знам да ће по одласку мом ући међу вас тешки вуци који неће штедети стада;
30 и између вас самих постаће људи који ће говорити изврнуту науку да одвраћају ученике за собом.
31 Зато гледајте и опомињите се да три године дан и ноћ не престајах учећи са сузама сваког од вас.
32 И сад вас, браћо, предајем Богу и речи благодати Његове, који може назидати и дати вам наследство међу свима освећенима.
33 Сребра, или злата, или руха ни у једног не заисках.
34 Сами знате да потреби мојој и оних који су са мном били послужише ове руке моје.
35 Све вам показах да се тако ваља трудити и помагати немоћнима, и опомињати се речи Господа Исуса коју Он рече: **Много је блаженије давати неголи узимати.**
36 И ово рекавши клече на колена своја са свима њима и помоли се Богу.
37 А свију стаде велики плач и загрливши Павла целиваху га,
38 жалосни највише за реч коју рече да више неће видети лице његово; и отпратише га у лађу.

21

Павле из Милета путује у Јерусалим. У Храму ухваћен и

одведен у римски окô.

1 И кад би те се одвезосмо отргнувши се од њих, идући право дођосмо у Ко, и други дан у Род и оданде у Патару.

2 И нашавши лађу која полази у Финикију, уђосмо и одвезосмо се.

3 А кад нам се указа Кипар, остависмо га налево, и пловљасмо у Сирију, и стадосмо у Тиру; јер онде ваљаше да се истовари лађа.

4 И нашавши ученике остасмо онде седам дана: они Павлу говораху Духом да не иде горе у Јерусалим.

5 А кад би те ми дане навршисмо, изишавши ишасмо, и праћаху нас сви са женама и децом до иза града, и клекнувши на брегу помолисмо се Богу.

6 И опростивши се један с другим уђосмо у лађу; а они се вратише својим кућама.

7 А ми почевши пловљење од Тира, дођосмо у Птолемаиду; и поздравивши се с браћом остасмо код њих један дан.

8 А сутрадан пошавши Павле и који бејасмо с њим дођосмо у Ћесарију; и ушавши у кућу Филипа јеванђелиста, који беше један од седам ђакона, остасмо у њега.

9 И овај имаше четири кћери девојке које прорицаху.

10 Стојећи ми пак онде много дана, дође одозго из Јудеје један пророк, по имену Агав;

11 и дошавши к нама узе појас Павлов и свезавши своје руке и ноге рече: Тако вели Дух Свети: Човека ког је овај појас, овако ће га свезати у Јерусалиму Јевреји, и предаће га у руке незнабожаца.

12 И кад чусмо ово, молисмо и ми и ондашњи да не иде горе у Јерусалим.

13 А Павле одговори и рече: Шта чините те плачете и цепате ми срце? Јер ја не само свезан бити хоћу, него и умрети у Јерусалиму готов сам за име Господа Исуса.

14 А кад га не могасмо одвратити, умукосмо рекавши: Воља Божја нека буде.

15 А после ових дана спремивши се изиђосмо у Јерусалим.

16 А дођоше с нама и неки ученици из Ћесарије водећи са собом неког Мнасона из Кипра, старог ученика, у ког бисмо ми стајали.

17 И кад дођосмо у Јерусалим, примише нас браћа љубазно.

18 А сутрадан отиде Павле с нама к Јакову, и дођоше све старешине.

19 И поздравивши се с њима казиваше све редом шта учини Бог у незнабошцима његовом службом.

20 А они чувши хваљаху Бога и рекоше му: Видиш ли, брате! Колико је хиљада Јевреја који вероваше, и сви теже на стари закон.

21 А дознали су за тебе да учиш отпадању од закона Мојсијевог све Јевреје који живе међу незнабошцима, казујући да им не треба обрезивати деце своје, нити држати обичаје отачке.

22 Шта ћемо дакле сад? Народ ће се сабрати јамачно; јер ће чути да си дошао.

23 Ово дакле учини шта ти кажемо: у нас имају четири човека који су се заветовали Богу;

24 ове узми и очисти се с њима, и потроши на њих нека острижу главе своје, и сви ће дознати да оно што су чули за тебе ништа није, него да и сам држиш закон и живиш по њему.

25 А за незнабошце који вероваше ми посласмо пресудивши да они такво ништа не држе осим да се чувају од прилога идолских, и од крви, и од удављеног, и од курварства.

26 Тада Павле узе оне људе, и сутрадан очистивши се с њима, уђе у цркву, и показа како извршује дане очишћења докле се не принесе жртва за сваког њих.

27 А кад хтеде да се заврши седам дана, видевши га у цркви они Јевреји што беху из Азије,

побунише сав народ, и метнуше руке на њ.
28 Вичући: Помагајте, људи Израиљци! Ово је човек који против народа и закона и против овог места учи све свуда; па још и Грке уведе у цркву и опогани свето место ово.
29 Јер беху видели с њим у граду Трофима из Ефеса, ког мишљаху да је увео Павле у цркву.
30 И сав се град подиже, и навали народ са свију страна, и ухвативши Павла вуцијаху га напоље из цркве; и одмах се затворише врата.
31 А кад хтеше да га убију, дође глас горе к војводи од чете да се побуни сав Јерусалим.
32 А он одмах узевши војнике и капетане дотрча на њих. А они видевши војводу и војнике престаше бити Павла.
33 А војвода приступивши узе га, и заповеди да га метну у двоје вериге, и питаше ко је и шта је учинио.
34 А један викаше једно, а други друго по народу. А кад не може од буне ништа да разуме управо, заповеди да га одведу у логор.
35 А кад би на басамацима, мораше га војници носити силе ради народа.
36 Јер за њим приста мноштво народа који викаху: Погуби га.

37 А кад хтеде Павле да уђе у логор, рече војводи: Је ли ми слободно говорити шта теби? А он рече: Зар умеш грчки?
38 Ниси ли ти Мисирац који пре ових дана подбуни и изведе у пустињу четири хиљаде хајдука?
39 А Павле рече: Ја сам човек Јеврејин из Тарса, грађанин познатог града у Киликији; него те молим допусти ми да говорим к народу.
40 А кад му допусти, стаде Павле на басамацима и махну руком на народ; и кад поста велика тишина проговори јеврејским језиком говорећи:

22

Павле описује Јеврејима своје обраћење Христу.

1 Људи, браћо и очеви! Чујте сад мој одговор к вама.
2 А кад чуше да им јеврејским језиком проговори, још већа тишина поста. И рече:
3 Ја сам човек Јеврејин, који сам рођен у Тарсу киликијском, и одгајен у овом граду код ногу Гамалиилових, научен управо отачком закону, и бејах ревнитељ Божји као што сте ви сви данас.
4 Ја овај пут гоних до саме смрти, везујући и предајући у тамницу и људе и жене,
5 као што ми сведочи и поглавар свештенички и све старешине; од којих и посланице примих на браћу која живе у Дамаску; и иђах да доведем оне што беху онамо свезане у Јерусалим да се муче.
6 А кад иђах и приближих се к Дамаску, догоди ми се око подне да ме уједанпут обасја велика светлост с неба.
7 И падох на земљу, и чух глас, који ми говори: **Савле! Савле! Зашто ме гониш?**
8 А ја одговорих: Ко си Ти, Господе? А Он ми рече: **Ја сам Исус Назарећанин, ког ти гониш.**
9 А који беху са мном видеше светлост и уплашише се; али не чуше глас који ми говораше.
10 А ја рекох: Шта ћу чинити, Господе? А Господ ми рече: **Устани и иди у Дамаск, и тамо ће ти се казати за све шта ти је одређено да чиниш.**
11 И кад обневидех од силне светлости оне, вођаху ме за руку они који беху са мном, и дођох у Дамаск.
12 А неки Ананија, човек побожан по закону, посведочен од свију Јевреја који живе у Дамаску,
13 дошавши к мени стаде и рече ми: Савле брате! Прогледај. И ја у тај час погледах на њ.
14 А он ми рече: Бог отаца наших изабра те да познаш вољу Његову,

и да видиш праведника, и да чујеш
глас из уста Његових:
15 Да Му будеш сведок пред свим
људима за ово што си видео и чуо.
16 И сад шта оклеваш? Устани и
крсти се, и опери се од греха својих,
призвавши име Господа Исуса.
17 А догоди се, кад се вратих
у Јерусалим и мољах се у цркви
Богу, да постадох изван себе,
18 и видех Га где ми говори:
**Похитај те изађи из Јерусалима,
јер неће примити сведочанство
твоје за мене.**
19 И ја рекох: Господе! Сами
знаду да сам ја метао у тамнице
и био по зборницама оне који Те
верују.
20 И кад се проливаше крв
Стефана сведока Твог, и ја стајах и
пристајах на смрт његову, и чувах
хаљине оних који га убијају.
21 И рече ми: **Иди, јер ћу
ја далеко да те пошаљем у
незнабошце.**

22 А они га слушаху до ове речи,
па подигоше глас свој говорећи:
Узми са земље таквог; јер не треба
да живи.
23 А кад они викаху и збациваху
хаљине и бацаху прах у небо,
24 заповеди војвода да га одведу
у логор, и рече да га бојем испитају
да дозна за какву кривицу тако
викаху на њ.
25 И кад га притегоше узицама,
рече Павле капетану, који стајаше
онде: Зар ви можете бити човека
Римљанина, и још без суда?
26 А кад чу капетан, приступи к
војводи и каза говорећи: Гледај
шта ћеш чинити; јер је овај човек
Римљанин.
27 А војвода приступивши рече
му: Кажи ми јеси ли ти Римљанин?
А он рече: Да.
28 А војвода одговори: Ја сам за
велику цену име овог грађанства
добио. А Павле рече: А ја сам се
и родио с њиме.
29 Онда одступише одмах од
њега они што хтеше да га испитују;
а војвода се уплаши кад разуме да
је Римљанин и што га беше свезао.

30 А сутрадан, желећи дознати
истину зашто га туже Јевреји,
пусти га из окова, и заповеди да
дођу главари свештенички и сав
сабор њихов; и сведавши Павла
постави га пред њима.

23

*Павле пред Синедрионом.
Фарисеји и садукеји препиру се
због њега. Говори му Господ.
Павла одводе у Ћесарију и тако се
не остварује завера против њега.*

1 А Павле погледавши на
скупштину рече: Људи браћо! Ја
са свом добром савести живех
пред Богом до самог овог дана.
2 А поглавар свештенички
Ананија заповеди онима што
стајаху код њега да га бију по
устима.
3 Тада му рече Павле: Тебе ће
Бог бити, зиде окречени! И ти
седиш те ми судиш по закону, а
преступајући закон заповедаш да
ме бију.
4 А они што стајаху наоколо
рекоше: Зар псујеш Божјег
поглавара свештеничког?
5 А Павле рече: Не знадох,
браћо, да је поглавар свештенички,
јер стоји написано: Старешини
народа свог да не говориш ружно.
6 А знајући Павле да је један део
садукеја а други фарисеја повика
на скупштини: Људи браћо! Ја сам
фарисеј и син фарисејев: за наду
и за васкрсење из мртвих доведен
сам на суд.
7 А кад он ово рече, постаде
распра међу садукејима и
фарисејима, и раздели се народ.
8 Јер садукеји говоре да нема
васкрсења, ни анђела ни духа; а
фарисеји признају обоје.
9 И постаде велика вика, и
уставши књижевници од стране
фарисејске препираху се међу
собом говорећи: Никакво зло не
налазимо на овом човеку; ако ли

му говори дух или анђео, да се не супротимо Богу.

10 А кад поста распра велика, побојавши се војвода да Павла не раскину, заповеди да сиђу војници и да га отму између њих, и да га одведу у логор.

11 А ону ноћ стаде Господ пред њега и рече: **Не бој се, Павле, јер као што си сведочио за мене у Јерусалиму, тако ти ваља и у Риму сведочити.**

12 А кад би дан, учинише неки од Јевреја веће и заклеше се говорећи да неће ни јести ни пити докле не убију Павла.

13 А беше их више од четрдесет који ову клетву учинише.

14 Ови приступивши ка главарима свештеничким и старешинама, рекоше: Клетвом заклесмо се да нећемо ништа окусити док не убијемо Павла;

15 сад дакле ви са сабором кажите војводи да га сутра сведе к вама, као да бисте хтели дознати боље за њега; а ми смо готови да га убијемо пре него се он приближи.

16 А син сестре Павлове чувши ову заседу дође и уђе у логор и каза Павлу.

17 А Павле дозвавши једног од капетана рече: Ово момче одведи к војводи, јер има нешто да му каже.

18 А он га узе и доведе к војводи, и рече: Сужањ Павле дозва ме и замоли да ово момче доведем к теби које има нешто да ти говори.

19 А војвода узевши га за руку, и отишавши насамо, питаше га: Шта је што имаш да ми кажеш?

20 А оно рече: Јевреји договорише се да те замоле да сутра сведеш Павла к њима на скупштину, као да би хтели боље испитати за њега;

21 али ти их немој послушати, јер га чекају од њих више од четрдесет људи који су се заклели да неће ни јести ни пити докле га не убију; и сад су готови, и чекају твоје обећање.

22 А војвода онда отпусти момче заповедивши му: Ником не казуј да си ми ово јавио.

23 И дозвавши двојицу од капетана рече: Приправите ми двеста војника да иду до Ћесарије, и седамдесет коњика и двеста стрелаца, по трећем сату ноћи.

24 И нека доведу коње да посаде Павла, и да га прате до Филикса судије.

25 И написа посланицу у којој овако говораше:

26 Од Клаудија Лисије честитом Филиксу поздравље.

27 Човека овог ухватише Јевреји и хтеше да га убију; ја пак дођох с војницима и отех га дознавши да је Римљанин.

28 И желећи дознати узрок за који га криве сведох га на њихову скупштину.

29 Тада нађох да га криве за питања закона њиховог, а да нема никакве кривице која заслужује смрт или окове.

30 И дознавши ја уговор јеврејски о глави овог човека одмах га послах к теби заповедивши и супарницима његовим да пред тобом кажу шта имају на њ. Здрав буди!

31 А војници онда, као што им се заповеди, узеше Павла и одведоше га ноћу у Антипатриду.

32 А сутрадан оставивши коњике да иду с њим, вратише се у логор.

33 А они дошавши у Ћесарију, предаше посланицу судији и изведоше Павла преда њ.

34 А судија прочитавши посланицу запита одакле је; и дознавши да је из Киликије

35 рече: Испитаћу те кад супарници твоји дођу. И заповеди да га чувају у двору Иродовом.

24

Павле пред судијом Филиксом.

1 А после пет дана сиђе поглавар свештенички Ананија са старешинама и с ритором неким

Тертулом, који изиђоше пред судију против Павла.
2 А кад њега дозваше, поче Тертул тужити га говорећи:
Што живимо под тобом у великом миру, и правице које се овом народу чине твојим промишљањем,
3 у сваком догађају и свуда, честити Филиксе! Примамо са сваком захвалношћу.
4 Али да ти много не досађујем, молим те да нас укратко послушаш са својом кротошћу.
5 Јер нађосмо овог човека да је куга, и подиже буну против свију Јевреја по васионом свету, и да је коловођа јереси назаретској;
6 који се усуди и цркву поганити; кога ми и ухватисмо, и хтесмо да му судимо по закону свом.
7 Али дође Лисија војвода, и оте га из наших руку на велику силу, и посла к теби,
8 заповедивши и нама, који га тужимо, да идемо к теби; а од њега можеш сам испитавши дознати за све ово за шта га ми тужимо.
9 А и Јевреји се сложише говорећи да је ово тако.
10 А Павле одговори кад му намаже судија да говори:
Знајући од много година да си ти праведни судија овом народу, слободно одговарам за себе:
11 Ти можеш дознати да нема више од дванаест дана како ја изиђох у Јерусалим да се помолим Богу,
12 и нити ме у цркви нађоше да коме говорим, или буну да чиним у народу, ни по зборницама, ни у граду,
13 нити они могу посведочити шта теби сад на мене говоре.
14 Ово ти пак признајем да у путу, који ови називају јерес, тако служим Богу отачком, верујући све што је написано у закону и у пророцима,
15 и имајући надање на Бога да ће бити васкрсење мртвима, и праведницима и грешницима, које и сами ови чекају.
16 А за ово се и ја трудим да имам чисту савест свагда и пред Богом и пред људима.
17 И после много година дођох и донесох милостињу народу свом и приносе.
18 У томе ме нађоше очишћеног у цркви, ни с народом, ни с виком.
19 А имају и Јевреји неки из Азије којима је требало да дођу преда те, и да се туже ако имају шта на ме.
20 Или ови сами нека кажу, ако су нашли на мени какву кривицу, кад сам стајао на скупштини,
21 осим једног овог гласа којим повиках стојећи међу њима: За васкрсење мртвих доведосте ме данас на суд.

22 А кад Филикс чу ово, одгоди им знајући врло добро за овај пут и рече: Кад дође Лисија војвода, извидећу вашу ствар.
23 А капетану заповеди да се чува Павле, и да му се олакша, и ниједном од његових да се не забрањује послуживати га или долазити к њему.
24 А после неколико дана дође Филикс са Друсилом женом својом, која беше Јеврејка, и дозва Павла да чује од њега веру у Христа Исуса.
25 А кад Павле говораше о правди и чистоти и о суду који ће бити, уплаши се Филикс и одговори: Иди засад; а кад узимам кад, дозваћу те.
26 А уз то се и надаше да ће му Павле дати новаца да би га пустио; зато га и често дозиваше и разговараше се с њим.
27 А кад се навршише две године, измени Филикса Поркије Фист. А Филикс, хотећи Јеврејима учинити на вољу, остави Павла у сужањству.

25

Павле пред судијом Фистом позива се на ћесара. Представљен цару Агрипи.

1 А Фист онда примивши власт после три дана изиђе из Ћесарије у Јерусалим.

2 Онда главари свештенички и
старешине јеврејске тужише му се
на Павла, и мољаху га,
3 иштући милости против њега,
да га пошаље у Јерусалим; и
нарећиваху заседу да га убију на
путу.
4 А Фист одговори да се Павле
чува у Ћесарији, а и он ће сам
скоро онамо да иде:
5 Који дакле могу од вас, рече,
нека иду са мном, и ако има каква
кривица на том човеку нека га
туже.
6 А пошто би у њих не више
од десет дана, сиђе у Ћесарију,
и сутрадан седавши на судијску
столицу заповеди да доведу
Павла.
7 А кад га доведоше, стадоше
унаоколо Јевреји који беху дошли
из Јерусалима, и многе тешке
кривице изношаху на Павла, којих
не могаху посведочити,
8 кад се он одговараше: Нити
закону јеврејском, ни цркви, ни
ћесару шта сагреших.
9 Али Фист, хотећи Јеврејима
учинити на вољу, одговори Павлу
и рече: Хоћеш да идеш горе у
Јерусалим и онде да ти судим за
то?
10 А Павле рече: Ја стојим на
суду ћесаревом, овде треба да ми
се суди: Јеврејима ништа нисам
скривио, као што и ти најбоље
знаш.
11 Ако ли сам скривио, или
учинио шта што заслужује смрт, не
марим умрети; ако ли пак ништа
нема на мени шта ови на мене
потворају, нико ме не може њима
предати. Ћесару идем.
12 Тада Фист, поговоривши са
саветницима, одговори: Ћесару
рече да хоћеш: ћесару ћеш поћи.

13 А пошто прође неколико дана,
Агрипа цар и Верникија сиђоше у
Ћесарију да походе Фиста.
14 И будући да онде много дана
осташе, каза Фист цару за Павла
говорећи: Човека једног оставио је
Филикс у тамници,
15 за ког, кад ја бијах у
Јерусалиму, изиђоше преда ме
главари свештенички и старешине
јеврејске молећи да га осудим.
16 Ја им одговорих да није
обичај у Римљана да се пре
поклони какав човек на смрт док се
оптужени не суочи с онима који га
туже, и не прими место да одговара
за своју кривицу.
17 А кад се они овде састаше,
никаквог одлагања не учиних, и
сутрадан седавши на судијску
столицу заповедих да доведу
човека.
18 А око њега ставши супарници
ни једне кривице које ја мишљах не
изнесоше.
19 Него имаху против њега
некаква питања о свом сујеверју,
и о некаквом Исусу, који је умро па
Павле говораше да је жив.
20 А ја не знајући у овом послу
шта ћу чинити, рекох би ли хтео ићи
у Јерусалим и онамо да му се суди
за ово.
21 А кад Павле рече да га чувамо
до суда Августовог, заповедих да
га чувају докле га пошаљем к
ћесару.
22 А Агрипа рече Фисту: и ја бих
рад чути тог човека. А он рече:
Сутра ћеш га чути.

23 Сутрадан пак, кад Агрипа
и Верникија дођоше с великим
поносом, и уђоше у судницу с
војводама и са старешинама
оног града, и кад заповеди Фист,
доведоше Павла.
24 И рече Фист: Агрипа царе!
И сви који сте с нама! Видите
овог за ког ми све мноштво Јевреја
досађиваше и у Јерусалиму и овде,
вичући да не ваља да он више
живи.
25 А ја дознавши да он ништа није
учинио што заслужује смрт, а и он
сам рече да ће да иде к светлом
ћесару, намислих да га пошаљем,
26 за ког немам шта управо
писати господару. Зато га и
доведох пред вас, а особито преда
те, Агрипа царе, да бих, пошто буде
испитивање, имао шта писати.
27 Јер ми се чини лудо сужња
послати, а кривице његове не
јавити.

26

Павле се брани пред Фистом и царем Агрипом. Обојица увиђају да Павле није крив.

1 А Агрипа рече Павлу: Допушта
ти се да говориш сам за се. Онда
Павле пруживши руку одговараше:
2 За срећу своју држим, царе
Агрипа, што се данас пред тобом
одговарам за све што ме потворају
Јевреји,
3 а највише што знам да ти
познајеш све јеврејске обичаје и
препирања. Зато те молим да ме
послушаш милостиво.
4 Моје дакле живљење од
младости, које је испрва било
међу народом мојим у Јерусалиму,
знаду сви Јевреји.
5 Како ме знаду испрва, ако хоће
посведочити, да по познатој јереси
наше вере живех фарисејски.
6 И сад стојим пред судом за
надање обећања које Бог обрече
очевима нашим,
7 коме се сви дванаест колена
наших једнако дан и ноћ служећи
надају да ће доћи. За ово надање
оптужен сам, царе Агрипа, од
Јевреја.
8 Шта? Зар ви мислите да се
не може веровати да Бог мртве
подиже?
9 Тако и ја мишљах да ми ваља
многа зла чинити против имена
Исуса Назарећанина,
10 као што и учиних у
Јерусалиму; и многе од светих
ја затварах у тамнице, примивши
власт од главара свештеничких; и
кад их убијаху, пристајах на суд.
11 И по свим зборницама мучећи
их често, нагоњах да хуле на
Исуса; и одвише мрзећи на њих
гоњах их тја и до туђих градова.

12 За које идући у Дамаск с
влашћу и заповешћу од главара
свештеничких,
13 у подне, царе, видех на путу
с неба светлост већу од сијања
сунчаног, која обасја мене и оне
што иђаху са мном.
14 А кад ми сви падосмо на
земљу, чух глас где говори мени и
казује јеврејским језиком: **Савле!
Савле! Зашто ме гониш? Тешко
ти је противу бодила прађати се.**
15 А ја рекох: Ко си Ти, Господе?
А Он рече: **Ја сам Исус, ког ти
гониш;**
16 **него устани и стани на ноге
своје; јер ти се зато јавих да
те учиним слугом и сведоком
овоме што си видео и што ћу ти
показати,**
17 **избављајући те од народа
јеврејског и од незнабожаца,
којима ћу те послати,**
18 **да им отвориш очи да се
обрате од таме к виделу и
од области сотонине к Богу,
да приме опроштење греха и
достојање међу освећенима
вером мојом.**
19 Зато, царе Агрипа! Не бих
непокоран небеској утвари;
20 него најпре онима који су у
Дамаску и у Јерусалиму, потом
и по свој земљи јеврејској, и
незнабошцима проповедах да се
покају, и да се обрате к Богу чинећи
дела достојна покајања.
21 Зато ме Јевреји ухватише у
цркви и хтеше да ме раскину.
22 Али добивши помоћ Божју
стојим до самог овог дана, и
сведочим и малом и великом, не
казујући ништа осим што пророци
казаше да ће бити, и Мојсије:
23 Да ће Христос пострадати,
и да ће бити први из васкрсења
мртвих и проповедати видело
народу јеврејском и незнабошцима.
24 А кад он ово одговараше, рече
Фист великим гласом: Зар лудујеш,
Павле? Многе те књиге изводе из
памети.
25 А он рече: Не лудујем, честити
Фисте, него речи истине и разума
казујем.
26 Јер за ово зна цар, коме и
говорим слободно; јер не верујем
да му је шта од овог непознато; јер
ово није било у углу.
27 Верујеш ли, царе Агрипа,
пророцима? Знам да верујеш.

28 А Агрипа рече Павлу: Још
мало па ћеш ме наговорити да
будем хришћанин.
29 А Павле рече: Молио бих Бога
и за мало и за много да би не само
ти него и сви који ме слушају данас
били такви као и ја што сам, осим
окова ових.
30 И кад он ово рече, уста цар и
судија и Верникија, и који сеђаху с
њима,
31 и отишавши разговараху се
међу собом говорећи: Овај човек
није учинио ништа што заслужује
смрт или окове.
32 А Агрипа рече Фисту: Овај
човек могаше бити пуштен да не
рече да хоће к ћесару. И тако
судија намисли да га пошаље к
ћесару.

27

Павла као сужња спроводе у Рим. Бродолом и спасење. Долазак на Мелит.

1 И као што би одређено да
идемо у Талијанску, предаше
и Павла и друге неке сужње
капетану, по имену Јулију, од
ћесареве чете.
2 А кад уђосмо у лађу адрамитску
да пловимо у азијска места,
отискосмо се; и с нама беше
Аристарх Македонац из Солуна.
3 И други дан дођосмо у Сидон.
И Јулије држаше Павла лепо, и
допусти му да одлази к својим
пријатељима и да га послужују.
4 И оданде одвезавши се
допловисмо у Кипар, јер ветрови
беху противни.
5 И препловивши пучину
киликијску и памфилијску дођосмо
у Миру ликијску.
6 И онде нашавши капетан
лађу александријску која плови у
Талијанску, метну нас у њу.
7 И пловивши много дана споро,
и једва дошавши према Книду, јер
нам ветар не даваше, допловисмо
под Крит код Салмоне.
8 И једва се возећи поред краја,
дођосмо на једно место које се
зове Добра Пристаништа, код ког
близу беше град Ласеја.
9 А пошто прође много времена,
и већ пловљење не беше без
страха, јер и пост већ беше
прошао, саветоваше Павле
10 говорећи им: Људи! Видим
да ће пловљење бити с муком и
великом штетом не само товара и
лађе него и душа наших.
11 Али капетан послуша већма
крманоша и господара од лађе
неголи Павлове речи.
12 А не будући пристаниште
згодно за зимовник, саветоваху
многи да се одвезу оданде, не би
ли како могли доћи до Финика,
и онде да зимују у пристаништу
критском, које гледа к југу и к
западу.
13 И кад дуну југ, мишљаху да
им се воља испуни, и подигнувши
једра пловљаху покрај Крита.
14 Али не задуго потом дуну,
насупрот њему, буран ветар који се
зове Евроклидон.
15 А кад се лађа оте, и не могаше
се ветру противити, предадосмо је
валовима и ношаху нас.
16 А кад прођосмо мимо једно
острво које се зове Клауда, једва
могосмо удржати чамац,
17 који извукавши, свакојако
помагаху, те га привезасмо одозго
за лађу; а бојећи се да не удари
на пруд, спустисмо једра, и тако се
плављасмо.
18 А кад нам веома досађиваше
бура сутрадан избациваху товаре.
19 И у трећи дан својим рукама
избацисмо алат лађарски.
20 А кад се ни сунце ни звезде за
много дана не показаше, и бура не
мала навалила, беше пропала сва
нада да ћемо се избавити.
21 И кад се задуго није јело,
онда Павле ставши преда њих
рече: Требаше дакле, о људи!
Послушати мене, и не отискивати
се од Крита, и не имати ове муке и
штете.
22 И ево сад вас молим да будете
добре воље: јер ниједна душа од
вас неће пропасти осим лађе;

23 јер у ову ноћ стаде преда
ме анђео Бога ког сам ја и коме
служим,
24 говорећи: Не бој се, Павле!
Ваља ти доћи пред ћесара; и ево
ти дарова Бог све који се возе с
тобом.
25 Зато не бојте се, људи; јер
верујем Богу да ће тако бити као
што ми би речено.
26 Али ваља нам доћи на једно
острво.

27 А кад би четрнаеста ноћ,
и ми се у поноћи плављасмо
по адријанској пучини, помислише
лађари да се приближују к некаквој
земљи.
28 И измеривши дубину нађоше
двадесет хвати; и прошавши мало
опет измерише, и нађоше петнаест
хвати.
29 Онда бојећи се да како не
ударе на прудовита места бацише
са стражњег краја лађе четири
ленгера, па се мољасмо Богу да
сване.
30 А кад лађари гледаху да
побегну из лађе, и спустише чамац
у море изговарајући се као да хоће
с предњег краја да спусте ленгере,
31 рече Павле капетану и
војницима: Ако ови не остану у
лађи, ви не можете живи остати.
32 Тада војници одрезаше ужа на
чамцу и пустише га те паде.

33 А кад хтеде да сване, мољаше
Павле све да једу, говорећи:
Четрнаести је дан данас како
чекате и не једући живите ништа
не окусивши.
34 Зато вас молим да једете: јер
је то за ваше здравље. А ни једном
од вас длака с главе неће отпасти.
35 И рекавши ово узе хлеб, и
даде хвалу Богу пред свима, и
преломивши стаде јести.
36 Онда се сви развеселивши и
они једоше.
37 А у лађи беше нас душа свега
двеста и седамдесет и шест.
38 И наситивши се јела,
олакшаше лађу избацивши
пшеницу у море.
39 А кад би дан не познаваху
земље; него угледаше некакав
залив с песком, на који се
договорише ако буде могуће, да
извуку лађу.
40 И подигнувши ленгере вожаху
се по мору, и одрешивши ужа
на крмама, и раширивши мало
једро према ветрићу који дуваше,
вожасмо се крају.
41 А кад дођосмо као на један
језик, где се море као раздељује,
насади се лађа; и предњи крај, који
се насади, оста тврд да се не може
помакнути, а крма се разбијаше од
силе валова.
42 А војници се договорише да
побију сужње, да који не исплива и
не утече.
43 Али капетан желећи сачувати
Павла забрани њихов договор, и
заповеди онима који знаху пливати
да искоче најпре, и да изиђу на
земљу;
44 а остали једни на даскама а
једни на чему од лађе. И тако
изиђоше сви живи на земљу.

28

Пријатељски пријем на Мелиту (сада Малта). Павлово чудо, долазак у Рим и проповед.

1 И кад изиђоше срећно из лађе,
тада разумеше да се острво зове
Мелит.
2 А дивљаци чињаху нам не
малу љубав, јер наложише огањ и
примише нас све због дажда који
иђаше, и због зиме.
3 А Павле зграбивши гомилу
грања наложи на огањ, и
изишавши змија од врућине скочи
му на руку.
4 И кад видеше дивљаци змију
где виси о руци његовој, говораху
један другом: Јамачно је овај човек
крвник, ког избављеног од мора суд
Божји не остави да живи.
5 А он отресавши змију у огањ не
би му ништа зло.
6 А они чекаху да он отече или
уједанпут да падне мртав. А кад
задуго чекаше, и видеше да му

ништа зло не би, променише се, и говораху да је он бог.

7 А наоколо око оног места беху села поглавара од острва по имену Поплија, који нас прими и угости љубазно три дана.

8 А догоди се да отац Поплијев лежаше од грознице и од срдобоље, коме ушавши Павле помоли се Богу и метну руке своје на њ и исцели га.

9 А кад то би, долажаху и други који беху болесни на острву оном, и исцељиваху се.

10 И поштоваху нас великим частима; и кад пођосмо, спремише нам што је од потребе.

11 А после три месеца одвезосмо се на лађи александријској, која је била презимила на острву, и беху на њој написани Диоскури.

12 И допловивши у Сиракузу остасмо онде три дана.

13 А оданде отпловивши дођосмо у Ригију; и после једног дана кад дуну југ, дођосмо други дан у Потиоле.

14 Онде нађемо браћу, и они нас замоле те останемо код њих седам дана; и тако пођосмо у Рим.

15 И оданде чувши браћа за нас изиђоше нам на сусрет све до Апијева пазара и три крчме. И кад их виде Павле, даде хвалу Богу, и ослободи се.

16 А кад дођосмо у Рим, капетан предаде сужње војводи. Али се Павлу допусти да живи где хоће с војником који га чуваше.

17 А после три дана Павле сазва старешине јеврејске. И кад се они скупише, говораше им: Људи браћо! Ја ништа не учиних противно народу или обичајима отачким; и Јерусалимљани предаше ме као сужња у руке Римљанима,

18 који извидевши за мене хтеше да ме пусте, јер се не нађе на мени ниједна смртна кривица.

19 Али кад Јудејци говораху насупрот, натера ме невоља да се иштем пред ћесара, не као да бих свој народ имао шта тужити.

20 Тога ради узрока замолих вас да се видимо и да се разговоримо; јер наде ради Израиљеве окован сам у ово гвожђе.

21 А они му рекоше: Ми нити примисмо писма за те из Јудеје; нити дође ко од браће да јави или да говори шта зло за тебе.

22 Него молимо да чујемо од тебе шта мислиш; јер нам је познато за ову јерес да јој се свуда насупрот говори.

23 И одредивши му дан дођоше к њему у гостионицу многи; којима казиваше сведочећи царство Божје и уверавајући их за Исуса из закона Мојсијевог и из пророка од јутра до самог мрака.

24 И једни вероваху ономе што говораше а једни не вероваху.

25 А будући несложни међу собом, одлажаху кад рече Павле једну реч: Добро каза Дух Свети преко пророка Исаије очевима нашим

26 Говорећи:
Иди к народу овоме и кажи:
Ушима ћете чути и нећете разумети;
и очима ћете гледати и нећете видети.
27 Јер одрвени срце овог народа,
и ушима тешко чују,
и очима својим зажмурише
да како не виде очима,
и ушима не чују,
и да се не обрате да их исцелим.

28 Да вам је дакле на знање да се незнабошцима посла спасење Божје, они ће и чути.

29 И кад он ово рече, отидоше Јевреји препирући се међу собом.

30 А Павле остаде пуне две године о свом трошку, и дочекиваше све који му долажаху,

31 проповедајући царство Божје, и учећи о Господу нашем Исусу Христу слободно, и нико му не брањаше.

Римљанима посланица
светог апостола Павла

Благослов. Увод: Јеванђеље је сила Божија која спасава свакога који верује. У њему се јавља правда Божија из вере у веру. Гнев је Божији на безбожницима.

1 Од Павла, слуге Исуса Христа,
позваног апостола изабраног за јеванђеље Божије,
2 које Бог унапред обећа преко
пророка својих у светим писмима
3 о сину свом, који је по телу
рођен од семена Давидовог,
4 а посведочен силно за
Сина Божијег Духом светиње по
васкрсењу из мртвих, Исусу Христу
Господу нашем,
5 преко ког примисмо благодат
и апостолство, да покоримо све
незнабошце вери имена Његовог;
6 међу којима сте и ви позвани
Исусу Христу.
7 Свима који су у Риму,
љубазнима Богу, и позванима
светима:
благодат вам и мир од Бога Оца
нашег и Господа Исуса Христа.

8 Прво, дакле, захваљујем Богу
свом кроз Исуса Христа за све вас
што се вера ваша гласи по свему
свету.
9 Јер ми је сведок Бог, коме
служим духом својим у јеванђељу
Сина његовог, да вас се опомињем
без престанка,
10 молећи се свагда Богу у
молитвама својим да би ми кад
Божија воља помогла да дођем к
вама;
11 јер желим видети вас, да вам
дам какав духовни дар за ваше
утврђење,
12 то јест, да се с вама утешим
вером општом, и вашом и мојом.
13 Али вам нећу затајити, браћо,
да сам много пута хтео да вам
дођем, па бих задржан досле, да и
међу вама имам какав плод, као и
међу осталим незнабошцима.
14 Дужан сам и Грцима
и дивљацима, и мудрима и
неразумнима.
15 Зато, од моје стране, готов
сам и вама у Риму проповедати
јеванђеље.

16 Јер се не стидим јеванђеља
Христовог; јер је сила Божија на
спасење свакоме који верује, а
најпре Јеврејину и Грку.
17 Јер се у Њему јавља правда
Божија из вере у веру, као што је
написано: Праведник ће од вере
жив бити.

18 Јер се открива гнев Божји
с неба на сваку безбожност и
неправду људи који држе истину у
неправди.
19 Јер шта се може дознати за
Бога познато је њима: јер им је Бог
јавио;
20 јер шта се на Њему не може
видети, од постања света могло се
познати и видети на створењима, и
Његова вечна сила и божанство, да
немају изговора.
21 Јер кад познаше Бога, не
прославише Га као Бога нити Му
захвалише, него залудеше у својим
мислима, и потамне неразумно
срце њихово.
22 Кад се грађаху мудри,
полудеше,
23 и претворише славу вечног
Бога у обличје смртног човека и
птица и четвороножних животиња
и гадова.
24 Зато их предаде Бог у жељама
њихових срца у нечистоту, да се
погане телеса њихова међу њима
самима;
25 који претворише истину Божију
у лаж, и већма поштоваше и
послужише твар него Творца, који
је благословен ва век. Амин.
26 Зато их предаде Бог у
срамне сласти; јер жене њихове
претворише путно употребљавање
у беспутно.
27 Тако и људи оставивши путно
употребљавање женског рода,

распалише се жељом својом један на другог, и људи с људима чињаху срам, и плату која требаше за превару њихову примаху на себи.

28 И као што не мараху да познаду Бога, зато их Бог предаде у покварен ум да чине шта не ваља,

29 да буду напуњени сваке неправде, курварства, злоће, лакомства, пакости; пуни зависти, убиства, свађе лукавства, злоћудности;

30 шаптачи, опадачи, богомрсци, силеџије, хвалише, поносити, измишљачи зала, непокорни родитељима,

31 неразумни, неверe, нељубавни, непримирљиви, немилостиви.

32 А неки правду Божију познавши да који то чине заслужују смрт, не само то чине, него пристају на то и онима који чине.

2

Јевреји су исто тако грешници као и незнабошци.

1 Зато се не можеш изговорити, о човече који год судиш! Јер којим судом судиш другом, себе осуђујеш; јер то чиниш судећи.

2 А знамо да је суд Божји прав на оне који то чине.

3 Него помишљаш ли, о човече који судиш онима који то чине, и сам чиниш то! да ћеш ти побећи од суда Божијег?

4 Или не мариш за богатство Његове доброте и кротости и трпљења, не знајући да те доброта Божија на покајање води?

5 Него својом дрвености и непокајаним срцем сабираш себи гнев за дан гнева у који ће се показати праведни суд Бога,

6 који ће дати свакоме по делима његовим:

7 Онима, дакле, који су трпљењем дела доброг тражили славу и част и нераспадљивост, живот вечни;

8 а онима који се уз пркос супроте истини, а покоравају се неправди, немилост и гнев.

9 Невоља и туга на сваку душу човека који чини зло, а најпре Јеврејина и Грка;

10 а слава и част и мир свакоме који чини добро, а најпре Јеврејину и Грку;

11 јер Бог не гледа ко је ко.

12 Јер који без закона сагрешише, без закона ће и изгинути; и који у закону сагрешише, по закону ће се осудити

13 (јер пред Богом нису праведни они који слушају закон, него ће се они оправдати који га творе;

14 јер кад незнабошци не имајући закон сами од себе чине шта је по закону, они закон не имајући сами су себи закон:

15 Они доказују да је оно написано у срцима њиховим што се чини по закону, будући да им савест сведочи, и мисли међу собом туже се или правдају)

16 На дан када Бог узасуди тајне људске по јеванђељу мом преко Исуса Христа.

17 Гле, ти се зовеш Јеврејин, а ослањаш се на закон и хвалиш се Богом,

18 и познајеш вољу, и избираш шта је боље, јер си научен од закона;

19 и мислиш да си вођ слепима, видело онима који су у мраку,

20 наказатељ безумнима, учитељ деци, који имаш углед разума и истине у закону.

21 Учећи, дакле, другог себе не учиш;

22 проповедајући да се не краде, крадеш; говорећи: Не чини прељубе, чиниш прељубу: гадећи се на идоле, крадеш светињу;

23 који се хвалиш законом, а преступом закона срамотиш Бога.

24 Јер се име Божије због вас хули у незнабошцима, као што стоји написано.

25 Обрезање помаже ако закон држиш; ако ли си преступник закона, обрезање је твоје необрезање постало.

26 Ако, дакле, необрезање
правду закона држи, зашто се не би
његово необрезање за обрезање
узело?
27 И онај који је од рода
необрезан и извршује закон,
осудиће тебе који си са словима
и обрезањем преступник закона.
28 Јер оно није Јеврејин који
је споља Јеврејин, нити је оно
обрезање које је споља, на телу;
29 него је оно Јеврејин који је
изнутра и обрезање срца духом а
не словима, то је обрезање; коме
је хвала не од људи него од Бога.

3

Сви су људи без разлике грешници, а оправдаће се вером.

1 Шта је дакле бољи Јеврејин од
других људи? Или шта помаже
обрезање?
2 Много свакојако; прво што су им
поверене речи Божије.
3 А што неки не вероваше, шта
је за то? Еда ће њихово неверство
веру Божију укинути?
4 Боже сачувај! Него Бог нека
буде истинит, а човек сваки лажа,
као што стоји написано: Да се
оправдаш у својим речима, и да
победиш кад ти стану судити.

5 Ако ли неправда наша Божију
правду подиже, шта ћемо рећи?
Еда ли је Бог неправедан кад се
срди? По човеку говорим:
6 Боже сачувај! Јер како би могао
Бог судити свету?
7 Јер ако истина Божија у мојој
лажи већа постане на славу
Његову, зашто још и ја као грешник
да будем осуђен?
8 Зашто, дакле (као што вичу
на нас, и као што кажу неки да
ми говоримо) да не чинимо зла да
дође добро? Њима ће суд бити
праведан.

9 Шта дакле? Јесмо ли бољи
од њих? Нипошто! Јер горе
доказасмо да су и Јевреји и Грци
сви под грехом,
10 као што стоји написано:

Ни једног нема праведног;
11 Ни једног нема разумног,
и ни једног који тражи Бога;
12 Сви се уклонише
и заједно неваљали посташе:
нема га који чини добро,
нема ни једног циглог.
13 Њихово је грло гроб отворен,
језицима својим варају,
и јед је аспидин под уснама
њиховим.
14 Њихова су уста пуна клетве
и горчине.
15 Њихове су ноге брзе да
проливају крв.
16 На путевима је њиховим
раскопавање и невоља;
17 И пут мирни не познаше.
18 Нема страха Божијег пред
очима њиховим.

19 А знамо да оно што закон
говори, говори онима који су у
закону, да се свака уста затисну, и
сав свет да буде крив Богу;
20 јер се делима закона ни једно
тело неће оправдати пред Њим;
јер кроз закон долази познање
греха.

21 А сад се без закона јави
правда Божија, посведочена од
закона и од пророка;
22 а правда Божија вером Исуса
Христа у све и на све који верују;
јер нема разлике.
23 Јер сви сагрешише и изгубили
славу Божију,
24 и оправдаће се за бадава
благодаћу Његовом, откупом
Исуса Христа.
25 Кога постави Бог очишћење
вером у крви Његовој да
покаже своју правду опроштењем
пређашњих греха;
26 у подношењу Божијем, да
покаже правду своју у садашње
време да је Он праведан и да
правда оног који је од вере
Исусове.

27 Где је, дакле, хвала? Прође. Каквим законом? Је ли законом дела? Не, него законом вере.
28 Мислимо дакле да ће се човек оправдати вером без дела закона.
29 Или је само јеврејски Бог, а не и незнабожачки? Да, и незнабожачки.
30 Јер је Један Бог који ће оправдати обрезање из вере и необрезање вером.
31 Кваримо ли дакле закон вером? Боже сачувај! Него га још утврђујемо.

4

Оправдање вером потврђује пример Авраамов и сведочанство Давидово.

1 Шта ћемо дакле рећи за Авраама, оца свог, да је по телу нашао?
2 Јер ако се Авраам делима оправда, има хвалу, али не у Бога.
3 Јер шта говори писмо? Верова Авраам Богу, и прими му се у правду.
4 А ономе који ради не броји се плата по милости него по дугу.
5 А ономе који не ради, а верује Оног који правда безбожника, прима се вера његова у правду.
6 Као што и Давид говори да је благо човеку коме Бог прима правду без дела закона:

7 Благо онима који се опростише безакоња,
и којима се греси прикрише.
8 Благо човеку коме Господ не прима греха.

9 Ово, дакле, блаженство или је у обрезању или у необрезању? Јер говоримо да се Авраму прими вера у правду.
10 Како му се, дакле, прими? Или кад је био у обрезању или необрезању? Не у обрезању него у необрезању.
11 И прими знак обрезања као печат правде вере коју имаше у необрезању, да би био отац свих који верују у необрезању; да се и њима прими у правду;
12 и да би био отац обрезања не само онима који су од обрезања, него и онима који ходе стопама вере која беше у необрезању оца нашег Авраама.

13 Јер обећање Авраму или семену његовом да буде наследник свету не би законом него правдом вере.
14 Јер ако су наследници они који су од закона, пропаде вера, и поквари се обећање.
15 Јер закон гради гнев; јер где нема закона нема ни преступа.

16 Зато од вере да буде по милости да обећање тврдо остане свему семену, не само који је од закона него и који је од вере Авраама, који је отац свима нама,
17 (као што стоји написано: Поставих те оца многим народима) пред Богом коме верова, који оживљује мртве, и зове оно што није као оно што јесте:
18 Он верова на наду кад се није било ничему надати да ће он бити отац многим народима, као што му беше речено: Тако ће бити семе твоје.
19 И не ослабивши вером не погледа ни на своје већ уморено тело, јер му беше негде око сто година, ни на мртвост Сарине материце.
20 И за обећање Божије не посумња се неверовањем, него ојача у вери, и даде славу Богу.
21 И знаше јамачно да шта обећа кадар је и да учини.
22 Зато се и прими њему у правду.
23 Али није писано за њега једног само да му се прими,
24 него и за нас, којима ће се примити ако верујемо Оног који васкрсе Исуса Христа Господа нашег из мртвих,
25 који се предаде за грехе наше, и устаде за оправдање наше.

5

Дивни родови оправдања вером. Грех и смрт долазе на свет преко Адама, оправдање и живот преко Исуса Христа.

1 Оправдавши се, дакле, вером,
имамо мир с Богом кроз Господа
свог Исуса Христа,
2 кроз ког и приступ нађосмо
вером у ову благодат у којој
стојимо, и хвалимо се надањем
славе Божије.
3 Не само, пак, то него се
хвалимо и невољама, знајући да
невоља трпљење гради;
4 а трпљење искуство, а искуство
надање;
5 а надање неће се осрамотити,
јер се љубав Божија изли у срца
наша Духом Светим који је дат
нама.
6 Јер Христос још кад слаби
бејасмо умре у време своје за
безбожнике.
7 Јер једва ко умре за
праведника; за доброга може бити
да би се ко усудио умрети.
8 Али Бог показује своју љубав к
нама што Христос још кад бејасмо
грешници умре за нас.
9 Много ћемо, дакле, већма бити
кроза Њ спасени од гнева кад смо
се сад оправдали крвљу Његовом.
10 Јер кад смо се помирили с
Богом смрћу Сина његовог док смо
још били непријатељи, много ћемо
се већма спасти у животу Његовом
кад смо се помирили.
11 Не само, пак то, него се
хвалимо и Богом кроз Господа
свог Исуса Христа, кроз ког сад
примисмо помирење.

12 Зато, као што кроз једног
човека дође на свет грех, и кроз
грех смрт, и тако смрт уђе у све
људе, јер сви сагрешише.
13 Јер грех беше на свету до
закона; али се грех не примаше кад
не беше закона;
14 него царова смрт од Адама тја
до Мојсија и над онима који нису
сагрешили преступивши као Адам,
који је прилика Оног који хтеде
доћи.
15 Али дар није тако као грех;
јер кад кроз грех једног помреше
многи, много се већа благодат
Божија и дар изли изобилно на
многе благодаћу једног човека,
Исуса Христа.
16 И дар није као грех једног: јер
за грех једног би осуђење, а дар од
многих грехова оправдање.
17 Јер кад за грех једног царова
смрт кроз једног, колико ће
већма они који примају изобиље
благодати и дар правде у животу
царовати кроз једног Исуса Христа!
18 Зато, дакле, као што за грех
једног дође осуђење на све људе,
тако и правдом једног дође на све
људе оправдање живота.
19 Јер као што непослушањем
једног човека посташе многи
грешни, тако ће и послушањем
једног бити многи праведни.
20 А закон дође уз то да се
умножи грех; јер где се умножи
грех онде се још већма умножи
благодат,
21 да као што царова грех за
смрт, тако и благодат да царује
правдом за живот вечни, кроз
Исуса Христа Господа нашег.

6

Посвећење и нова служба плод је оправдања вером.

1 Шта ћемо дакле рећи? Хоћемо
ли остати у греху да се благодат
умножи? Боже сачувај!
2 Јер који умресмо греху како
ћемо још живети у њему?
3 Или не знате да сви који се
крстисмо у Исуса Христа, у смрт
Његову крстисмо се?
4 Тако се с Њим погребосмо
крштењем у смрт да као што уста
Христос из мртвих славом Очевом,
тако и ми у новом животу да
ходимо.
5 Јер кад смо једнаки с
Њим једнаком смрћу, бићемо и
васкрсењем;
6 знајући ово да се стари наш
човек разапе с Њиме, да би се
тело грешно покварило, да више
не бисмо служили греху.

7 Јер који умре опрости се од греха.
8 А ако умресмо с Христом,
верујемо да ћемо и живети с Њим,
9 знајући да Христос уста из
мртвих, већ више не умире; смрт
више неће овладати њиме.
10 Јер шта умре, греху умре
једанпут; а шта живи, Богу живи.
11 Тако и ви, дакле, држите себе
да сте мртви греху а живи Богу у
Христу Исусу Господу нашем.
12 Да не царује, дакле, грех
у вашем смртном телу, да га
слушате у сластима његовим;
13 нити дајте удова својих греху
за оружје неправде; него дајте
себе Богу, као који сте живи из
мртвих, и уде своје Богу за оружје
правде.
14 Јер грех неће вама овладати,
јер нисте под законом него под
благодаћу.

15 Шта дакле? Хоћемо ли
грешити кад нисмо под законом
него под благодаћу? Боже сачувај!
16 Не знате ли да коме дајете
себе за слуге у послушање, слуге
сте оног кога слушате, или греха за
смрт, или послушања за правду?
17 Хвала, дакле, Богу што бивши
робови греху послушасте од срца
ту науку којој се и предадосте.
18 Опростивши се, пак, од греха
постасте слуге правди.
19 Као човек говорим, за слабост
вашег тела. Јер као што дадосте
уде своје за робове нечистоти и
безакоњу на безакоње, тако сад
дајте уде своје за слуге правди на
посвећење.
20 Јер кад бејасте робови греху,
прости бејасте од правде.
21 Какав дакле онда имадосте
плод за који се сад стидите? Јер
је оног крај смрт.
22 А сад опростивши се од греха,
и поставши слуге Божје, имате
плод свој на посвећење, а крај
живот вечни.
23 Јер је плата за грех смрт, а
дар Божји је живот вечни у Христу
Исусу Господу нашем.

7

Оправдање вером ослобађа службе Закону и обавезује на службу Христу. Борба унутрашњег и спољашњег човека.

1 Или не знате, браћо (јер
говорим онима који знају закон),
да закон влада над човеком докле
је жив?
2 Јер је удата жена привезана
законом за мужа докле год он
живи; а ако ли муж њен умре,
разреши се од закона мужевљег.
3 Зато, дакле, док јој је муж жив
бива прељубочиница ако пође за
другог мужа; а ако јој умре муж
проста је од закона да не буде
прељубочиница ако пође за другог.
4 Зато, браћо моја, и ви умресте
закону телом Христовим, да будете
другог, Оног што уста из мртвих, да
плод донесемо Богу.
5 Јер кад бејасмо у телу, беху
сласти греховне, које закон рађаху
у удима нашим да се смрти плод
доноси.
6 А сад, умревши избависмо се
од закона који нас држаше, да
служимо Богу у обновљењу Духа а
не у старини слова.

7 Шта ћемо дакле рећи? Је ли
закон грех? Боже сачувај! Него ја
греха не познах осим кроз закон;
јер не знадох за жељу да закон не
каза: Не зажели.
8 А грех узе почетак кроз
заповест, и начини у мени сваку
жељу; јер је грех без закона мртав.
9 А ја живљах некад без закона;
а кад дође заповест, онда грех
оживе,
10 а ја умрех, и нађе се да ми
заповест би за смрт која беше дата
за живот.
11 Јер грех узевши почетак кроз
заповест превари ме, и уби ме
њоме.
12 Тако је, дакле, закон свет и
заповест света и праведна и добра.
13 Добро ли дакле би мени смрт?
Боже сачувај! Него грех, да се
покаже грех добром чинећи ми

смрт, да буде грех одвише грешан заповешћу.
14 Јер знамо да је закон духован;
а ја сам телесан, продан под грех:
15 Јер не знам шта чиним, јер не
чиним оно шта хоћу, него на шта
мрзим оно чиним.
16 Ако ли оно чиним шта нећу,
хвалим закон да је добар.
17 А ово више ја не чиним него
грех који живи у мени.
18 Јер знам да добро не живи у
мени, то јест у телу мом. Јер хтети
имам у себи, али учинити добро не
налазим.
19 Јер добро што хоћу не чиним,
него зло што нећу оно чиним.
20 А кад чиним оно што нећу, већ
ја то не чиним него грех који живи у
мени.
21 Налазим, дакле закон, кад
хоћу добро да чиним, да ме на зло
нагони.
22 Јер имам радост у закону
Божијем по унутрашњем човеку;
23 али видим други закон у удима
својим, који се супроти закону
ума мог, и заробљава ме законом
греховним који је у удима мојим.
24 Ја несрећни човек! Ко ће ме
избавити од тела смрти ове?
25 Захваљујем Богу свом кроз
Исуса Христа Господа нашег. Тако,
дакле, ја сам умом својим служим
закону Божијем а телом закону
греховном.

8

Они који верују ослобађају се осуде; живот по Духу; посињење; надање у невољи.

1 Никаква, дакле, сад нема
осуђења онима који су у Христу
Исусу и не ходе по телу него по
Духу.
2 Јер закон Духа који оживљава
у Христу Исусу, опростио ме је од
закона греховног и смрти.
3 Јер што закону беше немогуће,
јер беше ослабљен телом, посла
Бог сина свог у обличју тела
греховног, и за грех осуди грех у
телу,
4 да се правда закона испуни у
нама који не живимо по телу него
по духу;
5 јер који су по телу телесно
мисле, а који су по духу духовно
мисле.
6 Јер телесно мудровање смрт је,
а духовно мудровање живот је и
мир.
7 Јер телесно мудровање
непријатељство је Богу, јер се
не покорава закону Божијем нити
може.
8 А који су у телу не могу Богу
угодити.
9 А ви нисте у телу него у духу;
јер Дух Божји у вама живи. А ако ко
нема Дух Христов, он није Његов.
10 А ако је Христос у вама, онда
је тело мртво греха ради а дух жив
правде ради.
11 А ако ли живи у вама Дух
Оног који је васкрсао Исуса из
мртвих, Онај који је подигао Христа
из мртвих оживеће и ваша смртна
телеса Духом својим који живи у
вама.
12 Тако дакле, браћо, нисмо
дужни телу да по телу живимо.
13 Јер ако живите по телу,
помрећете; ако ли духом послове
телесне морите, живећете.
14 Јер који се владају по духу
Божијем они су синови Божији.
15 Јер не примисте дух ропства,
опет да се бојите; него примисте
Дух посиначки, којим вичемо: Ава,
Оче!
16 Овај дух сведочи нашем духу
да смо деца Божија.
17 А кад смо деца и наследници
смо: наследници, дакле Божији,
а сунаследници Христови: јер с
Њим страдамо да се с Њим и
прославимо.
18 Јер мислим да страдања
садашњег времена нису ништа
према слави која ће нам се јавити.
19 Јер чекање твари чека да се
јаве синови Божији.
20 Јер се твар покори
пропадљивости (не од своје воље

него за вољу оног који је покори)
на наду,
21 да ће се и сама твар опростити
од ропства распадљивости на
слободу славе деце Божије.
22 Јер знамо да сва твар уздише
и тужи с нама до сад.
23 А не само она, него и ми који
новину духа имамо, и ми сами у
себи уздишемо чекајући посиновљење
и избављење телу свом.
24 Јер се надом спасосмо. А нада
који се види није нада; јер кад ко
види шта, како ће му се надати?
25 Ако ли се надамо ономе што
не видимо, чекамо с трпљењем.
26 А тако и Дух помаже нам у
нашим слабостима: јер не знамо
за шта ћемо се молити као што
треба, него сам Дух моли се за нас
уздисањем неисказаним.
27 А Онај што испитује срца зна
шта је мисао Духа, јер по вољи
Божијој моли се за свете.
28 А знамо да онима који љубе
Бога све иде на добро, који су
позвани по намерењу.
29 Јер које напред позна оне и
одреди да буду једнаки обличју
Сина његовог, да би Он био
прворођени међу многом браћом.
30 А које одреди оне и дозва; а
које дозва оне и оправда; а које
оправда оне и прослави.
31 Шта ћемо, дакле, рећи на ово?
Ако је Бог с нама, ко ће на нас?
32 Који, дакле, свог сина не
поштеде, него га предаде за све
нас, како, дакле, да нам с Њим све
не дарује?
33 Ко ће оптужити изабране
Божије? Бог који правда?
34 Ко ће осудити? Христос Исус
који умре, па још и васкрсе, који је
с десне стране Богу, и моли за нас?
35 Ко ће нас раставити од љубави
Божије? Невоља ли или туга?
Или гоњење? Или глад? Или
голотиња? Или страх? Или мач?
Као што стоји написано:
36 За Тебе нас убијају вас дан,
држе нас као овце које су за клање.
37 Али у свему овоме побеђујемо
Оног ради који нас је љубио.
38 Јер знам јамачно да ни
смрт, ни живот, ни анђели,
ни поглаварства, ни силе, ни
садашње, ни будуће,
39 ни висина, ни дубина, ни друга
каква твар може нас раставити од
љубави Божије, која је у Христу
Исусу, Господу нашем.

9

Иако су Израиљци пре изабрани, а данас су и многобошци призвани, дело је милости и воље Божије.

1 Истину говорим тако ми Христа,
не лажем, то ми сведочи савест
моја Духом Светим:
2 Да ми је врло жао и срце ме
моје боли без престанка;
3 јер бих желео да ја сам будем
одлучен од Христа за браћу своју
која су ми род по телу,
4 која су Израиљци, којих је
посиновљење и слава, и завет и
закон, и богомољство, и обећања;
5 којих су и оци, и од којих је
Христос по телу, који је над свима,
Бог благословен ва век. Амин.
6 А није могуће да реч Божија
пропе: јер нису сви Израиљци који
су од Израиља;
7 нити су сви деца који су семе
Авраамово, него у Исаку, рече,
назваће ти се семе.
8 То јест, нису оно деца Божија
што су по телу деца, него деца
обећања примају се за семе.
9 Јер је ово реч обећања: У ово
време доћи ћу и у Саре ће бити
син.
10 Не само, пак, она него и
Ревека, кад затрудне од самог
Исака, оца нашег.
11 Јер још док се деца не беху
родила, ни учинила добра ни
зла, да остане Божија наредба по
избору,
12 не за дела, него Оног ради који
позива рече јој се: Већи ће служити
мањем,
13 као што стоји написано: Јакова
ми омиле, а на Исава омрзох.

14 Шта ћемо, дакле, на то рећи? Еда ли је неправда у Бога? Боже сачувај!
15 Јер Мојсију говори: Кога ћу помиловати, помиловаћу, и на кога ћу се смиловати, смиловаћу се.
16 Тако, дакле, нити стоји до оног који хоће, ни до оног који трчи, него до Бога који помилује.
17 Јер писмо говори Фараону: Зато те исто подигох да на теби покажем силу своју, и да се разгласи име моје по свој земљи.
18 Тако, дакле, кога хоће милује, а кога хоће отврдоглави.

19 Рећи ћеш ми: Зашто нас још криви? Јер ко се може супротити вољи Његовој?
20 А ко си ти, о човече! Да противно одговараш Богу? Еда ли рукотворина говори мајстору свом: Зашто си ме тако начинио?
21 Или зар лончар нема власти над калом да од једне гуке начини један суд за част а други за срамоту?
22 А кад хтеде Бог да покаже гнев свој и да објави силу своју, поднесе с великим трпљењем судове гнева који су приправљени за погибао.
23 И да покаже богатство славе своје на судима милости које приправи за славу;
24 које нас и дозва не само од Јевреја него и од незнабожаца,
25 као што и у Јосији говори:

Назваћу народ својим који није мој народ,
и нељубазницу љубазницом.
26 И биће на месту, где им се рече:
Ви нисте мој народ;
тамо ће се назвати синови Бога Живога.

27 А Исаија виче за Израиља: Ако буде број синова Израиљевих као песак морски, остатак ће се спасти.
28 Јер ће Он извршити реч своју, и наскоро ће извршити по правди, да, испуниће Господ наскоро реч своју на земљи.
29 И као што прорече Исаија: Да нам није Господ Саваот оставио семена, онда бисмо били као Содом и Гомор.

30 Шта ћемо, дакле, рећи? Да незнабошци који не тражише правде докучише правду, али правду од вере.
31 А Израиљ тражећи закон правде не докучи закон правде.
32 Зашто? Јер не тражи из вере него из дела закона; јер се спотакоше на камен спотицања,
33 као што стоји написано: Ево мећем у Сиону камен спотицања и стену саблазни; и који га год верује неће се постидети.

10

Израиљ је утврђивао своју правду и није нашао оправдање које је од вере.

1 Браћо! Жеља је мог срца и молитва к Богу за спасење Израиља.
2 Јер им сведочим да имају ревност за Бога, али не по разуму.
3 Јер не познајући правде Божије и гледајући да своју правду утврде не покоравају се правди Божијој.
4 Јер је Христос свршетак закона: који Га год верује оправдан је.

5 Јер Мојсије пише за правду која је од закона: Који човек тако чини живеће у том.
6 А правда која је од вере овако говори: Да не кажеш у срцу свом: Ко ће изићи на небо? То јест да сведе Христа;
7 или: Ко ће сићи у бездан? То јест да изведе Христа из мртвих.
8 Али шта говори писмо? Близу ти је реч у устима твојим и у срцу твом, то јест реч вере коју проповедамо.
9 Јер, ако признајеш устима својим да је Исус Господ, и верујеш у срцу свом да Га Бог подиже из мртвих, бићеш спасен.
10 Јер се срцем верује за правду, а устима се признаје за спасење.

11 Јер писмо говори: Који Га год
верује неће се постидети.
12 Јер нема разлике међу
Јеврејином и Грком: јер је Он
Бог свих, и богат за све који Га
призивају.
13 Јер који год призове име
Господње спашће се.
14 Како ће, дакле, призвати кога
не вероваше? А како ће веровати
кога не чуше? А како ће чути без
проповедника?
15 А како ће проповедати ако
не буду послани? Као што стоји
написано: Како су красне ноге
оних који доносе глас за мир, који
доносе глас за добро!
16 Али сви не послушаше
јеванђеље: јер Исаија говори:
Господе! Ко верова нашем
проповедању?
17 Тако, дакле, вера бива од
проповедања, а проповедање
речју Божијом.
18 Него, велим: зар не чуше? Још
оде по свој земљи глас њихов, и
по крајевима васионог света речи
њихове.

19 Него велим: зар не разуме
Израиљ? Први Мојсије говори: Ја
ћу раздражити, не својим народом,
неразумним народом расрдићу
вас.

20 А Исаија говори слободно:
Нађоше ме који ме не траже; и
јавих се онима који за ме не питају.

21 А к Израиљу говори: Сав дан
пружах руке своје к народу који не
да да му се каже и одговара на
супрот.

11

*Бог није одбацио свој народ.
Чудесни су путеви Божији.*

1 Говорим, дакле: еда ли
Бог одбаци народ свој? Боже
сачувај! Јер сам и ја Израиљац
од семена Авраамовог, од колена
Венијаминовог.
2 Не одбаци Бог народ свој, који
напред позна. Или не знате шта
говори писмо за Илију како се тужи
Богу на Израиља говорећи:
3 Господе! Пророке Твоје
побише и олтаре Твоје раскопаше,
а ја остах један и траже душу моју
да је изваде.
4 А шта му говори Божји одговор?
Оставих себи седам хиљада људи
који не приклонише колена пред
Ваалом.
5 Тако, дакле, и у садашње време
остатак би по избору благодати.
6 Ако ли је по благодати, онда
није од дела, јер благодат већ не
би била благодат; ако ли је од дела
није више благодат, јер дело већ не
би било дело.
7 Шта дакле? Шта искаше
Израиљ оно не доби; а избор доби;
остали пак заслепише.
8 Као што је написано: Даде им
Бог духа неосетљивог, очи да не
виде, и уши да не чују до самог
данашњег дана.

9 И Давид говори:

Да буде трпеза њихова замка и
гвожђа,
и саблазан и плата њима;
10 Да се њихове очи заслепе да не
виде,
и леђа њихова једнако да су
погнута.

11 Говорим, дакле: еда ли
се спотакоше да падну? Боже
сачувај! Него је њихова погрешка
спасење незнабошцима, да би се
и они раздражили.
12 А кад је погрешка њихова
богатство свету и штета њихова
богатство незнабошцима, а камоли
да се испуне?
13 Јер вама говорим незнабошцима;
јер, будући да сам ја апостол
незнабожаца, хоћу да хвалим своју
службу;
14 не бих ли како раздражио свој
род, и спасао кога од њих.
15 Јер кад је одмет њихов
примирење свету, шта би било
примљење, осим живот из мртвих?

16 Ако је квасац свет, то је и
тесто; и ако је корен свет, то су и
гране.
17 Ако ли се неке од грана
одломише, и ти, који си дивља
маслина, прицепио си се на њих, и
постао си заједничар у корену и у
масти од маслине;
18 не хвали се гранама; ако ли се,
пак, хвалиш, не носиш ти корена
него корен тебе.
19 А рећи ћеш: Одломише се
гране да се ја прицепим.
20 Добро! Неверством
одломише се, а ти вером стојиш;
не поноси се, него се бој.
21 Јер кад Бог рођених грана
не поштеде, да и тебе како не
непоштеди.
22 Гледај, дакле, доброту и
непоштеђење Божије: непоштеђење
на онима што отпадоше, а на себи
доброту Божију, ако останеш у
доброти; ако ли пак не, и ти ћеш
бити одсечен.
23 А и они, ако не остану у
неверству, прицепиће се; јер их је
Бог кадар опет прицепити.
24 Јер кад си ти одсечен од
рођене маслине, и прицепио се на
нерођену питому маслину; а камо
ли ови који ће се прицепити на
рођену своју маслину!

25 Јер вам, браћо, нећу затајити
тајну ову (да не будете поносити),
слепоћа Израиљу паде у део докле
не уђе незнабожаца колико треба.
26 И тако ће се спасти сав
Израиљ, као што је написано:

Доћи ће од Сиона Избавитељ
и одвратиће безбожност од
Јакова.
27 И ово им је мој завет
кад отмем њихове грехе.

28 По јеванђељу, дакле,
непријатељи су вас ради; а по
избору љубазни су отаца ради.
29 Јер се Бог неће раскајати за
своје дарове и звање.
30 Јер, као и ви што се
некад супроћасте Богу а сад
бисте помиловани њиховог ради
супроћења,
31 тако и они сад не хтеше да
верују вашег ради помиловања да
би и они били помиловани.
32 Јер Бог затвори све у
неверство, да све помилује.
33 О дубимо богатства и
премудрости и разума Божијег!
Како су неиспитиви Његови судови
и неистраживи Његови путеви!

34 Јер ко позна мисао Господњу?
35 Или ко Му би саветник?
Или ко Му напред даде шта,
да му се врати?

36 Јер је од Њега и кроз Њега и
у Њему све. Њему слава вавек.
Амин.

12

Хришћанска правила за живот.
1 Молим вас, дакле, браћо,
милости Божије ради, да дате
телеса своја у жртву живу, свету,
угодну Богу; то да буде ваше
духовно богомољство.
2 И не владајте се према
овоме веку, него се промените
обновљењем ума свог, да бисте
могли кушати које је добра и угодна
и савршена воља Божија.

3 Јер кроз благодат која је мени
дата кажем свакоме који је међу
вама да не мислите за себе више
него што ваља мислити; него да
мислите у смерности као што је
коме Бог уделио меру вере.
4 Јер као у једном телу што
имамо многе уде а уди сви немају
један посао,
5 тако смо многи једно тело у
Христу, а по себи смо уди један
другом.
6 А имамо различите дарове по
благодати која нам је дана: ако
пророштво, нека буде по мери
вере;
7 ако ли службу, нека служи; ако
је учитељ, нека учи;
8 ако је тешитељ, нека теши;
који даје нека даје просто; који

управља нека се брине; који чини милост нека чини с добром вољом.

9 Љубав да не буде лажна. Мрзећи на зло држите се добра.
10 Братском љубави будите један к другом љубазни. Чашћу један другог већег чините.
11 Не будите у послу лени; будите огњени у духу, служите Господу.
12 Надањем веселите се, у невољи трпите, у молитви будите једнако.
13 Делите потребе са светима; примајте радо путнике.
14 Благосиљајте оне који вас гоне: благосиљајте, а не куните.
15 Радујте се с радоснима, и плачите с плачнима.
16 Будите једне мисли међу собом. Не мислите о високим стварима, него се држите ниских. Не мислите за себе да сте мудри.
17 А никоме не враћајте зла за зло; промишљајте о томе шта је добро пред свим људима.
18 Ако је могуће, колико до вас стоји, имајте мир са свим људима.
19 Не освећујте се за себе, љубазни, него подајте место гневу, јер стоји написано: Моја је освета, ја ћу вратити, говори Господ.
20 Ако је, дакле, гладан непријатељ твој, нахрани га; ако је жедан, напој га; јер чинећи то угљевље огњено скупљаш на главу његову.
21 Не дај се злу надвладати, него надвладај зло добрим.

13

Треба се покоравати властима, волети ближње и ходити по виделу.

1 Свака душа да се покорава властима које владају; јер нема власти да није од Бога, а што су власти, од Бога су постављене.
2 Тако који се супроти власти супроти се наредби Божијој; а који се супроте примиће грех на себе.
3 Јер кнезови нису страх добрим делима него злим. Хоћеш ли, пак, да се не бојиш власти, чини добро, и имаћеш хвалу од ње;
4 јер је слуга Божји теби за добро. Ако ли зло чиниш, бој се; јер узалуд не носи мача, јер је Божји слуга, осветник на гнев ономе који зло чини.
5 Тако се ваља покоравати не само од страха него и по савести.
6 Јер за то и порезе дајете; јер су слуге Божије које су за то исто постављене.
7 Подајте, дакле, свакоме шта сте дужни: коме дакле порезу, порезу; а коме царину, царину; а коме страх, страх; а коме част, част.

8 И не будите никоме ништа дужни осим да љубите један другог; јер који љуби другог закон испуни.
9 Јер ово: Не чини прељубе, не убиј, не укради, не сведочи лажно, не жели, и ако има још каква друга заповест, у овој се речи извршује, то јест: Љуби ближњег свог као самог себе.
10 Љубав не чини зла ближњему; дакле је љубав извршење закона.
11 И знајући ово време да је већ час дошао да устанемо од сна; јар нам је сад ближе спасење него ли кад веровасмо.
12 Ноћ прође, а дан се приближи: да одбацимо, дакле, сва дела тамна, и да се обучемо у оружје видела.
13 Да ходимо поштено као по дану: не у ждерању и пијанству, не у курварству и нечистоти, не у свађању и зависти;
14 него се обуците у Господа Исуса Христа; и телу не угађајте по жељама.

14

Како треба подржати слабе и не саблазнити браћу.

1 А слабога у вери примајте лепо, да се не смета савест.
2 Јер један верује да сме свашта јести, а који је слаб једе зеље.

3 Који једе нека не укорава оног који не једе; и који не једе нека не осуђује оног који једе; јер га Бог прими.
4 Ко си ти који судиш туђем слузи? Он свом господару стоји или пада. Али ће устати; јер је Бог кадар подигнути га.

5 Тако један разликује дан од дана, а други држи све дане да су једнаки: сваки да буде уверен за своју мисао.
6 Који разликује дане, Господу разликује; и који не разликује дана, Господу не разликује. Који једе, Господу једе: јер хвали Бога; и који не једе, Господу не једе, и хвали Бога.
7 Јер ни један од нас не живи себи, и ни један не умире себи.
8 Јер ако живимо, Господу живимо; а ако умиремо, Господу умиремо. Ако, дакле, живимо, ако умиремо, Господњи смо.
9 Јер зато Христос и умре и васкрсе и оживе да овлада и мртвима и живима.

10 А ти зашто осуђујеш брата свог? Или ти зашто укораваш брата свог? Јер ћемо сви изићи на суд пред Христа.
11 Јер је писано: Тако ми живота, говори Господ, поклониће ми се свако колено, и сваки језик славиће Бога.

12 Тако ће, дакле, сваки од нас дати Богу одговор за себе.

13 Зато да не осуђујемо више један другог, него место тога ово гледајте да не постављате брату спотицања или саблазни.
14 Знам и уверен сам у Христу Исусу да ништа није погано по себи, осим кад ко мисли да је погано, ономе је погано.
15 А ако је брат твој јела ради жалостан, већ се не владаш по љубави: не губи јелом својим оног за ког Христос умре.
16 Гледајте, дакле, да се не хули на ваше добро.
17 Јер царство Божије није јело и пиће, него правда и мир и радост у Духу Светоме.
18 Јер који овим служи Христу угодан је Богу и мио људима.
19 Тако, дакле, да се старамо за мир и за оно чим водимо на боље један другог.
20 Не раскопавај дело Божије јела ради; јер је све чисто; него је погано за човека који једе са спотицањем.
21 Добро је не јести меса, и вина не пити, и оно не чинити на шта се твој брат спотиче, или ода шта гори постаје или слаби.
22 Ти имаш веру? Имај је сам у себи пред Богом. Благо ономе који не осуђује себе за оно шта нађе за добро.
23 А који се сумња осуђен је ако једе, јер не чини по вери: а шта год није по вери грех је.

15

Подносити слабост слабих и живети у хришћанској слози. Благодат Јеванђеља преко апостола.
1 Дужни смо, дакле, ми јаки слабости слабих носити, и не себи угађати.
2 И сваки од вас да угађа ближњему на добро за добар углед.
3 Јер и Христос не угоди себи, него као што је писано: Ружења оних који Тебе руже падоше на ме.
4 Јер шта се напред написа, за нашу се науку написа, да трпљењем и утехом писма наду имамо.
5 А Бог трпљења и утехе да вам да да сложно мислите међу собом по Христу Исусу,
6 да једнодушно једним устима славите Бога и Оца Господа нашег Исуса Христа.
7 Зато примајте један другог као што и Христос прими вас на славу Божију.

8 Али кажем да је Исус Христос био слуга обрезања истине ради

Божије, да утврди обећање очевима,
9 а незнабошци по милости
да прославе Бога, као што стоји
написано: Зато ћу Те хвалити међу
незнабошцима, Господе, и певаћу
име Твоје.

10 И опет говори: Веселите се
незнабошци с народом Његовим.

11 И опет: Хвалите Господа сви
незнабошци, и славите Га сви
народи.

12 И опет Исаија говори: Биће
корен Јесејев, и који устане да
влада над незнабошцима у Оног ће
се уздати незнабошци.

13 А Бог наде да испуни вас
сваке радости и мира у вери, да
имате изобиље у нади силом Духа
Светог.

14 А ја сам и сам уверен за
вас, браћо, да сте и ви сами
пуни благодати, напуњени сваког
разума, да можете друге научити.
15 Али вам опет, браћо, слободно
писах неколико да вам напоменем
ради благодати која ми је дана од
Бога,
16 да будем слуга Исуса Христа
у незнабошцима, да служим
јеванђељу Божијем, да буду
незнабошци принос повољан и
освећен Духом Светим.
17 Имам, дакле, хвалу у Христу
Исусу код Бога.
18 Јер не смем говорити шта
које Христос не учини кроза ме за
послушање незнабожаца речју и
делом,
19 у сили знака и чудеса
силом Духа Божијег; тако да
од Јерусалима и наоколо тја до
Илирика напуних јеванђељем
Христовим.
20 И тако се трудих да
проповедим јеванђеље не где се
спомињаше Христос, да на туђој
закопини не зидам;
21 него као што је писано: Којима
се не јави за Њега, видеће; и који
не чуше разумеће.

22 То ме задржа много пута да не
дођем к вама.
23 А сад више не имајући места у
овим земљама, а имајући жељу од
много година да дођем к вама,
24 ако пођем у Шпањолску, доћи
ћу вам; јер се надам да ћу туда
проћи и вас видети, и ви ћете
ме отпратити онамо кад се најпре
неколико наситим вас.
25 А сад идем у Јерусалим
служећи светима.
26 Јер Македонија и Ахаја
учинише драговољно неки порез
за сиромахе свете који живе у
Јерусалиму.
27 Они учинише драговољно, а и
дужни су им; јер кад незнабошци
добише део у њиховим духовним
имањима, дужни су и они њима у
телесним послужити.
28 Кад ово, дакле, свршим, и овај
им плод запечатим, поћи ћу преко
вас у Шпањолску.
29 А знам да кад дођем к вама,
доћи ћу с обилним благословом
јеванђеља Христовог.
30 Али вас молим, браћо, заради
Господа нашег Исуса Христа, и
заради љубави Духа, помозите ми
у молитвама за ме к Богу;
31 да се избавим од оних који
се противе у Јудеји, и да служба
моја за Јерусалим буде по вољи
светима;
32 да с радошћу дођем к
вама, с вољом Божијом, и да се
развеселим с вама.
33 А Бог мира са свима вама.
Амин.

16

Препоручивање Фиве и поздрави. Треба се чувати опадача. Поздрави из Коринта.

1 Препоручујем вам, пак, Фиву
сестру нашу, која је слушкиња код
цркве у Кенхреји,
2 да је примите у Господу као што
приликује светима, и да јој будете

у помоћи у свакој ствари коју од вас затреба; јер је она многима помогла, и самоме мени.

3 Поздравите Прискилу и Акилу, помоћнике моје у Христу Исусу,

4 који за душу моју своје вратове положише, којима не ја један захваљујем, него и све цркве незнабожачке, и домашњу цркву њихову.

5 Поздравите Епенета, мени љубазног, који је новина из Ахаје у Христа.

6 Поздравите Марију, која се много трудила за нас.

7 Поздравите Андроника и Јунију, родбину моју, и моје другаре у сужањству који су знаменити међу апостолима, који и пре мене вероваше Христа.

8 Поздравите Амплија, мени љубазног у Господу.

9 Поздравите Урбана, помоћника нашег у Христу, и Стахија, мени љубазног.

10 Поздравите Апелија, окушаног у Христу. Поздравите домаће Аристовулове.

11 Поздравите Иродијона, рођака мог. Поздравите домаће Наркисове, који су у Господу.

12 Поздравите Трифену и Трифосу, које се труде у Господу. Поздравите Персиду љубазну, која се много трудила у Господу.

13 Поздравите Руфа избраног у Господу, и матер његову и моју.

14 Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермија, и браћу која су с њима.

15 Поздравите Филолога и Јулију, Нереја и сестру његову, и Олимпана, и све свете који су с њима.

16 Поздравите један другог целивом светим. Поздрављају вас све цркве Христове.

17 Молим вас, пак, браћо, чувајте се од оних који чине распре и раздоре на штету науке коју ви научисте, и уклоните се од њих;

18 јер такви не служе Господу нашем Исусу Христу него свом трбуху, и благим речима и благословима прелашћују срца безазлених.

19 Јер ваше слушање разгласи се свуда. И радујем се за вас; али хоћу да сте ви мудри на добро а прости на зло.

20 А Бог мира да сатре сотону под ноге ваше скоро. Благодат Господа нашег Исуса Христа с вама. Амин.

21 Поздрављају вас Тимотије, помоћник мој, и Лукије и Јасон и Сосипатар, рођаци моји.

22 Поздрављам вас и ја Тертије, који написах ову посланицу у Господу.

23 Поздравља вас Гај, домаћин мој и целе цркве. Поздравља вас Ераст, благајник градски, и брат Кварт.

24 Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

25 А ономе који вас може утврдити по јеванђељу мом и проповедању Исуса Христа, по откривењу тајне која је била сакривена од постања света,

26 а сад се јавила и обзнанила кроз писма пророчка, по заповести вечног Бога, за послушање вере међу свима незнабошцима,

27 јединоме премудром Богу, кроз Исуса Христа, слава вавек. Амин.

Коринћанима посланица прва
светог апостола Павла

Захвалност Богу, што је Коринту дата благодат јеванђелска. Треба се чувати свађа и раздељивања. Реч о крсту лудост, али је опет сила Божија.

1 Од Павла вољом Божијом
позваног апостола Исуса Христа,
и од Состена брата,
2 цркви Божијој која је у Коринту,
освећенима у Христу Исусу,
позванима светима,
са свима који призивају име Господа нашег
Исуса Христа на сваком месту
и њиховом и нашем:
3 Благодат вам и мир од Бога Оца
нашег и Господа Исуса Христа.

4 Захваљујем свагда Богу свом
за вас што вам је дана благодат
Божија у Христу Исусу,
5 те се у свему обогатисте кроза Њ,
у свакој речи и сваком разуму,
6 као што се сведочанство
Христово утврди међу вама;
7 тако да немате недостатка ни
у једном дару,
ви који чекате
откривења Господа нашег Исуса Христа,
8 који ће вас и утврдити до
самог краја да будете прави
на дан Господа нашег Исуса Христа.
9 Веран је Бог који вас позва у
заједницу Сина свог Исуса Христа,
Господа нашег.

10 Молим вас пак, браћо,
именом Господа нашег Исуса Христа
да сви једно говорите,
и да не буду међу вама распре,
него да будете утврђени
у једном разуму и у једној мисли.
11 Јер сам чуо за вас, браћо моја,
од Хлојиних домашњих
да су свађе међу вама,
12 а то кажем да један од вас говори:
Ја сам Павлов; а други:
Ја сам Аполов; а трећи:
Ја сам Кифин; а четврти:
Ја сам Христов.
13 Еда ли се Христос раздели?
Еда ли се Павле разапе за вас?
Или се у име Павлово крстисте?
14 Хвала Богу што ја ниједног од
вас не крстих осим Криспа и Гаја;
15 да не рече ко да у своје име
крстих.
16 А крстих и Стефанин дом:
даље не знам јесам ли кога другог
крстио.
17 Јер Христос не посла мене
да крстим, него да проповедам
јеванђеље, не премудрим речима,
да не изгуби силу крст Христов.

18 Јер је реч крстова лудост
онима који гину;
а нама је који се спасавамо сила Божија.
19 Јер је писано:
Погубићу премудрост премудрих,
и разум разумних одбацићу.

20 Где је премудри?
Где је књижевник?
Где је препирач овог века?
Не претвори ли Бог мудрост
овог света у лудост?
21 Јер будући да у премудрости
Божијој не позна свет премудрошћу
Бога, била је Божија воља
да лудошћу поучења спасе оне који верују.
22 Јер и Јевреји знаке ишту,
и Грци премудрости траже.
23 А ми проповедамо Христа
разапетог, Јеврејима, дакле,
саблазан а Грцима безумље;
24 онима пак који су позвани,
и Јеврејима и Грцима,
Христа, Божију силу и Божију премудрост.
25 Јер је лудост Божија мудрија
од људи,
и слабост је Божија јача од људи.
26 Јер погледајте знање своје,
браћо,
да нема ни много премудрих по телу,
ни много силних ни много племенитих;
27 него што је лудо пред светом
оно изабра Бог да посрами премудре;
и што је слабо пред светом
оно изабра Бог да посрами јако;
28 и што је неплеменито пред светом
и уништено изабра Бог,
и што није, да уништи оно што јесте,

29 да се не похвали ниједно тело
пред Богом.
30 Из ког сте ви у Христу Исусу,
који нам поста премудрост од
Бога и правда и освећење и
избављење.
31 Да (као што се пише) ко се
хвали, Господом да се хвали.

2

Апостоли познају само Исуса Христа, распетог.

1 И ја дошавши к вама, браћо,
не дођох с високом речи или
премудрости да вам јављам
сведочанство Божије.
2 Јер нисам мислио да знам шта
међу вама осим Исуса Христа, и то
распетог.
3 И ја бејах међу вама у слабости,
и у страху и у великом дрхтању.
4 И реч моја, и поучење моје не
беше у надговорљивим речима
људске премудрости, него у
доказивању Духа и силе.
5 Да вера ваша не буде у
мудрости људској него у сили
Божијој.

6 Али премудрост говоримо која
је у савршенима, а не премудрост
века овог ни кнезова века овог који
пролазе.
7 Него говоримо премудрост
Божију у тајности сакривену, коју
одреди Бог пре света за славу
нашу;
8 које ниједан од кнезова века
овог не позна; јер да су је познали,
не би Господа славе разапели.
9 Него као што је писано: Шта око
не виде, и ухо не чу, и у срце човеку
не дође, оно уготови Бог онима,
који Га љубе.

10 А нама је Бог открио Духом
својим; јер Дух све испитује, и
дубине Божије.
11 Јер ко од људи зна шта је
у човеку осим духа човечијег који
живи у њему? Тако и у Богу шта је
нико не зна осим Духа Божијег.
12 А ми не примисмо духа овог
света, него Духа који је из Бога,
да знамо шта нам је даровано од
Бога;
13 које и говоримо не речима што
је научила човечија премудрост,
него шта учи Дух Свети; и духовне
ствари духовно радимо.
14 А телесни човек не разуме шта
је од Духа Божијег; јер му се чини
лудост и не може да разуме, јер
треба духовно да се разгледа.
15 Духовни пак све разгледа, а
њега самог нико не разгледа.
16 Јер ко позна ум Господњи да
Га поучи? А ми ум Христов имамо.

3

Укор због неслоге и подела због учитеља који су само слуге Божије. Темељ спасења је Исус Христос.

1 И ја, браћо, не могох с вама
говорити као с духовнима него како
с телеснима, као с малом децом у
Христу.
2 Млеком вас напојих а не јелом,
јер још не могасте, и ни сад још не
можете,
3 јер сте још телесни. Јер где
су међу вама зависти и свађе и
неслоге, нисте ли телесни, и не
живите ли по човеку?
4 Јер кад говори ко: Ја сам
Павлов; а други: Ја сам Аполов;
нисте ли телесни?
5 Ко је дакле Павле а ко ли Аполо
до само слуге кроз које вероваste,
као што и сваком Господ даде?
6 Ја посадих, Аполо зали, а Бог
даде те узрасте.
7 Тако нити је онај шта који сади,
ни онај који залива, него Бог који
даје те расте.
8 А онај који сади и који залива
једнаки су; и сваки ће примити
своју плату по свом труду.
9 Јер ми смо Богу помагачи,
а ви сте Божија њива, Божија
грађевина.
10 По благодати Божијој која ми
је дана, ја као премудри неимар
поставих темељ, а други зида у
висину; али сваки нека гледа како
зида.

11 Јер темеља другог нико не
може поставити осим оног који је
постављен, који је Исус Христос.
12 Ако ли ко зида на овом
темељу, злато, сребро, драго
камење, дрва сено, сламу,
13 сваког ће дело изаћи на
видело; јер ће дан показати, јер
ће се огњем открити, и свако дело
показаће огањ као што јесте.
14 И ако остане чије дело што је
назидао, примиће плату.
15 А чије дело изгори, отићи ће у
штету: а сам ће се спасти тако као
кроз огањ.
16 Не знате ли да сте ви црква
Божија, и Дух Божји живи у вама?
17 Ако поквари ко цркву Божију,
поквариће њега Бог: јер је црква
Божија света, а то сте ви.
18 Нико нека се не вара: ако ко
међу вама мисли да је мудар на
овом свету, нека буде луд да буде
мудар.
19 Јер је премудрост овог
света лудост пред Богом, јер
је писано: Хвата премудре у
њиховом лукавству.
20 И опет: Господ зна помисли
мудрих да су ништа.
21 Зато нико да се не хвали
човеком, јер је све ваше.
22 Био Павле, или Аполо, или
Кифа, или свет, или живот или
смрт, или садашње, или будуће:
све је ваше;
23 а ви сте Христови, а Христос
Божји.

4

Апостолска служба и понижење.

1 Тако да нас држе људи као
слуге Христове и приставе тајна
Божијих.
2 А од пристава се не тражи више
ништа, него да се ко веран нађе.
3 А ја мало марим што ме судите
ви или човечији дан; а ни сам себе
не судим.
4 Јер не знам ништа на себи; но
зато нисам оправдан, али Онај који
мене суди Господ је.
5 Зато не судите ништа пре
времена, докле Господ не дође,
који ће изнети на видело што је
сакривено у тами и објавиће савете
срдачне и тада ће похвала бити
сваком од Бога.
6 А ово, браћо моја, приговорих
себи и Аполу вас ради, да се од
нас научите да не мислите за себе
више него што је написано, и да
се кога ради не надимате један на
другог.
7 Јер ко тебе повишује? Шта ли
имаш што ниси примио? А ако си
примио, што се хвалиш као да ниси
примио?
8 Ето сте сити, ето се обогатисте,
без нас царујете. О да бисте
царовали, да бисмо и ми с вама
царовали!
9 Јер мислим да Бог нас
апостоле најстражње постави, као
оне који су на смрт осуђени; јер
бисмо гледање и свету и анђелима
и људима.
10 Ми смо будале Христа ради, а
ви сте мудри у Христу; ми слаби, а
ви јаки; ви славни, а ми срамотни.
11 До овог часа и гладујемо, и
трпимо жеђ, и голотињу, и муке и
потуцамо се,
12 и трудимо се радећи
својим рукама. Кад нас псују,
благосиљамо; кад нас гоне трпимо;
13 кад хуле на нас, молимо;
постасмо као сметлиште света, по
коме сви газе досад.
14 Не пишем ја ово да посрамим
вас, него вас учим као своју
љубазну децу.
15 Јер ако имате и триста
учитеља у Христу, али немате
много отаца. Јер вас ја у Христу
Исусу родих јеванђељем.
16 Него вас молим, угледајте се
на мене као и ја на Христа.
17 Зато послах к вама Тимотија,
који ми је син љубазни и верни
у Господу; он ће вам опоменути
путеве моје који су у Христу Исусу,
као што свуда и у свакој цркви
учим.
18 Неки се надуше као да ја нећу
доћи к вама.

19 Али ћу вам доћи скоро, ако Бог
да, и нећу гледати на речи оних
што су се надули, него на силу.
20 Јер царство Божије није у речи
него у сили.
21 Шта хоћете? Да дођем к вама
с прутом или с љубави и духом
кротости?

5

Осуда због разврата. Не мешати се са развратницима и не трпети их у заједници.

1 Врло се гласи да је курварство
међу вама, и такво курварство
какво се ни међу незнабошцима не
чује, да некакав има жену очеву.
2 И ви се још надимате, место да
плачете, да се извади између вас
онај који је учинио то дело.
3 Јер ја, који ако нисам код вас
телом, али духом ту живим, већ
одсудих као да сам тамо, да се онај
који је то тако учинио,
4 у име Господа нашег Исуса
Христа кад се саберете ви и мој
дух, са силом Господа нашег Исуса
Христа,
5 да се онај преда сотони на
мучење тела, да би се дух спасао
у дан Господа нашег Исуса Христа.
6 Није добра хвала ваша. Не
знате ли да мало квасца све тесто
укисели?
7 Очистите дакле стари квасац,
да будете ново тесто, као што сте
пресни; јер и пасха наша закла се
за нас, Христос.
8 Зато да празнујемо не у старом
квасцу, ни у квасцу пакости и
лукавства, него у пресном хлебу
чистоте и истине.
9 Писах вам у посланици да се не
мешате с курварима;
10 и то ја не рекох за курваре
овог света, или тврдице или
идолопоклонике; јер бисте морали
изићи из света.
11 А сад вам писах да се не
мешате ако који који се брат зове,
постане курвар, или тврдица, или
идолопоклоник, или кавгаџија, или
пијаница, или хајдук; с таквима да
и не једете.
12 Јер шта је мени стало да судим
оне који су напољу? Не судите ли
ви оне који су унутра?
13 А оне који су напољу судиће
Бог. Извадите злога између себе.

6

О расправама пред судом. О неправедницима и разврату.

1 Сме ли који од вас, кад
има тужбу на другог, ићи на суд
неправеднима, а не светима?
2 Не знате ли да ће свети судити
свету? Кад ћете дакле ви свету
судити нисте ли вредни судити
мањим стварима?
3 Не знате ли да ћемо анђелима
судити, а камоли стварима овог
света?
4 А ви кад имате тужбе за ствари
овог света, узмете за судије оне
које у цркви не броји нико ни у шта!
5 На срамоту вашу говорим: зар
нема међу вама ниједног мудрог
који може расудити међу браћом
својом?
6 Него се брат с братом суди, и то
пред неверним!
7 И то је већ врло срамно за вас
да имате тужбе међу собом. Зашто
радије не трпите неправду? Зашто
радије не прегорите штету?
8 Него ви сами чините неправду
и штету, па још браћи!
9 Или не знате да неправедници
неће наследити царство Божије?
Не варајте се: ни курвари, ни
идолопоклоници, ни прељубочинци,
ни аџувани, ни мужеложници,
10 ни лупежи, ни лакомци, ни
пијанице, ни кавгаџије, ни хајдуци,
царство Божије неће наследити.
11 И овакви бејасте неки; него се
опрасте и посветисте и оправдасте
именом Господа нашег Исуса
Христа и Духом Бога нашег.

12 Све ми је слободно, али није
све на корист; све ми је слободно,
али нећу да шта овлада мноме.
13 Јела су за трбух, и трбух
је за јела; али ће Бог и ова и
оног покварити. А тело није за

курварство, него за Господа, и Господ за тело.

14 А Бог и Господа подиже, и нас ће подићи силом својом.

15 Не знате ли да су телеса ваша уди Христови? Хоћу ли дакле узети уде Христове и од њих начинити уде курвине? Боже сачувај!

16 Или не знате да ко се с курвом свеже једно тело с њом постане? Јер, рече, биће двоје једно тело.

17 А ко се Господа држи један је дух с Господом.

18 Бежите од курварства; јер сваки грех који човек чини осим тела је; а који се курва он греши свом телу.

19 Или не знате да су телеса ваша црква Светог Духа који живи у вама, ког имате од Бога, и нисте своји?

20 Јер сте купљени скупо. Прославите дакле Бога у телесима својим и у душама својим, што је Божије.

7

О браку и о онима који нису у браку.

1 А за оно што ми писасте: добро је човеку да се не дохвата до жене:

2 Али због курварства сваки да има своју жену, и свака жена да има свог мужа;

3 муж да чини жени дужну љубав, тако и жена мужу.

4 Жена није господар од свог тела, него муж; тако и муж није господар од свог тела, него жена.

5 Не забрањујте се једно од другог, већ ако у договору за време, да се постите и молите Богу; и опет да се састанете, да вас сотона не искуша вашим неуздржањем.

6 Али ово говорим по свету а не по заповести;

7 јер хоћу да сви људи буду као и ја; али сваки има свој дар од Бога: овај дакле овако, а онај онако.

8 А неожењеним и удовицама велим: добро им је ако остану као и ја што сам.

9 Ако ли се не уздрже, нека се жене и удају; јер је боље женити се неголи упаљивати се.

10 А ожењеним заповедам, не ја него Господ, да се жена од мужа не раздваја

11 (ако се се пак и раздвоји, да се више не удаје, или да се помири са својим мужем); и муж да не пушта жену.

12 А осталима говорим ја а не Господ: ако који брат има жену некрштену и она се приволи живети с њим, да је не оставља.

13 И жена ако има мужа некрштеног и он се приволи живети с њом, да га не оставља.

14 Јер се посвети муж некрштен женом крштеном, и посвети се жена некрштена од мужа крштеног; јер иначе деца ваша била би нечиста, а сад су света.

15 Ако ли се некрштени раздваја, нека се раздвоји; јер се брат или сестра у таквом догађају не зароби; јер нас на мир дозва Господ Бог.

16 Јер шта знаш, жено, да ако мужа спасеш? Или шта знаш, мужу, да ако жену спасеш?

17 Само као што је Бог разделио свакоме, и као што је сваког позвао Господ онако нека живи. И тако заповедам по свим црквама.

18 Је ли ко позват обрезан, нека се не гради необрезан; ако ли је ко позват необрезан, нека се не обрезује.

19 Обрезање је ништа, и необрезање је ништа; него држање заповести Божијих.

20 Сваки нека остане у оном звању у коме је позван.

21 Јеси ли позван роб, не брини се; него ако и можеш свој бити, још радије буди.

22 Јер који је позван у Господу роб, слободњак је Господњи, тако и који је позван слободњак, роб је Христов.

23 Купљени сте скупо, не будите робови људима.

24 Сваки, браћо, у чему је ко
позван у оном нека остане пред
Господом.

25 А за девојке немам заповести
Господње, него дајем савет, као
који сам помилован од Господа, да
будем веран.
26 Мислим дакле ово да ће бити
добро за садашњу невољу да је
човеку добро тако бити.
27 Јеси ли се привезао за жену,
не тражи да се разрешиш; јеси
ли се одрешио од жене, не тражи
жене.
28 А ако ли се и ожениш, ниси
сагрешио; и девојка ако се уда,
није сагрешила: али ће имати
такви невоље телесне; а ја вас
жалим.
29 А ово говорим, браћо, јер је
остало време прекраћено, да ће и
они који имају жене бити као они
који немају;
30 и који плачу као који не плачу;
и који се радују као који се не
радују; и који купују као који немају;
31 и који овај свет употребљавају
као да га не употребљавају: јер
пролази обличје овог света.
32 А ја хоћу да сте ви безбрижни.
Ко је неожењен брине се за
Господње, како ће угодити Господу;
33 а који је ожењен брине се
за светско, како ће угодити жени.
Друго је жена, а друго је девојка.
34 Која је неудата брине се за
Господње, како ће угодити Господу,
да буде света и телом и духом; а
која је удата брине се за светско,
како ће угодити мужу.
35 А ово говорим на корист вама
самим, не да вам наметнем замку
на врат, него за лепу и пристојну
службу Господу без сметње.
36 Ако ли пак ко мисли да је
срамота за његову девојку кад
остане уседелица, и не може
другачије бити, нека чини шта хоће,
не греши ако се уда.
37 А који стоји тврдо у срцу, и
нема невоље, а има власт над
својом вољом, и ово је расудио
у срцу свом да задржи девојку,
добро чини.
38 Тако и онај који удаје своју
девојку добро чини; али који не
удаје боље чини.
39 Жена је привезана законом
докле јој год живи муж; а ако јој
умре муж, слободна је за кога хоће
да се уда, само у Господу.
40 Али је блаженија ако остане
тако по мом савету; јер мислим да
и ја имам Духа Божијег.

8

О жртви идолима и о употреби хришћанске слободе без саблазни за ближње.

1 А за месо што је клато идолима
знамо, јер сви разум имамо. Разум,
дакле, надима, а љубав поправља.
2 Ако ли ко мисли да шта зна, не
зна још ништа као што треба знати.
3 А ако ко љуби Бога, Бог га је
научио.
4 А за јело идолских жртава,
знамо да идол није ништа на свету,
и да нема другог Бога осим једног.
5 Јер ако и има који се богови
зову, или на небу или на земљи,
као што има много богова и много
господа:
6 Али ми имамо само једног Бога
Оца, од ког је све, и ми у Њему, и
једног Господа Исуса Христа, кроз
ког је све, и ми кроза Њ.

7 Али нема свако разума; јер
неки који још и сад мисле да су
идоли нешто, као идолске жртве
једу, и савест њихова, слаба
будући, погани се.
8 Али јело нас не поставља пред
Богом: јер нити ћемо бити већи ако
једемо, ни мањи ако не једемо.
9 Али се чувајте да како
ова слобода ваша не постане
спотицање слабима.
10 Јер ако тебе, који имаш разум,
види ко у идолској цркви где седиш
за трпезом, неће ли његова савест,
слаба будући, ослободити се да
једе идолске жртве?
11 И с твог разума погинуће
слаби брат, за ког Христос умре.

12 Тако кад се грешите о браћу,
и бијете њихову слабу савест, о
Христа се грешите.
13 Зато, ако јело саблажњава
брата мог, нећу јести меса довека,
да не саблазним брата свог.

9

Како апостол употребљава хришћанску слободу у својој служби. Треба се борити за нераспадљив венац.

1 Нисам ли ја апостол? Нисам
ли сам свој? Не видех ли ја Исуса
Христа, Господа нашег? Нисте ли
ви дело моје у Господу?
2 Ако другима и нисам апостол,
али вама јесам, јер сте ви печат мог
апостолства у Господу.
3 Мој одговор онима који ме
успитају ово је:
4 Еда ли немамо власти јести и
пити?
5 Еда ли немамо власти сестру
жену водити, као и остали
апостоли, и браћа Господња, и
Кифа?
6 Или један ја и Варнава немамо
власти ово чинити?
7 Ко војује кад о свом трошку?
Или ко сади виноград и од родова
његових да не једе? Или ко пасе
стадо и од млека стада да не једе?
8 Еда ли ово говорим по човеку?
Не говори ли ово и закон?
9 Јер је у Мојсијевом закону
написано: Да не завежеш уста
волу који врше. Еда ли се Бог
брине за волове?
10 Или јамачно говори за нас?
Јер се за нас написа: Који оре
треба у надању да оре; и који врше
у надању да ће добити од оног што
врше.
11 Када ми вама духовна сејасмо,
је ли то шта велико ако ми вама
телесна пожњемо?
12 Кад се други мешају у вашу
власт, а камоли не би ми?
Али не учинисмо по власти
овој него све трпимо да не
учинимо какву сметњу јеванђељу
Христовом.
13 Не знате ли да они који чине
свету службу од светиње се хране?
И који олтару служе с олтаром
деле?
14 Тако и Господ заповеди да
они који јеванђеље проповедају од
јеванђеља живе.
15 А ја то ниједно не учиних. И не
пишем ово да тако буде за мене;
јер бих волео умрети него да ко
славу моју уништи.
16 Јер ако проповедам
јеванђеље, нема ми хвале: јер ми
је за невољу; и тешко мени ако
јеванђеља не проповедам.
17 Ако дакле ово чиним од своје
воље, плату имам; а ако ли чиним
за невољу, служба ми је предата.
18 Каква ми је дакле плата? Да
проповедајући јеванђеље учиним
без плате јеванђеље Христово,
да не чиним по својој власти у
проповедању јеванђеља.
19 Јер премда сам слободан од
свих, свима себе учиних робом, да
их више придобијем.
20 Јеврејима сам био као
Јеврејин да Јевреје придобијем;
онима који су под законом био сам
као под законом, да придобијем
оне који су под законом;
21 онима који су без закона био
сам као без закона, премда нисам
Богу без закона него сам у закону
Христовом, да придобијем оне који
су без закона.
22 Слабима био сам као слаб, да
слабе придобијем; свима сам био
све, да какогод спасем кога.
23 А ово чиним за јеванђеље, да
бих имао део у њему.
24 Не знате ли да они што трче на
трку, сви трче, а један добије дар?
Тако трчите да добијете.
25 Сваки пак који се бори од
свега се уздржава: они дакле да
добију распадљив венац, а ми
нераспадљив.
26 Ја дакле тако трчим, не као на
непоуздано; тако се борим, не као
онај који бије ветар;

27 него морим тело своје и трудим да како сам другима проповедајући избачен не будем.

10

О телу и идолопоклонству. Заједница с Христом у хлебу и вину. Обзири савести.

1 Али нећу вам затајити, браћо, да очеви наши сви под облаком бише, и сви кроз море прођоше;

2 и сви се у Мојсија крстише у облаку и мору;

3 и сви једно јело духовно једоше;

4 и сви једно пиће духовно пише; јер пијаху од духовне стене која иђаше за њима: а стена беше Христос.

5 Али многи од њих не беху по Божијој вољи, јер бише побијени у пустињи.

6 А ово бише угледи нама, да ми не желимо зала, као и они што желеше.

7 Нити бивајте идолопоклоници, као неки од њих, као што стоји написано: Седоше људи да једу и да пију, и усташе да играју.

8 Нити да се курвамо, као неки од њих што се курваше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде.

9 Нити да кушамо Христа, као што неки од њих кушаше, и од змија изгибоше.

10 Нити да вичемо на Бога, као неки од њих што викаше, и изгибоше од крвника.

11 Ово се пак све догађаше угледи њима, а написа се за науку нама, на које последак света дође.

12 Јер који мисли да стоји нека се чува да не падне.

13 Друго искушење не дође на вас осим човечијег; али је веран Бог који вас неће пустити да се искушате већма него што можете, него ће учинити с искушењем и крај, да можете поднети.

14 Зато, љубазна браћо моја, бежите од идолопоклонства.

15 Као мудрима говорим; судите ви шта говорим.

16 Чаша благослова коју благосиљамо није ли заједница крви Христове? Хлеб који ломимо није ли заједница тела Христовог?

17 Јер смо један хлеб, једно тело многи; јер сви у једном хлебу имамо заједницу.

18 Гледајте Израиља по телу: који једу жртве нису ли заједничари олтара?

19 Шта дакле говорим? Да је идол шта? Или идолска жртва да је шта?

20 Није; него шта жртвују незнабошци, да ђаволима жртвују, а не Богу; а ја нећу да сте ви заједничари са ђаволима.

21 Не можете пити чаше Господње и чаше ђаволске; не можете имати заједницу у трпези Господњој и у трпези ђаволској.

22 Или да пркосимо Господу? Еда ли смо ми јачи од Њега?

23 Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али све не иде на добро.

24 Нико да не гледа шта је његово, него сваки да гледа шта је другог.

25 Све што се продаје на месарници, једите, и ништа не испитујте савести ради;

26 јер је Господња земља и шта је на њој.

27 Ако ли вас ко од неверника позове, и хоћете ићи, једите све што се пред вас донесе, и не премишљајте ништа савести ради.

28 Ако ли вам пак ко рече: Ово је идолска жртва, не једите ради оног који вам каже, и ради савести; јер је Господња земља и шта је на њој.

29 Али не говорим за савест твоју, него другог; јер зашто да моју слободу суди савест другог?

30 Ако ја с благодаћу уживам, зашто да се хули на мене за оно за шта ја захваљујем?

31 Ако дакле једете, ако ли пијете, ако ли шта друго чините, све на славу Божију чините.

32 Не будите на саблазан ни Јеврејима, ни Грцима, ни цркви

Божијој,
33 као што ја у свачему свима угађам, не тражећи своје користи него многих, да се спасу.

11

Како се треба молити и јести вечеру Господњу.

1 Угледајте се на мене, као и ја на Христа.

2 Хвалим вас пак, браћо, што све моје памтите и држите заповести као што вам предадох.
3 Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос; а муж је глава жени; а Бог је глава Христу.
4 Сваки муж који се с покривеном главом моли Богу или пророкује, срамоти главу своју.
5 И свака жена које се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер је свеједно као да је обријана.
6 Ако се, дакле, не покрива жена, нека се стриже; ако ли је ружно жени стрићи се или бријати се, нека се покрива.
7 Али муж да не покрива главу, јер је обличје и слава Божија; а жена је слава мужевља.
8 Јер није муж од жене него жена од мужа.
9 Јер муж није саздан жене ради него жена мужа ради.
10 Зато жена треба да има власт на глави, анђела ради.
11 Али нити је муж без жене ни жена без мужа у Господу.
12 Јер како је жена од мужа, тако је и муж из жене; а све је од Бога.
13 Сами међу собом судите је ли лепо да се жена гологлава моли Богу?
14 Или не учи ли вас и сама природа да је мужу срамота ако гаји дугачку косу;
15 а жени је слава ако гаји дугачку косу? Јер јој је коса дана место покривала.
16 Ако ли је ко свадљив, ми такав обичај немамо, нити цркве Божије.
17 Али ово заповедајући не хвалим да се не на боље него на горе сабирате.
18 Прво дакле кад се сабирате у цркву, чујем да имају распре међу вама, и нешто верујем од овог.
19 Јер треба и јереси да буду међу вама, да се покажу поштени који су међу вама.
20 А кад се скупите на једно место, не једе се вечера Господња.
21 Јер сваки своју вечеру узме најпре и једе, и тако један гладује а други се опија.
22 Еда ли дакле немате кућа да једете и пијете? Или не марите за цркву Божију, и срамотите оне који немају? Шта ћу вам рећи? Хоћу ли вас похвалити за то? Нећу.

23 Јер ја примих од Господа шта вам и предадох, да Господ Исус ону ноћ у коју биваше предан узе хлеб.
24 И захваливши преломи и рече: **Узмите, једите, ово је тело моје које се за вас ломи; ово чините мени за спомен.**
25 Тако и чашу, по вечери, говорећи: **Ова је чаша нови завет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, мени за спомен.**
26 Јер кад год једете овај хлеб и чашу ову пијете, смрт Господњу обзнањујете, докле не дође.

27 Тако који недостојно једе овај хлеб или пије чашу Господњу, крив је телу и крви Господњој.
28 Али човек да испитује себе, па онда од хлеба да једе и од чаше да пије;
29 јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тела Господњег.
30 Зато су међу вама многи слаби и болесни, и довољно их спавају.
31 Јер кад бисмо себе расуђивали, не бисмо осуђени били.
32 Али кад смо суђени, наказује нас Господ, да се не осудимо са светом.
33 Зато, браћо моја, кад се састајете да једете, ишчекујте један другог.

34 Ако ли је ко гладан, нека једе
код куће, да се на грех не састајете.
А за остало уредићу кад дођем.

12

*О духовним даровима и о
њиховој употреби.*

1 А за духовне дарове нећу вам,
браћо, затајити.
2 Знате да, кад бејасте
незнабошци, идосте к идолима
безгласним, како вас вођаху.
3 Зато вам дајем на знање да
нико ко духом Божијим говори неће
рећи: Анатемате Исуса; и нико
не може Исуса Господом назвати
осим Духом Светим.
4 Дарови су различни, али је Дух
један.
5 И различне су службе, али је
један Господ.
6 И различне су силе, али је један
Бог који чини све у свему.
7 А у свакоме се појављује Дух на
корист;
8 јер једном се даје Духом реч
премудрости; а другом реч разума
по истом Духу;
9 а другом вера, тим истим
Духом; а другом дар исцељивања,
по том истом Духу;
10 а другом да чини чудеса,
а другом пророштво, а другом
да разликује духове, а другом
различни језици, а другом да казује
језике.
11 А ово све чини један и тај исти
Дух раздељујући по својој власти
свакоме како хоће.

12 Јер као што је тело једно и уде
има многе, а сви уди једног тела,
премда су многи, једно су тело:
тако и Христос.
13 Јер једним духом ми се
сви крстисмо у једно тело, били
Јевреји, или Грци, или робови, или
сами своји; и сви се једним Духом
напојисмо.
14 Јер тело није један уд, него
многи.
15 Ако каже нога; ја нисам рука,
нисам од тела; еда ли зато није од
тела?
16 И ако каже ухо; ја нисам око,
нисам од тела; еда ли зато није од
тела? Кад би све тело било око, где
је чувење?
17 А кад би све било чувење, где
је мирисање?
18 Али Бог постави све уде у телу
како је кога хтео.
19 А кад би сви били један уд, где
је тело?
20 Сад су пак многи уди, а једно
тело.
21 Али око не може рећи руци: Не
требаш ми; или опет глава ногама:
Не требате ми.
22 Него још који се уди тела чине
да су најслабији најпотребнији су.
23 И који нам се чине да су
најсрамотнији на телу, на оне
ударамо највећу част;
24 и непоштени наши уди највеће
поштење имају; а поштени уди не
требају. Али Бог сложи тело и
најхуђем уду даде највећу част,
25 да не буде распре у телу, него
да се уди једнако брину један за
другог.
26 И ако страда један уд, с њим
страдају сви уди; а ако ли се један
уд слави, с њим се радују сви уди.
27 А ви сте тело Христово, и уди
међу собом.
28 И једне дакле постави
Бог у цркви прво апостоле,
друго пророке, треће учитеље,
а потом чудотворце, онда
дарове исцељивања, помагања,
управљања, различне језике.
29 Еда ли су сви апостоли? Еда
ли су сви пророци? Еда ли су
сви учитељи? Еда ли су сви
чудотворци?
30 Еда ли сви имају дарове
исцељивања? Еда ли сви говоре
језике? Еда ли сви казују?
31 Старајте се, пак, за веће
дарове.
Па ћу вам још бољи пут показати.

13

О љубави.

1 Ако језике човечије и анђеоске
говорим а љубави немам, онда сам

као звоно које звони, или прапорац који звечи.
2 И ако имам пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву веру да и горе премештам, а љубави немам, ништа сам.
3 И ако раздам све имање своје, и ако предам тело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не помаже.
4 Љубав дуго трпи, милокрвна је; љубав не завиди; љубав се не велича, не надима се,
5 не чини шта не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о злу,
6 не радује се неправди, а радује се истини,
7 све сноси, све верује, свему се нада, све трпи.
8 Љубав никад не престаје, а пророштво ако ће и престати, језици ако ће умукнути, разума ако ће нестати.
9 Јер нешто знамо и нешто пророкујемо;
10 а кад дође савршено, онда ће престати шта је нешто.
11 Кад ја бејах мало дете као дете говорах, као дете мишљах, као дете размишљах; а кад постадох човек, одбацих детињство.
12 Тако сад видимо као кроз стакло, у загонетки, а онда ћемо лицем к лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати као што сам познат.
13 А сад остаје вера, нада, љубав, ово троје; али је љубав највећа међу њима.

14

О дару оних који говоре туђе језике и који пророкују, и о поретку у служби Богу.

1 Држите се љубави, а старајте се за духовне дарове, а особито да пророкујете.
2 Јер који говори језике, не говори људима него Богу: јер нико не слуша, а он духом говори тајне.
3 А који пророкује говори људима за поправљање и утеху и утврђење.
4 Јер који говори језике себе поправља, а који пророкује цркву поправља.
5 Али ја бих хтео да ви сви говорите језике, а још више да пророкујете: јер је већи онај који пророкује неголи који говори језике, већ ако ко казује, да се црква поправља.
6 А сад, браћо, ако дођем к вама језике говорећи, какву ћу корист учинити ако вам не говорим или у откривењу, или у разуму, или у пророштву, или у науци?
7 Као неке ствари бездушне које дају глас, била свирала или гусле, ако различан глас не дају, како ће се разумети шта се свира или гуди?
8 Јер ако труба да неразговетан глас, ко ће се приправити на бој?
9 Тако и ви ако неразумљиву реч кажете језиком, како ће се разумети шта говорите? Јер ћете говорити у ветар.
10 Има на свету Бог зна колико различних гласова, али ниједан није без значења.
11 Ако дакле не знам силу гласа, бићу немац оном коме говорим, и онај који говори биће мени немац.
12 Тако и ви, будући да се старате за духовне дарове, гледајте да будете онима богати који су на поправљање цркве.
13 Зато, који говори језиком нека се моли Богу да казује.
14 Јер ако се језиком молим Богу, мој се дух моли, а ум је мој без плода.
15 Шта ће се дакле чинити? Молићу се Богу духом, а молићу се и умом; хвалићу Бога духом, а хвалићу и умом.
16 Јер кад благословиш духом како ће онај који стоји место простака рећи „Амин” по твом благослову, кад не зна шта говориш?
17 Ти добро захваљујеш, али се други не поправља.
18 Хвала Богу мом што говорим језике већма од свих вас.
19 Али у цркви волим пет речи умом својим рећи, да се и

други помогну, него хиљаду речи језиком.

20 Браћо! Не будите деца умом, него пакошћу детињите, а умом будите савршени.

21 У закону пише: Другим језицима и другим уснама говорићу народу овом, и ни тако ме неће послушати, говори Господ.

22 Зато су језици за знак не онима који верују, него који не верују; а пророштво не онима који не верују, него који верују.

23 Ако се дакле скупи црква сва на једно место, и сви узговорите језицима, а дођу и простаци, или неверници, неће ли рећи да сте полудели?

24 А ако сви пророкују, и дође какав неверник или простак, буде покаран од свих и суђен од свих.

25 И тако тајне срца његовог бивају јављене, и тако паднувши ничице поклониће се Богу, и казаће да је заиста Бог с вама.

26 Шта ће се дакле чинити, браћо? Кад се сабирате сваки од вас има псалам, има науку, има језик, има откривење, има казивање; а све да бива на поправљање.

27 Ако ко говори језиком, или по двојица, или највише по тројица и то поредом; а један да казује.

28 Ако ли не буде никога да казује, нека ћути у цркви, а себи нека говори и Богу.

29 А пророци два или три нека говоре, и други нека расуђују.

30 Ако ли се открије шта другом који седи, нека чека док први ућути.

31 Јер можете пророковати сви, један по један, да се сви уче и сви да се теше.

32 И духови пророчки покоравају се пророцима;

33 јер Бог није Бог буне, него мира, као по свим црквама светих.

34 Жене ваше да ћуте у црквама; јер се њима не допусти да говоре, него да слушају, као што и закон говори.

35 Ако ли хоће чему да се науче, код куће мужеве своје нека питају; јер је ружно жени да говори у цркви.

36 Еда ли од вас реч Божија изиђе? Или самим вама дође?

37 Ако ко мисли да је пророк или духован, нека разуме шта вам пишем, јер су Господње заповести.

38 Ако ли ко не разуме, нека не разуме.

39 Зато, браћо моја, старајте се да пророкујете, и не забрањујте говорити језицима.

40 А све нека бива пошteно и уредно.

15

О васкрсењу мртвих.

1 Али вам напомињем, браћо, јеванђеље које вам објавих, које и примисте, у коме и стојите.

2 Којим се и спасавате, ако држите како вам објавих; већ ако да узалуд веровасте.

3 Јер вам најпре предадох шта и примих да Христос умре за грехе наше, по писму,

4 и да би укопан, и да уста трећи дан, по писму,

5 и да се јави Кифи, потом једанаесторици апостола;

6 а потом Га видеше једном више од пет стотина браће, од којих многи живе и сад, а неки и помреше;

7 а потом се јави Јакову, па онда свима апостолима;

8 а после свих јави се и мени као каквом недоношчету.

9 Јер ја сам најмлађи међу апостолима, који нисам достојан назвати се апостол, јер гоних цркву Божију.

10 Али по благодати Божијој јесам шта јесам, и благодат Његова што је у мени не оста празна, него се потрудих више од свих њих, али не ја него благодат Божија која је са мном.

11 Био дакле ја или они, тако проповедамо, и тако веровасте.

12 А ако се Христос проповеда да устаде из мртвих, како говоре

неки међу вама да нема васкрсења
мртвих?
13 И ако нема васкрсења мртвих,
то ни Христос не уста.
14 А ако Христос не уста, узалуд
дакле проповедање наше, а узалуд
и вера ваша.
15 А налазимо се и лажни
сведоци Божији што сведочимо
на Бога да васкрсе Христа, ког не
васкрсе кад мртви не устају.
16 Јер ако мртви не устају, ни
Христос не уста.
17 А ако Христос не уста, узалуд
вера ваша; још сте у гресима
својим.
18 Дакле, и они који помреше у
Христу, изгибоше.
19 И ако се само у овом животу
уздамо у Христа, најнесрећнији
смо од свих људи.
20 Али Христос уста из мртвих, и
би новина онима који умреше.
21 Јер будући да кроз човека
би смрт, кроз човека и васкрсење
мртвих.
22 Јер како по Адаму сви умиру,
тако ће и по Христу сви оживети.
23 Али сваки у свом реду:
новина Христос; а потом они
који вероваше Христу о Његовом
доласку;
24 онда крај, кад преда царство
Богу и Оцу, и кад укине свако
поглаварство и сваку власт и силу.
25 Јер Њему ваља царовати
докле не положи све непријатеље
своје под ноге своје.
26 А последњи ће се непријатељ
укинути, смрт.
27 Јер све покори под ноге
Његове. Али кад вели да је све
Њему покорено, показује се да је
осим Оног који Му покори све.
28 А кад Му све покори, онда ће
се и сам Син покорити Оном који
Му све покори, да буде Бог све у
свему.
29 Шта, дакле, чине они који
се крсте мртвих ради? Кад
мртви јамачно не устају, што се и
крштавају мртвих ради?
30 И ми, зашто подносимо муке и
невоље сваки час?
31 Сваки дан умирем, тако ми,
браћо, ваше славе, коју имам у
Христу Исусу Господу нашем.
32 Јер ако сам се по човеку борио
са зверовима у Ефесу, каква ми
је корист ако мртви не устају? Да
једемо и пијемо, јер ћемо сутра
умрети.
33 Не варајте се: зли разговори
кваре добре обичаје.
34 Отрезните се једанпут као што
треба, и не грешите; јер неки не
знају за Бога, на срамоту вама
кажем.
35 Али ће вам рећи ко: Како ће
устати мртви? И у каквом ће телу
доћи?
36 Безумниче! То што сејеш неће
оживети ако не умре.
37 И што сејеш не сејеш тело
које ће бити, него голо зрно, било
пшенично или друго како.
38 А Бог му даје тело како хоће, и
сваком семену своје тело.
39 Није свако тело једно тело,
него је друго тело човечије, а друго
скотско, а друго рибље, а друго
птичије.
40 И имају телеса небеска
и телеса земаљска: али је
друга слава небеским, а друга
земаљским.
41 Друга је слава сунцу, а друга
слава месецу, и друга слава
звездама; јер се звезда од звезде
разликује у слави.
42 Тако и васкрсење мртвих: сеје
се за распадљивост, а устаје за
нераспадљивост;
43 сеје се у срамоти, а устаје у
слави; сеје се у слабости, а устаје
у сили;
44 сеје се тело телесно, а устаје
тело духовно. Има тело телесно, и
има тело духовно.
45 Тако је и писано: Први човек
Адам постаде у телесном животу,
а последњи Адам у духу који
оживљује.
46 Али духовно тело није прво,
него телесно, па онда духовно.
47 Први је човек од земље,
земљан; други је човек Господ с
неба.

48 Какав је земљани такви су и
земљани; и какав је небески такви
су и небески.
49 И како носимо обличје
земљаног тако ћемо носити и
обличје небеског.

50 А ово говорим, браћо, да тело
и крв не могу наследити царство
Божије, нити распадљивост
нераспадљивости наслеђује.
51 Ево вам казујем тајну: јер сви
нећемо помрети, а сви ћемо се
претворити.
52 Уједанпут, у тренућу ока у
последњој труби; јер ће затрубити
и мртви ће устати нераспадљиви, и
ми ћемо се претворити.
53 Јер ово распадљиво треба да
се обуче у нераспадљивост, и ово
смртно да се обуче у бесмртност.
54 А кад се ово распадљиво
обуче у нераспадљивост и ово
се смртно обуче у бесмртност,
онда ће се збити она реч што је
написана:

Победа прождре смрт.
55 Где ти је, смрти, жалац?
Где ти је, пакле, победа?

56 А жалац је смрти грех, а сила
је греха закон.
57 А Богу хвала који нам даде
победу кроз Господа нашег Исуса
Христа.
58 Зато, браћо моја љубазна,
будите тврди, не дајте се
помакнути, и напредујте једнако у
делу Господњем знајући да труд
ваш није узалуд пред Господом.

16

*О скупљању помоћи за
сиромашне хришћане у Јерусалиму.
Препорука за Тимотија. Опомене.
Поздрави и завршне речи.*

1 А за милостињу светима, као
што уредих по црквама галатијским
онако и ви чините.
2 Сваки први дан недеље нека
сваки од вас оставља код себе и
скупља колико може, да не бивају
збирања кад дођем.
3 А кад дођем, које нађете за
вредне оне ћу с посланицама
послати у Јерусалим нека однесу
вашу помоћ.
4 А ако буде вредно да и ја идем,
поћи ће са мном.

5 А к вама ћу доћи кад прођем
Македонију, јер ћу проћи кроз
Македонију.
6 А у вас може бити да ћу се
забавити, или и зимовати, да ме ви
пратите куд пођем.
7 Сад вас у пролажењу нећу
видети, а надам се неко време
остати код вас, ако Господ допусти.
8 А у Ефесу ћу остати до
Тројичина дне;
9 јер ми се отворише велика и
богата врата, и противника има
много.
10 А ако дође Тимотије, гледајте
да буде код вас без страха; јер он
ради дело Господње као и ја.
11 Да га нико, дакле, не презре,
него га испратите с миром да дође
к мени; јер га чекам с браћом.

12 А за брата Апола, много га
молих да дође к вама с браћом:
и никако не беше му воља да сад
дође; али ће доћи кад имадбуде
кад.
13 Пазите, стојте у вери, мушки се
држите, утврђујте се.
14 Све да вам бива у љубави.
15 Молим вас, пак, браћо, знате
дом Стефанин да је новина од
Ахаје, и на служење светима
одреди се;
16 да сте и ви покорни таквима, и
свакоме који помаже и труди се.
17 Али се обрадовах доласку
Стефанином и Фортунатовом
и Ахајиковом, јер ми они
надокнадише што сам био без вас;
18 јер умирише дух мој и ваш.
Препознајте, дакле, такве.

19 Поздрављају вас цркве
азијске. Поздрављају вас у

Господу много Акила и Прискила
с домашњом својом црквом.
20 Поздрављају вас браћа сва.
Поздравите један другог целивом
светим.
21 Поздрављам вас ја, Павле
својом руком.
22 Ако ко не љуби Господа Исуса
Христа да буде проклет, маран ата.
23 Благодат Господа нашег Исуса
Христа с вама;
24 и љубав моја са свима вама у
Христу Исусу. Амин.

Коринћанима посланица друга светог апостола Павла

Апостолова захвалност Богу за утеху у невољама. Одбрана од прекора због непостојаности.

1 Од Павла, апостола Исуса Христа по вољи Божијој и брата Тимотија
цркви Божјој у Коринту, са свима светима који су у свој Ахаји:
2 Благодат вам и мир од Бога Оца нашег, и Господа Исуса Христа.

3 Благословен Бог и Отац Господа нашег Исуса Христа, Отац милости и Бог сваке утехе,
4 који нас утешава у свакој невољи нашој, да бисмо могли утешити оне који су у свакој невољи утехом којом нас саме Бог утешава.
5 Јер како се страдања Христова умножавају на нама тако се и утеха наша умножава кроз Христа.
6 Ако ли смо, пак, у невољи, за вашу је утеху и спасење, које постаје у трпљењу тих истих страдања која и ми подносимо.
7 И надање наше тврдо је за вас. Ако ли се утешавамо, за вашу је утеху и спасење, знајући да као што сте заједничари у нашем страдању тако и у утеси.
8 Јер вам нећемо, браћо, затајити невољу нашу која нам се догоди у Азији кад нам је било претешко и преко силе тако да се нисмо надали ни живети;
9 него сами у себи расудисмо да нам ваља помрети, да се већ не уздасмо у себе него у Бога који подиже мртве.
10 Који нас је од толике смрти избавио, и избавља; и у Њега се уздамо да ће нас и још избавити,
11 с помоћу и ваше молитве за нас; да многи људи многу хвалу дају Богу за даре који су нама дати вас ради.
12 Јер је наша слава ово: сведочанство савести наше да смо у простоти и чистоти Божјој, а не у мудрости телесној него по благодати Божјој живели на свету, а особито међу вама.
13 Јер вам друго не пишемо него шта читате и разумевате. А надам се да ћете и до краја разумети.
14 Као што неки и разуместе да смо вам слава као и ви нама за дан Господа нашег Исуса Христа.
15 И у овом поуздању хтедох да вам дођем пре, да другу благодат имате;
16 и кроз вас да дођем у Македонију, и опет из Македоније да дођем к вама, и ви да ме пратите у Јудеју.
17 Али кад сам ово хтео, еда ли сам дакле шта непристојно чинио? Или што се накањујем, да се по телу накањујем, да буде у мене да да, а не не?
18 Али је Бог веран, те реч наша к вама не би да и не.
19 Јер Син Божји Исус Христос, ког ми вама приповедасмо ја и Силван и Тимотије, не би да и не, него у Њему би да.
20 Јер колико је обећања Божијих, у Њему су да, и у Њему амин, Богу на славу кроз нас.
21 А Бог је који нас утврди с вама у Христу, и помаза нас,
22 који нас и запечати, и даде залог Духа у срца наша.
23 А ја за сведока Бога призивам на своју душу да штедећи вас не дођох више у Коринт.
24 Не као да ми владамо вером вашом, него смо помагачи ваше радости; јер у вери стојите.

2

Павле препоручује понован пријем грешника који се каје. Апостол слави Бога због силе проповеди о Христу.

1 Ово пак судих у себи да опет не дођем к вама у жалости.
2 Јер ако ја чиним жалост вама, ко је који ће мене веселити осим оног који прима жалост од мене?

3 И писах вам ово исто, да кад дођем не примим жалост на
жалост, а за које би ваљало да се
веселим надајући се на све вас да
је моја радост свих вас.
4 Јер од бриге многе и туге срца
написах вам с многим сузама, не
да бисте се ожалостили него да
бисте познали љубав коју имам
изобилно к вама.

5 Ако ли је ко мене ражалио, не
ражали мене, до неколико, да не
отежам свима вама.
6 Јер је довољно таквоме кар
овај од многих.
7 Зато ви, насупрот, већма да
опраштате и тешите, да такав како
не падне у превелику жалост.
8 Зато вас молим, утврдите к
њему љубав.
9 Јер вам зато и писах, да познам
поштење ваше јесте ли у свачему
послушни.
10 А коме ви шта опростите оном
опраштам и ја; јер ја ако шта коме
опростих, опростих му вас ради
место Исуса Христа,
11 да нас не превари сотона; јер
знамо шта он мисли.

12 А кад дођох у Троаду да
проповедам јеванђеље Христово,
и отворише ми се врата у Господу,
13 не имадох мира у духу свом,
не нашавши Тита, брата свог; него
опростивши се с њима изиђох у
Македонију.
14 Али хвала Богу који свагда
нама даје победу у Христу Исусу, и
кроз нас јавља мирис познања свог
на сваком месту.
15 Јер смо ми Христов мирис
Богу и међу онима који се спасавају
и који гину:
16 Једнима дакле мирис смртни
за смрт, а другима мирис животни
за живот. И за ово ко је вредан?
17 Јер ми нисмо као многи који
нечисто проповедају реч Божију,
него из чистоте, и као из Бога, пред
Богом, у Христу говоримо.

3

Служба у Новом завету је служба Духу и животу, а не као служба закону – служба слову које убија.

1 Почињемо ли се опет сами
хвалити вама? Или требамо као
неки препоручене посланице на
вас или од вас?
2 Јер сте ви наша посланица
написана у срцима нашим, коју
познају и читају сви људи;
3 који сте се показали да сте
посланица Христова, коју смо ми
служећи написали не мастилом
него Духом Бога Живога, не на
каменим даскама него на месним
даскама срца.
4 А такво поуздање имамо кроз
Христа у Бога,
5 не да смо врсни од себе
помислити шта, као од себе, него
је наша врснођа од Бога;
6 који и учини нас врсним да
будемо слуге новом завету, не по
слову него по духу; јер слово убија,
а дух оживљује.
7 Ако ли служба смрти која је
у камењу изрезана словима, би
у слави да синови Израиљеви
не могоше погледати на лице
Мојсијево од славе лица његовог
која престаје:
8 А камоли неће много већма
служба духа бити у слави?
9 Јер кад је служба осуђења
слава, много већма изобилује
служба правде у слави.
10 Јер и није славно што се
прослави с ове стране према
превеликој слави.
11 Јер кад је славно оно што
престаје, много ће већма бити у
слави оно што остаје.
12 Имајући дакле такву наду с
великом слободом радимо;
13 и не као што Мојсије меташе
покривало на лице своје, да не би
могли синови Израиљеви гледати
свршетак онога што престаје.
14 Но заслепише помисли
њихове; јер до самог овог дана
стоји оно покривало неоткривено у
читању старог завета, јер у Христу
престаје.

15 Него до данас кад се чита
Мојсије, покривало на срцу
њиховом стоји.
16 А кад се обрате ка Господу,
узеће се покривало.
17 А Господ је Дух: а где је Дух
онде је слобода.
18 Ми пак сви који откривеним
лицем гледамо славу Господњу,
преображавамо се у оно исто
обличје из славе у славу, као од
Господњег Духа.

4

Павле сведочи да добро проповеда Јеванђеље и да своју силу огледа у невољама.

1 Зато имајући ову службу
као што бисмо помиловани, не
досађује нам се;
2 него се одрекосмо тајног срама
да не живимо у лукавству, нити
да изврћемо реч Божију, него
јављањем истине да се покажемо
свакој савести човечијој пред
Богом.
3 Ако ли је пак покривено
јеванђеље наше у онима је
покривено који гину,
4 у којима бог света овог ослепи
разуме неверника, да им не
засветли видело јеванђеља славе
Христове, који је обличје Бога, који
се не види.
5 Јер себе не проповедамо него
Христа Исуса Господа, а себе саме
ваше слуге Исуса Господа ради.
6 Јер Бог који рече да из
таме засветли видело, засветли
у срцима нашим на светлост
познања славе Божије у лицу
Исуса Христа.

7 Али ово благо имамо
у земљаним судовима, да
премноштво силе буде од Бога, а
не од нас.
8 У свему имамо невоље, али
нам се не досађује; збуњени смо,
али не губимо наду;
9 прогоне нас, али нисмо
остављени; обаљују нас, али не
гинемо.
10 И једнако носимо на телу
смрт Господа Исуса, да се и живот
Исусов на телу нашем покаже.
11 Јер ми живи једнако се
предајемо на смрт за Исуса, да се
и живот Исусов јави на смртном
телу нашем.
12 Зато дакле смрт влада у нама,
а живот у вама.
13 Имајући пак онај исти дух вере
као што је написано: веровах,
зато говорих; ми верујемо, зато и
говоримо.
14 Знајући да ће Онај који подиже
Исуса, и нас подигнути с Исусом, и
поставити с вама.
15 Јер је све вас ради, да
благодат умножена изобилује
хвалама на славу Божију.
16 Зато нам се не досађује;
но ако се наш спољашњи човек
и распада, али се унутрашњи
обнавља сваки дан.
17 Јер наша лака садашња брига
доноси нам вечну и од свега
претежнију славу.
18 Нама који не гледамо на ово
што се види, него на оно што се
не види; јер је ово што се види, за
време, а оно што се не види, вечно.

5

Чежња за вечном кућом на небесима. Значај службе која проповеда помирење.

1 Јер знамо да кад се
земаљска наша кућа тела раскопа,
имамо зграду од Бога, кућу
нерукотворену, вечну на небесима.
2 Јер за тим уздишемо, желећи
обући се у свој небески стан.
3 И да се обучени, не голи
нађемо!
4 Јер будући у овом телу,
уздишемо отежали; јер нећемо да
се свучемо, него да се преобучемо,
да живот прождере смртно.
5 А Онај који нас за ово исто
створи, Бог је, који нам и даде
залог Духа.
6 Добре смо, дакле, воље
једнако, јер знамо да путујемо у
телу, далеко од Господа.
7 Јер по вери живимо, а не по
гледању.

8 Али се не бојимо, и много
волимо отићи од тела, и ићи ка
Господу.
9 Зато се и старамо, или улазили
или одлазили, да будемо Њему
угодни.
10 Јер нам се свима ваља јавити
на суду Христовом, да примимо
сваки шта је који у телу чинио, или
добро или зло.

11 Знајући, дакле, страх
Господњи људе саветујемо; а Богу
смо познати, а надамо се да смо и
у вашим савестима познати.
12 Јер се не хвалимо опет пред
вама, него вама дајемо узрок да
се хвалите нама, да имате шта
одговорити онима који се хвале
оним шта је споља, а не шта је у
срцу.
13 Јер ако се одвише хвалимо,
Богу се хвалимо; ако ли смо
смерни, вама смо.
14 Јер љубав Божја нагони нас,
кад мислимо ово: ако један за све
умре, то дакле сви умреше.
15 Христос за све умре, да они
који живе не живе више себи, него
Ономе који за њих умре и васкрсе.
16 Зато и ми одсад никога не
познајемо по телу; и ако Христа
познасмо по телу, али Га сад више
не познајемо.
17 Зато, ако је ко у Христу, нова
је твар: старо прође, гле, све ново
постаде.
18 Али је све од Бога, који помири
нас са собом кроз Исуса Христа, и
даде нам службу помирења.
19 Јер Бог беше у Христу, и свет
помири са собом не примивши им
грехе њихове, и метнувши у нас реч
помирења.
20 Тако смо ми послани место
Христа, као да Бог говори кроз
нас; молимо вас у име Христово
помирите се с Богом.
21 Јер Оног који не знаше греха
нас ради учини грехом, да ми
будемо правда Божја у Њему.

6

Павле својим примером храбри на достојно прихватање благодати Божије.

1 Молимо вас, пак, као помагачи
да не примите узалуд благодат
Божију.
2 Јер Он говори:

У време најбоље послушах те,
и у дан спасења помогох ти.

Ево сад је време најбоље, ево
сад је дан спасења!
3 Никакво ни у чему не дајете
спотицање, да се служба не куди;
4 него у свему покажите се као
слуге Божије, у трпљењу многом, у
невољама, у бедама, у теснотама,
5 у ранама, у тамницама, у
бунама, у трудовима, у неспавању,
у посту,
6 у чистоти, у разуму, у
подношењу, у доброти, у Духу
светом, у љубави истинитој,
7 у речи истине, у сили Божјој,
с оружјем правде и надесно и
налево,
8 славом и срамотом, куђењем
и похвалом, као варалице и
истинити,
9 као незнани и познати, као они
који умиру и ево смо живи, као
накажени, а не уморени,
10 као жалосни, а који се једнако
веселе, као сиромашни, а који
многе обогаћавају, као они који
ништа немају а све имају.

11 Уста наша отворише се к
вама, Коринћани, и срце наше
распространи се.
12 Вама није тесно место у нама,
али вам је тесно у срцима вашим.
13 А да ми вратите (као деци
говорим), распространите се и ви.

14 Не вуците у туђем јарму
неверника; јер шта има правда с
безакоњем? Или какву заједницу
има видело с тамом?
15 Како ли се слаже Христос с
Велијаром? Или какав удео има
верни с неверником?
16 Или како се удара црква Божја
с идолима? Јер сте ви цркве Бога
Живога, као што рече Бог:

Уселићу се у њих,
и живећу у њима,
и бићу им Бог,
и они ће бити мој народ.
17 Зато изиђите између њих и одвојте се,
говори Господ,
и не дохватајте се до нечистоте,
и ја ћу вас примити,
18 И бићу вам Отац,
и ви ћете бити моји синови и кћери,
говори Господ Сведржитељ.

7

Творити светињу; жалост по Богу.

1 Имајући, дакле, оваква обећања, о љубазни! Да очистимо себе од сваке поганштине тела и духа, и да творимо светињу у страху Божијем.

2 Примите нас, ником не учинисмо нажао, никога не покварисмо, никога не занесосмо.
3 Не говорим на осуђење, јер пре рекох да сте у срцима нашим, да бих с вама и умро и живео.
4 Врло слободно говорим к вама, много се хвалим вама, напунио сам се утехе, изобилан сам радошћу поред свих брига наших.
5 Јер кад дођосмо у Македонију, никакав мир немаше тело наше, него у свему беше у невољи: споља борбе, изнутра страх.
6 Али Бог, који теши понижене, утеши нас доласком Титовим.
7 А не само доласком његовим, него и утехом којом се он утеши за вас казујући вашу жељу, ваше плакање, ваше страдање за мене, тако да се још већма обрадовах.
8 Јер ако сам вас и ражалио посланицом, не кајем се, ако се и бејах раскајао: јер видим да она посланица, ако и за мало, ражали вас.
9 Али се сад радујем, не што бисте жалосни, него што се ожалостисте на покајање: јер се ожалостисте по Богу, да од нас ни у чему не штетујете.
10 Јер жалост која је по Богу доноси за спасење покајање, за које се никада не каје; а жалост овог света смрт доноси.
11 Јер, гле, ово само што се по Богу ожалостисте, колико учини старање међу вама? Какво правдање, какву неповољност, какав страх, какву жељу, какву ревност, какву освету? У свему показасте се да сте чисти у делу.
12 Јер ако вам и писах, не овог ради који је скривио, нити оног ради коме је криво учињено, него да се покаже међу вама старање наше за вас пред Богом.
13 Зато се утешисмо утехом вашом.
А још се већма обрадовасмо радости Титовој, јер ви сви умиристе дух његов.
14 Јер што сам му се за вас похвалио, нисам се посрамио; него како је све истина што говорисмо вама, тако и похвала наша к Титу истинита би.
15 И срце је његово пуно љубави к вама кад се опомиње послушања свих вас, како сте га са страхом и дрхтањем примили.
16 Радујем се, дакле, што се у свему смем ослонити на вас.

8

Позив за помоћ сиромашним хришћанима у Јерусалиму.

1 Дајемо вам пак на знање, браћо, благодат Божију која је дана у црквама македонским,
2 да у многом кушању невоља сувишак радости њихове и пуко сиромаштво њихово изобилова у богатству простоте њихове.
3 Јер по могућству њиховом (ја сам сведок) и преко могућства добровољни беху,
4 и с многим мољењем молише нас да примимо благодат и заједницу службе к светима.
5 И не као што се надасмо него најпре себе предаше Господу и нама, по вољи Божјој,
6 да ми умолисмо Тита да као што је почео онако и сврши и међу вама благодат ову.

7 А ви како сте у свему изобилни,
у вери, и у речи, и у разуму, и
у сваком старању, и у љубави
својој к нама, да и у овој благодати
изобилујете.

8 Не говорим по заповести, него
кад се други старају, и вашу љубав
кушам је ли истинита.

9 Јер знате благодат Господа
нашег Исуса Христа да, богат
будући, вас ради осиромаши,
да се ви Његовим сиромаштвом
обогатите.

10 И савет дајем у том; јер је
ово на корист вама, који не само
чините него и хтети почесте још од
лањске године.

11 А сад довршите то и чинити,
да као што би добра воља хтети
тако да буде и учинити, од тога што
имате.

12 Јер ако има ко добру вољу,
мио је по оном што има, а не по
оном што нема.

13 Јер се не жели да другима
буде радост а вама жалост, него
једнако.

14 Да у садашње време ваш
сувишак буде за њихов недостатак,
да и њихов сувишак буде за ваш
недостатак; да буде једнакост,

15 као што је писано: Ко је много
скупио, није му претекло; и ко је
мало скупио, није му недостало.

16 А хвала Богу, који је дао такво
старање за вас у срце Титово.

17 Јер прими мољење; а будући
да се тако врло стара, својевољно
отиде к вама.

18 Посласмо, пак, с њим и брата,
ког је похвала у јеванђељу по свим
црквама.

19 А не само то, него је и изабран
од цркава да иде с нама у ову
благодат у којој ми служимо за
самог Господа славу и вашу добру
вољу:

20 Чувајући се тога да нас ко не
покуди за ово обиље у коме ми
служимо,

21 и промишљајући за добро
не само пред Богом него и пред
људима.

22 А посласмо с њима и брата
свог, ког много пута познасмо у
многим стварима да је усталац,
а сад много већи због великог
надања на вас.

23 А за Тита, он је мој друг и
помагач међу вама; а за браћу
нашу, они су посланици црквени и
слава Христова.

24 Покажите, дакле, на њима
сведочанство своје љубави и наше
хвале вама и пред црквама.

9

Настављак.

1 Јер за такву порезу која се купи
светима није ми потребно писати
вам;

2 јер познајем вашу добру
вољу, за коју се о вама хвалим
Македонцима да се Ахаја
припреми од прошле године, и
ваша ревност раздражи многе.

3 А браћу послах да се
хвала наша вама не испразни
у овој ствари, него да будете
приготовљени, као што сам
говорио;

4 да се, ако дођу са
мном Македонци и међу вас
неприготовљене, не осрамотимо
ми (да не кажем ви) у тој хвали.

5 Тако нађох да је потребно
умолити браћу да напред иду к
вама, и да приправе овај напред
обречени ваш благослов, да буде
готов тако као благослов, а не као
лакомство.

6 Ово пак велим: који с тврђом
сеје, с тврђом ће и пожњети; а
који благослов сеје, благослов ће и
пожњети.

7 Сваки по вољи свог срца, а не
са жалошћу или од невоље; јер Бог
љуби оног који драговољно даје.

8 А Бог је кадар учинити да
је међу вама изобилна свака
благодат, да у свему свагда свако
довољство имајући изобилујете за
свако добро дело;

9 као што је писано: Просу, даде
сиромасима; правда његова остаје
вавек.

10 А који даје семе сејачу, даће
и хлеб за јело: и умножиће семе
ваше, и даће да узрасту жита
правде ваше;
11 да се у свему обогатите за
сваку простоту која кроз нас чини
хвалу Богу.
12 Јер служба ове порезе не
испуњује само недостатак светих,
него чини те се и многе хвале дају
Богу,
13 огледом порезе ове хвалећи
Бога за ваше покорно признање
јеванђеља Христовог, и за
простоту поделе к њима и к свима,
14 и да се моле Богу за вас
и да чезну за вама за премногу
благодат Божју на вама.
15 А хвала Богу на Његовом
неисказаном дару.

10

Павлова одбрана од опадања његових противника и лажних апостола.

1 А сам ја, Павле, молим вас
кротости ради и тишине Христове,
који сам пред вама понижен
према вама, а кад нисам код вас,
слободан сам према вама.
2 Молим пак да ми не буде
потребно кад будем код вас, онако
слободан бити као што мислим да
смем против неких који мисле за
нас да по телу живимо;
3 јер ако и живимо по телу, не
боримо се по телу.
4 Јер оружје нашег војевања није
телесно, него силно од Бога на
раскопавање градова, да кварimo
помисли
5 и сваку висину која се подиже
на познање Божије, и робимо сваки
разум за покорност Христу,
6 и у приправности имамо освету
за сваку непокорност, кад се
изврши ваша покорност.
7 Гледате ли на оно што вам је
пред очима? Ако се ко узда да је
Христов нека мисли опет у себи да
како је он Христов тако смо и ми
Христови.
8 Јер ако се шта и више похвалим
влашћу нашом коју нам даде
Господ на поправљање, а не на
кварење ваше, нећу се постидети.
9 Али да се не покажем као да
вас плашим посланицама;
10 јер су посланице, вели, тешке
и јаке, а кад је телом пред нама,
слаб је, и реч његова не ваља
ништа.
11 Ово нека помисли такав да
какви смо у речи по посланицама
кад нисмо код вас, такви смо и у
делу кад смо ту.
12 Јер не смемо себе мешати или
се поредити с другима који хвале
сами себе; али кад сами по себи
себе мере и пореде сами себе са
собом, не разумевају.
13 А ми се нећемо хвалити преко
мере, него по мери правила ког нам
Бог меру раздели да допремо и до
вас.
14 Јер се ми далеко не
простиремо, као да не досежемо
до вас; јер допресмо и до вас с
јеванђељем Христовим,
15 не хвалећи се преко мере у
туђим пословима, имајући пак наду
кад узрасте вера ваша да ћемо се
у вама величати по правилу свом
изобилно,
16 да у далеким странама од вас
проповедимо јеванђеље, и да се не
похвалимо оним што је по туђем
правилу урађено.
17 А који се хвали, Господом нека
се хвали.
18 Јер онај није ваљан који се сам
хвали, него ког Господ хвали.

11

Наставак. Апостолове патње и опасности приликом оснивања Цркава.

1 О да бисте мало потрпели моје
безумље! Но и потрпите ме.
2 Јер ревнујем за вас Божјом
ревности, јер вас обрекох мужу
једном, да девојку чисту изведем
пред Христа.
3 Али се бојим да како као
што змија Еву превари лукавством
својим тако и разуми ваши да се
не одврате од простоте која је у
Христу.

4 Јер ако онај који долази другог Исуса проповеда ког ми не
проповедасмо, или другог Духа примите ког не примисте, или друго
јеванђеље које не примисте, добро бисте потрпели.
5 Јер мислим да ни у чему нисам мањи од превеликих апостола.
6 Јер ако сам и простак у речи, али у разуму нисам. Но у свему
смо познати међу вама.
7 Или грех учиних понижујући се да се ви повисите? Јер
вам забадава Божије јеванђеље проповедих.
8 Од других цркава отех узевши плату за служење вама; и
дошавши к вама, и бивши у сиротињи, и не досадих никоме.
9 Јер моју сиротињу попунише браћа која дођоше из Македоније,
и у свему без досаде вама себе држах и држаћу.
10 Као што је истина Христова у мени тако се хвала ова неће узети
од мене у ахајским крајевима.
11 Зашто? Што вас не љубим?
Бог зна.
А шта чиним и чинићу,
12 да одсечем узрок онима који траже узрок, да би у ономе чиме се
хвале нашли се као и ми.
13 Јер такви лажни апостоли и преварљиви посленици претварају
се у апостоле Христове.
14 И није чудо, јер се сам сотона претвара у анђела светла.
15 Није дакле ништа велико ако се и слуге његове претварају као
слуге правде, којима ће свршетак бити по делима њиховим.

16 Опет велим да нико не помисли да сам ја безуман; ако
ли не, а оно барем као безумног примите ме, да се и ја шта
похвалим.
17 А шта говорим не говорим по Господу, него као у безумљу, у овој
струци хвале.
18 Будући да се многи хвале по телу, и ја ћу да се хвалим.
19 Јер љубазно примате безумне кад сте сами мудри.
20 Јер примате ако вас ко натера да будете слуге, ако вас ко једе, ако
ко узме, ако вас ко по образу бије, ако се ко велича.
21 На срамоту говорим, јер као да ми ослабисмо.

На шта је ко слободан (по безумљу говорим), и ја сам
слободан.
22 Јесу ли Јевреји? И ја сам. Јесу ли Израиљци? И ја сам. Јесу ли
семе Авраамово? И ја сам.
23 Јесу ли слуге Христове? (Не говорим по мудрости) ја сам још
више. Више сам се трудио, више сам боја поднео, више пута сам
био у тамници, много пута сам долазио до страха смртног;
24 од Јевреја примио сам пет пута четрдесет мање један ударац;
25 трипут сам био шибан, једном су камење бацали на ме, три пута
се лађа са мном разбијала, ноћ и дан провео сам у дубини морској.
26 Много пута сам путовао, био сам у страху на водама, у страху
од хајдука, у страху од родбине, у страху од незнабожаца, у страху
у градовима, у страху у пустињи, у страху на мору, у страху међу
лажном браћом;
27 у труду и послу, у многом неспавању, у гладовању и жеђи,
у многом пошћењу, у зими и голотињи;
28 осим што је споља, наваљивање људи сваки дан, и
брига за све цркве.
29 Ко ослаби, и ја да не ослабим?
Ко се саблазни, и ја да се не распалим?

30 Ако ми се ваља хвалити, својом ћу се слабошћу хвалити.
31 Бог и Отац Господа нашег Исуса Христа, који је благословен
вавек, зна да не лажем.

32 У Дамаску незнабожачки кнез цара Арете чуваше град Дамаск и
хтеде да ме ухвати;
33 и кроз прозор спустише ме у котарици преко зида, и избегох из
његових руку.

12

Павле прича о откривању Господњем, страдању и сили. Подсећа браћу на своју чисту љубав према њима.

1 Али ми се не помаже хвалити, јер ћу доћи на виђења и откривења Господња.

2 Знам човека у Христу који пре четрнаест година (или у телу не знам; или осим тела, не знам: Бог зна) би однесен до трећег неба.

3 И знам за таквог човека (или у телу, или осим тела, не знам: Бог зна)

4 Да би однесен у рај, и чу неисказане речи којих човеку није слободно говорити.

5 Тим ћу се хвалити, а собом се нећу хвалити, већ ако слабостима својим.

6 Јер кад бих се и хтео хвалити, не бих био безуман, јер бих истину казао; али штедим да не би ко више помислио за мене него што ме види или чује шта од мене.

7 И да се не бих понео за премногa откривења, даде ми се жалац у месо, анђео сотонин, да ме ћуша да се не поносим.

8 Зато трипут Господа молих да одступи од мене.

9 И рече ми: **Доста ти је моја благодат; јер се моја сила у слабости показује сасвим.** Дакле ћу се најслађе хвалити својим слабостима, да се усели у мене сила Христова.

10 Зато сам добре воље у слабостима, у ружењу, у невољама, у прогоњењима, у тугама за Христа: јер кад сам слаб онда сам силан.

11 Постадох безуман хвалећи се: ви ме натерасте; јер је требало да ме ви хвалите; јер ни у чему нисам мањи од превеликих апостола, ако и јесам ништа.

12 Јер знаци апостолови учинише се међу вама у сваком трпљењу, у знацима и чудесима и силама.

13 Јер шта је у чему сте мањи од осталих цркава, осим само што вам ја сам не досадих? Баците на мене ову кривицу.

14 Ево сам готов трећи пут да вам дођем, и не досађујем вам; јер не тражим шта је ваше него вас. Јер деца нису дужна родитељима имања тећи него родитељи деци.

15 А ја драговољно потрошићу и бићу потрошен за душе ваше, ако и љубим ја вас одвише, а ви мене мање љубите.

16 Али нека буде, ја не досадих вама, него лукав будући добих вас преваром.

17 Еда ли вас шта закидох преко кога од оних које слах к вама?

18 Умолих Тита, и с њим послах брата: еда ли вас Тит шта закиде? Не ходисмо ли једним духом? Не једним ли стопама?

19 Мислите ли опет да вам се одговарамо? Пред Богом у Христу говоримо, а све је, љубазни, за ваше поправљање.

20 Јер се бојим да кад по чем дођем нећу вас наћи какве хоћу, и ја ћу се наћи вама каква ме нећете: да како не буду свађе, зависти, срдње, пркоси, опадања, шаптања, надимања, буне:

21 Да ме опет кад дођем не понизи Бог мој у вас, и не усплачем за многима који су пре сагрешили и нису се покајали за нечистоту и курварство и срамоту, што починише.

13

Оштри позиви на покајање. Свршетак.

1 Ово трећи пут идем ка вама; у устима два или три сведока остаће свака реч.

2 Напред казах и напред говорим како у вас бивши други пут, и сад не будући код вас пишем онима који су пре сагрешили и свима осталима да ако дођем опет нећу поштедети.

3 Јер тражите да искушате Христа што у мени говори, који међу вама није слаб, него је силан међу вама.

4 Јер ако и распет би по
слабости, али је жив по сили
Божијој; јер смо и ми слаби у Њему,
али ћемо бити живи с њим силом
Божијом међу вама.
5 Сами себе окушајте јесте ли у
вери, сами себе огледајте. Или не
познајете себе да је Исус Христос
у вама? Већ ако да у чему нисте
ваљани.
6 А надам се да ћете познати да
ми нисмо неваљани.
7 А молимо се Богу да ви не
чините никакво зло, не да се
ми ваљани покажемо, него да ви
добро чините, а ми као неваљани
да будемо.
8 Јер ништа не можемо на истину
него за истину.
9 Јер се радујемо кад ми
слабимо, а ви јачате. А зато
се и молимо Богу, за ваше
савршенство.
10 Зато, не будући код вас, пишем
ово да кад дођем не учиним без
штеђења по власти коју ми је
Господ дао на поправљање, а не
на раскопавање.

11 А даље, браћо, радујте се,
савршујте се, утешавајте се,
једнако мислите, мир имајте: и Бог
љубави и мира биће с вама.
12 Поздравите један другог
целивом светим.
13 Поздрављају вас сви свети.
14 Благодат Господа нашег Исуса
Христа и љубав Бога и Оца и
заједница Светог Духа са свима
вама. Амин.

Галатима посланица
светог апостола Павла

О непостојаности Галата и о Павловом апостолству.

1 Павле апостол, ни од људи,
ни кроз човека, него кроз Исуса
Христа и Бога Оца, који Га васкрсе
из мртвих,
2 и сва браћа која су са мном,
црквама галатским:
3 Благодат вам и мир од Бога Оца
и Господа нашег Исуса Христа,
4 који даде себе за грехе наше
да избави нас од садашњег света
злог, по вољи Бога и Оца нашег,
5 коме слава ва век века. Амин.

6 Чудим се да се тако одмах
одвраћате на друго јеванђеље од
Оног који вас позва благодаћу
Христовом,
7 које није друго, само што неки
сметају вас, и хоће да изврну
јеванђеље Христово.
8 Али ако и ми, или анђео с неба
јави вам јеванђеље другачије него
што вам јависмо, проклет да буде!
9 Као што пре рекосмо и сад опет
велим: ако вам ко јави јеванђеље
другачије него што примисте,
проклет да буде!
10 Зар ја сад људе наговарам
или Бога? Или тражим људима
да угађам? Јер кад бих ја још
људима угађао, онда не бих био
слуга Христов.

11 Али вам дајем на знање,
браћо, да оно јеванђеље које сам
ја јавио, није по човеку.
12 Јер га ја не примих од човека,
нити научих, него откривењем
Исуса Христа.
13 Јер сте чули моје живљење
некад у Јеврејству, да сам одвише
гонио цркву Божију и раскопавао је.
14 И напредовах у Јеврејству
већма од многих врсника својих у
роду свом, и одвише ревновах за
отачке своје обичаје.
15 А кад би угодно Богу, који ме
изабра од утробе матере моје и
призва благодаћу својом.
16 Да јави Сина свог у мени,
да Га јеванђељем објавим међу
људима незнабошцима; одмах не
питах тело и крв,
17 нити изиђох у Јерусалим к
старијим апостолима од себе него
отидох у арапску, и опет се вратих
у Дамаск.
18 А после тога на три године
изиђох у Јерусалим да видим
Петра, и остадох у њега петнаест
дана.
19 Али другог од апостола
не видех, осим Јакова брата
Господњег.
20 А шта вам пишем ево Бог види
да не лажем.
21 А потом дођох у земље сирске
и киликијске.
22 А бејах лицем непознат
Христовим црквама јудејским;
23 него само беху чули да онај
који нас некад гони сад проповеда
веру коју некад раскопаваше.
24 И слављаху Бога за мене.

2

Павле се споразумева с апостолима, противи се Петру и остаје при уверењу да се оправдање добија вером.

1 А потом на четрнаест година
опет изиђох у Јерусалим с
Варнавом, узевши са собом и Тита.
2 Али изиђох по откривењу, и
разговорих се с њима за јеванђеље
које проповедам у незнабошцима,
али насамо с онима који се бројаху
као најстарији, да узалуд не трчим
или не бих трчао.
3 Али ни Тит, који беше са мном,
и беше Грк, не би натеран да се
обреже.
4 И за лажну браћу која дођоше
и привукоше се да уходе слободу
нашу коју имамо у Христу Исусу, да
нас заробе;
5 којима се ни сахат не подасмо
у покорност, да истина јеванђеља
остане међу нама.

6 А за оне који се бројаху да су
нешто, какви били да били, ја не
марим ништа; јер Бог не гледа ко
је ко; јер они који се бројаху као
најстарији, мени ништа не додаше;
7 него насупрот дознавши да
је мени поверено јеванђеље
у необрезанима, као Петру у
обрезанима
8 (јер Онај који помаже Петру
у апостолству међу обрезанима
Онај помаже и мени међу
незнабошцима,)
9 И познавши благодат која
је мени дана, Јаков и Кифа и
Јован, који се бројаху да су
стубови, дадоше деснице мени
и Варнави, и пристадоше да ми
проповедамо у незнабошцима, а
они у обрезанима;
10 само да се опомињемо
сиромашних, за које сам се и
старао тако чинити.

11 А кад дође Петар у Антиохију,
у очи њему противстадох; јер беше
зазоран.
12 Јер пре док не дођоше неки
од Јакова, јеђаше с незнабошцима,
а кад дођоше, устручаваше се и
одвајаше бојећи се оних који су из
обрезања.
13 И дволичаху с њим и остали
Јудејци, тако да и Варнава приста
у њихово дволичење.
14 А кад ја видех да не иду
право к истини јеванђеља, рекох
Петру пред свима: Кад ти
који си Јеврејин незнабожачки
а не јеврејски живиш, зашто
незнабошце нагониш да живе
јеврејски?

15 Ми који смо рођени Јевреји, а
не грешници из незнабожаца,
16 па дознавши да се човек
неће оправдати делима закона,
него само вером Исуса Христа,
и ми веровасмо Христа Исуса да
се оправдамо вером Христовом,
а не делима закона: јер се
делима закона никакво тело неће
оправдати.

17 Ако ли се ми који тражимо да
се оправдамо Христом, нађосмо и
сами грешници, дакле је Христос
греху слуга? Боже сачувај!
18 Јер ако опет зидам оно што
развалих, показујем се да сам
преступник.
19 Јер ја законом закону умрех да
Богу живим; с Христом се разапех.
20 А ја више не живим, него живи
у мени Христос. А што сад живим
у телу, живим вером Сина Божјег,
коме омилех, и предаде себе за
мене.
21 Не одбацујем благодати Божје;
јер ако правда кроз закон долази,
то Христос узалуд умре.

3

Оправдање вером још од Авраама. Закон је био чувар до Христа.

1 О неразумни Галати! Ко вас
је опчинио да се не покоравате
истини? Ви, којима пред очима
беше написан Исус Христос, а сад
се међу вама разапе.
2 Ово једно хоћу од вас да
дознам, или Духа примисте кроз
дела закона или кроз чувење вере?
3 Тако ли сте неразумни?
Почевши Духом, сад телом
свршујете?
4 Тако ли узалуд пострадасте?
Кад би било само узалуд!
5 Који вам дакле даје Духа и чини
чудеса међу вама, чини ли делима
закона или чувењем вере?
6 Као што Авраам верова Богу, и
прими му се у правду.
7 Познајте дакле да су они
синови Авраамови који су од вере.
8 А писмо видевши унапред да
Бог вером незнабошце правда,
напред објави Аврааму: У теби ће
се благословити сви незнабошци.
9 Тако који су од вере,
благословиће се с верним
Авраамом.

10 Јер који су год од дела закона
под клетвом су, јер је писано:
Проклет сваки који не остане у

свему што је написано у књизи законској да чини.
11 А да се законом нико не оправдава пред Богом, познато је:
јер праведник од вере живеће.
12 А закон није од вере; него
човек који то твори живеће у томе.
13 Христос је нас искупио од
клетве законске поставши за нас
клетва, јер је писано: Проклет
сваки који виси на дрвету:
14 Да међу незнабошцима буде
благослов Аврамов у Христу
Исусу, да обећање Духа примимо
кроз веру.

15 Браћо, по човеку говорим,
нико човечији потврђен завет не
одбацује нити му шта домеће.
16 А Авраму и семену његовом
речена бише обећања. А не вели:
и семенима, као за многа, него као
за једно: и семену твом, које је
Христос.
17 Ово пак велим: завет, који
је од Бога потврђен за Христа,
не одбацује закон, који је постао
после четири стотине и тридесет
година, да укине обећање.
18 Јер ако је наследство од
закона, онда већ није од обећања,
а Авраму обећањем дарова Бог.
19 Шта ће дакле закон? Ради
греха додаде се докле дође семе
које му се обећа, и поставили су га
анђели руком посредника.
20 Али посредник није једног; а
Бог је један.
21 Еда ли је дакле закон противан
обећањима Божјим? Боже сачувај!
Јер да је дан закон који може
оживети, заиста би од закона била
правда.
22 Али писмо затвори све под
грех, да се обећање даде кроз веру
Исуса Христа онима који верују.
23 А пре доласка вере бисмо
под законом чувани и затворени за
веру која се хтела показати.
24 Тако нам закон би чувар до
Христа, да се вером оправдамо.
25 А кад дође вера, већ нисмо под
чуваром.
26 Јер сте ви сви синови Божји
вером Христа Исуса;
27 јер који се год у Христа
крстисте, у Христа се обукосте.
28 Нема ту Јевреjина ни Грка,
нема роба ни господара, нема
мушког рода ни женског; јер сте ви
сви једно у Христу Исусу.
29 А кад сте ви Христови, онда
сте семе Авраамово, и по обећању
наследници.

4

Христовим доласком примамо посинаштво и искупљујемо се од Закона. Сара и Агара слика Новозаветне и Старозаветне Цркве.

1 Али велим: док је наследник
млад ништа није бољи од роба, ако
и јесте господар од свега;
2 него је под заповедницима и
чуварима све до рока очевог.
3 Тако и ми кад бејасмо млади,
бејасмо под стихијама света
заробљени;
4 а кад се наврши време, посла
Бог Сина свог Јединородног, који је
рођен од жене и покорен закону,
5 да искупи оне који су под
законом, да примимо посинаштво.
6 И будући да сте синови, посла
Бог Духа Сина свог у срца ваша,
који виче: Ава Оче!
7 Тако већ ниси роб, него син; а
ако си син, и наследник си Божји
кроз Исуса Христа.

8 Али тада не знајући Бога,
служисте онима који по себи нису
богови.
9 А сад познавши Бога, и још
познати бивши од Бога, како се
враћате опет на слабе и рђаве
стихије, којима опет изнова хоћете
да служите?
10 Гледате на дане и месеце, и
времена и године.
11 Бојим се за вас да се не будем
узалуд трудио око вас.
12 Будите као ја што сам; јер сам
ја ко ви што сте. Браћо! Молим
вас, ништа ми не учинисте нажао.

13 А знате да вам у слабости тела најпре проповедих јеванђеље;
14 и напасти моје, која беше телу мом, не презресте, ни попљувасте, него ме примисте као анђела Божјег, као Христа Исуса.
15 Какво беше онда ваше блаженство? Јер вам сведочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали мени.
16 Тим ли вам постадох непријатељ, истину вам говорећи?
17 Они не ревнују добро за вас него хоће да вас одвоје, да им ревнујете.
18 А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас.
19 Дечице моја, коју опет с муком рађам, докле Христово обличје не постане у вама;
20 али бих хтео сад да сам код вас, и да изменим глас свој, јер не могу да се начудим за вас.

21 Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закон?
22 Јер је писано да Авраам два сина имаде, једног од робиње, а другог од слободне.
23 Али који беше од робиње, по телу се роди; а који од слободне, по обећању.
24 Које значи друго: јер су ово два завета: један дакле од горе синајске, која рађа за робовање, а то је Агар.
25 Јер Агар значи Синај гора у арапској, и пореди се са садашњим Јерусалимом, и служи са децом својом.
26 А горњи Јерусалим слободна је, који је мати свима нама.
27 Јер је писано: Развесели се, нероткињо која не рађаш; покликни и повичи, ти која не трпиш муке порођаја; јер пуста има много више деце неголи она која има мужа.

28 А ми смо, браћо, по Исаку деца обећања.
29 Но како онда онај што се роди по телу гоњаше духовног, тако и сад.
30 Али шта говори писмо? Истерај робињу и сина њеног; јер син робињин неће наследити са сином слободне.
31 Тако, браћо, нисмо деца робињина него слободне.

5

Опомена да чврсто стојимо у хришћанској слободи, и да је докажемо ходећи по Духу и у љубави.

1 Стојте дакле у слободи којом нас Христос ослободи, и не дајте се опет у јарам ропства ухватити.
2 Ево ја Павле кажем вам да ако се обрежете Христос вам ништа неће помоћи.
3 А опет сведочим сваком човеку који се обрезује да је дужан сав закон творити.
4 Изгубисте Христа, ви који хоћете законом да се оправдате, и отпадосте од благодати.
5 Јер ми духом чекамо од вере наду правде.
6 Јер у Христу Исусу нити шта помаже обрезање ни необрезање, него вера, која кроз љубав ради.
7 Добро трчасте; ко вам забрани да се не покоравате истини?
8 То одвраћање није од Оног који вас позва.
9 Мало квасца укисели све тесто.
10 Ја се за вас надам у Господу да ништа друго нећете мислити. А који вас смета понеће грех, макар ко био.
11 А ја, браћо, ако још обрезање проповедам, зашто ме гоне? Тако се укиде саблазан крстова.
12 О да би одсечени били они који вас кваре!
13 Јер сте ви, браћо, на слободу позвани: само да ваша слобода не буде на жељу телесну, него из љубави служите један другом.
14 Јер се сав закон извршује у једној речи, то јест: Љуби ближњег свог као себе.
15 Али ако се међу собом кољете и једете, гледајте да један другог не истребите.

16 Велим пак: по духу ходите, и жеља телесних не извршујте.
17 Јер тело жели против духа, а дух против тела; а ово се противи једно другом, да не чините оно шта хоћете.
18 Ако ли вас дух води, нисте под законом.
19 А позната су дела телесна, која су прељубочинство, курварство, нечистота, бесрамност,
20 идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срдње, пркоси, распре, саблазни, јереси,
21 зависти, убиства, пијанства, ждерања, и остала оваква за која вам напред казујем као што и казах напред, да они који тако чине неће наследити царство Божије.
22 А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера,
23 кротост, уздржање; на то нема закона.
24 А који су Христови, распеше тело са сластима и жељама.
25 Ако у духу живимо по духу и да ходимо,
26 да не тражимо лажне славе раздражујући један другог, и завидећи један другом.

6

Бити кротак и добро чинити. Чувати се лажних учитеља. Христов је крст нама једино и све.

1 Браћо! Ако и упадне човек у какав грех, ви духовни исправљајте таквога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан.
2 Носите бремена један другог, и тако ћете испунити закон Христов.
3 Јер ако ко мисли да је шта, а није ништа, умом вара себе.
4 А сваки да испита своје дело, и тада ће сам у себи имати славу, а не у другом.
5 Јер ће сваки своје бреме носити.
6 А који се учи речи нека даје део од сваког добра ономе који га учи.
7 Не варајте се: Бог се не да ружити; јер шта човек посеје оно ће и пожњети.
8 Јер који сеје у тело своје, од тела ће пожњети погибао; а који сеје у дух, од духа ће пожњети живот вечни.
9 А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје време пожњети ако се не уморимо.
10 Зато дакле док имамо времена да чинимо добро свакоме, а особити онима који су с нама у вери.

11 Видите колико вам написах руком својом!
12 Који хоће да се хвале по телу они вас нагоне да се обрезујете, само да не буду гоњени за крст Христов.
13 Јер ни они сами који се обрезују не држе закон, него хоће да се ви обрезујете да се вашим телом хвале.
14 А ја Боже сачувај да се чим другим хвалим осим крстом Господа нашег Исуса Христа, ког ради разапе се мени свет, и ја свету.
15 Јер у Христу Исусу нити шта помаже обрезање ни необрезање, него нова твар.
16 И колико их год по овом правилу живе, на њима биће мир и милост, и на Израиљу Божијем.
17 Више да ми нико не досађује, јер ја ране Господа Исуса на телу свом носим.
18 Благодат Господа нашег Исуса Христа са духом вашим, браћо. Амин.

Ефесцима посланица
светог апостола Павла

Величање Бога који нас је благословио кроз Христа. Молитва за растење у милости. Христос је глава Цркви.

1 Од Павла, по вољи Божијој
апостола Исуса Христа,
светима који су у Ефесу, и
вернима у Христу Исусу:
2 Благодат вам и мир од Бога Оца
нашег и Господа Исуса Христа.

3 Благословен Бог и Отац
Господа нашег Исуса Христа,
који нас је благословио сваким
благословом духовним на
небесима кроз Христа;
4 као што нас изабра кроз Њега
пре постања света, да будемо
свети и праведни пред Њим у
љубави,
5 одредивши нас напред кроз
Исуса Христа себи на посинаштво,
по угодности воље своје,
6 на похвалу славне благодати
своје којом нас облагодати у
Љубазноме,
7 у коме имамо избављење
крвљу Његовом, и опроштење
греха, по богатству благодати
Његове,
8 коју је преумножио у нама у
свакој премудрости и разуму,
9 показавши нам тајну воље
своје, по угодности својој коју
напред показа у Њему,
10 за уредбу извршетка времена,
да се све састави у Христу што је
на небесима и на земљи.
У Њему,
11 кроз ког и наследници
постасмо, напред одређени бивши
по наредби Бога који све чини по
савету воље своје,
12 да бисмо били на хвалу славе
Његове, ми који смо се напред
уздали у Христа,
13 кроз ког и ви, чувши реч
истине, јеванђеље спасења свог, у
коме и веровавши запечатисте се
Светим Духом обећања,
14 који је залог наследства нашег
за избављење течевине на хвалу
славе Његове.

15 Зато и ја чувши вашу веру у
Христа Исуса, и љубав к свима
светима,
16 не престајем захваљивати за
вас, и спомињати вас у својим
молитвама,
17 да Бог Господа нашег Исуса
Христа, Отац славе, даде вам Духа
премудрости и откривења да Га
познате,
18 и бистре очи срца вашег да
бисте могли видети шта је нада
Његовог звања, и које је богатство
славе наследства Његовог у
светима,
19 и каква је изобилна величина
силе Његове на нама који верујемо
по чињењу превелике силе
Његове,
20 коју учини у Христу, кад Га
подиже из мртвих и посади себи с
десне стране на небесима,
21 над свим поглаварствима,
и властима, и силама, и
господствима, и над сваким
именом што се може назвати, не
само на овом свету него и на оном
који иде.
22 И све покори под ноге Његове,
и Њега даде за главу цркви, над
свима,
23 која је тело Његово, пунина
Оног који све испуњава у свему.

2

Човек је слаб изван Христа, благослов верних у цркви Христовој, у дому Божијем.

1 И вас који бејасте мртви за
преступљења и грехе своје,
2 у којима некад ходисте по веку
овог света, по кнезу који влада
у ветру, по духу који сад ради у
синовима противљења;
3 у којима и ми сви живесмо
некада по жељама тела свог,
чинећи вољу тела и помисли, и
бејасмо рођена деца гнева, као и
остали;

4 али Бог, који је богат у милости,
за премногу љубав своју, коју има
к нама,
5 и нас који бејасмо мртви
од грехова оживе с Христом
(благодаћу сте спасени),
6 и с Њим васкрсе и посади на
небесима у Христу Исусу.
7 Да покаже у вековима који
иду превелико богатство благодати
своје добротом на нама у Христу
Исусу.
8 Јер сте благодаћу спасени кроз
веру; и то није од вас, дар је Божји,
9 не од дела, да се нико не
похвали.
10 Јер смо Његов посао, саздани
у Христу Исусу за дела добра, која
Бог унапред приправи да у њима
ходимо.

11 Зато се опомињите да ви који
сте некада по телу незнабошци
били и називани необрезање од
оних који су се звали по телу
обрезање, које се руком радило,
12 да бејасте у оно време без
Христа, одвојени од друштва
Израиљевог, и без дела у заветима
обећања, наду не имајући, и
безбожни на свету:
13 А сад у Христу Исусу, ви
који сте некада били далеко, близу
постадосте крвљу Христовом.
14 Јер је Он мир наш, који обоје
састави у једно, и развали плот који
је растављао, непријатељство,
телом својим,
15 закон заповести наукама
укинувши; да из обога начини
собом једног новог човека, чинећи
мир;
16 и да помири с Богом обоје
у једном телу крстом, убивши
непријатељство на њему.
17 И дошавши проповеди у
јеванђељу мир вама далекима и
онима који су близу.
18 Јер Он доведе к Оцу обоје у
једном духу.
19 Тако дакле више нисте туђи и
дошљаци, него живите са светима
и домаћи сте Богу,
20 назидани на темељу апостола
и пророка, где је камен од угла сам
Исус Христос,
21 на коме сва грађевина
састављена расте за цркву свету
у Господу;
22 на коме ћете се и ви сазидати
за стан Божји у духу.

3

Павле велича свој узвишени позив јеванђелског проповедника многобошцима, и моли их да јачају у вери.

1 Тога сам ради ја, Павле, сужањ
Исуса Христа за вас незнабошце,
2 будући да чусте службу
благодати Божије која је мени дана
међу вама,
3 да се мени по откривењу
каза тајна; као што горе написах
укратко,
4 одакле можете читајући
познати мој разум у тајни
Христовој,
5 која се у другим нараштајима
не каза синовима човечијим, како
се сад откри светим Његовим
апостолима и пророцима Духом
Светим;
6 да незнабошци кроз јеванђеље
постану сунаследници и сутелесници
и заједничари у обећању Његовом
у Христу Исусу,
7 коме постадох слуга по дару
благодати Божје, која ми је дана по
чињењу силе његове.
8 Мени најмањем од свих светих
даде се ова благодат да објавим
међу незнабошцима неисказано
богатство Христово,
9 и да откријем свима шта је
служба тајне од постања света
сакривене у Богу, који је саздао све
кроз Исуса Христа;
10 да се кроз цркву сад обзнани
поглаварствима и властима на
небу многоразлична премудрост
Божија,
11 по наредби векова, коју учини
у Христу Исусу, Господу нашем,
12 у коме имамо слободу и
приступ у нади вером Његовом.

13 Зато вас молим да се не ослабите због невоља мојих за вас,
које су слава ваша.

14 Тога ради приклањам колена
своја пред Оцем Господа нашег
Исуса Христа,
15 по коме се сва чељад и на
небесима и на земљи зову,
16 да вам да силу по богатству
славе своје, да се утврдите Духом
Његовим за унутрашњег човека,
17 да се Христос усели вером у
срца ваша, да будете у љубави
укорењени и утемељени;
18 да бисте могли разумети са
свима светима шта је ширина и
дужина и дубина и висина,
19 и познати претежнију од
разума љубав Христову, да се
испуните сваком пунином Божијом.
20 А Ономе који може још
изобилније све чинити шта иштемо
или мислимо, по сили која чини у
нама,
21 Ономе слава у цркви по
Христу Исусу у све нараштаје ва
век века. Амин.

4

Треба чувати јединство Духа и ходити новим путем.

1 Молим вас дакле ја сужањ у
Господу, да се владате као што
приликује вашем звању у које сте
позвани,
2 са сваком понизношћу и
кротошћу, с трпљењем, трпећи
један другог у љубави,
3 старајући се држати јединство
Духа у свези мира;
4 једно тело, један дух, као што
сте и позвани у једној нади звања
свог.
5 Један Господ, једна вера, једно
крштење,
6 један Бог и Отац свих, који је
над свима, и кроза све, и у свима
нама.
7 А свакоме се од нас даде
благодат по мери дара Христовог.
8 Зато говори: Изишавши на
висину запленио си плен, и даде
даре људима.
9 А шта изиђе, шта је, осим да и
сиђе у најдоња места земље?
10 Који сиђе то је Онај који и
изиђе више свих небеса да испуни
све.
11 И Он је дао једне апостоле,
а једне пророке, а једне
јеванђелисте, а једне пастире и
учитеље,
12 да се свети приправе за
дело службе, на сазидање тела
Христовог;
13 докле достигнемо сви у
јединство вере и познање Сина
Божијег, у човека савршеног, у
меру раста висине Христове;
14 да не будемо више мала деца,
коју љуља и заноси сваки ветар
науке, у лажи човечијој, путем
преваре;
15 него владајући се по истини
у љубави да у свему узрастемо у
Ономе који је глава, Христос.
16 Из кога је све тело састављено
и склопљено сваким зглавком, да
једно другом помаже добро по
мери сваког уда, и чини да расте
тело на поправљање самог себе у
љубави.

17 Ово дакле говорим и сведочим
у Господу да више не ходите као
што ходе и остали незнабошци у
празности ума свог,
18 који имају смисао тамом
покривен, и удаљени су од живота
Божијег за незнање које је у њима,
за окамењење срца својих;
19 који оставивши поштење
предадоше се бесрамности,
на чињење сваке нечистоте и
лакомства.
20 Али ви тако не познасте
Христа;
21 јер Га чусте и у Њему се
научисте, као што је истина у
Исусу,
22 да одбаците, по првом
живљењу, старог човека, који се
распада у жељама преварљивим;
23 и да се обновите духом ума
свог,
24 и обучете у новог човека, који
је саздан по Богу у правди и у
светињи истине.

25 Зато одбаците лаж, и говорите
истину сваки са својим ближњим;
јер смо уди један другом.
26 Гневите се и не грешите; сунце
да не зађе у гневу вашем.
27 Нити дајте места ђаволу.
28 Који је крао више да не краде,
него још да се труди, чинећи добро
рукама својим да има шта давати
потребноме.
29 Никаква рђава реч да не
излази из уста ваших, него само
шта је добро за напредовање вере,
да да благодат онима који слушају.
30 И не ожалошћавајте Светог
Духа Божијег, којим сте запечаћени
за дан избављења.
31 Свака горчина, и гнев, и
љутина, и вика, и хула, да се узме
од вас, са сваком пакошћу.
32 А будите један другом благи,
милостиви, праштајући један
другом, као што је и Бог у Христу
опростио вама.

5

*Ходити светим путем.
Дужности супружника.*

1 Угледајте се дакле на Бога, као
љубазна деца,
2 и живите у љубави, као што је
и Христос љубио нас, и предаде
себе за нас у прилог и жртву Богу
на слатки мирис.
3 А курварство и свака нечистота
и лакомство да се и не спомиње
међу вама, као што се пристоји
светима;
4 тако и срамотне и луде речи,
или шале, што се не пристоји; него
још захваљивање.
5 Јер ово да знате да ниједан
курвар, или нечист, или тврдица
(који је идолопоклоник), неће
имати дела у царству Христа и
Бога.
6 Нико да вас не вара празним
речима; јер ових ради иде гнев
Божји на синове непокорности.
7 Не бивајте дакле заједничари
њихови.
8 Јер бејасте некада тама, а сад
сте видело у Господу: као деца
видела живите;
9 јер је род духовни у свакој
доброти и правди и истини.
10 Истражујте шта је Богу угодно.
11 И не пристајте на безродна
дела таме, него још карајте.
12 Јер је срамно и говорити шта
они тајно чине.
13 А све за шта се кара,
видело објављује; јер све што се
објављује, видело је;
14 зато говори: Устани ти који
спаваш и васкрсни из мртвих, и
обасјаће те Христос.

15 Гледајте дакле да уредно
живите не као немудри, него као
мудри;
16 пазите на време, јер су дани
зли,
17 тога ради не будите
неразумни, него познајте шта је
воља Божија.
18 И не опијајте се вином у
коме је курварство, него се још
испуњавајте духом,
19 говорећи међу собом у
псалмима и појању и песмама
духовним, певајући и припевајући
у срцима својим Господу;
20 захваљујући за свашта у име
Господа нашег Исуса Христа Богу
и Оцу;
21 слушајући се међу собом у
страху Божијем.

22 Жене! Слушајте своје мужеве
као Господа.
23 Јер је муж глава жени као што
је и Христос глава цркви, и он је
спаситељ тела.
24 Но као што црква слуша
Христа тако и жене своје мужеве у
свему.
25 Мужеви! Љубите своје жене
као што и Христос љуби цркву, и
себе предаде за њу,
26 да је освети очистивши је
купањем воденим у речи;
27 да је метне преда се славну
цркву, која нема мане ни мрштине,
или таквог чега, него да буде света
и без мане.
28 Тако су дужни мужеви љубити
своје жене као своја телеса; јер

који љуби своју жену, себе самог љуби.
29 Јер нико не омрзну кад на своје тело, него га храни и греје, као и Господ цркву.
30 Јер смо уди тела његовог, од меса Његовог, и од костију Његових.
31 Тога ради оставиће човек оца свог и матер, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело.
32 Тајна је ово велика; а ја говорим за Христа и за цркву.
33 Али и ви сваки да љуби онако своју жену као и себе самог; а жена да се боји свог мужа.

6

Хришћани у дому. Обући се у оружје Божије. Завршетак.

1 Децо! Слушајте своје родитеље у Господу: јер је ово право.
2 Поштуј оца свог и матер: ово је прва заповест с обећањем:
3 Да ти благо буде, и да живиш дуго на земљи.
4 И ви очеви! Не раздражујте децу своју, него их гајите у науци и у страху Господњем.

5 Слуге! Слушајте господаре своје по телу, са страхом и дрхтањем, у простоти срца свог, као и Христа;
6 не само пред очима радећи као људима да угађате, него као слуге Христове, творећи вољу Божију од срца.
7 Драговољно служите, као Господу а не као људима,
8 знајући да сваки што учини добро оно ће и примити од Господа, био роб или слободњак.
9 И ви господари, тако чините њима остављајући претње, знајући да је и вама самим и њима Господар на небесима, и Он не гледа ко је ко.

10 А даље, браћо моја, јачајте у Господу и у сили јачине Његове.
11 Обуците се у све оружје Божије, да бисте се могли одржати против лукавства ђаволског:
12 Јер наш рат није с крвљу и с телом, него с поглаварима и властима, и с управитељима таме овог света, с духовима пакости испод неба.
13 Тога ради узмите све оружје Божије, да бисте се могли бранити у зли дан, и свршивши све одржати се.
14 Станите дакле опасавши бедра своја истином и обукавши се у оклоп правде,
15 и обувши ноге у приправу јеванђеља мира;
16 а сврх свега узмите штит вере о који ћете моћи погасити све распаљене стреле нечастивог;
17 и кацигу спасења узмите, и мач духовни који је реч Божија.
18 И сваком молитвом и мољењем молите се Богу духом без престанка, и уз то стражите са сваким трпљењем и молитвом за све свете,
19 и за мене, да ми се да реч кад отворим уста своја, да обзнаним са слободом тајну јеванђеља,
20 за које сам посланик у оковима, да у Њему говорим слободно, као што ми се пристоји.

21 А да и ви знате како сам ја и шта радим, све ће вам казати Тихик, љубазни брат и верни слуга у Господу,
22 ког послах к вама за то исто да знате како смо ми, и да утеши срца ваша.
23 Мир браћи и љубав с вером од Бога Оца и Господа Исуса Христа.
24 Благодат са свима који љубе Господа нашег Исуса Христа једнако. Амин.

Филибљанима посланица светог апостола Павла

Павле окован захваљује Богу. Његова молитва. Уздање и позив на постојану борбу за веру.

1 Од Павла и Тимотија, слугу
Исуса Христа,
свима светима у Христу Исусу
који су у Филиби, с владикама и
ђаконима:
2 Благодат вам и мир од Бога Оца
нашег и Господа Исуса Христа.

3 Захваљујем Богу свом кад се
год опоменем вас,
4 свагда у свакој молитви својој
за све вас с радошћу молећи се,
5 што ви постадосте заједничари
у јеванђељу, од првог дана и до
данас;
6 уздајући се у ово исто да ће
Онај који је почео добро дело
у вама довршити га тја до дана
Исуса Христа.
7 Као што је право да ја ово
мислим за све вас, јер вас имам у
срцу у оковима својим и у одговору
и потврђивању јеванђеља, као све
заједничаре са мном у благодати.
8 Јер Бог ми је сведок да вас
љубим љубављу Исуса Христа,
9 и зато се молим Богу да љубав
ваша још више и више изобилује у
разуму и свакој вољи,
10 да кушате шта је боље, да
будете чисти и без спотицања на
дан Христов,
11 напуњени плодова правде
кроз Исуса Христа, на славу и
хвалу Божију.

12 Хоћу, пак, да знате, браћо, да
ово што се ради са мном изиђе за
напредак јеванђеља,
13 тако да се разгласи у свој
судници и код свих осталих да су
моји окови за Христа.
14 И многа браћа у Господу
ослободивши се оковима мојим
већма смеју говорити реч Божију
без страха.
15 Истина, једни из зависти и
свађе, а једни од добре воље
Христа проповедају.
16 Тако ови, упркос, Христа
објављују нечисто, мислећи да ће
нанети жалост мојим оковима;
17 а ови из љубави, знајући да
за одбрану јеванђеља лежим у
тамници.
18 Шта дакле? Било како му
драго, дволичењем или истином,
Христос се проповеда.

И зато се радујем, а и радоваћу
се;
19 јер знам да ће ми се ово
збити на спасење вашом молитвом
и помоћу Духа Исуса Христа.
20 Као што чекам и надам се да
се ни у чему нећу постидети, него
да ће се и сад као свагда са сваком
слободом Христос величати у телу
мом, било животом или смрћу.
21 Јер је мени живот Христос, а
смрт добитак.
22 А кад ми живљење у телу
плод доноси, то не знам шта ћу
изабрати.
23 А обоје ми је мило, имајући
жељу отићи и с Христом бити, које
би много боље било;
24 али остати у телу потребније је
вас ради.
25 И ово знам јамачно да ћу
бити и остати код свих вас на ваш
напредак и радост вере,
26 да хвала ваша мноме
изобилује у Христу Исусу кад вам
опет дођем.
27 Само живите као што се
пристоји јеванђељу Христовом, да
вас видим кад дођем или ако вам
не дођем да чујем за вас да стојите
у једном духу и једнодушно борите
се за веру јеванђеља,
28 и ни у чем да се не плашите
од противника; које је њима знак
погибли а вама спасења, и то од
Бога;
29 јер се вама дарова, Христа
ради, не само да Га верујете него
и да страдате за Њ,

30 имајући ону исту борбу какву у
мени видесте и сад чујете за мене.

2

Слагати се, бити понизан као Христос и имати хришћанску озбиљност. Препоручивање Тимотија и Епафродита.

1 Ако има дакле које поучење
у Христу, или ако има која утеха
љубави, ако има која заједница
духа, ако има које срце жалостиво
и милост,
2 испуните моју радост, да
једно мислите, једну љубав имате,
једнодушни и једномишлени:
3 Ништа не чините успркос или
за празну славу; него понизношћу
чините један другог већег од себе.
4 Не гледајте сваки за своје, него
и за других.
5 Јер ово да се мисли међу вама
што је и у Христу Исусу,
6 који, ако је и био у обличју
Божијем, није се отимао да се
упореди с Богом;
7 него је понизио сам себе
узевши обличје слуге, поставши
као и други људи и на очи нађе
се као човек.
8 Понизио сам себе поставши
послушан до саме смрти, а смрти
крстове.
9 Зато и Бог Њега повиси, и
дарова Му име које је веће од
сваког имена.
10 Да се у име Исусово поклони
свако колено оних који су на небу и
на земљи и под земљом;
11 и сваки језик да призна да је
Господ Исус Христос на славу Бога
Оца.

12 Тако, љубазни моји, као што
ме свагда слушасте, не само
кад сам код вас, него и сад
много већма кад нисам код вас,
градите спасење своје са страхом
и дрхтањем.
13 Јер је Бог што чини у вама
да хоћете и учините као што Му је
угодно.
14 Све чините без вике и
премишљања.
15 Да будете прави и цели,
деца Божја без мане усред рода
неваљалог и поквареног, у коме
светлите као видела на свету,
16 придржавајући реч живота, на
моју хвалу за дан Христов, да ми
не буде узалуд трчање и труд.
17 Но ако и жртвован будем на
жртву и службу вере ваше, радујем
се, и радујем се с вама свима.
18 Тако и ви радујте се и будите
са мном радосни.

19 А надам се у Господа Исуса да
ћу скоро послати к вама Тимотија,
да се и ја развеселим разабравши
како сте ви.
20 Јер ниједног немам једнаке
мисли са собом који се управо
брине за вас.
21 Јер сви траже шта је њихово, а
не шта је Христа Исуса.
22 А његово поштење познајете,
јер као дете оцу са мном је
послужио у јеванђељу.
23 Њега, дакле, надам се да ћу
послати одмах како разберем шта
је за мене.
24 А надам се у Господу да ћу и
сам скоро доћи к вама.

25 Али нађох за потребно
да пошаљем к вама брата
Епафродита, свог помагача и
другара у војевању, а вашег
посланика и слугу моје потребе;
26 јер жељаше од срца вас све да
види, и жаљаше што сте чули да је
боловао.
27 Јер беше болестан до смрти;
но Бог помилова га, не само њега
него и мене, да ми не дође жалост
на жалост.
28 Зато га послах скорије, да се
обрадујете кад га опет видите, и
мени да олакша мало.
29 Примите га, дакле, у Господу
са сваком радости, и такве
поштујте;
30 јер за дело Христово дође до
саме смрти, не маривши за свој
живот да накнади у служби мојој
што вас немам.

3

Треба се чувати рђавих посленика. Врло је значајно познавање Исуса Христа и оправдање вером. Треба тежити небеском дару.

1 А даље, браћо моја, радујте се
у Господу. Јер све једно да вам
пишем мени није досадно, а вама
је потребно.
2 Чувајте се од паса, чувајте се
од злих посленика, чувајте се од
сечења.
3 Јер ми смо обрезање који
духом Богу служимо и хвалимо се
Христом Исусом, а не уздамо се у
тело.
4 Премда бих се и ја могао уздати
у тело. Ако ко други мисли да се
може уздати у тело, ја још већма,
5 који сам обрезан осми дан,
од рода Израиљевог, колена
Венијаминовог, Јеврејин од
Јевреја, по закону фарисеј.
6 По ревности гоних цркву
Божију, по правди законској бих без
мане.
7 Но шта ми беше добитак оно
примих за штету Христа ради.
8 Јер све држим за штету према
преважном познању Христа Исуса
Господа свог, ког ради све оставих,
и држим све да су трице, само да
Христа добијем,
9 и да се нађем у Њему, не
имајући своје правде која је од
закона, него која је од вере Исуса
Христа, правду која је од Бога у
вери;
10 да познам Њега и силу
васкрсења Његовог и заједницу
Његових мука, да будем налик на
смрт Његову,
11 да бих, како достигао у
васкрсење мртвих.

12 Не као да већ достигох или
се већ савршх, него терам не бих
ли достигао као што ме достиже
Христос Исус.
13 Браћо! Ја још не мислим
да сам достигао; једно пак велим:
Шта је остраг заборављам, а за
оним што је напред сежем се,
14 и трчим к белези, к дару горњег
звања Божијег у Христу Исусу.
15 Који смо год дакле савршени
овако да мислимо; ако ли шта
друго мислите, и ово ће вам Бог
открити.
16 Али шта достигосмо у ономе
једнако да мислимо, и по оном
правилу да живимо.
17 Угледајте се на мене, браћо, и
гледајте на оне који тако живе као
што нас имате за углед.
18 Јер многи ходе, за које вам
много пута говорих, а сад и
плачући говорим, непријатељи
крста Христовог;
19 којима је свршетак погибао,
којима је Бог трбух, и слава у сраму
њиховом, који земаљски мисле.
20 Јер је наше живљење на
небесима, откуда и Спаситеља
очекујемо Господа свог Исуса
Христа,
21 који ће преобразити наше
понижено тело да буде једнако
телу славе Његове, по сили да
може све себи покорити.

4

Позив на јединство, радовање у Господу, молитву и свако добро. Захвалност апостолова на доброчинствима која су му учинили Филибљани. Закључак и благослов.

1 Зато, браћо моја љубазна и
пожељена, радости и венче мој!
Тако стојте у Господу, љубазни.

2 Еводију молим, и Синтихију
молим да једно мисле у Господу,
3 да, молим и тебе, друже прави,
помажи њима који се у јеванђељу
трудише са мном, и Клементом, и с
осталима помагачима мојим, којих
су имена у књизи живота.
4 Радујте се свагда у Господу, и
опет велим: радујте се.
5 Кротост ваша да буде позната
свим људима.
6 Господ је близу. Не брините се
низашта него у свему молитвом и
мољењем са захваљивањем да се
јављају Богу искања ваша.

7 И мир Божји, који превазилази
сваки ум, да сачува срца ваша и
мисли ваше у Господу Исусу.

8 А даље, браћо моја, шта је
год истинито, шта је год поштено,
шта је год праведно, шта је год
пречисто, шта је год прељубазно,
шта је год славно, и још ако има
која добродетељ, и ако има која
похвала, то мислите,

9 што и научисте, и примисте
и чусте, и видесте у мени, оно
чините, и Бог мира биће с вама.

10 Обрадовах се, пак, врло у
Господу што се опет опоменусте
старати се за мене; као што
се и старасте, али се незгодним
временом задржасте.

11 Не говорим због недостатка,
јер се ја навикох бити довољан
оним у чему сам.

12 Знам се и понизити, знам и
изобиловати; у свему и свакојако
навикох, и сит бити, и гладовати, и
изобиловати, и немати.

13 Све могу у Исусу Христу који
ми моћ даје.

14 Али добро учинисте што се
примисте моје невоље.

15 А знате и ви, Филибљани, да
од почетка јеванђеља, кад изиђох
из Македоније, ниједна ми црква не
приста у ствар давања и узимања
осим вас једних;

16 јер и у Солун и једном и другом
посласте ми у потребу моју.

17 Не као да тражим дар, него
тражим плод који се множи на
корист вашу.

18 А ја сам примио све и
имам изобила. Испунио сам се
примивши од Епафродита шта сте
ми послали, слатки мирис, прилог
пријатан, угодан Богу.

19 А Бог мој да испуни сваку
потребу вашу по богатству свом у
слави, у Христу Исусу.

20 А Богу и Оцу нашем слава ва
век века. Амин.

21 Поздравите сваког светог у
Христу Исусу. Поздрављају вас
браћа што су са мном.

22 Поздрављају вас сви свети, а
особито који су из дома Ћесаревог.

23 Благодат Господа нашег Исуса
Христа са свима вама. Амин.

Колошанима посланица
светог апостола Павла

Захвалност Богу и молитва због вере Колошана. Слава Христова и Његовог јеванђеља.

1 Од Павла, по вољи Божијој
апостола Исуса Христа и брата Тимотија,
2 светима који су у Колосима и
верној браћи у Христу Исусу:
благодат вам и мир од Бога Оца
нашег и Господа Исуса Христа.

3 Захваљујемо Богу и Оцу
Господа свог Исуса Христа, молећи
се свагда за вас,
4 чувши веру вашу у Христа
Исуса, и љубав коју имате к свима
светима,
5 за наду остављену вама на
небесима, за коју напред чусте у
речи истине јеванђеља,
6 које је у вама, као и у свему
свету, и плодно је и расте, као и
у вама, од оног дана како чусте
и разуместе благодат Божију у
истини,
7 као што и дознасте од
Епафраса, љубазног нашег
другара у служењу, који је за вас
верни слуга Христов,
8 који нам и јави вашу љубав у
духу.
9 Тога ради и ми од оног дана
како чусмо не престајемо за вас
молити се Богу и искати да се
испуните познањем воље Његове
у свакој премудрости и разуму
духовном,
10 да живите пристојно Богу на
свако угађање и у сваком добром
делу да будете плодни, и да
растете у познању Божијем,
11 јачајући сваком снагом по сили
славе Његове, и у сваком трпљењу
и дугом подношењу с радошћу;
12 захваљујући Богу и Оцу, који
нас призва у део наследства
светих у виделу;
13 који нас избави од власти
тамне, и премести нас у царство
Сина љубави своје,
14 у коме имамо избављење
крвљу Његовом и опроштење
греха.

15 Који је обличје Бога што се не
види, који је рођен пре сваке твари.
16 Јер кроз Њега би саздано све
што је на небу и што је на земљи,
што се види и што се не види,
били престоли или господства или
поглаварства, или власти: све се
кроза Њ и за Њ сазда.
17 И Он је пре свега, и све је у
Њему.
18 И Он је глава телу цркве, који
је почетак и прворођени из мртвих,
да буде Он у свему први;
19 јер би воља Очева да се у Њ
усели сва пунина,
20 и кроза Њ да примири све
са собом, умиривши крвљу крста
Његова, кроза Њ све, било на
земљи или на небу.
21 И вас који сте некад били
одлучени и непријатељи кроз
помисли у злим делима,
22 а сад вас примири у телу меса
Његовог смрћу Његовом, да вас
свете и без мане и без кривице
изведе преда се;
23 ако само останете у вери
утемељени и тврди, и непокретни
од наде јеванђеља, које чусте,
које је проповедано свој твари под
небом, коме ја Павле постадох
слуга.

24 Сад се радујем у свом
страдању за вас, и довршујем
недостатак невоља Христових на
телу свом за тело Његово које је
црква,
25 којој ја постадох слуга по
наредби Божијој која ми је дана
међу вама да испуним реч Божију,
26 тајну која је била сакривена од
постања света и нараштаја, а сад
се јави светима Његовим,
27 којима Бог науми показати
како је богата слава тајне ове међу
незнабошцима, које је Христос у
вама, нада славе;

28 ког ми проповедамо саветујући
сваког човека, и учећи свакој
премудрости, да покажемо сваког
човека савршеног у Христу Исусу.
29 Зашто се и трудим и борим
по Његовој моћи која у мени силно
чини.

2

Треба чврсто стајати уз Исуса Христа, једини Извор живота, и не поводити се за лажним учењем.

1 Хоћу дакле да ви знате колику
борбу имам за вас и за оне што су
у Лаодикији и у Јерапољу, и за све
који не видеше лице моје у телу,
2 да се утеше срца њихова,
и да се стегну у љубави, и у
сваком богатству пуног разума, на
познање тајне Бога и Оца и Христа,
3 у којој је све благо премудрости
и разума скривено.
4 А ово говорим, да вас нико не
превари слатким речима.
5 Јер ако телом и нисам код вас,
али сам духом с вама, радујући се
и видећи ваш ред и тврђу ваше
вере у Христа.

6 Како дакле примисте Христа
Исуса Господа онако живите у
Њему,
7 укорењени и назидани у
Њему и утврђени вером као
што научисте, изобилујући у њој
захвалношћу.
8 Браћо! Чувајте се да вас ко
не зароби филозофијом и празном
преваром, по казивању човечијем,
по науци света, а не по Христу.
9 Јер у Њему живи свака пунина
Божанства телесно.
10 И да будете испуњени у Њему
који је глава сваком поглаварству и
власти;
11 у коме и обрезани бисте
обрезањем нерукотвореним,
одбацивши тело греха месних
обрезањем Христовим;
12 закопавши се с Њим
крштењем, у коме с Њим и устасте
вером силе Бога који Га васкрсну
из мртвих.

13 И вас који сте били мртви у
гресима и у необрезању тела свог,
оживео је с Њим, поклонивши нам
све грехе,
14 и избрисавши писмо уредбе
која беше против нас, и то узевши
са среде прикова га на крсту;
15 и свукавши поглаварства
и власти изведе их на углед
слободно, и победи их на њему.

16 Да вас дакле нико не осуђује
за јело или за пиће, или за какав
празник, или за младине, или за
суботе;
17 које је све било сен од оног
што хтеде да дође, и тело је
Христово.
18 Нико да вас не вара по својој
вољи изабраном понизношћу и
службом анђела, истражујући и
шта не виде, и узалуд надимајући
се умом тела свог,
19 а не држећи се главе, из које је
све тело с помоћу зглавака и веза
састављено, и расте за раст Божји.
20 Ако дакле умресте с Христом
стихијама света, зашто се као
живећи у свету препирете:
21 Не дохвати се, не окуси, не
опипај; које је све на погибао ономе
који чини,
22 по заповестима и наукама
људским?
23 Које је само по речи
премудрост самовољно избране
службе и понизности и нештеђења
тела, не за част какву, за пуњење
тела.

3

Треба мислити на оно што је небеско и ходити у Христу. Хришћани у дому.

1 Ако дакле васкрснусте с
Христом, тражите оно што је горе
где Христос седи с десне стране
Бога.
2 Мислите о ономе што је горе а
не што је на земљи.
3 Јер умресте, и ваш је живот
сакривен с Христом у Богу.

4 А кад се јави Христос, живот
ваш, онда ћете се и ви с Њиме
јавити у слави.
5 Поморите дакле уде
своје који су на земљи:
курварство, нечистоту, сласт,
злу жељу и лакомство, које је
идолопоклонство;
6 за које иде гнев Божји на синове
противљења;
7 у којима и ви некада хођасте
кад живесте међу њима.
8 А сад одбаците и ви то све:
гнев, љутину, пакост, хуљење,
срамотне речи из уста својих.
9 Не лажите један на другог;
свуците старог човека с делима
његовим,
10 и обуците новог, које се
обнавља за познање по обличју
Оног који га је саздао:
11 Где нема Грка ни Јеврејина,
обрезања ни необрезања,
дивљака ни Скита, роба ни
слободњака, него све и у свему
Христос.
12 Обуците се дакле као избрани
Божији, свети и љубазни, у срдачну
милост, доброту, понизност,
кротост, и трпљење,
13 сносећи један другог, и
опраштајући један другом ако има
ко тужбу на кога: као што је и
Христос вама опростио тако и ви.
14 А сврх свега тога обуците се у
љубав, која је веза савршенства.
15 И мир Божји да влада у срцима
вашим, на који сте и позвани у
једном телу, и захвални будите.
16 Реч Христова се богато усели
међу вас, у свакој премудрости
учећи и саветујући сами себе са
псалмима и појањем и песмама
духовним, у благодати певајући у
срцима својим Господу.
17 И све шта год чините речју или
делом, све чините у име Господа
Исуса Христа хвалећи Бога и Оца
кроза Њ.

18 Жене! Слушајте своје мужеве
као што треба у Господу.
19 Мужеви! Љубите жене своје и
не срдите се на њих.
20 Децо! Слушајте родитеље
своје у свачему; јер је ово угодно
Господу.
21 Очеви! Не раздражујте деце
своје, да не губе воље.
22 Слуге! Слушајте у свему
своје телесне господаре, не само
пред очима радећи као да људима
угађате, него у простоти срца,
бојећи се Бога,
23 и све шта год чините, од
срца чините као Господу, а не као
људима:
24 Знајући да ћете од Господа
примити плату наследства; јер
Господу Христу служите.
25 А који скриви примиће шта је
скривио: и нема гледања ко је ко.

4

Молити се Богу и за апостоле и за хришћанску мудрост у речима и делима. Поздрави и завршетак.

1 Господари! Правду и једнакост
чините слугама знајући да и ви
имате Господара на небесима.

2 Да вам се не досади молитва; и
стражите у њој са захваљивањем.
3 Молећи се и за нас уједно да
нам Бог отвори врата речи, да
проповедамо тајну Христову, за
коју сам и свезан,
4 да је јавим као што ми треба
говорити.
5 Мудро живите према онима који
су напољу, пазећи на време.
6 Реч ваша да бива свагда у
благодати, сољу зачињена, да
знате како вам свакоме треба
одговарати.

7 За мене казаће вам све Тихик
љубазни брат и верни слуга и
другар у Господу,
8 ког послах к вама за то исто, да
разбере ко сте ви, и да утеши срца
ваша,
9 с Онисимом верним и
љубазним братом нашим, који је
од вас. Они ће вам све казати како
је овде.
10 Поздравља вас Аристарх,
који је са мном у сужањству, и

Марко, нећак Варнавин, за ког
примисте заповести (ако дође к
вама, примите га);
11 и Исус, прозвани Јуст, који су
из обрезања. Ово су једнини моји
помагачи у царству Божијем који
ми бише утеха.
12 Поздравља вас Епафрас, који
је од вас, слуга Исуса Христа; он се
једнако труди за вас у молитвама
да будете савршени и испуњени
сваком вољом Божијом.
13 Јер ја сведочим за њега да
има велику ревност и бригу за вас
и за оне који су у Лаодикији и у
Јерапољу.
14 Поздравља вас Лука лекар
љубазни, и Димас.
15 Поздравите браћу у Лаодикији,
и Нимфана и домаћу цркву његову.
16 И кад се ова посланица
прочита код вас, учините да се
прочита и у лаодикијској цркви, и
ону што је писана у Лаодикију да и
ви прочитате.
17 И кажите Архипу: Гледај на
службу коју си примио у Господу да
је довршиш.
18 Поздрав мојом руком
Павловом. Опомињите се мојих
окова. Благодат са свима вама.
Амин.

Солуњанима посланица прва
светог апостола Павла

Захвалност Богу за благословен пријем Јеванђеља у Солуну.

1 Од Павла и Силвана и Тимотија,
цркви солунској у Богу Оцу и Господу Исусу Христу:
благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Исуса Христа.

2 Захваљујемо Богу свагда за све вас спомињући вас у молитвама својим,
3 и спомињући без престанка ваше дело вере, и труд љубави, и трпљење наде Господа нашег Исуса Христа, пред Богом и Оцем нашим,
4 знајући, браћо љубазна, од Бога избор ваш.
5 Јер јеванђеље наше не би к вама само у речи него и у сили и у Духу Светом, и у великом признању, као што знате какви бисмо међу вама вас ради.
6 И ви се угледасте на нас и на Господа примивши реч у великој невољи с радошћу Духа Светог,
7 тако да постадосте углед свима који верују у Македонији и у Ахаји.
8 Јер се од вас прочу реч Господња не само у Македонији и Ахаји, него и у свако место изиђе вера ваша у Бога тако да нам није потребно шта говорити.
9 Јер они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу Живом и Истинитом,
10 и да чекате Сина Његовог с небеса кога васкрсе из мртвих, Исуса, који нас избавља од гнева који ће доћи.

2

Апостол говори браћи о свом чистом владању међу њима, захваљује Богу на њиховој постојаности у вери и са чежњом жели да их опет види.

1 Јер сами знате, браћо, улазак наш к вама да не би узалуд;
2 него пострадавши пре и осрамоћени бивши, као што знате, у Филиби, ослободисмо се у Богу свом казивати вама јеванђеље Божије с великом борбом.
3 Јер утеха наша није од преваре, ни од нечистоте, ни у лукавству;
4 него како нас окуша Бог да смо верни да примимо јеванђеље, тако говоримо, не као људима угађајући него Богу који куша срца наша.
5 Јер никад из ласкања не говорисмо к вама, као што знате, нити из узрока лакомства: Бог је сведок;
6 нити тражећи од људи славе, ни од вас, ни од других.
7 Могли смо вам бити на досаду, као Христови апостоли; али бисмо кротки међу вама, као што дојилица негује своју децу.
8 Тако смо вас радо имали да смо готови били дати вам не само јеванђеље Божије, него и душе своје, јер сте нам омилели.
9 Јер памтите, браћо, труд наш и посао: јер дан и ноћ радећи да не досадисмо ниједном од вас, проповедасмо вам јеванђеље Божије.
10 Ви сте сведоци и Бог како свети и праведни и без кривице бисмо вама који верујете,
11 као што знате да сваког од вас као отац децу своју
12 молисмо и утешавасмо, и сведочисмо вам да живите као што се пристоји Богу, који вас је призвао у своје царство и славу.
13 Тога ради и ми захваљујемо Богу без престанка што ви примивши од нас реч чувења Божијег примисте не као реч човечију, него (као што заиста јесте) реч Божију, која и чини у вама који верујете.
14 Јер ви, браћо, прођосте као цркве Божије које су у Јудеји у Христу Исусу; јер тако и ви

пострадасте од свог рода као и они
од Јевреја,
15 који убише и Господа Исуса
и пророке Његове, и који нас
истераше, и Богу не угодише, и који
се свим људима противе,
16 и забрањују нам казивати
незнабошцима да се спасу; да
испуне грехе своје свагда; али
напослетку дође гнев на њих.

17 А ми, браћо, осиротивши за
вама неко време лицем а не срцем,
већма хићасмо да видимо лице
ваше с великом жељом.
18 Зато хтедосмо да дођемо к
вама, ја Павле једном и другом, и
забрани нам сотона.
19 Јер ко је наша нада или
радост, или венац славе? Нисте ли
и ви пред Господом нашим Исусом
Христом о Његовом доласку?
20 Јер сте ви наша слава и
радост.

3

Радост због добрих гласова које је Тимотије донео. Усрдна молитва за Цркву.

1 Зато не могући више трпети
наумисмо сами остати у Атини,
2 и посласмо Тимотија, брата
свог и слугу Божијег, и помагача
свог у јеванђељу Христовом, да
вас утврди и утеши у вери вашој;
3 да се нико не смете у овим
невољама; јер сами знате да смо
на то одређени.
4 Јер кад бејасмо код вас казасмо
вам напред да ћемо падати у
невоље, које и би, и знате.
5 Тога ради и ја не могући више
трпети послах да познам веру
вашу, да вас како не искуша кушач,
и да узалуд не буде труд наш.

6 А сад кад дође Тимотије к нама
од вас и јави нам вашу веру и
љубав, и да имате добар спомен
о нама свагда, желећи нас видети,
као и ми вас,
7 зато се утешисмо, браћо, вама
у свакој жалости и невољи својој
вашом вером;
8 јер смо ми сад живи кад ви
стојите у Господу.
9 Јер какву хвалу можемо дати
Богу за вас, за сваку радост којом
се радујемо вас ради пред Богом
својим?
10 Дан и ноћ молимо се Богу
преизобилно да видимо лице
ваше, и да испунимо недостатак
вере ваше.
11 А сам Бог и Отац наш и Господ
наш Исус Христос да управи пут
наш к вама.
12 А вас Господ да умножи, и
да имате изобилну љубав један к
другом и к свима, као и ми к вама.
13 Да би се утврдила срца ваша
без кривице у светињи пред Богом
и Оцем нашим, за долазак Господа
нашег Исуса Христа са свима
светима Његовим. Амин.

4

Живети у светлости. Наша нада за умрле.

1 Даље, браћо, молимо вас и
саветујемо у Христу Исусу, као што
примисте од нас, како вам треба
живети и угађати Богу, као што
живите, да бивате све изобилнији.
2 Јер знате какве вам заповести
дадосмо кроз Господа Исуса.
3 Јер је ово воља Божија, светост
ваша, да се чувате од курварства,
4 и сваки од вас да зна држати
свој суд у светињи и у части,
5 а не у сласти жеља, као и
незнабошци, који не познају Бога;
6 и да не преступате и закидате
у ствари брата свог; јер ће Господ
покајати све то, као што вам и пре
казасмо и посведочисмо.
7 Јер Бог нас не дозва на
нечистоту, него у светост.
8 Који дакле одбацује, не
одбацује човека него Бога, који је
дао Светог Духа свог у вас.
9 А за братољубље не треба да
вам се пише, јер сте сами од Бога
научени да се љубите међу собом,
10 јер то чините са свом браћом
по целој Македонији. Али вас
молимо, браћо, да још изобилније
чините,

11 и да се љубазно старате да сте
мирни, и да гледате свој посао, и да
радите својим рукама, као што вам
заповедисмо;
12 да се владате поштено према
онима што су напољу, и да од њих
ништа не потребујете.

13 Нећу вам пак затајити, браћо,
за оне који су умрли, да не жалите
као и остали који немају наду;
14 јер ако верујемо да Исус умре
и васкрсе, тако ће Бог и оне који су
умрли у Исусу довести с Њим.
15 Јер вам ово казујемо речју
Господњом да ми који живимо и
останемо за долазак Господњи,
нећемо претећи оних који су
помрли.
16 Јер ће сам Господ
са заповешћу, са гласом
Арханђеловим, и с трубом Божјом
сићи с неба; и мртви у Христу
васкрснуће најпре;
17 а потом ми живи који смо
остали, заједно с њима бићемо
узети у облаке на сусрет Господу
на небо, и тако ћемо свагда с
Господом бити.
18 Тако утешавајте један другог
овим речима.

5

*Доћи ће дан Господњи и зато
треба увек бити приправан.
Опомене и поздрави.*

1 А за часе и времена, браћо,
није вам потребно писати;
2 јер сами знате јамачно да ће
дан Господњи доћи као лупеж по
ноћи.
3 Јер кад кажу: Мир је, и нема
се шта бојати, онда ће изненада
напасти на њих погибао као бол на
трудну жену, и неће утећи.
4 Али ви, браћо, нисте у тами да
вас дан као лупеж застане.
5 Јер сте ви сви синови видела
и синови дана: нисмо ноћи нити
таме.
6 Тако дакле да не спавамо као и
остали, него да пазимо и да будемо
трезни.
7 Јер који спавају, у ноћи спавају,
и који се опијају, у ноћи се опијају.
8 Али ми који смо синови дана да
будемо трезни и обучени у оклоп
вере и љубави, и с кацигом наде
спасења;
9 јер нас Бог не постави за гнев,
него да добијемо спасење кроз
Господа свог Исуса Христа,
10 који умре за нас да ми,
стражили или спавали, заједно с
Њим живимо.
11 Тога ради утешавајте један
другог, и поправљајте сваки
ближњег, као што и чините.

12 Молимо вас пак, браћо,
препознајте оне који се труде међу
вама, и настојнике своје у Господу
и учитеље своје,
13 и имајте их у изобилној
љубави за дело њихово. Будите
мирни међу собом.
14 Молимо вас пак, браћо,
поучавајте неуредне, утешавајте
малодушне, браните слабе,
сносите сваког.
15 Гледајте да нико не враћа коме
зла за зло;
16 него свагда идите за добрим, и
међу собом, према свима.
17 Радујте се свагда.
18 Молите се Богу без престанка.
На свачему захваљујте; јер је ово
воља Божија у Христу Исусу од
вас.
19 Духа не гасите. Пророштва не
презирите.
20 А све кушајући добро држите.
21 Уклањајте се од сваког зла.
22 А сам Бог мира да посвети вас
целе у свачему.
23 И цео ваш дух и душа и тело да
се сачува без кривице за долазак
Господа нашег Исуса Христа.
24 Веран је Онај који вас дозва,
који ће и учинити.
25 Браћо! Молите се Богу за нас.
26 Поздравите браћу сву
целивом светим.
27 Заклињем вас Господом да
прочитате ову посланицу пред
свом браћом светом.
28 Благодат Господа нашег Исуса
Христа с вама. Амин.

Солуњанима посланица друга
светог апостола Павла

Захвалност Богу за растење вере у браће. Утешно указивање на Христов поновни долазак.

1 Од Павла и Силвана и Тимотија
цркви солунској у Богу Оцу
нашем и Господу Исусу Христу:
2 Благодат вам и мир од Бога Оца
нашег и Господа Исуса Христа.

3 Дужни смо свагда захваљивати
Богу за вас, браћо, као што треба;
јер расте врло вера ваша, и множи
се љубав сваког од вас међу вама,
4 тако да се ми сами хвалимо
вама црквама Божјима, вашим
трпљењем и вером у свим вашим
гоњењима и невољама које
подносите,
5 за знак праведног суда Божјег
да се удостојите царства Божјег, за
које и страдате.

6 Јер је праведно у Бога да врати
муке онима који вас муче;
7 а вама које муче покој с нама
кад се покаже Господ Исус с неба с
анђелима силе своје
8 у огњу пламеном, који ће дати
освету онима који не познају Бога
и не слушају јеванђеља Господа
нашег Исуса Христа;
9 који ће примити муку, погибао
вечну од лица Господњег и од
славе Његове,
10 кад дође да се прослави у
светима својим, и диван да буде
у свима који Га вероваше; јер
се прими сведочанство наше међу
вама у онај дан.
11 Зато се и молимо свагда за
вас да вас удостоји Бог наш звања,
и испуни сваку радост доброте и
дело вере у сили;
12 да се прослави име Господа
нашег Исуса Христа у вама и ви у
Њему, по благодати Бога нашег и
Господа Исуса Христа.

2

Прорицање о отпаду и противнику Христовом, пре него што опет дође Господ.

1 Али вас молимо, браћо, за
долазак Господа нашег Исуса
Христа, и за наш састанак у Њему,
2 да се не дате ласно покренути
од ума, нити да се плашите, ни
духом ни речју, ни посланицом, као
да је од нас послана, да је већ
настао дан Христов.
3 Да вас нико не превари
никаквим начином; јер неће доћи
док не дође најпре отпад, и не
покаже се човек безакоња, син
погибли,
4 који се противи и подиже више
свега што се зове Бог или се
поштује, тако да ће он сести у
цркви Божјој као Бог показујући
себе да је Бог.
5 Не памтите ли да сам вам ово
казивао још кад сам код вас био?
6 И сад знате шта задржава да се
не јави у своје време.
7 Јер се већ ради тајна безакоња,
само док се уклони онај који сад
задржава.
8 Па ће се онда јавити безаконик,
ког ће Господ Исус убити
духом уста својих, и искоренити
светлошћу доласка свог;
9 ког је долазак по чињењу
сотонином са сваком силом, и
знацима и лажним чудесима,
10 и са сваком преваром
неправде међу онима који гину: јер
љубави истине не примише, да би
се спасли.
11 И зато ће им Бог послати силу
преваре, да верују лажи;
12 да приме суд сви који не
вероваше истини, него волеше
неправду.

13 А ми смо дужни свагда
захваљивати Богу за вас, браћо
љубазна Господу! Што вас је Бог
од почетка изабрао за спасење у
светињи Духа и вери истине.
14 У које вас дозва јеванђељем
нашим, да добијете славу Господа
нашег Исуса Христа.

15 Тако дакле, браћо, стојте и држите уредбе којима се научисте
или речју или из посланице наше.
16 А сам Господ наш Исус
Христос, и Бог и Отац наш, коме
омилесмо и даде нам утеху вечну
и наду добру у благодати,
17 да утеши срца ваша и да вас
утврди у свакој речи и делу добром.

3

Треба се молити Богу да благослови апостолску службу.

1 Даље, браћо, молите се Богу за
нас да реч Господња трчи, и да се
слави као и међу вама;
2 и да се избавимо од беспутних
и злих људи: јер вера није свију.
3 А Господ је веран, који ће вас
утврдити и сачувати од зла.
4 А уздамо се у Господа за вас да
оно што вам заповедамо и чините
и чинићете.
5 А Господ да управи срца ваша
на љубав Божију и на трпљење
Христово.

6 Заповедамо вам пак, браћо, у
име Господа нашег Исуса Христа,
да се одвојите од сваког брата који
живи неуредно, а не по уредби коју
примише од нас.
7 Јер сами знате како треба да
се угледате на нас, јер не живесмо
неуредно међу вама,
8 нити забадава хлеб једосмо у
кога, него у труду и у послу, дан
и ноћ радећи, да не будемо на
досаду никоме од вас.
9 Не као да немамо власти, него
да себе дамо вама за углед, да
будете као и ми.
10 Јер кад бејасмо у вас, ово
вам заповедасмо да ако ко неће да
ради да и не једе.
11 Јер чујемо да неки неуредно
живе међу вама, ништа не радећи,
него окрајче и мешају се у туђе
послове.
12 Таквима заповедамо и молимо
их у Господу нашем Исусу Христу,
да мирно радећи свој хлеб једу.
13 А вама, браћо, да не дотужи
добро чинити.
14 А ако ко не послуша речи
наше, оног посланицом назначите,
и не мешајте се с њим, да се
посрами.
15 Али га не држите као
непријатеља, него га саветујте као
брата.

16 А сам Господ мира да вам
да мир свагда у сваком догађају.
Господ са свима вама.
17 Поздрав мојом руком
Павловом, које је знак у свакој
посланици, овако пишем:
18 Благодат Господа нашег Исуса
Христа са свима вама. Амин.

Тимотију посланица прва
светог апостола Павла

Позив за чување чистоте јеванђељског учења онако како је Павлу поверено.

1 Од Павла, апостола Исуса Христа, по заповести Бога, Спаса нашег и Господа Исуса Христа, наде наше,
2 Тимотију, правом сину у вери,
благодат, милост, мир од Бога Оца нашег и Христа Исуса, Господа нашег.

3 Као што те молих да останеш у Ефесу, кад иђах у Македонију, да заповедиш некима да не уче другачије,
4 нити да гледају на лажи и на тефтере од племена којима нема краја, и који пре чине препирања неголи Божји напредак у вери.
5 А намера је заповести љубав од чистог срца и добре савести и вере нелицемерне;
6 у којима неки погрешивши сврнуше у празне говоре,
7 и хтели би да буду законици, а не разумеју ни шта говоре, ни шта утврђују.
8 А знамо да је закон добар ако га ко држи као што треба.
9 Знајући ово да праведнику закон није постављен, него безаконицима и непокорнима и безбожницима и грешницима, неправеднима и поганима, крвницима оца и матере, крвницима људским,
10 курварима, мужеложницима, људокрадицама, лажљивцима, клетвопреступницима, и ако шта има противно здравој науци,
11 по јеванђељу славе блаженог Бога, које је мени поверено.

12 И захваљујем Христу Исусу, Господу нашем, који ми даје моћ, што ме за верног прими и постави ме у службу,
13 који сам пре био хулник и гонитељ и силеџија; али бих помилован, јер не знајући учиних, у неверству.
14 Али се још већма умножи благодат Господа нашег Исуса Христа с вером и љубави у Христу Исусу.
15 Истинита је реч и сваког примања достојна да Христос Исус дође на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја.
16 Али тога ради ја бих помилован да на мени првом покаже све трпљење Исус Христос за углед онима који Му хоће веровати за живот вечни.
17 А Цару вечном, Нераспадљивом, који се не види, једином премудром Богу част и слава ва век века. Амин.
18 Ову пак заповест предајем ти, сине Тимотије, по пређашњим пророштвима за тебе: да ратујеш у у њима добар рат,
19 имајући веру и добру савест, коју неки одбацивши отпадоше од вере;
20 међу којима су Именеј и Александар које предадох сотони да се науче не хулити.

2

Молити се Богу за све људе и за све оне који су у власти. О понашању човека и жене.

1 Молим, дакле, пре свега да се чине искања, молитве, мољења, захваљивања за све људе,
2 за цареве, и за све који су у власти, да тихи и мирни живот поживимо у свакој побожности и поштењу.
3 Јер је ово добро и пријатно пред Спаситељем нашим Богом,
4 који хоће да се сви људи спасу, и да дођу у познање истине.
5 Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човек Христос Исус,
6 који себе даде у откуп за све, за сведочанство у своје време,
7 за које сам постављен проповедник и апостол (истину говорим у Христу, не лажем),

учитељ незнабожаца, у вери и истини.
8 Хоћу, дакле, да молитве
чине људи на свакоме месту,
подижући свете руке без гнева и премишљања.
9 Тако и жене у пристојном
оделу, са стидом и поштењем да
украшују себе, не плетеницама,
ни златом, или бисером, или
хаљинама скупоценим,
10 него добрим делима као
што се пристоји женама које се
обећавају побожности.
11 Жена на миру да се учи са
сваком покорношћу.
12 Али жени не допуштам да учи
нити да влада мужем, него да буде
мирна.
13 Јер је Адам најпре саздан па
онда Ева;
14 и Адам се не превари, а
жена превари̇вши се постаде
преступница;
15 али ће се спасти рађањем
деце, ако остане у вери и љубави
и у светињи с поштењем.

3

Какве треба да су старешине и слуге Цркве. Главна садржина Јеванђеља.

1 Истинита је реч: ако ко
владичанство жели добру ствар
жели.
2 Али владика треба да је без
мане, једне жене муж, трезан,
паметан, поштен, гостољубив,
вредан да учи;
3 не пијаница, не бојац, не
лаком, него кротак, миран, не
сребролубац;
4 који својим домом добро
управља, који има послушну децу
са сваким поштењем;
5 а ако ко не уме својим домом
управљати, како ће се моћи
старати за цркву Божију?
6 Не новокрштен, да се не би
надуо, и упао у суд ђаволи.
7 А ваља да има и добро
сведочанство од оних који су
напољу, да не би упао у срамоту
и у замку ђаволу.
8 Тако и ђакони треба да буду
поштени, не двојезични, не који
много вина пију, не лакоми на
добитак поган,
9 који имају тајну вере у чистој
савести.
10 А и ови да се кушају најпре, па
онда да служе, ако су без мане.
11 Тако и жене треба да су
поштене, не које опадају, трезне,
верне у свему.
12 Ђакони да бивају једини̇х жена
мужеви, који добро управљају
децом и својим домовима.
13 Јер који добро служе они
добијају себи добар поступ, и
велику слободу у вери Исуса
Христа.

14 Ово ти пишем надајући се да
ћу скоро доћи к теби.
15 Ако ли се забавим, да знаш
како треба живети у дому Божијем,
који је црква Бога Живога, ступ и
тврђа истине.
16 И, као што је признато, велика
је тајна побожности:

Бог се јави у телу,
оправда се у Духу,
показа се анђелима,
проповеди се незнабошцима,
верова се на свету,
узнесе се у слави.

4

Треба се чувати лажних учитеља који траже лицемерну оштрину; треба се поучавати у побожности.

1 А Дух разговетно говори да ће у
последња времена одступити неки
од вере слушајући лажне духове и
науке ђаволске,
2 у лицемерју лажа, жигосаних на
својој савести,
3 који забрањују женити се,
и заповедају уздржавати се од
јела која Бог створи за јело са
захвалношћу вернима и онима који
познаше истину.
4 Јер је свако створење Божије
добро и ништа није на одмет кад се
прима са захвалношћу.

5 Јер се освећује речју Божијом и
молитвом.

6 Ово све казујући браћи биће ш
добар слуга Исуса Христа, одгајен
речима вере и добром науком коју
си примио.
7 А поганих и бапских гаталица
клони се; а обучавај се у
побожности.
8 Јер телесно обучавање мало је
корисно, а побожност је корисна за
свашта, имајући обећање живота
садашњег и оног који иде.
9 Ово је истинита реч и достојна
сваког примања.
10 Јер се зато и трудимо и
бивамо срамотни, јер се уздамо у
Бога Живог, који је Спаситељ свим
људима, а особито вернима.
11 Ово заповедај и учи.
12 Нико да не постане немарљив
за твоју младост; него буди углед
вернима у речи, у живљењу, у
љубави, у духу, у вери, у чистоти.
13 Докле дођем пази на читање,
утешавање и учење.
14 Не пусти у немар дар у
себи који ти је дан по пророштву
метнувши старешине руке на тебе.
15 У овом се поучавај, у овом стој,
да се напредак твој покаже у свему.
16 Пази на себе и на науку, и стој
у томе; јер ово чинећи спашћеш и
самог себе и оне који те слушају.

5

О поштовању старијих, удовица и свештеника.

1 Старца не карај, него му говори
као оцу; момцима као браћи;
2 старицама као матерама;
младима као сестрама, са сваком
чистотом.
3 Удовице поштуј, које су праве
удовице.
4 Ако ли која удовица има децу
или унучад, да се уче најпре свој
дом поштовати, и зајам враћати
родитељима; јер је ово угодно пред
Богом.
5 А права удовица и усамљена
узда се у Бога, и живи у молитвама
и у мољењу дан и ноћ.
6 А која живи у сладостима, жива
је умрла.
7 И ово заповедај, да буду без
мане.
8 Ако ли ко за своје, а особито за
домаће, не промишља, одрекао се
вере, и гори је од незнабошца.

9 А удовица да се не прима
млађа од шездесет година, и која
је била једном мужу жена;
10 и која има сведочанство
у добрим делима, ако је децу
одгајила, ако је гостољубива била,
ако је светима ноге прала, ако је
невољнима помагала, ако је ишла
за сваким добрим делом.
11 А младих удовица прођи се;
јер кад побесне против Христа,
хоће да се удају,
12 и имају грех што прву веру
одбацише.
13 А к томе и беспослене уче
се скитати по кућама, не само
пак беспослене, него и језичне и
свезнале, па говоре шта не треба.
14 Хоћу, дакле, да се младе
удовице удају, децу рађају, кућу
куће, а никакав узрок да не дају
противнику за хуљење.
15 Јер се, ево, неке окренуше за
сотоном.
16 Ако који верни или верна има
удовице, нека се стара за њих, и
да не досађују цркви да оне које су
праве удовице може задовољити.

17 А свештеницима који се добро
старају да се даје двогуба част, а
особито онима који се труде у речи
и у науци.
18 Јер писмо говори: Волу који
врше не завезуј уста, и: **Радин је
достојан своје плате.**
19 На свештеника не примај
тужбе, осим кад имају два или три
сведока.
20 А који греше покарај их пред
свима, да и други имају страх.
21 Заклињем те пред Богом
и Господом Исусом Христом и
изабраним Његовим анђелима
да ово држиш без лицемерја, не
чинећи ништа по хатеру.

22 Руку одмах не мећи ни на кога,
нити пристај у туђе грехе. Држи
себе чиста.
23 Више не пиј воде, него пиј
по мало вина, желуца ради свог и
честих својих болести.
24 А неких су људи греси познати
који напред воде на суд, а неких
иду за њима.
25 Тако су и добра дела позната,
и која су другачија не могу се
сакрити.

6

Дужности слугу. О лажним учитељима. Задовољити се само оним што је потребно. Борити се за веру. Заповест богатима.

1 Робови који су год под јармом
да показују сваку част својим
господарима, да се не хули на име
Божије и на науку.
2 А који имају крштене господаре,
да не постају немарљиви за њих
што су браћа, него још боље да
служе, јер су верни и љубазни,
заједничари у благодати.

Ово учи и саветуј.
3 Ако ли ко другачије учи, и не
пристаје на здраве речи Господа
нашег Исуса Христа и на науку
побожну,
4 наду се не знајући ништа,
него болујући од запиткивања
и празних препирања, ода шта
постаје завист, свађа, хуљење, зле
мисли,
5 залудна препирања онаквих
људи који имају ум изопачен и
немају истине, који мисле да је
побожност трговина. Клони се
таквих.
6 Али јесте велика трговина
побожност са задовољством.
7 Јер ништа не донесосмо на овај
свет, дакле не можемо ништа ни
однети.
8 А кад имамо храну и одећу,
овим да будемо довољни.
9 А који хоће да се обогате
они упадају у напасти и замке,
и у многе луде шкодљиве жеље,
које потапају човека у пропаст и
погибао.
10 Јер је корен свих зала
сребролубље коме неки
предавши се зађоше од вере и на
себе навукоше муке велике.

11 А ти, о човече Божији!
Бежи од овог, а иди за правдом,
побожности, вером, љубави,
трпљењем, кротости.
12 Бори се у доброј борби вере,
мучи се за вечни живот на који
си и позван, и признао си добро
признање пред многим сведоцима.
13 Заповедам ти пред Богом који
све оживљује, и Христом Исусом
који сведочи за владања Понтија
Пилата добро признање,
14 да држиш заповест чисту и
незазорну до доласка Господа
нашег Исуса Христа,
15 који ће у своје време показати,
Блажени и једини Силни Цар
над царевима и Господар над
господарима,
16 који сам има бесмртност, и
живи у светлости којој се не може
приступити, ког нико од људи није
видео, нити може видети, коме
част и држава вечна. Амин.
17 Богатима на овом свету
заповедај да се не поносе нити
уздају у богатство пропадљиво,
него у Бога Живога, који нам све
даје изобилно за ужитак;
18 нека добро чине, нека се
богате у добрим делима, нека буду
подашни, заједнични,
19 сабирајући себи темељ добар
за унапредак, да приме живот
вечни.
20 О Тимотије! Сачувај што
ти је предано, клони се поганих,
празних разговора и препирања
лажно названог разума,
21 којим се неки хвалећи
отпадоше од вере.
Благодат с тобом. Амин.

Тимотију посланица друга
светог апостола Павла

Позив на постојаност у вери.

1 Од Павла, апостола Исуса Христа по вољи Божијој за обећање живота у Исусу Христу,

2 Тимотију, љубазном сину,

благодат, милост, мир од Бога Оца и Христа Исуса, Господа нашег.

3 Захваљујем Богу коме служим од прародитеља чистом савести, што без престанка имам спомен за тебе у молитвама својим дан и ноћ,

4 желећи да те видим, опомињући се суза твојих, да се радости испуним;

5 опомињући се нелицемерне у теби вере која се усели најпре у бабу твоју Лоиду и у матер твоју Евникију; а уверен сам да је и у теби;

6 зарадикогузроканапомињемти да подгреваш дар Божји који је у теби како сам метнуо руке своје на тебе.

7 Јер нам Бог не даде духа страха, него силе и љубави и чистоте.

8 Не постиди се, дакле, сведочанства Господа нашег Исуса Христа, ни мене сужња Његовог; него пострадај с јеванђељем Христовим по сили Бога,

9 који нас спасе и призва звањем светим, не по делима нашим, него по својој наредби и благодати, која нам је дана у Христу Исусу пре времена вечних;

10 а сад се показа у доласку Спаситеља нашег Исуса Христа, који раскопа смрт, и обасја живот и нераспадљивост јеванђељем;

11 за које сам ја постављен апостол и учитељ незнабожаца.

12 Заради ког узрока и ово страдам; али се не стидим, јер знам коме веровах, и уверен сам да је кадар аманет мој сачувати за дан онај.

13 Имај у памети образ здравих речи које си чуо од мене, у вери и љубави Христа Исуса.

14 Добри аманет сачувај Духом Светим који живи у нама.

15 Знаш ово да се одвратише од мене сви у Азији, међу којима и Фигел и Ермоген.

16 А Господ да да милост Онисифоровом дому; јер ме много пута утеши, и окова мојих не постиде се;

17 него дошавши у Рим потражи ме још с већим старањем и нађе.

18 Да да њему Господ да нађе милост у Господа у дан онај. И у Ефесу колико ми послужи, ти знаш добро.

2

Треба бити веран и постојан у проповедању Јеванђеља, чувати се празних разговора с лажним учитељима и ићи за оним што је добро.

1 Ти дакле, сине мој, јачај у благодати Исуса Христа;

2 и шта си чуо од мене пред многим сведоцима, оно предај верним људима, који ће бити вредни и друге научити.

3 Ти дакле трпи зло као добар војник Исуса Христа;

4 јер се никакав војник не заплеће у трговине овог света да угоди војводи.

5 Ако и војује, не добија венац ако право не војује.

6 Радин који се труди најпре треба да окуси од рода.

7 Разуми шта говорим; а Господ да ти да разум у свему.

8 Опомињи се Господа Исуса Христа који уста из мртвих, од семена Давидовог, по јеванђељу мом,

9 у коме трпим зло до самих окова као злочинац; али се реч Божија не веже.

10 Зато трпим све избраних ради
да и они добију спасење у Христу
Исусу са славом вечном.
11 Истинита је реч:

ако с Њим умресмо, то ћемо с Њим
и оживети.
12 Ако трпимо, с Њим ћемо и
царовати.
Ако се одрекнемо, и Он ће се нас
одрећи.
13 Ако не верујемо, Он остаје
веран;

јер се сам себе не може одрећи.
14 Ово напомињи, и посведочи
пред Господом да се не препиру,
које ништа не помаже, него смета
оне који слушају.
15 Постарај се да се покажеш
поштен пред Богом, као радин који
се нема шта стидети, и право
управља речју истине.
16 А поганих празних разговора
клони се; јер највише помажу у
безбожности,
17 и реч њихова као живина точи:
међу којима је Именеј и Филит,
18 који у истини погрешише
говорећи да је васкрсење већ било;
и сметају веру неких.
19 Тврдо дакле стоји темељ
Божји имајући овај печат: Позна
Господ своје; и: Да одступи од
неправде сваки који спомиње име
Господње.
20 А у великом дому нису суди
само златни и сребрни, него и
дрвени и земљани: и једни за част,
а једни за срамоту.
21 Ако дакле ко очисти себе од
овог, биће суд за част, освећен,
и потребан домаћину, приправљен
за свако добро дело.
22 Бежи од жеља младости, а
држи се правде, вере, љубави,
мира, са свима који призивају
Господа од чистог срца;
23 а лудих и празних запиткивања
клони се знајући да рађају свађе.
24 А слуга Господњи не треба
да се свађа, него да буде кротак
к свима, поучљив, који неправду
може подносити,
25 и с кротошћу поучавати оне
који се противе: еда би им како Бог
дао покајање за познање истине,
26 и да се ископају из замке
ђавола, који их је уловио живе за
своју вољу.

3

О злим учитељима у последње време; треба остати уз Свето писмо.

1 Али ово знај да ће у последње
дане настати времена тешка.
2 Јер ће људи постати саможиви,
сребролупци, хвалише, поносити,
хулници, непокорни родитељима,
неблагодарни, неправедни,
нељубавни,
3 непримирљиви, опадачи,
неуздржници, бесни, недоброљубиви,
4 издајници, нагли, надувени,
који више маре за сласти него за
Бога,
5 који имају обличје побожности,
а силе су се њене одрекли. И ових
се клони.
6 Јер су од ових они који се
завлаче по кућама, и робе женице
које су натоварене гресима и воде
их различне жеље,
7 које се свагда уче, и никад не
могу да дођу к познању истине.
8 Као што се Јаније и Јамврије
противише Мојсију, тако се и ови
противе истини, људи изопаченог
ума, невешти у вери.
9 Али неће дуго напредовати; јер
ће њихово безумље постати јавно
пред свима, као и оних што поста.

10 А ти си се угледао на моју
науку, живљење, намеру, веру,
сношење, љубав, трпљење,
11 протеривања, страдања, каква
ми се догодише у Антиохији, и
у Иконији, и у Листри, каква
протеривања поднесох, и од свих
ме избави Господ.
12 А и сви који побожно хоће да
живе у Христу Исусу, биће гоњени.
13 А зли људи и варалице
напредоваће на горе, варајући и
варајући се.

14 Али ти стој у томе што си
научио и што ти је поверено,
знајући од кога си се научио,
15 и будући да из малена умеш
света писма, која те могу умудрити
на спасење у Христу Исусу.
16 Све је писмо од Бога дано,
и корисно за учење, за карање,
за поправљање, за поучавање у
правди,
17 да буде савршен човек Божји,
за свако добро дело приправљен.

4

Позив на верност у проповедању. Павлова борба и венац. Гласови, налози и поздрави.

1 Заклињем те, дакле, пред
Богом и Господом нашим Исусом
Христом, који ће судити живима
и мртвима, доласком Његовим и
царством Његовим:
2 Проповедај реч, настој у
добро време и у невреме,
покарај, запрети, умоли са сваким
сношењем и учењем;
3 јер ће доћи време кад здраве
науке неће слушати, него ће по
својим жељама накупити себи
учитеље, као што их уши сврбе,
4 и одвратиће уши од истине, и
окренуће се ка гаталицама.
5 А ти буди трезан у свачему,
трпи зло, учини дело јеванђелиста,
службу своју сврши.
6 Јер ја се већ жртвујем, и време
мог одласка наста.
7 Добар рат ратовах, трку
сврших, веру одржах.
8 Даље, дакле, мени је
приправљен венац правде, који
ће ми дати Господ у дан онај,
праведни судија; али не само мени,
него свима који се радују Његовом
доласку.

9 Постарај се да дођеш брзо к
мени;
10 јер ме Димас остави,
омилевши му садашњи свет, и
отиде у Солун; Крискент у Галатију,
Тит у Далмацију; Лука је сам код
мене.
11 Марка узми и доведи га са
собом; јер ми је добар за службу.
12 А Тихика послао сам у Ефес.
13 Кад дођеш донеси ми
кабаницу што сам оставио у
Троади код Карпа, и књиге, а
особито кожне.
14 Александар ковач много ми
зла учини. Да му Господ плати по
делу његовом.
15 Чувај се и ти од њега; јер се
врло противи нашим речима.
16 У први мој одговор нико
не оста са мном, него ме сви
оставише. Да им се не прими!
17 Али Господ би са мном и
даде ми помоћ да се кроза ме
сврши проповедање, и да чују сви
незнабошци; и избавих се од уста
лавових.
18 И Господ ће ме избавити од
сваког злог дела, и сачуваће ме за
царство своје небеско; коме слава
ва век века. Амин.

19 Поздрави Прискилу и Акилу, и
Онисифоров дом.
20 Ераст оста у Коринту. А
Трофима оставих у Милету
болесног.
21 Постарај се да дођеш пре
зиме. Поздрављају те Еувул, и Пуд,
и Лин, и Клаудија, и браћа сва.
22 Господ Исус Христос са духом
твојим. Благодат с вама. Амин.

Титу посланица светог апостола Павла

О постављању старешина и о моралности на Криту.

1 Од Павла, слуге Божјег, а
апостола Исуса Христа по вери
изабраних Божјих и по познању
истине побожности,
2 за наду вечног живота, који
обећа нелажни Бог пре времена
вечних,
3 а јави у времена своја реч
своју проповедањем, које је мени
поверено по заповести Спаситеља
нашег Бога,
4 Титу, правом сину по вери нас
обојице,
благодат, милост, мир од Бога
Оца и Господа Исуса Христа,
Спаса нашег.

5 Зато те оставих у Криту да
поправиш шта је недовршено, и
да поставиш по свим градовима
свештенике, као што ти ја
заповедих,
6 ако је ко без мане, једне жене
муж, и има верну децу, коју не коре
за курварство или за непокорност.
7 Јер владика треба да је без
мане, као Божји пристав; не
који себи угађа, не гневљив, не
пијаница, не бојац, не лаком на
погани добитак;
8 него гостољубив, благ, поштен,
праведан, свет, чист;
9 који се држи верне речи по
науци, да буде кадар и саветовати
са здравом науком, и покарати оне
који се противе.
10 Јер има много непослушних,
празноговорљивих, и умом
преварених, а особито који су из
обрезања,
11 којима треба уста затворити;
који целе куће изопачују учећи шта
не треба, поганог добитка ради.
12 А рече неко од њих, њихов
пророк: Крићани свагда лажљиви,
зли зверови, беспослени трбуси.
13 Сведочанство је ово истинито;
заради тог узрока карај их без
штеђења, да буду здрави у вери,
14 не слушајући јеврејске
гаталице ни заповести људи који
се одвраћају од истине.
15 Чистима је све чисто; а
поганима и неверним ништа није
чисто, него је опогањен њихов и ум
и савест.
16 Говоре да познају Бога, а
делима Га се одричу; јер су мрски
и непослушни, и ни за какво добро
дело ваљани.

2

Савети разним друштвеним редовима. Благодат Божија која спасава.

1 А ти говори шта пристоји
здравој науци:
2 Старцима да буду трезни,
поштени, чисти, здрави у вери, у
љубави, у трпљењу;
3 старицама, такође, да живе као
што се пристоји светима, да не
буду опадљиве, да се не предају
врло вину, да уче добру,
4 да уче младе да љубе мужеве,
да љубе децу,
5 да буду поштене, чисте, добре
домаћице, благе, покорне својим
мужевима, да се не хули на реч
Божију.
6 Тако и младиће саветуј да буду
поштени.
7 А у свему сам себе подај за
углед добрих дела, у науци целост,
поштење,
8 реч здраву, незазорну: да се
посрами онај који се противи, не
имајући ништа зло говорити за нас.
9 Слуге да слушају своје
господаре, да буду угодни у
свачему, да не одговарају,
10 да не краду, него у свачему
да показују добру веру, да науку
Спаситеља нашег Бога украшују у
свачему.
11 Јер се показа благодат Божја
која спасава све људе,
12 учећи нас да се одрекнемо
безбожности и жеља овог света, и

да поштено и праведно и побожно поживимо на овом свету,
13 чекајући блажену наду и јављање славе великог Бога и Спаса нашег Исуса Христа,
14 који је дао себе за нас да нас избави од сваког безакоња, и да очисти себи народ избрани који чезне за добрим делима.
15 Ово говори, и саветуј, и карај са сваком заповешћу да те нико не презире.

3

Треба бити послушан онима који заповедају и кротак за све људе.

1 Опомињи их да буду покорни и послушни господарима и заповедницима, и готови на свако добро дело;
2 ни на кога да не хуле, да се не свађају, него да буду мирни, сваку кротост да показују свим људима,
3 јер и ми бејасмо некада луди, и непокорни, и преварени, служећи различним жељама и сластима, у пакости и зависти живећи, мрски будући и мрзећи један на другог.
4 А кад се показа благодат и човекољубље Спаса нашег Бога,
5 не за дела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас бањом прерођења и обновљењем Духа Светог,
6 ког изли на нас обилно кроз Исуса Христа Спаситеља нашег,
7 да се оправдамо благодаћу Његовом, и да будемо наследници живота вечног по нади.
8 Сине Тите! Истинита је реч, и у овоме хоћу да утврђујеш, да се они који вероваше Богу труде и старају за добро дело: ово је корисно људима и добро.
9 А лудих запиткивања и тефтера од племена, и свађа и препирања о закону клони се; јер је то некорисно и празно.
10 Човека јеретика по првом и другом саветовању клони се,
11 знајући да се такав изопачио, и греши, и сам је себе осудио.
12 Кад пошаљем к теби Артему или Тихика, постарај се да дођеш к мени у Никополь, јер сам намислио да онде зимујем.
13 Зину законика и Апола лепо опреми да имају све што им треба.
14 Али и наши нека се уче напредовати у добрим делима, ако где буде од потребе да не буду без рода.
15 Поздрављају те сви који су са мном. Поздрави све који нас љубе у вери.
Благодат са свима вама. Амин.

Филимону посланица
светог апостола Павла

Павле се заузима за Онисима, слугу који је одбегао од Филимона, а сада се обратио.

1 Од Павла, сужња Исуса Христа,
и Тимотија брата,
Филимону љубазном и помагачу нашем,
2 и Апфији, сестри љубазној, и
Архипу, нашем другару у војевању,
и домаћој твојој цркви:
3 Благодат вам и мир од Бога Оца
нашег, и Господа Исуса Христа.

4 Захваљујем Богу свом
спомињући те свагда у молитвама
својим,
5 чувши љубав твоју и веру коју
имаш ка Господу Исусу и к свима
светима:
6 Да твоја вера, коју имамо
заједно, буде силна у познању
сваког добра, које имате у Христу
Исусу.
7 Јер имам велику радост и
утеху ради љубави твоје, што срца
светих починуше кроза те, брате!

8 Тога ради ако и имам велику
слободу у Христу да ти заповедам
шта је потребно,
9 али опет молим љубави ради,
ја који сам такав као старац Павле,
а сад сужањ Исуса Христа;
10 молимо те за свог сина
Онисима, ког родих у оковима
својим;
11 који је теби некада био
непотребан, а сад је и теби и мени
врло потребан, ког послах теби
натраг;
12 а ти га, то јест, моје срце
прими.
13 Ја га хтедох да задржим код
себе, да ми место тебе послужи у
оковима јеванђеља;
14 али без твоје воље не хтедох
ништа чинити, да не би твоје добро
било као за невољу, него од добре
воље.
15 Јер може бити да се за то
растаде с тобом на неко време да
га добијеш вечно,
16 не више као роба, него више
од роба, брата љубазног, а особито
мени, а камоли теби, и по телу и у
Господу
17 Ако дакле држиш мене за свог
другара, прими њега као мене.
18 Ако ли ти у чему скриви, или је
дужан, то на мене запиши.
19 Ја Павле написах руком
својом, ја ћу платити: да ти не
кажем да си и сам себе мени
дужан.
20 Да брате! Да имам корист
од тебе у Господу, развесели срце
моје у Господу.
21 Уздајући се у твоју послушност
написах ти знајући да ћеш још
више учинити него што говорим.
22 А уз то уготови ми и конак; јер
се надам да ћу за ваше молитве
бити дароване вама.

23 Поздрављају те Епафрас који је
са мном сужањ у Христу Исусу,
24 Марко, Аристарх, Димас, Лука,
помагачи моји.
25 Благодат Господа нашег Исуса
Христа са духом вашим. Амин.

Јеврејима посланица светог апостола Павла

Христос је Божији Син и виши од анђела.

1 Бог који је некада много пута
и различитим начином говорио
очевима преко пророка, говори и
нама у последак дана ових преко
сина,
2 ког постави наследника свему,
кроз ког и свет створи.
3 Који будући сјајност славе и
обличје бића Његовог, и носећи
све у речи силе своје, учинивши
собом очишћење греха наших,
седе с десне стране престола
величине на висини,
4 и толико бољи поста од анђела
колико преславније име од њихова
доби.
5 Јер коме од анђела рече кад:

Син мој ти си,
ја те данас родих?

И опет:

Ја ћу Му бити Отац,
и Он ће ми бити Син.

6 И опет уводећи Првороднога у
свет говори:

и да Му се поклоне сви анђели
Божији.

7 Тако и анђелима говори:

Који чини анђеле своје духове,
и слуге своје пламен огњени.

8 А сину:

Престо је Твој, Боже, ва век века;
палица је правде палица
царства Твог.
9 Омилела Ти је правда,
и омрзао си на безакоње:
тога ради помаза Те, Боже, Бог Твој
уљем радости
већма од другова Твојих.

10 И опет:

Ти си, Господе, у почетку основао
земљу,
и небеса су дела руку Твојих:
11 Она ће проћи, а Ти остајеш:
и сва ће остарети као хаљина,
12 И савићеш их као хаљину,
и измениће се:
а Ти си Онај исти,
и Твојих година неће нестати.

13 А коме од анђела рече кад:

Седи мени с десне стране
док положим непријатеље
Твоје подножје ногама
Твојим?

14 Нису ли сви службени духови
који су послани на службу онима
који ће наследити спасење?

2

Дужни смо да Христову реч слушамо. Христов пут води слави кроз страдање.

1 Тога ради ваља нам већма
пазити на речи које слушамо, да
како не отпаднемо.
2 Јер ако је оно што је говорено
преко анђела утврђено, и сваки
преступак и оглушак праведну
плату примио:
3 Како ћемо побећи на маривши
за толико спасење? Које поче
Господ проповедати, и они који су
чули потврдише међу нама,
4 кад и Бог посведочи и знацима
и чудесима и различитим силама,
и Духа Светог раздељивањем по
својој вољи.

5 Јер Бог не покори анђелима
васиони свет, који иде и о коме
говоримо.
6 Али неко посведочи негде
говорећи:

Шта је човек да га се опоменеш,
или син човечији да га
обиђеш?
7 Умалио си га малим нечим од
анђела,

славом и части венчао си га,
и поставио си га над делима руку својих:
8 Све си покорио под ноге Његове.

А кад Му покори све, ништа не остави Њему непокорено; али сад још не видимо да Му је све покорено.
9 А умањеног малим чим од анђела видимо Исуса, који је за смрт што поднесе венчан славом и части, да би по благодати Божијој за све окусио смрт.
10 Јер приликоваше Њему за ког је све и кроз ког је све, који доведе многе синове у славу, да доврши Поглавара спасења њиховог страдањем.
11 Јер и Онај који освећује, и они који се освећују, сви су од Једног; заради тог узрока не стиди се назвати их браћом
12 говорећи:

Објавићу име Твоје браћи својој,
и посред цркве запеваћу Те.

13 И опет:

Ја ћу се у Њега уздати.

И опет:

Ево ја и деца моја коју ми је дао Бог.

14 Будући, пак, да деца имају тело и крв, тако и Он узе део у томе, да смрћу сатре оног који има државу смрти, то јест ђавола;
15 и да избави оне који год од страха смрти у свему животу бише робови.
16 Јер се заиста не примају анђели, него се прима семе Авраамово.
17 Зато беше дужан у свему да буде као браћа, да буде милостив и веран поглавар свештенички пред Богом, да очисти грехе народне.
18 Јер у чему пострада и искушан би у ономе може помоћи и онима који се искушавају.

3

Христос је виши од Мојсија, зато отпадништво од Њега заслужује већу казну.

1 Зато, браћо света, заједничари звања небеског, познајте посланика и владику, ког ми признајемо, Исуса Христа,
2 који је веран Ономе који га створи, као и Мојсије у свему дому његовом.
3 Јер Овај поста толико достојан веће части од Мојсија, колико већу од дома част има онај који га је начинио.
4 Јер сваки дом треба неко да начини; а ко је све створио оно је Бог.
5 И Мојсије дакле беше веран у свему дому његовом, као слуга, за сведочанство оног што је требало да се говори.
6 Али је Христос као син у дому свом: ког смо дом ми, ако слободу и славу наде до краја тврдо одржимо.

7 Зато, као што говори Дух Свети:

Данас ако глас Његов чујете,
8 Не будите дрвенастих срца,
као кад се прогневисте у дане напасти у пустињи,
9 Где ме искушаше очеви ваши,
искушаше ме, и гледаше дела моја четрдесет година.
10 Тога ради расрдих се на тај род,
и рекох:
Једнако се мету у срцима,
али они не познаше путеве моје;
11 Зато се заклех у гневу свом
да неће ући у покој мој.

12 Гледајте, браћо, да не буде кад у коме од вас зло срце неверства да одступи од Бога Живога;
13 него се утешавајте сваки дан, докле се данас говори, да који од вас не одрвени од преваре греховне;
14 јер постадосмо заједничари Христу, само ако како смо почели у Њему бити до краја тврдо одржимо;
15 докле се говори:

Данас, ако глас Његов чујете,
не будите дрвенастих срца,
као кад се прогневисте.

16 Јер неки чувши прогневише се,
али не сви који изиђоше из Мисира
с Мојсијем.
17 А на које мрзи четрдесет
година? Није ли на оне који
сагрешише, који оставише кости у
пустињи?
18 А којима се закле да неће ући
у покој Његов, него онима који не
хтеше да верују?
19 И видимо да не могоше ући за
неверство.

4

Остављено је још почивање народу Божијем уз помоћ Христову.

1 Да се бојимо, дакле, да како
док је још остављено обећање да
се улази у покој Његов, не закасни
који од вас.
2 Јер је нама објављено као
и онима; али онима не помаже
чувена реч, јер не вероваше они
који чуше.
3 Јер ми који веровасмо улазимо
у покој, као што рече:

Зато се заклех у гневу свом
да неће ући у покој мој,

ако су дела и била готова од
постања света.
4 Јер негде рече за седми дан
овако: и почину Бог у дан седми од
свих дела својих.
5 И на овом месту опет:

Неће ући у покој мој.

6 Будући, пак, да неки имају
да уђу у њега, и они којима
је најпре јављено не уђоше за
непослушање;
7 опет одреди један дан, данас,
говорећи у Давиду по толиком
времену, као што се пре каза:

Данас ако глас Његов чујете,
не будите дрвенастих срца.

8 Јер да је Исус оне довео у покој,
не би за други дан говорио потом.
9 Дакле је остављено још
почивање народу Божијем.
10 Јер који уђе у покој Његов, и он
почива од дела својих, као и Бог од
својих.
11 Да се постарамо, дакле, ући у
тај покој, да не упадне ко у ону исту
гатку неверства.
12 Јер је жива реч Божија, и
јака, и оштрија од сваког мача
оштрог с обе стране, и пролази тја
до растављања и душе и духа, и
зглавака и мозга, и суди мислима
и помислима срца.
13 И нема твари непознате пред
Њиме, него је све голо и откривено
пред очима Оног коме говоримо.

14 Имајући, дакле, великог
Поглавара свештеничког, који
је прошао небеса, Исуса сина
Божијег, да се држимо признања.
15 Јер немамо Поглавара
свештеничког који не може
пострадати с нашим слабостима,
него који је у свачему искушан као
и ми, осим греха.
16 Да приступимо, дакле,
слободно к престолу благодати,
да примимо милост и нађемо
благодат за време кад нам затреба
помоћ.

5

Христос је прави Поглавар свештенички, виши од Арона.

1 Јер сваки поглавар свештенички
који се из људи узима, за људе
се поставља на службу к Богу, да
приноси даре и жртве за грехе,
2 који може пострадати с онима
који не знају и залазе; јер је и он
под слабошћу.
3 И зато је дужан како за народне
тако и за своје грехе приносити.
4 И нико сам себи не даје части,
него који је позван од Бога, као и
Арон.
5 Тако и Христос не прослави
сам себе да буде поглавар
свештенички, него Онај који Му
рече:

Ти си мој син,
ја Те данас родих.

6 Као што и на другом месту
говори:

Ти си свештеник вавек
по реду Мелхиседековом.

7 Он у дане тела свог мољења
и молитве к Ономе који Га може
избавити од смрти с виком великом
и са сузама приношаше, и би
утешен по својој побожности.
8 Иако и беше Син Божји, али
од оног што пострада научи се
послушању.
9 И свршивши све, постаде
свима који Га послушаше узрок
спасења вечног.
10 И би наречен од Бога
поглавар свештенички по реду
Мелхиседековом.

11 За ког бисмо вам имали много
говорити што је тешко исказати; јер
сте постали слаби на слушању.
12 Јер ви који би ваљало да
сте учитељи по годинама, опет
потребујете да учите које су прва
слова речи Божије; и постадосте
да требате млека, а не јаке хране.
13 Јер који се год храни млеком,
не разуме речи правде, јер је дете.
14 А савршених је тврда храна,
који имају осећања дугим учењем
обучена за разликовање и добра и
зла.

6

*Треба се чувати отпадништа
од вере и бити постојан и уздати
се у обрицање.*
1 Зато да оставимо почетак
Христове науке и да се дамо на
савршенство: да не постављамо
опет темеља покајања од мртвих
дела, и вере у Бога,
2 науке крштења, и стављања
руку, и васкрсења мртвих, и суда
вечног.
3 И ово ћемо учинити ако Бог
допусти.
4 Јер није могуће оне који су
једном просветљени, окусили дар
небески, постали заједничари Духа
Светог,
5 и окусили добру реч Божју, и
силу оног света, и отпали,
6 опет обновити на покајање, јер
сами себи наново распињу и руже
сина Божијег.
7 Јер земља која пије дажд што
често на њу пада, и која рађа
поврће добро онима који је раде,
прима благослов од Бога;
8 а која износи трње и чичак,
непотребна је и клетве близу, која
се најпосле сажеже.
9 Али од вас, љубазни, надамо се
бољем и шта се држи спасења, ако
и говоримо тако.
10 Јер Бог није неправедан да
заборави дело ваше и труд љубави
коју показасте у име Његово,
послуживши светима и служећи.
11 Али желимо да сваки од вас
покаже то исто старање да се нада
одржи тврдо до самог краја;
12 да не будете лениви, него да
се угледате на оне који вером и
трпљењем добијају обећања.

13 Јер кад Бог Авраму обећа, не
имајући ничим већим да се закуне,
закле се собом,
14 говорећи: Заиста благосиљајући
благословићу те, и умножавајући
умножићу те.
15 И тако трпећи дуго, доби
обећање.
16 Јер се људи већим куну, и
свакој њиховој свађи свршетак је
заклетва за потврђење.
17 Зато и Бог кад хтеде
наследницима обећања обилније
да покаже тврђу завета свог, учини
посредника клетву:
18 Да би у двема непоколебљивим
стварима, у којима Богу није
могуће слагати, имали јаку утеху
ми који смо прибегли да се
ухватимо за наду која нам је дана,
19 који имамо као тврд и поуздан
ленгер душе, који улази и за
најдаље завесе,
20 где Исус уђе напред за нас,
поставши поглавар свештенички
довека по реду Мелхиседековом.

7

Христос свештеник као Мелхиседек, већи од свештеника синова Левијевих.

1 Јер овај Мелхиседек беше
цар салимски, свештеник Бога Највишег, који срете Авраама
кад се враћаше с боја царева, и благослови га;
2 коме и Авраам даде десетак
од свега. Прво дакле значи цар
правде, потом и цар салимски, то
јест цар мира:
3 Без оца, без матере, без рода,
не имајући ни почетка данима, ни
свршетка животу, а испоређен са
сином Божијим, и остаје свештеник
довека.
4 Али погледајте колики је овај
коме је и Авраам патријарх дао
десетак од плена.
5 Истина, и они од синова
Левијевих који приме свештенство,
имају заповест да узимају по
закону десетак од народа, то јест
од браће своје, ако су и изишли из
бедара Аврамових.
6 Али онај који се не броји
од њиховог рода, узе десетак од
Авраама, и благослови оног који
има обећање.
7 Али без сваког изговора мање
благослови веће.
8 И тако овде узимају десетак
људи који умиру, а онамо Онај за
ког се посведочи да живи.
9 И, да овако кажем, Левије који
узе десетак, дао је десетак кроз
Авраама:
10 Јер беше још у бедрима
очевим кад га срете Мелхиседек.

11 Ако је, дакле, савршенство
постало кроз левитско свештенство
(јер је народ под њим закон
примио), каква је још потреба била
говорити да ће други свештеник
постати по реду Мелхиседековом,
а не по реду Ароновом?
12 Јер, кад се промени
свештенство, мора се и закон
променити.
13 Јер за кога се ово говори Он
је од другог колена, од ког нико не
приступи к олтару.
14 Јер је познато да Господ наш
од колена Јудина изађе, за које
колено Мојсије не говори ништа о
свештенству.
15 И још је више познато да
ће по реду Мелхиседековом други
свештеник постати,
16 који није постао по закону
телесне заповести него по сили
живота вечног.
17 Јер сведочи:

Ти си свештеник вавек
по реду Мелхиседековом.

18 Тако се укида пређашња
заповест, што би слаба и залудна.
19 Јер закон није ништа савршио;
а постави бољу наду, кроз коју се
приближујемо к Богу.
20 И још не без заклетве:
21 Јер они без заклетве посташе
свештеници; а Овај са заклетвом
кроз Оног који Му говори:

Закле се Господ и неће се
раскајати:
Ти си свештеник вавек
по реду Мелхиседековом.

22 Толико бољег завета поста
Исус јамац.
23 И они многи бише свештеници,
јер им смрт не даде да остану.
24 А Овај, будући да остаје вавек,
има вечно свештенство.
25 Зато и може вавек спасти оне
који кроза Њ долазе к Богу, кад
свагда живи да се може молити за
њих.
26 Јер такав нама требаше
поглавар свештенички: свет,
безазлен, чист, одвојен од
грешника, и који је био више
небеса;
27 коме није потребно сваки дан,
као свештеницима, најпре за своје
грехе жртве приносити, а потом за
народне, јер Он ово учини једном,
кад себе принесе.
28 Јер закон поставља људе за
свештенике који имају слабост;
а реч заклетве које је речена
по закону, постави сина вавек
савршена.

8

Светост и служба новозаветног Поглавара виша је него старозаветног.

1 А ово је глава од тога што
говоримо: имамо таквог Поглавара
свештеничког који седи с десне
стране престола Величине на
небесима;
2 који је слуга светињама и
истинитој скинији, коју начини
Господ, а не човек.
3 Јер се сваки поглавар
свештенички поставља да приноси
даре и жртве; зато ваља да и Овај
шта има што ће принети.
4 Јер да је на земљи, не би био
свештеник, кад имају свештеници
који приносе даре по закону,
5 који служе обличју и сену
небеских ствари, као што би
речено Мојсију кад хтеде скинију
да начини: Гледај, рече, да
начиниш све по прилици која ти
је показана на гори.
6 А сад доби бољу службу, као
што је и посредник бољег завета,
који се на бољим обећањима
утврди.
7 Јер да је онај први без мане
био, не би се другом тражило
места.
8 Јер кудећи их говори:

Ево дани иду, говори Господ,
и начинићу с домом
Израиљевим и с домом
Јудиним нов завет;
9 Не по завету који начиних с
очевима њиховим
у онај дан кад их узех за руку
да их изведем из земље
мисирске;
јер они не осташе у завету мом,
и ја не марих за њих,
говори Господ.
10 Јер је ово завет који ћу начинити
с домом Израиљевим после
оних дана,
говори Господ:
даћу законе своје у мисли њихове,
и на срцима њиховим
написаћу их,
и бићу им Бог,
и они ће бити мени народ.
11 И ниједан неће учити свог
ближњег,
и ниједан брата свог,
говорећи: Познај Господа;
јер ће ме сви познати
од малог до великог међу
њима.
12 Јер ћу бити милостив
неправдама њиховим,
и грехе њихове и безакоња
њихова нећу више
спомињати.

13 А кад вели: нов завет, први
начини ветхим; а шта је ветхо и
остарело, близу је краја.

9

Скинија и жртва Старог завета несавршена је; Христова жртва је потпуно довољна за помирење.

1 Тако и први завет имаше
правду богомољства и светињу
земаљску.
2 Јер скинија беше начињена
прва, у којој беше свећњак и трпеза
и постављени хлебови, што се зове
светиња.
3 А за другим завесом беше
скинија, која се зове светиња над
светињама,
4 која имаше златну кадионицу, и
ковчег завета окован свуда златом,
у коме беше златан суд с маном,
и палица Аронова, која се беше
омладила, и плоче завета.
5 А више њега беху херувими
славе, који осењаваху олтар; о
чему се не може сад говорити
редом.
6 А кад ово беше тако уређено,
улажаху свештеници свагда у
прву скинију и савршиваху службу
Божију.
7 А у другу улажаше једном у
години сам поглавар свештенички,
не без крви, коју приноси за себе и
за народна незнања.
8 Овим показиваше Дух Свети
да се још није отворио пут светих,
докле прва скинија стоји;
9 која остаде прилика за
садашње време, у које се приносе

дари и жртве, и не могу да се сврше
по савести оног који служи.
10 Осим у јелима и пићима, и
различном умивању и правдању
тела, које је постављено до
времена поправљења.

11 Али дошавши Христос,
поглавар свештенички добара која
ће доћи, кроз бољу и савршенију
скинију, која није руком грађена, то
јест, није овог створења,
12 ни с крвљу јарчијом, нити
телећом, него кроз своју крв уђе
једном у светињу, и нађе вечни
откуп.
13 Јер ако крв јунчија и јарчија,
и пепео јуничин, покропивши њом
опогањене, освећује на телесну
чистоту;
14 а камоли неће крв Христа,
који Духом Светим себе принесе
без кривице Богу, очистити савест
нашу од мртвих дела, да служимо
Богу Живом и Истинитом?
15 И зато је новом завету
посредник, да кроз смрт, која
би за откуп од преступака у
првом завету, обећање вечног
наследства приме звани.
16 Јер где је завет ваља да буде
и смрт оног који чини завет.
17 Јер је завет по смрти потврђен:
будући да нема никакве силе док је
жив онај који га је начинио.
18 Јер ни први није утврђен без
крви.
19 Јер кад Мојсије изговори све
заповести по закону свом народу,
онда узе крви јарчије и телеће, с
водом и вуном црвеном и исопом,
те покропи и књигу и сав народ.
20 Говорећи: Ово је крв завета
који Бог начини с вама.
21 А тако и скинију и све судове
службене покропи крвљу.
22 И готово све се крвљу чисти
по закону, и без проливања крви не
бива опроштење.
23 Тако је требало да се обличја
небеских овима чисте, а сама
небеска бољим жртвама од ових.
24 Јер Христос не уђе у
рукотворену светињу, која је
прилика праве, него у само небо,
да се покаже сад пред лицем
Божијим за нас;
25 нити да много пута
приноси себе, као што поглавар
свештенички улази у светињу
сваке године с крвљу туђом:
26 Иначе би Он морао много пута
страдати од постања света; а сад
једном на свршетку века јави се да
својом жртвом сатре грех.
27 И као што је људима одређено
једном умрети, а потом суд:
28 Тако се и Христос једном
принесе, да узме многих грехе; а
другом ће се јавити без греха на
спасење онима који Га чекају.

10

Сила Христове жртве. Слава Новог завета опомиње да останемо у вери и признању.

1 Јер закон имајући сен добара
која ће доћи, а не само обличје
ствари, не може никада савршити
оне који приступају сваке године и
приносе оне исте жртве.
2 Иначе би се престале
приносити се, кад они који служе
не би више имали никакве савести
за грехе, кад се једном очисте;
3 него се њима сваке године чини
спомен за грехе.
4 Јер крв јунчија и јарчија не може
узети грехе.
5 Зато, улазећи у свет говори:

Жртава и дарова ниси хтео,
    али си ми тело приправио.
6 Жртве и прилози за грех
    нису Ти били угодни.
7 Тада рекох: Ево дођох,
    у почетку књиге писано је за
      мене,
    да учиним вољу Твоју, Боже.

8 И више казавши: Прилога и
приноса и жртава, и жртава за
грехе ниси хтео, нити су Ти били
угодни, што се по закону приносе;
9 тада рече: Ево дођох да учиним
вољу Твоју, Боже. Укида прво да
постави друго.

10 По којој смо вољи ми освећени
приносом тела Исуса Христа
једном.
11 И сваки свештеник стоји сваки
дан служећи и једне жртве много
пута приносећи које никад не могу
узети грехе.
12 А Он принесавши једину жртву
за грехе седи свагда с десне
стране Богу.
13 Чекајући даље док се положе
непријатељи Његови подножје
ногама Његовим.
14 Јер једним приносом савршио
је вавек оне који бивају освећени.
15 А сведочи нам и Дух Свети; јер
као што је напред казано:

16 Ово је завет који ћу начинити с
њима после оних дана,
говори Господ:
Даћу законе своје у срца њихова,
и у мислима њиховим
написаћу их;

17 И

грехе њихове и безакоња њихова
нећу више спомињати.

18 А где је опроштење ових онде
више нема прилога за грехе.

19 Имајући, дакле, слободу,
браћо, улазити у светињу крвљу
Исуса Христа, путем новим и
живим.
20 Који нам је обновио заветом,
то јест телом својим,
21 и свештеника великог над
домом Божијим:
22 Да приступамо с истиним
срцем у пуној вери, очишћени у
срцима од зле савести, и умивени
по телу водом чистом;
23 да се држимо тврдо признања
наде: јер је веран онај који је
обећао;
24 и да разумевамо један другог
у подбуњивању к љубави и добрим
делима,
25 не остављајући скупштину
своју, као што неки имају обичај,
него један другог саветујући,
толико већма колико видите да се
приближује дан судни.

26 Јер кад ми грешимо намерно,
пошто смо примили познање
истине, нема више жртве за грехе;
27 него страшно чекање суда, и
ревност огња који ће да поједе оне
који се супроте.
28 Ко преступи закон Мојсијев,
без милости умире код два или три
сведока.
29 Колико мислите да ће горе
муке заслужити онај који сина
Божијег погази, и крв завета којом
се освети за погану уздржи, и Духа
благодати наружи?
30 Јер знамо Оног који рече: Моја
је освета, ја ћу вратити, говори
Господ; и опет: Господ ће судити
народу свом.
31 Страшно је упасти у руке Бога
Живога.
32 Опомињите се, пак, првих
дана својих, у које се просветлисте
и многу борбу страдања
поднесосте,
33 које поставши гледање са
срамота и невоља, а које поставши
другови онима који живе тако.
34 Јер се на окове моје
сажалисте, и дадосте с радошћу да
се разграби ваше имање, знајући
да имате себи имање боље и
непропадљиво на небесима.
35 Не одбацујте, дакле, слободу
своју, која има велику плату.
36 Јер вам је трпљење
од потребе да вољу Божију
савршивши примите обећање.

37 Јер још мало, врло мало,
па ће доћи Онај који треба да
дође
и неће одоцнити.
38 А праведник живеће од вере;
ако ли одступи
неће бити по вољи моје душе.

39 А ми, браћо, нисмо од оних
који одступају на погибао, него од
оних који верују да спасу душе.

11

Вера и њена сила. Примери верских јунака из Старог завета.

1 Вера је, пак, тврдо чекање оног
чему се надамо, и доказивање оног
што не видимо.
2 Јер у њој стари добише
сведочанство.
3 Вером познајемо да је свет
речју Божјом свршен, да је све што
видимо из ништа постало.
4 Вером принесе Авељ Богу већу
жртву него Каин, кроз коју доби
сведочанство да је праведник, кад
Бог посведочи за даре његове; и
кроз њу он мртав још говори.
5 Вером би Енох пренесен да не
види смрт; и не нађе се, јер га Бог
премести, јер пре него га премести,
доби сведочанство да угоди Богу.
6 А без вере није могуће угодити
Богу; јер онај који хоће да дође к
Богу, ваља да верује да има Бог и
да плаћа онима који Га траже.
7 Вером Ноје примивши заповест
и побојавши се оног што још не
виде, начини ковчег за спасење
дома свог, којим осуди сав свет, и
поста наследник правде по вери.
8 Вером послуша Авраам кад би
позван да изиђе у земљу коју хтеде
да прими у наследство, и изиђе не
знајући куда иде.
9 Вером дође Авраам у земљу
обећану, као у туђу, и у колибама
живљаше с Исаком и с Јаковом,
сунаследницима обећања тог.
10 Јер чекаше град који има
темеље, коме је зидар и Творац
Бог.
11 Вером и сама Сара нероткиња
прими силу да затрудни и роди
преко времена старости; јер
држаше за верног Оног који обећа.
12 Зато се и родише од једног, још
готово мртвог, као звезде небеске
мноштвом, и као небројени песак
покрај мора.
13 У вери помреше сви ови
не примивши обећања, него га
видевши издалека, и поклонивши
му се, и признавши да су гости и
дошљаци на земљи.
14 Јер који тако говоре показују
да траже отачанство.
15 И да би се они опоменули оног
из ког изиђоше, имали би време да
се врате.
16 Али сад боље желе, то јест
небеско. Зато се Бог не стиди
њих назвати се Бог њихов; јер им
приправи град.
17 Вером приведе Авраам Исака
кад би кушан, и јединороднога
приношаше, пошто беше примио
обећање,
18 у коме беше казано: У Исаку
назваће ти се семе;
19 помисливши да је Бог кадар и
из мртвих васкрснути; зато га и узе
за прилику.
20 Вером благослови Исак Јакова
и Исава у стварима које ће доћи.
21 Вером благослови Јаков
умирући сваког сина Јосифовог, и
поклони се врху палице његове.
22 Вером се опомиња Јосиф
умирући изласка синова Израиљевих,
и заповеда за кости своје.
23 Вером Мојсија, пошто се
роди, крише три месеца родитељи
његови, јер видеше красно дете, и
побојаше се заповести цареве.
24 Вером Мојсије, кад би велики,
не хтеде да се назива син кћери
Фараонове;
25 и воље страдати с народом
Божијим, неголи имати земаљску
сладост греха:
26 Државши срамоту Христову
за веће богатство од свега блага
мисирског; јер гледаше на плату.
27 Вером остави Мисир, не
побојавши се љутине цареве; јер
се држаше Оног који се не види,
као да Га виђаше.
28 Вером учини пасху и пролив
крви, да се онај који губљаше
прворођене не дотакне до њих.
29 Вером прећоше Црвено Море
као по сувој земљи; које и Мисирци
окушавши потопише се.
30 Вером падоше зидови
јерихонски, кад се обилази око њих
седам дана.
31 Вером Раав курва не погибе
с неверницима, примивши уходе
с миром, и изведавши их другим
путем.

32 И шта ћу још да кажем? Јер
ми не би достало времена кад
бих стао приповедати о Гедеону,
и о Вараку и Самсону и Јефтају,
о Давиду и Самуилу, и о другим
пророцима,
33 који вером победише царства,
учинише правду, добише обећања,
затворише уста лавовима,
34 угасише силу огњену,
побегоше од оштрица мача,
ојачаше од немоћи, посташе јаки
у биткама, растераше војске туђе;
35 жене примише своје мртве из
васкрсења; а други бише побијени,
не примивши избављење, да
добију боље васкрсење;
36 а други ругање и бој
поднесоше, па још и окове и
тамнице;
37 камењем побијени бише,
претрвени бише, искушани бише,
од мача помреше; идоше у
кожусима и у козјим кожама, у
сиротињи, у невољи, у срамоти;
38 којих не беше достојан свет,
по пустињама потуцаше се, и по
горама и по пећинама и по рупама
земаљским.
39 И ови сви добивши
сведочанство вером не примише
обећања;
40 јер Бог нешто боље за нас
одреди, да не приме без нас
савршенства.

12

Трпети гледајући у Исуса. Бити блажен у Господу гледајући на небески Јерусалим.

1 Зато, дакле, и ми имајући око
себе толику гомилу сведока, да
одбацимо свако бреме и грех који
је за нас прионуо, и с трпљењем
да трчимо у битку која нам је
одређена,
2 гледајући на Начелника вере
и Свршитеља Исуса, који место
одређене себи радости претрпе
крст, не марећи за срамоту, и седе
с десне стране престола Божијег.

3 Помислите, дакле, на Оног који
је такво противљење против себе
од грешника поднео, да не ослабе
душе ваше и да вам не дотужи.
4 Јер још до крви не дођосте
борећи се против греха,
5 и заборависте утеху коју вам
говори, као синовима:

Сине мој! Не пуштај у немар
карања Господња,
нити губи воље кад те Он
покара;
6 Јер кога љуби Господ оног и кара;
а бије сваког сина ког прима.

7 Ако трпите карање, као
синовима показује вам се Бог: јер
који је син ког отац не кара?
8 Ако ли сте без карања, у
коме сви део добише, дакле сте
копилад, а не синови.
9 Ако су нам дакле телесни очеви
наши карачи, и бојимо их се, како
да не слушамо Оца духова, да
живимо?
10 Јер они за мало дана, како им
угодно беше, караху нас; а Овај на
корист, да добијемо део од Његове
светиње.
11 Јер свако карање кад бива не
чини се да је радост, него жалост;
али после даће миран род правде
онима који су научени њиме.
12 Зато ослабљене руке и
ослабљена колена исправите,
13 и стазе поравните ногама
својим, да не сврне шта је хромо,
него још да се исцели.
14 Мир имајте и светињу са
свима; без овог нико неће видети
Господа.
15 Гледајте да ко не остане без
благодати Божије: да не узрасте
какав корен горчине, и не учини
пакост, и тим да се многи не
опогане.
16 Да не буде ко курвар или
опогањен, као Исав, који је за једно
јело дао прворођство своје.
17 Јер знате да је и потом,
кад хтеде да прими благослов,
одбачен; јер покајање не нађе
места, ако га и са сузама тражаше.

18 Јер не приступисте ка гори
која се може опипати, и огњу

разгорелом, облаку, и помрчини и олуји,
19 и трубном гласу, и гласу речи,
ког се одрекоше они који чуше, да
не чују више речи;
20 јер не могаху да поднесу оно
што се заповедаше: Ако се и звер
дотакне до горе, биће камењем
убијена.
21 И тако страшно беше оно што
се виде да Мојсије рече: Уплашио
сам се и дрхћем.
22 Него, приступисте к сионској
гори, и ка граду Бога Живога,
Јерусалиму небеском, и многим
хиљадама анђела,
23 к сабору и цркви првородних
који су написани на небесима,
и Богу, судији свих, и духовима
савршених праведника,
24 и к Исусу, Посреднику завета
новог, и крви кропљења, која боље
говори неголи Авељева.
25 Али гледајте да се не
одрекнете Оног који говори; јер кад
они не утекоше који се одрекоше
оног који пророковаше на земљи,
а камоли ми који се одричемо
небеског,
26 ког глас потресе онда земљу,
а сад обећа говорећи; још једном
ја ћу потрести не само земљу него
и небо.
27 А што вели: још једном,
показује да ће се укинути оно што
се помиче, као створено, да остане
оно што се не помиче.
28 Зато, примајући царство
непоколебано, да имамо благодат
којом служимо за угодност Богу, с
поштовањем и са страхом.
29 Јер је Бог наш огањ који
спаљује.

13

О љубави. Треба се чувати разврата и сребролубља и опомињати се добрих учитеља и угледати се на њих. Завршне опомене и поздрави.

1 Љубав братинска да остане
међу вама.
2 Гостољубивости не заборављајте;
јер неки не знајући из гостољубивости
примише анђеле на конак.
3 Опомињите се сужња као да
сте с њима свезани, оних којима се
неправда чини као да сте и сами у
телу.
4 Женидбу да држе сви у части, и
постеља женидбена да буде чиста;
а курварима и прељубочинцима
судиће Бог.
5 Не будите сребролупци;
будите задовољни оним што
имате. Јер Он рече: Нећу
те оставити, нити ћу од тебе
одступити;
6 тако да смемо говорити:

Господ је мој помоћник,
и нећу се бојати;
шта ће ми учинити човек?

7 Опомињите се својих учитеља
који вам казиваше реч Божију;
гледајте на свршетак њиховог
живљења, и угледајте се на веру
њихову.
8 Исус Христос јуче је и данас
онај исти и вавек.
9 У науке туђе и различне не
пристајте; јер је добро благодаћу
утврђивати срца, а не јелима, од
којих не имаше користи они који
живљаше у њима.
10 Имамо, пак, олтар од ког они
не смеју јести који служе скинији.
11 Јер којих животиња крв уноси
поглавар свештенички у светињу
за грехе, оних се телеса спаљују
изван логора.
12 Зато Исус, да освети народ
крвљу својом, изван града
пострада.
13 Зато дакле да излазимо
к Њему изван логора, носећи
Његову срамоту.
14 Јер овде немамо града који ће
остати, него тражимо онај који ће
доћи.
15 Кроз Њега, дакле, да свагда
приносимо Богу жртву хвале, то
јест плод усана које признају име
Његово.

16 А добро чинити и давати милостињу не заборављајте; јер се таквим жртвама угађа Богу.
17 Слушајте учитеље своје и покоравајте им се, јер се они старају за душе ваше, као који ће дати одговор, да то с радошћу чине, а не уздишући; јер вам ово не помаже.
18 Молите се Богу за нас. Јер се надамо да имамо добру савест, старајући се у свему добро да живимо.
19 А одвише молим чините ово, да бих се пре вратио к вама.

20 А Бог мира, који изведе из мртвих великог Пастира овцама, крвљу завета вечног, Господа нашег Исуса Христа,
21 да вас саврши у сваком делу добром, да учините вољу Његову, чинећи у вама шта је угодно пред Њиме, кроз Исуса Христа, коме слава ва век века. Амин.

22 Молим вас пак, браћо, примите реч поучења; јер укратко написах и послах вам.
23 Знајте да је отишао наш брат Тимотије, с којим, ако скоро дође, видећу вас.
24 Поздравите све учитеље своје и све свете. Поздрављају вас браћа која су из Талијанске.
25 Благодат са свима вама. Амин.

Саборна посланица
светог апостола Јакова

Благословен је род трпљења у невољи. Извор грехова. Треба примити реч Божију и чинити по њој.

1 Од Јакова, Бога и Господа
Исуса Христа слуге,
свима дванаест колена
расејаним по свету
поздрављење.

2 Сваку радост имајте, браћо
моја, кад падате у различне
напасти,
3 знајући да кушање ваше вере
гради трпљење;
4 а трпљење нека дело довршује,
да будете савршени и цели без
икакве мане.
5 Ако ли коме од вас недостаје
премудрости, нека иште у Бога који
даје свакоме без разлике и не кори
никога, и даће му се;
6 али нека иште с вером, не
сумњајући ништа; јер који се
сумња он је као морски валови,
које ветрови подижу и размећу.
7 Јер такав човек нека не мисли
да ће примити шта од Бога.
8 Који двоуми непостојан је у
свима путевима својим.
9 А понижени брат нека се хвали
висином својом;
10 а богати својом понизношћу;
јер ће проћи као цвет травни.
11 Јер сунце огреја с врућином, и
осуши траву, и цвет њен отпаде, и
красота лица њена погибе; тако ће
и богати у хођењу свом увенути.
12 Благо човеку који претрпи
напаст; јер кад буде кушан
примиће венац живота, који Бог
обрече онима који га љубе.
13 Ниједан кад се куша да не
говори: Бог ме куша; јер се Бог не
може злом искушати, и Он не куша
никога;
14 него сваког куша његова сласт,
која га вуче и мами.
15 Тада затрудневши сласт рађа
грех; а грех учињен рађа смрт.
16 Не варајте се, љубазна браћо
моја!
17 Сваки добри дар и сваки
поклон савршени одозго је, долази
од Оца светлости, у ког нема
промењивања ни мењања видела
и мрака;
18 јер нас драговољно породи
речју истине, да будемо новина од
Његовог створења.

19 Зато, љубазна браћо моја,
нека буде сваки човек брз чути а
спор говорити и спор срдити се.
20 Јер срдња човечија не чини
правде Божије.
21 Зато одбаците сваку нечистоту
и сувишак злобе, и с кротошћу
примите усађену реч која може
спасти душе ваше.
22 Будите, пак, творци речи, а не
само слушачи, варајући сами себе.
23 Јер ако ко слуша реч а не
твори, он је као човек који гледа
лице тела свог у огледалу;
24 јер се огледа па отиде, и одмах
заборави какав беше.
25 Али који провиди у савршени
закон слободе и остане у њему,
и не буде заборавни слушач, него
творац дела, онај ће бити блажен у
делу свом.
26 Ако који од вас мисли да
верује, и не зауздава језик свој,
него вара срце своје, његова је
вера узалуд.
27 Јер вера чиста и без мане
пред Богом и Оцем јесте ова:
обилазити сироте и удовице у
њиховим невољама, и држати себе
неопогањеног од света.

2

Права вера не гледа ко је ко и показује се делима.

1 Браћо моја! У вери Господа
нашег славног Исуса Христа не
гледајте ко је ко;
2 јер ако дође у цркву вашу човек
са златним прстеном и у светлој
хаљини, а дође и сиромах у рђавој
хаљини,

3 и погледате на оног у светлој хаљини, и кажете му: Ти седи овде
лепо, а сиромаху кажете: Ти стани
тамо, или седи овде ниже подножја
мог;
4 и не расудисте у себи, него
бисте судије злих помисли.
5 Чујте, љубазна браћо моја,
не изабра ли Бог сиромахе овог
света да буду богати вером, и
наследници царства које обрече
онима који њега љубе?
6 А ви осрамотисте сиромаха.
Нису ли то богати који вас муче и
вуку вас на судове?
7 Не хуле ли они на добро име
ваше којим сте се назвали?
8 Ако, дакле, закон царски
извршујете по писму: Љуби
ближњег као самог себе, добро
чините;
9 ако ли гледате ко је ко, грех
чините, и бићете покарани од
закона као преступници;
10 јер који сав закон одржи а
сагреши у једном, крив је за све,
11 јер Онај који је рекао: Не
чини прељубе, рекао је и: Не убиј.
Ако дакле не учиниш прељубе
а убијеш, постао си преступник
закона.
12 Тако говорите и тако творите
као они који ће законом слободе
бити суђени;
13 јер ће ономе бити суд без
милости који не чини милости; и
хвали се милост на суду.

14 Каква је корист, браћо моја,
ако ко рече да има веру а дела
нема? Зар га може вера спасти?
15 Ако, на пример, брат и ли
сестра голи буду, или немају шта
да једу,
16 и рече им који од вас: Идите
с миром, грејте се, и наситите се,
а не да им потребе телесне, шта
помаже?
17 Тако и вера ако нема дела,
мртва је по себи.

18 Но може ко рећи: Ти имаш
веру, а ја имам дела. Покажи ми
веру своју без дела својих, а ја ћу
теби показати веру своју из дела
својих.
19 Ти верујеш да је један Бог;
добро чиниш; и ђаволи верују, и
дрхћу.
20 Али хоћеш ли разумети, о
човече сујетни! Да је вера без дела
мртва?
21 Авраам отац наш не оправда
ли се делима кад принесе Исака,
сина свог, на олтар?
22 Видиш ли да вера поможе
делима његовим, и кроз дела
сврши се вера?
23 И изврши се писмо које говори:
Авраам верова Богу, и прими му се
у правду, и пријатељ Божји назва
се.
24 Видите ли, дакле, да се
делима правда човек, а не самом
вером?
25 А тако и Раав курва не оправда
ли се делима кад прими уходе, и
изведе их другим путем?
26 Јер, као што је тело без духа
мртво, тако је и вера без добрих
дела мртва.

3

Грешан језик. Премудрост одозго.

1 Не тражите, браћо моја, да
будете многи учитељи, знајући да
ћемо већма бити осуђени,
2 јер сви погрешујемо много пута.
Али ко у речи не погрешује, онај
је савршен човек, може зауздати и
све тело.
3 Јер гле, и коњима мећемо
жвале у уста да нам се покоравају,
и све тело њихово окрећемо.
4 Гле и лађе, ако су и велике и
силни их ветрови гоне, окрећу се
малом крмицом куда хоће онај који
управља.
5 А тако је и језик мали уд, и много
чини.
Гле, мала ватра, и колике велике
шуме сажеже.
6 И језик је ватра, свет пут
неправде. Тако и језик живи међу
нашим удима, поганећи све тело,
и палећи време живота нашег, и
запаљујући се од пакла.

7 Јер сав род звериња и птица, и
бубина и риба, припитомљава се и
припитомио се роду човечијем;
8 а језик нико од људи не може
припитомити, јер је немирно зло,
пуно једа смртоноснога.
9 Њиме благосиљамо Бога и
Оца, и њиме кунемо људе, који су
створени по обличју Божијем.
10 Из једних уста излази
благослов и клетва. Не ваља,
љубазна браћо моја, да ово тако
бива.
11 Еда ли може извор из једне
главе точити слатко и горко?
12 Може ли, браћо моја, смоква
маслине рађати или винова лоза
смокве? Тако ниједан извор не даје
слане и слатке воде.

13 Ко је међу вама мудар и
паметан нека покаже од доброг
живљења дела своја у кротости и
премудрости.
14 Ако ли имате горку завист и
свађу у срцима својим, не хвалите
се, ни лажите на истину.
15 Ово није она премудрост што
силази одозго, него земаљска,
људска, ђаволска.
16 Јер где је завист и свађа онде
је неслога и свака зла ствар.
17 А која је премудрост одозго
она је најпре чиста, а потом мирна,
кротка, покорна, пуна милости и
добрих плодова, без хатера, и
нелицемерна.
18 А плод правде у миру сеје се
онима који мир чине.

4

Противљење жељама. Треба се понизити пред Господом. Не треба се уздати у световне послове.

1 Откуда ратови и распре међу
нама? Не отуда ли, од сласти
ваших, које се боре у вашим
удима?
2 Желите и немате; убијате и
завидите, и не можете да добијете;
борите се и војујете, и немате, јер
не иштете.
3 Иштете, и не примате, јер
зло иштете, да у сластима својим
трошите.
4 Прељубочинци и прељубочинице!
Не знате ли да је пријатељство
овог света непријатељство Богу?
Јер који хоће свету пријатељ да
буде, непријатељ Божји постаје.
5 Или мислите да писмо узалуд
говори: Дух који у нама живи мрзи
на завист?
6 А Он даје већу благодат.
Јер говори: Господ супроти се
поноситима, а пониженима даје
благодат.
7 Покорите се, дакле, Богу а
противите се ђаволу и побећи ће
од вас.
8 Приближите се к Богу, и Он ће
се приближити к вама. Очистите
руке, грешници, поправите срца
своја, непостојани.
9 Будите жалосни и плачите и
јаучите: смех ваш нека се претвори
у плач, и радост у жалост.
10 Понизите се пред Господом, и
подигнуће вас.

11 Не опадајте један другог,
браћо; јер ко опада брата или
осуђује брата свог опада закон
и осуђује закон, а ако закон
осуђујеш, нисси творац закона, него
судија.
12 Један је законодавац и судија,
који може спасти и погубити; а ти
ко си што другог осуђујеш?

13 Слушајте сад ви који говорите:
Данас или сутра поћи ћемо у
овај или онај град, и седећемо
онде једну годину, и трговаћемо и
добијаћемо.
14 Ви који не знате шта ће бити
сутра. Јер шта је ваш живот? Он
је пара, која се замало покаже, а
потом нестане.
15 Место да говорите: Ако
Господ хтедбуде, и живи будемо
учинићемо ово или оно.
16 А сад се хвалите својим
поносом. Свака је хвала таква зла.
17 Јер који зна добро чинити и не
чини, грех му је.

5

О варљивом богатству. Стрпљивост према браћи. О лакомисленом заклињању, моћ молитве и љубави према грешнику.

1 Ходите ви сад, богати, плачите
и ридајте за своје љуте невоље
које иду на вас.
2 Богатство ваше иструхну, и
хаљине ваше поједе мољци;
3 злато ваше и сребро зарђа, и
рђа њихова биће сведочанство на
вас: изјешће тело ваше као огањ.
Стекосте богатство у последње
дане.
4 Гле, виче плата ваших
посленика који су радили њиве
ваше и ви сте им откинули; и вика
жетелаца дође до ушију Господа
Саваота.
5 Веселисте се на земљи, и
насладисте се; ухранисте срца
своја, као на дан заклања.
6 Осудисте, убисте праведника, и
не брани вам се.

7 Трпите, дакле, браћо моја, до
доласка Господњег. Гле, тежак
чека племенити род из земље, и
радо трпи док не прими дажд рани
и позни.
8 Трпите, дакле, и ви и утврдите
срца своја, јер се долазак
Господњи приближи.
9 Не уздишите један на другог,
браћо, да не будете осуђени: гле,
судија стоји пред вратима.
10 Узмите, браћо моја, за углед
страдања пророке који говорише у
име Господа.
11 Гле, блажене називамо
оне који претрпеше. Трпљење
Јовљево чусте, и последак
Господњи видесте: јер је Господ
милостив и смилује се.
12 А пре свега, браћо моја, не
куните се ни небом ни земљом, ни
другом каквом клетвом; него нека
буде шта јесте да, и шта није не, да
не паднете под суд.

13 Мучи ли се ко међу вама, нека
се моли Богу; је ли ко весео нека
хвали Бога.

14 Болује ли ко међу вама, нека
дозове старешине црквене, те нека
читају молитву над њим, и нека га
помажу уљем у име Господње.
15 И молитва вере помоћи ће
болеснику, и подигнуће га Господ;
и ако је грехе учинио, опростиће му
се.
16 Исповедајте, дакле, један
другом грехе, и молите се Богу
један за другог, да оздрављате;
јер непрестана молитва праведног
много може помоћи.
17 Илија беше човек смртан као
и ми, и помоли се Богу да не буде
дажда, и не удари дажд на земљу
за три године и шест месеци.
18 И опет се помоли и небо даде
дажд, и земља изнесе род свој.
19 Браћо! Ако ко од вас зађе с
пута истине, и обрати га ко,
20 нека зна да ће онај који обрати
грешника с кривог пута његовог
спасти душу од смрти, и покрити
мноштво греха.

Прва саборна посланица светог апостола Петра

Благословен Бог због велике наде и блаженства које стекоше они који верују. Будите свети.

1 Од Петра, апостола Исуса Христа,

избраним дошљацима, расејаним
по Понту, Галатији, Кападокији,
Азији и Витанији;

2 по провиђењу Бога Оца,
светињом Духа доведеним у
послушање и кропљење крви
Исуса Христа:

да вам се умножи благодат и
мир.

3 Благословен Бог и Отац
Господа нашег Исуса Христа, који
нас по великој милости својој
прероди за живу наду васкрсењем
Исуса Христа из мртвих,

4 за наследство непропадљиво,
које неће иструхнути ни увенути,
сачувано на небесима за вас,

5 које је сила Божија вером
сачувала за спасење, приправљено
да се јави у последње време;

6 коме радујте се, премда сте сад
мало (где је потребно) жалосни у
различним напастима,

7 да се кушање ваше вере много
вредније од злата пропадљивог
које се куша огњем нађе на хвалу
и част и славу, кад се покаже Исус
Христос;

8 ког не видевши љубите и ког
сад не гледајући но верујући Га
радујете се радошћу неисказаном
и прослављеном.

9 Примајући крај своје вере,
спасење душама.

10 Које спасење тражише и
испитиваше за њ пророци, који за
вашу благодат прорекоше;

11 испитујући у какво или у
које време јављаше Дух Христов
у њима, напред сведочећи за
Христове муке и за славе по томе;

12 којима се откри да не самим
себи него нама служаху овим што
вам се сад јави по онима који вам
проповедише јеванђеље посланим
с неба Духом Светим, у које анђели
желе завирити.

13 Зато, љубазни, запрегнувши
бедра свог ума будите трезни, и
зацело се надајте благодати која
ће вам се принети кад дође Исус
Христос.

14 Као послушна деца, не
владајући се по првим жељама у
свом незнању,

15 него по Свецу који вас је
позвао, и ви будите свети у свему
живљењу.

16 Јер је писано: Будите свети,
јер сам ја свет.

17 И ако зовете Оцем Оног који,
не гледајући ко је ко, суди свакоме
по делу, проводите време свог
живљења са страхом,

18 знајући да се пропадљивим
сребром или златом не искуписте
из сујетног свог живљења, које сте
видели од отаца;

19 него скупоценом крвљу
Христа, као безазленог и пречистог
јагњета;

20 који је одређен још пре
постања света, а јавио се у
последња времена вас ради,

21 који кроз Њега верујете Бога
који Га подиже из мртвих, и даде
Му славу, да би ваша вера и
надање било у Бога.

22 Душе своје очистивши у
послушању истине Духом за
братољубље недволично, од
чистог срца љубите добро један
другог,

23 као прерођени не од семена
које труне, него од оног које не
труне, речју Живог Бога, која остаје
довека.

24 Јер је свако тело као трава,
и свака слава човечија као
цвет травни:
осуши се трава, и цвет њен
отпаде;
25 Али реч Господња остаје довека.

А ово је реч што је објављена међу вама.

2

Хришћани као новозаветни Божији народ чувају се телесних жеља, покоравају се власти и иду Христовим трагом. Дужности слугу.

1 Одбаците дакле сваку пакост и сваку превару и лицемерје и завист
и сва опадања,
2 и будите жељни разумног и
правог млека, као новорођена
деца, да о њему узрастете за
спасење;
3 јер окусисте да је благ Господ.
4 А кад дођете к Њему, као
камену живом, који је, истина,
од људи одбачен, али од Бога
изабран и прибран:
5 И ви као живо камење зидајте
се у кућу духовну и свештенство
свето, да се приносе приноси
духовни, који су Богу повољни,
кроз Исуса Христа.
6 Јер у писму стоји написано:

Ево мећем у Сиону камен
крајеугалан
избрани, и скупоцени;
и ко Њега верује неће се
постидети.

7 Вама, дакле, који верујете част
је; а онима који се противе

камен који одбацише зидари
он поста глава од угла,

и

камен спотицања и стена
саблазни:

8 На који се и спотичу који
се противе речи, на шта су и
одређени.

9 А ви сте избрани род, царско
свештенство, свети народ, народ
добитка, да објавите добродетељи
Оног који вас дозва из таме к
чудном виделу свом;

10 који некад не бејасте народ,
а сад сте народ Божји; који не
бејасте помиловани, а сад сте
помиловани.
11 Љубазни! Молим вас, као
дошљаке и госте, да се чувате од
телесних жеља, које војују на душу.
12 А владајте се добро међу
незнабошцима, да би за оно за шта
вас опадају као злочинце, видевши
ваша добра дела, хвалили Бога у
дан похођења.

13 Будите дакле покорни свакој
власти човечијој, Господа ради:
ако цару, као господару;
14 ако ли кнезовима, као
његовим посланицима за
освету злочинцима, а за хвалу
добротворима.
15 Јер је тако воља Божија
да добрим делима задржавате
незнање безумних људи.
16 Као слободни, а не као да
бисте имали слободу за покривач
пакости, него као слуге Божије.
17 Поштујте сваког: браћу
љубите, Бога се бојте, цара
поштујте.
18 Слуге! Будите покорни са
сваким страхом господарима не
само добрима и кроткима него и
злима.
19 Јер је ово угодно пред Богом
ако Бога ради поднесе ко жалости,
страдајући на правди.
20 Јер каква је хвала ако за
кривицу муке трпите? Него ако
добро чинећи муке трпите, ово је
угодно пред Богом.
21 Јер сте на то и позвани, јер и
Христос пострада за нас, и нама
остави углед да идемо Његовим
трагом:
22 Који греха не учини, нити се
нађе превара у устима Његовим;
23 који не псова кад Га псоваше;
не прети кад страда; него се
ослањаше на Оног који право суди;
24 који грехе наше сам изнесе
на телу свом на дрво, да за грехе
умремо, и за правду живимо; ког се
раном исцелисте.
25 Јер бејасте као изгубљене
овце, које немају пастира; но сад

се обратисте к пастиру и владици
душа својих.

3

Дужности супружника. Живети у љубави и у кротости.

1 А тако и ви жене будите
покорне својим мужевима, да ако
који и не верују речи женским
живљењем без речи да се добију,
2 кад виде чисто живљење ваше
са страхом;
3 ваша лепота да не буде споља
у плетењу косе, и у ударању злата,
и облачењу хаљина;
4 него у тајном човеку срца, у
једнакости кротког и тихог духа,
што је пред Богом многоцено.
5 Јер се тако некад украшаваху и
свете жене, које се уздаху у Бога и
покораваху се својим мужевима.
6 Као што Сара слушаше
Аврама, и зваше га господарем;
које сте ви кћери постале, ако
чините добро, и не бојите се
никаквог страха.
7 Тако и ви мужеви живите
са својим женама по разуму, и
поштујте их као слабији женски
суд, и као сунаследнице благодати
живота, да се не смету молитве
ваше.

8 А најпосле будите сви
сложни, жалостиви, братољубиви,
милостиви, понизни;
9 не враћајте зла за зло, ни
псовке за псовку; него насупрот
благосиљајте, знајући да сте на то
позвани да наследите благослов.

10 Јер који је рад да живи
и да види дане добре,
нека задржи језик свој од зла,
и усне своје, да не говоре
преваре;
11 Нека се уклони од зла, и нека
учини добро;
нека тражи мир и нека се држи
њега.
12 Јер очи Господње гледају на
праведнике,
и уши Његове на молитву
њихову;
а лице Господње на оне који зло
чине
да их истреби са земље.

13 И ко може вама наудити ако
узидете за добрим?
14 Него ако и страдате правде
ради, блажени сте. Али страха
њиховог не бојте се, нити се
плашите;
15 него Господа Бога светите у
срцима својим. А будите свагда
готови на одговор свакоме који вас
запита за ваше надање.
16 С кротошћу и страхом имајте
добру савест, да ако вас опадају
за шта као злочинце да се
постиде они што куде ваше добро
живљење по Христу.
17 Јер је боље, ако хоће воља
Божија, да страдате добро чинећи,
неголи зло чинећи.
18 Јер и Христос једанпут за
грехе наше пострада, праведник за
неправеднике, да нас приведе к
Богу, убијен, истина, бивши телом,
но оживевши Духом;
19 којим сишавши проповеда и
духовима који су у тамници,
20 који некад не хтеше да слушају
кад их очекиваше Божије трпљење
у време Нојево, кад се грађаше
ковчег, у коме мало, то јесте осам
душа, остаде од воде.
21 За спомен тога и нас сад
спасава крштење, али не прање
телесне нечистоте, него обећање
добре савести Богу васкрсењем
Исуса Христа.
22 Који је с десне стране Богу,
отишавши на небо, и слушају Га
анђели и власти и силе.

4

У страдању хришћанин треба да велича Бога.

1 Кад, дакле, Христос пострада
за нас телом, и ви се том мисли
наоружајте: јер који пострада
телом, престаје од греха,
2 да остало време живота у телу
не живи више жељама човечијим,
него вољи Божијој.
3 Јер је доста што смо
протекло време живота провели

по вољи незнабожачкој, живећи у нечистотама, у сластима, у пијењу и богомрским незнабоштвима.
4 Зато се чуде што ви не трчите с њима у то исто неуредно живљење, и хуле на вас.
5 Они ће дати одговор Ономе који је готов да суди живима и мртвима.
6 Зато се и мртвима проповеди јеванђеље, да приме суд по човеку телом, а по Богу да живе духом.
7 А свему се крај приближи. Будите дакле мудри и трезни у молитвама.
8 А пре свега имајте непрестану љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво греха,
9 будите гостољубиви међу собом без мрмљања;
10 и служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри пристави различне благодати Божије.
11 Ако ко говори, нека говори као речи Божије; ако ко служи нека служи као по моћи коју Бог даје: да се у свачему слави Бог кроз Исуса Христа, коме је слава и држава ва век века. Амин.

12 Љубазни! Не чудите се врућини која вам се догађа за кушање ваше, као да вам се шта ново догађа;
13 него се радујте што страдате с Христом, да бисте, и кад се јави слава Његова, имали радост и весеље.
14 Ако бивате укорени за име Христово, благо вама! Јер Дух славе и Бога почива на вама: они дакле хуле на Њ, а ви Га прослављате.
15 Само да не пострада који од вас као крвник, или као лупеж, или као злочинац, или као онај који се меша у туђе послове;
16 а ако ли као хришћанин, нека се не стиди, већ нека слави Бога у овом догађају.
17 Јер је време да се почне суд од куће Божије; ако ли се најпре од вас почне, какав ће бити последак онима што се противе Божијем јеванђељу?
18 И кад се праведник једва спасе,
безбожник и грешник где ће се
јавити?

19 Зато и који страдају по вољи Божијој нека Му као верном Творцу предаду душе своје у добрим делима.

5

Дужности црквених старешина. Треба се понизити, поуздати се у Бога и стражити. Благослов. Поздрави и закључак.

1 Старешине које су међу вама молим који сам и сам старешина и сведок Христовог страдања, и имам део у слави која ће се јавити:
2 Пасите стадо Божије, које вам је предато, и надгледајте га, не силом, него драговољно, и по Богу, нити за неправедне добитке, него из доброг срца;
3 нити као да владате народом; него бивајте угледи стаду;
4 и кад се јави поглавар пастирски, примићете венац славе који неће увенути.
5 Тако ви млади слушајте старешине; а сви се слушајте међу собом, и стеците понизност; јер се Бог поноситима супроти, а пониженима даје благодат.
6 Понизите се, дакле, под силну руку Божију, да вас повиси кад дође време.
7 Све своје бриге баците на Њ јер се он брине за вас.
8 Будите трезни и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере.
9 Браните се од њега тврђом у вери, знајући да се таква страдања догађају вашој браћи по свету.
10 А Бог сваке благодати, који вас позва на вечну своју славу у Христу Исусу, он да вас, пошто мало пострадате, саврши, да утврди, да укрепи, да утемељи.
11 Њему слава и држава ва век века. Амин.

12 По Силвану, вашем верном брату, као што мислим, пишем вам

ово мало, саветујући и сведочећи
да је ово права благодат Божија у
којој стојите.
13 Поздравља вас црква с вама
избрана у Вавилону, и Марко, син
мој.
14 Поздравите један другог
целивом љубави.
Мир вам свима у Христу Исусу.
Амин.

Друга саборна посланица светог апостола Петра

Апостол на растанку истиче хришћанске врлине. О Христовом преображењу на гори и о поузданој пророчкој речи.

1 Од Симона Петра, слуге и
апостола Исуса Христа,
онима што су примили с нама
једну часну веру у правди Бога
нашег и спаса Исуса Христа:
2 Благодат и мир да вам се
умножи познавањем Бога и Христа
Исуса Господа нашег.

3 Будући да су нам све
божанствене силе Његове, које
требају к животу и побожности,
дароване познањем Оног који нас
позва славом и добродетељи,
4 кроз које се нама дароваше
часна и превелика обећања, да
њих ради имате део у Божјој
природи, ако утечете од телесних
жеља овог света.
5 И на само ово окрените
све старање своје да покажете
у вери својој добродетељ, а у
добродетељи разум,
6 а у разуму уздржање, а у
уздржању трпљење, а у трпљењу
побожност,
7 а у побожности братољубље, а
у братољубљу љубав.
8 Јер кад је ово у вама, и
множи се, неће вас оставити лене
нити без плода у познању Господа
нашег Исуса Христа.
9 А ко нема овог слеп је, и пипа
заборавивши очишћење од старих
својих греха.
10 Зато, браћо, постарајте се још
већма да своју службу и избор
утврдите; јер чинећи ово нећете
погрешити никад;
11 јер вам се тако обилно допусти
улазак у вечно царство Господа
нашег и спаса Исуса Христа.
12 Зато се нећу оленити
опомињати вам једнако ово, ако и
знате и утврђени сте у овој истини;
13 јер мислим да је право докле
сам год у овом телу да вас будим
опомињањем,
14 знајући да ћу скоро тело своје
одбацити као што ми каза и Господ
наш Исус Христос.
15 А трудићу се свакако да се и по
растанку мом можете опомињати
овог.

16 Јер вам не показасмо силу
и долазак Господа нашег Исуса
Христа по приповеткама мудро
измишљеним, него смо сами
видели славу Његову.
17 Јер он прими од Бога Оца част
и славу кад дође к Њему такав
глас: Ово је Син мој љубазни, који
је по мојој вољи.
18 И овај глас ми чусмо где сиђе
с неба кад бејасмо с Њим на светој
гори.
19 И имамо најпоузданију
пророчку реч, и добро чините што
пазите на њу, као на видело које
светли у тамном месту, докле дан
не осване и даница се не роди у
срцима вашим.
20 И ово знајте најпре да ниједно
пророштво књижевно не бива по
свом казивању;
21 јер никад пророштво не би
од човечије воље, него научени
од Светог Духа говорише свети
Божији људи.

2

Треба се чувати лажних и порочних пророка.

1 А беше и лажних пророка у
народу, као што ће и међу вама
бити лажних учитеља, који ће
унети јереси погибли, и одрицаће
се Господара који их искупи и
доводиће себи наглу погибао.
2 И многи ће поћи за њиховим
нечистотама којима ће се хулити на
пут истине.
3 И у лакомству ловиће вас
измишљеним речима. Њихов суд
одавно не доцни, и погибао њихова
не дрема.

4 Јер кад Бог не поштеде анђела који сагрешише, него их метну у окове мрака пакленог, и предаде да се чувају за суд;
5 и први свет не поштеде, него сачувавши самосмога Ноја, проповедника правде, наведе потоп на свет безбожнички;
6 и градове Содом и Гомор сажеже и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постали;
7 и избави праведног Лота, кога осрамотише безаконици нечистотом живљења;
8 јер кад живљаше праведник међу њима, гледајући и слушајући безакона дела, мучаше од дана до дана праведну душу;
9 зна Господ побожне избављати од напасти, а неправеднике мучећи чувати за дан судни;
10 а особито оне који иду за телесним жељама нечистоте, и не маре за поглаварство, и који су безобразни и самовољни, и не дрхћу хулећи на славу.
11 Кад анђели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулни суд;
12 а они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, хуле на оно што не разумеју, и у погибли својој пропашће
13 примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и грех, који се хране својим преварама, једући с вама;
14 имајући очи пуне прељубочинства и непрестаног греха; прелашћујући неутврђене душе; имају срце научено лакомству, деца клетве;
15 оставивши прави пут, зађоше, и иду путем Валаама Восоровог, коме омиле плата неправедна;
16 али би покаран за своје безакоње: скот неми проговоривши гласом човечијим забрани безумље пророково.
17 Ово су безводни извори, и облаци и магле које прогоне ветрови, за које се чува мрак тамни вавек.
18 Јер говорећи поносите и лажљиве речи прелашћују на нечистоте телесних жеља оне који одскора беже од оних што живе у превари.
19 И обећавају им слободу, а сами су робови погибли; јер кога ко надвлада онај му и робује.
20 Јер ако одбегну од нечистоте света познањем Господа и спаса нашег Исуса Христа, па се опет заплету у њих и буду надвладани, буде им последње горе од првог;
21 јер им беше боље да не познаше пут правде, неголи кад познаше да се врате натраг од свете заповести која им је предана.
22 Јер им се догоди истинита приповест: пас се повраћа на своју бљувотину, и: свиња окупавши се, у каљужу.

3

Неће изостати као што се чини дан Господњи и крај света. Достојно се приправити за њега. Закључак.

1 Ево вам, љубазни, већ пишем другу посланицу у којима будим напомињањем ваш чисти разум,
2 да се опомињете речи које су напред казали свети пророци, и заповести својих апостола од Господа и Спаса.
3 И ово знајте најпре да ће у последње дане доћи ругачи који ће живети по својим жељама,
4 и говорити: Где је обећање доласка његовог? Јер откако оци помреше све стоји тако од почетка створења.
5 Јер навалице неће да знаду да су небеса била од пре и земља из воде и усред воде Божијом речи.
6 Зато тадашњи свет би водом потопљен и погибе.
7 А садашња небеса и земља том истом речи задржана су те се чувају за дан страшног суда и погибли безаконих људи.
8 Али ово једно да вам не буде непознато, љубазни, да је један дан пред Господом као хиљаду

година, и хиљаду година као један дан.
9 Не доцни Господ с обећањем,
као што неки мисле да доцни, него
нас трпи, јер неће да ко погине,
него сви да дођу у покајање.
10 Али ће доћи дан Господњи
као лупеж ноћу, у који ће небеса
с хуком проћи, а стихије ће се од
ватре распасти а земља и дела
што су на њој изгореће.
11 Кад ће се дакле ово све
раскопати, каквим треба вама бити
у светом живљењу и побожности,
12 чекајући и желећи да буде
скорије долазак Божијег дана, ког
ће се ради небеса спалити и
раскопати, и стихије од ватре
растопити?
13 Али чекамо по обећању
Његову ново небо и нову земљу,
где правда живи.

14 Зато, љубазни, чекајући ово
старајте се да вас Он нађе чисте и
праве у миру.
15 И трпљење Господа нашег
држите за спасење; као што вам и
љубазни наш брат Павле по даној
му премудрости писа.
16 Као што говори о овоме
и у свима својим посланицама,
у којима имају неке ствари
тешке разумети, које ненаучени и
неутврђени изврћу, као и остала
писма, на своју погибао.
17 А ви, дакле, љубазни, знајући
напред, чувајте се да преваром
безаконика не будете одведени с
њима, и не отпаднете од своје
тврђе;
18 него напредујте у благодати и
у познању Господа нашег и спаса
Исуса Христа. Њему слава и сад и
у вечна времена. Амин.

Прва саборна посланица светог апостола Јована Богослова

О речи живота и о заједници с Богом очишћењем од греха.

1 Шта беше испочетка, шта
чусмо, шта видесмо очима својим,
шта размотрисмо и руке наше
опипаше, о речи живота:
2 И живот се јави, и видесмо, и
сведочимо, и јављамо вам живот
вечни, који беше у Оца, и јави се
нама;
3 шта видесмо и чусмо то
јављамо вама да и ви с нама имате
заједницу; а наша је заједница с
Оцем и са Сином Његовим Исусом
Христом.
4 И ово вам пишемо да радост
ваша буде испуњена.

5 И ово је обећање које чусмо
од Њега и јављамо вама, да је
Бог видело, и таме у Њему нема
никакве.
6 Ако кажемо да имамо заједницу
с Њим а у тами ходимо, лажемо и
не творимо истине.
7 Ако ли у виделу ходимо, као
што је Он сам у виделу, имамо
заједницу један с другим, и крв
Исуса Христа, Сина Његовог,
очишћава нас од сваког греха.
8 Ако кажемо да греха немамо,
себе варамо, и истине нема у нама.
9 Ако признајемо грехе своје,
веран је и праведан да нам опрости
грехе наше, и очисти нас од сваке
неправде.
10 Ако кажемо да не сагрешисмо,
градимо Га лажом, и реч Његова
није у нама.

2

Заједница са Сином Божијим. Прави хришћанин држи Његове заповести, воли браћу и одбацује телесне жеље. Треба се чувати противника Христових и остати у Христу.

1 Дечице моја! Ово вам пишем
да не грешите; и ако ко сагреши,
имамо заступника код Оца, Исуса
Христа праведника,
2 и Он очишћа грехе наше, и не
само наше него и свега света.
3 И по том разумемо да Га
познасмо, ако заповести Његове
држимо.
4 Који говори: Познајем Га, а
заповести Његове не држи, лажа
је, и у њему истине нема;
5 а који држи реч Његову, у њему
је заиста љубав Божија савршена;
по том познајемо да смо у Њему.
6 Који говори да у Њему стоји, и
тај треба тако да ходи као што је Он
ходио.

7 Љубазни! Не пишем вам нове
заповести, него заповест стару коју
имасте испочетка. Заповест стара
јесте реч коју чусте испочетка.
8 Опет вам пишем нову заповест,
која је заиста у Њему и у вама; јер
тама пролази, и видело право већ
светли.
9 Који говори да је у виделу, а
мрзи на свог брата, још је у тами.
10 Који љуби брата свог, у виделу
живи, и саблазни у њему нема.
11 А који мрзи на свог брата, у
тами је, и у тами ходи, и не зна куд
иде, јер му тама заслепи очи.

12 Пишем вам, дечице,
да вам се опраштају греси
имена Његовог ради.

13 Пишем вам, оци,
јер познасте Оног који нема
почетка.
Пишем вам, младићи,
јер надвладасте нечастивог.
Пишем вам, децо,
јер познасте Оца.

14 Писах вам, оци,
јер познасте Оног који је од
почетка.
Писах вам, младићи,
јер сте јаки,
и реч Божија у вама стоји,
и надвладасте нечастивог.

15 Не љубите свет ни што је на
свету. Ако ко љуби свет, нема
љубави Очеве у њему.
16 Јер све што је на свету,
телесна жеља, и жеља очију, и
понос живота, није од Оца, него је
од овог света.
17 И свет пролази и жеља
његова; а који твори вољу Божију
остаје довека.

18 Децо! Последње је време,
и као што чусте да ће доћи
антихрист, и сад многи антихристи
посташе; по том познајемо да је
последњи час.
19 Од нас изиђоше, али не бише
од нас: кад би били од нас онда би
остали с нама; али да се јаве да
нису сви од нас.
20 И ви имате помазање од
Светога, и знате све.
21 Не писах вам као да не знате
истине, него што је знате, и знате
да никаква лаж није од истине.
22 Ко је лажљивац осим оног који
одриче да Исус није Христос? Ово
је антихрист, који се одриче Оца и
Сина.
23 Који се год одриче Сина ни Оца
нема; а који признаје Сина, и Оца
има.
24 Ви, дакле, што чусте испочетка
у вама нека стоји; ако у вама
остане што чусте испочетка, и ви
ћете остати у Сину и у Оцу.
25 И ово је обећање које нам Он
обећа, живот вечни.
26 Ово вам писах за оне који вас
варају.
27 И ви помазање што примисте
од Њега, у вама стоји, и не
требујете да вас ко учи; него како
вас то само помазање учи у свему,
и истинито је, и није лаж, и као што
вас научи останите у њему.

28 И сад, дечице, останите у
Њему да имамо слободу кад се
јави, и да се не осрамотимо пред
Њим о Његовом доласку.
29 Ако знате да је праведник,
познајте да је сваки који твори
правду од Њега рођен.

3

Деца се Божија познају по томе што не греше, што воле браћу и што имају радост у срцу.

1 Видите какву нам је љубав дао
Отац, да се деца Божија назовемо
и будемо; зато свет не познаје нас,
јер Њега не позна.
2 Љубазни! Сад смо деца
Божија, и још се не показа шта
ћемо бити; него знамо да кад се
покаже, бићемо као и Он, јер ћемо
Га видети као што јесте.
3 И сваки који ову наду има на
Њега, чисти се, као и Он што је
чист.
4 Сваки који чини грех и безакоње
чини: и грех је безакоње.
5 И знате да се Он јави да грехе
наше узме; и греха у Њему нема.
6 Који год у Њему стоји не греши;
који год греши не виде Га нити Га
позна.
7 Дечице! Нико да вас не вара:
који правду твори праведник је, као
што је Он праведан;
8 који твори грех од ђавола је,
јер ђаво греши од почетка. Зато
се јави Син Божји да раскопа дела
ђаволља.
9 Који је год рођен од Бога не
чини греха, јер Његово семе стоји
у њему, и не може грешити, јер је
рођен од Бога.
10 По томе се познају деца
Божија и деца ђаволља: који год не
твори правде, није од Бога, и који
не љуби брата свог.

11 Јер је ово заповест, коју чусте
испочетка, да љубимо један другог.
12 Не као што Каин беше од
нечастивог и закла брата свог.
И за који га узрок закла? Јер
дела његова беху зла, а брата му
праведна.
13 Не чудите се, браћо моја, ако
свет мрзи на вас.
14 Ми знамо да прећосмо из
смрти у живот, јер љубимо браћу;
јер ко не љуби брата остаје у
смрти.

15 Сваки који мрзи на брата
свог крвник је људски; и знате да
ниједан крвник људски нема у себи
вечни живот.
16 По том познасмо љубав што
Он за нас душу своју положи: ми
смо дужни полагати душе за браћу.
17 Који дакле има богатство овог
света, и види брата свог у невољи
и затвори срце своје од њега, како
љубав Божија стоји у њему?
18 Дечице моја! Да се не љубимо
речју ни језиком, него делом и
истином.
19 И по том дознајемо да смо од
истине, и пред Њим тешимо срца
своја.
20 Јер ако нам зазире срце наше,
Бог је већи од срца нашег и зна све.
21 Љубазни! Ако нам срце наше
не зазире, слободу имамо пред
Богом;
22 и шта год заиштемо,
примићемо од Њега, јер заповести
Његове држимо и чинимо шта је
Њему угодно.
23 И ово је заповест Његова
да верујемо у име Сина Његовог
Исуса Христа, и да љубимо један
другог као што нам је дао заповест.
24 И који држи заповести Његове
у Њему стоји, и Он у њему. И по
том познајемо да стоји у нама, по
Духу кога нам је дао.

4

*Треба кушати лажне учитеље
и указивати љубав Богу и
ближњем. Бог је љубав.*

1 Љубазни! Не верујте сваком
духу, него кушајте духове јесу ли
од Бога; јер многи лажни пророци
изиђоше на свет.
2 По овом познајте Духа Божијег,
и духа лажног; сваки дух који
признаје да је Исус Христос у телу
дошао, од Бога је;
3 а сваки дух који не признаје да
је Исус Христос у телу дошао, није
од Бога: и овај је антихристов, за
ког чусте да ће доћи, и сад је већ
на свету.
4 Ви сте од Бога, дечице, и
надвладасте их, јер је већи који је
у вама неголи који је на свету.
5 Они су од света, зато говоре од
света, и свет их слуша.
6 Ми смо од Бога; који познаје
Бога слуша нас, а који није од Бога
не слуша нас. По овом познајемо
духа истине и духа преваре.

7 Љубазни! Да љубимо један
другог; јер је љубав од Бога, и
сваки који има љубав од Бога је
рођен, и познаје Бога.
8 А који нема љубави не позна
Бога; јер је Бог љубав.
9 По том се показа љубав
Божија к нама што Бог Сина свог
Јединородног посла на свет да
живимо кроза Њ.
10 У овом је љубав не да ми
показасмо љубав к Богу, него да
Он показа љубав к нама, и посла
Сина свог да очисти грехе наше.
11 Љубазни! Кад је овако Бог
показао љубав к нама, и ми смо
дужни љубити један другог.
12 Бога нико не виде никад: ако
имамо љубав међу собом, Бог у
нама стоји, и љубав је Његова
савршена у нама.
13 По том дознајемо да у Њему
стојимо, и Он у нама, што нам је
дао од Духа свог.
14 И ми видесмо и сведочимо да
Отац посла Сина да се спасе свет.
15 Који призна да је Исус Син
Божји, Бог у њему стоји и он у Богу.
16 И ми познасмо и веровасмо
љубав коју Бог има к нама. Бог је
љубав, и који стоји у љубави, у Богу
стоји и Бог у њему стоји.
17 Тим се љубав у нама савршује
да имамо слободу на дан судни; јер
као што је Он и ми смо на свету
овом.
18 У љубави нема страха, него
савршена љубав изгони страх
напоље; јер страх има муку. А ко
се боји није савршен у љубави.
19 Да имамо ми љубав к Њему,
јер Он најпре показа љубав к нама.
20 Ако ко рече: Ја љубим Бога, а
мрзи на брата свог, лажа је; јер који

не љуби брата свог, кога види, како може љубити Бога, кога не види?
21 И ову заповест имамо од Њега:
Који љуби Бога да љуби и брата свог.

5

Вера која побеђује свет. Дух који сведочи.

1 Који год верује да је Исус
Христос, од Бога је рођен; и који
год љуби Оног који је родио, љуби
и Оног који је рођен од Њега.
2 По том знамо да љубимо децу
Божију кад Бога љубимо и Његове
заповести држимо.
3 Јер је ово љубав Божија да
заповести Његове држимо; и
заповести Његове нису тешке.
4 Јер сваки који је рођен од Бога
побеђује свет; и вера је наша ова
победа која победи свет.
5 Ко је који свет побеђује осим
оног који верује да је Исус Син
Божји?

6 Ово је Исус Христос што дође
водом и крвљу и Духом, не само
водом него водом и крвљу; и Дух
је који сведочи, јер је Дух истина,
7 јер је троје што сведочи на небу:
Отац, Реч, и Свети Дух; и ово је
троје једно.
8 И троје је што сведочи на
земљи: дух, и вода, и крв; и троје
је заједно.
9 Кад примамо сведочанство
човечије, сведочанство је Божије
веће; јер је ово сведочанство
Божије што сведочи за Сина свог.
10 Који верује Сина Божијег има
сведочанство у себи; који не верује
Богу начинио Га је лажом, јер не
верова сведочанству које сведочи
Бог за Сина свог.
11 И ово је сведочанство да нам
је Бог дао живот вечни; и овај живот
вечни у Сину је Његовом.
12 Ко има Сина Божијег има
живот; ко нема Сина Божијег нема
живот.

13 Ово писах вама који верујете
у име Сина Божијег, да знате да
имате живот вечни и да верујете у
име Сина Божијег.
14 И ово је слобода коју имамо к
Њему да ако шта молимо по вољи
Његовој послуша нас.
15 И кад знамо да нас слуша шта
год молимо, знамо да ће нам дати
шта тражимо од Њега.
16 Ако ко види брата свог где
греши грех не к смрти, нека моли,
и даће му живот, онима који греше
не к смрти. Има грех к смрти: за тај
не говорим да моли.
17 Свака је неправда грех; и има
грех не к смрти.
18 Знамо да ниједан који је рођен
од Бога, не греши, него који је
рођен од Бога чува се, и нечастиви
не дохвата се до њега.
19 Знамо да смо од Бога и сав
свет лежи у злу.
20 А знамо да Син Божји дође,
и дао нам је разум да познамо
Бога Истинитог, и да будемо у
истинитом Сину Његовом Исусу
Христу. Ово је Истинити Бог и
Живот вечни.
21 Дечице! Чувајте се од
незнабоштва. Амин.

Друга саборна посланица
светог апостола Јована Богослова

Једној верници и њеној деци. Нека остану у истини у којој ходе.

1 Од старешине изабраној госпођи и деци њеној коју ја љубим ва истину, и не само ја него сви који познаше истину,
2 за истину која у нама стоји и биће с нама довека:
3 Да буде с вама благодат, милост, мир од Бога Оца и од Господа Исуса Христа, Сина Очевог, у истини и у љубави.

4 Обрадовах се врло што нађох неке од твоје деце који ходе у истини, као што примисмо заповест од Оца.
5 И сад молим те, госпођо, не као да ти нову заповест пишем, него коју имамо испочетка, да имамо љубав међу собом.
6 И ова је љубав да живимо по заповестима Његовим. Ова је заповест, као што чусте испочетка, да у њој живите.
7 Јер многе варалице изиђоше на свет који не признају Исуса Христа да је дошао у телу; ово је варалица и антихрист.
8 Чувајте се да не изгубимо шта смо зарадили, него да примимо плату потпуно.
9 Који год преступа и не стоји у науци Христовој онај нема Бога; а који стоји у науци Христовој онај има и Оца и Сина.
10 Ако ко долази к вама и ове науке не доноси, не примајте га у кућу, и не поздрављајте се с њим;
11 јер ко се поздрави с њим, прима део у његовим злим делима.

12 Много бих вам имао писати, али не хтедох хартијом и мастилом; јер се надам да ћу доћи к вама и из уста говорити, да радост ваша буде испуњена.
13 Поздрављају те деца твоје сестре изабране. Амин.

Трећа саборна посланица
светог апостола Јована Богослова

Гају. Захвалност на гостопримству према браћи. Треба се чувати рђавих примера.

1 Од старешине Гају љубазном,
ког ја љубим ва истину.
2 Љубазни! Молим се Богу да
ти у свему буде добро, и да будеш
здрав, као што је твојој души добро.
3 Обрадовах се врло кад дођоше
браћа и посведочише твоју истину,
како ти у истини живиш.
4 Немам веће радости од ове да
чујем моја деца у истини да ходе.

5 Љубазни! Верно радиш што
чиниш браћи и гостима,
6 који посведочише твоју љубав
пред црквом; и добро ћеш учинити
ако их спремиш као што треба пред
Богом.
7 Јер имена Његовог ради
изиђоше не примивши ништа од
незнабожаца.
8 Ми смо, дакле, дужни примати
такве, да будемо помагачи истини.
9 Ја писах цркви; али Диотреф,
који жели да буде најстарији међу
нама, не прима нас.
10 Зато, ако дођем, споменућу
његова дела која твори ружећи
нас злим речима; и није му то
доста, него сам браће не прима, и
забрањује онима који би хтели да
их примају, и изгони их из цркве.
11 Љубазни! Не угледај се на зло,
него на добро: који добро чини од
Бога је, а који зло чини не виде
Бога.
12 Димитрију сведочише сви, и
сама истина; а и ми сведочимо;
и знате да је сведочанство наше
истинито.

13 Много имадох да пишем; али
нећу мастилом и пером да ти
пишем;
14 него се надам да ћу те скоро
видети; и из уста говорити.
15 Мир ти! Поздрављају те
пријатељи. Поздрави пријатеље
по имену. Амин.

Саборна посланица
светог апостола Јуде

Треба се чувати лажних учитеља, бити постојан у вери и у чистоти учења. Жеља на свршетку.

1 Од Јуде, Исуса Христа слуге, а брата Јаковљевог,
званима, који су освећени Богом Оцем и одржани Исусом Христом:
2 Милост и мир и љубав да вам се умножи.

3 Љубазни! Старајући се једнако да вам пишем за опште ваше спасење, би ми потребно да вам пишем молећи да се борите за праведну веру, која је једанпут дана светима.
4 Јер се увукоше неки безбожни људи, који су давно одређени на ово суђење, и Бога нашег благодат претварају у нечистоту, и јединог Господара Бога и Господа нашег Исуса Христа одричу се.
5 Али ћу вам напоменути, кад и ви знате ово једанпут, да Господ избави народ из земље мисирске, потом погуби оне који не вероваше.
6 И анђеле који не држаше своје старешинство него оставише свој стан чува у вечним оковима под мраком за суд великог дана.
7 Као што Содом и Гомор, и околни њихови градови, који су се прокурвали онако као и они, и ходили за другим месом, поставише се углед и муче се у вечном огњу:
8 Тако дакле и ови што сањајући тело погане, а поглаварства се одричу, и на славу хуле.
9 А Михаило Арханђел, кад се препираше с ђаволом и говораше за Мојсијево тело, не смеше проклети суд да изговори, него рече: Господ нека ти запрети.
10 А ови хуле на оно што не знаду; а шта знаду по природи као неразумна животиња, у оном се распадају.
11 Тешко њима! Јер путем Каиновим пођоше и у превару Валамове плате падоше, и у буни Корејевој изгибоше.
12 Ово су они што погане ваше милостиње једући с вама без страха и гојећи се; облаци безводни, које ветрови разносе; јесенска дрвета неродљива, која су двапут умрла, и из корена ишчупана;
13 бесни валови морски, који се пене својим срамотама, звезде лажне, којима се чува мрак вечне таме.
14 Али и за овакве пророкова Енох, седми од Адама, говорећи: Гле, иде Господ с хиљадама светих анђела својих
15 да учини суд свима, и да покара све безбожнике за сва њихова безбожна дела којима безбожност чинише, и за све ружне речи њихове које безбожни грешници говорише на Њ.
16 Ово су незадовољни викачи, који по жељама својим живе, и уста њихова говоре поносите речи, и за добитак гледају ко је ко.

17 А ви, љубазни, опомињите се речи које напред казаше апостоли Господа нашег Исуса Христа,
18 јер вам казаше да ће у последње време постати ругачи, који ће ходити по својим жељама и безбожностима.
19 Ово су они што се одвајају (од јединости вере), и јесу телесни, који духа немају.
20 А ви, љубазни, назиђујте се својом светом вером, и молите се Богу Духом Светим.
21 И сами себе држите у љубави Божијој, чекајући милост Господа нашег Исуса Христа за живот вечни.
22 И тако разликујући једне милујте.
23 А једне страхом избављајте и из огња вадите; а карајте са страхом, мрзећи и на хаљину опогањену од тела.

24 А Ономе који вас може

сачувати без греха и без мане,
и поставити праве пред славом
својом у радости,
25 једином премудром Богу
и Спасу нашем, кроз Исуса
Христа Господа нашег, слава и
величанство, држава и власт пре
свију векова и сад и у све векове.
Амин.

Откривење светог Јована Богослова

Увод и поздрав. Виђење преображеног Сина Човечијег. Тајне седам звезда, седам свећњака.

1 Откривење Исуса Христа, које даде Њему Бог, да покаже слугама својим шта ће скоро бити, и показа, пославши по анђелу свом слузи свом Јовану,
2 који сведочи реч Божију и сведочанство Исуса Христа, и шта год виде.
3 Благо ономе који чита и онима који слушају речи пророштва, и држе шта је написано у њему; јер је време близу.

4 Од Јована на седам цркава које су у Азији:
Благодат вам и мир од Оног који јесте, и који беше, и који ће доћи.
И од седам духова који су пред престолом Његовим.
5 И од Исуса Христа, који је Сведок верни, и Првенац из мртвих, и Кнез над царевима земаљским, који нас љуби, и уми нас од греха наших крвљу својом;
6 и учини нас цареве и свештенике Богу и Оцу свом; томе слава и држава ва век века. Амин.
7 Ено, иде с облацима, и угледаће Га свако око, и који Га прободоше; и заплакаће за Њим сва колена земаљска. Да, заиста.
8 Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, говори Господ, Који јесте, и који беше, и који ће доћи, Свемогућитељ.

9 Ја Јован, који сам и брат ваш и друг у невољи, и у царству и трпљењу Исуса Христа, бејах на острву које се зове Патам, за реч Божију и за сведочанство Исуса Христа.
10 Бејах у духу у дан недељни, и чух за собом глас велики као трубе који говораше: **Ја сам Алфа и Омега, Први и Последњи;**
11 **и шта видиш напиши у књигу, и пошљи црквама које су у Азији: у Ефес, и у Смирну, и у Пергам, и у Тијатир, и у Сард, и у Филаделфију, и у Лаодикију.**
12 И обазрех се да видим глас који говораше са мном; и обазревши се видех седам свећњака златних,
13 и усред седам свећњака као Сина човечијег, обученог у дугачку хаљину, и опасаног по прсима појасом златним.
14 А глава Његова и коса беше бела као бела вуна, као снег; и очи Његове као пламен огњени;
15 и ноге Његове као бронза кад се растопи у пећи; и глас Његов као хука вода многих;
16 и држаше у својој десној руци седам звезда, и из уста Његових излажаше мач оштар с обе стране, и лице Његово беше као што сунце сија у сили својој.
17 И кад Га видех, падох к ногама Његовим као мртав, и метну десницу своју на ме говорећи ми: **Не бој се, ја сам Први и Последњи,**
18 **и Живи: и бејах мртав и ево сам жив ва век века, амин. И имам кључеве од пакла и од смрти.**
19 **Напиши дакле шта си видео, и шта је, и шта ће бити потом;**
20 **тајна седам звезда које си видео на десници мојој, и седам свећњака златних: седам звезда јесу анђели седам цркава; и седам свећњака које си видео јесу седам цркава.**

2

Писмо Христово Црквама у Ефесу, Смирни, Пергаму и Тијатири.

1 **Анђелу ефеске цркве напиши: Тако говори Онај што држи седам звезда у десници својој, и што ходи посред седам свећњака златних:**

2 Знам твоја дела, и труд твој,
и трпљење твоје, и да не можеш
сносити зле, и искушао си оне
који говоре да су апостоли, а
нису и нашао си их лажне;
3 и поднео си много, и
трпљење имаш, и за име моје
трудио си се, и ниси сустао.
4 Но имам на тебе, што си
љубав своју прву оставио.
5 Опомени се дакле откуда си
спао, и покај се, и прва дела
чини; ако ли не, доћи ћу ти
скоро, и дигнућу свећњак твој
с места његовог, ако се не
покајеш.
6 Но ово имаш што мрзиш на
дела Николинаца, на која и ја
мрзим.
7 Ко има ухо нека чује шта
говори Дух црквама: који
победи даћу му да једе од
дрвета животног које је насред
раја Божијег.

8 И анђелу цркве смиранске
напиши: Тако говори Први и
Последњи, који беше мртав, и
ево је жив:
9 Знам твоја дела, и невољу
и сиромаштво (али си богат),
и хуле оних који говоре да су
Јевреји а нису, него зборница
сотонина.
10 Не бој се ни ода шта што ћеш
пострадати. Гле, ђаво ће неке
од вас метати у тамницу, да се
искушате, и имаћете невољу до
десет дана. Буди веран до саме
смрти, и даћу ти венац живота.
11 Ко има ухо да чује нека чује
шта говори Дух црквама: Који
победи неће му наудити друга
смрт.

12 И анђелу пергамске цркве
напиши: Тако говори Онај што
има мач оштар с обе стране:
13 Знам дела твоја, и где
живиш, где је престо сотонин;
и држиш име моје, и ниси се
одрекао вере моје и у оне дане у
које је Антипа, верни сведок мој,
убијен код вас, где живи сотона.
14 Но имам на тебе мало,
што имаш ту који држе науку
Валама, који учаше Валака да
положи саблазан пред синовима
Израиљевим, да једу жртве
идолске, и да се курвају.
15 Тако имаш и ти који држе
науку Николинаца, на коју ја
мрзим.
16 Покај се дакле; ако ли не,
доћи ћу ти скоро, и војеваћу с
њима мачем уста својих.
17 Ко има ухо да чује нека чује
шта говори Дух црквама: који
победи даћу му да једе од мане
сакривене, и даћу му камен бео,
и на камену ново име написано,
ког нико не зна осим оног који
прими.

18 И анђелу тијатирске цркве
напиши: Тако говори Син Божји,
који има очи своје као пламен
огњени, и ноге Његове као
бронза:
19 Знам твоја дела, и љубав,
и службу, и веру, и трпљење
твоје, и дела твоја, и да
последњих има више од првих;
20 но имам на тебе мало, што
допушташ жени Језавељи, која
говори да је пророчица, да
учи и да вара слуге моје да
чине прељубу и да једу жртву
идолску.
21 И дадох јој време да се
покаје од курварства свог, и не
покаја се.
22 Ево је ја мећем на одар, и
оне који чине прељубу с њом у
невољу велику, ако се не покају
од својих дела.
23 И децу њену побићу на
место; и познаће све цркве да
сам ја који испитујем срца и
бубреге, и даћу вам свакоме по
делима вашим:
24 А вама говорим и осталима
који су у Тијатиру који немају
науке ове, и који не познају
дубина сотониних (као што
говоре): нећу метнути на вас
другог бремена,

25 **осим који имате, држите докле дођем.**
26 **И који победи и одржи дела моја до краја, даћу му власт над незнабошцима;**
27 **и пашће их гвозденом палицом, и они ће се раздробити као судови лончарски; као и ја што примих од Оца свог;**
28 **и даћу му звезду даницу.**
29 **Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама.**

3

Христово писмо црквама у Сарду, Филаделфији и Лаодикији.

1 **И анђелу сардске цркве напиши: Тако говори Онај што има седам Духова Божијих, и седам звезда:**
Знам твоја дела, да имаш име да си жив, а мртав си.
2 **Стражи, и утврђуј остале који хоће да помру; јер не нађох твоја дела савршена пред Богом својим.**
3 **Опомињи се дакле, како си примио и како си чуо, и држи и покај се. Ако ли не узастражиш, доћи ћу на тебе као лупеж, и нећеш чути у који ћу час доћи на тебе.**
4 **Али имаш мало имена и у Сарду, који не опоганише својих хаљина, и ходиће са мном у белима, јер су достојни.**
5 **Који победи он ће се обући у хаљине беле, и нећу избрисати име његово из књиге живота, и признаћу име његово пред Оцем својим и пред анђелима Његовим.**
6 **Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.**

7 **И анђелу филаделфијске цркве напиши: Тако говори Свети и Истинити, који има кључ Давидов, који отвори и нико не затвори, који затвори и нико не отвори.**
8 **Знам твоја дела; гле, дадох пред тобом врата отворена, и нико их не може затворити; јер имаш мало силе, и држао си моју реч, и ниси се одрекао имена мог.**
9 **Ево дајем оне из зборнице сотонине који говоре да су Јевреји и нису, него лажу; ево ћу их учинити да дођу и да се поклоне пред ногама твојим, и да познаду да те ја љубим.**
10 **Јер си одржао реч трпљења мог, и ја ћу тебе сачувати од часа искушења, који ће доћи на сав васиони свет да искуша оне који живе на земљи.**
11 **Ево ћу доћи брзо: држи шта имаш, да нико не узме венац твој.**
12 **Који победи учинићу га стубом у цркви Бога свог, и више неће изићи напоље; и написаћу на њему име Бога свог, и име новог Јерусалима, града Бога мог, који силази с неба од Бога мог, и име моје ново.**
13 **Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.**

14 **И анђелу лаодикијске цркве напиши: Тако говори Амин, Сведок Верни и Истинити, Почетак створења Божијег:**

15 **Знам твоја дела да ниси ни студен ни врућ. О да си студен или врућ!**
16 **Тако, будући млак, и ниси ни студен ни врућ, избљуваћу те из уста својих.**
17 **Јер говориш: Богат сам, и обогатио сам се, и ништа не потребујем; а не знаш да си ти несрећан, и невољан, и сиромах, и слеп, и го.**
18 **Саветујем те да купиш у мене злато жежено у огњу, да се обогатиш; и беле хаљине, да се обучеш, и да се не покаже срамота голотиње твоје; и масти очном помажи очи своје да видиш.**
19 **Ја које год љубим оне и карам и поучавам; постарај се дакле, и покај се.**
20 **Ево стојим на вратима и куцам: ако ко чује глас мој и**

отвори врата, уђи ћу к њему и вечераћу с њиме, и он са мном.
21 **Који победи даћу му да седне са мном на престолу мом, као и ја што победих и седох с Оцем својим на престолу Његовом.**
22 **Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.**

4

Откривење Божије величанствености и свечано поклоњење Божијем престолу.

1 Потом видех: и гле, врата отворена на небу, и глас први који чух као трубу где говори са мном, рече: **Попни се амо, и показаћу ти шта ће бити за овим.**
2 И одмах бих у духу; и гле, престо стајаше на небу, и на престолу сеђаше неко.
3 И Онај што сеђаше беше по виђењу као камен јаспис и сард; и око престола беше дуга по виђењу као смарагд.
4 И око престола беху двадесет и четири престола; и на престолима видех двадесет и четири старешине где седе, обучене у беле хаљине, и имаху круне златне на главама својим.
5 И од престола излажаху муње и громови и гласови; и седам жижака огњених гораху пред престолом, које су седам духова Божијих.
6 И пред престолом беше стаклено море, као кристал.
И насред престола и око престола четири животиње, пуне очију спред и састраг.
7 И прва животиња беше као лав, и друга животиња као теле, и трећа животиња имаше лице као човек, и четврта животиња беше као орао кад лети.
8 И свака од четири животиње имаше по шест крила наоколо, и унутра пуна очију, и мира не имају дан и ноћ говорећи:

Свет, свет, свет Господ Бог Сведржитељ,
Који беше, и који јесте, и који ће доћи.

9 И кад даше животиње славу и част и хвалу Ономе што сеђаше на престолу, што живи ва век века,
10 падоше двадесет и четири старешине пред Оним што сеђаше на престолу, и поклонише се Ономе што живи ва век века, и метнуше круне своје пред престолом говорећи:

11 Достојан си, Господе,
да примиш славу и част и силу;
јер си Ти саздао све,
и по вољи Твојој јесте и створено је.

5

Јагње узима књигу са седам печата.

1 И видех у десници Оног што сеђаше на престолу књигу написану изнутра и споља, запечаћену са седам печата.
2 И видех анђела јаког где проповеда гласом великим: Ко је достојан да отвори књигу и да разломи печате њене?
3 И нико не могаше ни на небу ни на земљи, ни под земљом да отвори књиге ни да загледа у њу.
4 И ја плаках много што се нико не нађе достојан да отвори и да прочита књигу, нити да загледа у њу.
5 И један од старешина рече ми: Не плачи, ево је надвладао лав, који је од колена Јудиног, корен Давидов, да отвори књигу и разломи седам печата њених.
6 И видех, и гле, насред престола и четири животиње, и посред старешина Јагње стајаше као заклано, и имаше седам рогова, и седам очију, које су седам духова Божијих посланих по свему свету.
7 И дође и узе књигу из деснице Оног што сеђаше на престолу.
8 И кад узе књигу, четири животиње и двадесет и четири старешине падоше пред Јагњетом, имајући сваки гусле, и златне чаше пуне тамјана, које су молитве светих.
9 И певаху песму нову говорећи:

Достојан си да узмеш књигу,
и да отвориш печате њене;
јер си се заклао,
и искупио си нас Богу крвљу својом
од сваког колена и језика и народа и племена,
10 И учинио си нас Богу нашем
цареве и свештенике,
и цароваћемо на земљи.

11 И видех, и чух глас анђела многих око престола и животиња и старешина, и беше број њихов хиљада хиљада.
12 Говорећи гласом великим:

Достојно је Јагње заклано
да прими силу и богатство и премудрост и јачину и част и славу и благослов.

13 И свако створење, што је на небу, и на земљи, и под земљом, и што је на мору, и што је у њима, све чух где говоре:

Ономе што седи на престолу, и Јагњету
благослов и част и слава и држава ва век века.

14 И четири животиње говораху: Амин. И двадесет и четири старешине падоше и поклонише се Ономе што живи ва век века.

6

Отварање првих шест печата.
1 И видех кад отвори Јагње један од седам печата, и чух једну од четири животиње где говори као глас громовни: Дођи и види.
2 И видех, и гле, коњ бео, и онај што сеђаше на њему имаше стрелу; и њему се даде венац, и изиђе побеђујући, и да победи.
3 И кад отвори други печат, чух другу животињу где говори: Дођи и види.
4 И изиђе други коњ рић, и ономе што сеђаше на њему даде се да узме мир са земље, и да убија један другог, и даде му се мач велики.
5 И кад отвори трећи печат, чух трећу животињу где говори: Дођи и види. И видех, и гле, коњ вран, и онај што сеђаше на њему имаше мерила у руци својој.
6 И чух глас између четири животиње где говори: Ока пшенице за грош, и три оке јечма за грош; а уља и вина неће бити.
7 И кад отвори четврти печат, чух глас четврте животиње где говори: Дођи и види.
8 И видех, и гле, коњ блед, и ономе што сеђаше на њему беше име смрт, и пакао иђаше за њим; и њему се даде област на четвртом делу земље да убије мачем и глађу и смрћу и зверињем земаљским.
9 И кад отвори пети печат, видех под олтаром душе побијених за реч Божију и за сведочанство које имаху.
10 И повикаше гласом великим говорећи: Докле, Господару Свети и Истинити! Не судиш и не кајеш крв нашу на онима што живе на земљи?
11 И дане бише свакоме од њих хаљине беле, и речено им би да почину још мало времена, докле се наврше и другари њихови и браћа њихова, који ваља да буду побијени као и они.
12 И видех кад отвори шести печат, и гле, затресе се земља врло, и сунце поста црно као врећа од кострети, и месец поста као крв;
13 и звезде небеске падоше на земљу као што смоква одбацује пупке своје кад је велики ветар заљуља.
14 И небо се измаче као књига кад се савије, и свака гора и острво с места својих покренуше се.
15 И цареви земаљски, и бољари, и богати, и војводе, и силни, и сваки роб, и сваки слободњак, сакрише се по пећинама и по камењацима горским;
16 и говорише горама и камењу: Падните на нас, и сакријте нас од лица Оног што седи на престолу, и од гнева Јагњетовог.

17 Јер дође велики дан гнева
Његовог, и ко може остати?

7

Запечаћени из дванаест колена. Блажено мноштво спасених разних народности.

1 И потом видех четири анђела
где стоје на четири угла земље, и
држе четири ветра земаљска, да
не душе ветар на земљу, ни на
море, ни на и какво дрво.
2 И видех другог анђела где
се пење од истока сунчаног, који
имаше печат Бога Живога; и
повика гласом великим на четири
анђела којима беше дано да кваре
земљу и море, говорећи:
3 Не кварите ни земље, ни мора,
ни дрвета, докле запечатим слуге
Бога нашег на челима њиховим.
4 И чух број запечаћених, сто
и четрдесет и четири хиљаде
запечаћених од свих колена
синова Израиљевих:

5 Од колена Јудиног дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Рувимовог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Гадовог дванаест
хиљада запечаћених;
6 Од колена Асировог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Нефталимовог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Манасијиног дванаест
хиљада запечаћених;
7 Од колена Симеуновог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Левијевог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Исахаровог дванаест
хиљада запечаћених;
8 Од колена Завулоновог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Јосифовог дванаест
хиљада запечаћених;
од колена Венијаминовог дванаест
хиљада запечаћених.

9 По том видех, и гле, народ
многи, ког не може нико избројати,
од сваког језика и колена и
народа и племена, стајаше пред
престолом и пред Јагњетом,
обучен у хаљине беле, и палме у
рукама њиховим.
10 И повикаше гласом великим
говорећи: Спасење Богу нашем,
који седи на престолу, и Јагњету.
11 И сви анђели стајаху око
престола и старешине и четири
животиње, и падоше на лице пред
престолом, и поклонише се Богу.
12 Говорећи: Амин; благослов и
слава и премудрост и хвала и част
и сила и јачина Богу нашем ва век
века. Амин.
13 И одговори један од
старешина говорећи ми: Ови
обучени у беле хаљине ко су, и
откуда дођоше?
14 И рекох му: Господару! Ти
знаш. И рече ми: Ово су
који дођоше од невоље велике, и
опраше хаљине своје и убелише
хаљине своје у крви Јагњетовој.

15 Зато су пред престолом Божијим,
и служе Му дан и ноћ у цркви
Његовој;
и Онај што седи на престолу
уселиће се у њих.
16 Више неће огладнети,
и неће на њих пасти сунце,
нити икаква врућина.
17 Јер Јагње, које је насред
престола, пашће их,
и упутиће их на изворе живе
воде;
и Бог ће отрти сваку сузу од
очију њихових.

8

Отварање седмог печата. Прве четири трубе. Троструко зло.

1 И кад отвори седми печат,
поста тишина на небу око по
сахата.
2 И видех седам анђела који
стајаху пред Богом, и даде им се
седам труба.
3 И други анђео дође и стаде
пред олтаром, и имаше кадионицу
златну; и беше му дано много
тамјана да да молитвама свих
светих на олтар златни пред
престолом.

4 И дим од кађења у молитвама
светих изиђе од руке анђелове
пред Бога.
5 И узе анђео кадионицу, и
напуни је огња са олтара, и баци
је на земљу, и посташе гласови и
громови и севање муња и тресење
земље.

6 И седам анђела који имаху
седам труба, приправише се да
затрубе.
7 И први анђео затруби, и поста
град и огањ, смешани с крвљу,
и падоше на земљу; и трећина
дрва изгоре, и свака трава зелена
изгоре.
8 И други анђео затруби; и као
велика гора огњем запаљена паде
у море; и трећина мора поста крв.
9 И умре трећина створења које
живи у мору, и трећина лађи
пропаде.
10 И трећи анђео затруби, и паде
с неба велика звезда, која гораше
као свећа, и паде на трећину река
и на изворе водене.
11 И име звезди беше Пелен; и
трећина вода поста пелен, и многи
људи помреше од вода, јер беху
горке.
12 И четврти анђео затруби,
и ударена би трећина сунца, и
трећина месеца, и трећина звезда,
да помрча трећина њихова, и
трећина дана да не светли, тако
и ноћи.
13 И видех, и чух једног анђела
где лети посред неба и говори
гласом великим: Тешко, тешко,
тешко онима који живе на земљи
од осталих гласова трубних
тројице анђела, који ће трубити.

9

Пета труба са првим злом, шеста труба с другим злом.

1 И пети анђео затруби, и видех
звезду где паде с неба на земљу,
и даде јој се кључ од студенца
бездана;
2 и отвори студенац бездана, и
изиђе дим из студенца као дим
велике пећи, и поцрне сунце и небо
од дима студенчевог.
3 И из дима изиђоше скакавци
на земљу, и даде им се област,
као што и скорпије имају област на
земљи.
4 И рече им се да не уде трави
земаљској нити икаквој зелени,
нити икаквом дрвету, него само
људима који немају печат Божји на
челима својим.
5 И даде им се да их не убијају,
него да их муче пет месеци; и
мучење њихово беше као мучење
скорпијино кад уједе човека;
6 и у те дане тражиће људи смрт,
и неће је наћи; и желеће да умру, и
смрт ће од њих бежати.
7 И скакавци беху као коњи
спремљени на бој; и на главама
њиховим као круне од злата, и лица
њихова као лица човечија.
8 И имаху косе као косе женске, и
зуби њихови беху као у лавова;
9 и имаху оклопе као оклопе
гвоздене, и глас крила њихових
беше као глас кола кад многи коњи
трче на бој;
10 и имаху репове као скорпијине,
и жалци беху на реповима
њиховим; и дана им беше област
да уде људима пет месеци.
11 И имаху над собом цара
анђела бездана коме је име
јеврејски Авадон, а грчки Аполион.
12 Једно зло прође, ево иду још
два зла за овим.
13 И шести анђео затруби, и чух
глас један од четири рогља златног
олтара који је пред Богом,
14 где говори шестом анђелу
који имаше трубу: Одреши четири
анђела који су свезани код реке
велике Еуфрата.
15 И бише одрешена четири
анђела који беху приправљени на
сахат, и дан, и месец, и годину, да
побију трећину људи.
16 И број војника на коњима беше
двеста хиљада хиљада; и чух број
њихов.
17 И тако видех у утвари коње,
и оне што сеђаху на њима, који
имаху оклопе огњене и плаветне и
сумпорне; и главе коња њихових
беху као главе лавова, и из уста

њихових излажаше огањ и дим и сумпор.
18 И од ова три зла погибе трећина људи, од огња и од дима и од сумпора што излажаше из уста њихових.
19 Јер сила коња беше у устима њиховим, и у реповима њиховим; јер репови њихови биваху као змије и имаху главе, и њима иђаху.
20 И остали људи који не бише побијени злима овим, не покајаше се од дела руку својих да се не поклањају ђаволима ни идолима златним и сребрним и бронзаним и каменим и дрвеним, који не могу видети ни чути, ни ходити;
21 нити се покајаше од убиства својих, ни од чарања својих, ни од курварства свог, ни од крађа својих.

10

Анђео с књигом коју је Јован појео. Седам громова.

1 И видех другог анђела јаког где силази с неба, који беше обучен у облак, и дуга беше на глави његовој, и лице његово беше као сунце, и ноге његове као стубови огњени;
2 и имаше у руци својој књижицу отворену, и метну ногу своју десну на море, а леву на земљу.
3 И повика гласом великим, као лав кад риче; и кад он повика, говораше седам громова гласове своје.
4 И кад говорише седам громова гласове своје, хтедох да пишем, и чух глас с неба који ми говори: Запечати шта говорише седам громова, и ово не пиши.
5 И анђео ког видех где стоји на мору и на земљи, подиже руку своју к небу,
6 и закле се Оним који живи ва век века, који сазда небо и шта је на њему, и земљу и шта је на њој, и море и шта је у њему, да времена већ неће бити;
7 него у дане гласа седмог анђела кад затруби, онда ће се свршити тајна Божија, као што јави својим слугама пророцима.
8 И глас који чух с неба, опет проговори са мном и рече: Иди и узми књижицу отворену из руке оног анђела што стоји на мору и на земљи.
9 И отидох к анђелу, и рекох му: Дај ми књижицу. И рече ми: Узми и изједи је; и горка ће бити у трбуху твом, али у устима биће ти слатка као мед.
10 И узех књижицу из руке анђелове, и изједох је; и беше у устима мојим као мед слатка, а кад је изједох, беше горка у трбуху мом.
11 И рече ми: Ваља ти опет пророковати народима и племенима и језицима и царевима многима.

11

Мерење цркве Божије. Два сведока убијена, али су оживела.

1 И даде ми се трска као палица говорећи: Устани и измери цркву Божију и олтар, и оне што се клањају у њој;
2 а порту што је изван цркве, избаци напоље, нити је мери, јер је дана незнабошцима; и град свети газиће четрдесет и два месеца.
3 И даћу двојици својих сведока, и пророчаће хиљаду и двеста и шездесет дана обучени у вреће.
4 Ови су две маслине и два жишка што стоје пред Господарем земаљским.
5 И ако им ко неправду учини, огањ излази из уста њихових, и појешће непријатеље њихове; и ко буде хтео да им учини нажао онај ваља да буде убијен.
6 И ови ће имати власт да затворе небо, да не падне дажд на земљу у дане њиховог пророчања; и имаће власт над водама да их претварају у крв, и да ударе земљу сваком муком, кадгод буду хтели.
7 И кад сврше сведочанство своје, онда ће звер што излази из бездана учинити с њима рат, и победиће их и убиће их.

8 И телеса њихова оставиће
на улици града великог, који се
духовно зове Содом и Мисир, где
и Господ наш разапет би.
9 И гледаће неки од народа и
племена и језика и колена телеса
њихова три дана и по, и неће
дати да се њихова телеса метну у
гробове.
10 И који живе на земљи,
обрадоваће се и развеселиће се
за њих, и слаће даре један другом,
јер ова два пророка мучише оне
што живе на земљи.
11 И после три дана и по дух
живота од Бога уђе у њих; и сташе
оба на ноге своје, и страх велики
нападе на оне који их гледаху.
12 И чуше глас велики с неба,
који им говори: Изиђите амо. И
изиђоше на небо на облацима, и
видеше их непријатељи њихови.
13 И у тај час затресе се земља
врло, и десети део града паде,
и тресење земље поби седам
хиљада имена човечијих; и остали
се уплашише, и даше славу Богу
небеском.
14 Зло друго прође, ево зло треће
иде брзо.

15 И седми анђео затруби
и посташе велики гласови на
небесима говорећи: Поста царство
света Господа нашег и Христа
Његовог, и цароваће ва век века.
16 И двадесет и четири
старешине које сеђаху пред Богом
на престолима својим, падоше на
лица своја и поклонише се Богу.
17 Говорећи:

Хвалимо Те, Господе Боже
Сведржитељу,
који јеси, и беше, и биђеш,
што си примио силу своју
велику, и царујеш.
18 И незнабошци се прогневише,
и дође гнев Твој
и време мртвима да се суди,
и да се да плата слугама Твојим,
пророцима и светима,
и онима који се боје имена
Твог, малима и великима,
и да се погубе они који земљу
погубише.

19 И отвори се црква Божија на
небу, и показа се ћивот завета
Његовог у цркви Његовој; и
бише севања муња, и гласови, и
громови, и тресење земље, и град
велики.

12

*Жена обучена у сунце и аждаја.
Борба Михаилова с њом.*

1 И знак велики показа се на
небу: жена обучена у сунце, и
месец под ногама њеним, и на
глави њеној венац од дванаест
звезда.
2 И беше трудна, и викаше од
муке, и мучаше се да роди.
3 И показа се други знак на
небу, и гле, велика црвена аждаха,
која имаше седам глава, и десет
рогова; и на главама њеним седам
круна;
4 и реп њен одвуче трећину
звезда небеских, и баци их на
земљу. И аждаха стајаше пред
женом која хтеде да се породи, да
јој прождере дете кад роди.
5 И роди мушко, сина, који
ће пасти све народе с палицом
гвозденом; и дете њено би узето к
Богу и престолу његовом.
6 А жена побеже у пустињу
где имаше место приправљено од
Бога, да се онамо храни хиљаду и
двеста и шездесет дана.

7 И поста рат на небу. Михаило
и анђели Његови ударише на
аждаху, и би се аждаха и анђели
њени.
8 И не надвладаше, и више им се
не нађе места на небу.
9 И збачена би аждаха велика,
стара змија, која се зове ђаво и
сотона, која вара сав васиони свет,
и збачена би на земљу, и анђели
њени збачени бише с њом.
10 И чух глас велики на небу
који говори: Сад поста спасење
и сила и царство Бога нашег, и
област Христа Његовог; јер се
збаци опадач браће наше, који их

опадаше пред Богом нашим дан и ноћ.
11 И они га победише крвљу Јагњетовом и речју сведочанства
свог, и не марише за живот свој до
саме смрти.
12 Зато веселите се небеса и
ви који живите на њима. Тешко
вама који живите на земљи и мору,
јер ђаво сиђе к вама, и врло се
расрдио, знајући да времена мало
има.
13 И кад виде аждаха да збачена
би на земљу, гоњаше жену која
роди мушко.
14 И жени дана бише два крила
орла великог да лети у пустињу
на своје место, где ће се хранити
време и времена и по времена,
сакривена од лица змијиног.
15 И испусти змија за женом из
уста својих воду као реку, да је
утопи у реци.
16 И поможе земља жени,
и отвори земља уста своја, и
прождре реку коју испусти змија
из уста својих.
17 И разгневи се змија на
жену, и отиде да се побије са
осталим семеном њеним, које
држи заповести Божије и има
сведочанство Исуса Христа.

13

Из мора излази звер са седам глава, а из земље друга звер са два рога.

1 И стадох на песку морском.
И видех звер где излази из мора,
која имаше седам глава, и рогова
десет, и на роговима њеним десет
круна, а на главама њеним имена
хулна.
2 И звер коју видех беше као рис,
и ноге јој као у медведа, и уста
њена као уста лавова, и даде јој
змија силу своју, и престо свој, и
област велику.
3 И видех једну од глава њених
као рањену на смрт, и рана смрти
њене излечи се. И чуди се сва
земља иза звери, и поклонише се
змији, која даде област звери.
4 И поклонише се звери
говорећи: Ко је као звер? И ко
може ратовати с њом?
5 И дана јој бише уста која говоре
велике ствари и хуљења, и дана јој
би област да чини четрдесет и два
месеца.
6 И отвори уста своја за хуљење
на Бога, да хули на име Његово, и
на кућу Његову, и на оне који живе
на небу.
7 И дано јој би да се бије са
светима, и да их победи; и дана
јој би област над сваким коленом и
народом и језиком и племеном.
8 И поклонише јој се сви који
живе на земљи којима имена
нису записана у животној књизи
Јагњета, које је заклано од
постања света.
9 Ако ко има ухо нека чује.

10 Ко у ропство води, биће у
ропство одведен;
ко ножем убије ваља да он
ножем буде убијен.

Овде је трпљење и вера светих.

11 И видех другу звер где излази
из земље, и имаше два рога као у
јагњета; и говораше као аждаха.
12 И сву власт прве звери
чињаше пред њом; и учини да
земља и који живе на њој поклони
се првој звери којој се исцели рана
смртна.
13 И учини чудеса велика, и учини
да и огањ силази с неба на земљу
пред људима.
14 И вара оне који живе на земљи
знацима, који јој бише дани да чини
пред звери, говорећи онима што
живе на земљи да начине икону
звери која имаде рану смртну и
оста жива.
15 И би јој дано да даде дух
икони звериној, да проговори икона
зверина, и да учини да се побију
који се год не поклоне икони
звериној.
16 И учини све, мале и велике,
богате и сиромашне, слободњаке
и робове, те им даде жиг на

десној руци њиховој или на челима њиховим,
17 да нико не може ни купити ни продати, осим ко има жиг, или име звери, или број имена њеног.
18 Овде је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звери: јер је број човеков и број њен шест стотина и шездесет и шест.

14

Сто и четрдесет и четири хиљаде на гори Сиону. Три анђела с добрим, али и оштрим вестима. Весела жетва, страшна јесен.

1 И видех, и гле, Јагње стајаше на гори сионској, и с Њим сто и четрдесет и четири хиљаде, који имаху име Оца Његовог написано на челима својим.
2 И чух глас с неба као глас вода многих, и као глас грома великог; и чух глас гудача који гуђаху у гусле своје.
3 И певаху као нову песму пред престолом и пред четири животиње и пред старешинама: и нико не могаше научити песме, осим оних сто и четрдесет и четири хиљаде који су откупљени са земље.
4 Ово су који се не опоганише са женама, јер су девственици, они иду за Јагњетом куд год оно пође. Ови су купљени од људи, првенци Богу и Јагњету.
5 И у њиховим устима не нађе се превара, јер су без мане пред престолом Божијим.

6 И видех другог анђела где лети посред неба, који имаше вечно јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и сваком племену, и језику и колену и народу.
7 И говораше великим гласом: Бојте се Бога, и подајте Му славу, јер дође час суда Његовог; и поклоните се Ономе који је створио небо и земљу и море и изворе водене.
8 И други анђео за њим иде говорећи: Паде, паде Вавилон град велики: јер отровним вином курварства свог напоји све народе.
9 И трећи анђео за њим иде говорећи гласом великим: Ко се год поклони звери и икони њеној, и прими жиг на чело своје или на руку своју,
10 и он ће пити од вина гнева Божијег, које је непомешано уточено у чашу гнева Његовог, и биће мучен огњем и сумпором пред анђелима светима и пред Јагњетом.
11 И дим мучења њиховог излазиће ва век века; и неће имати мира дан и ноћ који се поклањају звери и икони њеној, и који примају жиг имена њеног.
12 Овде је трпљење светих, који држе заповести Божије и веру Исусову.
13 И чух глас с неба где ми говори: Напиши: Благо мртвима који умиру у Господу од сад. Да, говори Дух, да почину од трудова својих; јер дела њихова иду за њима.

14 И видех, и гле, облак бео, и на облаку сеђаше као Син човечији, и имаше на глави својој круну златну, и у руци својој срп оштар.
15 И други анђео изиђе из цркве вичући великим гласом Ономе што седи на облаку: Замахни српом својим и жњи, јер дође време да се жње, јер се осуши жито земаљско.
16 И Онај што сеђаше на облаку баци срп свој на земљу, и пожњевена би земља.
17 И други анђео изиђе из цркве што је на небу, и имаше и он срп оштар.
18 И други анђео изиђе из олтара, који имаше област над огњем, и повика с великом виком ономе који имаше срп оштри, говорећи: Замахни српом својим оштрим, и одрежи грожђе винограда земаљског; јер већ сазреше зрна његова.
19 И баци анђео срп свој на земљу, и обра виноград земаљски, и метну у кацу великог гнева Божијег.

20 И оточи се каца изван града,
и изиђе крв из каце, тја до узда коњима, хиљаду и шест стотина потркалишта.

15

Певачи на стакленом мору. Последњих седам зала. Седам чаша гнева.

1 И видех други велики знак на небу и чудо: седам анђела који
имаху седам последњих зала, јер се у њима сврши гнев Божји.

2 И видех као стаклено море смешано с огњем, и оне што победише звер и икону њену, и жиг њен, и број имена њеног, где стоје на мору стакленом и имају гусле Божије;

3 и певаху песму Мојсија, слуге Божијег, и песму Јагњетову, говорећи:

Велика су и дивна дела
Твоја, Господе Боже Сведржитељу,
праведни су и истинити путеви
Твоји, Царе светих.
4 Ко се неће побојати Тебе, Господе,
и прославити име Твоје?
Јер си Ти један свет;
јер ће сви незнабошци доћи и
поклонити се пред Тобом;
јер се судови Твоји јавише.

5 И после овог видех, и
гле, отвори се црква скиније сведочанства на небу,

6 и изиђоше седам анђела из цркве, који имаху седам зала, обучени у чисте и беле хаљине од платна, и опасани по прсима појасима златним;

7 и једна од четири животиње
даде седморици анђела седам чаша златних напуњених гнева Бога, који живи ва век века.

8 И напуни се црква дима од славе Божије и од силе Његове; и
нико не могаше доћи у цркву, док се не сврши седам зала седморице анђела.

16

Седам чаша гнева Божијег изливају седам анђела.

1 И чух глас велики из цркве где говори седморици анђела:
Идите, и излијте седам чаша гнева Божијег на земљу.

2 И оде први анђео, и изли чашу своју на земљу; и посташе ране зле и љуте на људима који имају жиг зверин и који се клањају икони њеној.

3 И други анђео изли чашу своју у море; и поста крв као од мртваца, и свака душа жива умре у мору.

4 И трећи анђео изли чашу своју на реке и на изворе водене; и поста крв.

5 И чух анђела воденог где говори:

Праведан си Господе,
који јеси, и који беше, и свет,
што си ово судио;
6 Јер пролише крв светих и
пророка,
и крв си им дао да пију
јер су заслужили.

7 И чух другог из олтара где говори:

Да, Господе Боже Сведржитељу,
истинити су и прави судови
Твоји.

8 И четврти анђео изли чашу своју на сунце, и дано му би да жеже људе огњем.

9 И опалише се људи од велике врућине, и хулише на име Бога који има област над злима овима, и не покајаше се да Му даду славу.

10 И пети анђео изли чашу своју на престо зверин; и царство њено поста тамно, и жвакаху језике своје од бола.

11 И хулише на име Бога небеског од бола и од рана својих, и не покајаше се од дела својих.

12 И шести анђео изли чашу своју на велику реку Еуфрат; и пресахну вода њена, да се приправи пут царевима од истока сунчаног.

13 И видех из уста аждахиних, и из уста звериних, и из уста лажног
пророка, где изиђоше три нечиста
духа, као жабе.
14 Јер су ово духови ђаволски
који чине чудеса и излазе к
царевима свега васионог света да
их скупе на бој за онај велики дан
Бога Сведржитеља.
15 **Ево идем као лупеж; благо**
ономе који је будан и који чува
хаљине своје, да го не ходи и да
се не види срамота његова.
16 И сабра их на место које се
јеврејски зове Армагедон.

17 И седми анђео изли чашу
своју по небу, и изиђе глас велики
из цркве небеске од престола
говорећи: Сврши се.
18 И бише севања муња и
громови, и гласови, и би велико
тресење земље, какво никад не би
откако су људи на земљи, толико
тресење, тако велико.
19 И град велики раздели се на
три дела, и градови незнабожачки
падоше; и Вавилон велики
спомену се пред Богом да му да
чашу вина љутог гнева свог.
20 И сва острва побегоше, и горе
се не нађоше.
21 И град велики као глава паде
с неба на људе; и људи хулише на
Бога од зла градног, јер је велика
мука његова врло.

17

Вавилон, као жена која седи на звери, коју је Јагње победило.

1 И дође један од седам анђела
који имаху седам чаша, и говори
са мном говорећи ми: Ходи да
ти покажем суд курве велике, која
седи на водама многима.
2 С којом се курваше цареви
земаљски, и који живе на земљи
опише се вином курварства њена.
3 И уведе ме дух у пусто место;
и видех жену где седи на звери
црвеној која беше пуна имена
хулних и имаше седам глава и
десет рогова.
4 И жена беше обучена у
порфиру и скерлет и накићена
златом и камењем драгим и
бисером, и имаше чашу у руци
својој пуну мрзости и поганштине
курварства свог;
5 и на челу њеном написано
име: Тајна, Вавилон велики, мати
курвама и мрзостима земаљским.
6 И видех жену пијану од крви
светих и од крви сведока Исусових.

И зачудих се чудом великим кад
је видех.
7 И рече ми анђео: Што се
чудиш? Ја ћу ти казати тајну ове
жене, и звери што је носи и има
седам глава и десет рогова.
8 Звер коју си видео беше и није,
и изићи ће из бездана и отићи ће
у пропаст; и удивиће се који живе
на земљи, којима имена написана
нису у књигу живота од постања
света, кад виде звер која беше, и
није, и доћи ће опет.
9 Овде је ум, који има мудрост.
Седам глава, то су седам гора на
којима жена седи.
10 И јесу седам царева. Пет је
њих пало, и један јесте, а други још
није дошао; а кад дође за мало ће
остати.
11 И звер која беше и није, и она
је осми, и јесте од седморице и у
пропаст иде.
12 И десет рогова, које си видео,
то су десет царева, који царства
још не примише, него ће област као
цареви на једно време примити са
звери.
13 Ови једну вољу имају, и силу и
област своју даће звери.
14 Ови ће се побити с Јагњетом
и Јагње ће их победити, јер је
Господар над господарима и Цар
над царевима; и који су с Њим, јесу
позвани и изабрани и верни.

15 И рече ми: Воде, што си видео,
где седи курва, оно су људи и
народи, и племена и језици.
16 И десет рогова, што си видео
на звери, они ће омрзнути на курву,
и опустошиће је и оголузнити, и
месо њено појешће и сажећи ће је
огњем.

17 Јер је Бог дао у срца њихова
да учине вољу Његову, и да учине
вољу једну, и да дају царство своје
звери, док се сврше речи Божије.
18 И жена, коју си видео, јесте
град велики, који има царство над
царствима земаљским.

18

Пад Вавилона. Плач царева, трговаца и бродара.

1 И после овог видех другог
анђела где силази са неба, који
имаше област велику; и земља се
засветли од славе његове.
2 И повика јаким гласом
говорећи:

Паде, паде Вавилон велики,
и поста стан ђаволима,
и тамница сваком духу нечистом,
и тамница свих птица нечистих
и мрских;
јер отровним вином курварства
свог
напоји све народе;
3 И цареви земаљски с њом се
курваше,
и трговци земаљски обогатише
се од богатства сласти
њене.

4 И чух глас други с неба који
говори:

Изиђите из ње, народе мој,
да се не помешате у грехе
њене,
и да вам не науде зла њена.
5 Јер греси њени допреше тја до
неба,
и Бог се опомену неправде
њене.
6 Платите јој као што и она плати
вама,
и подајте јој двојином онолико
по делима њеним:
којом чашом захвати вама
захватајте јој по два пут
онолико.
7 Колико се прослави и наслади
толико јој подајте мука и
жалости; јер говори у срцу
свом: Седим као царица, и
нисам удовица, и жалости
нећу видети.
8 Зато ће у један дан доћи зла
њена:
смрт и плач и глад,
и сажећи ће се огњем;
јер је јак Господ Бог који јој
суди.

9 И заплакаће и зајаукати за њом
цареви земаљски који се с њом
курваше и беснише, кад виде дим
горења њеног,
10 издалека стојећи од страха
мука њених и говорећи:

Јаох! Јаох! Граде велики
Вавилоне, граде тврди,
јер у један час дође суд твој!

11 И трговци земаљски
заплакаће и зајаукати за њом,
што њихове товаре нико више не
купује;
12 товара злата и сребра и
камења драгог и бисера и узвода
и порфире и свиле и скерлета,
и сваког мирисног дрвета, и
свакојаких судова од филдиша, и
свакојаких судова од најскупљег
дрвета, бронзе и гвожђа и
мермера,
13 и цимета и тамјана и мира и
ливана, и вина и уља, и нишестета
и пшенице, и говеда и оваца, и
коња и кола, и телеса и душа
човечијих.

14 И воћа жеља душе твоје
отидоше од тебе,
и све што је масно и добро
отиде од тебе,
и више га нећеш наћи.

15 Трговци који се овим товарима
обогатише од ње, стаће издалека
од страха мучења њеног, плачући
и јаучући,
16 и говорећи:

Јаох! Јаох! Граде велики,
обучени у свилу и порфиру и
скерлет,
и накићени златом и камењем
драгим и бисером;
17 Јер у један час погибе толико
богатство!

И сви господари од лађи, и
сав народ у лађама, и лађари, и
који год раде на мору, стадоше
издалека,
18 и викаху, видевши дим горења
њеног, и говораху:

Ко је био као овај град велики?

19 И бацише прах на главе своје,
и повикаше плачући и ридајући,
говорећи:

Јаох! Јаох! Граде велики,
у коме се обогатише сви
који имају лађе на мору од
богатства његовог,
јер у један час опусте!
20 Весели се над њим небо,
и свети апостоли и пророци,
јер Бог покаја суд ваш на
њему.

21 И узе један анђео јак камен
велики, као камен воденични, и
баци у море говорећи:

Тако ће са хуком бити бачен
Вавилон, град велики,
и неће се више наћи;
22 И глас гудача и певача и свирача
и трубача неће се више чути
у теби;
и никакав мајстор ни од каквог
заната неће се више наћи у
теби,
и хука камења воденичног
неће се чути у теби;
23 И видело жишка неће се више
светлити у теби,
и глас женика и невесте неће
више бити чувен у теби;
јер трговци твоји беху бољари
земаљски,
јер твојим чарањем преварени
бише сви народи.
24 И у њему се нађе крв пророчка и
светих,
и свих који су побијени на
земљи.

19

*Радост на Небу. Весела песма
због пада Вавилона. Свадба
јагњетова. Христос у виђењу.
Звер и лажни пророк срушени.*

1 И после овог чух глас велики
народа многог на небу где говори:

Алилуја!
Спасење и слава и част и сила
Господу нашем;
2 Јер су истинити и прави
судови Његови,
што је осудио курву велику,
која поквари земљу курварством
својим,
и покајао крв слугу својих од
руке њене.

3 И другом рекоше:

Алилуја!
И дим њен излажаше ва век
века.

4 И падоше двадесет и четири
старешине, и четири животиње, и
поклонише се Богу који сеђаше
на престолу, говорећи: Амин,
алилуја!
5 И глас изиђе од престола који
говори:

Хвалите Бога нашег све слуге
Његове,
и који Га се бојите, и мали и
велики.

6 И чух као глас народа многог,
и као глас вода многих, и као глас
громова јаких, који говоре:

Алилуја!
Јер царује Господ Бог
Сведржитељ.
7 Да се радујемо и веселимо,
и да дамо славу Њему;
јер дође свадба Јагњетова,
и жена Његова приправила се;
8 И дано јој би да се обуче у свилу
чисту и белу:

јер је свила правда светих.

9 И рече ми: Напиши: Благо
онима који су позвани на вечеру
свадбе Јагњетове. И рече ми: Ове
су речи истините Божије.

10 И паднувши пред ногама
његовим поклоних му се; и рече
ми: Гле, немој, ја сам слуга као
и ти и браћа твоја која имају
сведочанство Исусово. Богу се
поклони; јер је сведочанство
Исусово Дух Пророштва.

11 И видех небо отворено, и гле,
коњ бео, и који сеђаше на њему
зове се Веран и Истинит, и суди по
правди и војује.
12 А очи су Му као пламен
огњени, и на глави Његовој круне
многе, и имаше име написано, ког
нико не зна до Он сам.
13 И беше обучен у хаљину
црвену од крви, и име се Његово
зове: Реч Божија.
14 И војске небеске иђаху за Њим
на коњима белим, обучене у свилу
белу и чисту.
15 И из уста Његових изиђе
мач оштар, да њиме побије
незнабошце; и Он ће их пасти
с палицом гвозденом; и Он гази
кацу вина и срдње и гнева Бога
Сведржитеља.
16 И има на хаљини и на
стегну свом име написано: Цар
над царевима и Господар над
господарима.

17 И видех једног анђела где стоји
на сунцу и повика гласом великим
говорећи свима птицама које лете
испод неба: Дођите и скупите се на
велику вечеру Божију,
18 да једете меса од царева, и
меса од војвода, и меса од јунака, и
меса од коња и од оних који седе на
њима, и меса од свих слободњака
и робова, и од малих и од великих.
19 И видех звер и цареве
земаљске и војнике њихове
скупљене да се побију с Оним
што седи на коњу и с војскама
Његовим.
20 И би ухваћена звер, и с
њом лажни пророк који учини пред
њом знаке којима превари оне који
примише жиг зверин и који се
поклањају икони њеној: живи бише
бачени обоје у језеро огњено, које
гори сумпором.

21 А остали побијени бише мачем
Оног што седи на коњу, који изиђе
из уста Његових: и све се птице
наситише од меса њиховог.

20

Сотона свезан на хиљаду година. Прво васкрсење. Гог и Магог. Страшни суд.

1 И видех анђела где силази с
неба, који имаше кључ од бездана
и вериге велике у руци својој.
2 И ухвати аждаху, стару змију,
која је ђаво и сотона, и свеза је на
хиљаду година,
3 и у бездан баци је, и затвори
је, и запечати над њом, да више
не прелашћује народе, док се не
наврши хиљаду година; и потом
ваља да буде одрешена на мало
времена.
4 И видех престоле, и сеђаху
на њима, и даде им се суд, и
душе исечених за сведочанство
Исусово и за реч Божију, који се не
поклонише звери ни икони њеној, и
не примише жиг на челима својим и
руци својој; и оживеше и цароваше
с Христом хиљаду година.
5 А остали мртваци не оживеше,
докле се не сврши хиљада година.
Ово је прво васкрсење.
6 Блажен је и свет онај који има
део у првом васкрсењу; над њима
друга смрт нема области, него ће
бити свештеници Богу и Христу, и
цароваће с Њим хиљаду година.

7 И кад се сврши хиљаду година,
пустиће се сотона из тамнице
своје,
8 и изићи ће да вара народе по
сва четири краја земље, Гога и
Магога, да их скупи на бој, којих је
број као песак морски.
9 И изиђоше на ширину земље,
и опколише логор светих, и град
љубазни; и сиђе огањ од Бога с
неба, и поједе их.
10 И ђаво који их вараше би бачен
у језеро огњено и сумпорито, где
је звер и лажни пророк; и биће
мучени дан и ноћ ва век века.

11 И видех велики бео престо,
и Оног што сеђаше на њему, од
чијег лица бежаше небо и земља,
и места им се не нађе.
12 И видех мртваце мале и
велике где стоје пред Богом, и
књиге се отворише; и друга се
књига отвори, која је књига живота;
и суд примише мртваци као што
је написано у књигама, по делима
својим.
13 И море даде своје мртваце,
и смрт и пакао дадоше своје
мртваце; и суд примише по делима
својим.
14 И смрт и пакао бачени бише у
језеро огњено. И ово је друга смрт.
15 И ко се не нађе написан у
књизи живота, бачен би у језеро
огњено.

21

Ново небо, нова земља, нови Јерусалим.

1 И видех небо ново и земљу
нову; јер прво небо и прва земља
прођоше, и мора више нема.
2 И ја Јован видех град свети,
Јерусалим нов, где силази од Бога
с неба, приправљен као невеста
украшена мужу свом.
3 И чух глас велики с неба где
говори: Ево скиније Божије међу
људима, и живеће с њима, и они ће
бити народ Његов, и сам Бог биће
с њима Бог њихов.
4 И Бог ће отрти сваку сузу
од очију њихових, и смрти неће
бити више, ни плача, ни вике, ни
болести неће бити више; јер прво
прође.
5 И рече Онај што сеђаше на
престолу: Ево све ново творим. И
рече ми: Напиши, јер су ове речи
истините и верне.
6 И рече ми: Сврши се. Ја
сам Алфа и Омега, Почетак и
Свршетак. Ја ћу жедноме дати из
извора воде живе за бадава.
7 Који победи, добиће све, и биће
му Бог, и он ће бити мој син.
8 А страшљивима и неверним
и поганим и крвницима, и
курварима, и врачарима, и
идолопоклоницима, и свима
лажама, њима је део у језеру што
гори огњем и сумпором; које је
смрт друга.

9 И дође к мени један од седам
анђела који имаху седам чаша
напуњених седам зала последњих,
и рече ми говорећи: Ходи да ти
покажем невесту, Јагњетову жену.
10 И одведе ме у духу на гору
велику и високу, и показа ми
град велики, свети Јерусалим, где
силази с неба од Бога,
11 и имаше славу Божију; и
светлост његова беше као драги
камен, као камен јаспис светли,
12 и имаше зид велики и висок,
и имаше дванаестора врата, и на
вратима дванаест анђела, и имена
написана, која су имена дванаест
колена Израиљевих.
13 Од истока врата троја, и од
севера врата троја, од југа врата
троја, и од запада врата троја.
14 И зид градски имаше дванаест
темеља, и на њима имена
дванаест апостола Јагњетових.
15 И онај што говораше са мном,
имаше трску златну да измери град
и врата његова и зидове његове.
16 И град на четири угла стоји,
и дужина је његова толика колика
и ширина. И измери град трском
на дванаест хиљада потркалишта:
дужина и ширина и висина једнака
је.
17 И размери зид његов на сто и
четрдесет и четири лакта, по мери
човечијој, која је анђелова.
18 И беше грађа зидова његова
јаспис, и град злато чисто, као
чисто стакло.
19 И темељи зидова градских
беху украшени сваким драгим
камењем: први темељ беше
јаспис, други сафир, трећи
халкидон, четврти смарагд,
20 пети сардоникс, шести сард,
седми хрисолит, осми вирил,
девети топаз, десети хрисопрас,
једанаести јакинт, дванаести
аметист.
21 И дванаест врата, дванаест
зрна бисера: свака врата беху
од једног зрна бисера: и улице

градске беху злато чисто, као стакло пресветло.

22 И цркве не видех у њему: јер је њему црква Господ Бог Сведржитељ, и Јагње.

23 И град не потребује ни сунце ни месец да светле у њему; јер га слава Божија просветли, и жижак је његов Јагње.

24 И народи који су спасени ходиће у виделу његовом, и цареви земаљски донеће славу и част своју у њега.

25 И врата његова неће се затварати дању, јер онде ноћи неће бити.

26 И донеће славу и част незнабожаца у њега.

27 И неће у њега ући ништа погано, и што чини мрзост и лаж, него само који су написани у животној књизи Јагњета.

22

Река и Дрво животно. Заједница блажених с Богом. Озбиљни савети и опомене. Крај.

1 И показа ми чисту реку воде живота, бистру као кристал, која излажаше од престола Божијег и Јагњетовог.

2 Насред улица његових и с обе стране реке дрво живота, које рађа дванаест родова дајући сваког месеца свој род; и лишће од дрвета беше за исцељивање народима.

3 И више неће бити никакве проклетиње; и престо Божји и Јагњетов биће у њему; и слуге Његове послуживаће Га.

4 И гледаће лице Његово, и име Његово биће на челима њиховим.

5 И ноћи тамо неће бити, и неће потребовати видела од жишка, ни видела сунчаног, јер ће их обасјавати Господ Бог, и цароваће ва век века.

6 И рече ми: Ово су речи верне и истините, и Господ Бог светих пророка посла анђела свог да покаже слугама својим шта ће бити скоро.

7 **Ево ћу доћи скоро: Благо ономе који држи речи пророштва књиге ове.**

8 И ја Јован видех ово и чух; и кад чух и видех, падох да се поклоним на ноге анђела који ми ово показа.

9 И рече ми: Гле, немој, јер сам и ја слуга као и ти и браћа твоја пророци и они који држе речи пророштва књиге ове. Богу се поклони.

10 И рече ми: Не запечаћавај речи пророштва књиге ове; јер је време близу.

11 Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет нека се још свети.

12 **И ево ћу доћи скоро, и плата моја са мном, да дам свакоме по делима његовим.**

13 **Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, Први и Последњи.**

14 Благо ономе који твори заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град.

15 А напољу су пси и врачари и курвари и крвници и идолопоклоници и сваки који љуби и чини лаж.

16 **Ја Исус послах анђела свог да вам ово посведочи у црквама. Ја сам корен и род Давидов, и сјајна звезда Даница.**

17 И Дух и невеста говоре: Дођи. И који чује нека говори: Дођи. И ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота за бадава.

18 Јер сведочим свакоме који чује речи пророштва књиге ове; ако ко дометне овоме, Бог ће наметнути на њега зла написана у књизи овој;

19 и ако ко одузме од речи књиге пророштва овог, Бог ће одузети његов део од књиге живота, и од града светог, и од оног што је написано у књизи овој.

20 Говори Онај који сведочи ово: **Да, дођи ћу скоро!** Амин. Да, дођи, Господе Исусе.

21 Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

Псалми Давидови

Псалам 1

Блаженство побожних. Несрећа безбожника.

1 Благо човеку који не иде на веће
безбожничко,
и на путу грешничком не стоји,
и у друштву неваљалих људи
не седи,
2 Него му је омилео закон
Господњи
и о закону Његовом мисли дан
и ноћ!

3 Он је као дрво усађено крај
потока,
које род свој доноси у своје
време,
и коме лист не вене;
шта год ради, у свему напредује.
4 Нису такви безбожници,
него су као прах који расипа
ветар.

5 Зато се неће безбожници одржати
на суду,
ни грешници на збору
праведничком.
6 Јер Господ зна пут праведнички;
а пут безбожнички пропашће.

Псалам 2

Прорицање о царству сина Божијег и о победи над његовим непријатељима.

1 Зашто се буне народи
и племена помишљају залудне
ствари?
2 Устају цареви земаљски,
и кнезови се скупљају
на Господа и на помазаника
Његовог.
3 „Раскинимо свезе њихове
и збацимо са себе јарам
њихов.”

4 Онај, што живи на небесима,
смеје се,
Господ им се подсмева.
5 Па им говори у гневу свом
и јарошћу својом збуњује их:
6 „Ја сам помазао цара свог на
Сиону,
на светој гори својој.”

7 Казаћу наредбу Господњу;
Он рече мени: „Ти си син мој,
ја те сад родих.
8 Ишти у мене, и даћу ти народе у
наследство,
и крајеве земаљске теби у
државу.
9 Ударићеш их гвозденом палицом;
разбићеш их као лончарски
суд.”

10 Сад, цареви, оразумите се;
научите се судије земаљске!
11 Служите Господу са страхом,
и радујте се с трепетом.
12 Поштујте сина, да се не
разгневи,
и ви не изгинете на путу свом;
јер ће се гнев Његов брзо
разгорети.
Благо свима који се у Њ уздају!

Псалам 3

Поуздање у Бога против свих непријатеља.

Псалам Давидов, кад је бежао од Авесалома сина свог.

1 Господе! Како је много
непријатеља мојих!
Многи устају на ме.
2 Многи говоре за душу моју:
Нема му помоћи од Бога.

3 Али Ти си, Господе, штит који ме
заклања, слава моја;
Ти подижеш главу моју.
4 Гласом својим вичем ка Господу,
и чује ме са свете горе своје.

5 Ја лежем, спавам и устајем,
јер ме Господ чува.
6 Не бојим се много хиљада народа
што са свих страна наваљује
на ме.

7 Устани, Господе!
Помози ми, Боже мој!
Јер Ти удараш по образу све
непријатеље моје;
разбијаш зубе безбожницима.

8 Од Господа је спасење;
нека буде на народу Твом
благослов Твој!

Псалам 4

Давидова вечерња молитва пуна храбрости, дате вером, против непријатеља. Бог застиђује малодушност пријатеља.
Начелнику певачком. Уз жице. Псалам Давидов.

1 Кад Те зовем чуј ме, Боже, правдо моја!
У тескоби дај ми простор;
смилуј се на ме и услиши молитву моју.

2 Синови човечији! Докле ће слава моја бити у срамоти?
Докле ћете љубити ништавило и тражити лажи?
3 Знајте да Господ дивно чува светог свог;
Господ чује кад Га зовем.

4 Гневећи се не грешите;
размислите у срцима својим на постељама својим,
и утолите.
5 Принесите жртву за правду,
и уздајте се у Господа.

6 Многи говоре: Ко ће нам показати шта је добро?
Обрати к нама, Господе, светло лице своје.
7 А мени си дао у срце радост већу него што је они имају,
кад им роди пшеница и вино.

8 Ја мирно лежем и спавам;
јер Ти, Господе, сам дајеш ми, те сам без страха.

Псалам 5

Давидова јутрења молитва пуна вере у помоћ праведног Бога против безбожних непријатеља.
Начелнику певачком. Уза свиралу. Псалам Давидов.

1 Чуј, Господе, речи моје,
разуми помисли моје.
2 Слушај вику моју, царе мој и Боже мој!
Јер се Теби молим, Господе!
3 Ујутру слушаш глас мој,
ујутру стојим пред Тобом, и чекам.

4 Јер си Ти Бог који неће безакоња;
у Тебе нема места ко је зао.
5 Безбожници неће изаћи пред очи Твоје;
Ти ненавидиш све који чине безакоње.
6 Потиреш лажљивце;
на крвопиоце и лукаве мрзи Господ.

7 А ја по великој милости Твојој улазим у дом Твој,
и клањам се у светој цркви Твојој са страхом Твојим.
8 Господе! Води ме у правди својој;
ради непријатеља мојих поравни преда мном пут свој.

9 Јер нема у устима њиховим истине;
у њима је неваљалство;
грло им је гроб отворен;
на језику им је дволичење.
10 Боже! Не дај им напретка,
нека се разбију помисли њихове.
За многа неваљалства њихова обори их,
јер се побунише на Тебе.

11 Па ће се радовати сви који се у Те уздају;
довека ће се веселити које Ти заклањаш;
дичиће се који љубе име Твоје.
12 Јер Ти, Господе, благосиљаш праведника,
као штитом заклањаш га милошћу својом.

Псалам 6

Покајничка молитва. Уздање у помоћ Господњу.
Начелнику певачком. Уз жице. На осам жица. Псалам Давидов.

1 Господе! Немој ме покарати у јарости својој,

нити ме у гневу свом наказити.
2 Смилуј се на ме, Господе,
јер сам изнемогао;
исцели ме,
јер су кости моје устрептале,
3 И душа се моја врло уздрхтала.
А Ти, Господе, докле ћеш.

4 Обрати се, Господе, избави душу моју,
помози ми ради милости своје.
5 Јер мртви не спомињу Тебе;
у гробу ко ће Те славити?

6 Изнемогох уздишући;
сваку ноћ квасим одар свој,
сузама својим натапам постељу своју.
7 Усахну од жалости око моје,
постара се од множине непријатеља мојих.

8 Идите од мене сви који чините безакоње,
јер Господ чу плач мој.
9 Чу Господ молбу моју,
Господ молитву моју прими.
10 Нек се постиде и препадну сви непријатељи моји,
нека се поврате и постиде одмах.

Псалам 7

Праведни Бог спасава безазленост Давидову од неправедног непријатеља.
(2. Самуилова 16)

Плачна песма Давидова, коју је певао Господу поради Хуса од племена Венијаминова.

1 Господе, Боже мој!
У Тебе се уздам, сачувај ме од свих који ме гоне, и избави ме.
2 Да ми непријатељ не ишчупа душу као лав.
Чупа, а нема ко да избави.

3 Господе, Боже мој!
Ако сам то учинио,
ако је неправда у рукама мојим,
4 Ако сам зло вратио пријатељу свом,
или криво учинио онима који на ме на правди нападаху;
5 Нека гони непријатељ душу моју,
и нека је стигне,
и погази на земљу живот мој
и славу моју у прах обрати.

6 Устани, Господе, у гневу свом;
дигни се на жестину непријатеља мојих;
пробуди се мени на помоћ, и отвори суд.
7 И људство ће се слећи око Тебе;
изнад њега изађи у висину.

8 Господ суди народима.
Суди ми, Господе, по правди мојој,
и по безазлености мојој нека ми буде.
9 Нек се прекине злоћа безбожничка,
а праведника потпомози,
јер Ти испитујеш срца и утробе, Боже праведни!
10 Штит је мени у Бога,
који чува оне који су правог срца.
11 Бог је праведан судија,
и Бог је сваки дан готов на гнев.

12 Ако се неће безбожник да обрати,
Он оштри мач свој, натеже лук свој, и наперује га;
13 И запиње смртну стрелу,
чини стреле своје да пале.
14 Гле, безбожник заче неправду,
трудан беше злочинством, и роди себи превару.
15 Копа јаму и ископа,
и паде у јаму коју је начинио.
16 Злоба његова обрати се на његову главу,
и злочинство његово паде на теме његово.

17 Хвалим Господа за правду Његову,
и певам имену Господа Вишњег.

Псалам 8

Божија величина у стварању. Човекова ништост и висина.
Начелнику певачком. Уз Гетску музикалну справу. Псалам Давидов.

1 Господе, Господе наш!
Како је величанствено име
Твоје по свој земљи!
Подигао си славу своју више
небеса.
2 У устима мале деце и која сисају
чиниш себи хвалу
насупрот непријатељима
својим,
да би учинио да замукне
непријатељ и немирник.

3 Кад погледам небеса Твоја,
дело прста Твојих,
месец и звезде, које си Ти
поставио;
4 Шта је човек, те га се опомињеш,
или син човечји, те га
полазиш?

5 Учинио си га мало мањег од
анђела,
славом и чашћу венчао си га;
6 Поставио си га господарем над
делима руку својих,
све си метнуо под ноге његове,
7 Овце и волове све, и дивље
звериње,
8 Птице небеске и рибе морске,
шта год иде морским
путевима.

9 Господе, Господе наш!
Како је величанствено име
Твоје по свој земљи!

Псалам 9

Захвална песма за спасење од непријатеља и молба за даљу помоћ.
Начелнику певачком. Уза свиралу. Бену. Псалам Давидов.

1 Хвалим Те, Господе, из свега срца
свог,
казујем сва чудеса Твоја.
2 Радујем се и веселим се о Теби,
певам имену Твом, Вишњи!
3 Непријатељи се моји вратише
натраг,
спотакоше се и неста их
испред лица Твог;
4 Јер си свршио суд мој и одбранио
ме;
сео си на престо, судија
праведни.

5 Расрдио си се на народе и убио
безбожника,
име си им затро довека, за
свагда.
6 Непријатељу неста мачева
сасвим;
градове Ти си развалио;
погибе спомен њихов.

7 Али Господ увек живи;
спремио је за суд престо свој.
8 Он ће судити васионом свету по
правди,
усудиће народима право.

9 Господ је уточиште убогоме,
уточиште у невољи.
10 У Тебе се уздају који знају име
Твоје,
јер не остављаш оних који Те
траже, Господе!

11 Појте Господу, који живи на
Сиону;
казујте народу дела Његова;
12 Јер Он освећује крв, памти је;
не заборавља јаук невољних.

13 Смилуј се на ме, Господе;
погледај како страдам од
непријатеља својих,
Ти, који ме подижеш од врата
смртних,
14 Да бих казивао све хвале Твоје
на вратима кћери Сионове,
и славио спасење Твоје.

15 Попадоше народи у јаму, коју су
ископали;
у замку, коју су сами
наместили, ухвати се нога
њихова.
16 Познаше Господа;
Он је судио;
у дела руку својих заплете се
безбожник.

17 Вратиће се у пакао безбожници,
сви народи који заборављају Бога;

18 Јер неће свагда бити заборављен убоги,
и нада невољницима неће никад погинути.

19 Устани, Господе, да се не посили човек,
и да приме народи суд пред Тобом.
20 Пусти, Господе, страх на њих;
нека познају народи да су људи.

Псалам 10

Јадиковање због нестизања Божије помоћи против обести безбожникове и молитва за спасење подјармљених.

1 Зашто, Господе, стојиш далеко,
кријеш се кад је невоља?

2 С охолости безбожникове мучи се убоги;
хватају се убоги преваром коју измишљају безбожници.
3 Јер се безбожник дичи жељом душе своје,
грабљивца похваљује.
4 Безбожник у обести својој не мари за Господа:
„Он не види”.
Нема Бога у мислима његовим.
5 Свагда су путеви његови криви;
за судове Твоје не зна;
на непријатеље своје неће ни да гледа.
6 У срцу свом каже: Нећу посрнути;
зло неће доћи никад.
7 Уста су му пуна неваљалих речи, преваре и увреде,
под језиком је његовим мука и погибао.
8 Седи у заседи иза куће;
у потаји убија правога;
очи његове вребају убогога.
9 Седи у потаји као лав у пећини;
седи у заседи да ухвати убогога;
хвата убогога увукавши га у мрежу своју.
10 Притаји се, прилегне,
и убоги падају у јаке нокте његове.
11 Каже у срцу свом:
„Бог је заборавио, окренуо је лице своје, неће видети никад.”

12 Устани Господе!
Дигни руку своју,
не заборави невољних.
13 Зашто безбожник да не мари за Бога
говорећи у срцу свом да Ти нећеш видети?
14 Ти видиш;
јер гледаш увреде и муке
и пишеш их на руци.
Теби предаје себе убоги;
сироти Ти си помоћник.
15 Сатри мишицу безбожном и злом,
да се тражи и не нађе безбожност његова.

16 Господ је цар свагда, довека,
нестаће незнабожаца са земље његове.
17 Господе! Ти чујеш жеље ништих;
утврди срце њихово;
отвори ухо своје,
18 Да даш суд сироти и невољнику,
да престану гонити човека са земље.

Псалам 11

Притешњен од својих непријатеља узда се Давид у Господа.

Начелнику певачком. Псалам Давидов.
1 У Господа се уздам;
зашто говорите души мојој:
„Лети у гору као птица;
2 Јер ево грешници натегоше лук,
запеше стрелу своју за тетиву,
да из мрака стрељају праве срцем.
3 Кад су раскопани темељи,
шта ће учинити праведник?”

4 Господ је у светом двору свом,
престо је Господњи на небесима;
очи Његове гледају;

веће Његове испитују синове
човечије.
5 Господ испитује праведнога;
а безбожнога и коме је мило
чинити зло ненавиди душа
Његова.
6 Пустиће на безбожнике дажд
од живог угљевља, огња и
сумпора;
и огњени ветар биће им део из
чаше;
7 Јер је Господ праведан, љуби
правду;
лице ће Његово видети
праведници.

Псалам 12

Јадиковање због нестајања побожних и обести злих. Уздање у Божију помоћ.
Начелнику певачком. Уза справу од осам жица. Псалам Давидов.
1 Помагај, Господе;
јер неста светих, јер је мало
верних међу синовима
човечијим
2 Лаж говоре један другом,
уснама лажљивим говоре из
срца дволичног.

3 Истребиће Господ сва уста
лажљива,
језик величави,
4 Људе, који говоре: Језиком смо
јаки,
уста су наша у нас,
ко је господар над нама?

5 Видећи страдање невољних и
уздисање ништих,
сад ћу устати, вели Господ,
и избавити оног коме злобе
6 Речи су Господње речи чисте,
сребро у ватри очишћено од
земље,
седам пута претопљено.

7 Ти ћеш нас, Господе, одбранити,
и сачувати нас од рода овог
довека.
8 Безбожници иду наоколо;
кад се они подижу, срамоте се
синови човечији.

Псалам 13

Чежња за дуго очекиваном помоћи под притиском непријатеља. Чврсто уздање у Божију милост.
Начелнику певачком. Псалам Давидов.
1 Докле ћеш ме, Господе, сасвим
заборављати?
Докле ћеш одвраћати лице
своје од мене?
2 Докле ћу се домишљати у души
својој, мутити се у срцу свом
дан и ноћ?
Докле ће се непријатељ мој
подизати нада мном?

3 Погледај, услиши ме, Господе,
Боже мој!
Просветли очи моје да не
заспим на смрт.
4 Да не рече непријатељ мој:
Надвладао сам га;
да се не радују који ме гоне,
ако посрнем.

5 А ја се уздам у милост Твоју;
радоваће се срце моје за
спасење Твоје.
6 Певаћу Господу,
који ми добро чини.

Псалам 14

Уздисање за ослобођењем од опште покварености људи.
Начелнику певачком. Псалам Давидов.
1 Рече безумник у срцу свом: Нема
Бога;
неваљали су, гадна су дела
њихова;
нема никога да добро твори.

2 Господ погледа с неба на синове
човечије,
да види има ли који разуман,
тражи ли који Бога.

3 Сви су зашли, сви се покварили,
нема никога добро да твори,
нема ни једног.

4 Зар се неће опаметити који чине
безакоње,

једу народ мој као што једу
хлеб,
не призивају Господа?

5 Онде ће задрхтати од страха;
јер је Господ у роду праведном.
6 Смејете се ономе што убоги ради;
али Господ њега заклања.

7 Ко ће послати са Сиона помоћ
Израиљу?
Кад Господ поврати заробљени
народ свој,
онда ће се радовати Јаков и
веселиће се Израиљ.

Псалам 15

Ко ће остати пред Богом?
Псалам Давидов.
1 Господе! Ко може седети у
сеници Твојој?
Ко може наставати на светој
гори Твојој?

2 Ко ходи без мане,
твори правду,
и говори истину из срца свог;
3 Ко не опада језиком својим,
не чини другом зло,
и не ружи ближњег свог;
4 Ко не гледа оног кога је Бог
одбацио,
него поштује оне који се боје
Господа;
ко се куне ближњему па не
пориче;
5 Ко не даје сребро своје на добит,
и не прима мито на правога.
Ко овако ради, неће посрнути
довека.

Псалам 16

*Добро наследство светих и
њихово спасење од смрти.*
Запис Давидов.
1 Чувај ме, Боже;
јер се у Те уздам.
2 Рекох Господу: Ти си Господ мој,
немам добра осим Тебе.

3 У светима који су на земљи
и у великима сва је утеха моја.
4 Нека други умножавају идоле
своје, нека трче к туђима;
ја им нећу лити крваве наливе,
нити ћу метнути имена њихова
у уста своја.

5 Господ је мој део наследства и
чаше;
Ти подижеш достојање моје.
6 Уже ми је захватило прекрасна
места,
и део ми је мој мио.

7 Благосиљам Господа, који ме
уразумљује;
томе ме и ноћу учи шта је у
мени.
8 Свагда видим пред собом
Господа;
Он ми је с десне стране да не
посрнем.

9 Тога ради радује се срце моје,
и весели се језик мој,
још ће се и тело моје смирити
у уздању;
10 Јер нећеш оставити душу моју у
паклу,
нити ћеш дати да Светац Твој
види трулост.

11 Показаћеш ми пут животни;
обиље је радости пред лицем
Твојим,
утеха у десници Твојој довека.

Псалам 17

*Молитва праведникова ради
спасења од лукавства моћних и
богатих непријатеља.*
Молитва Давидова.
1 Услиши, Господе, правду, чуј глас
мој,
прими у уши молитву моју не
из уста лажљивих.
2 Од лица Твог нека изађе суд мој,
очи Твоје нека погледају на
правицу.

3 Испитај срце моје, обиђи ноћу;
у огњу ме окушај,
и нећеш наћи неправде моје.
4 Уста се моја не дохватају дела
људских;

ради речи уста Твојих држим
се путева оштрих.
5 Утврди стопе моје на стазама
својим
да не залазе кораци моји.

6 Тебе призивам, јер ћеш ме
услишити Боже!
Пригни к мени ухо своје, и чуј
речи моје.
7 Покажи дивну милост своју,
који избављаш оне који се у Те
уздају
од оних који се противе
десници Твојој.

8 Чувај ме као зеницу ока;
сеном крила својих заклони ме
9 Од безбожника који ме нападају,
од непријатеља душе моје,
који су ме опколили.

10 Срце своје затворише;
устима својим говоре охоло.
11 Изагнавши ме опет су око мене;
очи су своје упрли да ме оборе
на земљу.
12 Они су као лав који хоће да
растрже,
и као лавић који седи у потаји.

13 Устани, Господе, претеци их,
обори их.
Одбрани душу моју мачем
својим од безбожника,
14 Руком својом, Господе, од људи
ових,
од људи овог света, којима је
део овај живот,
којима си трбух напунио свог
богатства,
да ће им и синови бити сити
и остатак оставити својој деци.

15 А ја ћу у правди гледати лице
Твоје;
кад се пробудим, биће сит од
прилике Твоје.

Псалам 18

Захвалност на чудном спасењу и уздање у јаку Божију десницу.
(2. Самуилова 22)

Начелнику певачком. Слуге Господњег Давида, који изговори Господу речи песме ове, кад га избави Господ из руку свих непријатеља његових и из руке Саулове. Он рече:

1 Љубићу Те, Господе, крепости
моја,
2 Господе, Граде мој, Заклоне
мој, који се оборити не може,
Избавитељу мој,
Боже мој, Камена горо, на којој се
не бојим зла,
Штите мој, Роже спасења мог,
Уточиште моје!
3 Призивам Господа, коме се
клањати ваља,
и опраштам се непријатеља
својих.

4 Обузеше ме смртне болести,
и потоци неваљалих људи
уплашише ме.
5 Опколише ме болести паклене,
стегоше ме замке смртне

6 У својој тескоби призвах Господа,
и к Богу свом повиках;
Он чу из двора свог глас мој,
и вика моја дође Му до ушију.

7 Затресе се и поколеба се земља,
задрмаше се и померише из
темеља горе,
јер се Он разљути.
8 Подиже се дим од гнева Његовог,
из уста Његових огањ, који
прождире
и живо угљевље одскакаше од
Њега.
9 Сави небеса и сиђе.
Мрак беше под ногама
Његовим.
10 Седе на херувима и подиже се,
и полете на крилима ветреним.
11 Од мрака начини себи кров,
сеницу око себе,
од мрачних вода, облака
ваздушних.
12 Од севања пред Њим

кроз облаке Његове удари
град и живо угљевље.

13 Загрме на небесима Господ,
и Вишњи пусти глас свој, град
и живо угљевље.
14 Пусти стреле своје, и разметну
их;
силу муња, и расу их.
15 И показаше се извори водени,
и открише се темељи
васиљени
од претње Твоје, Господе,
од дихања духа гнева Твог.

16 Тада пружи с висине руку,
ухвати ме, извуче ме из воде
велике.
17 Избави ме од непријатеља мог
силног
и од мојих ненавидника, кад
беху јачи од мене.
18 Усташе на ме у дан невоље моје,
али ми Господ би потпора.
19 Изведе ме на пространо место,
и избави ме, јер сам Му мио.

20 Даде ми Господ по правди мојој,
и за чистоту руку мојих дарива
ме.
21 Јер се држах путева Господњих,
и не одметнух се Бога свог,
22 Него су сви закони Његови преда
мном,
и заповести Његове не
уклањам од себе.
23 Бих Му веран,
и чувах се од безакоња свог.
24 Даде ми Господ по правди мојој,
по чистоти руку мојих пред
очима Његовим.

25 Са светима поступаш свето,
с човеком верним верно,
26 С чистим чисто,
а с неваљалим насупрот
њему.
27 Јер Ти помажеш људима
невољним,
а очи поносите понижаваш.
28 Ти распаљујеш видело моје;
Господ мој просветљује таму
моју.
29 С Тобом разбијам војску,
и с Богом својим скачем преко
зида.

30 Пут је Господњи веран,
реч Господња чиста.
Он је штит свима који се у Њ
уздају.

31 Јер ко је Бог осим Господа,
и ко је одбрана осим Бога
нашег?
32 Овај Бог опасује ме снагом,
и чини ми веран пут.
33 Даје ми ноге као у јелена,
и на висине ставља ме.
34 Учи руке моје боју,
и мишице моје чини да су лук
од бронзе.
35 Ти ми дајеш штит спасења свог;
десница Твоја држи ме,
и милост Твоја чини ме велика.
36 Ти ширriш корак мој,
те се не спотичу ноге моје.
37 Терам непријатеље своје и
стижем их,
и не враћам се док их не
истребим.
38 Обарам их, и не могу устати,
падају под ноге моје.
39 Јер ме Ти опасујеш снагом за бој,
и који устану на ме, обараш их
преда мном.
40 Непријатеља мојих плећи Ти ми
обраћаш,
и потирем ненавиднике своје.
41 Они вичу, али немају помагача,
ка Господу, али их Он не
слуша.
42 Расипам их као прах по ветру,
као блато по улицама газим их.

43 Ти ме избављаш од буне
народне,
постављаш ме да сам глава
туђим племенима;
народ ког не познавах, служи
ми.
44 По самом чувењу слушају ме,
туђини покорни су ми.
45 Туђини бледе,
дрхћу у градовима својим.

46 Жив је Господ,
и да је благословен бранич
мој!
Да се узвиси Бог спасења мог,
47 Бог, који ми даје освету,
и покорава ми народе,

48 Који ме избавља од непријатеља,
подиже ме над оне који устају на ме
и од човека жестоког избавља ме!

49 Тога ради хвалим Те, Господе, пред народима,
и певам имену Твом,
50 Који славно избављаш цара свог,
и чиниш милост помазанику свом Давиду
и наслеђу његовом довека.

Псалам 19

Красота Божија у природи и речима његовим. Молитва ради опроштења греха и чувања од неправде.

Начелнику певачком. Псалам Давидов.

1 Небеса казују славу Божју,
и дела руку Његових гласи свод небески.
2 Дан дану доказује,
и ноћ ноћи јавља.
3 Нема језика, нити има говора,
где се не би чуо глас њихов.
4 По свој земљи иде казивање њихово
и речи њихове на крај васиљене.
Сунцу је поставио стан на њима;
5 И оно излази као женик из ложнице своје,
као јунак весело тече путем.
6 Излазак му је накрај неба, и ход му до краја његовог;
и нико није сакривен од топлоте његове.

7 Закон је Господњи савршен, крепи душу;
сведочанство је Господње верно, даје мудрост невештоме.
8 Наредбе су Господње праведне, веселе срце.
Заповест је Господња светла, просветљује очи.
9 Страх је Господњи чист, остаје довека.
Судови су Његови истинити, праведни свиколики.
10 Бољи су од злата и драгог камења,
слађи од меда који тече из саћа.
11 И слугу Твог они су просветлили;
ко их држи има велику плату.

12 Ко ће знати све своје погрешке?
Очисти ме и од тајних;
13 И од вољних сачувај слугу свог,
да не овладају мноме.
Тада ћу бити савршен
и чист од великог преступа.

14 Да су Му речи уста мојих угодне,
и помисао срца мог
пред Тобом, Господе, крепости моја и Избавитељу мој!

Псалам 20

Народна молитва за цара у доба ратне невоље.

Начелнику певачком. Псалам Давидов.

1 Да те услиши Господ у дан жалосни,
да те заштити име Бога Јаковљевог.
2 Да ти пошаље помоћ из светиње,
и са Сиона да те поткрепи.
3 Да се опомене свих приноса твојих,
и жртва твоја паљеница да се нађе претила.

4 Да ти да Господ по срцу твом;
шта год почнеш, да ти изврши.
5 Радоваћемо се за спасење твоје,
и у име Бога свог подигнућемо заставу.
Да испуни Господ све молбе твоје.

6 Сад видим да Господ чува помазаника свог;
слуша га са светог неба свог;
јака је десница Његова, која спасава.
7 Једни се хвале колима, други коњима,
а ми именом Господа Бога свог.
8 Они посрћу и падају,
а ми стојимо и не колебамо се.

9 Господе! Помози цару,
и услиши нас кад Те зовемо.

Псалам 21

Песма захвалности Богу на доброчинствима и победама дарованим цару.
Начелнику певачком. Псалам Давидов.

1 Господе! С Твоје се силе весели цар;
и како му је велика радост што Ти помажеш!
2 Шта му је срце желело, дао си му,
и молитве уста његових ниси одбио.
3 Јер си га дочекао благословима милосним,
метнуо си му на главу венац од драгог камења.
4 Молио Те је за живот
и дао си му да му се продуже дани довека.
5 Велика је слава његова Твојом помоћу;
славу си и красоту метнуо на њ.
6 Дао си му благослове довека,
развеселио си га радошћу лица свог.
7 Јер се цар узда у Господа и у милост Вишњег;
и не колеба се.

8 Наћи ће рука Твоја све непријатеље Твоје,
наћи ће десница Твоја оне који мрзе на Тебе.
9 Учинићеш их као пећ зажарену,
кад се разгневиш;
гнев ће их Господњи прогутати,
и огањ ће их прождрети.
10 Род њихов истребићеш са земље,
и семе њихово између синова човечијих;
11 Јер подигоше на Тебе зло,
смислише и не могоше извршити.
12 Јер ћеш их метнути за белегу,
из лукова својих пустићеш стреле у лице њихово.

13 Подигни се Господе, силом својом;
ми ћемо певати и славити јакост Твоју.

Псалам 22

Страдање и слава праведникова. (Псалам Христов на крсту)
Начелнику певачком. Кад зора забели. Псалам Давидов.

1 Боже, Боже мој! Зашто си ме оставио
удаљивши се од спасења мог,
од речи вике моје?
2 Боже мој! Вичем дању, а Ти ме не слушаш,
и ноћу али немам мира.

3 Свети, који живиш у похвалама Израиљевим!
4 У Тебе се уздаше оци наши,
уздаше се, и Ти си их избављао.
5 Тебе призиваше, и спасаваше се;
у Тебе се уздаше, и не осташе у срамоти.

6 А ја сам црв, а не човек;
подсмех људима и руг народу.
7 Који ме виде, сви ми се ругају,
разваљују уста, машу главом,
8 И говоре: ослонио се на Господа,
нека му помогне;
нека га избави, ако га милује.

9 Та, Ти си ме извадио из утробе;
Ти си ме умирио на сиси матере моје.
10 За Тобом пристајем од рођења,
од утробе матере моје Ти си Бог мој.
11 Не удаљуј се од мене;
јер је невоља близу, а нема помоћника.

12 Оптече ме мноштво телаца;
јаки волови васански опколише ме;
13 Развалише на ме уста своја.
Лав је гладан и риче.

14 Као вода разлих се;
расуше се све кости моје;
срце моје поста као восак,
растопило се у мени.
15 Сасуши се као цреп крепост моја,
и језик мој приону за грло,
и у прах смртни мећеш ме.

16 Опколише ме пси многи;
чета зликоваца иде око мене,
прободоше руке моје и ноге моје.
17 Могао бих избројати све кости своје.
Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање.
18 Деле хаљине моје међу собом,
и за доламу моју бацају жреб.

19 Али Ти, Господе, не удаљуј се.
Сило моја, похитај ми у помоћ.
20 Избави од мача душу моју,
од пса јединицу моју.
21 Сачувај ме од уста лавових,
и од рогова биволових,
чувши, избави ме.

22 Казујем име Твоје браћи;
усред скупштине хвалићу Те.
23 Који се бојите Господа, хвалите Га.
Све семе Јаковљево! Поштуј Га.
Бој Га се, све семе Израиљево!
24 Јер се не оглуши молитве ништег нити је одби;
не одврати од њега лице своје,
него га услиши кад Га зазва.

25 Тебе ћу хвалити на скупштини великој;
завете своје свршићу пред онима који се Њега боје.
26 Нека једу убоги и насите се,
и нека хвале Господа који Га траже;
живо да буде срце ваше довека.

27 Опоменуће се и обратиће се ка Господу сви крајеви земаљски,
и поклониће се пред Њим сва племена незнабожачка.
28 Јер је Господње царство;
Он влада народима.

29 Јешће и поклониће се сви претили на земљи;
пред Њим ће пасти сви који силазе у прах,
који не могу сачувати душу своју у животу.
30 Семе ће њихово служити Њему.
Казиваће се за Господа роду потоњем.
31 Доћи ће, и казиваће правду Његову
људима његовим, који ће се родити;
јер је Он учинио ово.

Псалам 23

Пастир добри.
Псалам Давидов.
1 Господ је пастир мој,
ништа ми неће недостајати.
2 На зеленој паши пасе ме,
води ме на тиху воду.
3 Душу моју опоравља,
води ме стазама праведним имена ради свог.

4 Да пођем и долином сена смртнога,
нећу се бојати зла;
јер си Ти са мном;
штап Твој и палица Твоја теши ме.

5 Поставио си преда мном трпезу
на видику непријатељима мојим;
намазао си уљем главу моју,
и чаша је моја препуна.
6 Да! Доброта и милост Твоја пратиће ме
у све дане живота мог,
и ја ћу наставати у дому Господњем задуго.

Псалам 24

Долазак цара славе.
Псалам Давидов.
1 Господња је земља и шта је год у њој,
васиљена и све што живи на њој.
2 Јер је Он на морима основа,
и посред река утврди је.

3 Ко ће изаћи на гору Господњу?
И ко ће стати на светом месту његовом?
4 У кога су чисте руке

и срце безазлено,
ко не изриче име Његово узалуд
и не куне се лажно.
5 Он ће добити благослов од Господа,
и милост од Бога, спаса свог.
6 Такав је род оних који Га траже,
и који су ради стајати
пред лицем Твојим, Боже Јаковљев!

7 Врата! Узвисите врхове своје,
узвисите се врата вечна!
Иде цар славе.
8 Ко је тај цар славе?
Господ крепак и силан,
Господ силан у бој.
9 Врата! Узвисите врхове своје,
узвисите се врата вечна!
Иде цар славе.
10 Ко је тај цар славе?
Господ над војскама! Он је цар славе.

Псалам 25

Молитва за Божију заштиту, милостиво вођење и опроштење грехова.
Псалам Давидов.
1 К Теби, Господе, подижем душу своју.
2 Боже мој! У Тебе се уздам;
не дај да се осрамотим,
да ми се не свете непријатељи моји.
3 И који се год у Те уздају, неће се осрамотити;
осрамотиће се они који се одмећу од Тебе беспутно.

4 Покажи ми, Господе, путеве своје,
научи ме ходити стазама Твојим.
5 Упути ме истини својој, и научи ме;
јер си Ти Бог спасења мог,
Теби се надам сваки дан.

6 Опомени се милосрђа свог, Господе,
и милости своје;
јер су откако је века.
7 Грехова младости моје, и мојих преступа не помињи;
по милости својој помени мене,
ради доброте своје, Господе!

8 Добар је и праведан Господ;
тога ради показује грешницима пут.
9 Упућује кротке истини,
учи кротке ходити путем Његовим.
10 Сви су путеви Господњи милост и истина
онима који држе завет Његов и откривење Његово.

11 Ради имена свог, Господе, опрости грех мој,
јер је велик.
12 Који се човек боји Господа?
Он ће му показати који пут да изабере.
13 Душа ће његова у добру почивати,
и семе ће његово владати земљом.
14 Тајна је Господња у оних који Га се боје,
и завет свој јавља им.
15 Очи су ми свагда управљене ка Господу,
јер Он извлачи из замке ноге моје.

16 Погледај ме и смилуј се на ме,
јер сам инокосан и невољник.
17 Нек се рашири стиснуто срце моје,
из тескобе моје извади ме.
18 Види јаде моје и муку моју,
и опрости ми све грехове моје.

19 Погледај непријатеље моје како их је много
и каквом ме пакосном ненавишћу ненавиде.
20 Сачувај душу моју и избави ме;
не дај да се осрамотим, јер се у Тебе уздам.
21 Безазленост и правда нека ме сачува,
јер се у Тебе уздам.

22 Избави, Боже, Израиља
од свих невоља његових.

Псалам 26

Молитва за спасење безазленога.
Псалам Давидов.

1 Суди ми, Господе, јер у простоти својој ходим
и у Господа се уздам;
нећу се поколебати.
2 Испитај ме, Господе, и искушај ме;
претопи шта је у мени и срце моје.
3 Јер је милост Твоја пред очима мојим,
и ходим у истини Твојој.

4 Не седим с безумницима,
и с лукавима се не мешам.
5 Ненавидим друштво безаконичко,
и с безбожницима не седим.

6 Умивам правдом руке своје,
и идем око жртвеника Твог, Господе,
7 Да разглашујем хвалу Твоју
и казујем сва чудеса Твоја.

8 Господе! Омилео ми је стан дома Твог,
и место насеља славе Твоје.
9 Немој душу моју погубити,
ни живот мој с крвопиоцима,
10 Којима је злочинство у рукама,
и којима је десница пуна мита.

11 А ја ходим у простоти својој,
избави ме, и смилуј се на ме.
12 Нога моја стоји на правом путу;
на скупштинама ћу благосиљати Господа.

Псалам 27

И у ратној невољи Давид тражи Божију заштиту.
Псалам Давидов.

1 Господ је видело моје и спасење моје;
кога да се бојим?
Господ је крепост живота мог;
кога да се страшим?

2 Ако навале на ме зликовци
да поједу тело моје,
противници и непријатељи моји,
спотаћи ће се и пашће.

3 Ако против мене војска у логор стане,
неће се уплашити срце моје;
ако се на ме рат дигне,
ја се ни онда нећу бојати.

4 За једно само молим Господа,
само то иштем,
да живим у дому Господњем
све дане живота свог,
да гледам красоту Господњу
и раним у цркву Његову.

5 Јер би ме сакрио у колиби својој
у зло доба;
склонио би ме под кровом шатора свог;
на камену гору попео би ме.

6 Тада бих подигао главу своју
пред непријатељима који би ме опколили;
принео бих у Његовом шатору жртву хвале;
запевао бих и хвалио Господа.

7 Чуј, Господе, глас мој, Тебе призивам,
смилуј се на ме и услиши ме.
8 Срце моје говори пред Тобом што си рекао: „Тражите лице моје”.
Тражим лице Твоје, Господе!
9 Немој одвратити од мене лице своје,
немој у гневу оставити слугу свог;
буди Помоћник мој; немој ме одбити,
и немој ме оставити, Боже, Спаситељу мој!
10 Јер отац мој и мати моја оставише ме;
али Господ нека ме прихвати.

11 Упути ме, Господе, на пут свој
и води ме правом стазом
поради оних који ме вребају.
12 Немој ме дати на вољу непријатељима мојим;
јер усташе на ме лажни сведоци;
али злоба говори сама против себе.

13 Верујем да ћу видети доброту
Господњу на земљи живих.
14 Уздај се у Господа, буди слободан;
нека буде срце твоје крепко,
уздај се у Господа.

Псалам 28

Молитва за спасење од грешника. Захвалност на услишењу молитве.
Псалам Давидов.
1 К Теби, Господе, вичем;
граде мој, немој ми ћутати,
да не бих, ако зањутиш,
био као они који одлазе у гроб.
2 Чуј молитвени глас мој, кад вапим к Теби,
кад дижем руке своје к светој цркви Твојој.

3 Немој ме захватити с грешницима,
и с онима који чине неправду,
који с ближњима својим мирно говоре,
а у срцу им је зло.
4 Подај им, Господе, по делима њиховим,
по злом поступању њиховом;
по делима руку њихових подај им,
подај им шта су заслужили.
5 Јер не пазе на дела Господња,
и на дела руку Његових.
Да их разори и не сазида.

6 Да је благословен Господ,
јер услиши глас мољења мог!
7 Господ је крепост моја и штит мој;
у Њега се поуздa срце моје,
и Он ми поможе.
Зато се весели срце моје,
и песмом својом славим Га.

8 Господ је крепост народа свог,
и обрана која спасава помазаника Његовог.
9 Спаси народ свој,
благослови достојање своје;
спаси их и уздижи их довека.

Псалам 29

Слава Божија у непогоди.
Псалам Давидов.

1 Дајте Господу, синови Божји,
дајте Господу славу и част.
2 Дајте Господу славу имена Његовог.
Поклоните се Господу у светој красоти.

3 Глас је Господњи над водом,
Бог славе грми,
Господ је над водом великом.
4 Глас је Господњи силан,
глас је Господњи славан.

5 Глас Господњи ломи кедре,
Господ ломи кедре ливанске.
6 Као теле скачу од Њега;
Ливан и Сирион као млад биво.

7 Глас Господњи сипа пламен огњени.
8 Глас Господњи потреса пустињу,
потреса Господ пустињу Кадес.

9 Глас Господњи опраштa кошуте бремена,
и са шума скида одело;
и у цркви Његовој све говори о слави Његовој.

10 Господ је седео над потопом,
и седеће Господ као цар увек.
11 Господ ће дати силу народу свом,
Господ ће благословити народ свој миром.

Псалам 30

Захвална песма Давидова због спасења његовог живота.
Псалам Давидов. Песма кад се освети дом.
1 Узвишаваћу Те, Господе, јер си ме отео,
и ниси дао непријатељима мојим да ми се свете.
2 Господе, Боже мој!
Завиках к Теби, и исцелио си ме.
3 Господе! Извео си из пакла душу моју,
и оживео си ме да не сиђем у гроб.

4 Појте Господу, свеци Његови,
и славите свето име Његово.
5 Гнев је Његов за тренуће ока,
а до живота милост Његова,
вечером долази плач, а јутром радост.

6 И ја рекох у добру свом:
Нећу посрнути довека.
7 Ти хтеде, Господе, те гора моја стајаше тврдо.
Ти одврати лице своје, и ја се сметох.

8 Тада Тебе, Господе, зазивах,
и Господа молих:
9 „Каква је корист од крви моје, да сиђем у гроб?
Хоће ли Те прах славити или казивати истину Твоју?
10 Чуј, Господе, и смилуј се на ме;
Господе буди ми помоћник.”

11 И Ти промени плач мој на радост,
скиде с мене врећу, опаса ме весељем.
12 Зато ће Ти певати слава моја
и неће умукнути;
Господе, Боже мој!
Довека ћу Те хвалити.

Псалам 31

Који се у Господу узда неће допасти срамоте.
Начелнику певачком. Псалам Давидов.
1 У Тебе се, Господе, уздам;
немој ме оставити под срамотом довека,
по правди својој избави ме.
2 Пригни к мени ухо своје,
похитај, помози ми.
Буди ми камени град, тврда ограда,
где бих се спасао.

3 Јер си Ти камена гора моја и ограда моја,
имена свог ради води ме и управљај мном.
4 Извади ме из мреже коју ми тајно заместише;
јер си Ти крепост моја.
5 У Твоју руку предајем дух свој;
избављао си ме, Господе, Боже истинити!
6 Ненавидим оне који поштују пропадљиве идоле;
ја се у Господа уздам.
7 Радоваћу се и веселити се о милости Твојој,
кад погледаш на моју муку,
познаш тугу душе моје,
8 Не даш ме у руку непријатељу,
поставиш ноге моје на пространом месту.

9 Смилуј се на ме, Господе, јер ме је туга;
од јада изнеможе око моје, душа моја и срце моје;
10 Ишчиле у жалости живот мој,
и године моје у уздисању;
ослаби од муке крепост моја,
и кости моје сасахнуше.

11 Од мноштва непријатеља својих постадох подсмех и суседима својим,
и страшило знанцима својим;
који ме виде на улици беже од мене.
12 Заборављен сам као мртав, нема ме у срцима;
ја сам као разбијен суд.
13 Јер слушам грдњу од многих,
од свуда страх,
кад се договарају на ме, мисле ишчупати душу моју.

14 А ја се, Господе, у Тебе уздам
и велим: Ти си Бог мој.
15 У Твојој су руци дани моји;
отми ме из руку непријатеља мојих,
и од оних, који ме гоне.
16 Покажи светло лице своје слузи свом;
спаси ме милошћу својом.
17 Господе! Немој ме оставити под срамотом; јер Тебе призивам.
Нек се посраме безбожници,
нека замукну и падну у пакао.
18 Нека онеме уста лажљива,
која говоре на праведника обесно, охоло и с поругом.

19 Како је много у Тебе добра,

које чуваш за оне који Те се боје,
и које дајеш онима који се
у Те уздају пред синовима човечијим!
20 Сакриваш их под кров лица свог
од буна људских;
склањаш их под сен од
свадљивих језика.

21 Да је благословен Господ,
што ми показа дивну милост
као да ме уведе у тврд град!
22 Ја рекох у сметњи својој:
Одбачен сам од очију Твојих;
али Ти чу молитвени глас мој
кад Те призвах.

23 Љубите Господа сви свети Његови;
Господ држи веру;
и увршено враћа онима који поступају охоло.
24 Будите слободни, и нека буде јако срце ваше,
сви који се у Господа уздате.

Псалам 32

Блаженство због опроштене кривице.
Наук Давидов.
1 Благо ономе, коме је опроштена кривица,
коме је грех покривен.
2 Благо човеку, коме Господ не прима грехе
и у чијем духу нема лукавства.

3 Кад ћутах, посахнуше кости моје
од уздисања мог по вас дан.
4 Јер дан и ноћ тишташе ме рука Твоја;
неста сока у мени као на летњој припеци.

5 Грех свој казах Теби,
и кривице своје не затајих;
рекох: Исповедам Господу преступе своје;
и Ти скиде с мене кривицу греха мог.

6 Зато нека Ти се моли сваки светац, кад се можеш наћи;
и онда потоп велике воде неће га стигнути.
7 Ти си заклон мој, Ти ме чуваш од тескобе;
окружаваш ме радостима у избављању.

8 Уразумићу те, и показаћу ти пут којим да идеш;
саветоваћу те, око је моје на теби.
9 Немојте бити као коњ, као мазга без разума,
којима уздом и жвалама ваља обуздати губицу,
кад не иду к Теби.

10 Много муке има безбожник,
а који се узда у Господа, око Њега је милост.
11 Радујте се о Господу, и певајте, праведници;
веселите се сви који сте правог срца.

Псалам 33

Хвала свемогућој милости Божијој.
1 Веселите се праведници пред Господом;
праведнима доликује славити.
2 Славите Господа гуслама,
ударајте Му у псалтир од десет жица.
3 Певајте Му песму нову,
сложно ударајте подвикујући;

4 Јер је права реч Господња,
и свако дело Његово истинито.
5 Он љуби правду и суд,
доброте је Господње пуна земља.

6 Речју Господњом небеса се створише,
и духом уста Његових сва војска њихова.
7 Као у гомилу сабра воду морску,
и пропасти метну у спреме.

8 Нек се боји Господа сва земља,
и нека стрепи пред Њим све што живи по васиљени;
9 Јер Он рече, и постаде;

Он заповеди, и показа се.

10 Господ разбија намере незнабошцима,
уништава помисли народима.
11 Намера је Господња тврда довека,
мисли срца његова од колена на колено.
12 Благо народу, коме је Бог Господ,
племену, које је Он изабрао себи за наслеђе.

13 С неба гледа Господ,
види све синове људске;
14 С престола, на коме седи,
погледа на све који живе на земљи.
15 Он је створио сва срца њихова,
Он и зна сва дела њихова.
16 Неће помоћи цару велика сила,
неће заштитити јакога велика снага;
17 Није у коњу уздање да ће помоћи;
ако му је и велика снага, неће избавити.

18 Гле, око је Господње на онима који Га се боје,
и на онима који чекају милост Његову.
19 Он ће душу њихову избавити од смрти,
и прехранити их у гладне године.

20 Душа се наша узда у Господа;
Он је помоћ наша и штит наш.
21 О Њему се весели срце наше;
јер се у свето име Његово уздамо.
22 Да буде милост Твоја, Господе, на нама,
као што се уздамо у Тебе.

Псалам 34

Потстицање да се слави помоћ Божија и да се човек учи страху Господњем.

(1. Самуилова 21:13)

Псалам Давидов, кад се пред Авимелехом учини луд, и он га отера, те отиде.

1 Благосиљам Господа у свако доба,
хвала је Његова свагда у устима мојим.
2 Господом се хвали душа моја;
нека чују који страдају, па нека се радују.
3 Величајте Господа са мном,
узвишујмо име Његово заједно.

4 Тражих Господа, и чу ме,
и свих невоља мојих опрости ме.
5 Који у Њега гледају просветљују се,
и лица се њихова неће постидети.
6 Овај страдалац завика,
и Господ га чу,
и опрости га свих невоља његових.
7 Анђели Господњи станом стоје
око оних који се Њега боје,
и избављају их.

8 Испитајте и видите како је добар Господ;
благо човеку који се узда у Њ.
9 Бојте се Господа, свети Његови;
јер који се Њега боје, њима нема оскудице.
10 Лавови су убоги и гладни,
а који траже Господа,
не недостаје им ниједног добра.

11 Ходите, децо, послушајте ме;
научићу вас страху Господњем.
12 Који човек жели живот,
љуби дане да би видео добро?
13 Устављај језик свој ода зла,
и уста своја од преварне речи.
14 Клони се ода зла, и чини добро,
тражи мир и иди за њим.

15 Очи су Господње обраћене на праведнике,
и уши Његове на јаук њихов.
16 Али је страшно лице Господње за оне који чине зло,
да би истребио на земљи спомен њихов.
17 Вичу праведни, и Господ их чује,

и избавља их од свих невоља њихових.
18 Господ је близу оних који су скрушеног срца,
и помаже онима који су смерног духа.

19 Много невоље има праведник,
али га од свих избавља Господ.
20 Чува Господ све кости његове,
ни једна се од њих неће сломити.
21 Безбожника убиће зло,
и који ненавиде праведника превариће се.
22 Господ искупљује душу слуга својих,
и који се год у Њега уздају, неће се преварити.

Псалам 35

Молитва за спасење од пакосних непријатеља.
Псалам Давидов.

1 Господе! Буди супарник супарницима мојим;
удри оне који ударају на ме.
2 Узми оружје и штит,
и дигни се мени у помоћ.
3 Потегни копље,
и пресеци пут онима који ме гоне,
реци души мојој: Ја сам спасење твоје.

4 Нека се постиде и посраме који траже душу моју;
нека се одбију натраг и постиде који ми зло хоће.
5 Нека буду као прах пред ветром,
и анђео Господњи нека их прогони.
6 Нека буде пут њихов таман и клизав,
и анђео Господњи нека их тера.

7 Јер низашта застреше мрежом јаму за мене,
низашта ископаше јаму души мојој.
8 Нека дође на њега погибао ненадна,
и мрежа коју је наместио нека улови њега,
нека он у њу падне на погибао.

9 А душа ће се моја радовати о Господу,
и веселиће се за помоћ Његову.
10 Све ће кости моје рећи: Господе! Ко је као Ти,
који избављаш страдалца од оног који му досађује,
и ништега и убогога од оног који га упропашћује?

11 Усташе на ме лажни сведоци;
шта не знам, за оно ме питају.
12 Плаћају ми зло за добро,
и сиротовање души мојој.
13 Ја се у болести њиховој облачих у врећу,
мучих постом душу своју,
и молитва се моја враћаше у прсима мојим.
14 Као пријатељ, као брат поступах;
бејах сетан и с обореном главом
као онај који за матером жали.

15 А они се радују кад се ја спотакнем,
и купе се, купе се на ме,
задају ране, не знам зашто,
чупају и не престају.
16 С неваљалим и подругљивим беспосличарима
шкргућу на ме зубима својим.

17 Господе! Хоћеш ли дуго гледати?
Отми душу моју од нападања њиховог,
од ових лавова јединицу моју.
18 Признаћу Те у сабору великом,
усред многог народа хвалићу Те.

19 Да ми се не би светили који ми злобе неправедно,
и намигивали очима који мрзе на ме низашта.
20 Јер они не говоре о миру,
него на мирне на земљи измишљају лажне ствари.
21 Разваљују на ме уста своја,

и говоре: Добро! Добро! Види
око наше.

22 Видиш, Господе! Немој ћутати;
Господе! Немој одступити од
мене.
23 Пробуди се, устани на суд мој,
Боже мој и Господе, и на
парницу моју.
24 Суди ми по правди својој,
Господе, Боже мој,
да ми се не свете.
25 Не дај да говоре у срцу свом:
Добро! То смо хтели!
Не дај да говоре: Прождресмо
га.

26 Нек се постиде и посраме
сви који се радују злу мом,
нек се обуку у стид и у срам
који се размећу нада мном.

27 Нека се радују и веселе који ми
желе правду,
и говоре једнако: Велик
Господ,
који жели мира слузи свом!
28 И мој ће језик казивати правду
Твоју,
и хвалу Теби сваки дан.

Псалам 36

Жалба на безбожнике. Милост Божија према праведницима.
Начелнику певачком. Слуге Господњег Давида.
1 Безаконику је безбожна реч у
срцу;
нема страха Божијег пред
очима његовим.
2 Али лаже себи у очи,
место да призна своје
безакоње и омрзне на њ.
3 Речи су уста његових неправда и
лукавство,
неће да се опамети да твори
добро.
4 Безакоње смишља на постељи
својој,
стоји на путу рђавом,
зло му није мрско.

5 Господе! До неба је милост Твоја,
и истина Твоја до облака.
6 Правда је Твоја као горе Божије,
судови Твоји бездана велика;
људе и стоку Ти чуваш,
Господе!

7 Како је драгоцена милост Твоја,
Боже!
Синови људски у сену крила
Твојих не боје се.
8 Хране се од изобила дома Твог,
и из потока сладости својих Ти
их напајаш.
9 Јер је у Тебе извор животу,
Твојом светлошћу видимо
светлост.

10 Рашири милост своју на оне који
Те знају,
и правду своју на добра срца.
11 Не дај да стане на мене нога
охола,
и рука безбожничка да ме
заљуља.
12 Онамо нека падну који чине
безакоње,
нека се стропоштају и не могу
устати.

Псалам 37

Срећа безбожника не треба да жести праведнике.
Псалам Давидов.
1 Немој се жестити гледајући
неваљале,
немој завидети онима који
чине безакоње.
2 Јер се као трава брзо косе,
и као зелено биље вену.

3 Уздај се у Господа и твори добро;
живи на земљи и храни истину.
4 Теши се Господом,
и учиниће ти шта ти срце жели.

5 Предај Господу пут свој,
и уздај се у Њега, Он ће
учинити.
6 И извешће као видело правду
твоју,
и правицу твоју као подне.

7 Ослони се на Господа, и чекај Га.
Немој се жестити гледајући
кога где напредује на путу
свом,

човека, који ради шта
намисли.

8 Утишај гнев, и остави јарост;
немој се дражити да зло
чиниш.
9 Јер ће се истребити који чине зло,
а који чекају Господа
наследиће земљу.

10 Још мало, па неће бити
безбожника;
погледаћеш на место његово,
а њега нема.
11 А смерни ће наследити земљу,
и наслађиваће се множином
мира.

12 Зло мисли безбожник
праведнику,
и шкргуће на њ зубима својим.
13 Али му се Господ смеје,
јер види да се примиче дан
његов.

14 Мач потежу безбожници, запињу
лук свој,
да оборе убогога и ништега
и покољу оне који иду правим
путем.
15 Мач ће њихов ударити у њихово
срце,
и лукови њихови поломиће се.

16 Боље је мало у праведника
него богатство многих
безбожника.
17 Јер ће се мишице безбожницима
потрти,
а праведнике утврђује Господ.

18 Зна Господ дане безазленима,
и део њихов траје довека.
19 Неће се постидети у зло доба,
у дане гладне биће сити.

20 А безбожници гину,
и непријатељи Господњи као
лепота шумска пролазе,
као дим пролазе.

21 Безбожник узаима и не враћа,
а праведник поклања и даје.
22 Јер које Он благослови, они
наследе земљу,
а које Он прокуне, они се
истребе.

23 Господ утврђује кораке сваког
човека
и мио Му је пут његов.
24 Кад посрне да падне, неће пасти,
јер га Господ држи за руку.

25 Бејах млад и остарех,
и не видех праведника
остављеног,
ни деце његове да просе
хлеба.
26 Сваки дан поклања и даје у
зајам,
и на наслеђу је његовом
благослов.

27 Уклањај се ода зла, и чини
добро,
и живи довека.
28 Јер Господ љуби праведни суд,
и не оставља свеце своје; увек
се они чувају;
а племе ће се безбожничко
истребити.
29 Праведници ће наследити
земљу,
и живеће на њој довека.

30 Уста праведникова говоре
мудрост,
и језик његов казује истину.
31 Закон је Бога његовог њему у
срцу,
стопала се његова не спотичу.

32 Безбожник вреба праведника,
и тражи да га убије;
33 Али га Господ неће пустити у
руке његове,
нити ће дати да га окриве кад
се стану судити.

34 Чекај Господа и држи се пута
Његовог,
и Он ће те поставити да
владаш земљом;
видећеш како ће се истребити
безбожници.

35 Видех безбожника страшног
који се рашириваше као
гранато дрво;

36 Али прође, и ево нема га;
тражим га и не находим.

37 Храни чистоту и пази правду,
јер ће у човека мирног остати наслеђе.
38 А безаконика ће нестати сасвим;
наслеђе ће се безбожничко затрти.

39 Од Господа је спасење праведницима;
Он је крепост њихова у невољи.
40 Господ ће им помоћи, и избавиће их;
избавиће их од безбожника,
и сачуваће их, јер се у Њега уздају.

Псалам 38

Јадиковање Давидово због тешких искушења у борби са болешћу и непријатељима.
Псалам Давидов. За спомен.
1 Господе! Немој ме карати у гневу свом,
нити ме наказити у јарости својој.
2 Јер стреле Твоје устрелише ме,
и рука ме Твоја тишти.

3 Нема здравог места на телу мом од гнева Твог;
нема мира у костима мојим од греха мог.
4 Јер безакоња моја изађоше врх главе моје,
као тешко бреме отежаше ми.

5 Усмрдеше се и загнојише се ране моје
од безумља мог.
6 Згрчио сам се и погурио веома,
сав дан идем сетан;
7 Јер сам изнутра пун огња,
и нема здравог места на телу мом.
8 Изнемогох и веома ослабих,
ричем од трзања срца свог.

9 Господе! Пред Тобом су све жеље моје,
и уздисање моје није од Тебе сакривено.
10 Срце моје јако куца,
остави ме снага моја,
и вид очију мојих, ни њега ми нема.
11 Другови моји и пријатељи моји
видећи ране моје одступише,
далеко стоје ближњи моји.

12 Који траже душу моју намештају замку,
и који су ми злу ради, говоре о погибли
и по сав дан мисле о превари.

13 А ја као глув не чујем
и као нем који не отвара уста своја.
14 Ја сам као човек који не чује
или нема у устима својим правдања.

15 Јер Тебе, Господе, чекам,
Ти одговарај за мене, Господе, Боже мој!
16 Јер рекох: Да ми се не свете,
и да се не размећу нада мном,
кад се спотакне нога моја.

17 Јер сам готов пасти,
и туга је моја свагда са мном.
18 Признајем кривицу своју,
и тужим ради греха свог.
19 Непријатељи моји живе, јаки су,
и сила их има што ме ненавиде на правди.
20 Који ми враћају зло за добро,
непријатељи су ми зато што сам пристао за добрим.

21 Немој ме оставити, Господе, Боже мој!
Немој се удаљити од мене.
22 Похитај у помоћ мени,
Господе, Спаситељу мој!

Псалам 39

Одлука да стрпљиво ћути видећи ништавило човечије. Молба за Господњу утеху.
Начелнику певачком Идитуну. Псалам Давидов.
1 Рекох: Чуваћу се на путевима својим
да не згрешим језиком својим;

зауздаваћу уста своја,
док је безбожник преда мном.
2 Бејах нем и глас не пустих; ћутах и о добру.
Али се туга моја подиже,
3 Запали се срце моје у мени,
у мислима мојим разгоре се огањ;
проговорих језиком својим:

4 Кажи ми, Господе, крај мој,
и докле ће трајати дани моји?
Да знам како сам ништа.
5 Ево с педи дао си ми дане,
и век је мој као ништа пред Тобом.
Баш је ништа сваки човек жив.
6 Баш ходи човек као утвара;
баш се узалуд кида, сабира,
а не зна коме ће допасти.

7 Па шта да чекам, Господе?
Нада је моја у Теби.
8 Из свега безакоња мог избави ме,
не дај ме безумноме на подсмех.
9 Нем сам, нећу отворити уста својих;
јер си ме Ти ударио.
10 Олакшај ми ударац свој,
силна рука Твоја уби ме.
11 Ако ћеш карати човека за преступе,
расточиће се као од мољаца красота његова.
Баш је ништа сваки човек.

12 Слушај молитву моју, Господе,
и чуј јаук мој.
Гледајући сузе моје немој ћутати.
Јер сам гост у Тебе
и дошљак као и сви стари моји.
13 Немој ме више гневно гледати,
па ћу одахнути пре него отидем
и више ме не буде.

Псалам 40

Спасени праведник захваљује Богу; покорност и молба.
Начелнику певачком. Давидов псалам.
1 Дуго чеках Господа,
и саже се к мени, и чу вику моју.
2 Извади ме из јаме, која бучи, и из глиба,
и постави на камен ноге моје,
и утврди стопе моје.
3 И метну у уста моја песму нову,
хвалу Богу нашем.
Виде многи, и почињу се бојати Господа,
и уздати се у Њега.

4 Благо ономе који на Господа ставља надање своје,
и не обраћа се охолима и оним који теже на лаж.
5 Многа су чудеса Твоја,
која си учинио Господе, Боже мој,
и многе су мисли Твоје с нама.
Нема Ти равна.
Хтео бих јављати и казивати,
али им броја нема.

6 Жртве и дарове нећеш;
Ти си ми уши отворио;
жртву паљеницу и која се за грех приноси не тражиш.
7 И по томе рекох: Ево идем,
као што је у књизи писано за мене;
8 Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој,
и закон је Твој мени у срцу.

9 Казујем правду на сабору великом;
ево, уста својих не устављам;
Господе, Ти знаш.
10 Правде Твоје не сакривам у срцу свом,
казујем верност Твоју и спасење Твоје;
и не тајим милости Твоје и истине Твоје од сабора великог.

11 Господе, немој затворити срца свог од мене;
милост Твоја и истина Твоја једнако нека ме чувају.
12 Јер ме опколише зла небројена;
стигоше ме неправде моје,
да не могу гледати;
има их више него косе на глави мојој,
срце ме моје остави.

13 Господе, волљан буди избавити
    ме,
Господе, похитај ми у помоћ.
14 Нек се постиде и посраме
    сви који траже погибао души
    мојој!
Нек се врате натраг
    и постиде који ми желе зло.
15 Нек се поврате у сметњи својој
    који ми говоре: Ха! Ха!

16 Нека се теше и веселе Тобом
    сви који траже Тебе Господе,
и који љубе спасење Твоје,
    нека једнако говоре: Велик
    Господ!
17 Ја сам несрећан и ништ,
    нека се Господ постара за ме!
Ти си помоћ моја и Избавитељ мој,
    Боже мој, не часи.

Псалам 41

Јадиковање у болести због злурадих непријатеља и неверних пријатеља.
Начелнику певачком. Псалам Давидов.
1 Благо ономе који разуме ништега!
    Господ ће га избавити у зли
    дан.
2 Господ ће га сачувати и поживеће
    га;
    биће блажен на земљи.
    Нећеш га дати на вољу
    непријатељима његовим.
3 Господ ће га укрепити болног на
    одру.
    Сасвим мењаш постељу
    његову у болести његовој.

4 Ја вичем: Господе! Смилуј се на
    ме,
    исцели душу моју, сагреших
    Ти.
5 Непријатељи моји говоре злобно
    за мене:
    „Кад ће умрети, и име његово
    погинути?”
6 И ако ко дође да ме види, ласка;
    срце његово слаже у себи
    неправду, и отишавши
    казује.
7 Шапћу о мени међу собом
    непријатељи моји,
    и мисле ми зло:
8 „Зла ствар дође на њега;
    легао је, неће више устати.”
9 И човек мира мог,
    у ког се уздах,
који јеђаше хлеб мој,
    подиже на ме пету.
10 Али Ти, Господе, смилуј се на ме,
    и подигни ме; а ја ћу им
    вратити.

11 По томе ћу познати да сам Ти
    мио,
    ако се не узрадује непријатељ
    мој нада мном.
12 А мене целог сачувај,
    и дај ми да стојим пред лицем
    Твојим довека.

13 Благословен Бог Израиљев од
    века до века.
    Амин, амин.

Псалам 42

Жудња за светињом у туђој земљи.
Начелнику певачком. Наук синова Корејевих.
1 Као што кошута тражи потоке,
    тако душа моја тражи Тебе,
    Боже!
2 Жедна је душа моја Бога, Бога
    Живога,
    кад ћу доћи и показати се лицу
    Божијем?
3 Сузе су ми хлеб дан и ноћ,
    кад ми сваки дан говоре: Где је
    Бог твој?
4 Душа се моја пролива
    кад се опомињем како сам
    ходио сред многог људства,
ступао у дом Божји,
    а људство празнујући певаше
    и подвикиваше.

5 Што си клонула, душо моја,
    и што си жалосна?
Уздај се у Бога; јер ћу Га још
    славити,
    Спаситеља мог и Бога мог.

6 Клонула је у мени душа
    зато што Те помињем у земљи
    јорданској,
    на Ермону, на гори малој.

7 Бездана бездану дозива гласом
слапова Твојих;
све воде Твоје и вали Твоји на
мене навалише.
8 Дању је јављао Господ милост
своју,
а ноћу Му је песма у мене,
молитва Богу живота мог.
9 Рећи ћу Богу, граду свом:
Зашто си ме заборавио?
Зашто идем сетан од пакости
непријатељеве?
10 Који ми пакосте, пребијајући
кости моје,
ругају ми се говорећи ми сваки
дан: Где ти је Бог?

11 Што си клонула, душо моја,
и што си жалосна?
Уздај се у Бога; јер ћу Га још
славити,
Спаситеља мог и Бога мог.

Псалам 43

Наставак.
1 Суди ми, Боже,
и расправи парбу моју с
народом рђавим!
Од човека неправедног и
лукавог избави ме.
2 Јер си Ти Бог крепости моје;
зашто си ме одбацио?
Зашто идем сетан од пакости
непријатељеве?

3 Пошљи видело своје и истину
своју,
нека ме воде, и изведу на
свету гору Твоју и у дворове
Твоје.
4 Онда ћу приступити к жртвенику
Божијем,
к Богу радости и весеља свог,
и уз гусле славићу Те, Боже,
Боже мој!

5 Што си клонула, душо моја,
и што си жалосна?
Уздај се у Бога; јер ћу Га још
славити,
Спаситеља мог и Бога мог.

Псалам 44

Јадиковање што је Бог оставио народ свој.
Начелнику певачком. Наук синова Корејевих.
1 Боже, својим ушима слушасмо,
оци нам наши приповедаше
дело које си учинио у њихово
време, у старо време.
2 Руком својом изгнао си народе, а
њих посадио;
искоренио си племена, а њих
намножио.
3 Јер не задобише земље својим
мачем,
нити им мишица њихова
поможе,
него Твоја десница и Твоја мишица,
и светлост лица Твог,
јер Ти беху омилели.

4 Боже, царе мој, Ти си онај исти,
пошљи помоћ Јакову!
5 С Тобом ћемо избости
непријатеље своје,
и с именом Твојим изгазићемо
оне који устају на нас.
6 Јер се не уздам у лук свој,
нити ће ми мач мој помоћи.
7 Него ћеш нас Ти избавити од
непријатеља наших,
и ненавиднике наше
посрамићеш.
8 Богом ћемо се хвалити сваки дан,
и име Твоје славићемо довека.

9 Али сад си нас повргао и
посрамио,
и не идеш с војском нашом.
10 Обраћаш нас те бежимо испред
непријатеља,
и непријатељи нас наши
харају.
11 Дао си нас као овце да нас једу,
и по народима расејао си нас.
12 У бесцење си продао народ свој,
и ниси му подигао цене.
13 Дао си нас на подсмех суседима
нашим,
да нам се ругају и срамоте нас
који живе око нас.
14 Начинио си од нас причу у
народа,
гледајући нас машу главом
туђинци.

15 Сваки је дан срамота моја преда мном,
и стид је попао лице моје.
16 Од речи подсмевачевих и ругачевих,
и од погледа непријатељевих и осветљивчевих.

17 Све ово снађе нас;
али не заборависмо Тебе,
нити преступисмо завет Твој.
18 Не одступи натраг срце наше,
и стопе наше не зађоше с пута Твог.
19 Кад си нас био у земљи змајевској,
и покривао нас сеном смртним,
20 Онда да бејасмо заборавили име Бога свог
и подигли руке своје к Богу туђем,
21 Не би ли Бог изнашао то?
Јер Он зна тајне у срцу.
22 А убијају нас за Тебе сваки дан;
с нама поступају као с овцама кланицама.

23 Устани, што спаваш, Господе!
Пробуди се, немој одбацити засвагда.
24 Зашто кријеш лице своје?
Заборављаш невољу и муку нашу?
25 Душа наша паде у прах,
тело је наше бачено на земљу.
26 Устани, помоћи наша,
и избави нас ради милости своје.

Псалам 45

У славу Божијег помазаника и његове невесте.
Начелнику певачком. Уз музикалну справу сосан. Наук синова Корејевих. Песма љубавна.

1 Тече из срца мог реч добра;
рекох: Дело је моје за цара;
језик је мој трска хитрог писара.

2 Ти си најлепши између синова људских,
благодат тече из уста твојих,
јер те је благословио Бог довека.
3 Припаши, јуначе, уз бедро своје
мач свој, част своју и красоту своју.

4 И тако окићен похитај,
седи на кола за истину и кротку правду,
и десница ће твоја показати чудеса.
5 Оштре су стреле твоје;
народи ће пасти под власт твоју;
прострелиће срца непријатеља царевих.

6 Престо је Твој, Боже, вечан и непоколебљив;
скиптар је царства Твог скиптар правице.
7 Љубиш правду и мрзиш на безакоње;
тога ради помаза те, Боже, Бог Твој уљем радости
више него другове Твоје.
8 Све хаљине твоје миришу смирном, алојом и касијом.
Који живе у дворима од минијске слонове кости,
оне те веселе.
9 Царске кћери дворе те;
с десне ти стране стоји царица у офирском злату.

10 Чуј, кћери, погледај и обрати к мени ухо своје,
заборави народ свој и дом оца свог.
11 И цару ће омилети лепота твоја;
јер је Он Господ твој, и Њему се поклони.
12 Кћи Тирова доћи ће с даровима,
најбогатији у народу тебе ће молити.

13 Сва је украшена кћи царева изнутра,
хаљина јој је златом искићена.
14 У везеној хаљини воде је к цару;
за њом воде к теби девојке, друге њене.
15 Воде их весело и радосно,
улазе у двор царев.

16 Место отаца твојих биће синови твоји,
поставићеш их кнезовима по свој земљи.
17 Учинићу да се не заборавља име твоје од колена на колено;
потом ће те славити народи ва век века.

Псалам 46

Господ је наша чврста тврдиња.

Начелнику певачком. Корејевих синова. Уз музикалну справу аламот. Песма.

1 Бог нам је уточиште и сила,
помоћник, који се у невољама брзо налази.
2 Зато се нећемо бојати,
да би се земља поместила,
и горе се превалиле у срце морима.
3 Нека бучи и кипи вода њихова,
нек се планине тресу од вала њихових;

4 Потоци веселе град Божји,
свети стан Вишњег.
5 Бог је усред њега, неће се поместити,
Бог му помаже од зоре.
6 Узбучаше народи, задрмаше се царства;
али Он пусти глас свој и земља се растапаше.
7 Господ над војскама с нама је,
бранич је наш Бог Јаковљев.

8 Ходите и видите дела Господа,
који учини чудеса на земљи,
9 Прекиде ратове до краја земље,
лук преби, копље сломи, и кола сажеже огњем.
10 Утолите и познајте да сам ја Бог;
ја сам узвишен по народима,
узвишен на земљи.
11 Господ над војскама с нама је,
бранич је наш Бог Јаковљев.

Псалам 47

Бог је цар.

Начелнику певачком. Синова Корејевих. Псалам.

1 Сви народи, запљескајте рукама,
покликните Богу гласом радосним.
2 Јер је Вишњи Господ страшан,
цар велики над свом земљом.
3 Покори нам народе и племена под ноге наше.
4 Избра нам достојање наше,
красоту Јакова, који Му омиле.

5 Иде Бог уз подвикивање,
Господ уз глас трубни.
6 Појте Богу, појте;
појте цару нашем, појте;
7 Јер је Бог цар од све земље,
појте песму.

8 Бог царује над народима;
Бог седи на светом престолу свом.
9 Кнезови народни састављају се с народом Бога Аврамовог.
Јер су штитови земаљски Божији.
Да је узвишен!

Псалам 48

Радост Сиона због Божије помоћи у ратној невољи.

Песма. Псалам синова Корејевих.

1 Велик је Господ
и славан веома у граду Бога нашег,
на светој гори својој.
2 Прекрасна је висина,
утеха свој земљи гора Сион,
на северној страни њеној
град цара великог.
3 Бог у дворима његовим
зна се да је бранич.

4 Јер, гле, цареви се земаљски сабраше,
али прођоше сви.
5 Видеше и зачудише се,
препадоше се и побегоше.
6 Трепет обузе их онде,
мучише се као породиља.
7 Ветром источним разбио си корабље тарсиске.
8 Шта слушамо то и видимо
у граду Господа над војскама,
у граду Бога нашег,
Бог га утврди довека.

9 Казујемо, Боже, милост Твоју
усред цркве Твоје.
10 Као што је име Твоје, Боже,
тако је и хвала Твоја на
крајевима земаљским;
правде је пуна десница Твоја.
11 Нек се весели гора Сион,
нек се радују кћери јудејске
судова ради Твојих.

12 Пођите око Сиона и обиђите га,
избројте куле његове;
13 Погледајте бедеме његове,
размотрите дворове његове,
да приповедате млађим
нараштајима.
14 Јер је овај Бог
наш Бог увек и довека,
Он ће бити вођ наш довека.

Псалам 49

Срећа се безбожникова свршује безбожниковом смрћу.
Начелнику певачком. Псалам синова Корејевих.
1 Слушајте ово сви народи,
пазите сви који живите по
васиљени,
2 Простаци и господо,
богати и сиромаси.
3 Уста ће моја казати премудрост,
и срце моје рећи ће разум.
4 Пригнућу ухо своје к причи,
уз гусле ћу отворити загонетку
своју.

5 Чега да се бојим у зле дане,
кад ме злоба мојих непријатеља
опколи?
6 Који се уздате у силу своју,
и хвалите се великим
богатством својим!
7 Човек неће никако брата
ослободити,
неће дати Богу откуп за њ.
8 Велик је откуп за душу,
и неће бити никад
9 Да ко довека живи,
и не види гроба.

10 Сви виде где умиру
као и незналица и безумник
што гину,
и остављају другима имање
своје.
11 Они мисле да ће куће њихове
трајати довека,
и станови њихови од колена на
колено;
именима својим зову земље;
12 Али човек у части неће дуго
остати,
изједначиће се са стоком, коју
кољу.

13 Овај им се пут чини пробитачан,
и који за њима иду, хвале
мисли њихове;
14 Али ће их као овце затворити у
пакао,
смрт ће им бити пастир;
и ујутру ходиће по њима
праведници,
и облик њихов збрисаће пакао
раставивши их с насељем.
15 Али ће Бог душу моју избавити из
руку паклених;
јер ме Он прима.

16 Не бој се кад се ко богати;
кад расте слава дома његовог.
17 Јер кад умре, неће ништа понети,
нити ће поћи за њим слава
његова.
18 Јер душу његову благосиљају за
живота његовог,
и славе тебе, што угађаш себи.
19 Али ће он отићи у стан отаца
својих,
где света никад не виде.
20 Човек у части, ако није разуман,
изједначиће се са стоком, коју
кољу.

Псалам 50

Права жртва захвалница.
Псалам Асафов.
1 Бог над боговима, Господ, говори
и дозива земљу од истока
сунчаног до запада.
2 Са Сиона, који је врх красоте,
јавља се Бог.

3 Иде Бог наш, и не ћути;
пред Њим је огањ који
прождире,
око Њега је бура велика.
4 Дозива небо одозго и земљу,

да суди народу свом:
5 „Скупите ми свеце моје,
који су учинили са мном завет
на жртви.”
6 (И небеса огласише правду
Његову,
јер је тај судија Бог.)

7 Слушај, народе мој, шта ћу ти
казати,
Израиљу, шта ћу ти јавити.
Ја сам Бог, Бог твој.
8 Нећу те за жртве твоје карати;
твоје жртве паљенице свагда
су преда мном.
9 Не треба ми узимати телета из
дома твог,
ни јарића из торова твојих.
10 Јер је моје све горско зверје,
и стока по планинама на
хиљаде.
11 Знам све птице по горама,
и красота пољска преда мном
је.

12 Да огладним, не бих теби рекао,
јер је моја васиљена и све што
је у њој.
13 Зар ја једем месо волујско,
или крв јарећу пијем?
14 Принеси Богу хвалу на жртву,
и извршуј Вишњему завете
своје.
15 Призови ме у невољи својој,
избавићу те,
и ти ме прослави.

16 А безбожнику рече Бог:
Зашто казујеш уредбе моје
и носиш завет мој у устима
својим?
17 А сам мрзиш на науку,
и речи моје бацаш за леђа.
18 Кад видиш лупежа, пристајеш с
њим,
и с прељубочинцима имаш
део.

19 Уста си своја пустио да говоре
зло,
и језик твој плете преваре.
20 Седиш и говориш на брата свог,
сина матере своје опадаш.
21 Ти си то чинио, ја ћутах,
а ти помисли да сам ја као ти.
Обличићу те, метнућу ти пред
очи грехе твоје.

22 Разумејте ово који заборављате
Бога!
Иначе ћу зграбити, па неће
нико избавити.
23 Онај мене поштује
који приноси хвалу на жртву
и који је путем на опазу.
Ја ћу му показати спасење Божије.

Псалам 51

Давидова покајничка молитва.
(2. Самуилова 12)
Начелнику певачком. Псалам
Давидов. Кад дође пророк Натан,
пошто би код Витсавеје.
1 Смилуј се на ме, Боже, по
милости својој,
и по великој доброти својој
очисти безакоње моје.
2 Опери ме добро од безакоња мог,
и од греха мог очисти ме.

3 Јер ја знам преступе своје,
и грех је мој једнако преда
мном.
4 Самоме Теби згреших,
и на Твоје очи зло учиних,
а Ти си праведан у речима својим
и чист у суду свом.
5 Гле, у безакоњу родих се,
и у греху затрудне мати моја
мном.
6 Гле, истину љубиш у срцу,
и изнутра јављаш ми мудрост.

7 Покропи ме исопом, и очистићу
се;
умиј ме, и бићу бељи од снега.
8 Дај ми да слушам радост и
весеље,
да се прену кости које си
потро.
9 Одврати лице своје од греха
мојих,
и сва безакоња моја очисти.
10 Учини ми, Боже, чисто срце,
и дух прав понови у мени.
11 Немој ме одвргнути од лица свог,
и Светог Духа свог немој узети
од мене.
12 Врати ми радост спасења свог,

и дух владалачки нека ме поткрепи.

13 Научићу безаконике путевима Твојим,
и грешници к Теби ће се обратити.
14 Избави ме од крви, Боже,
Боже, Спаситељу мој,
и језик ће мој гласити правду Твоју.
15 Господе! Отвори уста моја,
и она ће казати хвалу Твоју.
16 Јер жртву нећеш: ја бих је принео;
за жртве паљенице не мариш.
17 Жртва је Богу дух скрушен,
срце скрушено и поништено не одбацујеш, Боже.

18 По доброти својој, Господе, чини добро Сиону,
подигни зидове јерусалимске.
19 Онда ће Ти бити миле жртве правде,
приноси и жртве паљенице;
онда ће метати на жртвеник Твој теоце.

Псалам 52

Праведникова утеха кад му се потсмевају опадачи.
Начелнику певачком. Наук Давидов. Кад дође Доиг Идумејац и проказа Саулу и рече му да је Давид дошао у кућу Авимелехову.
1 Што се хвалиш неваљалством, силни?
Милост је Божија сваки дан са мном.
2 Неправду измишља језик твој;
он је у тебе као бритва наоштрена, лукави!
3 Волиш зло него добро,
волиш лагати него истину говорити.
4 Љубиш свакојаке речи од погибли,
и језик лукав.

5 Тога ради Бог ће те поразити сасвим,
избациће те и ишчупаће те из стана,
и корен твој из земље живих.
6 Видеће праведници и побојаће се,
и подсмеваће му се:
7 Гле човека који не држаше у Богу крепости своје,
него се уздаше у величину богатства свог
и утврђиваше се злоћом својом.

8 А ја, као маслина зелена у дому Господњем,
уздам се у милост Божију без престанка и довека.
9 Довека ћу хвалити Тебе, јер добро чиниш,
и уздаћу се у име Твоје;
јер си добар к свецима својим.

Псалам 53

Уздисање за ослобођењем од опште покварености људи.
Начелнику певачком. Уза свиралу. Наук Давидов.
1 Рече безумник у срцу свом: Нема Бога;
проневаљалише се и загрдеше у безакоњу,
нема никога добро да твори.

2 Бог с неба погледа на синове човечије
да види има ли који разуман,
и тражи ли који Бога.

3 Сви застранише, сви се покваришe,
нема никога добро да твори,
нема ни једног.

4 Зар неће да се оразуме који год чине безакоње,
једу народ мој као што једу хлеб,
и не призивају Бога?

5 Дрхтаће од страха где страха нема.
Јер ће Бог расути кости оних који устају на тебе.
Ти ћеш их посрамити,
јер их Бог одврже.

6 Ко ће послати са Сиона спасење Израиљу?

Кад Бог поврати заробљени
народ свој,
радоваће се Јаков, веселиће
се Израиљ.

Псалам 54

Молитва за спасење.
(1. Самуилова 23:19; 26:1)

Начелнику певачком. Уз жице. Наук Давидов. Кад дођоше Зифеји и казаше Саулу: Давид се крије код нас.

1 Боже! Именом својим помози ми,
и крепошћу својом одбрани ме
на суду.
2 Боже! Услиши молитву моју,
чуј речи уста мојих.

3 Јер туђини усташе на ме;
и силни траже душу моју;
немају Бога пред собом.

4 Гле, Бог је помоћник мој,
Господ даје снагу души мојој.
5 Обратиће зло на непријатеље
моје,
истином својом истребиће их.

6 Радо ћу принети жртву,
прославићу име Твоје,
Господе, јер је добро.
7 Јер ме избављаш од сваке
невоље,
и на непријатеље моје без
страха гледа око моје.

Псалам 55

Молитва против лажне браће. Утеха у Господа.

Начелнику певачком. Уз жице. Наук Давидов.

1 Услиши, Боже, молитву моју,
и немој се сакрити од мољења
мог.
2 Пази, и саслушај ме;
цвилим у јаду свом и уздишем
3 Од вике непријатељске и од
досаде безбожничке;
јер дижу на ме зло, и у гневу
гоне ме.

4 Срце је моје уздрхтало у мени,
и страх смртни попаде ме;
5 Страх и трепет дође на ме,
и гроза подузе ме.
6 И рекох: Ко би ми дао крила
голубиња?
Ја бих одлетео и починуо;
7 Далеко бих побегао,
и настанио се у пустињи.
8 Похитао бих да утечем од вихора
и од буре.

9 Порази, Господе, и раздели језике
њихове,
јер видим насиље и свађу у
граду;
10 Дању и ноћу то ходи по зидовима
његовим;
злочинство је и мука посред
њега.
11 Усред њега је погибао,
с улице његове не одлази
превара и лукавство.

12 Јер не ружи ме непријатељ мој,
то бих поднео;
не устаје на ме јавни ненавидник,
од њега бих се сакрио.
13 Него ти који си ми био то што ја
сам,
друг мој и знанац мој.
14 С којим ми беше радост делити
тајну,
и у дом Божији ходих кроз
сабор народни.
15 Нека их ограби смрт,
нека живи сиђу у пакао,
јер је злочинство у стану
њиховом и у њима.

16 Ја Бога призивам,
и Господ ће ме спасти.
17 Вечером и јутром и у подне
тужим и уздишем,
и чуће глас мој;
18 Учиниће, те ће душа моја бити
мирна
од оних који нападају на ме,
јер их много имам.
19 Да услиши, и укроти их Бог,
који живи од века;
јер се не мењају и не боје се
Бога.

20 Дижу руке своје на оне који су с
њима у миру,
и раскидају своју дружбу.
21 Уста су им мека као масло,

а на срцу им је рат.
Речи су им блаже од уља,
али су голи мачеви.

22 Стави на Господа бреме своје,
и Он ће те поткрепити.
Неће дати довека праведнику
да посрне.

23 Ти ћеш их, Боже, свалити у јаму
погибли;
крвопије и лукави неће
саставити половине дана
својих.
А ја се у Тебе уздам.

Псалам 56

Молитва за утеху у гоњењу.
(1. Самуилова 21:11)

Начелнику певачком. О немој голубици надалеко. Запис Давидов, кад га Филистеји ухватише у Гету.

1 Смилуј се на ме, Боже,
јер човек хоће да ме прогута,
непријатељ ме сваки дан
притешњује.
2 Непријатељи моји сваки дан
траже да ме прогутају;
јер многи нападају на ме
охоло.
3 Кад ме је страх,
јер се у Тебе уздам.
4 Богом се хвалим за реч Његову;
у Бога се уздам, не бојим се;
шта ће ми учинити тело?

5 Сваки дан изврћу речи моје;
шта год мисле, све мени о злу.
6 Скупљају се, прикривају се, пазе
за петама мојим;
јер траже душу моју.
7 Код овакве злоће избави од њих,
у гневу обори народе, Боже.

8 У Тебе је избројано моје
потуцање,
сузе се моје чувају у суду код
Тебе,
оне су у књизи Твојој.
9 Непријатељи моји уступају
натраг,
кад Тебе призивам;
по том знам да је Бог са мном.
10 Богом се хвалим за реч Његову,
Господом се хвалим за реч
Његову.
11 У Бога се уздам, не бојим се;
шта ће ми учинити човек?

12 Теби сам се, Боже, заветовао;
Тебе ћу хвалити;
13 Јер си избавио душу моју од
смрти,
ноге моје од спотицања,
да бих ходио пред лицем Божјим,
у светлости живих.

Псалам 57

Молитва Давидова за помоћ. Величање милости Божије.
(1. Самуилова 22:1)

Начелнику певачком. Немој погубити. Запис Давидов, кад од Саула утече у пећину.

1 Смилуј се на ме, Боже,
смилуј се на ме;
јер се у Тебе узда душа моја,
и под сен крила Твојих
склањам се док не прођу
невоље.
2 Призивам Бога Вишњег,
Бога, који ми добро чини;
3 Да пошаље с неба и сачува ме,
да посрами оног који тражи да
ме прождре;
да пошаље Бог милост своју и
истину своју.

4 Душа је моја међу лавовима,
лежим међу онима који дишу
пламеном.
Зуби су синова људских копља и
стреле,
и њихов језик мач оштар.

5 Узвиси се више небеса, Боже,
по свој земљи нека буде слава
Твоја!

6 Метнуше замку ногама мојим,
и стегоше душу моју,
ископаше преда мном јаму,
и сами падоше у њу.
7 Утврдило се срце моје, Боже,
утврдило се срце моје;
певаћу Те и славићу.
8 Пробуди се, славо моја,

пробуди се, псалтире и гусле;
устаћу рано.
9 Хвалићу Господа по народима,
певаћу Ти по племенима.
10 Јер је велика до небеса милост Твоја,
и истина Твоја до облака.

11 Узвиси се више небеса, Боже,
по свој земљи нека буде слава Твоја!

Псалам 58

Бог је још судија на земљи.

Начелнику певачком. Немој погубити. Запис Давидов.

1 Говорите ли заиста истину, силни,
судите ли право, синови човечији?
2 Та, безакоња састављате у срцу,
мећете на мерила злочинства руку својих на земљи.

3 Од самог рођења застранише безаконици,
од утробе материне тумарају говорећи лаж.
4 У њима је јед као јед змијињи,
као глуве аспиде, која затискује ухо своје,
5 Која не чује глас бајачев,
врачара вештог у врачању.

6 Боже! Поломи им зубе у устима њиховим;
разбиј чељусти лавовима, Господе!
7 Нек се пролију као вода, и нестане их.
Кад пусте стреле, нека буду као сломљене.
8 Као пуж, који се рашчиња, нека ишчиле;
као дете, које жена побаци, нека не виде сунца.
9 Пре него котлови ваши осете топлоту од потпаљеног трња,
и сирово и нагорело нека разнесе вихор.

10 Обрадоваће се праведник кад види освету,
опраће ноге своје у крви безбожниковој.
11 И рећи ће људи: Заиста има плода праведнику!
Заиста је Бог судија на земљи!

Псалам 59

Молитва за помоћ Божију против замки пакосних непријатеља. (1. Самуилова 19:11)

Начелнику певачком. Немој погубити. Запис Давидов, кад Саул посла да чувају кућу да би га убили.

1 Избави ме од непријатеља мојих, Боже мој,
и од оних, што устају на ме, заклони ме.
2 Избави ме од оних који чине безакоње,
и од крвопија сачувај ме.

3 Ево, зло намишљају души мојој,
скупљају се на ме силни,
без кривице моје и без греха мог, Господе.
4 Без кривице моје стечу се и оружају се;
устани за мене, и гледај.
5 Ти, Господе, Боже над војскама, Боже Израиљев,
пробуди се, обићи све ове народе,
немој пожалити одметника.

6 Нек се врате увече,
лају као пси и иду око града.
7 Ево руже језиком својим,
мач им је у устима, јер, веле, ко ће чути?

8 Али Ти ћеш се, Господе, смејати њима
и посрамити све ове народе.
9 Они су јаки, али ја на Тебе погледам,
јер си Ти Бог, чувар мој.
10 Бог, који ме милује, иде преда мном,
Бог ми даје без страха да гледам непријатеље своје.

11 Немој их побити, да не би заборавио народ мој;
распи их силом својом и обори их,
Господе, браничу наш,

12 За грех уста њихових;
за речи језика њиховог;
нек се ухвате у охолости својој
за клетву и лаж коју су говорили.
13 Распи у гневу, распи, да их нема;
и нека познају да Бог влада над Јаковом
и до крајева земаљских.

14 Нек се врате увече,
лају као пси, и иду око града.
15 Нека тумарају тражећи хране,
и не наситивши се нека ноћи проводе.

16 А ја ћу певати силу Твоју,
рано ујутру гласити милост Твоју;
јер си ми био одбрана
и уточиште у дан невоље моје.
17 Сило моја! Теби ћу певати,
јер си Ти Бог чувар мој,
Бог који ме милује.

Псалам 60

Молитва у време рата.
(2. Самуилова 8:3,13)
Начелнику певачком. Уз музикалну справу сусан едут. Запис Давидов. За учење; кад војева са Сиријом Месопотамском и са Сиријом Совском, и кад Јоав враћајући се поби дванаест хиљада Идумејаца на сланом пољу.
1 Боже, расрдио си се на нас, расуо си нас, гневио си се;
поврати нас.
2 Затресао си земљу, и развалио си је;
стегни раселине њене, јер се њиха.
3 Дао си народу свом да позна љуту невољу,
напојио си нас вина од ког се занесосмо.

4 Подигни заставу за оне који Те се боје,
да утеку од лука,
5 Да се избаве мили Твоји.
Помози десницом својом и услиши ме.

6 Бог рече у светињи својој:
Веселићу се,
разделићу Сихем,
и долину Сокот размерићу.
7 Мој је Галад,
мој је Манасија,
Јефрем је крепост главе моје,
Јуда скиптар мој,
8 Моав чаша моја, из које се умивам,
на Едома пружићу обућу своју.
Певај ми, филистејска земљо!

9 Ко ће ме одвести у тврди град?
Ко ће ме отпратити до Едома?
10 Зар нећеш Ти, Боже, који си нас одбацио,
и не идеш, Боже, с војском нашом?
11 Дај нам помоћ у тескоби.
А обрана је човечија узалуд.
12 Богом смо јаки:
Он гази непријатеље наше.

Псалам 61

Молитва потиштеног цара.
Начелнику певачком. Уз жице. Давидов.
1 Чуј, Боже, вику моју,
слушај молитву моју.
2 Од краја земље вичем к Теби,
кад клону срце моје.
Изведи ме на гору,
где се не могу попети.
3 Јер си Ти уточиште моје,
тврди заклон од непријатеља.

4 Да живим у стану Твом довека,
и починем под кровом крила Твојих.
5 Јер Ти, Боже, чујеш завете моје
и дајеш ми достојање оних који поштују име Твоје.

6 Додај дане к данима царевим,
и године његове продужи од колена на колено.
7 Нека царује довека пред Богом;
заповеди милости и истини нека га чувају.

8 Тако ћу певати имену Твом свагда,

извршујући завете своје сваки
дан.

Псалам 62

Уздање у Бога. Ништавило човечије.
Начелнику певача Идутунових. Псалам Давидов.

1 Та, у Бога је мир души мојој,
од Њега је спасење моје!
2 Та, Он је град мој и спасење моје,
уточиште моје, нећу посрнути
нимало.

3 Докле ћете нападати на човека?
Сви хоћете да га оборите као зид
наваљен,
као ограду испроваљивану.
4 Баш наумише да га свргну с
висине,
омиле им лаж,
устима благосиљају, а у срцу
куну.

5 Да, у Богу се смири, душо моја;
јер је у Њему нада моја.
6 Он је град мој и спасење моје,
уточиште моје, нећу посрнути.
7 У Богу је спасење моје и слава
моја,
тврди град и пристаниште
мени је у Богу.

8 Народе! Уздај се у Њега у свако
доба;
изливајте пред Њим срце
своје;
Бог је наше уточиште.

9 Та, синови су простачки ништа,
синови су господски лаж,
да се метну на мерила,
били би лакши него ништа.
10 Не уздајте се у власт ни у
отимање,
немојте бити ништави;
кад расте богатство,
не дајте да вам срце прионе за
њ.

11 Једном рече Бог и више пута чух,
да је крепост у Бога.
12 И у Тебе је, Господе, милост;
јер Ти плаћаш свакоме по
делима његовим.

Псалам 63

Чежња за Богом у његовој светињи.
(1. Самуилова 22:5; 23:14)
Псалам Давидов, кад бијаше у пустињи Јудејској.

1 Боже! Ти си Бог мој, к Теби раним,
жедна је Тебе душа моја,
за Тобом чезне тело моје
у земљи сувој, жедној и
безводној.
2 Тако бих Те угледао у светињи,
да бих видео силу Твоју и
славу Твоју.
3 Јер је доброта Твоја боља од
живота.
Уста би моја хвалила Тебе;
4 Тако бих Те благосиљао за
живота свог,
у име Твоје подигао бих руке
своје.

5 Као салом и уљем наситила би се
душа моја,
и радосним гласом хвалила би
Те уста моја.
6 Кад Те се сећам на постељи,
све ноћне страже размишљам
о Теби.
7 Јер си Ти помоћ моја,
и у сену крила Твојих веселим
се.
8 Душа се моја прилепила за Тебе,
десница Твоја држи ме.

9 Који траже погибао души мојој,
они ће отићи под земљу.
10 Изгинуће од мача,
и допашће лисицама.
11 А цар ће се веселити о Богу,
хвалиће се сваки који се куне
Њим,
кад се затисну уста онима који
говоре лаж.

Псалам 64

Молитва Давидова да га Господ заштити од опадача.
Начелнику певачком. Псалам Давидов.

1 Чуј, Боже, глас мој у јаду мом;
од страшног непријатеља
сачувај живот мој.
2 Сакриј ме од гомиле безаконика,

од чете злочинаца,
3 Који наоштрише језик свој као мач,
стрељају речима, које задају ране,
4 Да би из потаје убили правога.
Изненада ударају на њ и не боје се;
5 Утврђују себе у злим намерама,
договарају се како ће замке сакрити,
веле: Ко ће их видети?
6 Измишљају злочинства
и говоре: Свршено је! Шта ће се радити, смишљено је!
А шта је унутра и срце у човека дубоко је.

7 Али ће их Бог поразити;
удариће их стрела изненада.
8 Оборић̀е један другог језиком својим.
Ко их год види, бежаће од њих.
9 Сви ће се људи бојати
и казиваће чудо Божије,
и познаће у томе дело Његово.

10 А праведник ће се веселити о Господу
и уздаће се у Њега,
и хвалиће се сви који су правог срца.

Псалам 65

Захвална песма народа Божијег за духовне и телесне дарове.
Начелнику певачком. Псалам Давидов. Песма.
1 У Теби је уздање, Боже,
Теби припада хвала на Сиону,
и Теби се извршују завети.
2 Ти слушаш молитву;
к Теби долази свако тело.
3 Безакоња ме притискају,
Ти ћеш очистити грехе наше.
4 Благо ономе кога изабираш и примаш,
да живи у двору Твом!
Наситићемо се добром дома Твог,
светињом цркве Твоје.

5 Дивно нам одговараш по правди својој,
Боже, Спаситељу наш,
узданицо свих крајева земаљских,
и народа преко мора далеко.
6 Који си поставио горе својом силом,
опасао се јачином,
7 Који утишаваш хуку морску,
хуку вала њихових
и буну по народима!
8 Боје се Твојих чудеса
који живе на крајевима земаљским;
све што се јавља јутром и вечером
Ти будиш да слави Тебе.

9 Надгледаш земљу и заливаш је,
обилно је обогаћаваш;
поток је Божји пун воде,
спремаш за њих жито,
јер си тако уредио.
10 Бразде њене напајаш,
равниш груде њене,
кишним капљама размекшаваш је,
благосиљаш је да рађа.
11 Ти венчаваш годину, којој добро чиниш;
стопе су Твоје пуне масти.
12 Тију паше по пустињама,
и хумови се опасују радошћу.
13 Луке се осипају стадима,
и поља се заодевају пшеницом;
веселе се и певају.

Псалам 66

Захвалност Богу што је мудро водио народ свој.
Начелнику певачком. Песма. Псалам.
1 Покликни Богу, сва земљо!
2 Запевајте славу имену Његовом,
дајте Му хвалу и славу.
3 Реците Богу: Како си страшан у делима својим!
Ради велике силе Твоје ласкају Ти непријатељи Твоји.
4 Сва земља нек се поклони Теби и поје Теби,
нека поје имену Твом.

5 Ходите и видите дела Бога страшног

у делима својим над синовима
људским.
6 Он је претворио море у сухоту,
преко реке прећосмо ногама;
онде смо се веселили о Њему;
7 Влада силом својом увек,
очи Његове гледају на народе.
Бунтовници, да се нисте
подигли!

8 Благосиљајте, народи, Бога
нашег,
и гласите хвалу Њему.
9 Он је даровао души нашој живот,
и није дао да поклизне нога
наша.
10 Ти си нас окушао, Боже,
претопио си нас, као сребро
што се претапа.
11 Увео си нас у мрежу,
метнуо си бреме на леђа
наша.
12 Дао си нас у јарам човеку,
ућосмо у огањ и у воду;
али си нас извео на одмор.

13 Ући ћу у дом Твој са жртвама што
се сажижу,
извршићу Ти завете своје,
14 Које рекоше уста моја,
и каза језик мој у тескоби мојој.
15 Жртве паљенице претиле ћу ти
принети
с димом од претилине
овнујске,
принећу Ти теоце с јарићима.

16 Ходите, чујте сви који се бојите
Бога,
ја ћу вам казати шта је учинио
души мојој.
17 К Њему завиках устима својим,
и језиком својим прославих Га.
18 Да сам видео у срцу свом
безакоње,
не би ме услишио Господ.
19 Али Бог услиши,
прими глас мољења мог.

20 Благословен Бог,
који не одврже молитве моје
и не остави ме без милости
своје!

Псалам 67

Слављење Бога због благослова који је излио на све народе.

Начелнику певачком. Уз жице. Псалам. Песма.
1 Боже, буди нам милостив и
благосиљај нас,
обасјавај нас лицем својим.
2 Да би се знао на земљи пут Твој,
по свима народима спасење
Твоје.
3 Да Те славе народи, Боже,
да Те славе сви народи!

4 Да се веселе и радују племена;
јер судиш народима право,
и племенима на земљи
управљаш.
5 Да Те славе народи, Боже,
да Те славе сви народи!

6 Земља даде плод свој.
Да нас благосиља Бог, Бог
наш!
7 Да нас благосиља Бог,
и да Га се боје сви крајеви
земаљски!

Псалам 68

Песма победе.

Начелнику певачком. Давидов Псалам. Песма.
1 Устаће Бог, и расуће се
непријатељи Његови,
и побећи ће од лица Његовог
који мрзе на Њ.
2 Ти ћеш их разагнати као дим што
се разгони;
као што се восак топи од огња,
тако ће безбожници изгинути
од лица Божијег.
3 А праведници ће се веселити,
радоваће се пред Богом,
и славити у радости.

4 Појте Богу, попевајте имену
Његовом;
равните пут Ономе што иде
преко пустиње;
Господ Му је име, радујте Му
се.
5 Отац је сиротама и судија
удовицама
Бог у светом стану свом.

6 Бог самцима даје задругу,
сужње изводи на места обилна,
а непокорни живе где је суша.

7 Боже! Кад си ишао пред народом својим,
кад си ишао преко пустиње,
8 Земља се тресаше, и небо се растапаше од лица Божијег,
и овај Синај од лица Бога, Бога Израиљевог.
9 Благодатни си дажд изливао, Боже,
и кад изнемагаше достојање Твоје,
Ти си га крепио.
10 Стадо Твоје живљаше онде;
по доброти својој, Боже, Ти си готовио храну јадноме.

11 Господ даје реч;
гласника велико је мноштво.
12 Цареви над војскама беже, беже,
а која седи дома, дели плен.
13 Смиривши се у својим крајевима,
ви сте као голубица,
којој су крила посребрена, а перје јој се златни.
14 Кад је Свемогући расипао цареве на овој земљи,
она се блисташе као снег на Селмону.

15 Гора је васанска гора Божија;
гора је васанска гора хумовита.
16 Зашто гледате завидљиво, горе хумовите?
Ево гора, на којој омиле Богу живети,
и на којој ће Господ живети довека.
17 Кола Божијих има сила,
хиљаде хиљада.
Међу њима је Господ, Синај у светињи.
18 Ти си изашао на висину, довео си робље,
примио дарове за људе,
а и за оне који се противе да овде наставаш, Господе Боже!

19 Благословен Господ сваки дан!
Ако нас ко претовара, Бог нам помаже.
20 Овај је Бог наш Бог Спаситељ,
у власти су Господу врата смртна.
21 Господ сатире главу непријатељима својим
и власато теме оног који остаје у безакоњу свом.
22 Рече Господ: Од Васана ћу довести,
довешћу из дубине морске,
23 Да ти огрезне нога у крви непријатељској
и језик паса твојих да је лиже.

24 Видеше како идеш, Боже,
како свето иде Бог мој, цар мој.
25 Напред иђаху певачи,
за њима свирачи сред девојака с бубњевима:
26 На сабору благосиљајте Господа Бога,
који сте из извора Израиљевог!
27 Онде млади Венијамин, старешина њихов;
кнезови Јудини, владаоци њихови;
кнезови Завулонови, кнезови Нефталимови.

28 Бог твој даровао ти је силу.
Утврди, Боже, ово што си учинио за нас!
29 У цркви Твојој, у Јерусалиму,
цареви ће приносити даре.
30 Укроти звер у риту,
код волова с теоцима народа,
да би попадали пред Тобом са шипкама сребра;
распи народе који желе бојеве.
31 Дођи ће властела из Мисира,
Етиопија ће пружити руке своје к Богу.

32 Царства земаљска, појте Богу,
попевајте Господу,
33 Који седи на небесима небеса исконских.
Ево грми гласом јаким.
34 Дајте славу Богу;
величанство је Његово над Израиљем
и сила Његова на облацима.
35 Диван си, Боже, у светињи својој!

Бог Израиљев даје силу и
крепост народу.
Благословен Бог!

Псалам 69

Слуга Господњи у големој невољи.
Начелнику певачком. Уз музикалну
справу сосаним. Псалам Давидов.
1 Помози ми, Боже,
јер дође вода до душе.
2 Пропадам у дубоком глибу, где
нема дна;
тонем води у дубине, и вали ме
затрпавају.
3 Изнемогох вичући, промуче ми
грло,
побелеше ми очи погледајући
Бога.

4 Оних који мрзе на ме низашта
има више него косе на глави
мојој;
осилише који хоће да ме погубе,
лажљиви непријатељи моји.
Шта нисам отимао, ваља да
вратим.
5 Боже! Ти знаш је ли у мени
безумље,
и кривице моје нису сакривене
од Тебе.

6 Немој да се постиде у мени
који се уздају у Тебе, Господе,
Господе над војскама!
Немој да се посраме у мени
који траже Тебе, Боже
Израиљев!
7 Јер Тебе ради подносим руг,
и срамота попаде лице моје.
8 Туђин постадох браћи својој,
и незнан синовима матере
своје.

9 Јер ревност за кућу Твоју једе ме
и ружења оних који Тебе руже
падају на ме.
10 Плачем, постим се душом
својом,
и то ми се прима за зло;
11 Место хаљине облачим врећу,
и бивам им прича.
12 О мени се разговарају седећи на
вратима,
пијући вино певају ме.
13 А ја се молим Теби, Господе;
време је да се смилујеш, Боже;
по великој милости својој услиши
ме,
јер је истинито спасење Твоје.
14 Извади ме из глиба, да не
пропаднем;
да се избавим од ненавидника
и из дубоке воде;
15 Да ме не узме вода на матицу,
да ме не прождре пучина,
и да не склопи јама нада мном
ждрела свог.

16 Услиши ме, Господе,
јер је благост Твоја милосрдна,
по великој доброти својој
погледај ме.
17 Немој одвратити лице своје од
слуге свог;
јер ме је туга;
похитај, услиши ме.
18 Приближи се души мојој, избави
је;
насупрот непријатељима
мојим избави ме.

19 Ти знаш под каквим сам ругом,
стидом и срамотом;
пред Тобом су сви непријатељи
моји.
20 Срамота сатре срце моје,
изнемогох;
чекам хоће ли се коме
сажалити, али нема никога;
хоће ли ме ко потешити, али не
налазим.
21 Дају ми жуч да једем,
и у жеђи мојој поје ме оцтом.

22 Трпеза њихова нека им буде
мрежа и замка,
то нека им буде плата.
23 Нека им потамне очи њихове, да
не виде,
и њихове бедре раслаби
засвагда.
24 Излиј на њих јарост своју,
и пламен гнева Твог нека их
обузме!
25 Стан њихов нека опусти,
и у њиховим шаторима нека не
буде никога да живи.
26 Јер кога си Ти поразио, они гоне,

и умножавају јаде онима које
си Ти ранио.
27 Мећи на њих кривицу за
кривицом,
да не дођу до правде Твоје.
28 Нека се избришу из књиге живих,
и с праведницима нек не буду
записани.

29 А ја сам ништ и болан;
помоћ Твоја, Боже, нек ме
заклони.

30 Славићу име Божије у песми,
величаћу Га у хвали.
31 То је Богу милије од вола,
од телета с роговима и с
папцима.
32 Видеће ништи и радоваће се.
Који тражите Бога, оживеће
срце ваше.
33 Јер Бог чује убоге,
и сужања својих не оглуша се.

34 Нека Га хвале небеса и земља,
мора и све што се у њима
миче!
35 Јер ће Бог спасти Сион,
сазидаће градове Јудине;
и људи ће се онде населити и
наследиће га.
36 И наслеђе ће се слуга Његових
утврдити у њему
и који љубе име Његово
наставаће на њему.

Псалам 70

Молба Давидова за помоћ против његових непријатеља.
Начелнику певачком. Псалам Давидов. За спомен.
1 Боже, похитај да ме избавиш,
Господе, да ми помогнеш!
2 Нек се постиде и посраме
који траже душу моју!
Нек одступе натраг,
и осрамоте се који ми зло
желе!
3 Са стидом нек се врате натраг
који ми говоре: Ха! Ха!

4 Нек се теше и веселе Тобом
који траже Тебе,
и који љубе спасење Твоје,
нека једнако говоре: Велик је
Бог!
5 А ја сам ништ и убог,
Боже, похитај к мени!
Ти си помоћ моја и Избавитељ мој,
Господе, не часи!

Псалам 71

Молитва за Божију милост у старости.
1 У Тебе се, Господе, уздам,
немој ме оставити под
срамотом вечном.
2 Правдом својом избави ме, и
опрости ме,
пригни к мени ухо своје и
помози ми.
3 Буди ми град
где бих свагда долазио да
живим,
уреди спасење моје;
јер си Ти град мој и крепост
моја.

4 Боже мој! Узми ме из руке
безбожникове,
из руке безаконикове и
насилникове.
5 Јер си Ти надање моје,
Господ је Господ поуздање
моје од младости моје.
6 Тебе се држим од рођења,
од утробе матере моје Ти си
бранич мој;
Тобом се хвалим свагда.

7 Чудо сам многима,
а Ти си уточиште моје јако.
8 Уста су моја пуна хвале Твоје,
славе Твоје сваки дан.
9 Немој ме одбацити под старост,
кад ме издаје снага моја, немој
ме оставити.
10 Јер непријатељи моји мисле о
мени,
и који вребају душу моју
договарају се,
11 Говорећи: Бог га је оставио,
потерајте и ухватите га,
јер га нема ко избавити.

12 Боже! Не буди далеко од мене;
Боже мој! Похитај ми у помоћ.
13 Нек се постиде и погину

противници душе моје;
нека попадне стид и срамота
на оне који ми траже зла!
14 А ја ћу се свагда уздати,
и понављаћу хвале Теби.
15 Уста ће моја казивати правду Твоју,
сваки дан доброчинства Твоја,
јер им не знам броја.
16 Ући ћу у сили Господа Господа,
и славићу само Твоју правду.

17 Боже! Ти си ме учио од младости,
и до данас казујем чудеса Твоја.
18 Ни у старости и кад оседех
немој ме оставити, Боже,
еда бих казивао мишицу Твоју наслеђу,
свој омладини силу Твоју,
19 Правда је Твоја, Боже,
до највише висине;
у великим делима, која си учинио,
Боже, ко је као Ти?
20 Колико си ме пута бацао у велике и љуте невоље,
пак си ме опет оставио међу живима
и из бездана ме земаљских опет извадио.
21 Много си ме пута подизао
и понављао утехе.

22 И ја Те хвалим уз псалтир,
Твоју верност, Боже мој;
ударам Ти у гусле, Свече Израиљев!
23 Радују се уста моја кад певам Теби,
и душа моја, коју си избавио.
24 И језик мој сваки дан казује правду Твоју;
јер су постиђени и посрамљени они који ми траже зла.

Псалам 72

Похвала великом цару и његовој влади.
Псалам о Соломуну.
1 Боже, дај цару суд свој,
и правду своју сину царевом:
2 Он ће судити народу Твом по правди,
и невољницима Твојим по правици.
3 Родиће народу горе миром,
и хумови правдом.
4 Он ће судити невољнима у народу,
помоћи ће синовима ништега,
и насилника ће оборити,

5 Бојаће се Тебе док је сунца и месеца,
од колена до колена.
6 Сићи ће као дажд на покошену ливаду,
као капље које порашају земљу.
7 Процветаће у дане његове праведник
и свуда мир докле тече месеца.

8 Владаће од мора до мора,
и од реке до крајева земаљских.
9 Пред њим ће попадати дивљаци,
и непријатељи његови прах ће лизати.
10 Цареви тарсиски и острвљани донеће даре,
цареви шавски и савски даће данак.
11 Клањаће му се сви цареви,
сви народи биће му покорни.

12 Јер ће избавити убогога који цвили
и невољнога који нема помоћника.
13 Биће милостив ништем и убогом,
и душе ће јаднима спасти.
14 Од преваре и насиља искупиће душе њихове,
и скупа ће бити крв њихова пред очима његовим.

15 Они ће добро живети,
и донеће му злато из Шаве;
и свагда ће се молити за њега,
и сваки ће га дан благосиљати.
16 Биће пшенице на земљи изобила;
по врховима горским лелујаће се класје њено
као ливанска шума,
и по градовима цветаће људи
као трава на земљи.

17 Име ће његово бити увек;
докле тече сунца, име ће његово расти.
Благословиће се у њему,
сви ће га народи звати блаженим.

18 Благословен Господ Бог,
Бог Израиљев, који један чини чудеса!
19 И благословено славно име Његово увек!
Славе Његове напуниће се сва земља.
Аман и амин.

20 Свршише се молитве Давида, сина Јесејевог.

Псалам 73

Срдња и утеха праведникова кад гледа срећу безбожникову.
Псалам Асафов.

1 Та добар је Бог Израиљу,
онима који су чиста срца.
2 А ноге моје умало не зађоше,
умало не попузнуше стопала моја,
3 Јер се расрдих на безумнике
видећи како безбожници добро живе.

4 Јер не знају за невољу до саме смрти,
и тело је њихово претило.
5 На пословима човечијим нема их,
и не муче се с другим људима.
6 Тога ради опточени су охолоћу као огрлицом,
и обучени у обест као у стајаће рухо.
7 Од дебљине избуљено им је око,
срце пуно клапе.
8 Подсмевају се,
пакосно говоре о насиљу, охоло говоре.
9 Уста своја дижу у небо,
и земљу пролази језик њихов.
10 И зато се онамо навраћају неки из народа његовог,
и пију воду из пуног извора.
11 И говоре: Како ће разабрати Бог?
Зар Вишњи зна?
12 Па ето, ови безбожници
срећни на свету умножавају богатство.
13 Зар, дакле, узалуд чистим срце своје,
и умивам безазленошћу руке своје,
14 Допадам рана сваки дан,
и муке свако јутро?
15 Кад бих казао: Говорићу као и они,
изневерио бих род синова Твојих.

16 И тако стадох размишљати да бих ово разумео;
али то беше тешко у очима мојим.
17 Док најпосле не уђох у светињу Божију,
и дознах крај њихов.

18 Та на клизавом месту поставио си их,
и бацаш их у пропаст!
19 Како зачас пропадају, гину,
нестаје их од ненадне страхоте!
20 Као сан, кад се човек пробуди,
тако пробудивши их, Господе,
у ништа обраћаш утвару њихову.
21 Кад кипљаше срце моје
и растрзах се у себи,
22 Тада бејах незналица и не разумевах;
као живинче бијах пред Тобом.

23 Али сам свагда код Тебе,
Ти ме држиш за десну руку.
24 По својој вољи водиш ме,
и после ћеш ме одвести у славу.
25 Кога имам на небу?
И с Тобом ништа нећу на земљи.
26 Чезне за Тобом тело моје и срце моје;
Бог је град срца мог и део мој довека.

27 Јер ево који одступише од Тебе, гину;

Ти истребљаваш сваког који
чини прељубу остављајући
Тебе.
28 А мени је добро бити близу Бога.
На Господа полажем надање
своје,
и казиваћу сва чудеса Твоја.

Псалам 74

Молба за помоћ кад се страшно опустоши светиња.

Наук Асафов.

1 Зашто се, Боже, срдиш на нас
дуго;
дими се гнев Твој на овце паше
Твоје?
2 Опомени се сабора свог, који си
стекао од старине,
искупио себи у наследну
државу,
горе Сиона, на којој си се
населио.
3 Подигни стопе своје на старе
развалине:
све је разрушио непријатељ у
светињи.

4 Ричу непријатељи Твоји на месту
сабора Твојих,
своје обичаје постављају
место наших обичаја.
5 Видиш, они су као онај који
подиже секиру
на сплетене гране у дрвета.
6 Све у њему што је резано
разбише секирама и
брадвама.
7 Огњем сажегоше светињу Твоју;
на земљу обаливши оскврнише
стан имена Твог.
8 Рекоше у срцу свом: Потримо их
сасвим.
Попалише сва места сабора
Божијих на земљи.

9 Обичаја својих не видимо, нема
више пророка,
и нема у нас ко би знао докле
ће то трајати.
10 Докле ће се, Боже, ругати
насилник?
Хоће ли довека противник
пркосити имену Твом?
11 Зашто устављаш руку своју и
десницу своју?
Пружи из недара својих, и
истреби их.

12 Боже, царе мој,
који од старине твориш
спасење посред земље!
13 Ти си силом својом раскинуо
море,
и сатро главе воденим
наказама.
14 Ти си размрскао главу
крокодилу,
дао га онима који живе у
пустињи да га једу.
15 Ти си отворио изворе и потоке,
Ти си исушио реке које не
пресишу.
16 Твој је дан и Твоја је ноћ,
Ти си поставио звезде и сунце.
17 Ти си утврдио све крајеве
земаљске,
лето и зиму Ти си уредио.

18 Опомени се тога, непријатељ се
руга Господу,
и народ безумни не мари за
име Твоје.
19 Не дај зверима душу грлице
своје,
немој заборавити стадо
страдалаца својих засвагда.

20 Погледај на завет;
јер су све пећине земаљске
пуне станова безакоња.
21 Невољник нек се не врати
срамотан,
ништи и убоги нека хвале име
Твоје.

22 Устани, Боже, брани ствар своју,
опомени се како Ти се
безумник руга сваки дан!
23 Не заборави обести непријатеља
својих,
вике, коју једнако дижу
противници Твоји!

Псалам 75

Захвалност Богу који суди охолим.

Начелнику певачком. Немој погубити. Псалам Асафов. Песма.

1 Хвалимо Те, Боже, хвалимо;

близу је име Твоје.
За Тебе казују чудеса Твоја.

2 „Кад видим да је време,
судићу право.
3 Њиха се земља са свима који
живе на њој,
ја утврђујем ступове њене.”
4 Кажем хвалишама: Не хвалите
се,
и безаконицима: Не дижите
рог.
5 Не дижите у вис рог свој,
не говорите тврдоглаво.

6 Јер узвишавање не долази ни од
истока ни од запада
ни од пустиње;
7 Него је Бог судија,
једног понижује а другог
узвишује.
8 Јер је чаша у руци Господу, вино
ври,
наточио је пуну, и раздаје из
ње.
И талог ће њен прогутати,
испиће сви безбожници на
земљи.

9 А ја ћу казивати довека,
певаћу Богу Јаковљевом.
10 „Све ћу рогове безбожницима
поломити,
а рогови праведникови
узвисиће се.”

Псалам 76

Величина небеског судије.
Начелнику певачком. Уз жице.
Псалам Асафов. Песма.
1 Зна се у Јудеји за Бога,
у Израиља је велико име
Његово.
2 У Салиму је стан Његов
и насеље Његово на Сиону.
3 Онде је поломио крилате стреле
луку,
штит и мач и рат.

4 Ти си светао;
дивнији од гора хајдучких.
5 Који су јуначког срца посташе
плен,
заспаше сном својим,
и јунаци не нађоше руку својих.
6 Од претње Твоје, Боже Јаковљев,
дремљу кола и коњ.

7 Ти си страшан,
и ко ће се одржати пред лицем
Твојим
кад се разгневиш?
8 С неба јављаш суд;
земља се препада и ћути,
9 Кад Бог устаје на суд,
да помогне свима који страдају
на земљи.

10 И гнев људски обраћа се у славу
Теби,
кад се једном опашеш гневом.
11 Полажите и извршујте завете
Господу Богу свом;
сви који сте око Њега, носите
даре Страшноме.
12 Он укроћава дух кнезовима,
Он је страшан царевима
земаљским.

Псалам 77

*Јадиковање у тешкој невољи;
утеха у милости коју је Бог раније
чинио свом народу.*
Начелнику певача Идутунових.
Асафов псалам.
1 Глас мој иде к Богу, и ја призивам
Њега;
глас мој иде к Богу, и Он ће ме
услишити.
2 У дан туге своје тражих Господа;
ноћу је рука моја подигнута, и
не спушта се;
душа моја неће да се утеши.
3 Помињем Бога, и уздишем;
размишљам, и трне дух мој.

4 Држим очи своје да су будне;
клонуо сам, и не могу
говорити.
5 Пребрајам старе дане и године од
векова.
6 Опомињем се песама својих ноћу;
разговарам се са срцем
својим,
и испитујем дух свој:
7 „Зар ће се довека гневити на нас
Господ,
и неће више љубити?
8 Зар је засвагда престала милост
Његова,

и реч се прекинула од колена
на колено?
9 Зар је заборавио милостив бити
и у гневу затворио милосрђе
своје?”

10 И рекох: Жалосна је за мене ова
промена деснице Вишњега.

11 Памтим дела Господња;
памтим пређашње чудо Твоје.
12 Мислио сам о свим делима
Твојим,
размишљао о радњи Твојој;
13 Боже! Пут је Твој свет;
који је Бог тако велик као Бог
наш?
14 Ти си Бог, који си чинио чудеса,
показивао силу своју међу
народима;
15 Мишицом си одбранио народ
свој,
синове Јаковљеве и Јосифове.

16 Видеше Те воде, Боже, видеше
Те воде,
и устрепташе, и бездане се
задрмаше.
17 Из облака лијаше вода,
облаци даваху глас,
и стреле Твоје леђаху.
18 Грмљаху громови Твоји по небу;
муње Твоје севаху по
васиљеној,
земља се тресаше и њихаше.
19 По мору беше пут Твој,
и стазе Твоје по великој води,
и траг Твој не познаваше се.
20 Водио си народ свој као
овце руком Мојсијевом и
Ароновом.

Псалам 78

Верност Божија у вођењу његовог непослушног народа.
Наук Асафов.
1 Чуј, народе мој, наук мој,
пригни ухо своје к речима уста
мојих.
2 Отварам за причу уста своја,
казаћу старе приповетке.
3 Шта слушасмо и дознасмо,
и што нам казиваше оци наши,
4 Нећемо затајити од деце њихове,
нараштају позном јавићемо
славу Господњу и силу Његову и
чудеса која је учинио.

5 Сведочанство подиже у Јакову,
и у Израиљу постави закон,
који даде оцима нашим да га
предаду деци својој;
6 Да би знао потоњи нараштај,
деца која ће се родити,
па и они да би казивали својој
деци.
7 Да полажу на Бога надање своје,
и не заборављају дела
Божијих,
и заповести Његове да држе;
8 И да не буду као оци њихови,
род неваљао и упоран,
род који не беше чврст срцем
својим,
нити веран Богу духом својим.

9 Синови Јефремови наоружани,
који стрељају из лука,
вратише се натраг, кад беше
бој.
10 Не сачуваше завет Божји,
и по закону Његовом не хтеше
ходити.
11 Заборавише дела Његова,
и чудеса, која им је показао,
12 Како пред очима њиховим учини
чудеса
у земљи мисирској, на пољу
Соану;
13 Раздвоји море, и проведе их,
од воде начини зид;
14 И води их дању облаком,
и сву ноћ светлим огњем;
15 Раскида стене у пустињи,
и пои их као из велике
бездане;
16 Изводи потоке из камена,
и води воду рекама.

17 Али они још једнако грешише
Њему,
и гневише Вишњег у пустињи.
18 И кушаше Бога у срцу свом,
иштући јела по вољи својој,
19 И викаше на Бога,
и рекоше: „Може ли
Бог зготовити трпезу у
пустињи?”

20 Ево! Он удари у камен, и потече вода,
и реке устадоше;
може ли и хлеба дати?
Хоће ли и меса поставити народу свом?

21 Господ чу и разљути се,
и огањ се разгоре на Јакова,
и гнев се подиже на Израиља.
22 Јер не вероваше Богу
и не уздаше се у помоћ Његову.
23 Тада заповеди облацима одозго,
и отвори врата небеска,
24 И пусти, те им подажде мана за јело,
и хлеб небески даде им.
25 Хлеб анђеоски јеђаше човек;
посла им јела до ситости.
26 Пусти небом устоку,
и наведе силом својом југ;
27 И као прахом засу их месом,
и као песком морским птицама крилатим;
28 Побаца их сред логора њиховог,
око шатора њихових.
29 И наједоше се
и даде им шта су желели.
30 Али их још и не прође жеља,
још беше јело у устима њиховим,
31 Гнев се Божји подиже на њих
и помори најјаче међу њима,
и младиће у Израиљу поби.

32 Преко свега тога још грешише,
и не вероваше чудесима Његовим.
33 И пусти, те дани њихови пролазише узалуд,
и године њихове у страху.
34 Кад их убијаше, онда притецаху к Њему,
и обраћаху се и искаху Бога;
35 И помињаху да је Бог одбрана њихова,
и Вишњи Избавитељ њихов.
36 Ласкаху Му устима својим,
и језиком својим лагаху Му.
37 А срце њихово не беше Њему верно,
и не беху тврди у завету Његовом.
38 Али Он беше милостив,
и покриваше грех, и не помори их,
често заустављаше гнев свој,
и не подизаше све јарости своје.
39 Опомињаше се да су тело,
ветар, који пролази и не враћа се.
40 Колико Га пута расрдише у пустињи,
и увредише у земљи где се не живи!
41 Све наново кушаше Бога,
и Свеца Израиљевог дражише.
42 Не сећаше се руке Његове
и дана, у који их избави из невоље,
43 У који учини у Мисиру знаке своје
и чудеса своја на пољу Соану;
44 И проврже у крв реке њихове и потоке њихове,
да не могоше пити.
45 Посла на њих бубине да их кољу,
и жабе да их море.
46 Летину њихову даде црву,
и муку њихову скакавцима.
47 Винограде њихове поби градом,
и смокве њихове сланом.
48 Граду предаде стоку њихову,
и стада њихова мњи.
49 Посла на њих огњени гнев свој,
јарост, срдњу и мржњу,
чету злих анђела.
50 Равни стазу гневу свом,
не чува душе њихове од смрти,
и живот њихов предаде помору.
51 Поби све првенце у Мисиру,
први пород по колибама Хамовим.
52 И поведе народ свој као овце,
и води их као стадо преко пустиње.
53 Води их поуздано, и они се не бојаше,
а непријатеље њихове затрпа море.
54 И доведе их на место светиње своје,
на ову гору, коју задоби десница Његова.
55 Одагна испред лица њиховог народе;
жребом раздели њихово достојање,

и по шаторима њиховим
насели колена Израиљева.

56 Али они кушаше и срдише Бога Вишњег
и уредбе Његове не сачуваше.
57 Одусташе и одвргоше се, као и оци њихови,
слагаше као рђав лук.
58 Увредише Га висинама својим,
и идолима својим раздражише Га.
59 Бог чу и разгневи се
и расрди се на Израиља веома.
60 Остави насеље своје у Силому,
шатор, у коме живљаше с људима.
61 И оправи у ропство славу своју
и красоту своју у руке непријатељеве.
62 И предаде мачу народ свој,
и на достојање своје запламте се.
63 Младиће његове једе огањ,
и девојкама његовим не певаше сватовских песама;
64 Свештеници његови падаше од мача,
и удовице његове не плакаше.
65 Најпосле, као иза сна пробуди се Господ,
прену се као јунак кад се напије вина.
66 И поби непријатеље своје с леђа,
вечној срамоти предаде их.

67 И не хте шатор Јосифов,
и колено Јефремово не изабра.
68 Него изабра колено Јудино,
гору Сион, која Му омиле.
69 И сагради светињу своју као горње своје станове,
и као земљу утврди је довека.
70 И изабра Давида, слугу свог,
и узе га од торова овчијих,
71 И од дојилица доведе га
да пасе народ Његов, Јакова,
и наследство Његово, Израиља.
72 И он их пасе чистим срцем,
и води их мудрим рукама.

Псалам 79

Јадање на разораче Јерусалима.
Псалам Асафов.
1 Боже! Незнабошци дођоше у достојање Твоје;
оскврнише свету цркву Твоју,
Јерусалим претворише у зидине.
2 Трупље слуга Твојих дадоше птицама небеским да их једу,
тела светаца Твојих зверима земаљским.
3 Пролише крв њихову као воду око Јерусалима,
и не беше ко да погребе.
4 Постадосмо подсмех у суседа својих,
ругају нам се и срамоте нас који су око нас.

5 Докле ћеш се, Господе, једнако гневити,
јарост Твоја горети као огањ?
6 Излиј гнев свој на народе који Те не знају,
и на царства која не призивају Твоје име.
7 Јер изједоше Јакова,
и насеље његово опустеше.

8 Не помињи прећашња безакоња наша,
већ похитај да нас пресретеш милосрђем својим,
јер смо веома олошали.
9 Помози нам, Боже, Спаситељу наш,
ради славе имена свог,
избави нас и очисти од греха наших ради имена свог.
10 Зашто да говоре незнабошци: Где је Бог њихов?
Нека се покаже пред очима нашим освета над незнабошцима
за пролиту крв слуга Твојих!

11 Нека изађу пред лице Твоје уздаси сужањски,
силом мишице своје сачувај намењене смрти.
12 Седмином врати у недра суседима нашим ружење,
којим Те ружише, Господе!

13 А ми, народ Твој и овце паше Твоје,
довека ћемо Тебе славити
и од колена на колено казивати хвалу Твоју.

Псалам 80

Молитва да Господ одржи народ Израиљски – чокот који је сам посадио.

Начелнику певачком. Уз музикалну справу сосаним едут. Асафов псалам.

1 Пастире Израиљев, чуј!
Који водиш синове Јосифове као овце,
који седиш на херувимима,
јави се!
2 Пред Јефремом и Венијамином и Манасијом
пробуди крепост своју,
и ходи да нам помогнеш.

3 Боже! Поврати нас,
нека засја лице Твоје да се спасемо!

4 Господе, Боже над војскама!
Докле ћеш се гневити кад Те моли народ Твој?
5 Храниш их хлебом сузним,
и појиш их сузама троструком мером.
6 Учинио си да се око нас свађају суседи наши,
и непријатељи се наши смеју међу собом.

7 Боже над војскама! Поврати нас,
нека засја лице Твоје да се спасемо!

8 Из Мисира си пренео чокот,
изагнао народе, и посадио га.
9 Окрчио си за њ,
и он пусти жиле, и заузе сву земљу.
10 Горе се покрише његовим сеном,
и лозе су му као кедри Божији.
11 Пустио је лозе своје до мора
и огранке своје до реке.
12 Зашто си му развалио ограду,
да га кида ко год прође?
13 Горски вепар подгриза га,
и пољска звер једе га.

14 Боже над војскама! Обрати се,
погледај с неба и види,
и обиђи виноград овај,
15 Сад овај, који је посадила десница Твоја,
и сина ког си укрепио себи!
16 Попаљен је огњем, исечен,
од страшног погледа Твог пропаде.
17 Нека буде рука Твоја над човеком деснице Твоје,
над сином човечијим ког си утврдио себи!
18 И нећемо одступити од Тебе,
оживи нас, и име Твоје призиваћемо.

19 Господе, Боже над војскама! Поврати нас,
нека засја лице Твоје, да се спасемо!

Псалам 81

Истинско празновање.

Начелнику певачком. Уз Гетску справу. Псалам Асафов.

1 Радујте се Богу, који нам даје крепост;
покликујте Богу Јаковљевом.
2 Подигните песме, дајте бубањ,
слатке гусле са псалтиром.
3 Трубите о мени у трубу,
о уштапу ради празника нашег.

4 Јер је такав закон у Израиља,
наредба од Бога Јаковљевог.
5 За сведочанство постави Јосифу ово,
кад ишаше на земљу мисирску.
Језик, ког не знах, чух!
6 „Уклонио сам рамена његова од бремена,
руке његове опростише се котарица.
7 У невољи си ме зазвао, и избавих те,
услиших те усред грома,
на води Мериви искушах те.
8 Слушај, народе мој, и засведочићу ти,
Израиљу, о кад би ме послушао:

9 Да не буде у тебе туђег бога,
и богу страном немој се клањати.
10 Ја сам Господ, Бог твој,
који сам те извео из земље мисирске;
отвори уста своја, и ја ћу их напунити.

11 Али не послуша народ мој глас мој,
Израиљ не мари за ме.
12 И ја их пустих на вољу срца њихова,
нека ходе по својим мислима.
13 О кад би народ мој слушао мене,
и синови Израиљеви ходили путевима мојим!
14 Брзо бих покорио непријатеље њихове,
и на противнике њихове дигао бих руку своју;
15 Који мрзе на Господа, били би им покорни,
и добри дани њихови били би довека;
16 Најбољом би пшеницом хранио њих,
и медом бих из камена ситио их."

Псалам 82

У говору Господ прети неправедним властима.
Псалам Асафов.
1 Бог стаде на сабору Божијем,
усред богова изрече суд:
2 „Докле ћете судити неправо,
и безбожницима гледати ко је ко?
3 Судите убогоме и сироти,
оног кога гоне и ништега правдајте.
4 Избављајте убогога и ништега,
из руке безбожничке отимајте.

5 Не познаше, нити разумеше,
ходе по тами;
задрмаше се земљи сви темељи.

6 Рекох: Богови сте,
и синови Вишњег сви.
7 Али ћете као људи помрети,
и као сваки кнез пашћете."
8 Устани, Боже, суди земљи;
јер су Твоји по наследству сви народи.

Псалам 83

Молитва за помоћ против непријатеља Израиљевих.
Песма. Псалам Асафов.
1 Боже! Немој замукнути,
немој ћутати, нити почивај, Боже!
2 Јер ево непријатељи Твоји узавреше,
и који Те ненавиде, подигоше главу.
3 По народ Твој зло наумише,
и договарају се на изабране Твоје.
4 Рекоше: Ходите да их истребимо између народа
да се више не спомиње име Израиљево.
5 Сложно приставше
и супрот Теби веру ухватише:
6 Насеља Едомова и Исмаиловци,
Моав и Агарени,
7 Гевал и Амон и Амалик,
Филистеји с Тирцима;
8 И Асур удруже се с њима;
постадоше мишица синовима Лотовим.

9 Учини им онако као Мадијану,
као Сисари, као Јавину на потоку Кисону.
10 Који су истребљени у Аендору,
нагнојише собом земљу.
11 Уради с њима, с кнезовима њиховим,
као с Оривом и Зивом,
и са свима главарима њиховим
као са Зевејем и Салманом.
12 Јер говоре:
Освојимо насеља Божија.

13 Боже мој! Заповеди нека буду као прах,
као песак пред ветром.
14 Као што огањ сажиже шуму,
и као пламен што запаљује горе,
15 Тако их погнај буром својом
и вихором својим смети их.
16 Покриј лице њихово срамотом,

да би тражили име Твоје,
Господе!
17 Нека се стиде и сраме довека,
нека се смету и изгину!
18 И нека знају да си Ти, коме је име
Господ,
једини највиши над свом
земљом.

Псалам 84

Чежња за светињом.

Начелнику певачком. Уз Гетску справу. Псалам синова Корејевих.

1 Како су мили станови Твоји,
Господе над силама!
2 Гине душа моја желећи у дворе
Господње;
срце моје и тело моје отима се
к Богу Живом.

3 И птица находи кућу,
и ластавица гнездо себи
где леже птиће своје,
код олтара Твојих,
Господе над силама, царе мој
и Боже мој!
4 Благо онима који живе у дому
Твом!
Они Те хвале без престанка.

5 Благо онима којима је сила у Теби,
и којима су у срцу путеви Твоји!
6 Идући долином плачевном,
претварају је у изворе,
и дажд је одева благословима.
7 Иду збор за збором,
јављају се пред Богом на
Сиону.

8 Господе, Боже над силама!
Услиши молитву моју, Боже
Јаковљев!
9 Боже, браничу наш!
Сагни се и види лице
помазаника свог!

10 Јер је боље један дан у дворима
Твојим
од хиљаде.
Волим бити на прагу дома Божијег
него живети у шаторима
безбожничким.
11 Јер је Господ Бог сунце и штит,
Господ даје благодат и славу;
онима који ходе у безазлености
не ускраћује ниједног добра.
12 Господе над силама!
Благо човеку, који се у Те узда!

Псалам 85

Молба да Господ опет благослови народ према којем је раније био милостив.

Начелнику певачком. Псалам синова Корејевих.

1 Смиловао си се, Господе, на
земљу своју,
повратио си робље Јаковљево.
2 Опростио си неправду народу
свом,
покрио си све грехе његове.
3 Зауставио си сву јарост своју,
ублажио жестину гнева свог.

4 Поврати нас Боже, Спаситељу
наш,
прекини срдњу своју на нас.
5 Зар ћеш се довека гневити на нас,
и протегнути гнев свој од
колена на колено?
6 Зар се нећеш повратити и
оживети нас,
да би се народ Твој радовао о
Теби?
7 Покажи нам, Господе, милост
своју,
и помоћ своју дај нам.

8 Да послушам шта говори Господ
Бог.
Он изриче мир народу свом и
свецима својим,
и онима који се обраћају срцем
к Њему.
9 Да, близу је оних који Га се боје
помоћ Његова,
да би населио славу у земљи
нашој!

10 Милост и истина срешће се,
правда и мир пољубиће се.
11 Истина ће никнути из земље
и правда ће с неба проникнути.
12 И Господ ће дати добро,
и земља наша даће плод свој.
13 Правда ће пред Њим ићи,
и поставиће на пут стопе своје.

Псалам 86

Молитва у великој невољи.
Молитва Давидова.
1 Пригни, Господе, ухо своје и услиши ме,
јер сам невољан и ништ.
2 Сачувај душу моју, јер сам Твој поклоник.
Спаси слугу свог, Боже мој,
који се у Те узда.
3 Смилуј се на ме, Господе,
јер к Теби вичем сав дан.
4 Овесели душу слуге свог,
јер к Теби, Господе, подижем душу своју.
5 Јер си Ти, Господе, добар и милосрдан
и веома милостив свима који Те призивају.
6 Чуј, Господе, молитву моју,
и слушај глас мољења мог.
7 У дан туге своје призивам Те,
јер ћеш ме услишити.

8 Нема међу боговима таквог какав си Ти, Господе,
и нема дела таквих каква су Твоја.
9 Сви народи, које си створио,
доћи ће и поклонити се пред Тобом, Господе,
и славити име Твоје.
10 Јер си Ти велик и твориш чудеса;
Ти си један Бог.
11 Покажи ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини Твојој;
учини нека се мили срцу мом бојати се имена Твог.
12 Славићу Те, Господе Боже мој, свим срцем својим,
и поштоваћу име Твоје довека.
13 Јер је милост Твоја велика нада мном,
и извадио си душу моју из пакла најдубљег.

14 Боже, охолице усташе на мене,
и гомила насилника тражи душу моју,
и немају Тебе пред собом.
15 Али Ти, Господе, Боже милостиви и благи,
стрпљиви и богати добротом и истином,
16 Погледај на ме и смилуј ми се,
дај силу своју слузи свом,
и помози сину слушкиње своје;
17 Учини са мном чудо доброте.
Нека виде који ме ненавиде,
и постиде се, што си ми, Господе, помогао и утешио ме.

Псалам 87

Сион се слави што је обратио многобошце.
Корејевих синова. Псалам. Песма.
1 Шта је сам основао на горама светим,
2 Врата сионска љуби Господ
више свих станова Јаковљевих,
3 Славно казују за Тебе, граде Божји!

4 „Међу оне, који ме знају, бројаћу Мисир и Вавилон.
Гле и Филистеји и Тир с етиопском онде су се родили.”
5 О Сиону ће се говорити: Тај се и тај родио у њему;
сам Вишњи утврђује га.
6 Господ ће у препису народа завикати:
Овај се родио у њему.

7 И који певају и веселе се,
сви су извори моји у Теби.

Псалам 88

Молитва у тешком искушењу и у смртној опасности.
Песма. Псалам синова Корејевих. Начелнику певачком, да се пева уза свиралу. Наук Емана од племена Зарина.
1 Господе Боже, Спаситељу мој,
дању вичем и ноћу пред Тобом.
2 Нек изађе преда Те молитва моја,
пригни ухо своје к јауку мом;

3 Јер је душа моја пуна јада,
и живот се мој примаче паклу.
4 Изједначих се с онима који у гроб одлазе,
постадох као човек без силе,
5 Као међу мртве бачен,

као убијени, који леже у гробу,
којих се више не сећаш,
и који су од руке Твоје далеко.
6 Метнуо си ме у јаму најдоњу,
у таму, у бездану.
7 Отежа ми гнев Твој,
и свима валима својим удараш
ме.

8 Удаљио си од мене познанике
моје,
њима си ме омразио;
затворен сам, и не могу изаћи.
9 Око моје усахну од јада,
вичем Те, Господе, сав дан,
пружам к Теби руке своје.
10 Еда ли ћеш на мртвима чинити
чудеса?
Или ће мртви устати и Тебе
славити?
11 Еда ли ће се у гробу приповедати
милост Твоја,
и истина Твоја у труљењу?
12 Еда ли ће у тами познати чудеса
Твоја,
и правду Твоју где се све
заборавља?

13 Али ја, Господе, к Теби вичем,
и јутром молитва моја срета
Те.
14 Зашто, Господе, одбацујеш душу
моју,
и одвраћаш лице своје од
мене?
15 Мучим се и издишем од удараца,
подносим страхоте Твоје,
без надања сам.
16 Гнев Твој стиже ме,
страхоте Твоје раздиру ме.
17 Оптечу ме сваки дан као вода,
стежу ме одсвуда.
18 Удаљио си од мене друга и
пријатеља;
познаници моји сакрили су се
у мрак.

Псалам 89

Утеха за Давидов дом у Божијем обрицању.

Наук Етана од племена Зарина.

1 Милости ћу Господње певати
увек,
од колена на колено јављаћу
истину Твоју устима својим.
2 Јер знам да је зававек основана
милост,
и на небесима да си утврдио
истину своју, рекавши:
3 „Учиних завет с избраним својим,
заклех се Давиду, слузи свом:
4 Довека ћу утврђивати семе твоје
и престо твој уређивати од
колена до колена.“

5 Небо казује чудеса Твоја,
Господе,
и истину Твоју сабор светих.
6 Јер ко је над облацима раван
Господу?
Ко ће се изједначити с
Господом међу синовима
Божијим?
7 Богу се ваља клањати на сабору
светих,
страшнији је од свих који су око
Њега.
8 Господе, Боже над војскама!
Ко је силан као Ти, Боже?
И истина је Твоја око Тебе.
9 Ти владаш над силом морском;
кад подигне вале своје, Ти их
укроћаваш.
10 Ти си оборио охоли Мисир као
рањеника,
крепком мишицом својом
расејао си непријатеље
своје.
11 Твоје је небо и Твоја је земља;
Ти си саздао васиљену и шта
је год у њој.
12 Север и југ Ти си створио,
Тавор и Ермон о Твом се имену
радује.
13 Твоја је мишица крепка,
силна је рука Твоја,
и висока десница Твоја.
14 Благост је и правда подножје
престолу Твом,
милост и истина иде пред
лицем Твојим.
15 Благо народу који зна трубну
поклич!
Господе! У светлости лица
Твог они ходе;
16 Именом се Твојим радују сав
дан,
и правдом Твојом узвишују се.

17 Јер си Ти красота силе њихове,
и по милости Твојој узвишује
се рог наш.
18 Јер је од Господа одбрана наша,
и од Светог Израиљевог цар
наш.

19 Тада си говорио у утвари
вернима својим, и рекао:
„Послах помоћ јунаку,
узвисих избраног свог из
народа.
20 Нађох Давида, слугу свог,
светим уљем својим помазах
га.
21 Рука ће моја бити једнако с њим,
и мишица моја крепиће га.
22 Неће га непријатељ надвладати,
и син безакоња неће му
досадити.
23 Потрћу пред лицем његовим
непријатеље његове,
и ненавиднике његове
поразићу.
24 Истина је моја и милост моја с
њим;
и у моје име узвисиће се рог
његов.
25 Пружићу на море руку његову,
и на реке десницу његову.
26 Он ће ме звати:
Ти си Отац мој, Бог мој и град
спасења мог.
27 И ја ћу га учинити првенцем,
вишим од царева земаљских.
28 Довека ћу му хранити милост
своју,
и завет је мој с њим веран.
29 Продужићу семе његово довека,
и престо његов као дане
небеске.
30 Ако синови његови оставе закон
мој,
и не узиду у заповестима
мојим;
31 Ако погазе уредбе моје,
и заповести моје не сачувају,
32 Онда ћу их покарати прутом за
непокорност,
и ранама за безакоње њихово;
33 Али милости своје нећу узети од
њега,
нити ћу преврнути истином
својом;
34 Нећу погазити завет свој,
и шта је изашло из уста мојих
нећу порећи.
35 Једном се заклех светошћу
својом;
зар да слажем Давиду?
36 Семе ће његово трајати довека,
и престо његов као сунце
преда мном;
37 Он ће стајати увек као месец
и верни сведок у облацима.”

38 А сад си одбацио и занемарио,
разгневио си се на помазаника
свог;
39 Занемарио си завет са слугом
својим,
бацио си на земљу венац
његов.
40 Развалио си све ограде његове,
градове његове обратио си у
зидине.
41 Плене га сви који пролазе онуда,
поста подсмех у суседа својих.
42 Узвисио си десницу непријатеља
његових,
обрадовао си све противнике
његове.
43 Завратио си оштрице мача
његовог,
и ниси га укрепио у бој;
44 Узео си му светлост,
и престо његов оборио си на
земљу;
45 Скратио си дане младости
његове
и обукао га у срамоту.

46 Докле ћеш се, Господе, једнако
одвраћати,
докле ће као огањ пламтети
гнев Твој?
47 Опомени се какав је век мој,
како си ни на шта створио све
синове Адамове?
48 Који је човек живео и није смрти
видео,
и избавио душу своју из руку
паклених?

49 Где су прећашње милости Твоје,
Господе?
Клео си се Давиду истином
својом.
50 Опомени се, Господе, прекора
слугу својих,

који носим у недрима својим
од свих силних народа,
51 Којим коре непријатељи Твоји, Господе,
којим коре траг помазаника Твог.

52 Благословен Господ увек!
Амин, амин.

Псалам 90

Бог је вечан, грешни су људи пролазни. Молитва за милост.

Молитва Мојсија, човека Божијег.

1 Господе! Ти си нам уточиште од колена до колена.
2 Пре него се горе родише
и сазда се земља и васиљена,
и од века довека, Ти си Бог.

3 Ти враћаш човека у трулеж,
и говориш: Вратите се синови људски!
4 Јер је хиљада година пред очима Твојим
као дан јучерашњи, кад мине,
и као стража ноћна.

5 Ти их као поводњем односиш;
они су као сан, као трава, која рано вене,
6 Ујутру цвета и увене,
увече се покоси и сасуши.

7 Јер нас нестаје од гнева Твог,
и од јарости Твоје у сметњи смо.
8 Ставио си безакоња наша преда се,
и тајне наше на светлост лица свог.

9 Сви се дани наши прекрађују од срдње Твоје,
године наше пролазе као глас.
10 Дана година наших свега има до седамдесет година,
а у јачег до осамдесет година:
и сам је цвет њихов мука и невоља;
јер теку брзо, и ми одлећемо.
11 Ко зна силу гнева Твог и Твоју јарост,
да би Те се као што треба бојао?
12 Научи нас тако бројати дане наше,
да бисмо стекли срце мудро.
13 Поврати се, Господе! Докле ћеш?
Смилуј се на слуге своје.
14 Ујутру нас насити доброте своје,
и радоваћемо се и веселити у све дане своје.
15 Обрадуј нас према данима, у које си нас мучио,
и према годинама, у које смо гледали невољу.
16 Нека се покаже на слугама Твојим дело Твоје,
и слава Твоја на синовима њиховим.
17 Нека буде добра воља Господа Бога нашег с нама,
и дело руку наших доврши нам,
и дело руку наших доврши.

Псалам 91

Свемогући Бог је заштита у свим опасностима.

1 Који живи у заклону Вишњег,
у сену Свемогућег почива.
2 Говори Господу: Ти си уточиште моје
и бранич мој,
Бог мој, у ког се уздам.

3 Он ће те избавити из замке птичареве,
и од лутог помора;
4 Перјем својим осениће те,
и под крилима Његовим заклонићеш се;
истина је Његова штит и ограда.
5 Нећеш се бојати страхоте ноћне,
стреле, која лети дању,
6 Помора, који иде по мраку,
болести, која у подне мори.

7 Пашће поред тебе хиљада
и десет хиљада с десне стране теби,
а тебе се неће дотаћи.
8 Само ћеш гледати очима својим,
и видећеш плату безбожницима.

9 Јер си Ти, Господе, поуздање моје.

Вишњег си изабрао себи за
уточиште.
10 Неће Те зло задесити,
и ударац неће досегнути до
колибе Твоје.

11 Јер анђелима својим заповеда
за Тебе
да Те чувају по свим путевима
Твојим.
12 На руке ће Те узети
да где не запнеш за камен
ногом својом.
13 На лава и на аспиду наступаћеш
и газићеш лавића и змаја.

14 „Кад ме љуби, избавићу Га;
заклонићу Га, кад је познао
име моје.
15 Зазваће ме, и услишићу Га;
с Њим ћу бити у невољи,
избавићу Га
и прославићу Га.
16 Дугог живота наситићу Га,
и показаћу му спасење своје.”

Псалам 92

Хвала Богу који кажњава безбожнике и благосиља праведнике.

Псалам. Песма за суботу.
1 Лепо је хвалити Господа,
и певати имену Твом, Вишњи,
2 Јављати јутром милост Твоју,
и истину Твоју ноћу,
3 Уз десет жица и уз псалтир,
и уз јасне гусле!
4 Јер си ме развеселио, Господе,
делима својим,
с дела руку Твојих радујем се.

5 Како су велика дела Твоја,
Господе!
Веома су дубоке помисли
Твоје.
6 Безумник не зна,
и незналица не разуме то.
7 Кад безбожници ничу као трава
и цветају сви који чине
безакоње,
то бива зато да би се
истребили довека.
8 А Ти си, Господе, висок увек.
9 Јер ево непријатељи Твоји,
Господе,
јер ево непријатељи Твоји
гину,
и расипају се сви који чине
безакоње;

10 А мој рог Ти узвишујеш као рог у
једнорога,
ја сам помазан новим уљем.
11 И око моје види непријатеље
моје,
и о безаконицима, који устају
на мене,
слушају уши моје.

12 Праведник се зелени као Финик,
као кедар на Ливану узвишује
се.
13 Који су засађени у дому
Господњем,
зелене се у дворовима Бога
нашег;
14 Родни су и у старости,
једри и зелени,
15 Јављајући да је праведан
Господ, бранич мој,
и да нема у Њему неправде.

Псалам 93

Величанство царства Божијег.

1 Господ царује. Обукао се у
величанство,
обукао се Господ у силу, и
опасао се.
Зато је васиљена тврда,
и неће се померити.
2 Престо Твој стоји од искона;
од века Ти си.

3 Подижу реке, Господе, подижу
реке глас свој,
подижу реке вале своје:
4 Од хујања воде многе и силне,
од вала морских силнији је на
висини Господ.

5 Сведочанства су Твоја веома
тврда;
дому Твом припада светлост,
Господе, на дуго време.

Псалам 94

Молитва против угњетача народа Господњег.

1 Боже од освете, Господе,
Боже од освете, покажи се!
2 Подигни се, судијо земаљски,
подај заслугу охолима.
3 Докле ће се безбожници, Господе,
докле ће се безбожници
хвалити?
4 Руже и охоло говоре,
величају се сви који чине
безакоње.
5 Газе народ Твој, Господе,
и достојање Твоје муче.
6 Удовицу и дошљака убијају,
и сироте море.
7 И говоре: Неће видети Господ,
и неће дознати Бог Јаковљев.

8 Оразумите се, прелуди људи!
Будале! Кад ћете бити
паметни?
9 Који је створио ухо, зар не чује?
И који је око начинио, зар не
види?
10 Зар неће обличити који народе
уразумљује,
који учи човека да зна?
11 Господ зна мисли људима како
су ништаве.

12 Благо човеку кога Ти, Господе,
уразумљујеш,
и законом својим учиш;
13 Да би му дао мир у зле дане,
док се ископа јама безбожнику.
14 Јер неће одбацити Господ народ
свој,
и достојање своје неће
оставити.
15 Јер ће се суд вратити на правду,
у њега ће наћи сви правог
срца.

16 Ко ће устати за мене супрот
злима?
Ко ће стати за мене супрот
онима који чине безакоње?
17 Кад ми Господ не би био
помоћник,
брзо би се душа моја
преселила онамо где се
ћути.
18 Кад кажем: Дрхће ми нога,
милост Твоја, Господе,
прихвата ме.
19 Кад се умноже бриге у срцу мом,
утехе Твоје разговарају душу
моју.
20 Еда ли ће се близу Тебе стати
престо крвнички,
и онај који намишља насиље
насупрот закону?
21 Спремају се на душу
праведникову,
и крв праву окривљују.
22 Али је Господ моје пристаниште,
и Бог је мој тврдо уточиште
моје.
23 Он ће им вратити за безакоње
њихово,
за њихову злоћу истребиће их,
истребиће их Господ, Бог наш.

Псалам 95

Позивање на хваљење Бога. Опомена непослушним.

1 Ходите, запевајмо Господу,
покликнимо Богу, граду
спасења свог!
2 Изађимо пред лице Његово с
хвалом,
у песмама покликнимо Му!
3 Јер је Господ велик Бог
и велик Цар над свим
боговима.
4 У Његовој су руци дубине
земаљске,
и висине горске Његове су.
5 Његово је море и Он га је створио,
и сухоту руке су Његове
начиниле.

6 Ходите, поклонимо се,
припаднимо,
клекнимо пред Господом,
Творцем својим.
7 Јер је Он Бог наш,
и ми народ паше Његове
и овце руке Његове.
Сад кад бисте послушали глас
Његов:
8 „Немојте да вам одрвени
срце ваше
као у Мериви, као у дан
кушања у пустињи,
9 Где ме кушаше оци ваши,
испиташе и видеше дело моје.
10 Четрдесет година срдих се на
род онај, и рекох:
Ови људи тумарају срцем,
и не знају путеве моје;

11 И зато се заклех у гневу свом
да неће ући у мир мој.”

Псалам 96

Поклич народима о царству Божијем.

1 Певајте Господу песму нову,
певај Господу, сва земљо!
2 Певајте Господу, благосиљајте
име Његово,
јављајте од дана на дан
спасење Његово.
3 Казујте по народима славу
Његову,
по свим племенима чудеса
Његова.
4 Јер је велик Господ и ваља Га
хвалити:
страшнији је од свих богова.
5 Јер су сви богови у народа ништа;
а Господ је небеса створио.
6 Слава је и величанство пред
лицем Његовим,
сила и красота у светињи
Његовој.

7 Дајте, Господу, племена народна,
дајте Господу славу и част.
8 Дајте Господу славу према имену
Његовом.
Носите даре и идите у дворе
Његове.
9 Поклоните се Господу у светој
красоти.
Стрепи пред Њим, сва земљо!

10 Реците народима: Господ
царује;
зато је васиљена тврда и неће
се поместити;
Он ће судити народима право.

11 Нек се веселе небеса, и земља
се радује;
нек пљеска море и шта је у
њему;
12 Нека скаче поље и све што је на
њему;
тада нек се радују сва дрвета
шумска
13 Пред лицем Господњим;
јер иде, јер иде да суди земљи.
Судиће васиљеној по правди,
и народима по истини својој.

Псалам 97

Сион се радује што је Бог висок над свом земљом.

1 Господ царује: нек се радује
земља!
Нек се веселе острва многа.
2 Облак је и мрак око Њега;
благост и правда подножје
престолу његовом.
3 Огањ пред Њим иде,
и пали наоколо непријатеље
Његове.
4 Муње Његове севају по
васиљеној;
види и стрепи земља.
5 Горе као восак топе се од лица
Господњег,
од лица Господа свој земљи.

6 Небеса казују правду Његову,
и сви народи виде славу
Његову.
7 Нек се стиде сви који се клањају
киповима,
који се хвале идолима својим.
Поклоните Му се сви богови.

8 Чује и радује се Сион,
и кћери се јудејске веселе
ради судова Твојих, Господе!
9 Јер си Ти, Господе, висок над
свом земљом
и надвишујеш све богове.

10 Који љубите Господа, мрзите на
зло.
Он чува душе светаца својих;
из руку безбожничких отима
их.
11 Светлост се просипа на
праведника,
и весеље на оне који су правог
срца.
12 Радујте се праведни о Господу,
и славите свето име Његово.

Псалам 98

Клицање и попевање о победама Господњим по свем свету.

Псалам.
1 Појте Господу песму нову,
јер учини чудеса.
Поможе Му десница Његова
и света мишица Његова.
2 Јави Господ спасење своје,

пред народима откри правду
своју.
3 Опомену се милости своје
и верности своје к дому
Израиљевом.
Видеше сви крајеви земаљски
спасење Бога нашег.

4 Радуј се Господу, сва земљо;
певајте, покликујте и
попевајте!
5 Ударајте Господу у гусле,
у гусле и с гласом псаламским.
6 У трубе и рогове затрубите
пред царем Господом.

7 Нека пљеска море и шта је у
њему,
васиљена и који у њој живе;
8 Реке нека пљескају рукама;
скупа горе нек се радују
9 Пред лицем Господњим;
јер иде да суди земљи;
судиће васиљеној праведно,
и народима верно.

Псалам 99

Светост влада у царству Господњем.
1 Господ царује: нека стрепе
народи;
седи на херувимима: нек се
дрма земља!
2 Господ је на Сиону велик,
и висок над свима народима.
3 Нека славе велико и страшно име
Твоје;
да је свет!
4 Нека славе силу цара који љуби
правду.
Ти си утврдио правду;
суд и правду Ти си уредио у
Јакову.
5 Узвишујте Господа Бога нашег,
и клањајте се подножју
Његовом;
да је свет!

6 Мојсије и Арон, свештеници
Његови,
и Самуило један од оних који
призивају име Његово,
призиваху Бога, и Он их
услиши.
7 У ступу од облака говораше
њима;
они чуваше заповести Његове
и уредбу коју им даде.

8 Господе, Боже наш,
Ти си их услишио;
Ти си им био Бог благ
и плаћао за дела њихова.
9 Узвишујте Господа Бога нашег,
и клањајте се на светој гори
Његовој,
јер је свет Господ Бог наш.

Псалам 100

Похвална песма за народ Божији.
Псалам похвалан.
1 Радуј се Господу, сва земљо!
2 Служите Господу весело;
идите пред лице Његово
певајући!

3 Познајте Господ да је Бог.
Он нас је створио, и ми смо
достојање Његово,
народ Његов и овце паше
Његове.

4 Улазите на врата Његова са
славом,
у дворе Његове с хвалом.
Славите Га, и благосиљајте
име Његово.

5 Јер је добар Господ;
милост је Његова увек,
и истина Његова од колена на
колено.

Псалам 101

Огледало владе Давидове.
Псалам Давидов.
1 Милост и правду певам;
Тебе, Господе, славим.
2 Размишљам о путу правом,
кад би год дошао к мени,
ходим у безазлености срца свог
у дому свом.
3 Не стављам пред очи своје речи
непотребне,
мрзим на дела која су против
закона, не пристајем за
њима.

4 Срце покварено далеко је од мене;
злих не знам.

5 Ко тајно опада ближњег свог,
тог изгоним;
ко је охолог ока и надутог срца,
тог не трпим.

6 Очи су моје обраћене на верне на земљи,
да би седели са мном.
Ко ходи путем правим,
тај служи мени.

7 Не живи у дому мом
који ради лукаво;
који говори лаж,
не стоји пред очима мојим.

8 Јутром затирем све безбожнике на земљи,
да бих истребио из града Господњег све који чине безакоње.

Псалам 102

Покајничка молитва да Господ опет подигне Сион.
Молитва невољнога, кад му је тешко, па пред Господом излива тугу своју.

1 Господе! Чуј молитву моју,
и вика моја нек изађе преда Те.
2 Немој одвратити лице своје од мене;
у дан кад сам у невољи пригни к мени ухо своје,
у дан кад Те призивам, похитај, услиши ме.

3 Јер прођоше као дим дани моји,
кости моје као топионица огореше.
4 Покошено је као трава и посахло срце моје,
да заборавих јести хлеб свој.
5 Од уздисања мог
приону кост моја за месо моје.
6 Постадох као гем у пустињи;
ја сам као сова на зидинама.
7 Не спавам,
и седим као птица без друга на крову.
8 Сваки дан руже ме непријатељи моји,
и који су се помамили на мене, мном се уклињу.
9 Једем пепео као хлеб,
и пиће своје растварам сузама.
10 Од гнева Твог и срдње Твоје;
јер подигавши ме бацио си ме.
11 Дани су моји као сен, који пролази,
и ја као трава осуших се.

12 А Ти, Господе, остајеш довека,
и спомен Твој од колена до колена.
13 Ти ћеш устати, смиловаћеш се на Сион,
јер је време смиловати се на њ,
јер је дошло време;
14 Јер слугама Твојим омиле и камење његово,
и прах његов жале.
15 Тада ће се незнабошци бојати имена Господњег,
и сви цареви земаљски славе Његове;
16 Јер ће Господ сазидати Сион,
и јавити се у слави својој;
17 Погледаће на молитву оних који немају помоћи,
и неће се оглушити молбе њихове.

18 Написаће се ово потоњем роду,
и народ наново створен хвалиће Господа.
19 Што је приникао са свете висине своје,
Господ погледао с неба на земљу.
20 Да чује уздисање сужњево,
и одреши синове смртне;
21 Да би казивали на Сиону име Господње
и хвалу Његову у Јерусалиму,
22 Кад се скупе народи и царства
да служе Господу.

23 Строшио је на путу крепост моју,
скратио дане моје.
24 Рекох: Боже мој! Немој ме узети
у половини дана мојих.
Твоје су године од колена до колена.

25 Давно си поставио земљу,
и небеса су дело руку Твојих.
26 То ће проћи, а Ти ћеш остати;
све ће то као хаљина оветшати,
као хаљину променићеш их и промениће се.
27 Али Ти си тај исти
и године Твоје неће истећи.
28 Синови ће слуга Твојих живети,
и семе ће се њихово утврдити пред лицем Твојим.

Псалам 103

Слављење милости Божије према грешним и слабим људима.
Псалам Давидов.
1 Благосиљај, душо моја, Господа,
и све што је у мени свето име Његово.
2 Благосиљај, душо моја, Господа,
и не заборављај ниједно добро што ти је учинио.
3 Он ти прашта све грехе
и исцељује све болести твоје;
4 Избавља од гроба живот твој,
венчава те добротом и милошћу;
5 Испуња добрим жеље твоје,
понавља се као у орла младост твоја.

6 Господ твори правду и суд
свима којима се криво чини.
7 Показа путеве своје Мојсију,
синовима Израиљевим дела своја.
8 Милостив је и добар Господ,
спор на гнев и веома благ.
9 Не гневи се једнако,
нити се довека срди.
10 Не поступа с нама по гресима нашим,
нити нам враћа по неправдама нашим.
11 Него колико је небо високо од земље,
толика је милост Његова к онима који Га се боје.
12 Колико је исток далеко од запада,
толико удаљује од нас безакоња наша.
13 Како отац жали синове,
тако Господ жали оне који Га се боје.
14 Јер зна грађу нашу,
опомиње се да смо прах.

15 Дани су човечији као трава;
као цвет у пољу, тако цвета.
16 Дуне ветар на њ, и нестане га,
нити ће га више познати место његово.
17 Али милост Господња остаје од века и довека
на онима који Га се боје,
и правда Његова на синовима синова,
18 Који држе завет Његов, и памте заповести Његове,
да их извршују.
19 Господ на небесима постави престо свој,
и царство Његово свим влада.

20 Благосиљајте Господа анђели Његови,
који сте силни крепошћу извршујете реч Његову слушајући глас речи Његове.
21 Благосиљајте Господа све војске Његове,
слуге Његове, које творите вољу Његову.
22 Благосиљајте Господа сва дела Његова,
по свим местима владе Његове!
Благосиљај, душо моја Господа!

Псалам 104

Слава Божија у делима његовим.
1 Благосиљај, душо моја, Господа!
Господе, Боже мој, велик си веома,
обукао си се у величанство и красоту.
2 Обукао си светлост као хаљину,
разапео небо као шатор;
3 Водом си покрио дворове своје,
облаке начинио си да су Ти кола,
идеш не крилима ветреним.
4 Чиниш ветрове да су Ти анђели,
пламен огњени да су Ти слуге.

5 Утврдио си земљу на темељима њеним,
да се не помести на век века.
6 Безданом као хаљином одену си је;
на горама стоје воде.
7 Од претње Твоје беже,
од громовног гласа Твог теку.
8 Излазе на горе и силазе у долине,
на место које си им утврдио.
9 Поставио си међу, преко које не прелазе,
и не враћају се да покрију земљу.

10 Извео си изворе по долинама,
између гора теку воде.
11 Напајају све звери пољске;
дивљи магарци гасе жеђ своју.
12 На њима птице небеске живе;
кроз гране разлеже се глас њихов.
13 Напајаш горе с висина својих,
плодовима дела Твојих сити се земља.

14 Дајеш те расте трава стоци,
и зелен на корист човеку,
да би извадио хлеб из земље.
15 И вино весели срце човеку,
и лице се светли од уља,
и хлеб срце човеку крепи.

16 Сите се дрвета Божија,
кедри ливански, које си посадио.
17 На њима птице вију гнезда;
станак је родин на јелама.
18 Горе високе дивокозама,
камен је уточиште зечевима.

19 Створио се месец да показује времена,
сунце познаје запад свој.
20 Стереш таму, и бива ноћ,
по којој излази све зверје шумско;
21 Лавови ричу за пленом,
и траже од Бога хране себи.
22 Сунце гране,
и они се сакривају и лежу у ложе своје.
23 Излази човек на посао свој,
и на рад свој до вечера.

24 Како је много дела Твојих, Господе!
Све си премудро створио;
пуна је земља блага Твог.
25 Гле, море велико и широко,
ту гмижу без броја, животиња мала и велика;
26 Ту лађе плове,
крокодил, ког си створио да се игра по њему.

27 Све Тебе чека,
да им дајеш пићу на време.
28 Дајеш им, примају;
отвориш руку своју, сите се добра.
29 Одвратиш лице своје, жалосте се;
узмеш им дух, гину,
и у прах свој враћају се.
30 Пошаљеш дух свој, постају,
и понављаш лице земљи.

31 Слава Господу увек;
нек се весели Господ за дела своја!
32 Он погледа на земљу, и она се тресе;
дотакне се гора, и диме се.
33 Певаћу Господу за живота свог;
хвалићу Бога свог док сам год.
34 Нека Му буде мила беседа моја!
Веселићу се о Господу.
35 Нека нестане грешника са земље,
и безбожника нека не буде више!
Благосиљај, душо моја, Господа!
Алилуја!

Псалам 105

Величање Господа због његових доброчинстава према Израиљу.

1 Хвалите Господа;
гласите име Његово;
јављајте по народима дела Његова.
2 Певајте Му и славите Га;
казујте сва чудеса Његова.
3 Хвалите се светим именом Његовим;
нек се весели срце оних који траже Господа.
4 Тражите Господа и силу Његову,

тражите лице Његово без
престанка.
5 Памтите чудеса Његова која је
учинио,
знаке Његове и судове уста
Његових.
6 Семе Аврамово слуге су Његове,
синови Јаковљеви изабрани
Његови.

7 Он је Господ Бог наш,
по свој су земљи судови
Његови.
8 Памти увек завет свој,
реч, коју је дао на хиљаду
колена.
9 Шта је заветовао Авраму,
и за шта се клео Исаку.
10 То је поставио Јакову за закон,
и Израиљу за завет вечни,
11 Говорећи: Теби ћу дати земљу
хананску у наследни део.

12 Тада их још беше мало на број,
беше их мало, и беху
дошљаци.
13 Иђаху од народа до народа,
из једног царства к другом
племену.
14 Не даде никоме да им науди,
и караше за њих цареве:
15 „Не дирајте у помазанике моје,
и пророцима мојим не чините
зла.”

16 И пусти глад на ону земљу;
и потре сав хлеб што је за
храну.
17 Посла пред њима човека;
у робље продан би Јосиф.
18 Оковима стегоше ноге његове,
гвожђе тишташе душу његову,
19 Док се стече реч његова,
и реч Господња прослави га.
20 Посла цар и одреши га;
господар над народима, и
пусти га.
21 Постави га господарем над
домом својим,
и заповедником над свим што
имаше.
22 Да влада над кнезовима
његовим по својој вољи,
и старешине његове уразумљује.

23 Тада дође Израиљ у Мисир,
и Јаков се пресели у земљу
Хамову.
24 И намножи Бог народ свој
и учини га јачег од
непријатеља његових.
25 Преврну се срце њихово те
омрзнуше на народ Његов,
и чинише лукавство слугама
Његовим.

26 Посла Мојсија, слугу свог,
Арона изабраника свог.
27 Показаше међу њима
чудотворну силу Његову
и знаке Његове у земљи
Хамовој.
28 Пусти мрак и замрачи,
и не противише се речи
Његовој.
29 Претвори воду њихову у крв,
и помори рибу њихову.
30 Проврe земља њихова жабама,
и клети царева њихових.
31 Рече, и дођоше бубине,
уши по свим крајевима
њиховим.
32 Место дажда посла на њих град,
живи огањ на земљу њихову.
33 И поби чокоте њихове и смокве
њихове,
и потре дрвета у крајевима
њиховим.
34 Рече, и дођоше скакавци
и гусенице небројене;
35 И изједоше сву траву по земљи
њиховој,
и појеоше род у пољу њихову.
36 И поби све првенце у земљи
њиховој,
првине сваког труда њиховог.

37 Изведе Израиљце са сребром и
златом,
и не беше сустала у
племенима њиховим.
38 Обрадова се Мисир изласку
њиховом,
јер страх њихов беше на њ
пао.

39 Разастре им облак за покривач,
и огањ да светли ноћу.
40 Молише, и посла им препелице,
и хлебом их небеским храни.
41 Отвори камен и протече вода,

реке протекоше по сувој
пустињи.
42 Јер се опомињаше свете речи
своје к Авраму,
слузи свом.

43 И изведе народ свој у радости,
избране своје у весељу.
44 И даде им земљу народа
и труд туђинаца у наследство.
45 Да би чували заповести Његове,
и законе Његове пазили.
Алилуја.

Псалам 106

Песма захвалности на милости кад је Израиљ згрешио.
Алилуја.
1 Хвалите Господа,
јер је добар,
јер је довека милост Његова.
2 Ко ће исказати силу Господњу?
Испричати сву славу Његову?
3 Благо онима који држе истину
и творе право свагда!

4 Опомени ме се, Господе,
по својој милости к народу
свом;
походи ме помоћу својом,
5 Да бих видео у добру изабране
Твоје,
веселио се у весељу народа Твог,
хвалио се заједно с
наследством Твојим.

6 Згрешисмо с оцима својим,
постасмо кривци, безаконици.
7 Оци наши у Мисиру не разумеше
чудеса Твојих,
не опомињаше се великих
милости Твојих,
и викаше крај мора, крај
Црвеног Мора.
8 Али им Он поможе имена свог
ради,
да би показао силу своју.
9 Запрети Црвеном Мору, и
пресахну;
и преведе их преко бездане
као преко пустиње;
10 И сачува их од руке
ненавидникове,
и избави их из руке
непријатељеве.
11 Покри вода непријатеље
њихове,
ниједан од њих не оста.
12 Тада вероваше речима
Његовим,
и певаше Му хвалу.

13 Али брзо заборавише дела
Његова,
и не почекаше воље Његове.
14 Полакомише се у пустињи,
и стадоше кушати Бога у
земљи где се не живи.
15 Он испуни молбу њихову,
али посла погибао на душу
њихову.

16 Позавидеше Мојсију
и Арону, ког беше Господ
осветио.
17 Раседе се земља,
и прождре Датана и затрпа
чету Авиронову.
18 И спали огањ чету њихову,
и пламен сажеже безбожнике.

19 Начинише теле код Хорива,
и клањаху се кипу.
20 Мењаху славу своју
на прилику вола, који једе
траву.
21 Заборавише Бога, Спаситеља
свог,
који је учинио велика дела у
Мисиру,
22 Дивна у земљи Хамовој,
страшна на Црвеном Мору.
23 И хтеде их истребити,
да Мојсије изабраник Његов не
стаде као у раселини пред
Њим,
и не одврати јарост Његову
да их не истреби.

24 После не марише за земљу
жељену,
не вероваше речи Његовој.
25 Побунише се у шаторима својим,
не слушаше глас Господњи.
26 И Он подиже руку своју на њих,
да их побије у пустињи,
27 Да побије племе њихово међу
народима,
и расеје их по земљама.

28 И приста́ше за Велфего́ром,
и је́доше принесено на жртву мртвима.
29 И расрди́ше Бога делима својим,
и уда́ри у њих погибао.
30 И уста́де Фине́с, и умилости́ви,
и прести́де погибао.
31 И то му се прими у правду,
од колена до колена довека.

32 И разгневи́ше Бога на води Мериви,
и Мојси́је пострада њих ради;
33 Јер дотужи́ше духу његовом,
и погреши устима својим.

34 Не истребише народе,
за које им је Господ рекао;
35 Него се помешаше с незнабошцима,
и научише дела њихова.
36 Стадоше служити идолима њиховим,
и они им бише замка.
37 Синове своје и кћери своје приносише на жртву ђаволима.
38 Проливаше крв праву;
крв синова својих и кћери својих,
које приношаху на жртву идолима хананским,
и оскврни се земља крвним делима.
39 Оскврнише себе делима својим,
и чинише прељубу поступањем својим.

40 И плану гнев Господњи на народ Његов,
и омрзну Му део Његов.
41 И предаде их у руке незнабожачке,
и ненавидници њихови стадоше господарити над њима.
42 Досађиваше им непријатељи њихови,
и они бише покорени под власт њихову.
43 Много их је пута избављао,
али Га они срди́ше намерама својим,
и бише поништени за безакоње своје.
44 Али Он погледа на невољу њихову,
чувши тужњаву њихову,
45 И опомену се завета свог с њима,
и покаја се по великој милости својој;
46 И учини, те их стадоше жалити
сви који их беху заробили.

47 Спаси нас, Господе Боже наш,
и покупи нас из незнабожаца,
да славимо свето име Твоје,
да се хвалимо Твојом славом!

48 Благословен Господ Бог Израиљев
од века и довека!
И сав народ нека каже:
Амин! Алилуја!

Псалам 107

Захвална песма избављених који су призивали Господа у невољи.

1 Хвалите Господа, јер је добар;
јер је довека милост Његова.
2 Тако нека кажу које је избавио Господ,
које је избавио из руке непријатељеве,
3 Скупио их из земаља,
од истока и запада, од севера и мора.

4 Луташе по пустињи где се не живи,
пута граду насељеном не находише;
5 Беху гладни и жедни,
и душа њихова изнемагаше у њима;
6 Али завикаше ка Господу у тузи својој;
и избави их из невоље њихове.
7 И изведе их на прав пут,
који иде у град насељени.
8 Нека хвале Господа за милост Његову,
и за чудеса Његова ради синова људских!
9 Јер сити душу ташту,
и душу гладну пуни добра.

10 Седеше у тами и у сену смртном,
оковани у тугу и у гвожђе;

11 Јер не слушаше речи Божијих,
и не марише за вољу Вишњег.
12 Он поништи срце њихово страдањем;
спотакоше се, и не беше кога да помогне.
13 Али завикаше ка Господу у тузи својој,
и избави их из невоље њихове;
14 изведе их из таме и сена смртног,
и раскиде окове њихове.
15 Нека хвале Господа за милост Његову,
и за чудеса Његова ради синова људских!
16 Јер разби врата бронзана,
и преворнице гвоздене сломи.

17 Безумници страдаше за неваљале путеве своје,
и за неправде своје.
18 Свако се јело гадило души њиховој,
и дођоше до врата смртних.
19 Али завикаше ка Господу у тузи својој,
и избави их из невоље њихове.
20 Посла реч своју и исцели их,
и избави их из гроба њиховог.
21 Нека хвале Господа за милост Његову,
и за чудеса Његова ради синова људских!
22 И нека принесу жртву за хвалу,
и казују дела Његова у песмама!

23 Који плове по мору на корабљима,
и раде на великим водама,
24 они су видели дела Господња,
и чудеса Његова у дубини.
25 Каже, и диже се силан ветар,
и устају вали на њему,
26 дижу се до небеса и спуштају до бездана:
душа се њихова у невољи разлива;
27 посрћу и љуљају се као пијани;
све мудрости њихове нестаје.
28 Али завикаше ка Господу у тузи својој,
и изведе их из невоље њихове.
29 Он обраћа ветар у тишину,
и вали њихови умукну.
30 Веселе се кад се стишају,
и води их у пристаниште које желе.
31 Нека хвале Господа за милост Његову,
и за чудеса Његова ради синова људских!
32 Нека Га узвишују на сабору народном,
на скупштини старешинској славе Га!

33 Он претвара реке у пустињу,
и изворе водене у сухоту,
34 родну земљу у слану пустару
за неваљалство оних који живе на њој.
35 Он претвара пустињу у језера,
и суву земљу у изворе водене,
36 и насељава онамо гладне.
Они зидају градове за живљење;
37 сеју поља,
саде винограде
и сабирају летину.
38 Благосиља их и множе се јако,
и стоке им не умањује.

39 Пре их беше мало,
падаху од зла и невоље, што их стизаше.
40 Он сипа срамоту на кнезове,
и оставља их да лутају по пустињи где нема путева.
41 Он извлачи убогога из невоље,
и племена множи као стадо.
42 Добри виде и радују се,
а свако неваљалство затискује уста своја.

43 Ко је мудар, нека запамти ово,
и нека познају милости Господње.

Псалам 108

Величање Божије доброте и верности. Молба за победу над непријатељима.

Песма. Псалам Давидов.

1 Готово је срце моје, Боже;
певаћу и хвалићу заједно са славом својом.
2 Прени се псалтире и гусле,
устаћу рано.

3 Славићу Тебе, Господе, по народима,
појаћу Теби по племенима.
4 Јер је сврх небеса милост Твоја
и до облака истина Твоја.

5 Узвиси се више небеса, Боже,
и по свој земљи нека буде слава Твоја!
6 Да би се избавили мили Твоји,
помози десницом својом,
и услиши ме.

7 Бог рече у светињи својој:
„Веселићу се,
разделићу Сихем,
и долину Сокот размерићу.
8 Мој је Галад, мој је Манасија,
Јефрем је крепост главе моје,
Јуда скиптар мој.
9 Моав је чаша из које се умивам,
Едому ћу пружити обућу своју;
над земљом филистејском попеваћу.”

10 Ко ће ме одвести у тврди град?
Ко ће ме отпратити до Едома?
11 Зар нећеш Ти, Боже, који си нас одбацио,
и не идеш, Боже, с војскама нашим?
12 Дај нам помоћ у тескоби,
одбрана је човечија узалуд.
13 Богом смо јаки;
Он гази непријатеље наше.

Псалам 109

Молитва гоњеног да се казне његови непријатељи и да се Бог смилује на њ у беди.

Начелнику певачком. Давидов псалам.
1 Боже, славо моја, немој ћутати,
2 Јер се уста безбожничка и уста лукава
на ме отворише;
говоре са мном језиком лажљивим.
3 Речима злобним са свих страна гоне ме,
и оружају се на ме низашта.
4 За љубав моју устају на мене,
а ја се молим.
5 Враћају ми зло за добро,
и мржњу за љубав моју.

6 Постави над њим старешину безбожника,
и противник нека му стане с десне стране.
7 Кад се стане судити, нека изађе крив,
и молитва његова нека буде грех.
8 Нека буду дани његови кратки,
и власт његову нека добије други.
9 Деца његова нек буду сироте,
и жена његова удовица.
10 Деца његова нек се потуцају и просе,
и нека траже хлеба изван својих пустолина.
11 Нека му узме дужник све што има,
и нека разграбе туђини муку његову.
12 Нек се не нађе нико ко би га љубио,
ни ко би се смиловао на сироте његове.
13 Наслеђе његово нек се затре,
у другом колену нека погине име њихово.
14 Безакоње старих његових нек се спомене у Господа,
и грех матере његове нек се не избрише.
15 Нека буду свагда пред Господом,
и Он нека истреби спомен њихов на земљи;

16 Зато што се није сећао чинити милост,
него је гонио човека ништег и убогог,
и тужном у срцу тражио смрт.
17 Љубио је клетву, нека га и стигне;
није марио за благослов, нека и отиде од њега.
18 Нек се обуче у клетву као у хаљину,
и она нек уђе у њега као вода,
и као уље у кости његове.
19 Нек му она буде као хаљина, у коју се облачи,
и као појас, којим се свагда паше.
20 Таква плата нек буде од Господа онима који ме ненавиде,

и који говоре зло на душу моју.

21 А мени, Господе, Господе, учини
штa приличи имену Твом.
Ти си добар, милошћу својом
избави ме.
22 Јер сам невољан и ништ,
и срце је моје рањено у мени.
23 Нестаје ме као сена, кад се
одмиче;
терају ме као скакавце.
24 Колена моја изнемогоше од
поста,
и тело моје омрша.
25 Постадох подсмех њима;
видећи ме машу главом
својом.

26 Помози ми, Господе, Боже мој,
спаси ме по милости својој.
27 Нека познају да је ово Твоја рука,
и Ти, Господе, да си ово
учинио.
28 Они куну, а Ти благослови;
устају, али нек се постиде,
и слуга се Твој обрадује.
29 Нек се противници моји обуку у
срамоту,
и као хаљином нек се покрију
стидом својим.

30 Хвалићу Господа веома устима
својим,
и усред многих славићу Га,
31 Јер стоји с десне стране
убогоме,
да би га спасао од оних који
осуђују душу његову.

Псалам 110

Христос вечни цар и првосвештеник.
Давидов псалам.
1 Рече Господ Господу мом:
Седи мени с десне стране,
док положим непријатеље Твоје
за подножје ногама Твојим.

2 Скиптар силе даје ти Господ са
Сиона:
владај сред непријатеља
својих.
3 У дан рата Твог
народ је Твој готов у светој
красоти.
Као роса зори из утробе,
таква је у Тебе младост Твоја.
4 Господ се заклео,
и неће се покајати:
ти си свештеник довека по
реду Мелхиседековом.

5 Господ је теби с десне стране.
Побиће у дан гнева свог
цареве;
6 Судиће народима, напуниће
земљу трупова;
сатрће главу на земљи
широкој.
7 Из потока ће на путу пити,
и зато ће подигнути главу.

Псалам 111

Захвална песма на духовним и телесним даровима Божијим.
Алилуја.
1 Хвалим Те, Господе, од свега срца
на већу праведничком и на
сабору.
2 Велика су дела Господња,
драга свима који их љубе.
3 Дело је Његово слава и красота,
и правда Његова траје довека.
4 Чудеса је своја учинио да се не
забораве;
добар је и милостив Господ.
5 Храну даје онима који Га се боје,
памти увек завет свој.
6 Силу дела својих јавио је народу
свом
давши им наследство народа.
7 Дела су руку Његових истина и
правда;
верне су све заповести
Његове;
8 Тврде су за ва век века,
основане на истини и правди.
9 Избављење посла народу свом;
постави зававек завет свој.
Име је Његово свето,
и ваља Му се клањати.
10 Почетак је мудрости страх
Господњи;
добра су разума сви који их
творе.
Хвала Његова траје довека.

Псалам 112

Блажени су они који се боје Бога и који су милостиви.

Алилуја.

1 Благо човеку који се боји Господа,
коме су веома омилеле заповести Његове.
2 Силно ће бити на земљи семе његово,
род праведнички биће благословен.
3 Обиље је и богатство у дому његовом,
и правда његова траје довека.
4 У тами сјаје видело праведницима
од доброг, милостивог и праведног.
5 Благо ономе који је милостив и даје у зајам!
Он ће дати тврђу речима својим на суду.
6 Јер неће посрнути довека,
праведник ће се спомињати увек.
7 Не боји се злог гласа;
срце је његово стално, узда се у Господа.
8 Утврђено је срце његово, неће се побојати,
и видеће како падају непријатељи његови.
9 Просипа, даје убогима;
правда његова траје довека,
рог се његов узвишује у слави.
10 Безбожник види, и једи се,
шкргуће зубима својим, и сахне.
Жеља ће безбожницима пропасти.

Псалам 113

Бог је милостив према смиреним.

Алилуја.

1 Хвалите, слуге Господње,
хвалите име Господње,

2 Да буде име Господње благословено
одсад и довека.
3 Од истока сунчаног до запада
да се слави име Господње.

4 Узвишен је над свима народима Господ;
сврх небеса је слава Његова.
5 Ко је као Господ, Бог наш,
који седи на висини;
6 Који се сагиба да види шта је на небесима и на земљи;
7 Који из праха подиже убогога,
и из кала узвишује ништега;
8 И посађује га с кнезовима,
с кнезовима у народу његовом;
9 Од нероткиње насељава кућу,
учинивши је радосном мајком синовима.

Алилуја!

Псалам 114

Чудеса Божија када је изводио свој народ из Мисира.

1 Кад изађе Израиљ из Мисира,
дом Јаковљев из народа туђег,
2 Јудеја постаде светиња Божија,
Израиљ област Његова.

3 Море виде и побеже;
Јордан се обрати натраг.
4 Горе скакаше као овнови,
брдашца као јагањци.

5 Шта ти би, море, те побеже
и теби, Јордане, те се обрати натраг?
6 Горе, што скачете као овнови,
и брдашца, као јагањци?

7 Пред лицем Господњим дрхти, земљо,
пред лицем Бога Јаковљевог.
8 Који претвара камен у језеро водено,
гранит у извор водени.

Псалам 115

Слава једино Господу!

1 Не нама, Господе, не нама,
него имену свом дај славу,
по милости својој, по истини својој.

2 Зашто да говоре народи:
Где ли је Бог њихов?
3 Бог је наш на небесима,
твори све што хоће.

4 Идоли су њихови сребро и злато,

дело руку човечијих.
5 Уста имају, а не говоре;
очи имају, а не виде;
6 Уши имају, а не чују;
ноздрве имају, а не миришу;
7 Руке имају, а не хватају;
ноге имају, а не ходе,
и не пуштају глас из грла свог.
8 Такви су и они који их граде,
и сви који се уздају у њих.

9 Доме Израиљев, уздај се у Господа;
Он им је помоћ и штит.
10 Доме Аронов, уздај се у Господа;
Он им је помоћ и штит.
11 Који се бојите Господа, уздајте се у Господа;
Он им је помоћ и штит.

12 Господ нас се опомиње, благосиља нас,
благосиља дом Израиљев,
благосиља дом Аронов;
13 Благосиља оне који се боје Господа,
мале и велике.

14 Да вам Господ умножи благослове,
вама и синовима вашим!
15 Господ да вас благослови,
Творац неба и земље!

16 Небо је небо Господње,
а земљу је дао синовима човечијим.
17 Неће Те мртви хвалити, Господе,
нити они који сиђу онамо где се ћути.
18 Него ћемо ми благосиљати Господа
одсад и довека.
Алилуја!

Псалам 116

Захвалност и завет Господу због спасења од смрти.

1 Мило ми је што Господ услиши
молитвени глас мој;
2 Што пригну к мени ухо своје;
и зато ћу Га у све дане своје призивати.
3 Опколише ме болести смртне,
и јади паклени задесише ме,
наиђох на тугу и муку;
4 Али призвах име Господње:
Господе! Избави душу моју!

5 Добар је Господ и праведан,
и Бог је наш милостив;
6 Чува просте Господ;
бејах у невољи, и поможе ми.
7 Врати се душо моја, у мир свој!
Јер је Господ добротвор твој!

8 Ти си избавио душу моју од смрти,
око моје од суза,
ногу моју од спотицања.
9 Ходићу пред лицем Господњим
по земљи живих.

10 Веровах кад говорих:
У љутој сам невољи.
11 Рекох у сметњи својој:
Сваки је човек лажа.

12 Шта ћу вратити Господу
за сва добра што ми је учинио?
13 Узећу чашу спасења,
и призваћу име Господње.
14 Извршићу обећања своја Господу
пред свим народом Његовим.

15 Скупа је пред Господом смрт светаца Његових.
16 О Господе! Ја сам слуга Твој,
ја сам слуга Твој, син слушкиње Твоје;
расковао си с мене окове моје.
17 Жртву за хвалу принећу Теби,
и име Господње призваћу.
18 Извршићу обећања своја Господу
пред свим народом Његовим,
19 У двору дома Господњег,
усред тебе, Јерусалиме.
Алилуја!

Псалам 117

Хваљење Господа.

1 Хвалите Господа сви народи,
славите Га сва племена;
2 Јер је велика милост Његова к нама,
и истина Господња траје довека.

Алилуја!

Псалам 118

Праведни се радује победи.

1 Хвалите Господа, јер је добар,
јер је довека милост Његова.

2 Нека рече Израиљ
да је довека милост Његова;
3 Нека рече дом Аронов
да је довека милост Његова;
4 Нека кажу сви који се боје Господа
да је довека милост Његова.

5 Из тескобе повиках ка Господу и услиши ме,
изведе ме на пространо место Господ.
6 Господ је са мном, не бојим се;
шта ће ми учинити човек?
7 Господ ми је помоћник:
слободно ћу гледати у непријатеље своје.

8 Боље је уздати се у Господа
него ли се ослањати на човека;
9 Боље је уздати се у Господа
неголи се ослањати на кнезове.

10 Сви ме народи опколише;
али их у име Господње разбих.
11 Оптекоше, опколише ме;
али их у име Господње разбих.
12 Опколише ме као пчеле саће,
и угасише се као огањ у трњу:
у име их Господње разбих.
13 Отиснуо си ме да паднем,
али ме Господ прихвати.

14 Господ је хвала моја и песма;
Он ми поста Спаситељ.
15 Глас радости и спасења
чује се у колибама праведничким:
„Десница Господња даје силу;
16 Десница Господња узвишује,
десница Господња даје силу.”

17 Нећу умрети, него ћу жив бити,
и казивати дела Господња.
18 Карајући покара ме Господ;
али ме смрти не даде.
19 Отворите ми врата од правде,
ући ћу на њих, славићу Господа.
20 „Ево врата Господња,
на која улазе праведници!”
21 Хвалим Те, што си ме услишио,
и постао ми Спаситељ.
22 Камен који одбацише зидари,
поста глава од угла.
23 То би од Господа
и дивно је у нашим очима.
24 Ево дан, који створи Господ!
Радујмо се и веселимо се у њ!

25 О Господе, помози!
О Господе, дај да буде у напредак!

26 Благословен који иде у име Господње!
Благосиљамо вас из дома Господњег.
27 Господ је Бог крепак, и Он нас обасја;
жртву празничну, везану врпцама,
водите к роговима жртвенику.

28 Ти си Бог мој, Тебе хвалим,
Боже мој, Тебе узвишујем.
29 Хвалите Господа, јер је добар,
јер је милост Његова довека.

Псалам 119

Слава речи Божије (или „златна азбука” названа тако што у јеврејском рукопису по осам стихова почињу истим словом, а по азбучном реду).

1 Благо онима којима је пут чист,
који ходе у закону Господњем.
2 Благо онима који чувају откривења Његова,
свим срцем траже Га;
3 Који не чине безакоња,
ходе путевима Његовим!
4 Ти си дао заповести своје,
да се чувају добро.
5 Кад би путеви моји били управљени
да чувам наредбе Твоје!
6 Онда се не бих постидео,
пазећи на заповести Твоје;
7 Хвалио бих Те с правим срцем,

учећи се праведним законима
Твојим.
8 Чуваћу наредбе Твоје,
немој ме оставити сасвим.

9 Како ће младић очистити пут свој?
Владајући се по Твојим
речима.
10 Свим срцем својим тражим Тебе,
не дај ми да зађем од
заповести Твојих.
11 У срце своје затворио сам реч
Твоју,
да Ти не грешим.
12 Благословен си, Господе!
Научи ме наредбама својим.
13 Устима својим јављам
све судове уста Твојих.
14 На путу откривења Твојих
радујем се
као за велико богатство.
15 О заповестима Твојим
размишљам,
и пазим на путеве Твоје.
16 Наредбама Твојим тешим се,
не заборављам речи Твоје.

17 Учини милост слузи свом,
да бих живео и чувао реч Твоју.
18 Отвори очи моје,
да бих видео чудеса закона
Твог;
19 Гост сам на земљи,
немој сакрити од мене
заповести своје.
20 Изнеможе душа моја
желећи без престанка познати
судове Твоје.
21 Ти си страшан проклетим
охолицама,
које застрањују од заповести
Твојих.
22 Одврати од мене руг и срамоту,
јер чувам откривења Твоја.
23 Седе кнезови и договарају се на
мене;
а слуга Твој размишља о
наредбама Твојим.
24 Откривења су Твоја утеха моја,
саветници моји.

25 Душа моја лежи у праху;
оживи ме по речи својој.
26 Казујем путеве своје, и чујеш ме;
научи ме наредбама својим.
27 Уразуми ме о путу заповести
својих,
и размишљаћу о чудесима
Твојим.
28 Сузе пролива душа моја од туге,
окрепи ме по речи својој.
29 Пут лажни уклони од мене
и закон свој даруј ми.
30 Пут истини избрах,
законе Твоје тражим.
31 Прионух за откривења Твоја,
Господе;
немој ме осрамотити.
32 Путем заповести Твојих трчим,
јер си раширио срце моје.

33 Покажи ми, Господе, пут
наредаба својих,
да га се држим до краја.
34 Уразуми ме, и држаћу се закона
Твог,
и чувати га свим срцем.
35 Постави ме на стазу заповести
својих,
јер ми је она омилела.
36 Привиј срце моје к откривењима
својим,
а не к лакомству.
37 Одврати очи моје да не гледају
ништавила,
путем својим оживи ме.
38 Испуни слузи свом реч своју
да Те се боји.
39 Уклони руг мој, ког се плашим;
јер су судови Твоји благи.
40 Миле су ми заповести Твоје,
правдом својом оживи ме.

41 Нека дође на ме милост Твоја,
Господе,
помоћ Твоја по речи Твојој.
42 И ја ћу одговорити ономе који ме
ружи;
јер се уздам у реч Твоју.
43 Немој узети никад од уста мојих
речи истине,
јер чекам судове Твоје.
44 И чуваћу закон Твој свагда,
довека и без престанка.
45 Ходићу слободно,
јер тражим заповести Твоје.
46 Говорићу о откривењима Твојим
пред царевима,

и нећу се стидети.
47 Тешићу се заповестима Твојим,
које љубим.
48 Руке своје пружам к заповестима
Твојим, које љубим,
и размишљам о наредбама
Твојим.

49 Опомени се речи своје к слузи
свом,
на коју си ми заповедио да се
ослањам.
50 У невољи мојој теши ме
што ме реч Твоја оживљава.
51 Охоли ми се ругају веома;
али ја не одступам од закона
Твог.
52 Памтим судове Твоје од искона,
Господе,
и тешим се.
53 Гнев ме обузима на безбожнике,
који остављају закон Твој.
54 Наредбе су Твоје песма моја
у путничком стану мом.
55 Ноћу помињем име Твоје,
Господе,
и чувам закон Твој.
56 То је моје,
да чувам заповести Твоје.

57 Део мој Ти си, Господе;
наумио сам чувати речи Твоје.
58 Молим Ти се из свега срца,
смилуј се на ме по речи својој.
59 Разматрам путеве своје,
и обраћам ноге своје к
откривењима Твојим.
60 Хитим, и не затежем се
чувати заповести Твоје.
61 Мреже безбожничке опколише
ме,
али закон Твој не заборављам.
62 У по ноћи устајем да Те славим
за праведне судове Твоје.
63 У заједници сам са свима који се
Тебе боје
и који чувају заповести Твоје.
64 Доброте је Твоје, Господе, пуна
сва земља;
наредбама својим научи ме.

65 Учинио си добро слузи свом,
Господе,
по речи својој.
66 Доброј мисли и знању научи ме,
јер заповестима Твојим
верујем.
67 Пре страдања свог лутах,
а сад чувам реч Твоју.
68 Ти си добар, и добро чиниш;
научи ме наредбама својим.
69 Охоли плету на мене лаж,
али се ја свим срцем држим
заповести Твојих.
70 Задригло је срце њихово као
сало,
а ја се тешим законом Твојим.
71 Добро ми је што страдам,
да се научим наредбама
Твојим.
72 Милији ми је закон уста Твојих
него хиљаде злата и сребра.

73 Руке Твоје створиле су ме и
начиниле ме;
уразуми ме, и научићу се
заповестима Твојим.
74 Који се Тебе боје, видеће ме,
и радоваће се што се уздам у
Твоју реч.
75 Знам да су судови Твоји,
Господе, праведни,
и по правди ме караш.
76 Нека буде доброта Твоја утеха
моја,
као што си рекао слузи свом.
77 Нека дође к мени милосрђе
Твоје, и оживим;
јер је закон Твој утеха моја.
78 Нек се постиде охоли;
јер ме без кривице оборише.
Ја размишљам о заповестима
Твојим.
79 Нек се обрате к мени који се Тебе
боје,
и који знају откривења Твоја.
80 Срце моје нека буде савршено у
наредбама Твојим,
да се не постидим.

81 Чезне душа моја за спасењем
Твојим,
реч Твоју чекам.
82 Чезну очи моје за речју Твојом;
говорим: Кад ћеш ме утешити?
83 Постадох као мех у диму,
али Твојих наредаба не
заборавих.
84 Колико ће бити дана слуге Твог?

Кад ћеш судити онима који ме
гоне?
85 Охоли ископаше ми јаму
насупрот закону Твом.
86 Све су заповести Твоје истина;
без кривице ме гоне, помози
ми.
87 Умало ме не убише на земљи,
али ја не остављам заповести
Твоје.
88 По милости својој оживи ме,
и чуваћу откривења уста
Твојих.

89 Довека је, Господе, реч Твоја
утврђена на небесима,
90 Од колена до колена истина
Твоја;
Ти си поставио земљу, и стоји.
91 По Твојој наредби све стоји сад;
јер све служи Теби.
92 Да није закон Твој био утеха моја,
погинуо бих у невољи својој.
93 Заповести Твоје нећу заборавити
довека,
јер ме њима оживљаваш.
94 Ја сам Твој, помози ми,
јер тражим заповести Твоје.
95 Безбожници гледају да ме убију;
а ја размишљам о Твојим
откривењима.
96 Свему савршеном видех крај;
али је заповест Твоја веома
широка.

97 Како љубим закон твој!
Сав дан мислим о њему.
98 Заповест Твоја чини ме мудријег
од непријатеља мојих;
јер је са мном увек.
99 Разумнији постах од свих
учитеља својих;
јер размишљам о Твојим
откривењима.
100 Мудрији сам од стараца;
јер заповести Твоје чувам.
101 Од сваког злог пута заустављам
ноге своје,
да бих чувао реч Твоју.
102 Од наредаба Твојих не
одступам;
јер си ме Ти научио.
103 Како су слатке језику мом речи
Твоје,
слађе од меда устима мојим!
104 Од заповести Твојих постадох
разуман;
тога ради мрзим на сваки пут
лажни.

105 Реч је Твоја жижак нози мојој,
и видело стази мојој.
106 Заклех се да ћу чувати наредбе
правде Твоје,
и извршићу.
107 Поништен сам веома, Господе,
оживи ме по речи својој.
108 Нека Ти буде угодна, Господе,
добровољна жртва уста
мојих,
и судовима својим научи ме.
109 Душа је моја у руци мојој
непрестано у невољи;
али закон Твој не заборављам.
110 Безбожници су ми метнули
замку;
али од заповести Твојих не
застраних.
111 Присвојих откривења Твоја
зававек;
јер су радост срцу мом.
112 Приволео сам срце своје да
твори наредбе Твоје
навек, до краја.

113 Који преступају закон, ја на њих
мрзим,
а закон Твој љубим.
114 Ти си заклон мој и штит мој;
реч Твоју чекам.
115 Идите од мене, безаконици!
И чуваћу заповести Бога свог.
116 Укрепи ме по речи својој и бићу
жив,
и немој ме осрамотити у
надању мом.
117 Утврди ме, и спашћу се,
и размишљаћу о наредбама
Твојим без престанка.
118 Обараш све који одступају од
наредаба Твојих;
јер су помисли њихове лаж.
119 Као гар бацаш све безбожнике
на земљи;
тога ради омилеше ми
откривења Твоја.
120 Дрхће од страха Твог тело моје,
и судова Твојих бојим се.

121 Чиним суд и правду,
не дај ме онима који ме гоне.
122 Одбрани слугу свог на добро Његово,
да ми не чине силе охоли.
123 Очи моје чезну за спасењем Твојим
и за речју правде Твоје.
124 Учини слузи свом по милости својој,
и наредбама својим научи ме.
125 Ја сам слуга Твој;
уразуми ме, и познаћу откривења Твоја.
126 Време је да Господ ради;
оборише закон Твој.
127 Тога ради љубим заповести Твоје
већма него злато и драго камење.
128 Тога ради заповести Твоје држим да су верне,
на сваки пут лажни мрзим.

129 Дивна су откривења Твоја;
зато их чува душа моја.
130 Речи Твоје кад се јаве,
просветљују и уразумљују просте.
131 Отварам уста своја да одахнем,
јер сам жедан заповести Твојих.
132 Погледај на ме и смилуј се на ме,
као што радиш с онима који љубе име Твоје.
133 Утврди стопе моје у речи својој,
и не дај никаквом безакоњу да овлада мном.
134 Избави ме од насиља људског,
и чуваћу заповести Твоје.
135 Светлошћу лица свог обасјај слугу свог,
и научи ме наредбама својим.
136 Очи моје лију потоке,
зато што не чувају закон Твој.

137 Праведан си, Господе,
и прави су судови Твоји.
138 Јавио си правду у откривењима својим,
и истину целу.
139 Ревност моја једе ме,
зато што моји непријатељи заборавише речи Твоје.
140 Реч је Твоја веома чиста,
и слуга је Твој веома љуби.
141 Ја сам мален и поништен,
али заповести Твоје не заборављам.
142 Правда је Твоја правда вечна,
и закон Твој истина.
143 Туга и невоља нађе ме,
заповести су Твоје утеха моја.
144 Вечна је правда у откривењима Твојим;
уразуми ме, и бићу жив.

145 Вичем из свега срца: Услиши ме, Господе;
сачуваћу наредбе Твоје.
146 Призивам Те, помози ми;
држаћу се откривења Твојих.
147 Претечем свануће, и вичем;
реч Твоју чекам.
148 Претечу очи моје јутарњу стражу,
да бих размишљао о речи Твојој.
149 Чуј глас мој по милости својој, Господе;
по суду свом оживи ме.
150 Прикучују се који љубе безакоње;
удаљили су се од закона Твог.
151 Ти си близу, Господе,
и све су заповести Твоје истина.
152 Одавна знам за откривења Твоја,
да си их поставио зававек.

153 Погледај невољу моју, и избави ме,
јер не заборављам закон Твој.
154 Прими се ствари моје, и одбрани ме;
по речи својој оживи ме.
155 Далеко је од безбожника спасење,
јер се не држе наредаба Твојих.
156 Милосрђе је Твоје, Господе, велико;
по правом суду свом оживи ме.
157 Много је противника мојих и непријатеља мојих;

али ја не одступам од
откривења Твојих.
158 Видим одметнике, и мрско ми је;
јер не чувају речи Твоје.
159 Гледај, како љубим заповести
Твоје, Господе,
по милости својој оживи ме.
160 Основа је речи Твоје истина,
и вечан је сваки суд правде
Твоје.

161 Кнезови ме гоне низашта,
али се срце моје боји речи
Твоје.
162 Радујем се речи Твојој
као онај који задобије велик
плен.
163 Мрзим на лаж и гадим се на њу,
љубим закон Твој.
164 Седам пута на дан хвалим Те
за судове правде Твоје.
165 Велик мир имају они који љубе
закон Твој,
и у њих нема спотицања.
166 Чекам спасење Твоје, Господе,
и заповести Твоје извршујем.
167 Душа моја чува откривења
Твоја,
и ја их љубим веома.
168 Чувам заповести Твоје и
откривења;
јер су сви путеви моји пред
Тобом.

169 Нека изађе тужњава моја преда
Те, Господе!
По речи својој уразуми ме.
170 Нека дође мољење моје преда
Те!
По речи својој избави ме.
171 Уста ће моја певати хвалу,
кад ме научиш наредбама
својим.
172 Језик ће мој казивати реч Твоју,
јер су све заповести Твоје
праведне.
173 Нека ми буде рука Твоја у
помоћи;
јер ми омилеше заповести
Твоје;
174 Жедан сам спасења Твог,
Господе,
и закон је Твој утеха моја.
175 Нека живи душа моја и Тебе
хвали,
и судови Твоји нека ми
помогну.
176 Зађох као овца изгубљена:
тражи слугу свог;
јер заповести Твоје не
заборавих.

Псалам 120

Против опадача.
Песма за пењање.
1 Ка Господу завиках у невољи
својој,
и услиши ме.
2 Господе! Избави душу моју од
уста лажљивих
и од језика лукавог.

3 Шта ће Ти дати и шта ће Ти
принети језик лукави?
4 Он је као оштре стреле у јакога,
као угљевље смрековo.

5 Тешко мени кад сам туђин код
Месеха,
живим код шатора кидарских.
6 Дуго је живела душа моја с онима
који мрзе на мир.
7 Ја сам миран;
али кад станем говорити у њих
је рат.

Псалам 121

Господ је верни чувар људи.
Песма за пењање.
1 Подижем очи своје ка горама;
одакле ми долази помоћ?
2 Помоћ је мени од Господа,
који је створио небо и земљу.

3 Неће дати да попузне нога твоја;
не дремље чувар твој.
4 Гле, не дремље и не спава
чувар Израиљев.

5 Господ је чувар твој,
Господ је сен твој,
Он ти је с десне стране.
6 Дању те неће сунце убити
ни месец ноћу.

7 Господ ће те сачувати од сваког
зла,

сачуваће душу твоју Господ.
8 Господ ће чувати улазак твој и излазак твој,
одсад и довека.

Псалам 122

У славу Јерусалима.
Песма за пењање. Давидова.
1 Обрадовах се кад ми рекоше:
Хајдемо у дом Господњи!
2 Ево, стоје ноге наше на вратима твојим, Јерусалиме!

3 Јерусалим је изидан,
као град сливен у једну зграду.
4 Онамо иду племена, племена Господња,
по наредби Израиљевој
да славе име Господње.
5 Онде стоје престоли судски,
престоли дома Давидовог.

6 Иштите мира Јерусалиму;
нека буде добро онима који љубе Тебе!
7 Нека буде мир око зидова твојих,
и честитост у дворима твојим!
8 Ради браће своје, и пријатеља својих
говорим: Мир ти!
9 Ради дома Господа Бога нашег
желим ти добро.

Псалам 123

Душа која пати од срамоте и поруге изгледа милост Божију.
Песма за пењање.
1 К Теби подижем очи своје,
који живиш на небесима!
2 Као што су очи слугама
упрте у руку господара њихових,
као очи слушкињине
у руку госпође њене,
тако су очи наше
у Господа Бога нашег,
док се смилује на нас.

3 Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на нас,
јер смо се довољно наситили срамоте;
4 Довољно се наситила душа наша
руга од поноситих, и срамоте од охолих.

Псалам 124

Бог је са нама у невољи.
Песма за пењање. Давидова.
1 Да није био Господ с нама,
нека рече Израиљ,
2 Да није био Господ с нама,
кад људи усташе на нас,
3 Живе би нас прождрли,
кад се распали гнев њихов на нас;
4 Потопила би нас вода,
река би покрила душу нашу;
5 Покрила би душу нашу силна вода.

6 Благословен Господ,
који нас не даде зубима њиховим да нас растржу!
7 Душа се наша избави
као птица из замке ловачке;
замка се раскиде, и ми се избависмо.

8 Помоћ је наша у имену Господњем,
који је створио небо и земљу.

Псалам 125

Ко се узда у Господа неће допасти срамоте.
Песма за пењање.
1 Ко се узда у Господа, он је као гора Сион,
не помеша се, остаје довека.
2 Око Јерусалима су горе,
и Господ је око народа свог одсад и довека.
3 Јер неће остати скиптар безбожнички
над делом праведничким,
да не би праведници пружили руке своје на безакоње.
4 Учини, Господе, добро добрима
и онима који су права срца.
5 А који сврћу на криве путе, отераће Господ
с онима који чине безакоње.
Мир Израиљу!

Псалам 126

Спасење робља Сионског.
Песма за пењање.
1 Кад враћаше Господ робље сионско,
бејасмо као у сну.
2 Тада уста наша беху пуна радости,
и језик наш певања.
Тада говораху по народима:
Велико дело чини Господ на њима.
3 Велико дело чини Господ на нама;
развеселисмо се.

4 Врћај, Господе, робље наше,
као потоке на сасушену земљу.
5 Који су са сузама сејали,
нека жању с певањем.
6 Иде и плаче који носи семе да сеје;
поћи ће с песмом носећи снопове своје.

Псалам 127

Све стоји до благослова Божијег.
Песма за пењање. Соломунова.
1 Ако Господ неће градити дом,
узалуд се муче који га граде;
ако неће Господ чувати град,
узалуд не спава стражар.
2 Узалуд раните,
касно лежете,
једете хлеб уморни;
милом свом Он даје сан.

3 Ево наследства од Господа:
деца, пород је дар од Њега.
4 Шта су стреле у руци јакоме,
то су синови млади.
5 Благо човеку који је њима напунио тул свој!
Неће се осрамотити
кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

Псалам 128

Благословен је дом побожног човека.
Песма за пењање.
1 Благо свакоме, који се боји Господа,
који ходи путевима Његовим!
2 Јер ће јести од трудова руку својих.
Благо теби, и добро ти је.

3 Жена је твоја као родна лоза усред дома твог;
синови твоји као гране маслинове око стола твог.
4 Гле, тако ће бити благословен човек који се боји Господа.

5 Благословиће те Господ са Сиона,
и гледаћеш добро јерусалимско у све дане живота свог;
6 Видећеш синове у синова својих.
Мир Израиљу!

Псалам 129

Постидеће се сви који досађују Израиљу.
Песма за пењање.
1 Много ми досађиваше од младости моје
нека рече Израиљ,
2 Много ми досађиваше од младости моје,
али ме не свладаше.
3 На леђима мојим ораше орачи,
и водише дуге бразде своје.
4 Господ је праведан;
исече конопце безбожничке.
5 Постидеће се, одбиће се сви који ненавиде Сион.
6 Биће као трава на крововима,
која се сасушује пре него се почупа,
7 Од које неће жетелац напунити руке своје,
нити наручја своја везилац;
8 И који пролазе неће рећи:
„Благослов Господњи на вама!
Благосиљамо вас именом Господњим.”

Псалам 130

Молитва за праштање грехова.
Песма за пењање.
1 Из дубине вичем к Теби, Господе!
2 Господе! Чуј глас мој.
Нека пазе уши Твоје
на глас мољења мог.

3 Ако ћеш на безакоње гледати, Господе,
Господе, ко ће остати?
4 Али је у Тебе праштање,
да би Те се бојали.

5 Чекам Господа;
чека душа моја;
уздам се у реч Његову.
6 Душа моја чека Господа
већма него страже јутарње,
које страже јутром.

7 Нека чека Израиљ Господа;
јер је у Господа милост,
и велик је у Њега откуп.
8 И Он ће откупити Израиља
од свих безакоња Његових.

Псалам 131

Смерност срца.
Песма за пењање. Давидова.
1 Господе! Не надима се срце моје,
нити се узносе очи моје;
нити идем на велико,
ни на оно што је више од мене.
2 Смеран сам и кротак душом својом,
као дете крај матере;
као дете душа је моја у мени.

3 Нек се узда Израиљ у Господа
одсад и довека.

Псалам 132

Молитва за Давидов дом због Божијег обрицања.
Песма за пењање.
1 Опомени се, Господе, Давида
и све смерности његове,
2 Како се куную Господу,
и заветовао Богу Јаковљевом:
3 „Нећу ући у шатор дома свог,
нити ћу лећи на постељу одра свог;
4 Нећу дати сна очима својим,
ни већама својим дрема;
5 Док не нађем места Господу,
стана Богу Јаковљевом.”

6 Ево, чусмо да је у Јефремовој земљи,
нађосмо Га на пољима кириjат-јаримским.
7 Уђимо у стан Његов,
поклонимо се подножју ногу Његових.

8 Стани, Господе, на почивалишту свом,
Ти и ковчег силе Твоје.
9 Свештеници Твоји нек се обуку у правду,
и свеци Твоји нек се радују.
10 Ради Давида, слуге свог,
немој одвратити лица од помазаника свог.

11 Закле се Господ Давиду у истини,
од које неће одступити;
од порода твог
посадићу на престолу твом.
12 Ако синови твоји ушчувају завет мој
и откривења моја којима ћу их научити,
онда ће и синови њихови
довека седети на престолу свом.

13 Јер је изабрао Господ Сион,
и омиле Му живети на њему.
14 Ово је почивалиште моје увек,
овде ћу се населити; јер ми је омилело.
15 Храну ћу његову благословити,
ниште његове наситићу хлеба.
16 Свештенике ћу његове обући у спасење,
и свети ће се његови радовати.
17 Ту ћу учинити да узрасте рог Давиду,
поставићу видело помазанику свом.
18 Непријатеље ћу његове обући у срамоту;
а на њему ће цветати венац његов.

Псалам 133

Благословена је братска слога.
Песма за пењање. Давидова.
1 Како је лепо и красно
кад сва браћа живе заједно!
2 Као добро уље на глави,
које се стаче на браду, браду Аронову,
које се стаче на скут од хаљине његове;

3 Као роса на Ермону,
која силази на горе сионске;
јер је онде утврдио Господ благослов
и живот довека.

Псалам 134

Захвална песма у дому Господњем ноћу.
Песма за пењање.
1 Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње,
које стојите у дому Господњем ноћу.
2 Подигните руке своје к светињи,
и благосиљајте Господа.

3 Благословиће те са Сиона Господ,
који је створио небо и земљу.

Псалам 135

Свемогућност Божија, немоћ идолска.
Алилуја.
1 Хвалите име Господње,
хвалите, слуге Господње,
2 Који стојите у дому Господњем;
у дворима дома Бога нашег.
3 Хвалите Господа, јер је добар Господ;
појте имену Његовом, јер је слатко.
4 Јер Јакова изабра себи Господ,
Израиља за достојање своје.

5 Јер познах да је велик Господ,
и Господ наш сврх свих богова.
6 Шта год хоће, све Господ чини,
на небесима и на земљи,
у морима и у свим бездanима.
7 Изводи облаке од краја земље,
муње чини усред дажда,
изводи ветар из стаја његових.

8 Он поби првенце у Мисиру
од човека до живинчета.
9 Показа знаке и чудеса усред тебе, Мисире,
на Фараону и на свим слугама његовим.
10 Поби народе велике,
и изгуби цареве јаке:
11 Сиона, цара аморејског
и Ога, цара васанског,
и сва царства хананска;
12 И даде земљу њихову у достојање,
у достојање Израиљу, народу свом.

13 Господе! Име је Твоје вечно;
Господе! Спомен је Твој од колена до колена.
14 Јер ће судити Господ народу свом,
и на слуге своје смиловаће се.

15 Идоли су незнабожачки сребро и злато,
дело руку човечијих;
16 Уста имају, а не говоре;
очи имају, а не виде;
17 Уши имају, а не чују;
нити има дихања у устима њиховим.
18 Какви су они онакви су и они који их граде,
и сви који се уздају у њих.

19 Доме Израиљев, благосиљај Господа;
доме Аронов, благосиљај Господа;
20 Доме Левијев, благосиљај Господа;
који се бојите Господа, благосиљајте Господа.
21 Благословен Господ на Сиону,
који живи у Јерусалиму!
Алилуја!

Псалам 136

Величање вечне милости Божије и Божијих чуда.
1 Славите Господа, јер је добар;
јер је довека милост Његова;
2 Славите Бога над боговима;
јер је довека милост Његова.
3 Славите Господара над господарима;
јер је довека милост Његова;

4 Оног, који један твори чудеса велика;
јер је довека милост Његова;
5 Који је створио небеса премудро;
јер је довека милост Његова;
6 Утврдио земљу на води;

јер је довека милост Његова;
7 Створио велика видела;
јер је довека милост Његова;
8 Сунце, да управља даном;
јер је довека милост Његова;
9 Месец и звезде, да управљају ноћу;
јер је довека милост Његова;

10 Који поби Мисир у првенцима његовим;
јер је довека милост Његова;
11 Изведе из њега Израиља;
јер је довека милост Његова;
12 Руком крепком и мишицом подигнутом;
јер је довека милост Његова;
13 Који раздвоји Црвено Море;
јер је довека милост Његова;
14 И проведе Израиља кроз сред њега;
јер је довека милост Његова;
15 А Фараона и војску његову врже у море црвено;
јер је довека милост Његова;
16 Преведе народ свој преко пустиње;
јер је довека милост Његова;

17 Поби цареве велике;
јер је довека милост Његова;
18 И изгуби цареве знатне;
јер је довека милост Његова;
19 Сиона, цара аморејског;
јер је довека милост Његова;
20 И Ога, цара васанског;
јер је довека милост Његова;
21 И даде земљу њихову у достојање;
јер је довека милост Његова;
22 У достојање Израиљу, слузи свом;
јер је довека милост Његова;

23 Који нас се опомену у понижењу нашем;
јер је довека милост Његова;
24 И избави нас од непријатеља наших;
јер је довека милост Његова;
25 Који даје храну сваком телу;
јер је довека милост Његова;

26 Славите Бога небеског;
јер је довека милост Његова.

Псалам 137

Туговање заробљених у Вавилону.

1 На водама вавилонским
сећасмо и плакасмо
опомињући се Сиона.
2 О врбама сред њега вешасмо
харфе своје.
3 Онде искаху који нас заробише
да певамо,
и који нас оборише
да се веселимо:
„Певајте нам песму сионску.”

4 Како ћемо певати песму Господњу
у земљи туђој?
5 Ако заборавим тебе, Јерусалиме,
нека ме заборави десница моја.
6 Нека прионе језик мој за уста моја,
ако тебе не успамтим,
ако не уздржим Јерусалима
сврх весеља свог.

7 Напомени, Господе, синовима Едомовим
дан јерусалимски,
кад говорише: Раскопајте, раскопајте га до темеља.
8 Кћери вавилонска, крвницо,
благо ономе ко ти плати
за дело које си нама учинила!
9 Благо ономе који узме и разбије
децу твоју о камен.

Псалам 138

Захвална песма због помоћи Божије у невољи.

Псалам Давидов.

1 Славим Те, Господе, од свега срца свог,
пред боговима певам Теби.
2 Поклањам се пред светом црквом Твојом,
и славим име Твоје,
за доброту Твоју и за истину Твоју;
јер си по сваком имену свом подигао реч своју.
3 У дан, у који зазвах, Ти си ме услишио,
дунуо слободу у душу моју.

4 Славиће Те, Господе, сви цареви земаљски,
кад чују речи уста Твојих;
5 И певаће путеве Господње,
јер је велика слава Господња.
6 Јер је висок Господ,
и види ниског,
и високог издалека познаје.

7 Ако пођем у тузи,
Ти ћеш ме оживети;
на злоћу непријатеља мојих
пружићеш руку своју
и заклониће ме десница Твоја.
8 Господ ће свршити за мене.
Господе! Милост је Твоја довека;
дела руку својих не остављај.

Псалам 139

Бог све зна и све види.

Начелнику певачком. Псалам Давидов.

1 Господе! Ти ме кушаш и знаш.
2 Ти знаш кад седам и кад устанем;
Ти знаш помисли моје издалека;
3 Кад ходим и кад се одмарам, Ти си око мене,
и све путеве моје видиш.
4 Још нема речи на језику мом,
а Ти, Господе, гле, већ све знаш.
5 Састраг и спред Ти си ме заклонио,
и ставио на ме руку своју.
6 Чудно је за ме знање Твоје,
високо, не могу да га докучим.

7 Куда бих отишао од духа Твог,
и од лица Твог куда бих побегао?
8 Да изађем на небо, Ти си онде.
Да сиђем у пакао, онде си.
9 Да се дигнем на крилима од зоре,
и преселим се на крај мора:
10 И онде ће ме рука Твоја водити,
и држати ме десница Твоја.
11 Да кажем: Да ако ме мрак сакрије;
али је и ноћ као видело око мене.
12 Ни мрак неће замрачити од Тебе,
и ноћ је светла као дан:
мрак је као видело.

13 Јер си Ти створио шта је у мени,
саставио си ме у утроби матере моје.
14 Хвалим Те, што сам дивно саздан.
Дивна су дела Твоја,
и душа моја то зна добро.
15 Ниједна се кост моја није сакрила од Тебе,
ако и јесам саздан тајно,
откан у дубини земаљској.
16 Заметак мој видеше очи Твоје,
у књизи је Твојој све то записано,
и дани забележени,
кад их још није било ниједног.

17 Како су ми недокучиве помисли Твоје, Боже!
Како им је велик број!
18 Да их бројим, више их је него песка.
Кад се пробудим, још сам с Тобом.

19 Да хоћеш, Боже, убити безбожника!
Крвопије, идите од мене.
20 Они говоре ружно на Тебе;
узимају име Твоје узалуд непријатељи Твоји.
21 Зар да не мрзим на оне, који на Те мрзе, Господе,
и да се не гадим на оне који устају на Тебе?
22 Пуном мрзошћу мрзим на њих;
непријатељи су ми.

23 Окушај ме, Боже, и познај срце моје,
испитај ме, и познај помисли моје.
24 И види јесам ли на злом путу,
и води ме на пут вечни.

Псалам 140

Молитва да се не падне у мрежу лукавих непријатеља.

Начелнику певачком. Псалам Давидов.

1 Избави ме, Господе, од човека злог,

сачувај ме од насилника,
2 који помишљају зло у срцу
и сваки дан подижу рат;
3 Оштре језик свој као змија,
јед је аспидин у устима њиховим.

4 Сачувај ме, Боже, од руку безбожничких,
од насилника сахрани ме,
који мисле да поткину ноге моје.
5 Охоли ми наместише замке и пругла,
метнуше ми мрежу на пут,
прећу разапеше ми.

6 Рекох Господу: Ти си Бог мој,
услиши, Господе, глас мољења мог.
7 Господе, Господе, крепки Спаситељу мој,
заклони главу моју у дан ратни!
8 Не дај, Господе, безбожнику шта жели,
не дај му да докучи шта је наумио,
да се не узносе.

9 Отров оних што су око мене,
погибао уста њихових нека се обрати на њих.
10 Нека падне на њих живо угљевље;
нека их Он баци у огањ,
у пропасти, да не устану.
11 Човек језичан неће се утврдити на земљи,
неправедног ће злоћа увалити у погибао.

12 Знам да ће Господ показати правду невољноме
и правицу убогима.
13 Да! Праведни ће славити име Твоје,
прави ће остати пред лицем Твојим.

Псалам 141

Молитва да нас Бог сачува од злих.
Псалам Давидов.

1 Господе, вичем к Теби, похитај к мени,
чуј глас мољења мог, кад вичем к Теби.
2 Нек изађе молитва моја
као кад пред лице Твоје,
дизање руку мојих
као принос, вечерњи.

3 Постави, Господе, стражу код језика мог,
чувај врата уста мојих.
4 Не дај срцу мом да застрани на зле помисли,
да чини дела безбожна с људима који поступају неправедно;
и да не окусим сладости њихове.

5 Нека ме бије праведник, то је милост;
нека ме кара, то је уље за главу моју;
глава моја неће одбацити, ако ће и више;
него је молитва моја против злоће њихове.
6 Расуше се по каменим врлетима судије њихове,
и чуше речи моје како су благе.
7 Као кад ко сече и теше,
тако се разлетеше кости наше до чељусти паклених.

8 Али су к Теби, Господе, Господе, управљене очи моје,
у Тебе се уздам,
немој одбацити душу моју.
9 Сачувај ме од замке, коју ми метнуше,
од лукавства оних, који чине безакоње.
10 Пашће у мреже своје безбожници,
а ја ћу један проћи.

Псалам 142

Душа у великом страху уздише и тражи помоћ Божију.
(1. Самуилова 24:3)
Наук Давидов. Молитва, кад беше у пећини.
1 Гласом својим ка Господу вичем,
гласом својим Господу се молим.

2 Изливам пред Њим мољење своје,
тугу своју пред Њим казујем,

3 Кад изнемогне у мени дух мој.
Ти знаш стазу моју.
На путу, којим ходим,
сакрише ми замку.
4 Погледам надесно,
и видим да ме нико не зна;
нестаде ми уточишта,
нико не мари за душу моју.

5 Вичем к Теби, Господе;
велим: Ти си уточиште моје,
део мој на земљи живих.
6 Чуј тужњаву моју;
јер се мучим веома.
Избави ме од оних који ме гоне,
јер су јачи од мене.
7 Изведи из тамнице душу моју,
да славим име Твоје.
Око мене ће се скупити праведници,
кад ми учиниш добро.

Псалам 143

Молитва да нас Бог избави и да нас води.
Псалам Давидов.
1 Господе, услиши молитву моју,
прими мољење моје по истини својој,
услиши ме по правди својој.
2 И не иди на суд са слугом својим,
јер се неће оправдати пред Тобом нико жив.

3 Непријатељ гони душу моју,
гази у прах живот мој,
посађује ме у мрак,
као давно помрле.
4 Трне у мени дух мој,
нестаје у мени срца мог.

5 Помињем дане старе,
пребрајам све послове Твоје,
размишљам о делима руку Твојих.
6 Пружам к Теби руке своје;
душа је моја као сува земља пред Тобом.

7 Похитај, услиши ме;
Господе, нестаје духа мог,
немој одвратити лице своје од мене;
јер ћу бити као они који одлазе у гроб.
8 Рано ми јави милост своју,
јер се у Тебе уздам.
Покажи ми пут, којим да идем,
јер к Теби подижем душу своју.

9 Избави ме од непријатеља мојих, Господе,
к Теби притечем.
10 Научи ме Творити вољу Твоју,
јер си Ти Бог мој;
дух Твој благи нека ме води
по стази правој.

11 Имена ради свог, Господе, оживи ме,
по правди својој изведи из муке душу моју.
12 И по милости својој истреби непријатеље моје,
и погуби све који муче душу моју,
јер сам Твој слуга.

Псалам 144

Молитва да Бог заштити и благослови свој народ.
Псалам Давидов.
1 Благословен Господ, град мој,
који учи руке моје бoју, прсте моје рату,
2 Добротвор мој и ограда моја,
уточиште моје и Избавитељ мој,
Штит мој, Онај у кога се уздам,
који ми покорава народ мој.

3 Господе! Шта је човек, те знаш за њ,
и син смртнога, те га пазиш?
4 Човек је као ништа;
дани су његови као сен, који пролази.

5 Господе! Савиј небеса своја, и сиђи;
дотакни се гора, и задимиће се.
6 Севни муњом, и разагнај их;
пусти стреле своје, и распи их.

7 Пружи руку своју с висине, избави
    ме
    и извади ме из воде велике,
    из руку туђинаца,
8 Којих уста говоре ништавне
    ствари,
    и којих је десница десница
    лажна.

9 Боже! Песму нову певаћу Ти,
    у псалтир од десет жица
    удараћу Теби,
10 Који дајеш спасење царевима,
    и Давида слугу свог избављаш
    од љутог мача.
11 Избави ме и отми ме из руке
    туђинаца,
    којих уста говоре ништавне
    ствари,
    и којих је десница десница
    лажна.

12 Синови наши нека буду као
    биље,
    које весело одрасте у
    младости;
кћери наше као ступови
    прекрасно израђени у двору;
13 Житнице наше пуне,
    обилне сваким житом;
овце наше нек се множе на хиљаде
    и на сто хиљада
    по становима нашим.
14 Волови наши нека буду товни;
    нека не буду нападања, ни
    бежања,
    ни тужњаве по улицама
    нашим.
15 Благо народу, у ког је све овако!
    Благо народу, у ког је Господ
    Бог!

Псалам 145

Милост и правичност Бога у његовом царству.
Хвала Давидова.
1 Узвишаваћу Те, Боже мој, царе
    мој,
    благосиљаћу име Твоје од
    века до века.
2 Сваки ћу Те дан благосиљати,
    и хвалићу име Твоје довека и
    без престанка.
3 Велик је Господ, и ваља Га
    славити,
    и величанство Његово не
    може се досегнути.

4 Од колена до колена хвалиће
    дела Твоја,
    и силу Твоју казивати.
5 О високој слави Твог величанства,
    и о дивним делима Твојим
    размишљам.
6 Приповедаће силу чудеса Твојих,
    и ја ћу величанство Твоје
    казивати.
7 Хвалиће велику доброту Твоју
    и правду Твоју певаће.

8 Податљив је и милосрдан Господ,
    дуго трпи и велике је милости.
9 Добар је Господ према свима,
    и жалостив на сва дела своја.

10 Нека Те славе, Господе, сва дела
    Твоја,
    и свеци Твоји нека Те
    благосиљају.
11 Нека казују славу царства Твог,
    и силу Твоју приповедају.
12 Да би јавили синовима људским
    силу Твоју,
    и високу славу царства Твог.
13 Царство је Твоје царство свих
    векова,
    и влада Твоја на сва колена.

14 Господ прихвата све који падају,
    и исправља све погнуте.
15 Очи су свих к Теби управљене,
    и Ти им дајеш храну на време;
16 Отвараш руку своју,
    и ситиш свашта живо по жељи.
17 Праведан је Господ у свим
    путевима својим,
    и свет у свим делима својим.
18 Господ је близу свих који Га
    призивају,
    свих, који Га призивају у
    истини.
19 Жељу испуња онима који Га се
    боје,
    тужњаву њихову чује, и
    помаже им.
20 Чува Господ све који Га љубе,
    а безбожнике све ће
    истребити.

21 Хвалу Господу нека говоре уста моја,
и нека благосиља свако тело свето име Његово
увек и без престанка.

Псалам 146

Вечна верност Божија.

Алилуја.
1 Хвали, душо моја, Господа.
2 Хвалићу Господа за живота свог,
певаћу Богу свом док ме је год.

3 Не уздајте се у кнезове,
у сина човечијег, у ког нема помоћи.
4 Изиђе из њега дух, и врати се у земљу своју:
тај дан пропадну све помисли његове.

5 Благо ономе, коме је помоћник Бог Јаковљев,
коме је надање у Господу, Богу његовом,
6 Који је створио небо и земљу,
море и све што је у њима;
који држи веру увек,
7 Чини суд онима којима се чини криво;
даје храну гладнима.

Господ дреши свезане,
8 Господ отвара очи слепцима,
подиже оборене,
Господ љуби праведнике.
9 Господ чува дошљаке,
помаже сироти и удовици;
а пут безбожнички превраћа.

10 Господ је цар довека,
Бог твој, Сионе, од колена до колена.
Алилуја.

Псалам 147

Прослављање духовних и телесних дарова Божијих.

1 Хвалите Господа,
јер је слатко певати Бога нашег,
јер Благоме приликује хвала.
2 Господ зида Јерусалим,
сабира расејане синове Израиљеве;
3 Исцељује оне који су скрушеног срца,
и лечи туге њихове;
4 Избраја мноштво звезда,
и све их зове именом.
5 Велик је Господ наш
и велика је крепост Његова,
и разуму Његовом нема мере.
6 Прихвата смерне Господ,
а безбожне понижава до земље.

7 Редом певајте Господу хвалу,
ударајте Богу нашем у гусле.
8 Он застире небо облацима,
спрема земљи дажд,
чини те расте на горама трава;
9 Даје стоци пићу њену,
и вранићима, који вичу к Њему.
10 Не мари за силу коњску,
нити су Му мили краци човечији.
11 Мили су Господу они који Га се боје,
који се уздају у милост Његову.

12 Слави, Јерусалиме, Господа;
хвали Бога свог, Сионе!
13 Јер Он утврђује преворнице врата твојих,
благосиља синове твоје у теби.
14 Ограђује међе твоје миром,
насићава те једре пшенице.
15 Шаље говор свој на земљу,
брзо тече реч Његова.
16 Даје снег као вуну,
сипа иње као пепео.
17 Баца град свој као залогаје,
пред мразом Његовим ко ће остати?
18 Пошаље реч своју, и све се раскрави;
дуне духом својим, и потеку воде.
19 Он је јавио реч своју Јакову,
наредбе и судове своје Израиљу.
20 Ово није учинио ни једном другом народу,
и судова Његових они не знају.
Алилуја!

Псалам 148

Нека цео свет хвали Господа.
Алилуја.
1 Хвалите Господа на небесима,
хвалите Га на висини.
2 Хвалите Га, сви анђели Његови,
хвалите Га, све војске Његове!

3 Хвалите Га, сунце и месече,
хвалите Га, све звезде сјајне!
4 Хвалите Га, небеса над небесима
и водо над небесима!

5 Нека хвале име Господње,
јер Он заповеди и створише се.
6 Постави их засвагда и зававек,
даде наредбу, која неће проћи.

7 Хвалите Господа на земљи,
велике рибе и све бездане;
8 Огањ и град,
снег и магла,
ветар силни, који извршује реч Његову.

9 Горе и сви хумови,
родна дрвета и сви кедри,
10 Звери и сва стока,
бубине и птице крилате,

11 Цареви земаљски и сви народи,
кнезови и све судије земаљске,
12 Момци и девојке,
старци и деца

13 Нека хвале име Господње;
јер је само Његово име узвишено,
слава Његова на земљи и на небу.
14 Он је узвисио рог народа свог,
славу свих светаца својих,
синова Израиљевих,
народа који је близу Њега.

Псалам 149

Нека Сион хвали Господа!
Алилуја.

1 Појте Господу песму нову;
хвала да Му је на сабору светих.
2 Нека се весели Израиљ о Створитељу свом,
синови сионски нек се радују о цару свом.
3 Нека хвале име Његово покликујући,
у бубањ и гусле нека Му ударају.
4 Јер је мио Господу народ Његов,
украшава смерне спасавајући их.
5 Нек се веселе свеци у слави,
и нек се радују на постељама својим.
6 Слава је Божија у устима њиховим,
и мач с обе стране оштар у руци њиховој,
7 Да се освете народима,
и покарају племена;
8 Да свежу цареве њихове у ланце,
и властелу њихову у окове гвоздене,
9 И изврше на њима написани суд.
Ова је част свима свецима Његовим.
Алилуја!

Псалам 150

Све што дише нека хвали Господа!
Алилуја.
1 Хвалите Бога у светињи Његовој,
хвалите Га на тврђи славе Његове.
2 Хвалите Га према сили Његовој,
хвалите Га према високом величанству Његовом.

3 Хвалите Га уз глас трубни,
хвалите Га уз псалтир и гусле.
4 Хвалите Га с бубњем и веселељем,
хвалите Га уз жице и орган.
5 Хвалите Га уз јасне кимвале,
хвалите Га уз кимвале громовне.
6 Све што дише нека хвали Господа!
Алилуја!